

(Kaiṇpa) the general as well as the particular rules of conduct are collected, the finer regulations as to the order of rank, the subordination & the procedure towards the transgressor, are comprehended as Vavahāra (vyavahāra). It is clear by itself that the prescripts first named must have an origin previous to those mentioned afterwards. Here with agrees the fact that the Kaiṇpa rules call the monk niggantha, the vavahāra rules bhikkhu, the latter being the term by far dominating in the second part of the Aṅgīrāṅga and throughout in the Nisīha-sūtra, which both can be proved to be not of the same age as our two texts.

Walther Schubring, Professor of Sanskrit,
University of Hamburg, Germany.

Preface by Professor W. Schubring.

The Nagari Text of the Vavāhāra Sūtra has been prepared by me at Hamburg, Germany, as a transcription of my own critical edition published in 1918 as No. I of Vol. XV of "Studies in Oriental Research." That edition contains, besides, some notes partly based on Malayagiris' Tika (T). The various readings of the four manuscripts consulted, among which, the palm leaf manuscript (P) of the Deccan College Library, Poona, of samvat 1334 (No. V 1317), deserves special mention, B & b are paper manuscripts of the Government Library, Berlin. The more important of these readings have found place here. Besides, those presented by the printed text edited by Raja Bahadur Lal sukhdev in Hyderabad (Deccan) have been carefully noticed, as this text represents another reduction. These variants are called H.

As to its contents & style, the Vavāhāra sūtra is closely related with the Kappasūtra published in this series of 1912. Together with the Dasū or Dashashrutaskandha to be edited later on, both texts form a unity under the name Dasākappa-Vavahār. While, under the name of kappa,

(Kalpa) the general as well as the particular rules of conduct are collected, the finer regulations as to the order of rank, the subordination & the procedure towards the transgressor, are comprehended as Vavahāra (vyavahāra). It is clear by itself that the prescripts first named must have an origin previous to those mentioned afterwards. Here with agrees the fact that the kappā rules call the monk niggantha, the vavahāra rules bhikkū, the latter being the term by far dominating in the second part of the Aṅgīrāṅga and throughout in the Nisīda-sūtra, which both can be proved to be not of the same age as our two texts. 21

Walther schubring, Professor of Sanskrit,
University of Hamburg, Germany.

પ્રસ્તાવના.

આ સૂત્રતું નામ વ્યવહાર સૂત્ર છે. આ સૂત્ર હેદ સૂત્ર છે. અત્યાર સુધીમાં અર્થ, માવાર્થ ને મૂલ સાથે આ હેદ સૂત્ર પ્રથમજ હપાય છે. હૈદ્રાબાદમાં સૂત્ર હપાયા છે તેમાં શબ્દાર્થ નથી. ફલકક્તાના વાબુ સાહેબ કે આગમ સપિતિ તરફથી હેદ સૂત્ર હપાયા નથી. અમે ૧૯૧૫ માં વૃહત્કલ્પ (વેદકલ્પ) નામે હેદ સૂત્ર પ્રથમ હપાવેલ, ત્યારપછી આ વીજું હેદ સૂત્ર વ્યવહાર વહાર પાઢવામાં આવેલ છે. આ સૂત્ર અમારે સ્વરત્તે જર્મનીમાં હેમ્બર્ગ યુનીવર્સીટીના સંસ્કૃતના પ્રોફેસર વોલ્થર ટ્ર્યુવિન્ગ પાસે શુદ્ધ મૂલ (પાઠાન્તર ને શબ્દકોષ સાથે) તૈયાર કરાવી હપાવેલ છે. હેદ સૂત્રોમાં સાધુની વાવત હોવાથી આ સૂત્ર મુની મહારાજાઓને વાંચવા લાયક છે. વૃહત્કલ્પ સૂત્ર હપાયા પછી તે સૂત્ર ઘણા મુની મહારાજાઓએ અમારી પાસેથી મંગાવેલ છે; તેમ આ સૂત્ર મુની મહારાજાઓને સ્વાસ મનન કરવા યોગ્ય છે. તે સાથે શ્રાવકોને વાંચવાથી તેમાંથી ઘણી જુદી જુદી વાવતોહું જ્ઞાન યલ્કશે. આ હેદ સૂત્ર હપાવાની અમારી મતલબ જૈનસૂત્રજ્ઞાનનો ફેલાવો કરવાની છે. આ સૂત્રતું મૂલ જર્મનીમાં ૧૯૧૮ માં ઇંગ્રેજીમાં હપલા પ્રોફેસરે હપાવી પાસિદ્ધ કરેલ છે. આ સૂત્રતું મૂલ નીચેની પ્રતોને આધારે તેમણે રચેલ છે. ને આ સૂત્રમાં દરેક પાઠાન્તરમાં તે પ્રતોના નામ અમે નીચે વતાવેલ ટુંકા અક્ષરોમાં ઇંગ્રેજી તથા ગુજરાતીમાં આપેલ છે, જેથી વાંચકર્ત્તવર્ગને સમજણ પડશે.

(૧) 1 (ટી) મલયગીરીની ટીકા. ૨ 12 (પી) નામની પ્રત તે પુનાની ડેકનકોલેજની લાઈબ્રેરીની તાહપત્રની પ્રત છે જે સંવત ૧૩૩૪ ની નંબર (૫-૧૩૧૭) ની છે. (૩) B (વી) ને (૪) b (નાની વી) આ વે જર્મનીમાં વરલીન-

નો ગવર્નમેન્ટ લાઇવરીની કામગીરી પર લેખેલ સૂત્રોની પ્રતો છે. તેમાંથી મૂળ ઘણું સ્વરં આ સૂત્રમાં લીધેલ છે. (૫) H (૬) (૭) આ દક્ષિણ દેશવાદમાં છપાવેલી પ્રત છે. ઉપરની પ્રતોને આધારે આ સૂત્રનું મૂળ તથા પાઠાનંતર છપાવેલ છે. આ સૂત્રમાં આવેલ અથવા મત્તોનો કોશ તથા શુદ્ધિપત્ર પણ અલગ છપાવી આ સાથે સામેલ કરેલ છે. આ સૂત્રની અનુક્રમણિકા તથા તેમાં આ-વેલી વાચતોની કરાવતારી કરી આ સૂત્રમાં છપાવી છે જેથી અમુક વાચત સૂત્રમાંથી તરત મળી શકશે. અમારા તરફથી છપાવેલ સૂત્રોની જાહેર સ્વરં પણ આ સૂત્રમાં છપાવેલ છે તે ઉપર વાંચકર્તાનું ધ્યાન રાખવા રજા લઉં છું. આ સૂત્ર છપાવવામાં નજર ચુકવી કોઈપણ મૂલ રહી ગઈ હોય તેમાં સુધારો કરી વાંચવા તથા તેવી સુધારવાની વાચતો અમને લખી મોકલવા તથા જાહેરમાં અમારા છપાવેલ સૂત્ર વિરુદ્ધ ટીકાઓ છપાવવા પહેલાં અમારો સુલાસો લેવા દરેક જૈન વંશને અમારી નમ્ર અરજ છે. શુદ્ધિપત્રમાં મૂળમાં મૂલ ચુક રહેલ તે સુધારી તેના ઉપર *આવું ચિન્હ તે પત્રમાં વતાવેલ છે જેથી મૂલપાઠ તે મુજબ સુધારી વાંચવાને સુલભ પડશે, તથા દેશવાદવાળી પત્ર સાથે મેલવતા કેટલોક અર્થમાં ફેરફાર માલમ પડેલ જે શુદ્ધિપત્રમાં વતાવ્યો છે તે વાંચવા અમારી નમ્ર અરજ છે.

ડાક્ટર જીવરાજ વેલાભાઈ દોશી.

L. M. & S.

નવા દરવાજે—અમદાવાદ.

व्यवहार सूत्रनी अनुक्रमणिका.

विषय.

बावत.

विषय.

बावत.

I १ लो उहेसो. पाने १थी २८. कुल सुत्रो ३९+२

{ आलोयणा ने प्राय- प्रापस्थानक सेवनारने आलोयणा ने
श्चित सुत्रो १-२० प्रायश्चित

{ परिहारी २१-२४ परिहारीने एकठा रहेवाने तप बावत

{ गच्छ २५-३२ साधु विगेरेने फरी गच्छमां लेवा
{ ३२-१थी-३३ बावत

{ प्रायश्चित ३४-३७ साधुए दोष सेवी आलोचना केनी पासे
{ ३७-१थी ३९ करी प्रायश्चित लेवुं ते बावत

II २ लो उहेसो. पाने २९थी ४४. कुल सुत्रो ३०+१

{ आलोयणा ने प्राय- वे साधुओ एकठा रही एक के वन्ने
श्चित साधुने १-२ अकृत्य स्थानक सेवी आलोवे तेमने
प्रायश्चित केम देवुं ते बावत

१ ३-४

घणा साधुओ एकठा रही एक के वधा

अनुक्रमणिका.

विषय.

बावत.

अकृत्य स्थानक सेवी आलोवे तेमने
प्रायश्चित केम देवुं ते बावत

{ आलोयणा ने प्रायश्चित परिहारी अकृत्य स्थानक सेवी आलोवे
{ परिहारीने ५थी ५-१ तेने प्रायश्चित केम देवुं ते बावत

गच्छ ६-२३

गच्छमां जुदा जुदा रोगथी पीढाता

साधुओने लेवा बावत

मैशुन २४-२५

साधुए मैशुन सेववाना आल बावतनी

तपास ने प्रायश्चित देवा बावत

आचार्य पदवी २६

एक पक्षी एटले गच्छमां रहेनार सा-

धुए आचार्य उपाध्याय स्थापवा बावत

परिहारी अपरिहारीनो संभोग (एकठा

{ २७-३०

जमवा) बावत

विषय.

वाचत.

III रजो छरेसो. पाने ४५थी ६१. कुल सुत्रो २९.

पदवी १-२ सुत्रो गच्छाधिपतिपणुं केटला भणोला साधुने

केवी रीते मली शके ते वाचत

३-४ उपाध्यायपणुं केवा आचारवाळा सा-

धुने मली शके, केवाने न मली शके तेवाचत

५-६ आचार्य उपाध्यायपणुं केवा आचार-

वाळा साधुने मली शके, केवाने न

मली शके ते वाचत

७-८ छप् पदवी केवा साधुने मळे के न मळे ते वाचत

९ साधु दिक्षा कइ छांडे ने फरी दिक्षा

लीए, तेने तेज दीवसे अमुक संजोने आ-

चार्यपणे उपाध्यायपणे स्थापवा वाचत

१० साधु दिक्षा कइ छांडे ने फरी दिक्षा

लीए, ने ते वट्ट सुत्रो होय तो आचार्य

उपाध्यायपणे स्थापवा वाचत.

विषय.

वाचत.

आचार्य ११-१२

पदवी १३

युवान साधु साध्वीए आचार्य उपा-
ध्यायविना न रहेवा वाचत.

साधुए गच्छथी नीकली मैथुन सेवी
फरी दिक्षा लीधा पछी तेने वयारे फ-
रीने आचार्य वगरे पदवी आपवी ते

वाचत.

१४-१६

गणावच्छेदक तथा आचार्य उपाध्याय
पदवी मुकयाविना मैथुन सेवे तेमने
जाव जीव सुपी फरी ते पदवी न आ-
पवा वाचत.

१५-१७

गणावच्छेदक, आचार्य उपाध्याय प-
दवी मुकी मैथुन सेवी फरी दिक्षा लीए
तो वयारे तेमने आचार्य वगरे पदवी
देवी ते वाचत.

विषय.

बाबत.

पदवी १८

साधु साधुनो वेद्या छोट्याविना ग-
च्छथी नीकळी द्रव्य लींग छांडवा दे-
यान्तरे जाय ते वळी फरी दिक्षा लीए
तो क्यारे तेने आचार्य वगरे पदवी
देवी ते बाबत.

गणावच्छेदकने आचार्य पदवी मु-
क्याविना द्रव्य लींग छोटी मैथुन सेवे
तेमने जाव जीव लग्ने ते पदवी न देवा
बाबत.

गणावच्छेदकने आचार्य पदवी मुकी
द्रव्य लींग छांडी मैथुन सेवी फरी दि-
क्षा लीए तो क्यारे ते पदवी देवी ते
बाबत.

२३-२५ साधु, गणावच्छेदक ने आचार्य, मुषा

विषय.

बाबत.

२६-२८

बोले तेने जाव जीव सुधी पदवी न
देवा बाबत.
घणा साधुओ, घणा गणावच्छेदको
ने घणा आचार्यो ने उपाध्यायो दरेक
जुहुं बोले तेमने जाव जीव सुधी पद-
वी न देवा बाबत.

घणा साधुओ, घणा गणावच्छेदको,
घणा आचार्यो, घणा उपाध्यायो बधा
जुहुं बोले ते सर्वेने जाव जीव सुधी
पदवी न देवा बाबत.

IV ४ थो उद्देसो. पाने ६२ थो ७८. कुल सूत्रो ३२

परिवार १-२-५-६ आचार्य उपाध्यायनो शिष्याळा, उना-
ळा ने वर्षाकाळना परिवार बाबत.

विषय.

वावत.

॥ ३-४-७-८

गणावच्छेदकोनो उपर मुजवनो परि-
वार.

॥ ९

घणा आचार्यो, उपाध्यायो ने गणाव-
च्छेदकोनो शियाळे उनाले ग्रामानुग्रा-
म विचरवानो परिवार

॥ १०

घणा आचार्यो, उपाध्यायो, गणाव-
च्छेदकोनो ग्रामानुग्राम वर्षाफाले रहे-
वानो परिवार

आचार्य ११

॥ १२

ग्रामानुग्राम फरता साधुना आचार्य
फाल करे तो साधुए हुं करवुं
चोमासामां आचार्य फाल करे तो
हुं करवुं

पदवी १३

आचार्य मरती वखते अमुकने पोतानी
पदवी आपवा कहे तेने ते पदवी केम

विषय.

वावत.

॥ १४

आपवी ते वावत
लींग मुक्ती आचार्य उपाध्याय जाय
ते वखते अमुकने पोतानी पदवी आ-
पवा कहे तेने ते पदवी केम आपवी
ते वावत

वहीदिक्षा १५-१७

गच्छ १८

विचरवुं १९

॥ २०थी २३

गुरुसेवा २४

आचार्य उपाध्याये नव दिक्षीतने वही-
दिक्षा आपवा वावत
ज्ञान मेळववा साधुने बीजा गच्छमां
जवा वावत
घणा साधुओने स्थिवरनी आज्ञा लइ
साथे विचरवा वावत
साधुए आज्ञा विना न विचरवा वावत
गुरुनी शिष्ये सेवा करवा वावत

विषय-

वावत.

गुरु शिष्य २५

गुरुए शिष्य साथे केम बर्तवुं ते वावत

” २६

वे साधुओ एकठा रहे तेमां एकने
गुरु करी रहेवा वावत

” २७-२८

वे गणावच्छेदको, वे आचार्यो, उपा-
ध्यायो साथे रहे तेमां दरेके एकने
गुरु करी रहेवा वावत

” २९-३०-३१

घणा साधुओ, घणा गणावच्छेदको,
घणा आचार्यो, उपाध्यायो एकठा रहे-
ता दरेके एकने गुरु करी रहेवा वावत

” ३२

घणा साधुओ, घणा गणावच्छेदको,
घणा आचार्यो, उपाध्यायो एकठा र-
हेता एकने गुरु करी रहेवा वावत.

विषय.

वावत.

V ५ मो छहेसो. पाने ७९ थो ९०. कुल सूत्रो २१.

परिवार १-२

साध्वीनी गोरणीनो शियाळा उना-
ळानो परिवार

” ५ ने ६

साध्वीनी गोरणीनो चोमासानो प-
रिवार

” ३ ने ४

गणावच्छेदणीनो शियाळा उनाळानो
परिवार

” ७ ने ८

गणावच्छेदणीनो चोमासानो परिवार
ग्रामानुग्राम फरती घणी गोरणीओने
घणी गणावच्छेदणीओनो शियाळा
उनाळानो परिवार

” ९

” १०

ग्रामानुग्राम फरती घणी गोरणीओने
घणी गणावच्छेदणीओनो चोमासा-
नो परिवार

विषय.

वाचत.

गोराणी ११

१२

पदवी १३

१४

आचार्य पदवी १५-

१६

१७

विषय.

वाचत.

स्थिवर १८

आलोचनं १९

वैयावच २०

आचार स्थिवर ने जी-
न कल्पी साधुनो २१

VI ६ द्रो उद्देशो. पाने ९२ थी १०१. कुल सूत्रो २४
सगाने त्यां जवा वा- साधु साध्वीने सगाने त्यां स्थिवरनी
वत १ रजा लइ जवा वाचत

संभारे तो ते पदवी पर रहे ते वाचत
स्थिवर विसारेल आचारंग सूत्र केवी
रीते फरी संभारे

साधु साध्वीने दोष लगता कोनी
पासे आलोचनं ते वाचत

साधु साध्वीने १२ प्रकारनो संभोग
धपा पछी केम वैयावच करवी ते वाचत
साधु साध्वीने साप करडतां केम ओ-
पढ करावे ते वाचतपां स्थिवर ने जीन
कल्पी साधुना आचार वाचत

पाने ९२ थी १०१. कुल सूत्रो २४
साधु साध्वीने सगाने त्यां स्थिवरनी
रजा लइ जवा वाचत

विषय,

वावत,

” २-३

साधु सगाने त्यां केदला ज्ञानवाळा
साधु साथे जइ शके

सगाहुं आहार पाणी साधु सगाने त्यां गया पछी कया
४ थी ९ आहार पाणी लइ शके ते वावत

अतिशय १० थी १४ आचार्य उपाध्यायना अतिशय

” १५-१६ गणावच्छेदकना अतिशय

(अमण) साधुने गा- अमण साधुओने १ गढ ने १ वारणा-
ममां रहेवा वावत १७ वाळा गाममां केवी रीते एकहुं रहेहुं

ते वावत

” १८

अमण साधुओने घणा गढ ने घणा द-
रवाजावाळा गाममां केवी रीते रहेहुं
ते वावत

साधु बहु सूत्रीने गा- बहु सूत्री साधुने घणा गढ ने घणा

विषय,

वावत,

ममां रहेवा वावत १९ दरवाजावाळा गाममां एकला न रहेवा

वावत

” २०

बहु सूत्री साधुने एक गढ ने एक द-
रवाजावाळा गाममां एकला रहेवा
वावत

हस्तकर्म २१

मैथुन सेवे २२

गच्छमां लेवी

२३-२४

साधु हस्त कर्म करे तेने प्रायश्चित

साधु मैथुन सेवे तेने प्रायश्चित

खराव आचारवाली साध्वीने गच्छमां

पाछी लेवा वावत

VII ७ मो जेसो, पाने १०२ थी ११४. कुक सूत्रो २७

गच्छमां लेवा वावत १ साध्वीए, साधुने गुह्याविना बीजा

गच्छनी साध्वीने गच्छमां न लेवा

वावत

विषय.

वाचत.

२

साधुने पुछीने लेवा वाचत

३

साधुए, साध्वीने पुछीने के पुछ्या-
विना वीजा गच्छनी साध्वीने गच्छपां
लेवा वाचत

विसंभोगीपणुं साधुनुं ४ साधु साध्वीए, साधुनुं विसंभोगीपणुं
पोढापोढ करवा वाचत

”

साध्वीनुं ५ साधु साध्वीए, साध्वीनुं विसंभोगी-
पणुं वीजी साध्वी साथे तेने कहेवरा-
वीने करवा वाचत

दिशा ६

साधुए, साध्वीने पोताने अर्थे दिशा
न देवी

”

७

साधुए, साध्वीने वीजी साध्वीने अर्थे
दिशा देवी

विषय.

वाचत.

८-९

साध्वीए साधुने पोताने अय दिशा न
देवी पण वीजा साधुने अय देवी

विहार विकट देशपां १०

ध्वीए विकट नगयाए विहार न करवो

” ११

साधुए करवो

विकट देशपां प्रायश्चित साधुने विकट देशपां जइ प्रायश्चित

लेवुं कल्पे-साध्वीने विकट देशपां ग-
याविना प्रायश्चित लेवुं कल्पे.

सहाय विकाळे १४-

साधु साध्वीए विकाळे सहाय न करवी
साधुनी आज्ञाए साध्वीने करवी कल्पे.

१५

सहाय (असहायनी
वेळाए) १६-१७

साधु साध्वीए असहायनी वेळाए स-
हाय न करवी सहायनी वेळाए करवी
साधुसाध्वीए पोताना शरीरनी अस-

सहाय १८

विषय.

वाचत.

झाय सझाय न करवी पण एक बीजाने
वांचणी देवी.

पदवी उपाध्यायनी १९ केठला वरसनी दिक्षावाळा साधुने उपा-
ध्यायपणुं आपवुं.

पदवी आचार्य उपा- केठला वरसनी दिक्षावाळा साधुसा-
ध्यायनी २० ध्वीने आचार्य उपाध्यायपणुं आपवुं.

कलेवर परठववा साधुसाध्वीए एक बीजानुं कलेवर
वाचत २१ परठववानी विधी.

सेजान्तरनो आहार सेजान्तरना भाडे आपेल स्थानकमां
२२ उतरतां तेनो आहार साधुए न लेवा

वाचत

२३ सेजान्तरे वेवी नाखेल स्थानकमां

विषय.

वाचत.

उतरता साधुए आहार पाणी कोनो
छांदवो ते वाचत

स्थानकनी आज्ञा २४ स्थानकमां उतरतां पहेळां कोनी आज्ञा
साधुए मागवी

पंथे रहेता आज्ञा २५ पंथे रहेता आज्ञा मागवा वाचत
देशमां रहेतां आज्ञा कोइ देशना राजाए काळ कर्यो होय
२६-२७ त्यारे कोनी आज्ञा साधुए मागवी

VIII ८ मो उद्देसो. पावुं ११५ थी १२४. कूळ सुत्रो १६
सेजा संथारो १ सेजा संथारो वर्षाखु पहेळाने पजो-
सण पछी स्थिवरनी आज्ञा मागी
लेवा वाचत

२-३

हळको सेजा संथारो श्रियाळे चनाळे
ने वर्षाखुमां लेवा वाचत

विषय.

बाबत.

” ४

सेजा संघारो स्थिरवास माटे लेवा
बाबत. जुओ शुद्धि पत्रक

उपगण स्थिररना ५

स्थिररने शुं शुं उपगण राखवा
कल्पे ते बाबत

सेजा संघारो ६-७

सेजा संघारो पर्यायारो के सेजान्तरनो,
मालधणीनी आझा मागीने लइ जवा
बाबत

सेजा संघारो ८

उपलो सेजा संघारो पाछो आप्या
पछी फरी आझा माग्या विना गाम न
लइ जवा बाबत

स्थानक सेजा संघारो

९-१०

स्थानक सेजा संघारो प्रथमयी आझा
मागीने लेवा बाबत

सेजा संघारो ११

सेजा संघारो कोइ वखत कीया पछी

विषय.

बाबत.

उपगण १२

आझा मागवा बाबत

साधुने गाममां खातर अर्थे जता उप-
गण कोइ साधुनुं पढेछुं जहे तो शुं
करवुं ते बाबत

” १३-१४

वियार के विहार भूमिमां जतां के मा-
माजुग्राम जतां रस्तामां उपगण जहे
तो शुं करवुं ते बाबत
मर्यादायी अथीक उपगण बीजा यका
काववा बाबत

” १६

उणोदरी तप १६

उणोदरी तप बाबत

IX ९ मो उइसो-पातुं १२५ थी १४६. कूळ सूत्रो ४७

सेजान्तरनो आहार

साधुए सेजान्तरना परोणोनो आहार

१ थी ४

लेवा बाबत

વિષય.

વાવત.

” ૬ થી ૮

સાધુ સેજાનતરના નોકરનો આદાર

લેવા વાવત

” ૯ થી ૧૬

સાધુ સેજાનતરના સગાનો આદાર

લેવા વાવત

૩૬ થી ૩૬
૧

સેજાનતરની દુકાનો-

સેજાનતરની નીચેની દુકાનો તેમાં તેનો

ની ચીજો

ભાગ હોય ને ભાગ ન હોય તેવી ચીજો

લેવા વાવત

૧૭ થી ૩૬

૧૭-૧૮ તેલની. ૧૯-૨૦ ગોઝની.

૨૧-૨૨ કપરિયાણાની. ૨૩-૨૪ કપડા

થેંચવાની. ૨૫-૨૬ સુત્રની. ૨૭-૨૮

કપાસ કે રત્ની. ૨૯-૩૦ ગાંધીપણાની.

વિષય.

વાવત.

૩૧-૩૨ મીઠાઈની. ૩૩-૩૪ રસોઈ-
યાની. ૩૫-૩૬ રાવાવાની. હપલી
દુકાનોમાંથી હપલી ચીજો વહોરવા

વાવત

પદિમાં સાધુની

સાધુની પદિમા

૩૭ થી ૪૦

મોય પદિમા ૪૧-૪૨ મોય પદિમા નાની ને મોટી

દાત અન્ન પાળીની સાધુને અન્ન પાળીની દાત લેવા

૪૩-૪૪

વાવત

અભિગ્રહ સાધુનો

સાધુનો અભિગ્રહ

૪૫ થી ૪૭

૪૮ ૧૦ મો હરેસો. પાતું ૧૪૭ થી ૧૭૪. ફૂલ સુત્રો ૫૩

विषय.

वाचत.

विषय.

वाचत.

पटिमां १ यी १/४

जव मध्य ने वज्र मध्य पटिमा

व्यवहार ५

व्यवहार पांच प्रकारना

चौभंगी ६ यी २३

६ यी १३ पुरुषनी. १४-१५ आचार्य-
नी. १६ धर्माचार्यना अंतोवासीनी.

१७ अंतोवासीनी १८-१९ धर्माचा-

र्यनी. २०-२१ धर्मना अंतोवासीनी

२२-स्त्रियवरभूमिनी. २३ त्रिष्यनीभूमी

दिक्षा लघु साधुनी

लघु साधुने केटला वर्षे दिक्षा न

२४-२५

देवी ने देवी ते वाचत

सूत्रो भणाववा

साधुने नीचेना सूत्रो केटला वर्षे

२६ यी ४२.

भणाववा ते वाचत. २६-२७-२८

आचारंग. २९ स्रयगाढांग. ३० दशा

विषय.

वाचत.

स्तुतरसंघ वेद कल्प ने व्यवहार. ३१

ठांगागसमवायंग. ३२ भगवती.

३३ यी १६ नानी मोटी विमान पवि

भक्ति विगोरे. ३७ चारणभावना. ३८

तेयणी सतक. ३९ आसी विष

भावना. ४० द्रष्टुविष भावना. ४१

द्रष्टि वाद. ४२ सर्व सूत्रो.

दस प्रकारनी वैयावच वाचत

४४ आचार्यनी वैयावच. ४५ जपा-

ध्यायनी. ४६ स्त्रियवरनी. ४७ तपस्वीनी.

४८ त्रिष्यनी. ४९ रोगीनी. ५० साध-

र्मिक साधुनी. ५१ साधुना कुळनी. ५२

साधुना गणनी. ५३ साधुना संघनी.

वैयावच ४३

” ४४ यी ५३

उपवहारसूत्रांनी अनुक्रमणिकांनी कक्षावारी.

विषय.	उद्देशो.	सूत्रो.	विषय.	उद्देशो.	सूत्रो.
अतिशय (आचार्य गणावच्छेदकना)	६	१० थी १६	” (परिहारीने)	२	५-५ १
अभिग्रह	९	४५ थी ४७	” (कोनी पास)	५	१९
आचार्य पदवी	२	२६	उपगण (स्थिवरना)	८	५
” (आचारंग सूत्र विसारे तो)	५	१५-१६-१७	” (पदीगणक)	८	१२ थी १४
आचार्य (जोइए)	३	११-१२	” (मर्यादाथी अथीक)	८	१५
आचार्य (काळ करे तो)	४	११-१२	उणोदरी तप	८	१६
आचार (स्थिवर ने जीन क.	५	२१	कलेवर (परठववा वावत)	७	२१
लपिनो सर्व करडे त्यारे)	५	२१	गच्छमां (फरी लेवाः)	१	२५ थी ३२
आलोयणा	१	१ थी २०			३२-३३ १
”	२	१-४	गच्छमां (फरी लेवा	२	६ थी २३

विषय.

चहेसो.

सूत्रो.

रोगीने)

गच्छ (बीजामां पवुं
ज्ञान पाटे)

४

१८

गच्छमां (फरी लेवा बावत)

६

२३-२४

गच्छमां (लेवा बावत)

७

१ पी ३

गुरु सेवा (शिष्ये करवी)

४

२४

गुरुहुं शिष्य साधे वर्तन

४

२५

गुराणी (फाल कर्ये, बीजी
नीमबा बावत)

५

२६ पी ३२

चौभंगी

१०

११ १२

दात (अन्न, पाणीनी)

९

६ पी २३

दिशा (साधु साध्वीने
देवा बावत)

७

४३-४४

दिशा (लघु साधुने)

१०

५ पी ९

२४-२५

विषय.

चहेसो.

सूत्रो.

देवामां साधुने रहेवानी

७

२६-२७

राजानी आझा

पडिमा (साधुनी)

९

३७ पी ४०

पडिमा मोय

९

४१-४२

पडिमा

१०

१ पी १/४

पंथे रहेता आझा लेर्वा

७

२५

पदवी. छए देवी

३

१ पी ८

पदवी (दिशा मुकेल ने

तेज दीवसे)

३

९

पदवी (बहु सत्रीने)

३

१०

पदवी (भैयुन सेवनारने

३

१३ पी २२

फरी आपवा बावत)

३

२१ पी २९

पदवी (मूला बोले तेने)

३

११-१४

पदवी (आचायनी अमुकने ४
आपवा बावत)

४

विषय, उद्देशो.

सूत्रो.

पदवी गोरणीनी (अष्ट- कने आपवा बावत)	५	१३-१४.
पदवी (साधु ने उपाध्या- यनी)	७	१९
पदवी (साधु साध्वी ने आचार्य उपाध्यायनी)	७	२०
परिवार (आचार्य वगेरेनो)	४	१ थी १०
परिवार (गोरणी वगेरेनो)	५	१ थी १०
परिवारीने (एकठा रहेवुं ने तप)	१	२१ थी २४
परिवारीने (प्रायश्चित)	२	५ ५/१
परिवारी (अपरिवारीने एकठा जपवा बावत)	२	२७ थी ३०
प्रायश्चित	१	१ थी २०
”	१	३४ थी ३७

विषय.

उद्देशो.

सूत्रो.

”	२	३७/१ थी ३९
”	२	१ थी ४
”	२	५-५/१.
मैथुन (साधुए सेवानी तपास)	२	२४-२५
मैथुन सेवनारने प्रायश्चित	६	२२
वही दिक्षा (नव दिक्षितने)	४	१५ थी १७
व्यवहार (पांच प्रकारे)	१०	५
विकट देशमां विहार	७	१०-११
विकट देशमां प्रायश्चित	७	१२-१३
विचरवुं (स्थितरनी आश्रयी)	४	१९ थी २३
विसंयोगोपणुं (साधु साध्वीनुं)	७	४-५
वैयावच (संयोगी साधुनी)	५	२०
वैयावच (१० प्रकारनी)	१०	४३ थी ५३

विषय.

वदेसो.

सूत्रो.

१ यी ९

सगा (ने त्पां साधुए जवा ६

बावत ने भाहारपाणी लेवा

वावत)

सक्षाय (विकाळे)

सक्षाय (असक्षाय बलते ॥

न करवा बावत)

स्यानक (मां उत्तरवा ७

पहेला आभा लेवी)

स्यानकनी (आभा लेवी) ८

साधु (अमणने गामपां ६

रहवा बावत)

साधु (बहुसुत्रीने गामपां ६

रहवा बावत)

रिथवर (आचारंग सुअ ५

विसारे)

विषय.

वदेसो.

सूत्रो.

१०

२६ यी ४२

सूत्र (कयां केटली वये

साधुने भणाववा)

सेजांतरनी आहार न लेवो ७

(स्यानकपां उत्तरवा माटे)

सेजांतरना परोणा सगा ९

वगेरेनो आहार लेवा बावत

सेजांतरनी दुकानोनी चीजो ९

लेवा बावत

सेजा संयारो लेवा बावत ८

सेजां संयारानी प्रथमयी ८

आभा मागवी

सेजां संयारो लीधा पछी ८

आभा लेवी

हस्तकर्म

६

२२-२३

१ यी १६

३६ यी ३६

१ यी ३६

१७ यी ३६

१ यी ४

६ यी ८

११

२१

२१

ववहारसुत्तं.

पढमो उद्देसओ.

व्यवहार ते प्रवृत्ति निवृत्तिरूप कहीए ते व्यवहार पांच विधिए हे ते मांहे मुख्य वे विधि कही तेना नाम—
१ आगम व्यवहारी तेना छ भेद कखा १ केवलज्ञानी । २ मनपर्यवज्ञानी । ३ अवधिज्ञानी । ४ चौदपूर्वि । ५ अभिन्न दशपूर्वि । ६ नवपूर्वि झाक्षेरा.

२ श्रुत व्यवहारी ते दशाश्रुतकल्प, वृहत्कल्प, व्यवहार ने निसिध वगरे हेद् सूत्रना जाण, श्रुत व्यवहारी अनेक भेदे ते आचारंगादिकना जाण जाणवा.

अर्थ ॥ १ ॥ जे. जेकोइ । भि. साधु । मा. एक मासनुं । प. परिहार मायश्चित्तनुं । डा. स्थानक । प. अंगीकार करी । सेवने । आ. आलोचनां थकां । अ. रहित । प. माया (कपट) रहितपणे । आ. आलोचना थको । मा. एक मासनुं मायश्चित्त आवं । प. माया (धुत्तासापणे) सहित । आ. आलोचना थकाने । दो. वे । मा. मासनुं मायश्चित्त आवे ॥ १ ॥

मूळपाठ ॥ १ ॥ जे त्रिकखू मासियं परिहारट्टाणं पक्खिसेविता आलोएमाणा, अपलिजिअिय आलोएमाणस्स मासियं, पलिउअिय आलोएमाणस्स दोमासियं ॥ १ ॥

भावार्थ ॥ १ ॥ जे कोई साधु साध्वी एक मासतुं प्रायश्चित्तुं स्थानक अंगीकार करीने सेवीने आलोचतो थको जो ते माया (कपट) रहित आलोवे तो एक मासतुं प्रायश्चित्त आवे ने जो माया सहित आलोवेतो वे मासतुं प्रायश्चित्त आवे ॥ १ ॥

आ वावत उदाहरणे करी बतावे छे. कोई एक तापस फलादिकनो अर्थी थको अटवीने विषे पेटो, तेणे नदी किनारे सु-एलो मच्छ दीवो. ते मच्छतुं तापसे भक्षण कर्युं. ते खोराक पाचन न थवाथी शरीर जीर्ण थयुं. तेलार तापसे वैदनी सलाह लीधी. वैदे पुछयुं के तमे शुं खायुं, तयारे कपट करी कहुंके में फल खायां छे. बीजुं कांइ खायुं नथी. वैदे तापसने धी पायुं पण तेथी रोग मटयो नही. पछी तापसे वैदनी फरी सलाह लेतां वैदे पुछयुं के तमे शुं खाथेल ते खरेखरं कहो. ते वारे फरीने तापसे कपट रहित कहुंके में मच्छ भोगव्यो छे. ते पछी रेच वमन वगैरे उपचार करी रोग शमव्यो. ए रीते जे साधु माया सहित आलोवे तेनी क्रिया सिद्ध न थाय, माया रहित आलोचना करे ते शुद्ध होय, जेम वैदे तापसने शुद्ध कर्यो तेम आचार्यरूपी वैद्य साधु साध्वीरूप तापसने प्रायश्चित्त रूपी वमन विरेचनादि दइने शुद्ध करे. तेम शुद्ध हुवा थका जन्म मरण व्याधि रहित मोक्षना अनंत सुख भोगवे ॥

अर्थ ॥ २॥ जे० जे कोई । भि० साधु । दो० वे । मा० मासतुं । प० प्रायश्चित्तुं । द्वा० स्थानक । प० सेवीने । आ० आलोचतो थको । अ० रहित । प० माया रहित पणे (अणगोपवतो थको) । आ० आलोवेतो तेहने । दो० वे । मा० मासतुं प्रायश्चित्त आवे । प० माया सहित (गोपवतो थको) । आ० आलोवे तो तेहने । ते० त्रण । मा० मासतुं प्रायश्चित्त आवे ॥ २॥

मूळपाठ ॥ २ ॥ जे त्रिकवू दोमासियं परिहारदृष्टाणं पक्रिसेविता आलोएज्जा, अपलिउञ्चिय

आलोएमाणस्स दोमासियं, पलिउञ्चिय आलोएमाणस्स तेमासियं ॥ २ ॥

भाचार्य ॥ २ ॥ जे कोइ साधु साध्वी वे मासतुं प्रायश्चित्तुं स्थानक सेवीने आलोवतो थको जो माया (कपट) रहित

॥ २ ॥

आलोवे तो वे मासतुं प्रायश्चित्त आवे ने जो माया कपट सहित आलोवे तो त्रण मासतुं प्रायश्चित्त आवे ॥ २ ॥
अर्थ ॥ ३ ॥ जे० जेकोइ । भि० साधु । ते० त्रण । मा० मासतुं । प० प्रायश्चित्तुं । द्वा० स्थानक । प० सेवीने । आ० आलो-
वतो थको । अ० अण । प० गोपवतो थको एटले प्रायारहितपणे । आ० आलोवतो थको तेने । ते० त्रण । मा० मासतुं प्रायश्चित्त
आवे अने । प० माया सहित गोपवतो थको । आ० आलोवे तो तेने । चा० चार । मा० मासतुं प्रायश्चित्त आवे ॥ ३ ॥

मूळपाठ ॥ ३ ॥ जे त्रिवलू तेमासियं परिहारद्राणं पक्रिसेविता आलोएज्जा, अपलिजञ्चिय

आलोएमाणस्त तेमासियं, पलिटाञ्चिय आलोएमाणस्त चाजममासियं ॥ ३ ॥

भाचार्य ॥ ३ ॥ जे कोइ साधु साध्वी त्रण मासना प्रायश्चित्तना स्थानकने सेवीने आलोवतो थको माया कपट रहित

॥ ३ ॥

आलोवे तो तेने त्रण मासतुं प्रायश्चित्त आवे ने माया सहित आलोवे तो चार मासतुं प्रायश्चित्त आवे ॥ ३ ॥

आ उपर एक उदाहरण कहे छे. जेप कोइएक शूरवीर पुरुषने संग्राममां घणा शस्त्र लाग्या तेथी दुखी यतां वैदने चोलाव्यो.
वैद जे जग्याए शस्त्र वताव्यां ते जग्याएथी शस्त्र वहार काढी साजो कर्यो पण ते शूरवीरे शस्त्र काढतां दुःखनी पीडाने लीधे
एक शस्त्रनी जग्या वतावी नहिं. ते शस्त्र शरीरनी अंदर रहेवाथी दुर्बल यतो होवाथी फरी वैदने चोलावी ते शस्त्रनी जग्या
वतावी, शस्त्र वहार कडाव्युं ते पछी ने शूरवीर वलवान थयो, तेप आचार्यरूपी वैद जे आलोयणा दीए ते साधु शुद्ध रीते

आलोच्यां थकां साधु द्रव्यथकी शरीरे ने भाव थकी ज्ञान, दर्शन, चारित ने तप संयमे करी बळवंत होय एवी रीते शुद्ध आलोयणहारने शूरवीर जाणवो ॥

अर्थ ॥४॥ जे० जेकोइ । भि० साधु । चा० चार । मा० मासनुं । प० प्रायश्चित्तुं । द्वा० स्थानक । प० सेवीने । आ० आलोवतो थको । अ. रहित । प० माया रहित । आ. आलोवे तो तेने । चा० चार । मा० मासनुं प्रायश्चित्त । प० माया सहित । आ० आलोवे तो । पं० पांच । मा० मासनुं प्रायश्चित्त आवे ॥ ४ ॥

मूळपाठ ॥ ४ ॥ जे त्रिकखू चाडम्मासियं परिहारदुष्टाणं पन्निसेविता आलोएजा, अपंलि-
जिञ्चिय आलोएमाणस्स चाडम्मासियं, पत्तिउञ्चिय आलोएमाणस्स पञ्चमा-
सियं ॥ ४ ॥

भावार्थ ॥४॥ जे कोइ साधु साध्वी चार मासनुं प्रायश्चित्तुं स्थानक सेवीने आलोवतो थको मायारहित आलोवे तो चार मासनुं प्रायश्चित्त पासे ने माया सहित आलोवे तो पांच मासनुं प्रायश्चित्त पासे ॥ ४ ॥

आ उपर एक उदाहरण कहे छे. एक नगरमां वे माली रहेता हता. महोत्सवने दिवसे वागमांथी फळ फूल लाव्या तेमांथी एके फळ फूल राजमार्गे न वेचवा काढतां संताडी राख्या तेने कांई लाभ मळ्यो नहीं ने बीजा मालीए प्रगट रस्तामां फळ फूल वेचवा काढ्या. ते फळ फूलना वेचाणथी लाभ पाय्यो. तेम जे मूळ गुण उत्तर गुण विरोधे ते प्रगट निर्वाण फळ न पासे ने जे मूळ गुण उत्तर गुण शुद्ध रीते अतिचार रहित पाळे ते मुक्तिफळ पासे ॥

अर्थ ॥५॥ जे. जे कोइ । भि. साधु । पं. पांच । मा. मास योष । प. प्रायश्चित्तनुं । द्वा. स्थानक । प. सेवीने । आ. आलोवे तो । अ. रहित । प. मायारहितपणे । आ. आलोवे तो । पं. पांच । मा. मासतुंज प्रायश्चित्त पामे । प. मायासहित । आ. आलोवे तो ते आलोवतायकाने । छ. छ । मा. मासतुं प्रायश्चित्त आवे ॥ ५ ॥

मूळपाठ ॥ ५ ॥ जे त्रिकलू पञ्चमासियं परिहारद्वारं परिसेविता आलोएजा, अपलि-
उच्चिय आलोएमाणस पञ्चमासियं, पलिजच्चिय आलोएमाणस छम्मा-
सियं ॥ ५ ॥

भावार्थ ॥ ५ ॥ जे कोइ साधु साध्वी पांच मासना प्रायश्चित्तनुं स्थानक सेवीने आलोवतोयको मायारहितपणे आलोवे तो ते आलोवतां यकाने पांच मासतुंज प्रायश्चित्त पामे ने मायासहित आलोवे तो ते आलोवतां यकाने छ मासिक प्रायश्चित्त आवे ॥ ५ ॥

अर्थ ॥६॥ ते. तैथी । प. उपरांत । प. मायासहित । वा. अथवा । अ. मायारहितपणे । वा. वळी । ते. तेने । चे. वळी । छ. छ । मा. मास ॥ ६ ॥

मूळपाठ ॥ ६ ॥ तेण परं पलिजच्चिय वा अपलिजच्चिय वा ते चेव ठम्मासा ॥ ६ ॥
भावार्थ ॥६॥ ते उपरांत मायासहितपणे के मायारहितपणे आलोवे ते वन्नेने पण छ मासतुं प्रायश्चित्त आवे ॥ ६ ॥

॥ केवके छ मास उपरांत प्रायश्चित नथी. जे जे तीर्थकरे जेटलो तप पोताने वारे कर्यो ते उपरांत प्रायश्चित नथी. ए एक वचन आश्री एटले एकवार दोष सेववा आश्री अधिकार कखो. हवे बहु वचन आश्री एटले बहुवार दोष सेववा आश्री अधिकार कहे छे ॥

अर्थ ॥७॥ जे, जे कोई । भि. साधु । व. घणीवार दूषण लगादी । वि. वली । मा. एकमासनुं । प. प्रायश्चितनुं । डा. स्थानक । प. सेवीने । आ. आलोवतो थको । अ. मायारहित । आ. आलोवेतो । मा. एक मासनुं प्रायश्चित आवे । प. माया सहित । आ. आलोवताने । दो. वे । मा. मासनुं प्रायश्चित आवे ॥ ७ ॥

मूलपाठ ॥ ७ ॥ जे त्रिकम्बु बहुसो वि मासियं परिहारठाणिं पनितेवित्ता आलोएज्जा,
अपलिजञ्चिय आलोएमाणसस मासियं, पलिजञ्चिय आलोएमाणसस दोमा-
सियं ॥ ७ ॥

भावार्थ ॥७॥ जे कोई साधु साध्वी क्षणे क्षणे घणीवार दोष लगादी एक मासनुं प्रायश्चितनुं स्थानक सेवीने आलोवतो थको माया रहित आलोवे तो एक मासनुं प्रायश्चित आवे ने माया सहित आलोवेतो वे मासनुं प्रायश्चित आवे ॥ ७ ॥

अर्थ ॥८॥ जे० जे कोई । भि० साधु । व० घणीवार दूषण लगाडे तो । वि० वली । दो० वे । मा० मासनुं । प० प्राय-श्चितनुं । डा० स्थानक पामी । प० सेवीने । आ० आलोवे तो । आलोवतो थको । अ० मायारहितपणे । आ० आलोवतो

यको । दो० वे । मा० मासतुं प्रायश्चित्त आवे । प० मायासहितपणे । आ० आलोवता यकाने । ते० त्रण । मा० मासतुं प्रायश्चित्त आवे ॥ ८ ॥

मूळपाठ ॥ ८ ॥ जे त्रिकसू बहुसो वि दोमासियं परिहारद्राणं पन्तिसेविता आलोएजा,
अपलिउञ्चिय आलोएमाणस्स दोमासियं, पलिउञ्चिय आलोएमाणस्स ते-
मासियं ॥ ८ ॥

भावार्थ ॥ ८ ॥ जे कोइ साधु साध्वी घणीवार दूषण लगादीने वे मासतुं प्रायश्चित्ततुं स्थानक सेवीने आलोवतो यको

मायारहित आलोवे तो वे मासतुं ने माया सहित आलोवे तो त्रण मासतुं प्रायश्चित्त पामे ॥ ८ ॥
अर्थ ॥ ९ ॥ जे० जे कोइ । भि० साधु । व० घणीवार दूषण लगादीने । वि० वळी । ते० त्रण । मा० मासतुं । प० प्रायश्चित्ततुं । द्रा० स्थानक । प० सेवीने । आ० आलोवतो यको । अ० मायारहित । आ० आलोवतो । ते० त्रण । मा० मासतुं ने । प० मायासहित । आ० आलोवे तो । चा० चार । मा० मासतुं प्रायश्चित्त आवे ॥ ९ ॥

मूळपाठ ॥ ९ ॥ जे त्रिकसू बहुसो वि तेमासियं परिहारद्राणं पन्तिसेविता आलोएजा,
अपलिउञ्चिय आलोएमाणस्स तेमासियं, पलिउञ्चिय आलोएमाणस्स चाउ-
स्मासियं ॥ ९ ॥

भावार्थ ॥९॥ जे कोइ साधु साध्वी घणीवार दूषण लगादीने वळी त्रण मासतुं प्रायश्चित्तुं स्थानक सेवीने आलोवतो थको मायारहितपणे आलोवे तो त्रण मासतुं ने माया सहित आलोवे तो चार मासतुं प्रायश्चित्त पामे ॥ ९ ॥

अर्थ ॥ १० ॥ जे० जे कोइ । भि० साधु साध्वी । व० घणीवार दूषण लगादीने । वि० वळी । चा० चार मासतुं । प० प्रायश्चित्तुं । द्वा० स्थानक । प० सेवीने । आ० आलोवे । आलोवतो थको । अ० मायारहितपणे । आ० आलोवतो थको । चा० चार । मा० मासतुं ने । प० मायासहित । आ० आलोवेतो आलोवता थकाने । पं० पांच । मा० मासतुं प्रायश्चित्त पामे ॥ १० ॥

मूळपाठ ॥ १० ॥ जे त्रिकसू बहुसो वि चाउन्मासियं परिहारद्वाणं पनितोविता आलो-
एज्जा, अपलिउअिय आलोएमाएस्स चाउन्मासियं, पलिउअिय आलोएमा-
एस्स पअमासियं ॥ १० ॥

भावार्थ ॥ १० ॥ जे कोइ साधु साध्वी घणुं दूषण सेवीने चार मासतुं प्रायश्चित्तुं स्थानक सेवीने आलोवे आलोवतो थको जो माया रहितपणे आलोवे तो चार मासतुं ने माया सहित आलोवे तो पांच मासतुं प्रायश्चित्त पामे ॥ १० ॥

अर्थ ॥ ११ ॥ जे० जे कोइ । भि० साधु । व० घणीवार दोष लगाडे । वि० वळी । पं० पांच । मा० मासतुं । प० प्रायश्चित्तुं । द्वा० स्थानक । प० सेवीने । आ० आलोवे । आलोवतो थको । अ० मायारहित थको । आ० आलोवतो थको ।

पं पांच । मा० मासतुं ने । प० मायासहितपणे । आ० आलोवता थकाने । छ० छ । मा० मासतु मायासहित न्याय ।
मूलपाठ ॥ ११ ॥ जे त्रिक्खु वहुसो वि पञ्चमासियं परिहारदुणां पक्खिसेविता आलोएज्जा,
अपलिउअिय आलोएमाणस्स पञ्चमासियं, पलिउअिय आलोएमाणस्स छम्मा-
सियं ॥ ११ ॥

भावार्थ ॥ ११ ॥ जे कोइ साधु साध्वी घणीवार दूषण लगादीने वली पांच मासतुं प्रायश्चित्तनुं स्थानक सेवीने आलोवे,
आलोवतो थक्का मायारहित आलोवे तो पांच मासतुं प्रायश्चित्त आवे ने मायासहित आलोवे तो छ मासतुं प्रायश्चित्त
आवे ॥ ११ ॥

अर्थ ॥ १२ ॥ ते० ते । प० उपरांत । प० मायासहितपणे । वा० अथवा । अ० रहित । प० माया (रहित) पणे ।
वा० वर्त्ती । ते० तेने । चे० पण । छ० छ । मा० मासतुं प्रायश्चित्त आवे ॥ १२ ॥

मूलपाठ ॥ १२ ॥ तेण परं पलिउअिय वा अपलिउअिय वा ते चेव छम्मासा ॥ १२ ॥

भावार्थ ॥ १२ ॥ तैथी उपरांत मायासहित के मायारहितपणे आलोवे तोपण छमासतुं प्रायश्चित्त आवे, छ मास उपरांत
प्रायश्चित्त नथी, जेम प्रथम कहुं तेम जे तीर्थकरने वारे जेटलो उत्तकट्टो, तप ते उपरांत प्रायश्चित्त नथी ॥ १२ ॥ हवे सर्वतुं
भेलुं प्रायश्चित्त कहे छे.

अर्थ ॥ १३ ॥ जे० जे कोइ । भि० साधु । मा० एक मासतुं । वा० अथवा । दो० वे । मा० मासतुं । वा० अथवा । ते०
 त्रण । मा० मासतुं । वा० अथवा । चा० चार । मा० मासतुं । वा० अथवा । पं० पांच । मा० मासतुं । वा० वली । ए० एटला
 पूर्वोक्त । प० प्रायश्चित्तना । द्वा० स्थानकमाहेतुं । अ० अनेहं । प० प्रायश्चित्तनुं । द्वा० स्थानक । प० सेवीने । आ० आ-
 लोवेते । अ० मायारहितपणे । आ० आलोवेतो थको तेने । मा० एक मासतुं । वा० अथवा । दो० वे । मा० मासतुं । वा०
 अथवा । ते० त्रण । मा० मासतुं । वा० अथवा । चा० चार । मा० मासतुं । वा० अथवा । पं० पांच । मा० मासतुं । वा०
 वली प्रायश्चित्त आवे । प० माया सहित । आ० आलोवेतो । दो० वे । मा० मासतुं । वा० अथवा । ते० त्रण । मा० मास-
 तुं । वा० अथवा । चा० चार । मा० मासतुं । वा० अथवा । पं० पांच । मा० मासतुं । वा० अथवा । छ० छ । मा० मास-
 तुं । वा० वली प्रायश्चित्त आवे । ते० ते । प० उपरांत । प० माया सहित । वा० वली । अ० माया रहित । वा० वली । ते०
 तेने । चे० वली । छ० छ । मा० मासतुं प्रायश्चित्त आवे । छ मास उपरांत प्रायश्चित्त नथी ॥ १३ ॥

मूलपाठ ॥ १३ ॥ जे० त्रिकखू मासियं वा दोमासियं वा तेमासियं वा चाउममासियं वा
 पञ्चमासियं वा एणसिं परिहारद्वुणाणं अन्नयरं परिहारद्वुणां पडिसेविच्चा
 आलोएज्जा, अपडिउअिय आलोएमाणस्स मासियं वा दोमासियं वा तेमा-
 सियं वा चाउममासियं वा पञ्चमासियं वा, पडिउअिय आलोएमाणस्स दोमा-

सियं वा तेमासियं वा चाउन्मासियं वा पञ्चमासियं वा छम्मासियं वा. तेण
परं पल्लिउच्चिण्णं वा अपल्लिउच्चिण्णं वा ते चेव छम्मासा ॥ १३ ॥

भावार्थ ॥ १३ ॥ जे कोइ साधु साध्वी एक मास, वे मास, त्रण मास, चार मास, पांच मासनुं एटला पूर्वोक्त प्रायश्चित्तनुं
स्थानक माहेलुं कोइ (गमे ते) प्रायश्चित्तनुं स्थानक सेवीने आलोवे ते माया रहितपणे आलोवे तेने एक मासनुं, वे मासनुं, त्रण
मासनुं, चार मासनुं, पांच मासनुं प्रायश्चित्त आवे, पण जो माया सहित आलोवे तो तेने वे मास, त्रण मास, चार, पांच ने
छ मासनुं प्रायश्चित्त आवे, ते उपरांत माया सहित के माया रहितपणे आलोवता थकाने पण छ मासनुं प्रायश्चित्त आवे. छ
मास उपरांत प्रायश्चित्त नर्था ॥ १३ ॥

अर्थ ॥ १४ ॥ जे० जेकोइ । भि० साधु । व० घणीवार दूषण लगाडीने । वि० वली । मा० एक मासनुं । वा० अथवा । व०
घणीवार दूषण लगाडीने । वि० वली । दो० वे । मा० मासनुं । वा० अथवा । व० घणीवार दूषण लगाडीने । वि० वली ।
ते० त्रण । मा० मासनुं । वा० अथवा । व० घणीवार दूषण लगाडीने । वि० वली । चा० चार । मा० मासनुं । वा० अ-
थवा । व० घणीवार दूषण लगाडीने । वि० वली । पं० पांच । मा० मासनुं । वा० वली । ए० एहवा कला हे ते । प०
प्रायश्चित्तना । टा० स्थानक माहेलुं । अ० अनेरं । प० प्रायश्चित्तनुं । टा० स्थानक । प० सेवीने । आ० आलोवे । तेमां ।
अ० माया रहित । आ० आलोवतो थको । मा० एक मासनुं । वा० अथवा । दो० वे । मा० मासनुं । वा० अथवा । ते०

त्रण । मा० मासतुं । वा० अथवा । चा० चार । मा० मासतुं । वा० अथवा । पं० पांच । मा० मासतुं प्रायश्चित । वा०
 वली आवे । पण जो । प० माया सहितपणे । आ० आलोवे तो । दो० वे । मा० मासतुं । वा० अथवा । ते० त्रण । मा०
 मासतुं । वा० अथवा । चा० चार । मा० मासतुं । वा० अथवा । पं० पांच । मा० मासतुं । वा० अथवा । छ० छ । मा०
 मासतुं । वा० वली प्रायश्चित आवे । ते० ते । प० उपरांत । प० माया सहित । वा० अथवा । अ० माया रहित पणे ।
 वा० वली । ते० तेने । चे० वली । छ० छ । मा० मासतुं प्रायश्चित आवे ॥ १४ ॥

मूळपाठ ॥ १४ ॥ जे भिक्खू बहुसो वि मासियं वा बहुसो वि दोमासियं वा बहुसो वि
 तेमासियं वा बहुसो वि चाउम्ममासियं वा बहुसो वि पञ्चमासियं वा एएसिं
 परिहारट्टाणाणं अन्नयरं परिहारट्टाणं पडिसेविच्चा आलोएज्जा, अपलिउअिय
 आलोएमाणस्स मासियं वा दोमासियं वा तेमासियं वा चाउम्ममासियं वा
 पञ्चमासियं वा, पलिउअिय आलोएमाणस्स दोमासियं वा तेमासियं वा चा-
 उम्ममासियं वा पञ्चमासियं वा छम्ममासियं वा. तेण परं पलिउअिय वा अपलि-
 उअिय वा ते चेव छम्ममासा ॥ १४ ॥

भावार्य ॥ १४ ॥ ते कोइ साहु साध्वी घणीवार दूषण लगाडीने एक मासतुं, वे मासतुं, त्रण मासतुं, चार मासतुं, पांच मासतुं एटलां पूर्वोक्त प्रायश्चिततां स्थानक मांहिछं गमे ते प्रायश्चिततुं स्थानक सेवीने आलोवे तेने माया रहित आलोवतां थकाने एक मासतुं, वे मासतुं, त्रण मासतुं, चार मासतुं, पांच मासतुं प्रायश्चित आवे ने माया सहित आलोवे तो वे मासतुं, त्रण मासतुं, चार मासतुं, पांच मासतुं, छ मासतुं प्रायश्चित आवे. ते उपरांत माया सहित के माया रहित आलोवे तो पण तेने छ मासतुं प्रायश्चित आवे. (छ मास उपरांत आलोयणा नथी) ॥ १४ ॥ हवे झाझेरा दोष सेववा आथी कहे छे.

अर्थ ॥ १५ ॥ जे० जे कोइ । मि० साहु । चा० चार । मा० मासतुं । वा० अथवा । सा० कांइक अधिक । चा० चार । मा० मासतुं । वा० अथवा । पं० पांच । मा० मासतुं । वा० कांइक अधिक । पं० पांच । मा० मासतुं । वा० वर्त्ता । ए० ए पूर्व कला ते । प० प्रायश्चिततुं । टा० स्थानक मांहिछं । अ० अनेहं । प० प्रायश्चिततुं । टा० स्थानक । प० सेर्वाने । आ० आलोवे । अ० माया रहितपणे । आ० आलोवता थकाने । चा० चार । मा० मासतुं प्रायश्चित आवे । वा० अथवा । सा० झाझेरं । चा० चार । मा० मासतुं । प्रायश्चित आवे । वा० अथवा । पं० पांच । मा० मासतुं । वा० अथवा । सा० झाझेरं । पं० पांच । मा० मासतुं प्रायश्चित आवे । वा० वर्त्ता । प० माया सहित । आ० आलोवतो थको । पं० पांच । मा० मासतुं । वा० अथवा । सा० झाझेरं । पं० पांच । मा० मासतुं । वा० अथवा । छ० छ । मा० मासतुं । वा० वर्त्ता । ते० ते । प० उपरांत । प० माया सहित । वा० अथवा । अ० माया रहित सेवे । वा० तोपण । ते० तेने । नो० दर्जी । छ० छ । मा० मास ॥ १५ ॥

मूलपाठ ॥ १५ ॥ जे त्रिकखू चाउन्मासियं वा साइरेगचाउन्मासियं वा पञ्चमासियं वा साइरेगपञ्चमासियं वा एएसिं परिहारट्टाणां अन्नयरं परिहारट्टाणं पन्निसे-
विता आलोएज्जा, अपलिउञ्चिय आलोएमाणस्स चाउन्मासियं वा साइरेग-
चाउन्मासियं वा पञ्चमासियं वा साइरेगपञ्चमासियं वा, पलिउञ्चिय आलोए-
माणस्स पञ्चमासियं वा साइरेगपञ्चमासियं वा छन्मासिय वा, तेण परं पलि-
उञ्चिए वा अपलिउञ्चिए वा ते चेव छन्मासा ॥ १५ ॥

भावार्थे ॥ १५ ॥ जे कोइ साधु साध्वी चार मासनुं अथवा चार मासथी कांइक अधिक अथवा पांच मासनु अथवा पांच मासथी कांइक अधिक ए पूर्वे कहा ते प्रायश्चित्तना स्थानक. माहेला अनेरा गमे ते प्रायश्चित्तना स्थानक सेवीने आलोवे तेमां माया रहित आलोवे तो चार मासनुं, चार मास झार्जेरानुं, पांच मासनुं, पांच मास झार्जेरानुं प्रायश्चित्त आवे, पण जो माया सहित आलोवे तो पांच मासनुं, पांचमास झार्जेरानुं अथवा छ मासनुं प्रायश्चित्त आवे ते उपरांत माया सहित के माया रहित आलोवे तोपण तेने छ मासनुं प्रायश्चित्त आवे. (छ मास उपरांत आलोयणानुं प्रायश्चित्त नथी) ॥ १५ ॥ हवे दोषनुं बहुवचनपणुं कहे छे.

अर्थ ॥ १६ ॥ जे० जे कोइ । भि० साधु । व० घणीवार दोष लगादीने । वि० वळी । चा० चार । मा० मासनुं । वा०

अथवा । व० घणीवार । वि० वली । सा० द्वाद्द्वेहं । चा० चार । मा० मासनुं । वा० अथवा । व० घणीवार । वि० वली ।
 पं० पांच । मा० मासनुं । वा० अथवा । व० घणीवार । वि० वली । सा० द्वाद्द्वेहं । पं० पांच । मा० मासनुं । वा० वली । आ०
 ए० ए पाण्डक कक्षा ते । प० प्रायश्चित्तना । द्वा० स्थानक । अ० अनेरा । प० प्रायश्चित्तना । द्वा० स्थानक । प० सेवीने । आ०
 आलोवे । अ० माया रहित । आ० आलोवे तो । चा० चार । मा० मासनुं । वा० अथवा । सा० द्वाद्द्वेहं (घणुं) । पं० पांच । मा० मासनुं । वा० अ-
 मासनुं । वा० अथवा । पं० पांच । मा० मासनुं । वा० अथवा । सा० द्वाद्द्वेहं (घणुं) । पं० पांच । मा० मासनुं । वा० अ-
 थवा । प० माया सहित । आ० आलोवेतो । पं० पांच । मा० मास । वा० अथवा । सा० घणुं द्वाद्द्वेहं । पं० पांच । मा०
 मास । वा० अथवा । छ० छ । मा० मास । वा० वली । ते० ते । प० उपरांत । प० माया सहित । वा० अथवा । अ० माया
 रहितपणे । वा० वली । ते० ते साधुने । चे० वली । छ० छ । मा० मास ॥ १६ ॥

मूळपाठ ॥ १६ ॥ जे त्रिकसू बहुसो वि चाउममासियं वा बहुसो वि साइरेगचाउममा-
 सियं वा बहुसो वि पञ्चमासियं वा बहुसो वि साइरेगपञ्चमासियं वा एणसिं
 परिहारट्टाणाणं अन्नयरं परिहारट्टाणं पडिसेविच्चा आलोएज्जा, अपलिउच्चिय
 आलोएमाणस्स चाउममासियं वा साइरेगचाउममासियं वा पञ्चमासियं वा
 साइरेगपञ्चमासियं वा, पलिउच्चिय आलोएमाणस्स पञ्चमासियं वा साइरेग-

पञ्चमासियं वा ह्रस्वमासियं वा, तेण परं पलिउअिए वा अपलिउअिए वा ते
चेव ह्रस्वमासा ॥ १६ ॥

भावार्थ ॥ १६ ॥ जे कोइ साधु साध्वी घणीवार दूषण लगादीने चार मासनुं, कांइ झाझेरं चार मासनुं, पांच मासनुं, झाझेरं (घणुं) पांच मासनुं, ए पाडळ कहा ते पायश्चित्तना स्थानको मांहेलुं अनेरं प्रायश्चित्तनुं स्थानक सेवीने आलोवे तेमां माया रहितपणे आलोवता थका चार मासनुं, झाझेरं, चार मासनुं, पांच मासनुं, झाझेरं पांच मासनुं प्रायश्चित्त आवे अने जो माया सहित आलोवे तो पांच मासनुं, झाझेरं पांच मासनुं, छ मासनुं प्रायश्चित्त आवे, ते उपरांत माया सहित के माया रहित पणे आलोवतां थकां ते साधु साध्वीने निश्चे छ मासनुं प्रायश्चित्त आवे, (छ मास उपरांत प्रायश्चित्त नथी) ॥ १६ ॥

अर्थ ॥ १७ ॥ जे० जेकोइ । भि० साधु । चा० चार । मा० मासनुं । वा० अथवा । सा० झाझेरं । चा० चार । मा० मासनुं । वा० अथवा । पं० पांच । मा० मासनुं । वा० अथवा । सा० झाझेरं । पं० पांच । मा० मासनुं । वा० वळी । ए० पाडळ कहा ते । प० प्रायश्चित्तना । टा० स्थानको मांहिलुं । अ० बीजुं । प० प्रायश्चित्तनुं । टा० स्थानक । प० सेवीने । आ० आलोवे । अ० माया कपट रहित पणे । आ० आलोवतो । ठ० (संव समक्ष) परिहार तपने विषे । ठ० स्थापे । क० करतो । वे० वैयावच करवा स्थापीने । ठ० प्रायश्चित्तने विषे स्थापेल ते साधु । वि० वळी । प० वळी प्रायश्चित्त लगाडे सेवे । से० ते । वि० वळी । क० संपूर्ण प्रायश्चित्त लगाडे तो । त० तेहज परिहार तपमां । आ० आरोपवो । सि० होय । पु० जे दोष प्रथम पहेला । प० लाग्यो होय ते । पु० प्रथम पहेलो । आ० आलोवे । पु० प्रथम जे दोष । प० लाग्यो होय ते । प०

पछी । आ० आलोवे । प० पछे । प० दीप लाय्यो होय ते । हु० पेहेलां । आ० आलोवे । प० पछी । प० दीप लाय्यो
 होय ते । प० पछी । आ० आलोवे । अ० (ए सर्व अपराध आलोचयुं एहवो पूर्वे संकल्प करे) पण माया न चिंतवे । अ०
 पछा आलोचवानी वेळाए पण न गोपवे । अ० आलोच्या पेहेला माया रहित चिंतवे पछी । प० आलोचती वेळा माया सहित
 आलोवे । प० आलोच्यां पेहेलां माया सहित चिंतवे । अ० पछी आलोचतां थका माया रहितपणे आलोवे । प० आलोचतां
 पेहेलां माया सहित चिंतवे । प० पछी आलोचतो थको माया सहित आलोवे । अ० आलोच्या पेहेलां माया रहित चिंतवे ।
 २० पछी आलोचवानी वेळाए पण न गोपवे । आ० एणी रीते आलोचतो थको ते आलोच्या पछी । स० सर्व । ए० ए पाप ।
 स० आपणा । क० कीधा कर्मरूप ते प्रायश्चित । सा० एकठा करीने प्रायश्चित आपे । जे० जे कोइ साधु । ए० एम पूर्वोक्त । प०
 प० घणा मासनी प्रायश्चितनी रचनाए स्थाप्यो ते । प० स्थाप्यो थको । नि० छेछो प्रायश्चित तप । स० करतो थको । प०
 कोइएक वर्त्त प्रायश्चित लगाडे वर्त्ती । से० ते । वि० वर्त्ती । क० प्रायश्चित संपूर्ण सर्व । त० त्यां परिहार तप माहि । आ०
 आरोपवो । सि० होय ॥ १७ ॥

मूळपाठ ॥ १७ ॥ जे त्रिवस्तु चातन्मासियं वा साङ्गेचातन्मासियं वा पञ्चमासियं वा
 साङ्गेपञ्चमासियं वा एएसिं परिहारद्वयाणं अन्नयरं परिहारद्वयाणं पक्षिसे-
 वित्ता आलोएज्जा, अपलिजिअिय आलोएमाणे ठवाणिजं उवइत्ता करणिज्जां

वेयावन्निधं. तविण वि पन्निसेविता से वि कसिणे तरथेव आरुहेयवे सिया.
पुविं पडिसेविधं पुविं आलोइयं, पुविं पडिसेविधं पच्छा आलोइयं, पच्छा पडि-
सेविधं पुविं आलोइयं, पच्छा पन्निसेविधं पच्छा आलोइयं. अपलिउञ्चिण् अप-
लिउञ्चियं, अपलिउञ्चिण् पलिउञ्चियं, पलिउञ्चिण् अपलिउञ्चियं, पलिउञ्चिण्
पलिउञ्चियं. अपलिउञ्चिण् अपलिउञ्चियं आलोणमाणस्स सवमेयं सकयं साह-
णिण जे एयाए पटुवणाए पटुविण् निविसमाणे पडिसेवेइ से वि कसिणे तरथेव
आरुहेयवे सिया ॥ १७ ॥

भावार्थ ॥ १७ ॥ जे कोइ साधु साध्वी चार मासनुं, झाझेरं चार मासनुं, पांच मासनुं, झाझेरं पांच मासनुं ए पा-
छक कहुं ते प्रायश्चित्तनुं स्थानक मांहेलुं अनेरं (बीजुं) प्रायश्चित्तनुं स्थानक सेवीने आलोवे, माया रहित आलोवतां थका सकळ
संघनी सन्मुख परिहार तपने विधे (सकळ साधुना सघ समक्ष तपने विधे स्थापवायी बीजा एम जाणे जे अमे एहवो दोष
लगाइहुं तो अमने पण एहवो भारे तप आवशे) स्थापे, स्थापणीने तेनीं वेयावच करावे. ते परिहार तपने विधे स्थाप्यो साधु
वली संपूर्ण प्रायश्चित्त लगाइ तो तेने त्यांज ते परिहार तप मांहि आरोपवो. हवे वली ते वावत विशेषे कहें. ते घणा दोष
लगाही तेमां जे प्रथम दोष ल्हायो हे ते प्रथम आलोवे १, प्रथम दोष ल्हायो होय ते पछी आलोवे २, पछी दोष ल्हायो

होय ते पहेलो आलोवे ३, पळी दोष लाग्यो होय ते पळी आलोवे ४, ए चार भांगा जाणवा. वळी सर्व अपराध आलोवशुं
 पद्व्यां पूर्व संकल्प करे ते वरते माया रहित चितवे पळी आलोवती वेळा पण गोपवे नही १, आलोव्या पहेलां माया रहित
 चितवे पळी आलोवती वरते माया सहित आलोवे २, आलोव्यां पहेलां माया सहित चितवे पळी आलोवतां थकां माया रहित-
 पणे आलोवे ३, आलोव्यां पहेलां माया सहित चितवे पळी पण आलोवती वेळा माया सहित आलोवे ४, आलोव्या पहेलां
 माया रहित चितवे ने आलोव्यानी वेळा पण न गोपवे. ए रीते आलोवतां थकां ते आलोव्या पळे सर्वे पोताना कीया कर्मरूप
 पापने एकठां करीने प्रायश्चित आपे. पूर्वाक्त घणा मासनी प्रायश्चितनी रचनाने विषे स्थापेल साधु साध्वी ते स्थाप्या पळी
 ते प्रायश्चित वहीने नीकजतो थको एटले हेळो प्रायश्चित तप करतो थको वळी फरीने कोइ दोष (प्रायश्चित) सेवे तो ते साधुने
 संपूण रीते तिहां परिहार तपमांही फरी आरोपवो ॥ १७ ॥

अर्थ ॥ १८ ॥ जे० कोइ । भि० साधु । चा० चार । मा० मासतुं । वा० अथवा । सा० झाझेरुं । चा० चार । मा०
 मासतुं । वा० अथवा । पं० पांच । मा० मासतुं । वा० अथवा । सा० झाझेरुं । पं० पांच । मा० मासतुं । वा० वळी । ए०
 ए पूर्वाक्त । प० प्रायश्चितना । टा० स्थानक मांहेलुं । अ० अनेरुं । प० प्रायश्चिततुं । टा० स्थानक । प० सेवीने । आ० आ-
 लोवे ते आलोवतो थको । प० माया सहित पणे । आ० आलोवतो थको । ट० परिहार तपने विषे स्थापवो । ट० स्थापीने ।
 क० करवा । वे० वैयावच करवाने-स्थापे पळी । ट० प्रायश्चित तपने विषे स्थाप्यो ते तप वहेतां थकां कोइएक । वि० वळी ।
 प० प्रायश्चित लगाडे (सेवे) । से० ते साधुने । वि० वळी । क० संपूर्ण रीते ते परिहार तपमांही । त० त्यांज । आ० आरो-
 पवो । सि० होय । पु० (जे दोष) प्रथम । प० लगाड्यो होय ते । पु० पहेलो । आ० आलोवे । पु० प्रथम । प० दोष लगाड्यो

होय ते । प० पछी । आ० आलोवे । प० पछी । प० दोष लगाइयो होय ते । पु० प्रथम । आ० आलोवे । प० पछी दोष ।
प० लाग्यो होय ते । प० पछी । आ० आलोवे । अ० सयलो अपराध आलोवहुं एहवो पूर्व संकल्प करे पण कोइ माया न
चित्तवे । अ० आलोवती वेळा पण न गोपवे । अ० आलोव्यां पहेला माया रहित चित्तवे अने । प० आलोवतीवेळा माया स-
हित आलोवे । प० आलोव्यां पहेलां माया सहित चित्तवे । अ० आलोवतो थको माया रहित चित्तवे । प० आलोव्यां पहेलां
माया सहित चित्तवे । प० आलोवता थका माया सहित आलोवे । प० आलोव्या पहेलां माया सहित चित्तवे । प० पछी आ-
लोववानी वेळाए माया सहित आलोवे । एणी रीते । आ० आलोव्या पछी । स० सर्व । ए० ए पाप । स० आपणा । क०
कीधां कर्मरूप प्रायश्चित्त । सा० एकठा करीने । सर्व प्रायश्चित्त आपे । जे० जे साधु । ए० ए पूर्वोक्त । प० घणा मासिक
प्रायश्चित्त रचनाने विषे । प० स्थाप्यो थको पछी । नि० प्रायश्चित्त वहीने नीकळतां डेलो प्रायश्चित्त तप करतो थको वळी ।
प० कोइ एक दोष लगाडे । से० ते साधुने । वि० वळी । क० संपूर्ण रीते । त० त्यांज तेहज परिहार तप मांहि फरी ।
आ० आरोपवो मक्षेपवो । सि० होय ॥ १८ ॥

मूळपाठ ॥ १८ ॥ जे त्रिवरू चाउममासियं वा साद्रेगचाउममासियं वा पञ्चमासियं
वा साद्रेगपञ्चमासियं वा एणसिं परिहारट्टाणाणं अन्नयरं परिहारट्टाणं प-
क्सिसेवित्ता आलोएज्जा, पल्लिउच्चिय आलोएमाणे उवाणिज्जां उवदत्ता कराणिज्जां
वेयावकियं. तविण् वि पक्सिसेवित्ता से वि कसिणे तत्थेव आरुहेयवे सिया. पुढिं

पडिसेवियं पुविं आलोइयं, पुविं पन्निसेवियं पच्छा आलोइयं, पच्छा पान्निसे-
वियं पुविं आलोइयं, पच्छा पन्निसेवियं पच्छा आलोइयं. अपलिउअिए अप-
लिउअियं, अपलिउअिए पलिउअियं, पलिउअिए अपलिउअियं, पलिउअिए
पलिउअियं. पलिउअिए पलिउअियं आलोएमाणस्स सव्वमेयं सकयं साहणिय
जे एयाए पट्टवणाए पट्टविए निविसमाणे पन्निसेवेइ से वि कसिणे तत्थेव आरु-
हेयवे सिया ॥ १८ ॥

भावार्थ ॥ १८ ॥ जे कोइ साधु सार्थी चार मासनुं, ब्राह्मेरं चार मासनुं, पांच मासनुं, ब्राह्मेरं पांच मासनुं ए पुर्वो-
क्त प्रायश्चित्तना स्थानक माहिळुं अनेरं वीजुं प्रायश्चित्तनुं स्थानक सेवीने आलोवे, माया सहितपणे आलोवतो थको परिहार
तपने विषे पाडळ मुजय स्थापवो, स्थापने तेनी वेयावच करवी. ते साधु ते परिहार तपने विषे स्थाप्यो थको ते तप वहेतो
थको वीजुं प्रायश्चित्त सेवे तो ते साधुने वळी संपूर्ण परिहार तपने विषे त्यांज आरोपवो. वळी ए वावत विशेष कहे हे. एणा
दोष लगाडं ते मांहिलो प्रथम दोष लग्यो होय ते प्रथम आलोवे १, पहेलो दोष लग्यो होय ते पळी आलोवे २, पळी दोष
लग्यो होय ते पहेलो आलोवे ३, पळी दोष लग्यो होय ते पळी आलोवे ४, वळी सयलो अपराध आलोवणुं एहवो पूर्वे सं-
कल्प करे पण माया न चित्तवे ने आलोवती वरवते पण माया न करे १, आलोव्या पहेला माया न करे पण आलोवती वरवते

माया करे २, आलोव्या पहेलां माया चितवे, आलोवती वेळाए माया नचितवे ३, आलोव्या पहेलां ने पळी माया चितवे ४, आलोव्या पहेला माया सहित चितवे ने आलोव्यानी वेळाए माया सहित आलोवे, ए रीते आलोवतो थको आलोव्या पळी सर्व पोते कीधा कर्मरूप पापने वधा एकठा करीने सर्व प्रायश्चित आपे, एम घणीवार पूर्वोक्त घणा मासनी प्रायश्चितनी रचनाने विषे स्थापेल साधु साध्वी स्थाप्या पळी प्रायश्चित वहीने नीकळताने डेलुं प्रायश्चित करतो थको वळी कोइ एक दोष लगाडे तो ते साधुने वळी सर्व दोष माटे तेहज परिहार तपमांहि आरोपवो (पक्षेपवो) ॥ १८ ॥

अर्थ ॥ १९ ॥ जे० जे कोइ । मि० साधु । व० घणीवार लगाडीने । वि० वळी । चा० चार । मा० मासनुं प्रायश्चित । वा० अथवा । व० घणीवार । वि० वळी । सा० झाझेरं (घणुं) । चा० चार । मा० मासनुं प्रायश्चित । वा० अथवा । व० घणीवार । वि० वळी । पं० पांच । मा० मासनुं प्रायश्चित । वा० अथवा । व० घणीवार । वि० वळी । सा० झाझेरं घणुं । पं० पांच । मा० मासनुं प्रायश्चित । वा० वळी । ए० ए पाळळ कळा ते । प० प्रायश्चितना । ट्टा० स्थानकमांहितुं । अ० अनेरं । प० प्रायश्चितनुं । ट्टा० स्थानक । प० सेवीने । आ० आलोवतो थको । अ० मायारहितपणे । आ० आलोवतो थको ते आलोव्या पळी शुं करे ते कहे छे । ठ० परिहार तपने (प्रथम मुजव) विषे स्थापवो । ठ० स्थापीने । क० करवा । वे० वैयावच एटले केटलाकने वैयावच करवा स्थापे । ठ० प्रायश्चित तपने विषे स्थाप्यो ते । वि० वळी । प० दोष सेवे । से० ते । वि० वळी प्रायश्चित जेटलो । क० संपूर्ण सर्व । त० त्यां तेज परिहार तपमांहि । आ० आरोपवो । सि० होय । पु० पुर्वे । प० सेव्या जे दोष । पु० पहेलो । आ० आलोवे १ । पु० पहेलो । प० दोष लगाड्यो होय ते । प० पळी । आ० आलोवे २ । प० पळी । प० दोष लाग्यो होय ते । पु० पहेलो । आ० आलोवे ३ । प० पळी । प० दोष लाग्यो होय ते । प० पळी । आ०

आलोव ४ । अ० अपराध सर्व आलोवद्युं एहवो पूर्वे संकल्प करे पण माया न चितवे । अ० आलोवतां पण न गोपवे १ । अ० आलोव्यां पहेलां माया रहित चितवे । प० आलोवती वेळाए माया सहित आलोवे २ । प० आलोव्यां पहेलां माया सहित चितवतो थको । अ० माया रहितपणे आलोवे ३ । प० पहेला माया सहित चितवे । प० आलोवता थका माया सहित आलोवे ४ । अ० आलोव्या पहेलां माया रहित चितवे । अ० पळी आलोववानी वेळाए पण न गोपवे । आ० ए रीते आलोवतो थको ते आलोव्या पळी । स० सर्व । ए० ए पाप । स० पोते । क० कीधेळा ते । सा० एकठा करीने प्रायश्चित्त आपे । जे० जे पूर्णा रीते । (व० पर्णावार । वि० वळी) । ए० ए पुर्वोक्त वण । मासना प्रायश्चित्तनी रचनाए । प० स्थाप्यो । प० स्थाप्यो थको । नि० प्रायश्चित्त वर्दाने नोकळतो थको वळी । प० प्रायश्चित्त सेवीने । से० ते । वि० वळी प्रायश्चित्त लगाडे । क० संपूर्ण सर्व । त० त्यांज परिहार तपमांहि । आ० आरोपवो (प्रक्षेपवो) । सि० होय ॥ १९ ॥

मूळपाठ ॥ १९ ॥ जे भिक्खू बहुसो वि चाउम्मासियं वा बहुसो वि साइरेगचाउम्मासियं वा बहुसो वि पञ्चमासियं वा बहुसो वि साइरेगपञ्चमासियं वा एएसिं परिहारट्टाणां अनयरं परिहारट्टाणं पन्निसेवित्ता आलोएज्जा, अपालिजश्चिय आलोएमाणे ठवणिज्जां ठवद्दत्ता करणिज्जां वेयावडियं. ठविए वि पन्निसेवित्ता से वि कसिणे तथेव आसहेयवे सिया. पुविं पन्निसेवियं पुविं आलोइयं, पुविं

पडिसेवियं पच्छा आलोइयं, पच्छा पडिसेवियं पुविं आलोइयं, पच्छा पडिसे-
वियं पच्छा आलोइयं, अपलिउअिय् अपलिउअियं, अपलिउअिय् पलिउ-
अियं, पडिउअिय् अपलिउअियं, पलिउअिय् पलिउअियं. अपलिउअिय् अप-
लिउअियं आलोएमाणस्स सव्वमेयं सकयं साहणिय जे एयाए पट्टवणाए पट्ट-
विए निविसमाणे पडिसेवेद से वि कसिणे तत्थेव आरुहेयवे सिया^३. ॥ ११ ॥

भावार्थ ॥ ११ ॥ जे कोइ साधु साध्वी घणीवार दोष लगाडे तेने चार मासनुं प्रायश्चित, घणीवार झञ्जेरं चार मासनुं
अथवा घणीवार पांच मासनुं अथवा घणीवार झञ्जेरं (घणुं) पांच मासनुं एह पाछळ कला ते प्रायश्चितना स्थानको माहेला
कोइ पण प्रायश्चितनुं स्थानक सेवे सेवीने आलोवे ते केम आलोवे ते कहे छे. माया रहितपणे आलोवतां थका परिहार तपने
विषे पूर्वनी परे स्थापवां स्थापीने वैयावच करावीने प्रायश्चित तपने विषे स्थाप्यो ते तप वहेता थका वळी दोषे सेवे तो ते
प्रायश्चित जेठलो संपूर्ण तेने त्यांज तेज परिहार तपने विषे आरोपवो, हवे ए वाचत विशेष कहे छे, पूर्वो सेव्या ते दोष पहेलाज

१ H. adds (एचमां वधारे छे) एवं बहुसो वि. २ In the German Text (जर्मन छापेल बुक्कां) एवं प-
लिउअिय् should be omitted (काढी नाखवा) or put as (मुक्ता) एवं अपलिउअिय्. ३ In the printed German
Text this Sutra is placed before 18 (जर्मन छापेली बुक्कां आ पाठ १८ मो छे ने १८ मो १९ मो छे.)

आलोवे १, पहेला सेव्या जे दोष ते पछी आलोवे २, पछी सेव्या जे दोष ते पछी
आलोवे ४. हवे वली ए वावत विशेष कहे छे. अपराध सर्व आलोवहुं पहरवो पूरै संकल्प करे पण कांइ माया न चितवे ने पछी
आलोवतां पण न गोपवे १, आलोव्यां पहेलां माया रहित चितवे ने आलोवती वेळए माया सहित आलोवे २, आलोव्या
पहेलां माया सहित चितवतो थको माया रहित पणे आलोवे ३, पहेलां माया सहित चितवे पछी पण आलोवतां थका माया
सहित आलोवे ४, ए रीते आलोव्यां पहेलां माया रहित चितवे ने आलोव्यानी वेळए माया रहित आलोवे, ए रीते आलो-
वता थकां ते आलोव्या पछी पोताना कीधा सर्व पापने एकठा करीने प्रायश्चित आये. जे एम घणीवार ए पूर्वोक्त घणा
मासना प्रायश्चितने विषे स्यापीने स्याप्यो थको प्रायश्चित सेवीने नीकलतां थकाने वली फरीने प्रायश्चित सेवीने ते प्रायश्चित
लगाने तेने संपूर्ण तेहन प्रायश्चित मांहि आरोपवो (प्रक्षेपवो) होय ॥ १९ ॥

अर्थ ॥ २० ॥ जे० जे कोइ । पि० साधु । व० घणीवार । वि० वली । चा० चार । मा० मासनुं । वा० अथवा ।
व० घणीवार । वि० वली । सा० झाझेरै घणुं । चा० चार । मा० मासनुं । वा० अथवा । व० घणीवार । वि० वली ।
प० पांच । मा० मासनुं । वा० अथवा । व० घणीवार । वि० वली । सा० झाझेरै । प० पांच । मा० मासनुं । वा० वली ।
ए० ए पूर्वोक्त । प० प्रायश्चितना । टा० स्थानक मांहिहुं । अ० अनेरै । प० प्रायश्चितनुं । टा० स्थानक । प० सेवीने ।
आ० आलोवे ते आलोवतो थको । प० माया सहित पणे । आ० आलोवतो थको । ठ० परिहार तपने विषे स्यापवो । ठ०
रथार्धने । व० करवा । हे० वैयावच करवाने रथापे पछी । ठ० प्रायश्चित तपने विषे स्याप्यो ते तप वहेता थकां कोइएक ।

वि० वळी । प० प्रायश्चित लग्गाडे सेवे । से० ते साधुने । वि० वळी । क० संपूर्ण रीते ते परिहार तपमांहि । त० त्यांज । आ० आरोपवो । सि० होय । पु० प्रथम । ५० दोष लग्गाडयो होय ते । पु० पेहेलां । आ० आलोवे । पु० प्रथम । प० दोष लग्गाडयो होय ते । प० पळी । आ० आलोवे । प० पळी । पु० प्रथम । आ० आलोवे । प० पळी दोष । प० लग्गाडयो होय ते । प० पळी । आ० आलोवे । हवे केम आलोवे ते कहे छे । अ० माया रहितपणे चितवे पळी । अ० ओलोववानी वेळा न गोपवे १ । अ० पेहेलां माया रहित चितवे पळी । प० आलोवती वेळा माया सहित आलोवे २ । प० आलोव्यां पेहेलां माया सहित चितवे पळी । अ० ओलवतां थका माया रहितपणे आलोवे ३ । प० प्रथम माया सहित चितवे पळी पण । प० माया सहित आलोवे ४ । प० आलोव्या पेहेलां माया सहित चितवे । प० पळी आलोववानी वेळा माया सहित आलोवे । आ० एवीरीते आलोवतो थको ते आलोव्या पळी । स० सर्वे । ए० ए पाप । स० पोताना । क० कीधा प्रायश्चित । सा० एकठा करीने प्रायश्चित आपे । जे० जे । (ए० एम । व० घणीवार वळी) । ए० ए पूर्वोक्त घणा मासनी प्रायश्चितती रचनाने विषे । प० स्थापीने । प० स्थाप्या थकां । नि० पाळो प्रायश्चित वहीने नीकळता थकां पटले छेछो तप करतां पण वळी जे कोइ । प० प्रायश्चित लग्गाडे तो । से० ते । वि० वळी । प्रायश्चित लग्गाडे । क० संपूर्ण सर्व । त० ते । परिहार तपमांहि । आ० आरोपवो । सि० होय ॥ २० ॥

मूळपाठ ॥ २० ॥ जे भिक्खू बहुसो वि चाडम्मासियं वा बहुसो वि साइरेग्गप्पमासियं वा सिंखं वा बहुसो वि पञ्चमासियं वा बहुसो वि साइरेग्गप्पमासियं वा एण्हिं

परिहारट्टाणाणं अन्नयरं परिहारट्टाणं पन्निसेवित्ता आलोएज्जा, पलित्तञ्चिय आ-
लोएमाणे ठव्वणिज्जं ठव्वत्ता करणिज्जं वेयावन्नियं. ठव्विए वि पडिसेवित्ता से
वि कसिणे तत्थेव आरुहेयव्वे सिया. पुर्वि पन्निसेवियं पुर्वि आलोइयं, पुर्वि
पन्निसेवियं पच्छा आलोइयं, पच्छा पडिसेवियं पुर्वि आलोइयं, पच्छा पडिसे-
वियं पच्छा आलोइयं. अपलित्तञ्चिए अपलित्तञ्चियं, अपलित्तञ्चिए पलित्तञ्चियं,
पलित्तञ्चिए अपलित्तञ्चियं, पलित्तञ्चिए पलित्तञ्चियं. पलित्तञ्चिए पलित्तञ्चियं
आलोएमाणस्स सव्वमेयं सकयं साहणिय जे एयाए पट्टवणाए पट्टविए निवि-
समाणे पडिसेवेइ से वि कसिणे तत्थेव आरुहेयव्वे सिया ॥ २० ॥

भावार्थ ॥ २० ॥ जे कोइ साहु एम घणीवार चार मासनुं अथवा घणीवार श्राद्धेहं चार मासनुं अथवा घणीवार पांच
मासनुं, घणीवार श्राद्धेरा पांच मासनुं ए पुर्वोक्त मायश्चित्तनुं स्थानक माहेलुं अनेहं मायश्चित्तनुं स्थानक ते सेवीने आलोवे
ते आलोवतो थको माया सहित आलोवतो थको परिहार तपने विषे स्थापवो स्थापीने तेनी वेयावच करवी. ते साहु ते

१ Haddas (एचमां वधारे) एवं बहुसो वि after जे (पत्नी).

परिहार तपने विषे स्थाप्यो थको ते तप वहेतो थको बीजुं प्रायश्चित्त सेवे तो ते साधुने वळी संपूर्ण परिहार तपने विषे त्यांज आरोपवो. वळी ए वाचत विशेष कहे छे. घणा दोष लगाडे ते मांहिलो प्रथम दोष लाग्यो होय ते प्रथम आलोवे, पहेलो दोष लाग्यो होय ते पछी आलोवे, पछी दोष लाग्यो होय ते पहेलो आलोवे, पछी दोष लाग्यो होय ते पछी आलोवे, हवे केम आलोवे ते कहे छे. माया रहित चिंतवे पछी माया रहित आलोवे १, प्रथम माया रहित चिंतवीने पछी माया सहित आलोवे २, प्रथम माया सहित चिंतवे ने पछी माया रहित आलोवे ३, माया सहित चिंतवीने माया सहित आलोवे ४, आलोव्यां पहेल्यां माया सहित चिंतवे पछी आलोववानी वेळाए माया सहित आलोवे, एम प्रायश्चित्त आलोवतो थको ते प्रायश्चित्त आलोव्यां पछी योताना कीधा सर्व पापने एकठा करीने प्रायश्चित्त आपे एवी रीते घणीवारनी पूर्वोक्त घणा मासनी प्रायश्चित्तनी रचनाने विषे स्थापीने, स्थाप्यो थको प्रायश्चित्त वहीने नीकळतो थको हेळो तप करतां वळी ते कांइक प्रायश्चित्त लगाडेतो तेजे प्रायश्चित्त लगाडे तेने सर्व संपूर्ण तेहज परिहार तप मांहि फरी आरोपवो ॥ २० ॥ हवे झाल्लानी विधिनी अधिकार कहे छे.

अर्थ ॥ २१ ॥ व० घणा । पा० परिहारी प्रायश्चित्तिया साधु । व० घणा । अ० अप्रायश्चित्तया साधु । इ० वांछे । ए० एकठा भेळा । अ० एकठा । नि० रहेवुं । वा० अथवा । अ० एकठा । नि० वेसवाने । वा० अथवा । चे० चिंतव । नो० न । से० तेने वळी । क० कल्पे । थे० स्थिवर (ते जयन्य ३ । मध्यम ५ । उत्कृष्टी २० वर्षेनी दीक्षावाळा साधु) ने । अ० विना । पु० पुळे (पुछ्या विना) । ए० एकठा । अ० रहेवुं । वा० अथवा । अ० एकठा । नि० वेसवुं । वा० वळी । चे० चिंतववुं । क० कल्पे । प० वळी । थे० स्थिवरने । आ० पुछीने आज्ञा दीए तो । ए० एकठा । अ० रहेवुं । वा० अथवा । अ० एकठा । नि० वेसवुं । वा० वळी । चे० चिंतवे । थे० स्थिवरनी आज्ञा होयतो । य० प० वळी । से० ते । वि० विचरे ।

ए० एम । ण्हं वळी । क० कल्पे । ए० एकटा । अ० रहेवुं । वा० अथवा । अ० एकटा । नि० वेसवुं । वा० वळी । चे०
 चितवे । थे० स्थितरनी आज्ञा एम दीपके । य० ण्हं वळी । से० ते । नो० न । वि० चितरो तो । ए० एम । ण्हं वळी ।
 नो० न । क० कल्पे । ए० एकटा । अ० रहेवुं । वा० अथवा । अ० एकटा । नि० वेसवुं । वा० वळी । चे० चितववुं ।
 जा० जे कोइ । णं० वळी । थे० स्थितरने । अ० विण । इ० कहे (आज्ञा विना) एकटा । अ० रहेवावुं । वा० अथवा ।
 अ० एकटा । नि० वेसवावुं । वा० वळी । चे० चितवे । से० तेने । सं० तेदला काळ (दीन) नो । हे० दीक्षानो छेद ।
 वा० अथवा । प० तप प्रायश्चित आवे । वा० वळी ॥ २१ ॥

मूढपाठ ॥ २१ ॥ वहवे पारिहारिया वहवे अपारिहारिया इच्छेज्जा एगयओ अभिनि-
 सेज्जं वा अत्रिनिसीहियं वा चेएत्तए. नो से कप्पइ थेरे अणापुच्छिता एगयओ
 अत्रिनिसेज्जं वा अत्रिनिसीहियं वा चेएत्तए, कप्पइ एहं थेरे आपुच्छिता
 एगयओ अभिनिसेज्जं वा अत्रिनिसीहियं वा चेएत्तए. थेरा य एहं से विपरज्जा
 एव एहं कप्पइ एगयओ अत्रिनिसेज्जं वा अत्रिनिसीहियं वा चेएत्तए. थेरा य
 एहं से नो विपरज्जा एव एहं नो कप्पइ एगयओ अत्रिनिसेज्जं वा अत्रिनिसी-

हियं वा चेएत्तए, जो एं थरेहिं आविइस्से^१ अजिनिसेज्जं वा अजिनिसीहियं वा
चेएइ, से सन्तरा छेए वा परिहारे वा ॥ २१ ॥

भावार्थ ॥ २१ ॥ यणा प्रायश्चित वाळा साधु, यणा प्रायश्चित नथी आन्धा तेवा साधु एकठा भेळा रहेवा अथवा बेसवा
वांच्छे, चितवे पण स्थिर साधुने पुछया विना एकठा रहेवुं के बेसवुं चितववुं न कल्पे. स्थिरने पुछीने एकठा रहेवा बेसवानुं
चितववुं कल्पे. स्थिर आज्ञा दीए के तमे विचरो तो एकठा रहेवा बेसवानुं चितववुं कल्पे ने जो स्थिर एकठा विचरवानी
आज्ञा न दीए तो एकठा रहेवुं बेसवुं एवी चितवणा करवी न कल्पे. जो स्थिरना कक्षाविना एकठा रहेवा, बेसवानुं चितवे
तो ते साधुने तेढळा दीवसनो दीक्षानो छेद (ओछा करे) अथवा तपनुं प्रायश्चित आवे ॥ २१ ॥

अर्थ ॥ २१ ॥ प० परिहार । क० कल्पनी समाचारी ते तपने विषे । डि० रह्यो हुतो । मि० साधु । व० अनेरा वीजा
बाहार गामादिकने विषे रह्यो छे । थे० स्थिरानी । वे० वैयावचने काजे । ग० जाय । थे० स्थिर (आचार्य) । य० वळी ।
से० तेने ते प्रायश्चितनुं तप । स० संभारे छे. एढले ते आचार्य परिहारिने जाती ब्रह्मते संभारे जे तमे परिहारी तप सहित छो
एहवुं संभारीने ते परिहारी साधुने कहे तमे परिहार तप मुकीने जाओ । पछी ते साधु समर्थ हशे तो मुकीने न जाय पण ए
तप करीने जाय अने असमर्थ होय तो मुकीने जाय । हवे परिहारीयाने जावानो आचार कहे छे । क० कल्पे । से० तेने ।
ए० एक । रा० रात्रीनी । प० प्रतिज्ञा करीने । ज० जे । ज० जे । दि० दिशाए । अ० अनेरा । सा० साधु साध्वी । वि०

१ H (एचपां) अविदिन्ने २ Madds (एचपां वधारे) एगयओ. The Same in T (टीपां) (एकान्तततः)

विचरता होय । तं ते । तं ते । दि० दिशाने विषे । उ० अंगीकार करीने जाय । नो० न । से० तेहने । क० कल्पे । त०
 त्यां मुंदर आहार उपयी स्त्रीआदि देखीने । वि० विहार । व० वृत्तिए । व० वसवुं रहेवुं न कल्पे । क० कल्पे । से० तेहने ।
 त० त्यां । का० रोगादिक कारणा । व० निमित्ते । व० वसवुं (रहेवुं) । तं० ते स्थिवरादिक । च० णं वळी । का० कारण ।
 नि० पुढं यथ्येक । प० अनेरा । व० कहे बोले । व० वसो रहो । अ० अहो आर्यो । ए० एक । रा० रात्री । वा०
 दु० वं । रा० रात्री । वा० वळी । ए० एम । से० ते वैयावच करावा गएल साधुने । क० कल्पे । ए० एक । रा० रात्री । वा०
 अथवा । दु० वं । रा० रात्री । वा० वळी । व० वसवुं । नो० न । से० तेने । क० कल्पे । प० उपरांत । ए० एक । रा०
 रात्री । वा० अथवा । दु० वे । रा० रात्री । वा० वळी । व० वसवुं न कल्पे । जं० जे कोइ । त० त्यां । प० उपरांत । ए०
 एक । रा० रात्री । वा० अथवा । दु० वे । रा० रात्री । वा० वळी । व० रहे (कारणविना) । से० तेने । से० तेवळी रा-
 जीनो । हे० दीक्षानो हेद । वा० अथवा । प० प्रायश्चित तप पण आवे । वा० वळी ॥ २२ ॥

मूळपाठ ॥ २२ ॥ परिहार कप्पडिए त्रिकसू वहिया थेराणं वैयावकियाए गच्छेज्जा. थेरा य
 से सरेज्जा कप्पड से एगराइयाए पक्किमाए जप्पं जप्पं दिसं अन्ने साहम्मिया
 विहरन्ति तप्पं तप्पं दिसं उवल्लिन्ने. नो से कप्पड तत्थ विहारवन्ति वत्थए,
 कप्पड से तत्थ कारणवन्ति वत्थए. तंसि च एं कारणांसि निट्ठियांसि परो वए-
 ज्जा । वसाहि अज्जो एगरायं वा डुरायं वा. एवं से कप्पड एगरायं वा डुरायं

वा वरथए, नो से कपड परं एगरायाओ वा डुरायाओ वा वरथए. जं तरथ परं
एगरायाओ वा डुरायाओ वा वसइ से सन्तरा छेए वा परिहारे वा ॥ ३२ ॥

भावार्थ ॥ ३२ ॥ परिहार कल्पनी समाचारी. परिहार तपने विषे रहेलो साधु बीजा बाहार गामादिकने विषे रहेल स्थि-
वरनी वैयावचने काजे जाय (गमन करे) तेवारे तप लहने जाय के हुं करे ते भणी कहे छे, स्थिवर (ते आचार्य) ते
साधुने प्रायश्चित्तनुं तप संभारे एटले के बाहार जाती बलते परिहारीने आचार्य संभारे जे तमे परिहारी तप सहित छो (वळी
तेने कहे के ते तप तमे मुकीने जाओ, पळी जो ते साधु समर्थ होय तो तप करीने जाय ने असमर्थ होय तो मुकीने जाय.
(हवे परिहारीने जावानो आचार कहे छे) ते साधुने एक राजीनी प्रतिज्ञा करीने रहेहुं कल्पे. (अभिग्रह एटले प्रतिज्ञा करीने
जावाहुं कारण एटलुं के वाटे जातां गोकुलादिकने विषे पचुर (घणो) गोरसादीक लाये तो शाला जाणीने प्रतिबंध न उपजे
तेथी कोइ कारणादिकना एक राजी उपरांत रहेहुं न कल्पे एम करीने चाले). वळी जे दिशाए अनेरा साधर्मिक साधु साध्वी
विचरता ह,य ते दिशाने विषे अंगीकार करीने जाय. वळी त्यां सुंदर आहार उपधी वस्त्र आदि देखीने विहार निमित्ते वसवुं
रहेहुं तेहने न कल्पे. त्यां रोगादिक कारण निमित्ते तेने वसवुं (रहेहुं) कल्पे. ते स्थिवरादिक कारण पुरं थए अनेरा कहे के
अहो आर्यो एक राजी अथवा बे राजी रहो ? एम ते वैयावच करवा गयो ते साधुने एक राजी अथवा बे राजी वसवुं कल्पे. एक
राजी अथवा बे राजी थकी उपरांत वसवुं कल्पे नहि. जे कोइ त्यां एक राजी अथवा बे राजी उपरांत (निष्कारणे) वसे तो
ते साधुने निष्कारणे एक बे राजी उपरांत जेदकी राजी रहे तेदकी राजीनो हेइ अथवा प्रायश्चित्त तप पण पामे ॥ ३२ ॥

अर्थ ॥ २३ ॥ प० प्रायश्चित्तरूप । क० कल्प सप्ताचारीने विषे । द्वि० रत्नो होय ते । भि० साधु । व० वाहारना गामा-
 द्विकने विषे रत्ना छे ते । थे० स्थिवरने । वे० देयावचने काजे । ग० जाय । थे० स्थिवर । य० वली । ते साधुने । नो०
 न । स० संभारं परिहार तप यावत । क० कल्पे । से० ते परिहारिया साधुने । नि० परिहार तप वहेतां एटले ते तपश्चर्या
 करता जाताने (आहुळ व्याहुळ थप्लने) । ए० एक । रा० राजीनी । प० पट्टिमा (अभिग्रह) करीने जाय । ज० जेणे ।
 ज० जेणे । द्वि० दिशाने द्विपे । अ० अनेरा । सा० साधु साध्वी । वि० विचरता होय । त० ते । त० ते । द्वि० दिशाने
 विषे । उ० अंगीकार करीने जाय । नो० न । से० तेने । क० कल्पे । त० त्यां । वि० विहार । व० वसतुं रहेतुं कल्पे । तं० ते
 रहंतुं न कल्पे । क० कल्पे । से० तेहने । त० त्यां । का० रोगादिक कारण । व० निमित्ते । व० वसतुं रहेतुं कल्पे । अ० अहो
 स्थिवरादिक । च० णं वली । का० कारण । नि० पुरुष । प० अनेरो । व० कहे बोले । व० वसो रहो । अ० अहो
 आर्यो । ए० एक । रा० राजी । वा० अथवा । दु० वे । रा० राजी । वा० वली । ए० एम । से० ते एटले देयावच करावा
 गणल साधुने । क० कल्पे । ए० एक । रा० राजी । वा० अथवा । दु० वे । रा० राजी । वा० वली । व० रहेतुं कल्पे ।
 नो० नही । से० तेने । क० कल्पे । प० उपरांत । ए० एक । रा० राजी । वा० अथवा । दु० वे । रा० राजी । वा० वली ।
 व० वसतुं न कल्पे । ज० जे कोइ । त० त्यां । प० उपरांत । ए० एक । रा० राजी । वा० अथवा । दु० वे । रा० राजी ।
 वा० वली । व० वसे । से० ते । सं० जेटली राजी उपरांत रहे तेडली राजीनो । हे० दीक्षानो हेद । वा० अथवा । प०
 परिहार (प्रायश्चित) तप पासे । वा० वली ॥ २३ ॥

सूळपाठ ॥ २३ ॥ परिहार कप्पट्टिए भिक्खू बहिया थेराणं वेयावनियाए गच्छेज्जा. थेरा
य नो सरेज्जा, कप्पट्ट से निविसमाणस्स एगाराइयाए पडिमाए जसं जस
दिसिं अन्ने साहम्मिया विहरन्ति तसं तसं दिसं उवालिच्चए. नो से कप्पट्ट
तत्थ विहारवत्तियं वत्थए, कप्पट्ट से तत्थ कारणवत्तियं वत्थए. तंसि च ण
कारणंसि निट्ठियंसि परोवणज्जा । वसाहि अज्जो एगरायं वा दुरायं वा. एवं
से कप्पट्ट एगरायं वा दुरायं वा वत्थए, नो से कप्पट्ट परं एगरायाओ वा दुरा-
याओ वा वत्थए. जं तत्थ परं एगरायाओ वा दुरायाओ वा वसट्ठ, से सन्नतरा
हेए वा परिहारे वा ॥ २३ ॥

भावार्थ ॥ २३ ॥ प्रायश्चित रूप कल्प समाचारीने विषे रह्यो होय ते साधु बाहरला गामादिकने विषे स्थिवरादिक रह्या
हे तेनी वैयावचने काजे जाय ते वारे विद्या निमित्ते पढ उत्तर करतां थका तथा घणी जातना संदेशा शिष्यने कहेता थकां
गुर्वादिक आचार्य आकुळ व्याकुळ थया तेवारे ते आचार्यने सांभळ्युं नही जे परिहार तप सुकीने साधु बहार जाय हे ते
वारे ते परिहार तप वहेतो जाय ते साधुने एक राजी (अभिग्रह) प्रतिज्ञा करीने जावुं कल्पे. ते व.यां जाय ते कहे हे. जे
जे दिशाने विषे अनेरा साधर्मिक साधु विचरता होय ते दिशाने विषे जाय. वली त्यां सुंदर आहार उपधि वस्त्र आदी देखीने

विहार निमित्ते वसवुं रहवुं तेने न कल्पे, पण त्यां रोगादिक निमित्ते तेने वसवुं कल्पे. ते स्थिविरादिक कारण पुरं थए
अनेरा कहेके अहो आर्यो एक राजी अथवा वे राजी रहो एम ते वैयावच करवा गएल साधुने क राजी अथवा वे राजी
वसवुं कल्पे. तेने एक राजी अथवा वे राजी उपरांत वसवुं कल्पे नही. जे त्यां एक जी, वे राजी उपरांत वसे तेने एक वे
राजो उपरांत जेटली राजी रहे तेटली राजीनो दीक्षानो हेद एटले तेटला दिवस दीक्षाना ओछा गणाय अथवा प्रायश्चित्तनो
तप आवे ॥ २३ ॥

अर्थ ॥ २४ ॥ प० प्रायश्चित्तरूप । क० कल्प समाचारीनी । द्वि० स्थितीने विषे रखा होय ते । भि० साधु । व० बाहार
ग्रामादिकने विषे रखा हे । थे० स्थिवर तेनी । वे० वैयावचजे काजे । ग० जाय ते वारे । थे० स्थिवर । य० वळी । से०
तेहने । स० तप मुकाववानुं संभाळे । वा० पण पळी जातीवेळा । नो० न । स० संभाळे एटले बीसरी गया । क० कल्पे ।
से० तेने । नि० परिहार तप करता जानार (आहुळ व्याहुळ थएल साधुने) । ए० एक । रा० राजीनी । प० प्रतिभा अभि-
ग्रह विशेषे करीने जावुं । ज० जे । ज० जे । द्वि० दिवाए । अ० अनेरा । सा० साधु । वि० निचरता होय । त० ते ।
त० ते । द्वि० दिशाने विषे । उ० अंगीकार करीने जाय । नो० न । से० तेने । क० कल्पे । त० त्यां । वि० विहार । व०
द्वि० । व० वसवुं रहवुं न कल्पे । क० कल्पे । से० तेने । त० त्यां । का० रोगादिक कारण । व० निमित्ते । व० वसवुं
रहवुं कल्पे । त० ते स्थिवरादिक । च० णं० वळी । का० कारण । नि० हुंथए । प० अनेरो । व० कहे बोले । व० वसो
रहो । अ० अहो आर्यो । ए० एक । रा० राजी । वा० अथवा । दु० वे । रा० राजी । वा० वळी । ए० एम । से० ते एटले
वैयावच करवा गएल साधुने । क० कल्पे । ए० एक । रा० राजी । वा० अथवा । दु० वे । रा० राजी । वा० वळी । व०

रहेतुं कल्पे । नो० नही । से० तेने । क० कल्पे । प० उपरांत । ए० एक । रा० राजी । वा० अथवा । हु० वे । रा० राजी । वा० वळी । व० वसतुं न कल्पे । जं० जे । त० त्यां । प० उपरांत । ए० एक । रा० राजी । वा० अथवा । हु० वे । रा० राजी । वा० वळी उपरांत । व० वसे तो । से० ते । सं० तेदली राजीनो । हे० दीक्षानो हेद । वा० अथवा । प० परिहार तप पासे । वा० वळी ॥ २४ ॥

मूळपाठ ॥ २४ ॥ परिहार कपपट्टिष् भिक्खू वहिया थेराणं वेयावडियाए गच्छेज्जा, थे-
रा य से सरेज्जा वा नो सरेज्जा, कपपइ से निविसमाणस्स एगराइयाए पणिमाए
ज्झं ज्झं दिसं अन्ने साहिम्मिया विहरन्ति त्थं त्थं दिसं उवल्लिप्पए. नो से
कपपइ तत्थ विहारवत्तियं वत्थए, कपपइ से तत्थ कारणवत्तियं वत्थए. तंसि
च एं कारणंसि निट्ठियंसि परो वएज्जा । वसाहि अज्जो एगरायं वा दुरायं वा.
एवं से कपपइ एगरायं वा दुरायं वा वत्थए, नो से कपपइ परं एगरायाओ
वा दुरायाओ वा वत्थए. जं तत्थ परं एगरायाओ वा दुरायाओ वा वसइ,
से सन्तरा जेए वा परिहारे वा ॥ २४ ॥

भावाये ॥ २४ ॥ प्रायश्चित तपरह कल्प समाचारीनी स्थितिने विषे रह्यो साधु वहार गामादिकने विषे रह्या हे ते स्थि-
 यरादिकर्ना वैयावचने काजे जाय ते वारं स्थिवरने प्रथम सांभळ्युं हतुं जे ते साधुनो तप मुकावीशुं पण ते साधुने जाती वेळा
 स्थिवर तप मुकाववातुं संभालवाने विसरी गया, ते परिहार तप वहेत्ता जनार साधुने एक रात्रीनो अभिग्रह करीने जे दीक्षाए
 र्वाजा साधु त्यां जातुं कल्पे, वली त्यां सुंदर आहार उपधी वत्त आदी देखीने विहार निमित्ते वसतुं तेने न कल्पे, पण त्यां
 रोगादिक निमित्ते तेने वसतुं कल्पे, ते स्थिवरादिक कारण पुहं थए अनेरा कहे हे आर्यो एक रात्री के वे रात्री रह्यो एम ते
 वंयावच करवा गएल साधुने एक रात्री अथवा वे रात्री वसतुं कल्पे, तेने एक रात्री के वे रात्री उपरांत रहेतुं न कल्पे, ते
 साधु त्यां एक रात्री अथवा वे रात्री उपरांत वसे तेने जेदली रात्री उपरांत वसे तेने, तेदली रात्रीनो दीक्षानो हेद एदले
 तेदला दिवस दीक्षाना ओछा करे अथवा तपतुं प्रायश्चित आवे ॥ २४ ॥ इहां एकला साधुने न रहेवा भणी ए कारण
 फणुं. हवे इहां एकलविहारी आश्री कहे हे ॥

अर्थ ॥ २५ ॥ भिं साधु । यं वली । गं गण (संघाटामां) थी । अं नीकलीने । एं एकल । विं विहारीपणे ।
 पं एकल विहारीनी प्रतिपा (अभिग्रह) विशेष प्रत्ये । उं पहीवर्जी (अंगीकार करी) ने । विं विचरे ते साधु वली
 (प्रतिज्ञा अविधीए पहीवर्जी कांइ दोष लगादी) शुद्ध चाले नहीं ते वारे । सें ते साधु । यं वली । इं इच्छे । दों
 बीजीवार । पिं वली । तं ए तेहज । गं गच्छने । उं अंगीकार करीने । विं विचरतुं चांहे तो कैवी रीते गणमां लेवो
 ते कहे हे । पुं बीजीवार । आं आलोवावे । पुं बीजीवार । पं पहीकमावे । पुं बीजीवार । हें दीक्षा लीए । पं
 तप अथवा चारित्रना प्रायश्चितते विषे । उं स्यापे ॥ २५ ॥

सूळपाव ॥ २५ ॥ भिक्खु य गणाओ अवकम्म एगल्लविहारपडिमं उवसंपज्जिताणं विह-
रेज्जा से य इच्छेज्जा दोक्खं पि तमेव गणं उवसंपज्जिताणं विहारित्तए, पुणो
आलोएज्जा पुणो पडिक्कमेज्जा पुणो छेयपरिहारस्स उवट्ठाएज्जा ॥ २५ ॥

भावार्थ ॥ २५ ॥ जे कोइ साधु (जपन्य १० पूर्वधर, उत्कृष्टो १४ पूर्वधर आठ गुणवालो) गच्छथी नीकलीने एकल
विहारीपणे एकलविहारीनी प्रतिमा (अभिग्रह) विशेष प्रत्ये अंगीकार करीने विचरे ते साधु ते प्रतिमा अविधिए पडिवर्जतां
कांइक दोष लगाडे एटले शुद्ध न चाले ते वारे ते साधु बीजीवार तेज गच्छने अंगीकार करीने विचरवुं वांच्छे तो तेने केवी
रीते फरी गच्छदां लेवो ते कहे छे, ते साधुने बीजीवार आलोवावे, फरी बीजीवार पडीकमावे, वळी बीजीवार दीक्षा (छेदी)
लैवरावीने तप अथवा चारित्रना प्रायश्चित्तने विषे स्थापे ॥ २५ ॥ हवे गणावच्छेदक आशी कहे छे ॥

अर्थ ॥ २६ ॥ ग० गणावच्छेदक (जधन्य १० पूर्वधारी उत्कृष्टो १४ पूर्वधारी आठगुणे करी सहित) । य० वळी ।
ग० गण (गच्छ) थकी । अ० नीकलीने । ए० एकल । वि० विहारीपणे । प० पडिमा (अवग्रह) पडीवर्जीने । उ० अंगी-
कार करीने । वि० विचरे । ते साधु गणावच्छेदक वळी न शुद्ध रीते चाले एटले प्रतिमा अविधिए पडीवर्जी कांइक दोष
लगाडे ते पछी । से० ते साधु । य० वळी । इ० वांच्छे । दो० बीजीवार । पि० वळी । त० तेहज । ग० गच्छने । उ० अंगी-

१ H. adds (एवमां वधारे) से य नो संथरेज्जा.

कार करीने । वि० विचरवुं (तो ते साधुने गच्छमां केवी रीते पाछो लेवो ते कहे छे) । पु० बीजीवार । आ० आलोवावे ।
 पु० बीजीवार । प० पढीकमावे । पु० बीजीवार । छे० दीक्षा हेदीने । प० तप अथवा चारित्ररूप प्रायश्चिते । उ० स्थापे ॥ २६ ॥
 मूढपाव ॥ २६ ॥ गणावच्छेदए य गणाओ अवकम्म एगल्लविहारपकिमं उवसंपज्जिताणं
 विहरेज्जा से य द्दच्छेज्जा दोच्चं पि तमेव गणं उवसंपज्जिताणं विहरित्तए, पुणो

आलोएज्जा पुणो पकिक्कमेज्जा पुणो छेयपरिहारस्स उवट्ठाएज्जा ॥ २६ ॥

भावार्थ ॥ २६ ॥ हवे गणावच्छेदक आर्थी सन्न कहे छे. गणावच्छेदक साधु ज्वन्य १० पूर्वधारी, उच्छेष्टो १४ पूर्वधारी
 तथा आठगुणे करी सहित गच्छथी नीकळीने एकल्लविहारीपणे पडिमा पढीवर्जीने अंगीकार करीने विचरे ते गणावच्छेदक
 साधुने पडिपा वहेलां कांइक दोष लगने ते पछी बीजीवार वळी तेज गच्छमां दाखल थवा इच्छे तो शी रीते गच्छमां तेमने लेवा
 फहे छे. बीजीवार आलोवावे, पडिक्कमावे, दीक्षा हेदीने तप अथवा चारित्र रूप प्रायश्चित उपर करी स्थापे ॥ २६ ॥

अर्थ ॥ २७ ॥ आ० आचार्य । उ० उपाध्याय । य० वळी । ग० गच्छथकी । अ० नीकळीने । ए० एकल । वि० वि-
 हारीपणानी । प० पडिमा । उ० अंगीकार करीने । वि० विचरे । ते वळी न शुद्ध रीते चाले एटले पडिमा अविधिए पडि
 वर्जी कांइक दोष लगाहे । से० ते । य० वळी । इ० वांछे । दो० बीजीवार । पि० वळी । त० तेज । ग० गच्छने । उ०
 अंगीकार करीने । वि० विचरवुं । (तो ते साधुने गच्छमां केवी रीते पाछो लेवो ते कहे छे) । पु० बीजीवार । आ० आलो-

वावे । पु० बीजीवार । प० पडिकमावे । पु० बीजीवार । छि० दीक्षा हेदीने । प० तप अथवा चारित्ररूप प्रापश्चितने विषे ।
उ० थापे ॥ २७ ॥

मूळपाठ ॥ २५ ॥ आथरियउवज्जाए य गणाओ अवकम्म एगल्लविहारपडिमं उवसंपज्जि-

त्ताणं विहारेज्जा से य इच्छेज्जा दोच्चं पि तमेव गणं उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए,

पुणो आलोएज्जा पुणो पडिकमेज्जा पुणो छेयपरिहारस्स उवट्ठाएज्जा ॥ २५ ॥

भावार्थ ॥ २७ ॥ एम आचार्य उपाध्याय गच्छथी नीकळीने एकल विहारीनी पडिमा अंगीकार करीने विचरे ते आचार्य उपाध्यायने पडिमा वहेतां कांइ दोष कागे तो बीजीवार वळी तेज गच्छमां दाखल थवा इच्छे तो सी रीते गच्छमां तेमने लेवा ते कहे छे. बीजीवार आलोवावे, पडिकमावे, वळी दीक्षा हेदीने तप अथवा चारित्र रूप प्रापश्चितने विषे रथापे ॥ २७ ॥ हवे जे दोष लगाडे ते पासत्थापर्णे पडीवर्जे ते भणी हवे पासत्थानो सूत्र कहे छे.

अर्थ ॥ २८ ॥ भि० साधु । य० वळी । ग० गच्छने । अ० मुकीने । पा० पासत्था । वि० विहार । प० पडिमा । उ० अंगीकार करीने । वि० विचरे । से० ते साधु । य० वळी पासत्थापुणं मुकी । इ० इच्छे । दो० बीजीवार । पि० वळी । त० तेज । ग० गच्छमां आववो । उ० अंगीकार करीने । वि० विचारवुं वांच्छे तो शुं करे ते कहे छे । अ० छे । या० वळी । थ० इहां । से० शेष चारित्र छलो छे तो तेहने । पु० बीजीवार । आ० आलोवावे । पु० पडिकमावे ।

१ H adds (एचमां वधारे) से य नो संशरेज्जा,

पु० (मूळ गुण चारित्र्य गयें होय तो) वीजीवार । छे० दीक्षा हेदीने । प० तप अथवा नवा चारित्र्य रूप प्रायश्चित्तने विधे ।
उ० स्थापे ॥ २८ ॥

मूळपाठ ॥ २८ ॥ त्रिकलु य गणायो अवकम्म पासत्थविहारपडिमं उवसंपज्जिताणं वि-
हरोज्जा से य इच्छेज्जा दोच्चं पि तमेव गणं उवसंपज्जिताणं विहारित्तए, अरिथ
याइं थ सेसे, पुणो आलोएज्जा पुणो पत्तिकमेज्जा पुणो वेयपरिहारस्स उव-
ट्ठाएज्जा ॥ २८ ॥

भावार्थ ॥ २८ ॥ साधु गच्छने मुक्तीने पासत्थापणुं पडीवर्जिने ते साधु पाछो पासत्थापणुं मुकवुं वांच्हे तथा वीजी
वार तेहज गच्छमां आवी ते गच्छ अंगीकार करीने विचवुं इच्छे तो हुं करवुं ते कहे छे. जो ते साधुमां श्रेय चारित्र्य छतो
होय तो वीजीवार आलोवावे, पटिकमावे, वीजीवार दीक्षा हेदीने तपरूप प्रायश्चित्ते स्थापे एटले के साधु पासत्थापणुं
अंगीकार करीने अशुभ भाव पटटाणा ने वीजीवार शुभ भाव आवे तेवारे वीजीवार गच्छमांहि आववां इच्छे तेवारे श्रेय
आगळो चारित्र्य छतो होय तो तेहने करीने आलोवावे ने करी प्रायश्चित्त देवरावे पण जो मूल्यी चारित्र्य गयें होय तो मूल्यी
द्विक्षा देवी जेथी चतुर्विध संघने प्रतित उपजे ने भेद न पडे ॥ २८ ॥

अर्थ ॥ २९ ॥ भि० साधु । य० वर्त्ती । ग० गच्छने । अ० मुक्तीने । अ० पोताने । छे० छांदे चालवानी । वि० वि-
हार । प० पटिमा । उ० अंगीकार करीने । वि० विचरे । से० ते । य० वर्त्ती पोताने छांदे चालववुं मुक्ती । इ० इच्छे ।

દોં વીજીવાર । પિં વલ્લી । તં તેજ । ગં ગચ્છમાં આવતું । હં અંગીકાર કરીને । વિં વિચરતું વાંહે તો શું કરતું તે કહે છે । અં હે । યાં વલ્લી । યં ફાં । સેં શેષ ચારિત્ર છતો છે તો તેહને । પું વીજીવાર । આં અલોવાવે । પું વીજીવાર । પં પઢિકમાવે । પું (મૂલ ગુણ ચારિત્ર ગયું હોય તો) વીજીવાર । હેં દીક્ષા હેદીને । પં તપ અથવા નવા ચારિત્ર રૂપ પ્રાપ્તિને વિષે । હં સ્થાપે ॥ ૨૧ ॥

મૂલપાત્ર ॥ ૨૧ ॥ ભિક્ષુ ય ગણાઓ અવકમ્મ અહાહન્દવિહારપાનિમં ઉવસંપાજિત્તાણં
વિહરેજ્ઞા સે ય રૂચ્છેજ્ઞા દોઘં પિ તમેવ ગણં ઉવસંપાજિત્તાણં વિહરિત્તપ્પ,
અરિથ યાદં ય સેસે, પુણો આલોપ્પજ્ઞા પુણો પાપક્રમેજ્ઞા પુણો હેયપરિહારસ્સ
ઉવટ્ટાપ્પજ્ઞા ॥ ૨૧ ॥

માત્રાર્થ ॥ ૨૧ ॥ સાધુ ગચ્છને મુકીને અહાહંદો દટલે પોતાને છાંદે ચાલવાનું પઢિવર્તીને પોતાના છાંદે ચાલવાનું મુકી વીજીવાર તેજ ગચ્છમાં આવીને ગચ્છ અંગીકાર કરીને વિચારું રૂચ્છે તો શું કરવું તે કહે છે. જો તે સાધુમાં શેષ ચારિત્ર છતો હોય તો વીજીવાર અલોવાવે, પઢિકમાવે, વીજીવાર દીક્ષા હેદીને તપ રૂપ પ્રાપ્તિને સ્થાપે ॥ ૨૧ ॥

અર્થ ॥ ૩૦ ॥ મિં સાધુ । યં વલ્લી । ગં ગચ્છને । અં મુકીને । કું કુશીલ । વિં વિહાર । પં પઢિમાં । હં અંગીકાર કરીને । વિં વિચરે । સેં તે સાધુ । યં વલ્લી કુશીલપણું મુકીને । ફં રૂચ્છે । દોં વીજીવાર । પિં વલ્લી ।

त० तेज । ग० गच्छमां आवहुं । उ० अंगीकार करीने । वि० विचरवुं । वांच्हे तो शुं करवुं ते कहे छे । अ० छे । या० वळी । य० इहां । से० शेष चारित्र छतो छे तो तेदने । पु० वीजीवार । आ० आलोवावे । पु० वीजीवार । प० पडिक्रमावे । पु० (मूळ गुण चारित्र गयुं होय तो) वीजीवार । छे० दिक्षा छेदीने । प० तप अथवा नवा चारित्र रुय प्रायश्चित्तने विषे । ल० स्थापे ॥ ३० ॥

मूळपाव ॥ ३० ॥ त्रिवस्तु य गणाधो अवकर्मस कुसिलविहारपडिमं उवसंपज्जित्ताणं
विहरेज्जा से य इच्छेज्जा दोच्चं पि तमेव गणं उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए, अस्थि
याइं य सेसे, पुणो आलोएज्जा पुणो पन्निक्कमेज्जा पुणो छेयपरिहारस्स जव-

ट्टाएज्जा ॥ ३० ॥

भावार्थ ॥ ३० ॥ साधु गच्छने मुर्का कुशीलपणु पडिवर्जिने ते साधु पाछो कुशीलपणुं मुकवुं वांच्हे तथा वीजीवार तेज
गच्छमां आवी ते गच्छ अर्गाकार करीने विचरवुं इच्छे तो शुं करवुं ते कहे छे. जो ते साधुमां शेष चारित्र छतो होय तो वीजी-
वार आलोवावे, वीर्जवार पडिक्रमावे ने मूळ चारित्र गयुं होय तो वीजीवार दीक्षा छेदीने तत्पर प्रायश्चित्ते स्थापे ॥ ३० ॥

अर्थ ॥ ३१ ॥ भि० साधु । य० वळी । ग० गच्छने । अ० मुकीने । ओ० छसन्न (एटले संजमयी थाकी) । वि० वि-
हार । प० पडिमा । उ० अंगोकार करीने । वि० विचरे । से० ते साधु । य० वळी । इ० इच्छे । दो० वीजीवार । पि० वळी ।
त० ते । ए० ज । ग० गच्छमां आववा । उ० अंगीकार करीने । वि० विचरवुं वांच्हे तो शु करे ते कहे छे । अ० छे । या०

वली । य० इहां । से० शेष चारित्र छतो हे तो तेहने । पु० वीजीवार । आ० आलोवावे । पु० वीजीवार । प० पडिकमावे । पु० (मूळ गुण चारित्र गयुं होय तो) वीजीवार । हे० दीक्षा हेदीने । प० तप अथवा नवा चारित्र रूप प्रायश्चितने विषे । उ० स्थापे ॥ ३१ ॥

मूळपाठ ॥ ३१ ॥ चित्रखू य गणाओ अवक्रमम ओसन्नविहारपीनमं उवसंपज्जित्ताणं विहरेज्जा से य इच्छेज्जा दोक्खं पि तमेव गणं उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए, अरिय यादं थ सेसे, पुणो आलोएज्जा पुणो पडिकमेज्जा पुणो छेयपरिहारस्स जव-
ट्टाएज्जा ॥ ३१ ॥

भावार्थ ॥ ३१ ॥ साधु गच्छने सुधीने उसन्नपणुं (एटले संजमयी थाकवापणुं) पडिवर्जने ते साधु पाछो उसन्नपणुं मुक्त्वा वांच्छे तथा वीजीवार तेज गच्छमां आवी ते गच्छ अंगीकार करीने विचरवुं इच्छे तो हुं करवुं ते कहे हे, जो ते साधुमां शेष चारित्र छतो होय तो वीजीवार आलोवावे, वीजीवार पडिकमावे ने मूळ चारित्र गयुं होय तो वीजीवार दीक्षा हेदीने तपरूप प्रायश्चिते स्थापे ॥ ३१ ॥

अर्थ ॥ ३२ ॥ भि० साधु । य० वली । ग० गच्छने । अ० सुर्कने । सं० ससत्त (परिचयरूप प्रतियंध एटले परिचयरूपा योग्य नहीं) । वि० विहार । प० पडिमा । उ० अंगीकार करीने । वि० विचरे । से० ते साधु । य० वली । इ० इच्छे । दो० वीजीवार । पि० वली । त० तेज । ग० गच्छमां आववुं । उ० अंगीकार करीने । वि० विचरवुं वांचे तो हुं करे ते कहे

हे । अ० हे । या० वर्त्ता । थ० इहां । से० शेष चारित्र छतो हे तो तेहने । पु० वीजीवार । आ० आलोवावे । पु० वीजी-
वार । प० पडिकमावे । पु० (मूळ गुण चारित्र गयुं होय तो) वीजीवार । हे० दाक्षा हेदीने । प० तप अथवा नवा चारि-
त्रस्य प्रायश्चित ते विषे । उ० स्थापे ॥ ३२ ॥

मूळपाठ ॥ ३२ ॥ त्रिवरू य गणाओ अवकम्म संसत्ताविहारपप्पिमं उवसंपज्जिताणं विह-
रेज्जा से य इच्छेज्जा दोक्खं पि तमेव गणं उवसंपज्जिताणं विहारित्तए, अत्थि
यादं थ सेसे, पुणो आलोएज्जा पुणो पडिकमेज्जा पूणो छेयपरिहारस्स उव-

ट्टाएज्जा ॥ ३२ ॥

भावार्थ ॥ ३२ ॥ साधु गच्छने सुक्कीने संसत्तपणुं (एटहे जेनो परिचय राखवा योग्य नही) पडिवर्त्तने ते साधु पाछो
संसत्तपणुं मुक्कवा वांच्छे तथा वीजीवार तेज गच्छमां आवी ते गच्छ अंगीकार करीने विचरवुं इच्छे तो शुं करवुं ते कहे हे. जेते
साधुमां शेष चारित्र छतो होय तो वीजीवार आलोवावे, वीजीवार पडिकमावे ने मूळ चारित्र गयुं होय तो वीजीवार दिक्षा हे-
दीने तपरूप प्रायश्चिते स्थापे ॥ ३२ ॥

अर्थ ॥ ३२ ॥ भि० साधु । द० वळी । ग० गच्छथक्की । अ० नीकळीने । प० पर । पा० पाखंडीनी । प० पडिमा (वैश) ।
उ० अंगीकार करीने । वि० विचरे । से० ते । य० वळी । इ० भाव पलटाणे (शेष छांडीने) इच्छे (वांच्छे) । दो० वीजी-

५ J.L. adds this sutra as extra (एचमां आ सुत्र वधारे हे)

वार । पि० पण । त० तेहज । ग० गच्छने । उ० अंगीकार करीने । वि० विचारुं तो शीरीते लेवो ते कहे हे । न० नयी ।
ण० वाक्यालंकारे । त० ते साधुने । त० प्रत्यक्ष अनेक कारण । के० कोइ । हे० हेद चारित्रानो । वा० अथवा । प० तप मा-
यश्चित्तनो । वा० पण न पामे तो हुं करे ते कहे हे । न० अनेरो कोइ नही पण । ए० एकली । आ० आलोचना देवी ॥ ३२-१ ॥

मूळपाठ ॥ ३२-१ ॥ त्रिकलू य गणाश्रो अवकन्म परपासंडपकिमं जवसंपज्जित्ताणं विह-
रेज्जा से य इच्छेज्जा दोच्चं पि तमेव गणं उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए, नरिथ एं
तरस्स तप्पत्तियं केइ ठेए वा परिहारे वा नन्नरथ एगाए आलोचनाए ॥ ३२-१ ॥

भावार्थ ॥ ३२-१ ॥ साधु वली गच्छ थकी नीकलीने (अणसरत्तादिक कारणे जेवी के राजा दुष्ट होय तेना कारणे)
पर पाखंडीनो लींग अंगीकार करीने विचरे, (ते ज्यां लगी सधवारादिकनो साथ मळयो नथी त्यां लगी तेज लींगे काळ क्षे-
पना करे जेम भगवतीना २५ मा सतकमां संजीयाना अधिकारे गृहस्थ लींगमां अन्य लींगमां हेदोपस्थापनीय चारित्रि लाभे एम
कहुं हे. कोइ कारण आश्री साधुने भैरव मुक्कवो पढ्यो हे पण चारित्रि चोखुं हे ने ते लींगमां कोइ नव दीक्षीतने छ मासनो
काळ हेदोपस्थापनीकनो पुरो थयो होय तो तेज अन्य लींगमां नियठानी अपेक्षाए तथा ठाणांगनी चोभंगीनी अपेक्षाए तथा
आ व्यवहार सन्नता १० मां उद्देसानी चोभंगीनी अपेक्षाए ते चारित्रि स्थापी शके) ते साधु ते कारण पुरं थए ते भैरव छोडीने
वीजीवार तेज गच्छमां आवहुं इच्छे तो, तेहने कइ विधिए पाछो गच्छमां दाखल करवो ते कहे हे. जो ते साधुने चारित्रिना

हेदनुं के तप प्रायश्चित्तुं कोइ पण प्रत्यक्ष कारण जणातुं नथी तो वीजुं कांइ नही पण एकली तेने आलोपणा देवी ॥३२-१॥
 हयं जे साधु ब्रत भांगे ते भर्णा कहे छे.

अर्थ ॥ ३३ ॥ भि० साधु (साध्वी) । य० वली । ग० गच्छथकी । अ० नीकलीने । ओ० ब्रत पर्याय थकी परांग
 मुख यहनं गृहस्थनी पर्यायने पहुँचि पछी वली श्रुय परिणामे करीने । से० ते । य० वली । इ० इच्छे । दो० वीजीवार । पि०
 वर्त्ता । त० तेज । ग० गच्छने । उ० अंगीकार करीने । वि० विचारुं । तेने केवी विधए लेवो ते कहे छे । न० नथी । कोइ
 अनेरा । ण० वली । त० ते साधुने । ते प्रत्यक्ष अनेरं कारण । के० कोइ । हे० हेद । वा० अथवा । प० परिहार तप पण
 कोइ नथी तो हुं करवुं ते कहे छे । वा० वली । न० एदलुं विशेष कहे छे के वीजुं कांइ पण नहिं पण । ए० एकलो । से०
 एक क्षिप्यना परिहेदोपस्थापनाने विधे । उ० स्थापवो एदले मळथी दीक्षा देवी केमके सर्व ग्रहस्थनी पर्याये पहुँच्यो छे ते
 भर्णा ॥ ३३ ॥

मूढपाठ ॥ ३३ ॥ भिक्खू य गणाओ अक्कम्म ओहावेज्जा से य इच्छेज्जा दोच्चं पि
 तमेव गणं उवसंपज्जिताणं विहरित्तए, नत्थि णं तस्स केदु छेए वा परिहारे वा
 नन्नरथ एगाए संहोवट्ठावणियाए ॥ ३३ ॥

भावार्थ ॥ ३३ । कोइ साधु गच्छथी नीकलीने ब्रत पर्यायथी परांगमुख थइने गृहस्थनी पर्यायने विधे पोहोच्यो, पछी

१ JI bddh. (एवमां वधारे) तपचित्तियं.

शुभ परिणामे करी ते साधु बीजीवार तेज गच्छने विषे अंगीकार करीने विचारुं वांच्छे तो तेने कइ विधिए पाखो गच्छमां लेवो ते कहे छे. अनेरो कोइ ते साधुनी विरुद्ध प्रत्यक्ष छेद अथवा तप प्रायश्चित्तुं कारण नथी तो हुं करवुं ते कहे छे. बीजुं कांइ नही पण एक शिष्यना परिछेदोपस्थानियने विषे उपस्थापवो छटले मूलधी दीक्षा देवी केमके सब ग्रहस्थनी पर्याये पक्षोच्यो छे ॥ ३३ ॥ उपर प्रायश्चित सेवे तेने प्रायश्चित कहुं; तो हवे प्रायश्चित कोण आगळ आलोवे तेनी विधि कहे छे. ॥

अर्थ ॥ ३४ ॥ भि० साधु । य० वळी । अ० अनेरो कोइ एक । अ० नही । कि० करावा योग्य (नही) ते । द्वा० स्थानक । से० (भला गुणने पाडीने ते) सेवे सेवीने । इ० भाव पलटाणे इच्छे । आ० आलोवहुं ते कयां आलोवे ते कहे छे । ज० ज्यां । अ० आपणा । आ० आचार्य । उ० उपाध्याय । पा० दीठा तो । (क० कल्पे । से० ते पढिसेवी साधुने) । ते० तेहने । अं० अंत समीपे । आ० आलोववो अथवा । प० पापने पाडवा भणी पढिकमवो अथवा । नि० निंदवो अथवा । ग० गरहवो । अथवा । वि० प्रायश्चित टाळीने निर्मळ होय । वि० आपणा आत्माने विशुद्ध करावा वळी । अ० (ए पापस्थानक) नहि । क० करं एहवुं कही । अ० सावधान थडने उठवुं अथवा । अ० दूषणने अनुसारे मर्यादा यथायोग्य । त० तत्पर । क० कर्मे । पा० प्रायश्चितने । प० पढिवर्जवे करीने विचारवो वांच्छे वळी ॥ ३४ ॥

मूलपाठ ॥ ३४ ॥ त्रिकरू य अन्नयरं अकिच्चट्टाणं सेवित्ता इच्छेज्जा आलोएत्तए, ज-
रथेव अत्पणा आथारयउवज्जाए पासेज्जा, तेसन्नितयं आलोएज्जा पक्किममेज्जा

१ Haddas (एचमां) पढिसेवित्ता. २ Haddas (एचमां वधारे) कपइ से and has (अने नीचेनो पाठ छे) तरसन्नितयं आलोएत्तए वा पढिकपित्तए वा..... (until) (ज्यां सुधी) पढिवज्जित्तए.

निन्देजा गरहेजा विउहेजा विसेहेजा अकरणयाए अब्जुहेजा अहारिहं
तवोकममं पायच्छिंसं पवित्रजोजा ॥ ३४ ॥

भावार्थ ॥ ३४ ॥ जे कोइ साधु अनैरो कोइएक न करवा योग्य स्थानक पोताना भला गुणने पाहीने सेवे, सेवीने आलाववातु इच्छे तो कयां आलोवे ते कहे छे. ज्यां पोताना आचार्य, उपाध्याय दीठा न्यां ते पढिसेवी साधुने तेमनी अंत सर्पाप पापने आलोववो, पढिक्रमवो, निंदवो, गरहवो, निर्मळ करवो ने पोताना आत्माने विशुद्ध करवो कल्पे, कळी ए पाप-स्थानक नही करे एवुं कही सावधान यहने उठवुं अथवा यथायोग्य दूषणने अनुसार (मर्यादाए) तपह्य कर्मने प्रायश्चित्तवडे पढिवर्जव करीने विचरवुं वांछिछे ॥ ३४ ॥ हवे आपणा आचार्य न मळे तो शुं करे ते कहे छे.

अर्थ ॥ ३५ ॥ नो० नही । चै० निश्चै । अ० आपणा पोताना । आ० आचार्यने । उ० उपाध्यायने । पा० दीठा (नही) तो शुं करे । ज० ज्यां । ए० कळी । सं० एकमांडले १२ प्रकारना संयोग सहित एकठा जावानुं होय ते । सा० साधर्मी गुण ग्रहीने गर्भार छे । पा० दीठा । व० बहु । सु० श्रुत छे । व० प्रायश्चित्तनी विधि आदि दइ ठाणांगदिक घणा । आ० अगमना जाण । कल्पे ते पढिसेवीने । त० ते संभोगीनी । अ० समीपे । आ० आलोववो । जा० ज्यां लगे । (पढिक्रमवो अथवा निंदवो अथवा गरहवो अथवा प्रायश्चित्तने टाळी निर्मळ होय अथवा आपणा आत्माने विशुद्ध करवो कळी ए पापस्थानक नही करे एवुं कहीने सावधान यहने उठे अथवा दूषणने अनुसार मर्यादाए यथायोग्य तपह्य कर्म प्रायश्चित्तने) प० पढिवर्जव करीने निश्चयव रली ॥ ३५ ॥

मूळपाठ ॥ ३५ ॥ नो चेव अप्पाणो आयरियउवज्जाए पासेज्जा, जरथेव संनोइयं साह-
मिसयं पासेज्जा चहुस्सुयं बळभागमं, तरस्सन्तियं आदोएज्जा (जाव) पडि-

वज्जोज्जा ॥ ३५ ॥

भावार्थ ॥ ३५ ॥ जो पोतानो आचार्य उपाध्याय न देखे तो शुं करे ते कहे हे, जे साधर्मी गुणग्राही गंभीर, बहु श्रुत प्रायश्चित्त विधि ठाणांगादिक घणा आगमना जाण तेवा संभोगीक वार प्रकारना सभोगवाळा मांडळामानानी समीपे ते पडि-
सेवी साधुए जइने आलोवहुं पडिकमवुं, निंदवुं, गरहवुं, प्रायश्चित्त टाळी निर्मळ थइने आपणा आत्माने विछुद्ध करवो कल्पे,
वळी ए पापस्थानक नही करं एम कहीने सावधान थइ उठीने दूषणने अनुसारे यथायोग्य मर्यादाए तत्पर कर्म प्रायश्चित्तवडे
पडिवर्जवे करीने विचरवुं ॥ ३५ ॥ हवे एवा संभोगीक मळे नहीं तो कोनी पासे आलोवहुं ते कहे हे ॥

अर्थ ॥ ३६ ॥ नो० नहि । चे० निश्चे वळी । सं० एकमांडले एकठा जमवुं एहवो । सा० साधर्मिक साधुने देखे (नहि)
बहु श्रुत घणा आगमना जाण तो शुं करे ते कहे हे । ज० ज्यां । ए० वळी । अ० अन्य गच्छना साधु हे । सं० अन्नपा-
णीना संभोगी हे । सा० वळी साधर्मिक समाचारीना धणी हे । पा० देखे । व० बहु । सु० श्रुतने । व० घणा । आ०
आगमना जाण । कल्पे ते पडिसेवी साधुने । त० तेनी । अं० पासे । आ० आलोवहुं (अथवा पडिकमवुं वळी) । जा० ज्यां
लगे प्रायश्चित्तने । प० पडिवर्जनीने विचरवुं वळी ॥ ३६ ॥

મુઢપાવ ॥ ૩૬ ॥ તો ચેવે સંભોનિમયં સાહનિમયં, જરથેવ અન્નસંતોદયં સાહનિમયં પાસેજા
મુઢપાવ ॥ ૩૬ ॥ તો ચેવે સંભોનિમયં સાહનિમયં, જરથેવ અન્નસંતોદયં સાહનિમયં પાસેજા

વહુસુયં વઢ્યાગમં, તસસનિતયં આલોણજા (જાવ) પનિવજોજા ॥ ૩૬ ॥

માવાય ॥ ૩૬ ॥ જો એક માંડલે એકઠા જમવું એવો સાધર્મીક સાધુ વહુ સુગ્રી, ઘણા આગમનો જાણ દેસે નહિ તો
શું કરવું તે કહે છે. જ્યાં અન્ય ગચ્છનો સાધુ છે તે પોતાના ગચ્છમાં એક વીજા અન્નપાણીના સંભોગ સહિત છે, વઢી સાધ-
ર્મીક સમાચારીનો ધર્મી છે, વહુ શ્રુત તથા ઘણા આગમનો જાણ છે તેવા સાધુને દેસે તો તેની પાસે આલોવવું, પહિકમવું
ડયાંલગે પ્રાયશ્ચિત પઢિવર્જીને વિચરવું કલ્પે ॥ ૩૬ ॥ જો એવો અન્ય સંભોગી પણ ન દેસે તો સાધુ શું કરે તે કહે છે. ॥

અર્થ ॥ ૩૭ ॥ તો નહિં । ચેં નિશ્ચે વઢી । અં અન્ય । સંં સંભોગીક દેસે (નહિં) સાધર્મીક વહુશ્રુત ઘણા આગમ-
નો જાણ તો શું કરવું તે કહે છે । જાં ડયાં । ઇં વઢી । સાં સાધુનો । વિં વેશ છે અથવા સાધુનું રુપ છે તેહને પણ
પ્રાયશ્ચિત લેવું છે તેવા રુપ સાધુ તે વઢી કેહવા છે તે કહે છે । પાં દેસે । વં વહુ । સું સુગ્રી । વં ઘણા । આં આગમનો
જાણ એવો દેશીને કલ્પે તે સાધુને । તં તેની । અં પાસે । અન્યોઅન્ય । આં આલોવવો (અથવા પહિકમવો અથવા પ્રાય-
શ્ચિત ટાલી નિર્મલ થવું અથવા આપણા આત્માને વિશુદ્ધ કરવો । વઢી એ પાપ સ્થાનક નહિં કરું એહેવું કહીને સાવધાન થઈને
હડીને વઢી દૂષણ અનુસારે મર્યાદાએ યથાયોગ્ય તપ કર્મને પ્રાયશ્ચિતને) । જાં ડયાં લગે । પં પહિવર્જીવે કરીને વિચરે વંઢી ॥ ૩૭ ॥

૧ Hadda (એવમાં વધારે) પં. ૨ Hadda (એવમાં વધારે) પાસેજા વહુસુયં વઢ્યાગમં.

मूळपाठ ॥ ३७ ॥ नो चेव^१ अन्नसंनोदयं,^२ जत्थेव सारुवियं पासेज्जा बहुस्सुयं वळ्ळा-
गमं, तस्सन्तिथं आलोएज्जा (जाव) पक्खिज्जेज्जा ॥ ३७ ॥

भावाये ॥ ३७ ॥ जो अन्य संभोगिक साधर्मीक बहु सूत्री घणा आगमना जाण एवा देखे नहिं तो शुं करे ते कहे छे.
ज्यां साधुनो वेष अथवा रूप छे तेने पण प्रायश्चित लेवुं छे तेवा साधुरूप बहु सूत्री, घणा प्रायश्चित विधिवाळा आगमना जाण
छे एहवाने देखीने तेनी समीपे अन्यो अन्य आलोवे, पडिकमे, प्रायश्चित सेवी निर्मळ थाय, पोताना आत्माने शुद्ध करे तथा
ए प्राप स्थानक करीश नहिं एहवुं कहीने सावधान थइने उठे उठीने दूषण अनुसारे मर्यादा योग्य तपस्य कर्मनुं प्रायश्चित
पडिबर्जिने विचरवुं कल्पे ॥ ३७ ॥ वळी एहवा सारुपी पण न देखे तो साधु शुं करे ते कहे छे ॥

अर्थ ॥ ३७-१ ॥ नो नहिं । चे० निश्च । णं० वळी । सा० साधुरूप पणने । पा० देखे (नहिं) । व० बहु । सु० सूत्री ।
व० घणा । आ० आगमना जाणतो । ज० ज्यां । ए० वळी । स० साधुनी । उ० सेवाना करणहार ते श्रावक ते श्रावक कोण
ते कहे छे । प० (पहेला संयम पाळी पळी पाळो संजमयी पड्यो ते पडीने) पळी अद्दाए करीने ते पुरुष श्रमणोपासकपणो ।
क० पडिबर्जी ते पुरुषने पळाकड कहीए । पा० देखे । व० (त्रण प्रकारना) बहु । सु० सूत्री । व० घणा । आ० आगमना
जाण तो शुं करे ते कहे छे । क० कल्पे । से० ते पडिसेवीने । त० ते पुर्वोक्त श्रावक । अ० समीपे । आ० आलोववो । वा०
अथवा । प० पडीकमवो । वा० वळी । जा० ज्यांलो । पा० प्रायश्चितने । प० पडिबर्जिवे करीने विचरवो । वा० वळी ॥ ३७-१ ॥

१ Haddas (एचमां वधारे) णं, २ Haddas (एचमां वधारे) पासेज्जा बहुस्सुयं वळ्ळागमं.

मूढपाठ ॥ ३५-१ ॥ 'नो चैव षं सासवियं पासेज्जा बहुस्सुयं वढ्ढागमं, जट्थेव समणो-
वासगं पच्छाकडं पासेज्जा बहुस्सुयं वढ्ढागमं, कप्पइ से तरसन्ति ए आलोए-

त्तए वा पत्तिक्कम्मेत्तए वा जाव पायच्छित्तं पत्तिवज्जेत्तए वा ॥ ३५-१ ॥

भावार्थ ॥ ३७-१ ॥ जो साधुरूप बहु सुत्री घणा आगमनो जाण न देखे तो शुं करे ते कहे हे. साधुनी सेवानो करण-
हार पछाकड आवक (एटले जे आवके पहलें संयम पाळी पछी संजमयी पढीने श्रद्धाए करीने आवकपणुं अंगीकार कर्युं हे)
वर्ली जे बहु सुत्री अने आगमोना जाण हे तेवा आवकने देखीने ते साधुए ते आवक समीपे आलोवहुं, पढीकमहुं, डयां लने
मायश्चित्तने पटिवर्जवे करीने विचरहुं वर्ली कल्पे ॥ ३७-१ ॥

अर्थ ॥ ३८ ॥ नो नहिं । चे० निश्चे । षं० वर्ली । स० श्रमणोपासक आवक । प० पछा । क० कडं एटले संजमयी
पाछो पटीने वर्ली श्रमणोपासक थयो पण जेणे संजमपाहिं घणां आगम यास्र पहलें अवगाह्यां तो पण कर्मना उदयथी पाछो
पढयो तेहवो । पा० देखे (नहीं) । व० त्रण प्रकरना बहु । सु० सुत्री । व० घणा । आ० आगमनो जाणतो शुं करे ते कहे
हे । ज० डयां । ए० वर्ली । स० सर्वथी सम । भा० भाव हे पण रागादि इर्षावंत नथी एहवो समद्वष्टि । चे० (आपणापरना
गुण अवगुण अवसर प्रस्तावनी जाण) एहवो ज्ञानवंत गृहस्थ । पा० देखे तो । क० कल्पे । से० ते पटिसेवी साधुने । त० ते

१ Hadd (एचप्पं) आ पाठ हे. २ A trace of समणोवासग is to be found in P B (पी. बी. मां " समणो-
वासग " हे)

समभाविक ज्ञानवंत गृहस्थनी । अ० समीपे । आ० आलोचुं । वा० अथवा । प० पडिकमहुं एटले पापथी निवर्तुं । वा० ब-
ळी । जा० ज्यालगे (पूर्वर्नापेरे दूषणने अनुसरे मर्यादाए यथायोग्य तपरूप कर्मने) । पा० प्रायश्चित्तने । प० पडिवर्जवे करीने
विचरुं । वा० वळी ॥ ३८ ॥

मूळपाठ ॥ ३८ ॥ नो चेव एं समणोवासगं पच्छाकमं पासेज्जा बहुसुयं बल्लनागमं, जत्थेव
सममंत्तावियाइं चेइयाइं पासेज्जा, कप्पइ से तस्सन्तिए आलोएत्तए वा पानिक-
स्सेत्तए वा जाव पायट्ठित्तं पन्निवज्जेत्तए वा ॥ ३८ ॥

भावार्थ ॥ ३८ ॥ जे कोइ समणोपासक पछाकडं (एटले तेणे प्रथम साधुपणुं पाळी घणा आगमनुं ज्ञान मेळवी पछी सा-
धुपणुं छोडी श्रावकपणुं अंगीकार कर्तुं तेने पछाकडं कहीए) तेवो पछाकडं बहु सुत्री, घणा आगमनो जाण न मळे तो जे स-
मभाविक ग्रहस्थ एटले जेने राग तथा इर्षा नथी एहवो समद्रष्टि जे आपणापरना गुण अवगुणनो जाण एहवा ज्ञानवंत गृहस्थने
देखे तो ते पडिसेवी साधुने तेवा ज्ञानवंत गृहस्थ समीपे आलोचुं, पडिकमहुं ज्यां लगे दूषणने अनुसारे मर्यादाए यथा योग्य
रीते तपरूप कर्मनुं प्रायश्चित्त पडिवर्जने विचरुं कल्पे ॥ ३८ ॥ हवे एहवो संभाविक गृहस्थ पण न देखेतो शुं करे ते कहे छे ॥

अर्थ ॥ ३८ ॥ नो० नहिं । चे० तिथे । बळी । स० एहवो पूर्वोक्त समभावनो घणी । चे० एहवो ज्ञानवंत ग्रहस्थ
पण । पा० देखे (नहिं) तो शुं करे ते कहे छे । व० बहार । गा० गाम । वा० अथवा । न० नगर । वा० अथवा । नि०
निगम । वा० अथवा । रा० राजधानी । वा० अथवा । खे० खेड (कोट) । वा० अथवा । क० कवड (थोडी वस्ती) ।

वा० अथवा । मं० मंदप । वा० अथवा । प० पाटण । वा० अथवा । दो० द्रोण मुख । वा० अथवा । आ० आसम (आश्रम) । वा० अथवा । सं० संवाद (चेट्टेनावास) । वा० वली ज्वालगे । सं० संनिवेशने विषे । वा० वली । पा० पूर्व दीसे । अ० साधुं मुख करी । वा० वली । उ० उत्तर दीशानी । अ० साहसुं मुख करी । वा० वली । क० हाथनातळा । प० जोडीने । सि० मस्तकने विषे । आ० आवर्तन करीने । म० मस्तके चढावीने । अं० अंजली । क० करीने । कल्पे ते पढिसेवी साधुने । ए० एम । व० वचन बोलवुं । ए० ए । मे० माहारा । अ० अपराध । ए० एणीपरे । इ० त्रणवार एम कहे । अ० हुं । अ० अपराधी हुं एम त्रणवार कहीने । अ० जपन्य २० । उत्कृष्टा १७० अरिहंतने । सि० अनंता सिद्धनी । अ० समीपे । आ० आलोचने । (पढिक्रमे तथा निंदे आत्मानी साखे जे में भुंडूं कीधुं । गर्ह गुरु साखे । मारी जीव दुर्गतिना दुख सहवा योभय ते प्रायश्चित्तने टाळवे निर्मल होय । वली आपणा आत्माने विशुद्ध करे वली ए पापस्थानक नहीं करे एहहुं कहीने सवधान थयो हे दूषणने अनुसारे मर्षादाए यथायोभय तत्पर कर्मने प्रायश्चित्तने) । जा० ज्वालगे । प० पडिबर्जनीने एटले करीने विचरे ॥ ३९ ॥ ति० एम । वे० मे कहुं ॥

मूळपाठ ॥ ३९ ॥ नो चेव सस्मंजोविचाईं चेइयाईं पासेजा, वाहिया गामस्स वा नगरस्स वा निगमस्स वा रायहाणीए वा खेडस्स वा कब्बडस्स वा मरुंजस्स वा पट्टणस्स वा दोणमुहस्स वा आसमस्स वा संवाहस्स वा संनिवेशस्स वा पार्दणादि-

१ सप्तभावविचाईं चेइयाईं पासेजा taken from H (एचमांथी लीधुं) २ Hadds (एचमां वधारे) कथइ से

मुहे वा उदीणानिमुहे वा करयत्नपरिगाहियं सिरसावत्तं मरथए अञ्जलिं कट्टुं एवं वंएज्जा । एवइया मे अवराला, एवदकखुत्तो अहं अवरञ्जो । अरहन्ताणं सिद्धाणं अनितए आलोएज्जा (जाव) पडिवज्जेज्जासि ॥ ३९ ॥ चि बोमि.

भावार्थ ॥ ३९ ॥ वळी एहवो पूर्वोक्त समभावनो धणी एहवो ज्ञानवंत गृहस्थ पण न देखेतो तेवारे शुं करे ते कहे छे. वहारगाम अथवा नगर अथवा निगम अथवा राज्यध्यानी अथवा खेड अथवा कवड अथवा मंडप अथवा पाटण अथवा द्रोण-मुख अथवा आसम अथवा संवाह अथवा सन्निवेशने विषे वळी पूर्व दीशाने विषे साशुं मुख करी तथा उत्तर दीशाए साशुं मुख करी वळी हाथना तळां जोडीने मस्तकने विषे आवर्तन करीने मस्तके चढावीने अंजली करीने ते पडिसेवी साधुने एम वचननुं बोलवुं कल्पे जे ए मारो अपराध छे एणीपरे त्रणवार एम वहेके हुं अपराधी छुं एम त्रणवार कहीने (जघन्य २० उत्कृष्टा १७०) अरिहंत तथा सिद्धनी समीपे आलोवे, पडिकमे, आत्मानो साखे में भूडुं कीथुं एम कही निंदे, गुरुनी साखे गहे, मारो जीव दुर्गातिना दुःख सहेवा योग्य ते प्रायश्चितने टाळवे करी निर्भय होय एटले पाताना आत्माने विशुद्ध करे, वळी एहवा पापस्थानक करुं नहीं एहवुं कहीने सावधान थइ उठे तथा दूषणने अनुसारे मर्यादाए यथायोग्य तपरूप कर्मने प्रायश्चित पडिवर्जनीने विचरे ॥ ३९ ॥ एम सुधर्मस्वामि जंबूस्वामिने कहे छे जे जेम में महावीरदेव समीपे सांभळ्युं तेम में तुज मत्थे कहुं.

१ Haddas कपइ से (एचमां वधारे) २ Hupats (एचमां छे) एवं वइत्तए.

आ व्यवहार सूत्रना प्रथम उद्देशे आलोचयणानो विधि कही ते शा माटे के कोइ गंभीर साधु होय, समाधिना उपजावण-
द्वार ने ६ गुणनो ग्रहणद्वार होय तं आलोचनारना दोष जीवकाया जुदी होय तो पण कोइनी आगळ कहे नहि ते भणी एठली
विधि कही ॥

अर्थ ॥ १ ॥ व० व्यवहार सूत्रनो । प० प्रथम । उ० उद्देशो । सं० पुरो यथो ॥ १ ॥

मूळपाठ ॥ १ ॥ ववहारस्स पढमो उद्देशओ समत्तो ॥ १ ॥

भावार्थ ॥ १ ॥ व्यवहार सूत्रनो पहेलो उद्देशो पुरो यथो ॥ १ ॥

ववहारस्स विद्दओ उद्देशओ.

व्यवहार सूत्रनो बीजो उद्देशो.

अर्थ ॥ १ ॥ दो० वे जणा । सा० साधर्मिक एटले एक समाचारीना यणी । ए० एकठा भेळा होइने । वि० विचरे । त्यां
विचरतां यकां । ए० ते माहेला एकने । त० त्यां विचरतां । अ० अनेरा । अ० अ । कि० कृत्य । द्वा० स्थानकर्ने । प० सेवे
तं सेवने । आ० आलोवे (आ वे साधुमां एक अगीतार्थ होय ते ते पाप सेवने आलोवे ते वारे तेने शुद्ध तप देवो एटले
उपवास आंवेळ आदिके करी ते प्रायश्चितने विशुद्ध करे पण तेने परिहार तप न देवो केमके ते परिहार तपने अजोग छे, बीजो
जे गीतार्थ छे ते पाप सेवे तो तेने परिहार तप देवो) । ठ० यथायोग्य प्रायश्चितने विषे । ठ० स्थापे । (ते परिहार तप योग्य

अनुष्ठानने विषे स्थपवीने) क० (बीजो साधर्मिक साधु कल्पस्थिति हतो तेहने ते परिहारने) करावा । वे० वैयावच करवाने
स्थापे ॥ १ ॥

मूळपाठ ॥ १ ॥ दो साह्रिमया एगयओ विहरनित, एगे तरथ अन्नयरं आकिच्चट्टाणं पफि-

सेवेत्ता आलोएज्जा, उवणिज्जं उवइत्ता करणिज्जं वैयावडियं ॥ १ ॥

भावार्थ ॥ १ ॥ वे साधु एक समाचारीना धणी साधर्मिक एकठा भेळा थइ विचरे एम विचरतां थकां ते माहेलो एक
रपां विचरतां थकां अकृत्य (न करावा योग्य) स्थानकने सेवे, सेर्वाने आलोवे तो तेने यथायोग्य प्रायश्चित्त तपने विषे स्थापे
अने बीजो साधर्मिक साधुने तेनी वैयावच करवाने स्थापे (तेपां जो अगितार्थ साधुए पाप सेव्युं होय तो उपवास आंविळा-
दिक आपी तेनुं पाप विशुद्ध करावे पण तेने परिहार तप न देवो केमके ते परिहार तपने अयोग्य हे. गीतार्थ साधु जो पाप
सेवे तो तेने परिहार तप देवो) ॥१॥ प्रथम सूत्रे एकजण आशी कहुं. हवे वे जणा पाप सेवे तो शुं करे ते बहु आशी कहे हे.

अर्थ ॥ २ ॥ दो० वे जण । सा० साधर्मिक । ए० एकठा । वि० विचरता थका । दो० वेहु साधर्मिक । वि० वळी ।
ते० ते । अ० अनेरा । अ० अकृत्य । ट्टा० स्थानक । प० सेवे सेवीने । आ० वेहु जणा आलोवे ते वारे शुं करवुं ते कहे हे ।
ए० ए वे जणमांथी एक जणने । त० त्यां । क० वढेरो । ठ० स्थापीने मुके ते स्थापीने पळी । ए० एक जणने परिहार तप
पणे । नि० मुके तेवारे ते वेहु मध्ये एक परिहार तप पडिवेजे ने बीजो वढेरो कल्पस्थिति हतो ते अनुपरिहारी थको रहे ।

अ० हवे । प० (जे कल्पस्थितिए रह्यो ते) पाछळधी । से० पाप सेवनार ते । वि० वळी । नि० परिहार तप पडिवर्जे
(अने जेणे प्रथम तप पडिवर्जो ते अनुपरीहारीपणे कल्प स्थितिए वडेरो थइने रहे) ॥ २ ॥

मूळपाठ ॥ २ ॥ दो साहसिमया एगयओ विहरन्ति, दो वि ते अन्नचरं अकिच्चट्टाणं
पक्षिसेवेत्ता आढोएज्जा, एगं तत्थ कप्पगं ठवइत्ता एगे निविसेज्जा, अह प-
च्छा से वि निविसेज्जा ॥ २ ॥

भावार्थ ॥ २ ॥ वने साधर्मिक साधु एकठा विचरता होय ने ते वन्ने जणाए अनेरो कोइएक अकृत्य स्थानक सेव्यो ते
सेवीने वेहुजणा आलोवे तेलारें शुं करवुं ते कहे छे, ते वेहु मध्ये एक जणने त्यां वडेरो स्थापे ने पछी एक जणने परिहार
तपपणं मुकें एटले एक पडिहारी तप पडिवर्जे एटले अंगीकार करे ने बीजो वडेरो अपडिहारी थको कल्प स्थितिए रहे. हवे
जे कल्प स्थितिए रह्यो ते पड्यो परिहार तप पडिवर्जे ने जेणे प्रथम परिहार तप बल्यो ते वडेरा तरीखे अपडिहारीपणे कल्प
स्थितिए रहे ॥ २ ॥ हवे यणा साधुभां एकजण पाप सेवे ते आश्री कहे छे ॥

अर्थ ॥ ३ ॥ व० यणा । सा० एक सपाचारिना थणी साधर्मिक साधु । ए० एकठा भेळा रहेता थका । वि० विचरता
होय । ए० (तेओ एकठा रहेता थका तेओ मध्ये) एक जण । त० त्यां । अ० अनेरो । अ० अ । कि० कृत्यना । ट्टा०
स्थानक मन्ये । प० सेवीने । आ० आलोए छे । ठ० (आचार्य तेने) परिहार तपादिक योग्य अनुष्ठानने विषे । ठ० रथापे
तेने रथाधीने पाछळा बीजा साधुने । क० (ते प्रायश्चित्तना करणहारनी) करवा । वे० वैयावच करवाने निमित्ते स्थापे ॥ ३ ॥

मूळपाठ ॥ ३ ॥ बहवे साहसिमया एगयओ विहरन्ति, एगे तत्थ अन्नयरं अकिच्चट्ठाणं
पक्सिसेवेत्ता आलोएज्जा, ठवण्डिजं ठवइत्ता करण्डिजं वेयावडियं ॥ ३ ॥

भावार्थ ॥ ३ ॥ घणा एक समाचारीना घणी साधर्मिक साधु एकठा (भेला) रहेता थका विचरता होय, ते एकठा
रहेता थका ते मध्ये एक जणे त्यां अनेरो अकुरय रथानक प्रत्ये सेवीने आलोवे त्यारे आचार्य तेने परिहार तपादिक योग्य
अनुष्ठानने विषे स्थापे, स्थापीने बीजा साधुने ते प्रायश्चित बहणहारनी वैयावच करवा माटे स्थापे ॥ ३ ॥ हवे समळा पाप
सेवे ते आश्री कहे छे.

अर्थ ॥ ४ ॥ ब० घणा । सा० एक समाचारीना घणी साधर्मिक । ए० एकठा । वि० विचरता थका । स० ते समळा
जण । वि० वळी । ते० त्यां विचरता थका । अ० अनेरो । अ० अ । कि० कृत्य । ट्ठा० स्थानक प्रत्ये । प० सेवे सेवीने ।
आ० ते आलोवे । ते आलोवता थका ते आचार्य । ए० ते मध्येना एकने । त० त्यां । क० कल्प स्थिति ए वैयावच करवाने ।
ठ० स्थापीने । अ० शेष बीजा समळा । नि० तप पडिर्वर्जे । अ० हवे । प० पड्डी तप पुरुं थाय ते वारे । से० ते वैयावच
करवा एकजण रह्यो छे ते । वि० वळी । नि० तप पडिर्वर्जे (ने बाकीना जेणे तप कर्षो तेमनो एक तेनी वैयावच करे) ॥ ४ ॥

मूळपाठ ॥ ४ ॥ बहवे साहसिमया एगयओ विहरन्ति, सवे वि ते अन्नयरं अकिच्चट्ठाणं पडि-

सेवेत्ता आलोएज्जा, एगं तत्थ कप्पगं ठवइत्ता अवसेसा निविसेज्जा, अह प-
च्छा से वि निविसेज्जा ॥ ४ ॥

भावर्य ॥ ४ ॥ एक समाचारीना घणा साधर्मिक साधु एकठा विचरता थका ते सघलाए अनेरो अकृत्य स्थानक सेव्यो, सेर्याने आलोवेतो आचार्य ते मध्ये एकने कल्प स्थितिए वैयावच करवा स्थापे ने बीजा वधा तप पढिवर्जे. ते तप पुरु थाय ते पर्जा ते वैयावच करवा रहेल साधु तप पढिवर्जे ने वाकीना जेणे तप पुरो कर्यो ते पैकी एक तेनी वैयावच करे ॥ ४ ॥ हवे परिहार आर्थी अधिकार कहे छे.

अर्थ ॥ ५ ॥ प० परिहार । क० कल्प । द्वि० स्थित । मि० साधु । गि० भ्लान 'थयो थको । अ० अनेरो । अ० अ । कि० कृत्य । द्वा० स्थानक । प० पढिसेवीने । आ० आलोवे तेवारे । से० ते साधु तेणे पाप सेव्यो थको । य० वली । सं० ए परिहार तप निर्वाहि शके तो तेहने । ठ० परिहार तपादिक योग्य अनुष्ठाने तेने । व० स्थापे । तेने स्थापीने पळी तेने अर्थे एक र्वाजो परिहारीयो स्थापने । क० करवी । वे० तेनी वैयावच ॥ ५ ॥

मूळपाठ ॥ ५ ॥ 'परिहारकपट्टिष्ट निवसू गिलायमीणे अन्नयरं अकिञ्चट्टाणं पमिसे-

वेत्ता आलोएज्जा, से य संथरेज्जा ठवाणिज्जं ठवइत्ता करणिज्जं वेयावाडियं ॥ ५ ॥

भावर्य ॥ ५ ॥ परिहार कल्पस्थित साधु भ्लान (मांदो) थयो थको अनेरो अकृत्य स्थानक सेवीने आलोवे ते वारे ते साधु जो परिहार तप निर्वाही शके तो तेहने ते परिहार तपादिक योग्य अनुष्ठाने स्थापवो स्थापीने एकवीजा परिहारीने तेनी वैयावच करवा निमित्ते स्थापवो ॥ ५ ॥ उपर मुजव करतां पण ते परिहार तप निर्वाही न शके तो शुं करे ते कहे छे.

१ (५ ने ५-१) जर्मन हुकमां भेगा छे. २ P II (पी एचमां) 'माणे.

अर्थ ॥ ५-१ ॥ से० ते अकृत्य स्थानक सेवे । य० पण । नो० न । सं० परिहार तप निर्वाही न शके तो ते वारे ते । अ० अण । प० परिहारि साधु तेनी । व० करे । वे० वैयावच एटले जे जे काम ते परिहारी साधुथी न थाय ते कार्य अण परिहारी साधु करे । पण जो पोते बळ सहित होय छतां । से० ते परिहारी साधु । तं० वळी । अ० अण । पा० परिहारीए । की० कीधेल । वे० वैयावच कार्य । सा० आरवादे एटले अणपरिहारी पासे कार्य करावे तो ते अणपरिहारी पासे कार्य कराव्यानो । से० तेने । वि० वळी । क० संपूर्ण । त० त्यां पाछला प्रायश्चितमांहि । ए० वळी । आ० आरोपवो । सि० होय ॥ ५-१ ॥

मूळपाठ ॥ ५-१ ॥ से य नो संशरेज्जा अणुपरिहारिणं करणिज्जं वेयावन्नियं. से तं^१
अणुपरिहारिणं कीरमाणं वेयावन्नियं साइज्जिज्जा^२, से वि कस्सिणे तत्थेव आ-

रुहेयवे सिंया ॥ ५-१ ॥

भावार्थ ॥ ५-१ ॥ परिहारी साधु अकृत्य स्थानक सेवे पण परिहार तप निर्वाही न शके तो अणपरिहारी साधु तेनी वैयावच करे एटले जे जे कार्य परिहारी साधुथी न थाय ते ते कार्य अणपरिहारी साधु करे पण जो ते बळ सहित छतो ते परिहारी साधु अणपरिहारी साधु पासे वैयावच कराववा इच्छे तो ते अणपरिहारी पासे कामकाज कराव्यानो तेने संपूर्ण प्रायश्चितमां आरोपवो एटलेके प्रायश्चित वेहेतो ज्ञान साधु अकृत्य स्थान सेवीने आलोवे तेवारे प्रायश्चित निर्वाही न शके तो

વંચાવચ કરાવતાં તેને પ્રાપ્તિ થતી નહિ આપણું અને જો તપ નિર્વાહી થકે અને હતી શક્તિ વૈયાવચ પણ અણપરિહારીયા પાસે કરાવે તેને પ્રાપ્તિ આપે ફલપ્રાપ્તિ ॥ ૫-૧ ॥

અર્થ ॥ ૬ ॥ ૫૦ પરિહાર રૂપ । કં કલ્પ । ટિં સ્થિતિનો ધર્મ । ધિં સાધુ । ગિં રોગાદિકે કરી જ્ઞાનપણો પામ્યો થકો જે ગણાવચ્છેદકની પાસે આવ્યો છે । નોં ન । કં કલ્પે । તં તે । ગં ગણાવચ્છેદકને । નિં તે સાધુ જ્ઞાનને દોળા થકી વહાર કાઢવો (ન કલ્પે) તો હું કરે તે કહે છે । અં અ । ગિં જ્ઞાને પદલે સાજા સાધુ । તં તે જ્ઞાન સાધુની । કં કરે । વેં વૈયાવચ । જાં ડયાં લગે । તં તે । રોં રોગ । આં આતંકાદિક રોગ થકી । વિં ન । મું મુકાયા ત્યાં લગે વૈયાવચ કરે ને । તં તે રોગથી મુકાયા । ૫૦ પછી । તં તે જ્ઞાન સાધુને । અં ધર્મો । લં થોહો । નાં નામ માત્ર તે વૈયાવચ માટે । વં વ્યવહાર પ્રાપ્તિને વિષે । ૫૦ સ્થાપવો । સિં હોય ॥ ૬ ॥

મૂળપાઠ ॥ ૬ ॥ પરિહારકપટ્ટિયં ત્રિક્ષું ગિલાયમીર્ણં નો કપ્પહ તસસ ગણાવચ્છેદ્યસસ નિજજૂહિત્તપ્. અગિલાપ્ તસસ કરણિજ્ઞં વૈયાવચિયં જાવ તચ્ચો^૩ રોગાયજ્ઞાચ્ચો વિષ્ણુમુક્તો, તચ્ચો^૩ પચ્છા તસસ અહાલહુસપ્ નામં વવહારે પટ્ટુવિયવે સિયા ॥૬॥

અર્થ ॥ ૬ ॥ પરિહાર રૂપ કલ્પ સ્થિતિનો સાધુ રોગાદિકે કરી જ્ઞાનપણો પામ્યો થકો ગણાવચ્છેદક પાસે આવ્યો

૧ II. & other inst. (પચને વીજામાં) °માર્ષ. ૨ In Sutra 6 to 17 Mss and H (વંજી હુકોને પ્વમાં ૬ થી ૧૭ મૂત્રોમાં) તત્તો રો° and તત્તો પ° The letter તચ્ચો often wanting in T. (દીમાં “ તચ્ચો ” નથી)

होय तो गणावच्छेदकने ते साधुने संघाडा बहार काढवो कल्पे नहीं पण अलान साधु पासे तेनी वैयावच करावी तेबे थएला रोमथी विमुक्त करी तेणे वैयावच करावी ते कारणे तेने नाप मात्र घणो थोडो व्यवहार प्रायच्छित्ते स्थापवो ॥ ६ ॥

अर्थ ॥ ७ ॥ अ० नवमुं प्रायश्चित तेनो । दृ० वहणहार । भि० साधु । गि० रोगादिके करी जलानपणो पाम्यो जेहने ते गणावच्छेदकने समीपे आव्यो थको । नो० न । क० कल्पे । त० ते । ग० गणावच्छेदकने । नि० तेने गच्छ बहार काढवो पटले ते जलानने टोळा थकी बहार काढे नहिं तो ते शुं करे ते कहे छे । अ० अ । गि० गिलान पासे । त० तेनी । क० करावो । वे० वैयावच । जा० ज्यां लग्ने । त० तेह । रो० रोग । आ० आतंकादिक रोग थकी । वि० न । सु० मुकाय त्यां लग्ने । त० तेवार । प० पछी । त० ते जलान साधुने । अ० घणो । ल० थोडो । ना० नाप मात्र । व० व्यवहार प्रायश्चितने विषे । प० स्थापवो । सि० होय ॥ ७ ॥

मूळपाठ ॥ ७ ॥ अणवदुष्टं त्रिवर्षं गितायमीष्टं नो कप्यद् तरस गणावच्छेदयस्स निज्ज-
हित्तए. अगिलाए तरस करणिज्जां वेयावकियं जाव तथो रोगायद्वाओ विट्पमुक्को,
तओ पच्छा तरस अहालहुसए नामं ववहारे पट्टवियवे सिया ॥ ७ ॥

भावार्थ ॥ ७ ॥ (चोरी करे, मांहेमांही लढे ते) नवमुं प्रायश्चित तेहना वहणहार साधु रोगादिके जलानपणुं पाम्यो छे ते गणावच्छेदकनी समीपे आव्यो थको तेने गच्छ (टोळा) थकी बहार काढवो गणावच्छेदकने कल्पे नहीं पण अलान (साजा) साधु पासे ज्यां लग्ने ते रोग थकी न मुकाय त्यां लग्नी तेनी वैयावच कराववी, तयार पछी ते ज्यान (रोगी) सा-

धुनें यणोज थोडो नाम मात्र व्यवहार प्रायश्चित्तने विषे स्थापवो ॥ ७ ॥

अर्थ ॥ ८ ॥ पा० दससुं प्रायश्चित्त तेना वहणहार । भि० साधु । गि० ग्लानपणुं पामीने गणावच्छेदक समीपे आठयो थकी । नो० न । क० कल्पे । त० ते रोगी साधुने । ग० गणावच्छेदके । नि० गच्छ थकी वहार काढवो । (न कल्पे) तो हुं करे ते कहें छे । अ० अ । गि० ग्लानी साधु । त० ते ग्लानी साधुनी । क० करे । वे० वैयावच । जा. ज्यां लगे । त० ते । री० रोग । आ० आतंकादिक रोग । वि० न । सु० मुक्ताय त्यां लगे वैयावच करे ने । त० तेवार । प० पछी । एटले रोग थकी मुक्ताया पछी । त० ते ग्लान साधुने । अ० यणो । ल० लघु । ना० नाम मात्र । व० व्यवहार प्रायश्चित्तने विषे । प० स्थापवो । सि० होय ॥ ८ ॥

मूळपाठ ॥ ७ ॥ पारश्चियं त्रिकवुं गिलायमीणं नो कप्पद्द तरस्स गणावच्छेदइयस्स निज्जु-
हिससए. अणिताए तरस्स करणिज्जां वेयावन्नियं जाव तच्चो रोगायद्वाओ विट्ठ-
मुक्को, तच्चो पच्छा तरस्स अहालहुसए नासं ववहारे पट्टवियेवे सिया ॥ ७ ॥

भावार्थ ॥ ८ ॥ (घात करे, भोग सेवे ते) दसमा प्रायश्चित्तनो वहणहार साधु रोगी थइने गणावच्छेदकने कने आठयो थको तेने गच्छ वाहार काढवो कल्पे नहिं पण तेनो रोग ज्यां सुधी मटे नहीं ने निरोगी थाय नहीं त्यां सुधी तेनी वैयावच कराववो ने ते रोगी साधुने रोग मट्या पछी तेने वैयावच कराववो पढी माटे घणुंज थोडुं एटले नाम मात्र व्यवहार प्रायश्चित्त आपणुं ॥ ८ ॥ ए तपश्चर्यादिक आश्री कहुं हवे व्यग्रचित्तादिक चित्त भ्रम आश्री कहे छे ॥

अर्थ ॥ ९ ॥ खि० व्यग्र । चि० चित्तनो धणी । भि० साधु । गि० रोगादिके करी ज्ञानपणो पापीने गणावच्छेदक पासो आव्यो थको । नो० न । क० कल्पे । त० ते । ग० गणावच्छेदक तेने । नि० गच्छ बाहार काढवो तो शुं करे ते कहे हे । अ० अ । गि० ज्ञान साधु पासो । त० ते ज्ञानी साधुनी । क० कराववी । वे० वैयावच । जा० ज्ञां लग्ने । त० ते । रो० रोग । आ० आंतकादिकथी । वि० न । सु० मुक्ताय त्यां लग्ने वैयावच करे अने । त० तेवार । प० पछी । एदले रोग थकी मुक्ताया पछी । त० ते ज्ञानी साधुने । अ० घणुं । ल० थोडा । ना० नाम मात्र । व० व्यवहार प्रायश्चित्ते । प० स्थापवो । सि० होय ॥ ९ ॥

मूलपाठ ॥ ९ ॥ खित्तचित्तं त्रिकसूं गिलायमणिं नो कप्पइ तस्स गणावच्छेदइयस्स निज्जु-
हित्तए. अगिलाए तस्स करणिज्जं वेयावानियं जाव तच्चो रोगायङ्गाच्चो विप्पसु-
क्को, तच्चो पच्छा तस्स अहावहुसए नामं ववहारे पट्टवियवे सिया ॥ ए ॥

भावार्थ ॥ ९ ॥ व्यग्र चित्तवाळो (चित्तभ्रमना रोगवाळो) साधु गणावच्छेदक पासो आवे तो तेने गच्छ बहार काढी मुक्को गणावच्छेदने न कल्पे, पण तेनी वैयावच अरोगी साधु कने ते रोगथी मुक्ताय त्यां सुधी करावे ने रोगथी मुक्ताया पछी वैयावच रोगीपणामां कराववी पछी माटे नाम मात्र व्यवहार प्रायश्चित्ते तेने स्थापे ॥ ९ ॥ हवे दर्पवंत (दत्तचित्त) चित्ते करीने रोग जपजे ते आशी कहे हे ॥

अर्थ ॥ १० ॥ दि० दर्पवंत । वि० चित्ते करीने । भि० साधु । गि० रोगादिके ज्ञानपणुं पापीने गणावच्छेदक समीपे आवे । नो० न । क० कल्पे । त० तेहने । ग० गणावच्छेदकने । नि० गच्छथी बहार काढवो (न कल्पे) । अ० अ । गि०

जलान साधु पासे । त० तेनी । क० कराववी । वे० वैयावच । जा० ज्यां सुधी । त० ते । रो० रोग । आ० आतंक रोगधकी ।
वि० न । सु० मुक्ताय । त्यां सुधी वैयावच करावे अने । त० ते वार । प० पछी । एटले रोगधी मुक्ताया पछी । त० ते जलानी
साधुने । अ० वणु । ल० थोडं । ना० नाम मात्र । व० व्यवहार प्रायश्चित्तने विषे । प० स्थापवो । सि० होय ॥ १० ॥

मूढपाट ॥ १० ॥ दिक्षचित्तं त्रिकसुं गिलायमीणं नोकपट्ठ तस्स गणावच्छेदयस्स निज्जा-
हित्तए. अगिलाए तस्स करणिज्जां वेयावडियं जाव तओ रोगायङ्गाओ विट्प-

मुक्को, तओ पच्छा तस्स अहालहुसए नासं ववहारे पट्टवियवे स्मिया ॥ १० ॥

भावार्थ ॥ १० ॥ जे कोइ दर्पवंत (लाभधी गांढळा) चित्त रोगे करी साधु जलानपणुं पाम्यो धको गणावच्छेदक कने
आज्यो होय तेने गणावच्छेदके गच्छ धकी वाहार काढवो कल्पे नही पण निरोगी साधु कने तेनो रोग न मुक्ताय त्यां सुधी
तेनी वेयावच कराववी ने रोग मुक्ताया पछी वैयावच कराववा माटे तेने नाम मात्र व्यवहार प्रायश्चित्ते स्थापवो ॥ १० ॥ हवे
जक्षने अधिष्ठितवे करी जे साधु जलान पासे ते आश्री कहे छे ॥

अर्थ ॥ ११ ॥ ज० जक्षना । आ० प्रभावे करीने । भि० साधु । गि० रोगी थईने गणावच्छेदक कने आवे तेने । नो०
न । क० कल्पे । त० ते । ग० गणावच्छेदके । नि० तेने गच्छ वाहार काढवो पण । अ० निरोगी साधु पासे । त० तेनी ।
क० कराववी । वे० वैयावच । जा० ज्यां लगे । त० ते । रो० रोग । आ० आतंक रोग धकी । वि० न । सु० मुक्ताय त्यां
लगे । त० तेवार । प० पछी । त० ते जलानी साधुने । अ० घणी । ल० थोडी । ना० नाम मात्र । व० व्यवहार प्रायश्चित्ते ।
प० स्थापवो । सि० होय ॥ ११ ॥

मूळपाठ ॥ ११ ॥ जक्षस्त्राहृदं भिकसुं गिलायमीणिं नो कपपइ तस्स गणावच्छेइयस्स नि-

ज्जाहिस्सप्. अणिलाए तस्स करणिज्जां वेयावन्धियं जाव तथो रोगायज्जाथो वि-

प्पमुक्को, तओपच्छा तस्स अहावहुसए नामं ववहारे पट्टविथवे सिया ॥ ११ ॥

भावार्थ ॥ ११ ॥ जक्ष वक्षगवाथी रोगी थएल साधु गणावच्छेदक कने आव्वो थको ते गणावच्छेदके ते रोगी साधुने गच्छनी बाहार काढवो कल्पे नहिं पण निरोगी साधु कने ते साधु रोगथी मुक्काय त्यां लगे तेनी वेयावच कराव्वी अने रोगथी विमुक्त थएथी वेयावच कराव्वी ते बदल तेने नाम मात्र व्यवहार प्रायश्चित्ते स्थापे ॥ ११ ॥

अर्थ ॥ १२ ॥ उ० उन्मादे । प० पद्मोच्यो (बाधुना जोरे) । भि० साधु । मि० ग्लानपणे गणावच्छेदकने आव्वो थको । नो० न । क० कल्पे । त० तेने । ग० गणावच्छेदके । नि० गच्छ बाहार काढवो । अ० ग्लानी नहीं एवा साधु कने । त० तेनी । क० कराव्वी । वे० वेयावच । जा० ज्यां लगे । त० ते साधु । रो० रोग । आ० आंतक (आवाधा) थकी । वि० न । मु० मुक्काय । त० तेवार । प० पळी । त० ते ग्लान साधुने । अ० घणो । ल० लघु । ना० नाम मात्र । व० व्यवहार । प० प्रायश्चित्ते स्थापवो । सि० होय ॥ १२ ॥

मूळपाठ ॥ १२ ॥ उन्मायपत्तं त्रिकसुं गिलायमीणिं नो कपपइ तस्स गणावच्छेइयस्स

निज्जाहिस्सप्. अणिलाए तस्स करणिज्जां वेयावन्धियं जाव तथो रोगायज्जाथो वि-

प्पमुक्को, तथो पच्छा तस्स अहावहुसए नामं ववहारे पट्टविथवे सिया ॥ १२ ॥

भातार्थ ॥ १२ ॥ उन्मादे करी जलानपणो पामी कोइ साधु गणावच्छेदक कने आव्यो थको ते गणावच्छेदके तेने गन्धर्वा वाहार काढवो कल्पे नहि, पण ज्यां सुधी रोगथी ते साधु मुकाय नहीं त्यां सुधी निरोगी साधुकने तेनी वैयावच करावर्वा ने रोगथी मुकाया पछी वैयावच करावा माटे नाम मात्र व्यवहार प्रायश्चित आपवुं ॥ १२ ॥

अर्थ ॥ १३ ॥ उं वाघ सिंहदिक उपसर्ग । पं प्राप्त । भिं साधु । निं जलानी थको । गणावच्छेदक कने आवे । नों न । कं कल्पे । तं ते । गं गणावच्छेदकने । निं गच्छ वाहार काढवो (न कल्पे) । अं अ । निं जलानी कने । तं तेनी । कं करावर्वा । वें वैयावच । जां ज्यां लग्ने । तं ते । रों रोग । आं आंतक थकी । विं न । सुं मुकाय । तं ते वार । पं पछी । तं तेने । अं धणो । लं योडो । नां नाम मात्र । वं व्यवहार प्रायश्चिते । पं रथापयो । सिं होय ॥ १३ ॥

मूळपाठ ॥ १३ ॥ जवसभापत्तं भिक्खुं गिलायमीणं नो कप्पइ तस्स गणावच्छेदइयस्स निज्जुहत्सए. अग्निदाए तस्स करणिज्जं वेयावडिअं जाव तओ रोगापझाओ विपमुक्को, तओ पहा तस्स अहालहुसए नामं ववहारे पटुवियवे सिखा ॥१३॥

भावार्थ ॥ १३ ॥ वाघ सिंहदिकना उपसर्गथी जलानी थएल साधुने गणावच्छेदके गच्छथी बहार काढवो कल्पे नहि पण निरोगी साधु कने ते उपला रोगथी मुकाय त्यां सुधी तेनी वैयावच करावी रोगथी मुकाया पछी वैयावच करावी माटे तेने नाम मात्र योडो व्यवहार प्रायश्चिते स्थापयो ॥ १३ ॥

अर्थ ॥ १४ ॥ सा० क्रोधादिके (क्लेषादिक अधिकरण) सहित । भि० साधु । नि० रोगी भ्रष्टने गणावच्छेदक कर्ने आवे तो । नो० न । क० कल्पे । त० तेने । ग० गणावच्छेदके । नि० गच्छधी बाहार काढवो । अ० नहि । नि० रोगी (निरोगी) साधु पासे । त० तेनी । क० कराववी । वे० वैयावच । जा० ज्यां लग्ने । त० ते । रो० रोग । आ० आतंक धकी । वि० न । मु० मुकाय । त० ते वार । प० पळी । त० तेने । अ० घणो । ल० थोडो । ना० नाम मात्र । व० व्यवहार प्रायश्चिते । प० स्थापवो । सि० होय ॥ १४ ॥

मूळपाठ ॥ १४ ॥ साहिगरणं त्रिकयुं गिलायमीणं नो कप्पइ तस्स गणावच्छेदइयस्स निज्झहिस्सए, अग्निदाए तस्स करणिज्जां वेयावाक्खियं जाव तओ रोगायङ्काओ विट्पमुक्को, तओ पज्जा तस्स अहाल्लसए नामं ववहारे पट्टवियवे सिखा ॥ १४ ॥

भावार्थ ॥ १४ ॥ क्रोधादिके सहित भ्रष्टानी साधु गणावच्छेदक कर्ने आव्यो धको तेने गच्छ बाहार गणावच्छेदके काढवो कल्पे नहि, पण ते निरोगी यत्तां सुधी तेनी वैयावच निरोगी साधु पासे कराववी ने रोग मट्या पळी वैयावच करावी माटे तेने नाम मात्र व्यवहार प्रायश्चित आपवुं ॥ १४ ॥

अर्थ ॥ १५ ॥ स० घणा । पा० प्रायश्चित आव्या तेणे करी भयभ्रांत ध्यो । भि० साधु । नि० भ्रानपणुं प।मीने गणावच्छेदक कर्ने आव्यो । नो० न । क० कल्पे । त० तेने । ग० गणावच्छेदके । नि० गच्छधी बहार काढवो । अ० नहि । नि० रोगी पट्टले निरोगी साधु पासे । त० तेनी । क० कराववी । वे० वैयावच । जा० ज्यां लग्ने । त० ते । रो० रोग । आ०

आतंक यक्त्रो । वि० न । सु० मुक्ताय । त० ते वार । प० पत्नी । त० तेने । अ० घणो । ल० थोडो । ना० नाम मात्र । व०
व्यवहार प्रायश्चित्ते विषे । प० स्थापवो । सि० होय ॥ १५ ॥

मूलपाठ ॥ १५ ॥ सपायच्छित्तं भिक्खुं गितायमीणं नो कप्पइ तरस गणावच्छेइयस्स

निज्जुहिसए. अगिलाए तरस करणिज्जां वेयावडियं जाव तअओ रोगायङ्काओ

विप्पमुक्को, तअओ पत्ता तस्स अहावहुसए नामं ववहारे पट्टवियवे सिया ॥१५॥

भावार्थ ॥ १५ ॥ घणुं प्रायश्चित्त आववाथी भयभ्रांत यइ भजानी पासेल साधु गणावच्छेदक कने आवयो थक्को ते गणा-
वच्छेदके तेने गच्छ वहार काढवो न कल्पे, पण निरोगी साधु पासे ते रोगयी मुक्त यत्तां सुधी तेनी वैयावच कराववी ने
रोगयी मुक्त थया पत्नी तेने नाम मात्र व्यवहार प्रायश्चित्ते स्थापवो ॥ १५ ॥

अर्थ ॥ १६ ॥ भ० भात । पा० पाणी । प० न लेवाथी एटले अणसण कीधे थके । विख० वपग्र चित्तवालो । भि० साधु ।
नि० भजान पारपो थक्को । नो० न । क० कल्पे । त० तेने । ग० गणावच्छेदके । नि० गच्छथी वहार काढवो । अ० नही ।
नि० रोगी एटले निरोगी साधु पासे । त० तेनी । क० कराववी । वे० वैयावच । जा० डयां लगे । त० ते । रो० रोग ।
आ० आतंकवती । वि० न । सु० मुक्ताय । त० ते वार । प० पत्नी । त० तेने । अ० घणो । ल० थोडो । ना० नाम मात्र ।
व० व्यवहार प्रायश्चित्ते । प० स्थापवो । सि० होय ॥ १६ ॥

मूळपाठ ॥ १६ ॥ भत्तपाणपिडयाइविल्लत्तं निक्खुं गित्तायमीणं नो कप्पइ तस्स गणाव-
च्छेइयस्स निज्जाहित्तए. अगिलाए तस्स करणिज्जां वेयावडियं जाव तओ रोगाय-
ङ्काओ विपमुक्को, तओ पल्लु तस्स अहाल्लहुसए नामं ववहारे पट्टवियवे स्थिया ॥ १६ ॥

भावार्थ ॥ १६ ॥ अणसण करीने व्यग्रचित्त (बाहुए भ्रमित) थएल्लो साहु ग्लानपणुं पामीने गणावच्छेदक पासो आवे
तो तेने गच्छथी बहार गणावच्छेदके काढवो कल्पे नहिं पण निरोगी साहु कने तेनी सेवा करावे ने रोग मटाडे, रोग मट्या
पछी नाम गान व्यवहार प्रायश्चित्त आपे ॥ १६ ॥

अर्थ ॥ १७ ॥ अं (लक्ष्मी देखी) लोभ । जां प्राप्त । भिं साहु । निं ग्लानी थको । नों न । कं कल्पे ।
तं तेने । गं गणावच्छेदके । तिं गच्छबहार काढवो न कल्पे । अं नि । निं रोगी साहु कने । तं तेनी । कं करा-
ववी । वें वेयावच । जां जयां लगे । तं ते । रों रोग । आं अंतक थकी । विं न । सुं मुक्काय । तं ते वार ।
पं पछी । तं तेने । अं वणो । लं लहु । तां नाम गान । वं व्यवहार प्रायश्चित्ते । पं स्थापवो । सिं होय ॥ १७ ॥

मूळपाठ ॥ १७ ॥ अट्टजायं निक्खुं गित्तायमीणं नोक्कप्पइ तस्स गणावच्छेइयस्स निज्जा-
हित्तए. अगिलाए तस्स करणिज्जां वेयापावडियं जाव तओ रोगायङ्काओ विप-
मुक्को, तओ पट्टा तस्स अहाल्लहुसए नामं ववहारे पट्टवियवे स्थिया ॥ १७ ॥

भावाये ॥ १७ ॥ लक्ष्मीना लोभे करीने जे साधु ज्ञानपणुं पापीने गणावच्छेदक समीपे आन्वो थको गणावच्छेदके तेने गच्छ वद्वार काढ्यां कल्पे नही, पण निरोगी साधु पास तेनी वैयावच करावी तेने रोगथी विमुक्त करवो ने रोगथी मुक्त थया पञ्जी नाप सात्र पण व्यग्रहार प्रायश्चिते तेने स्थापवो ॥ १७ ॥

अर्थ ॥ १८ ॥ अ० नवमां प्रायश्चित्तो वहणहार । भि० साधु । अ० नथी । मि० ग्रहस्थनो लिङ्ग ण्डले ग्रहस्थना लिङ्ग-
विना । नो० न । क० कल्पे । त० तेने । ग० गणावच्छेदके । उ० संजमने विधे स्थापवो ॥ १८ ॥

सूटपाठ ॥ १८ ॥ अणवट्टपं भिक्खुं अगिहिभूयं नो कप्पइ तस्स गणावहेइयस्स उवट्ठा-
वेत्तप्पं ॥ १८ ॥

भावार्थ ॥ १८ ॥ नवमा प्रायश्चित्तना वहणहार साधुने ग्रहस्थनो लिङ्ग कर्माविना तेने गणावच्छेदके संजमने विधे स्थापवो
कल्पं नहि ॥ १८ ॥ (हवे केम कल्पे ते कल्पना अधिकारनो समुच्चय संग्रहनयनो सूत्र कहे छे).

अर्थ ॥ १९ ॥ अ० नवमा प्रायश्चित्त वहेनारं । भि० साधुने । मि० गृहस्थना लिङ्ग सरखो लिङ्ग करीने । क० कल्पे ।
त० ते साधुने । ग० गणावच्छेदके । उ० संजमने विधे स्थापवो ॥ १९ ॥

सूटपाठ ॥ १९ ॥ अणवट्टपं भिक्खुं अगिहिभूयं कप्पइ तस्स गणावहेइयस्स उवट्ठावेत्तप्पं ॥ १९ ॥

भावार्थ ॥ १९ ॥ (तो केवी रीते कल्पे ते कल्पवानो अधिकार संग्रह नयने मते नीचे मुजब कहे हे). ते नवमा प्रायश्चित्त वहणहार साधुने ग्रहस्थना लिंग सरखो लिंग करीने गणावच्छेदके तेने संजमने विषे स्थापवो कल्पे. (शुहस्थ लिंग करी फरी दीक्षा देवानुं कारण ए हे जे तेनो दोष लोकमाहि प्रगट हे, ते शुहस्थ लिंग पहेश्वायी लोकमां प्रतित उपजे तेशी संघनी साखे आचार्य तेने प्रायश्चित्त आपे ॥ १९ ॥

अर्थ ॥ २० ॥ पा० पारंचित्त १० मुं प्रायश्चित्तनो वहणहार । सि० सा । अ० शुहस्थ लिंग कीधाविना । नो० न । क० कल्पे । त० तेने । ग० गणावच्छेदके । उ० संजमने विषे स्थापवो न कल्पे ॥ २० ॥

मूलपाठ ॥ २० ॥ पारश्चियं त्रिकलुं अगिहिभूयं नो कपड तस्स गणावहेइयस्स उवट्टावेत्तए ॥ २० ॥

भावार्थ ॥ २० ॥ पारंचित्त षट्ठे १० मुं प्रायश्चित्तवाळा साधुने ग्रहस्थ लिंग कीधाविना तेने गणावच्छेदके संजमने विषे स्थापवो कल्पे नहि ॥ २० ॥

अर्थ ॥ २१ ॥ पा० पारंचित्त प्रायश्चित्तवंत । भि० साधुने । गि० ग्रहस्थनो लिंग करीने । क० कल्पे । त० तेने । ग० गणावच्छेदके । उ० संजमने विषे स्थापवो कल्पे ॥ २१ ॥

मूलपाठ ॥ २१ ॥ पारश्चियं भिक्खुं गिहिबूयं कपड तस्स गणावहेइयस्स उवट्टावेत्तए ॥ २१ ॥

भावार्थ ॥ २१ ॥ पारंचित्त प्रायश्चित्तवंत साधुने शुहस्थ लिंग करीने तेने गणावच्छेदके संजमने विषे स्थापवो कल्पे ॥ २१ ॥ अर्थ ॥ २२ ॥ अ० नवमा प्रायश्चित्तनो धणी । भि० साधु । अ० शुहस्थ लिंग अणकीधे । वा० वळी । गि० ग्रहस्थ

लिङ्ग कीधे धके । वा० वर्ज्ये । क० कल्पे । त० तेने । ग० गणावच्छेदके । उ० संजमे स्थापवो । ज० ज्यां । त० ते । साधुना ।
ग० गणने । प० पतित । सि० होय ॥ २२ ॥

मूळपाठ ॥ २२ ॥ अणवद्वुप्यं भिक्खुं^१ अग्निहिभूयं वा गिहिभूयं वा कप्पइ तरस्स गणाव-

हेइयस्स उवट्ठावेत्तए, जहा तरस्स गणस्स पत्तियं सिया ॥ २२ ॥
भावार्य ॥ २२ ॥ नयपा प्रायश्चित्तवाला साधुने ग्रहस्य लिङ्ग कर्माविना के ग्रहस्य लिङ्ग करीने गणावच्छेदके जो ते सा-
धुना गण (गच्छ-संघ) ने तेनी पतिति उपजे तो तेने मंजपने विषे स्थापवो कल्पे ॥ २२ ॥ (कोइ आचार्यने प्रायश्चित्त ला-
ग्या होय ने तेना क्षिप्य कहे जे अपासा आचार्यने ग्रहस्य लिङ्ग करयो तो कलेष उत्पन्न यशे, छानो प्रायश्चित्त प्रगट यशे ने
छेक्कां दंका अपतिति उपजशे, एहहे कारणे गृहस्य लिङ्गे न स्थापे,)

अर्थ ॥ २३ ॥ पा० पार्षित । भि० साधु । अ० ग्रहस्य लिङ्ग अणकीधे । वा० अथवा । गि० ग्रहस्य लिङ्ग कीधे । वा०
वर्ज्ये । क० कल्पे । त० तेने । ग० गणावच्छेदके । उ० संजमे स्थापवो । ज० जेम । त० ते साधुना । ग० गणने । प० म-
तित । सि० होय ॥ २३ ॥

मूळपाठ ॥ २३ ॥ पारश्चियं भिक्खुं अग्निहिभूयं वा गिहिभूयं वा कप्पइ तरस्स गणावच्छेद-

यस्स उवट्ठावेत्तए, जहा तरस्स गणस्स पत्तियं सिया ॥ २३ ॥

१ T II adds (टी. एक्कां वधारे छे) पारश्चियं भिक्खुं & omits therefore butra 23 (२३ सुं खत्र लख्यं नयी)

भावार्थ ॥ २३ ॥ पारंचित प्रायश्चित्तवाला साधुने ग्रहस्थलिङ्ग कर्या विना के ग्रहस्थलिङ्ग करीने गणावच्छेदके तेने सं-
जमने विवे स्थापवो करये जेथी ते साधुना गणने प्रतिति उपजे ॥ २३ ॥ हवे उपला प्रायश्चित केवा दोष सेव्याधी आवे ते
कहे हे, एक साधु बीजा साधुने अभ्याख्यान देवा निमित्ते अकृत्य स्थानक मैथुनादिक सेवे तो केम आलोवे ते कहे हे ॥

अर्थ ॥ २४ ॥ दो० वे । सा० साधर्मिक साधु । ए० एकठा । वि० विचरता थका । ए० एक साधर्मिक ते बीजा अ-
नेरा साहमीने अभ्याख्यान (आळ) देवा निमित्ते । त० त्यां । अ० अनेरा मैथुनादिक । अ० अ । कि० कृत्य । डा० स्था-
नक । प० सेवीने । आ० आलोवे । ते केम आलोवे ते कहे हे । अ० हवे । णं० वळी । मं० हे पूज्य ? । अ० अमुक । सा०
साधु । स० संघाते । इ० ए । का० कारणे । प० मैथुनादिके करी चारित्रनी विराधना कीधी (एटले में अकृत्य स्थानक
सेव्यो) ते वारे ते आचार्य शुं करे ते कहे हे । से० ते । य० वळी । तेने । पु० पुढे । कि० केम । प० ते स्थानक सेव्यो
के नथी सेव्यो । से० ते साधु । य० वळी । व० कहे । प० सेव्यो तेने । प० प्राप्ति एटले प्रायश्चित न देवो ।
वळी । व० कहे । तो० नथी । प० सेव्यो तो तेने । तो० न करवी । प० प्रायश्चितनी । प० प्राप्ति एटले प्रायश्चित न देवो ।
जं० जे । से० ते । प० प्रमाणे । व० बोले । से० तेने वळी । प० प्रमाण थकी निश्चे । धे० ग्रहवो हाय । से० ते शिष्ये दु-
ख्युं । कि० केम या भणी । आ० एम कहुं । मं० हे पूज्य ? । गुरु कहे हे के ते । स० साची । प० प्रतिज्ञा । व० व्यवहार
भागवते कह्यो हे ॥ २४ ॥

मूळपाठ ॥ २४ ॥ दो साहसिमया एगखो विहरन्ति, एगे तत्थ अन्नयरं अकिच्चट्टाणं पडि-
सेविता आलोएज्जा । अहं एं जन्ते अमुगेणं साहुणा सद्धिं इमस्मि कारणस्मि

पक्षिसेवी. 'से य पुच्छियवे । किं पक्षिसेवी ? से य वएज्जा । परिहार-
पत्ते. से य वएज्जा । नो पक्षिसेवी, नो परिहारपत्ते. जं से पमाणं वयइ से पमा-
णाओ वेयवे'. से किमाहु ज्ञान्ते ? सच्चपइत्ता ववहारा ॥ २४ ॥

भावार्थ ॥ २४ ॥ वे साधर्मिक साधु एकठा भेला विचरता थका ते मध्ये एक साधर्मिक साधु बीजा अनेरा साधर्मिक
ने अभ्याख्यान देवा निमित्ते अनेरा मैथुनादिक अकृत्य स्थानक सेवे तो ते केम आलोवे ते फहे छे. ते एम कहे, हे पूज्य ?
मैं अमुक साधु संघाथे अभ्याख्यान देवा पाटे मैथुन आदिक करी चारित्र्यनी विराधना कीथी एटले अकृत्य स्थानक सेव्यो
छे तं वारे ते आचार्य केम करे ते कहे छे. ते मैथुन सेवनार साधुए पोते दोष आलोव्या पर्छा ते बीजो साधु जेना उपर आळ
मुधयुं छे तेने न्याय आपवा पाटे (तेहने त्यां घणा दीलासनने सहते करीने) पूछे केम ? तमे मैथुन स्थानक सेव्यो के नयी
सेव्यो ? तेना जवावपां सेव्यातुं कहे तो तेने प्रायश्चित आपे ने एम कहे के मेलो नयी सेव्यो तो तेने प्रायश्चित आपे नहिं. जे
साचुं कहे तेनी साथे साचा प्रमाणे वर्तवुं. (आचार्यो आ वाचतमां मैथुन क्रिया कया ठामे, कये दिवसे, कह वेळा, केवी
भाते इत्यादिक एकवार, घणीवार पूछीने निर्णय करीने प्रायश्चित आपवो), अहिं शिष्य पूछेछे, हे भगवंत ? एम शा भणी
कछुं ? भगवंत कहे छे के ए साची प्रतिज्ञा व्यवहार प्रायश्चित कछो एटले जेणे मैथुन सेव्युं तेमे अप्रतिसेवी न करवो ने अ-

१ H (एचपां) से तथ पुच्छियव्वे । किं पक्षिसेवी अपक्षिसेवी ? २ H (एचपां) से य एण (for तथ ? , मां ३ H
(एचपां वधारे) addeh सिया.

प्रतिसेवीने प्रतिसेवीन करवो, जो तेम करे तो आचार्यने एटलो ज प्रायश्चित आवे, केमके अछता आळ दीए तो पछी बीजुं ब्रत न रहे ॥ २४ ॥ उपला सूत्रमां अछता आळ देनारने प्रायश्चित कहुं ते तो गण छोडीने मैथुन सेववा जाय ते जता थका विषय उपससे ते वारे शुभ कर्मने उदये करी पाछो आवे ते अधिकार कहें हे.

अर्थ ॥ २५ ॥ मि० साधु । य० वळी । ग० गच्छ थकी । अ० नीकलीने । ओ० (मोहने उदये अथवा भोगावळी कर्मने उदये) असंजम गमन । ए० करवा निमित्ते । व० जाय । से० ते । य० वळी साधु कदाचित जाता थकां मार्गे चालवे करीने (विषयने उपसमवे करीने शुभ कर्मने उदये करीने) । अ० विण सेवुं । ते साधु वळी पाछो आवीने वळी । इ० वांछे । दो० बीजीवार । पि० वळी । त० ते । ए० ज । ग० गच्छने । उ० अंगिकार करीने । वि० विचरुं वांछे तेवारे ते अवसरे । त० त्यां । णं० वळी । थे० स्थिररने । इ० एवा । रू० रूपे एहवो मांहोमांहि । वि० विवाद । स० उपजे । तेवारे स्थिररने कलेष न थाय ते माटे गच्छना साधुने अथवा जे चारित्रिओ ते साधुनी संघाते मोकल्यो होय तेनी खबर भणी अथवा जेहनी लज्जाए करी सेवी न शके ते भणी मोकल्यो होय तेने पुढे पुछीने द्रव्य क्षेत्र काल भावादिक प्रमाण जाइ निश्चय करवो ते कहे हे । इ० ए साधु । भो० अहो आर्यो । जा० तमे जाणोछो के । किं० केम । प० णडिसेवी हे एटले तेणे दोष सेव्यो हे अथवा नथी दोष सेव्यो एहवुं उपला स्थिररने पुछ्या पछी । से० ते दोष सेवनारने । य० वळी । पु० पुढे के । किं० केम । प० ते दोष सेव्यो के नथी सेव्यो । से० ते । य० वळी । व० एम बोले । प० सेव्यो हे तो । प० तेने प्रायश्चित । प० देवो । से० ते । य० वळी । व० एम बोले । नो० नथी । प० सेव्यो तो । नो० न । प० प्रायश्चित । प० देवो । जं० जे । से० ते । प० प्रमाण । व० बोले । से० तेना वळी । प० प्रमाणथी । वु० निश्चय करी ग्रहवो होय । से० ते शिष्य पूछेहे । किं० शा

भर्णा एम । आ० कहुं । भं० हे पुज्य ! । गुरु कहे हे तीर्थकरे ए व्यवहार प्रायश्चित कहुं केमके । स० ते साची । प० प्रतिष्ठाए करी कहे हे माटे । व० व्यवहार कल्लो एटले प्रतिष्ठाए सेवीने अप्रतिसेवी करवो नही ॥ २५ ॥

भूळपाट ॥ २५ ॥ त्रिकखू य गणाओ अवकम्म ओहाणुपेही वड्ढेज्जा, से यं अणोहाइ^५ द्दहेज्जा दांत्तं पि तसेव गणं उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए, तत्थ एं थेराणं इमे-
यारुवे विवाए ससुपज्जित्था । इयं नो जाणह किं पक्खिसेवी ?^५ से य पुड्डिय-
वे । किं पक्खिसेवी ? सेय वएज्जा । पक्खिसेवी, परिहारपत्ते. सेय वएज्जा । नो
पक्खिसेवी, नो परिहारपत्ते. जं से पप्पाणं वयइ से पप्पाणाओ वेयवे^५. से किंमाहु
जन्ते ? सच्चपइत्ता ववहारा ॥ २५ ॥

भावार्थ ॥ २५ ॥ साधु पोताना गच्छथी नीकळीने मोहने उदए अथवा भोगावळी कर्मना उदयथी असंजम सेववा नि-
मित्त जाय, ते साधु जाता थका (साक्षिरूपे मांकलेल साधु साथे) मार्गे चालतां थकां विषयने उपसप्तवे करीने शुभ कर्मने
उदये करीने विषय सेव्याविना ते साधु ते गच्छमां पाछो दाखल थवा इच्छे ते वारे तेणे असयम सेव्यो के नथी सेव्यो

१ II (एचमां) °पेहाए गच्छेज्जा. २ Hadds (एचमां वधारे) आहच. ३ Hadds (एचमां वधारे) से य ४ H
(एचमां) इमा णं अज्जोजां. ५ H adds (एचमां वधारे) अपक्खिसेवी ? ६ H adds (एचमां वधारे) सिया.

एहवो स्थिचरोमां विवाद उपजे, पण स्थिचरोमां क्लेश न होवा भक्ती जे गच्छनो साधु अथवा जे चारित्रियो ते साधु संपाते मोकत्यो होय तेने पूछे, पूछीने द्रव्य, क्षेत्र, काल अने भाव प्रमाणे जोह निश्चय करवो. अहो आर्यो ? तमे जाणोछो जे एणे विषय सेव्यो अथवा नथी सेव्यो ? वळी तेज साधुने पूछे के तमे विषय सेव्योके नथी सेव्यो ? एम पूछता जो ते कहेके हा सेव्यो छे तो तेने प्रायश्चित देवो ने जो ते पूछतां कहेके नथी सेव्यो तो प्रायश्चित देवो नाहिं. (सेववाना परिणाम थया पण सेव्यो नथी तो भगवती सूत्रे कहुं छे तेम परिणामनो प्रायश्चित ए व्यवहार प्रायश्चित छे माटे देवो नाहिं. वळी अकृत्य सेवीने आलोवे तो आराधिक थाय). ते साधु जे प्रमाणे बोले ते प्रमाणथी निश्चय करी ग्रहवो. शिष्य कहे छे, हे पूज्य ? एम शा भणी कहुं ? गुरु वहे छे तीर्थकरे ए व्यवहार प्रायश्चित कहुं केमके ते साची प्रतिज्ञाए करी कहे छे एटले प्रतिज्ञाए करी कहे- नार सेवीने अप्रतिसेवी न करवो ॥ २५ ॥

अर्थ ॥ २६ ॥ ए० एक । प० पक्षी । एटले गच्छमां वर्तनारा । भि० साधुने । क० कल्पे । आ० बीजा आचार्य । उ० उपाध्याय । इ० थोडा । दि० काललग्ने । वा० अथवा । अ० ज्ञावजीव लग्ने । वा० वळी । उ० स्थापवो । वा० अथवा । धा० धारवो । वा० वळी । तेनुं कारण कहे छे । ज० जेम । वा० वळी । त० तेना । ग० गच्छने । प० प्रतित । सि० उपजे ॥ २६ ॥

मूळपाठ ॥ २६ ॥ एण पवित्र्यस्स त्रिविद्युस्स कप्पद् आयरिय उवज्जायाण इत्तरियं दिसं वा-

अणुदिसं वा जहिसित्तए वा धारेत्तए वा, जहा वा तस्स गणस्स पत्तियं सिया ॥ २६ ॥

भावार्थ ॥ २६ ॥ एक पक्षी एटले एक गच्छवर्ती साधुओने आचार्यनुं उपाध्यायनुं मरण उपजे तो (सनाथपणा माटे

पटले गन्धर्वा चित्ता न थाय ने कलेप न छपजे ते माटे) गणनी प्रतिति माटे जो पदवी योग्य पुरुष न मळे तो तेवो पुरुष म-
जना सुधा र्वाजाने थोडाकाल लग्ने आचार्य उपाध्यायपणे स्थापवो कल्पे. आ रीते स्थापेल आचार्य उपाध्यायने इत्तरिय कहीए.
ने जां कोइ पदवी योग्यने गुणवंत मळे तो तेने जावजीव लग्ने स्थापवो कल्पे, तेवाने जावजीववान कहीए ॥ २६ ॥

अर्थ ॥ २७ । व० घणा । प० प्रायच्छित्तिया । व० घणा । अ० अ । प० परिहारिया साधु । इ० इच्छे वांछे । ए०
एकटो । ए० एक । प्रा० मास । वा० अथवा । दु० वे । मा० मास । वा० अथवा । ति० त्रण । मा० मास । वा० अथवा ।
च० चार । प्रा० मास । वा० अथवा । पं० पांच । मा० मास । वा० अथवा । छ० छ । मा० मास । वा० वळी । व० रहेवुं ।
ते० ते । अ० अन्यो । अ० अन्य । सं० एकटा (वैयावच करतां) जमे । अ० मांहोमांहि । नो० न । सं० (वैयावच न करे तो)
जमे (नदि) । मा० मासने अंते । त० तेवार । प० पळी । स० सर्वे । वि० वळी । ए० एकटो । सं० जमवो ॥ २७ ॥

मृळपाठ ॥ २७ ॥ वहवे परिहारिया वहवे अपरिहारिया इहेजा एगयओ' एगमासं

वा दुमासं वा तिसासं वा चउमासं वा पञ्चमासं वा छम्मासं वा वरथए. ते
अन्नमन्नं संभुञ्जन्ति अन्नमन्नं नो संभुञ्जन्ति मासं, तथो पन्ना सवे वि ए-
गयओ' संभुञ्जन्ति ॥ २७ ॥

१ II (एच) एगओ २ एगमासं वा to छम्मासं वा in II. (एचमां) afoer नो संभुञ्जन्ति (पळी). ३ मासंते वत्तो
पं II (एचमां छे)

भावार्थ ॥ २७ ॥ घणा परिहारिया एटले दुषण लगादी प्रायश्चित लीए तेवा साधु ने घणा अपरिहारीया साधु एकठा व-
सवा इच्छे तो ते अन्योअन्न वैयावचादिक कारणे (एक एक मास उपर पांच पांच रात्री वसीने पछी) मांहो मांहि एकठुं
जमहुं पण बीजा जे वैयावच करता नथी तेमणे अन्योअन्य जमहुं नहिं, ते एक मास उपर पांचदीन, वे मास उपर, त्रण मास
उपर, चार मास उपर, पांच मास उपर, छ मास उपर पांच दीन एम ए छ मास पछी सर्वेए एकठुं जमहुं. (विशेषे खुलाशो
नीचे मुजब हे. परिहारीने अपरिहारी मांहो मांहें एकठा किहालगे जमे तो कहे ज्यां लगे तप पुरो थाय. ते बार पछी अकेका
मास उपर पांच पांच दीन जमे ते एम करतां छ मास उपरवळी एक मास जमहुं. एकठा जमतां आहारादिक वेहेंची लेवो पडे
अने ते तो तपस्वी हे जेजुं शरीर क्षीण थयुं हे तेशी पांच रात्री एकठा जमवाजुं कहुं हे ने एकठा जमवाजुं कारण वैयावचा-
दिक हे) ॥ २७ ॥ उपर प्रायश्चित वहे ते कहुं तेने स्थिरनी आज्ञाविना आहारादिक देवो न कल्पे, ते भर्णा इहां स्थिररनी
आज्ञा सहित आहार देवो लेवो कल्पे ते कहे हे ॥

अर्थ ॥ २८ ॥ प० परिहार । क० कल्प । द्वि० स्थिति रहेल । भि० साधुने । नो० न । क० कल्पे । अ० अशन ।
वा० अथवा । पा० पाणी । वा० अथवा । स्वा० स्वादीम । वा० अथवा । सा० स्वादीम । वा० वळी । दा० देवो । वा० अ-
थवा । अ० अनेरा पासो । दा० देवाडवो । वा० वळी । थे० स्थिर । य० णं० वळी । व० आज्ञा आपे तो हुं आज्ञा आपे
तो के । इ० आ अन्न । ता० वळी । अ० हे आर्यो । तु० तमे । ए० ए परिहारी साधुने । दे० देजो । वा० अथवा । अ०
अनेरा पासो देवदावजो । वा० वळी । ए० एम आज्ञा दीधे थके । से० ते साधुने । क० कल्पे । दा० अन्न वर्णो देवो । वा०
वळी । अ० अनेरा पासो । दा० देवरववो । वा० वळी । क० कल्पे । से० ते परिहारी आहारनो । ले० लेप मात्रनी । अ०

स्थिवरर्ना आज्ञा लङ्घने । अ० तपसरी आज्ञा हे । हे भगवंत । तं० ते । हे० लेपनी (एटले विगयादिक आहार लेबानी) । ए०
एम् स्थिवरर्ना आज्ञा मार्गाने । से० ते साधुने । क० कल्पे । हे० लेप । अ० समाचरवो ॥ २८ ॥

मूठपाव ॥ २८ ॥ परिहार कर्पपट्टियस्स त्रिक्खुस्स नो कप्पइ असणं वा पाणं वा खाइमं
वा साइमं वा दाउं वा अणुप्पदाउं वा. थेरा य णं वएज्जा । इमं ता अज्जो तुमं
ए. ए. सिं देहि वा अणुप्पएहि वा ? एवं से कप्पइ दाउं वा अणुप्पदाउं वा. क-
प्पइ से देवं अणुजाणवेत्तए । अणुजाणह तं देवाए ? एवं से कप्पइ देवं अ-
णुजाणवेत्तए ॥ २८ ॥

भावार्थ ॥ २८ ॥ परिहार (प्रायश्चित्त) कल्प आचारनी स्थितिए रहेल साधुने अब्ब, पाणी, मेवो ने सुखवास देवो
अथवा अनेरा पासे देवद्वारवो कल्पे नहि, पण जो स्थिवर एम् आज्ञा आपे जे हे आर्यो ? तमे आ अन्न ए परिहारी साधुने
देजो अथवा अनेरा पासे देवद्वारवो तो एम् आज्ञा दीये थके ते साधुने अन्न देवो अथवा अनेरा पासे देवद्वारवो कल्पे. ते
परिहारी साधु स्थिवरर्ना आज्ञा लङ्घने विगयादिक आहार लीए ते कहे हे. हे भगवंत विगयनो आहार लेबानी आपनी
आज्ञा हे ? एम् पुछी आज्ञा मार्गाने ते साधुने लेप एटले विगयादिक आहार लेवो कल्पे ॥ २८ ॥ उपर परिहारीने अन्न-
१ भा० b (वांसां), णं II (एचमां). २ H adds (एचमां वधारं) थंते. ३ II (एचमां) समासेवित्तए.

दिक देवो लेवो कह्यो हे ते परिहारी कोइक कारणे स्थिररनी वैयावच करे ते भणी वैयावचनी विधिनो अधिकार कहे हे ॥

अर्थ ॥ २९ ॥ प० परिहार । क० कल्प । द्वि० स्थितवंत । भि० साधु । स० पोताना । प० पात्रा लहने । व० स्था-
नकनी बहार पोताना । थ० साधुनी । वे० आहारादिक वैयावचने अर्थ । ग० जाय एटले ते परिहारी साधु स्थिरर साधुनी
वैयावच करतां पोताना पात्रमां पोतानो आहार पाणी लावी भोगवे ने स्थिररना पात्रने विषे स्थिररने आहार पाणी लावी हवे ।
दीए केमके कोइने विगयादिक सरसनिरस आहार लेवानो होय ते माटे जुदा जुदा पात्रमां आहार पाणी बहोरी लावे हवे ।
थ० स्थिरर साधु । य० पं० वळी ते साधुने आहार बहोरवा जातो देखीने एम जाणे जे बीजीवार स्थिरर काजे आहार
लेवा जता ते आतुर थज्ञे अथवा तेने खेद थज्ञे एम जाणीने । व० एम कहे । प० तमारा पात्रमां मारो आहारपाणी लेता
आवजो । अ० हे आर्य । अ० अमे । अ० पण ते आहार । भो० जमहुं । वा० वळी । पा० पाणी पीहुं । वा० वळी । एम
स्थिरर कह्ये थके । ए० एम । से० ते परिहारी साधुने । क० कल्पे । प० स्थिररनो पण आहारादिक लेवो, हवे केम जमे ते
विधि कहे हे । त० त्यां । नो० न । क० कल्पे । अ० अपरिहारी साधुने । प० परिहारी साधुना । प० पात्रने विषे । अ०
अरुनादिक । वा० वळी । पा० पाणी । वा० वळी । खा० खादीम । वा० वळी । सा० स्नादीम । वा० वळी ४ चार वाना ।
भो० जमवा । वा० अथवा । पा० पाणी पीवाने न कल्पे तो केम जमहुं कल्पे ते कहे हे । वा० वळी । क० कल्पे । से० ते
स्थिररने । स० आपणो । वा० वळी । प० पात्रमां आहार लह जमवो । अथवा । स० पोतांनो । वा० वळी । प० मात्रीयो
तेने विषे । (पोताना । वळी । कर्मदल एटले पाणीना भाजनने विषे अथवा पोताना वळी वे हाथना खोवाने विषे
लहने जमवो । अथवा । पोताना वळी) । पा० हाथ उपरे । वा० वळी । उ० लह । उ० लहने । भो० जमवो कल्पे । वा०

अथवा । पा० पाणी पवाने कल्पे । वा० वली । ए० ए । क० कल्प आचार । अ० अपरिहारी अने । प० परिहारी
आथो ज्ञाणवो ॥ २९ ॥

मूळपाठ ॥ २९ ॥ परिहारकपपट्टिष्ट त्रिक्खु सएणं पडिग्गहेणं वाहिया थेरेणं वेयावडियाए
गच्छेज्जा. थेरा यं णं वएज्जा । पन्निग्गहे^३ अज्जो, अहं पि भोक्खामि वा पाहामि
वा, एवं से कपपइ पन्निग्गहेत्तए. तरथ नो कपपइ अपरिहारिएणं परिहारियस्स
पन्निग्गहंसि अस्सणं वा पाणं वा खाइमं वा साइमं वा चोत्तए वा पायए^४ वा,
कपपइ से सयंसि वा पन्निग्गहंसि सयंसि वा पत्तासगंसि^५ पाणिसि^६ वा^७ उद्धट्टु
उद्धट्टु चोत्तए वा पायए^८ वा. एस कपपो अपरिहारियस्स परिहारियाओ ॥ २९ ॥

१ H (एच) अपणो for थेराणं means perhaps (एनो अर्थ) अपणो थेराणं. थेराणं omitted by T (टी मां नथी).
२ H. adds (एचमां वधारे) से. II omits (एचमां नथी) णं. ३ H (एचमां)^० गाहेहि. ४ P (पी) गाहेत्तए. ५ H (एच) पीत्तए
(for पिइत्तए). ६ H adds (एचमां वधारे) सयंसि वा कपपट्ठलांसि वा सयंसि वा खुम्भगंसि वा सयंसि वा. ७ H (एच)
पाणियंसि. ८ T has (टीमां हे) स्वकीये वा खुत्तए (see (जुओ) ३०) instead of पाणो वा (ने वदले)

भावार्थ ॥ २९ ॥ परिहार कल्प स्थितिना साधु स्थिवर साधुनी वैयावच करतो होय ते वारे पोताने माटे आहारपणी पोताना पात्रमांही लावे ने स्थिवरना पात्रमां स्थिवर माटे आहारपणी लावे केमके कोइने विगयादिक सरस निरस आहार पणी लेवानो होय माटे दरेकनो जुदा जुदा पात्रमां आहारपणी लावी आपीने भोगवे. हवे स्थिवर साधु ते परिहारी साधुने आहारपणी वक्षोरवा जातां एम जाणे जे बीजीवार मारे माटे ते साधुने आहारपणी लेवा जातां आतुरताने र्वेद थरो एम जाणी ते परिहारी साधुने स्थिवर कहे ने हे आर्य तमारा पात्रमां अमारो आहारपणी पण भोगो लेता आवजो. अमे ते आहार जमशुं ने पणी पीछुं, एम स्थिवर कहे तो ते परिहारीने स्थिवरनो आहार (पणी) पण पोताना पात्रमां भेलो लाववो कल्पे, हवे केम जमे ते विधि कहे हे. अपरिहारी साधुने परिहारी साधुना पात्रने विषे अदनादिक चार वाना जमवा के पणी पीछुं कल्पे नहि पण स्थिवरने पोताना पात्रमां आहार लइने जमवो कल्पे अथवा पोताना मात्रीयाने विषे अथवा कर्मडल एटले (लोड) पाणीना भाजनने विषे अथवा पोताना वे हाथना र्वोवाने विषे अथवा हाथ उपर लइने जमवुं कल्पे. ए कल्प आचार अपरिहारीने परिहारी आर्शी जाणवो ॥ २९ ॥ ए परिहारी पोताने अर्थे आहारपणी माटे जाय एम कहुं, हवे आचार्यने अर्थे जाय ते आर्शी कहे हे.

अर्थ ॥ ३० ॥ प० परिहार । क० कल्प । टि० स्थितिवाळो । भि० साधु । थे० स्थिवरना । प० पात्र लइने । व० उपाश्रयथी वहार । थे० स्थिवरनी । वे० वैयावचने अर्थे आहारने काजे । ग० जातो होय ते वारे । थे० स्थिवर । य० णं० वळी । व० कहे । प० तमारो आहार पण एज पात्रमां लावजो । अ० हे आर्य । तु० तमे । पि० पण । प० पळी । भो० आहारिदिक भोगवजो । वा० अथवा । पा० पाणी पीजो । वा० वळी । ए० एम । से० तेने कहे थके ते साधुने । क० कल्पे । प०

लेयां । त० त्पां । नो० न । क० कल्पे । प० परिहारी साधुने । अ० अपरिहारीना । प० पात्रने विधे । अ० अन्ननादिक । वा०
वर्त्ता । पा० पाणी । वा० वर्त्ती । खा० खादीप । वा० वर्त्ती । सा० रवादीप । वा० वर्त्ती । चारवाना । भो० भोगववा
(जप्रवा) । वा० अथवा । पा० पाणी पीवो । वा० वर्त्ती । क० कल्पे । से० ते साधुने । स० पोताना । वा० वर्त्ती । प० पा-
त्रने विधे । अथवा । स० पोताना । वा० वर्त्ती । प० मात्रीए (अथवा पोताने वर्त्ती कमंडळ ते पाणीतुं भाजन तेने विधे अथवा
पोताना वर्त्ती खोत्रामां अथवा पोताना वर्त्ती) । पा० हाथ उपरे । वा० वर्त्ती । उ० लई । उ० लईने । भो० आहार जमवो । अ०
वा० अथवा । पा० पाणी पीवुं । वा० वर्त्ती । ए० ए । क० समाचारी । प० परिहारी पटले प्रायश्चित्तना धणीनी ने । अ०
अप्रायश्चित्तना धणीनी ॥ ३० ॥ ति० एम । वे० हुं कहुं हुं ॥

मूळपाठ ॥ ३० ॥ परिहारकटपट्टिए त्रिकम्बू थेराणं पन्निगहएणं वहिया थेराणं वेयावन्नि-
याए गच्छेज्जा. थेरा य एं वएज्जा । पन्निगाहे अज्जो, तुमं पि पच्छा नोक्खसि
वा पाहिसि वा, एवं से कट्पट्ट पन्निगाहेत्तए. तरथ नो कट्पट्ट परिहारिएणं
अपरिहारियस्स पडिगहंसि असएणं वा पाणं वा खादमं वा सादमं वा नोत्तए
वा पायए^१ वा, कट्पट्ट से सयंसि वा पन्निगहंसि, सयंसि वा पलासगंसि^२ पा-

१ H omit (एचमां नधी) णं. २ H. (एच) पीत्तए. ३ H. adds as in २९ (२९ मुजव) एचमां वधारे डे. T has
(टी मां डे) स्वकीये वा पलाशके स्वकीये वा कमठे स्वकीये वा खलुच्चके.

णिंसि^१ वा जङ्गहु जङ्गहु जोसए वा पायए^२ वा. एसलेस^३ कणो^४ परिहारियस्स
अपरिहारियाओ ॥ ३० ॥ -त्ति बोमि.

भावार्थ ॥ ३० ॥ परिहार कल्प स्थितिना साधु स्थिवरना पात्रने लइने उपाश्रयनी बहार स्थिवरनी वैयावचने अर्थ
आहारने काजे जातो होय ते वारे तेने जातो देखीने परिहार कल्प स्थितिना साधुने ते स्थिवर एम कहे, हे आर्य साधु ! त-
मारी आहार पण मारा आहार साथे एज पात्रमां लावजो ने तसे पण ते आहार पछी भोगवजो ने पाणी पीजो. एम कह्ये थके
ते स्थिवरने पात्रे आहार लाववो कल्पे पण तिहां परिहारीने अपरिहारी स्थिवरना पात्रने विषे अरुनादिक चार प्रकारना
आहार जमवो के पाणी पीहुं कल्पे नहिं पण ते परिहारी साधुने पोताना पात्रमां, मात्रीयामां, कर्मढक (लोट) मां, खोवामां
के पोताना हाथमां लइने अरुनादिक जमवो ने पाणी पीहुं कल्पे. ए समाचारी परिहारीने अपरिहारीनी जाणवी ॥ ३० ॥
एम हुं कहुं छुं ॥

अर्थ ॥ व० व्यवहार सूत्रनो । वि० बीजो । उ० उद्देसओ । स० पुरो थयो ॥ २ ॥

मूळपाठ ॥ ववहारस्स विइओ उद्देसओ समत्तो ॥ २ ॥

भावार्थ ॥ व्यवहार सूत्रनो बीजो उद्देसो पुरो थयो ॥ २ ॥

१ H (एचमां) पाणियंसि. २ H. (एच) पीत्तए. ३ B. b H (बी. बी. एचमां) एस. ४ B (बी) कण्ये.

ववहारस्स तइओ उदेसओ.

व्यवहार सूत्रनो त्रीजो उदेसो.

अर्थ ॥ १ ॥ भि० साधु । य० बळी । इ० वांछे । ग० दोळा (गच्छ) नुं नायकपणुं । धा० धारवा । भ० हे भगवंत । च० निश्चे । से० ते साधु । अ० आचारंगदिकने निसीयादिक सूत्र संग्रहरहित अने शिष्यादिक परिवार रहित हे तो । ए० एम । नो० न । से० तेने । क० कल्पे । ग० गच्छना नायकपणाने । धा० धारवो । भ० हे भगवंत । च० निश्चे । से० ते । प० आचारंग निसीयादिक श्रुत संग्रह सहित अने शिष्यादीक परिवार सहित हे तो । ए० एम । से० तेने । क० कल्पे । ग० गच्छ नायकपणुं । धा० धारवुं ॥ १ ॥

मूळपाठ ॥ १ ॥ त्रिकम्बू य इच्छेज्जा गणं धारेत्तए, भगवं च से अपलिच्छये, एवं नो से कप्पइ गणं धारेत्तए. जगवं च से पलिच्छन्ने, एवं से कप्पइ गणं धारेत्तए ॥१॥

भावार्थ ॥ १ ॥ साधु गच्छ नायकपणुं धारवा इच्छे तो हे भगवंत ! ते साधु आचारंग निसीयादिक सूत्र संग्रह रहित हे तो गच्छ नायकपणुं धारी शके ? भगवंत कहे हे एम हे तो तेने गच्छ नायकपणुं धारवुं न कल्पे. पण हे भगवंत ? जो ते आचारंग निसीयादिक सूत्र संग्रह सहितने शिष्यादि परिवार सहित होय तो ते गच्छ नायकपणुं धारी शके ? भगवंत कहे हे हा, एम तेने गच्छ नायकपणुं धारवुं कल्पे ॥ १ ॥ गच्छ नायकपणुं आज्ञा मागीने धारवुं कल्पे माटे स्थिरवतनी आज्ञा मागे ते कहे हे.

१ H (एच) °च्छये.

મૂલપાઠ ॥ ૩ ॥ તિવાસપરિયાણ સમણે નિગન્યે આયારકુસલે સંજમકુસલે પવચણકુસલે
પદ્ધત્તિકુસલે સંગહકુસલે જવગહકુસલે અકલ્પયાયારે^૧ અત્તિજ્ઞાયારે અસવલા-
યારે અસંકલિદ્ધાયારચિત્તે^૨ વહુસ્સુણ વલ્લાગમે જહન્નેણં આયારપકપ્પધરે
કપ્પહ જવજ્ઞાયત્તાણ જાદિસિત્તણ ॥ ૩ ॥

માવાર્થ ॥ ૩ ॥ ત્રણ વર્ષની દીક્ષા પર્યાયવાળા, જે આચારમાં, ૧૭ મેદે સંજમમાં, પ્રવચનમાં, પ્રાયશ્ચિત્ત દેવામાં અને સં-
ગ્રહ (અનેક પ્રકારના વક્ષાદિકનો) કરવામાં કુશલ, જેનો આચાર સંહીત થયો નથી, જેનો આચાર મેદાળો નથી, જેને કોઈ
પણ સવલો દોષ લાગ્યો નથી, જે ક્રોધાદિકે મેલો થયો નથી તથા જે ચારિત્રવંત, વહુસ્સત્રી, ઘણા આગમનો જાણ હે ને જે
જવન્ય આચારંગ નિસીધ આદિક સૂત્રાર્થનો ધારક ને ઉત્કૃષ્ટો પૂર્વે મ્પોક હે તેવા સાધુને ઉપાધ્યાયની પદવી દેવી કરાયે ॥ ૩ ॥
હવે. ઇવો શુણ ન હોય તેવાને ઉપાધ્યાયની પદવી આપવી કરાયે નહિ ॥

અર્થ ॥ ૪ ॥ સં તે । ચેં વલ્લી । ણં નિશ્ચે । સેં તે સાધુને । તિં ત્રણ । વાં વરસ । પં દીક્ષા લીધા થયાને ।
સં શ્રમણ । નિં નિવ્રંથને । નોં નથી । આં આચાર પાલવામાં । કું કુશલ । નોં નથી । સં ૧૭ મેદે સંજમ પાલવામાં ।
કું કુશલ । નોં નથી । પં પ્રવચન (સિદ્ધાંત) માં । કું કુશલ । નોં નથી । પં ગચ્છર્તો સર્વ ચિંતાની પ્રજ્ઞાને વિધે ।

૧ H (एच) अकल्पयां (so always in 3-8) ३-८ मां ते मुजव. २ H (एचमां) चरित्ते (so always in
3-8) ३-८ मां ते मुजव.

कु० दालो । नो० नथी । स० गच्छती सार संभालादि वस्तुना कार्यने विषे । कु० कुशल । नो० नथी । उ० पाणिसणादिक उपाग्रहने विष । कु० कुशल । ख० खंडाणो हे । आ० आचार जेहनो । भि० भेदाणो हे । आ० आचार जेहनो । स० सवळा मादितो सवळो । आ० दोष लगयो हे जेने । सं० क्रोधादिके करी भेलो ययो हे । आ० आचार । चि० चारित्र जेहनो । अ० थोडा । सु० सूत्रनो जाण । अ० थोडा । आ० आगमनो जाण तेने । नो० न । क० कल्पे । उ० उपाध्यायनी पदवी । उ० दर्बा कल्पे नहि ॥ ४ ॥

श्री कल्पे नहि ॥ ४ ॥
 मूढपाठ ॥ ४ ॥ स च्चेव णं से तिवासपरियाए समणे निगन्धे नो आयाहकुसले नो सं-
 जसकुसले नो पवयणकुसले नो पन्नातिकुसले नो संगहकुसले नो जुवगहकुसले
 णं निगन्धे नो अयाहकुसले नो सं-

जमकुसले नो पवयणकुसले नो पन्नात्तकुसले ना संगहकुसले ना उ
खयायारे त्रिन्नायारे सबलायारे संकलिट्टायारचित्ते अप्पसुए अप्पागमे नो क
एइ उवज्जायत्ताए जइसित्तए ॥ ४ ॥

પદ્મ ઉવજ્જાપતાણ્ જાદ્વાસત્તણ્ ॥ ૪ ॥

માયાર્થ ॥ ૪ ॥ જે સાથુ આચારમાં, સંજ્ઞામાં, સિદ્ધાંતને વિષે, ગચ્છની સર્વ ચિંતાની પ્રજ્ઞાને વિષે, ગચ્છની સાર સંખ્યા-
 લાદિક વસતુના કાર્યના સંગ્રહને વિષે, તથા પાળેસણાદિક ઉપગ્રહને વિષે કુશલ નથી તથા જેનો આચાર સ્વંદીત થયો છે, જેનો
 આચાર ભેદાળો છે, જેને સવલો દોષ લાગ્યો છે, ક્રોધાદિકે જેનો ચારિત્ર મેલો થયો છે, જે થોડા સ્ત્રવ તથા આગમનો જાણ
 તે તથા શ્રમણ નિગ્રન્ય ત્રણ વરસનો દીક્ષિત હોય તોપણ તેવાને હપાધ્યાયની પદવી આપવી કલ્પે નહિ ॥ ૪ ॥ હવે વલી પૂહવી
 પદર્થના વિરોધના સ્ત્રવ કહે છે ॥

अर्थ ॥ २ ॥ भि० साधु । ध० वली । इ० बांछे । ग० गच्छ नायकपणुं । धा० धारवुं । नो० न । से० तेने । क० कल्पे । थे० स्थिवरने । अ० अण । आ० पुछीने । ग० गच्छ नायकपणुं । धा० धारवुं तो केम कल्पे ते कहे छे । क० कल्पे । से० तेसाधुने । थे० स्थिवरने । आ० पुछीने । ग० गच्छ नायकपणाने । धा० धारवो । थे० स्थिवर । य० वली । से० तेने । वि० आज्ञा दीए तो । ए० एम । से० ते साधुने । क० कल्पे । ग० गच्छ नायकपणाने । धा० धारवो । थे० स्थिवर । य० वली । से० तेने । नो० न । वि० आज्ञा दीए नहिं तो । ए० एम । से० तेने । नो० न । क० कल्पे । ग० गच्छ नायकपणाने । धा० धारतो । से० ते । गच्छना नाजे कोइ साधु । थे० स्थिवरने । अ० विण । वि० कहये । ग० गच्छ नायकपणुं । धा० धारतो । से० ते । गच्छना नायकपणाना धारणहारने । सं० जेटला दिवस आज्ञा विना गच्छ नायकपणुं धरे तेटला दिवसनो । छे० छेद् । वा० अथवा । प० तप विशेष प्रायश्चित आवे । वा० वली । (जे० जे । ते० ते । सा० सार्धर्मिक । उ० आज्ञाए । वि० विचरे । न० नथी । णं० वली । ते० तेने । के० कोइ पण । छे० चारित्रनो छेद् । वा० अथवा । प० तप प्रायश्चित । वा. पण नहिं*) ॥ २ ॥

मूळपाठ ॥ २ ॥ जिवस्वू य इच्छेज्जा गणं धारेत्तए, नो से कप्पइ थेरे अण्णापुच्छित्ता गणं धारेत्तए, कप्पइ से थेरे आपुच्छित्ता गणं धारेत्तए. थेरा य से विथेरेज्जा एवं से कप्पइ गणं धारेत्तए, थेरा य से नो विथेरेज्जा, एवं से नो कप्पइ गणं धारेत्तए. जस्सं थेरेहिं अविइस्सं गणं धारेज्जा, से सन्नतरा छेओ वा परिहारो वा ॥१॥

भावार्થ ॥ २ ॥ જે કોઈ સાધુ ગચ્છ નાયકપણું ધારવા વાંહે તેને સ્થિવરને પૂછ્યાવિના ગચ્છ નાયકપણું ધારવું કલ્પે નહિં.
 સ્થિવરને પૂછીને ગચ્છ નાયકપણું ધારવું કલ્પે. સ્થિવર જો તેને આજ્ઞા દીણ તો તેને ગચ્છ નાયકપણું ધારવું કલ્પે. જો સ્થિવર
 તેને આજ્ઞા ન દીણ તો તેને ગચ્છ નાયકપણું ધારવું કલ્પે નહિં. જે કોઈ સ્થિવરને કહ્યાવિના ગચ્છ નાયકપણું ધરે તો તેને જેટ-
 લા દિવસ આજ્ઞાવિના ગચ્છ નાયકપણું ધારે તેટલા દિવસનો હેતુ અથવા તપનું પાયથિત આવે. (જો તે સાધર્મિકની આજ્ઞાણ
 વિચરે તેને ચારિત્રનો હેતુ કે તપનું પ્રાયથિત નથી) ॥ ૨ ॥ ૫ ગણ પદવીનો ધરવો કહ્યો તે તો આચારવંત હોય તે ભળી રૂઠાં
 પદવીના ધરણહારનો આચાર કહે છે.

અર્થ ॥ ૩ ॥ તિં ત્રણ । વાં વર્ષ । પં જેને દીક્ષા લીધા થયા છે । સં તે અપણ । નિં નિગ્રંથને । આં (ત્રણ
 વર્ષ) આચાર પાઢવા । કું કુશલ ઢાહ્યો છે । સં ૧૭ મેદે સંજમને વિષે । કું કુશલ છે । પં આચારંગ નિસીય આદિક
 સંઝાયને વિષે । કું કુશલ છે । પં પ્રાયથિત દેવાના અવસર દિને અનેક પ્રકારની પ્રજ્ઞાને વિષે । કું કુશલ ઢાહ્યો છે । સં
 અનેક પ્રકારના ગચ્છના સ્ત્રેષ વસ્ત્રાદિક અર્ધને વિષે તેના સંગ્રહને વિષે । કું ઢાહ્યો છે । હં પાળેસણાદિક ઉપગ્રહને વિષે ।
 કું કુશલ થયો છે । વઢી જેહેનો આચાર કેવો છે । અં નથી । રવં રવંટાળો । અં નથી । મિં મેદાળો આચાર જેહનો ।
 અં નથી । સં સવલા માંહિલો સવલો દોપ લાખ્યો જેહેવે । અં નથી । સં ક્રોધાદિકે મેલો અયો । આં આચાર જેહનો ।
 ચિં ચારિત્રવંત । ધં ઘણા । રસું સૂત્રનો જાણ । વં ઘણા । આં આગમનો જાણ । જં જલ્મ થોડો । ઘં વઢી । આં
 આચારંગ અને । કં નિસીય અધ્યયન સૂત્રાર્થનો । ધં ધારક । (હકુણો પૂર્વે સુધી ધણ્યો) । કં કલ્પે તેમે । હં ખા-
 ધ્યાયનો પદવી । હં દેવી કલ્પે ॥ ૩ ॥

मूळपाठ ॥ ३ ॥ तिवासपरियाए समए निगन्थे आयाएकुसले संजमकुसले पवयणकुसले
पन्नत्तिकुसले संगहकुसले उवगहकुसले अकखयायारे^१ अन्निजायारे असबला-
यारे असंकिलिद्वायारचित्ते^२ बहुस्सुए वब्बागमे जहन्नेणं आयाएपकएपधरे
करपइ उवज्जायताए जहिसित्तए ॥ ३ ॥

भावार्थ ॥ ३ ॥ त्रण वर्वनी दीक्षा पर्यायवाळा, जे आचारमां, १७ भेदे संजममां, प्रवचनमां, प्रायश्चित देवामां अने सं-
ग्रह (अनेक प्रकारना वस्त्रादिकनो) करवामां कुशल, जेनो आचार खंडीत थयो नथी, जेनो आचार भेदाणो नथी, जेने कोइ
पण सवळो दोष लाभ्यो नथी, जे क्रोधादिके मेलो थयो नथी तथा जे चारित्रवंत, बहुस्रवी, घणा आगमनो जाण हे ने जे
जपन्य आचारंग निसीथ आदिक सूत्रार्थनो धारक ने उत्कृष्टो पूर्व भणेल हे तेवा साधुने उपाध्यायनी पदवी देवी कल्पे ॥ ३ ॥
हवे. एवो गुण न होय तेवाने उपाध्यायनी पदवी आपवी कल्पे नहि ॥

अर्थ ॥ ४ ॥ स० ते । चे० वली । णं० निश्चे । से० ते साधुने । ति० त्रण । वा० वरस । प० दीक्षा लीधा थयाने ।
स० श्रमण । नि० निग्रंथने । नो० नथी । आ० आचार पाळवामां । कु० कुशल । नो० नथी । सं० १७ भेदे संजम पाळवामां ।
कु० कुशल । नो० नथी । प० प्रवचन (सिद्धांत) मां । कु० कुशल । नो० नथी । प० गच्छनी सर्व चिंतानी प्रज्ञाने विषे ।

१ H (एच) अकखुयां^३ (so always in ३-४) ३-८ मां ते मुजव. २ H (एचमां)^४ चरिते (so always in

કું દાગો । નોં નયો । સં ગચ્છની સાર સંખાલાદિ વસ્તુના કાર્યને વિષે । કું કુશલ । નોં નયો । ડં પાર્ણસળાદિક ઉપગ્રહને વિષે । કું કુશલ । સ્વં સ્વંદાણો હે । આં આચાર જેહનો । મિં ભેદાણો હે । આં આચાર જેહનો । સં સવલા માંદિલો સવલો । આં દોષ લાગ્યો હે જેને । સં ક્રોધાદિકે કરી મેલો થયો હે । આં આચાર । ચિં ચારિત્ર જેહનો । અં યાદા । મું મુત્રનો જાણ । અં યોદા । આં આગમનો જાણ તેને । નોં ન । કં કલ્પે । ડં ડપાધ્યાયની પદવી । ડં દેર્ધ કલ્પે નહિ ॥ ૪ ॥

મૂળપાટ ॥ ૪ ॥ સ ચ્વેવ ણં સે તિવાસપરિયાણ સમણે નિગનથે નો આપારકુસલે નો સં-
જસકુસલે નો પવયણકુસલે નો પન્નત્તિકુસલે નો સંગહકુસલે નો ભુવગહકુસલે
સ્વયાચારે જિન્નાચારે સવલાચારે સંકિલિટ્ટાચારાચિત્તે અપ્પસુણ અપ્પાગમે નો ક-

પ્પહ ઉવજ્જાપસાણ જહિસિત્તણ ॥ ૪ ॥

માર્થ ॥ ૪ ॥ જે સાધુ આચારમાં, સંજમમાં, સિદ્ધાંતને વિષે, ગચ્છની સર્વ ચિંતાની પ્રજ્ઞાને વિષે, ગચ્છની સાર સંખા-
લાદિક વસ્તુના કાર્યના સંગ્રહને વિષે, તથા પાર્ણસળાદિક ઉપગ્રહને વિષે કુશલ નથી તથા જેનો આચાર સ્વંદીત થયો હે, જેનો
આચાર ભેદાણો હે, જેને સવલો દોષ લાગ્યો હે, ક્રોધાદિકે જેનો ચારિત્ર મેલો થયો હે, જે યોદા સૂત્ર તથા આગમનો જાણ
હે તેવા શ્રમણ નિગ્રનથ ત્રણ વરસનો દીક્ષિત હોય તોપણ તેવાને ડપાધ્યાયની પદવી આપવી કલ્પે નહિ ॥ ૪ ॥ હવે વલી પદવી
પદ્ધતિના વિશેષના સૂત્ર કહે હે ॥

अर्थ ॥ ५ ॥ पं० पांच । वा० वर्ष । प० प्रवर्जा लीधा यया हे तेवो । सं० श्रमण । नि० साधु ते । आ० आचारने विषे । कु० कुशल । सं० संजम पाळवामां । कु० कुशल । प० प्रवचनमां । कु० कुशल । प० गच्छनी सर्व चिंतानी प्रज्ञाने विषे । कु० कुशल । सं० गच्छनी सार संभालादि वस्तु ना कार्यने विषे । कु० कुशल । उ० पाणेसणादीक उपग्रहने विषे । कु० कुशल । अ० नथी । कख० खंडाणो । आ० आचार जेहनो । अ० नथी । भि० भेदाणो । आ० आचार जेहनो । अ० नथी । सं० सवळो दोष लाण्यो जेहने । अ० क्रोधादिके करी नथी । सं० मेळो ययो । आ० आचार । चि० चारित्र जेहनो । व० बहु । सु० स्र्शी । व० घणा । आ० आगमनो जाण । ज० जयन्य । द० दसा श्रुत रकंध । क० बृहत् कल्प । व० व्यवहार स्र्जनो । ध० धरणहार हे तेने । क० कल्पे आ० आचार्य । उ० उपाध्यायनी पदवी । उ० देवी कल्पे ॥ ५ ॥

मूळपाठ ॥ ५ ॥ पञ्चवासपरियाए समणे निगन्थे आचारकुसले संजमकुसले पत्रयणकुसले पन्नचिकुसले संगहकुसले उवगहकुसले अकखयायारे अत्रिनायारे असबलायारे असंकलिट्टायारचिन्ते बहुस्सुए बब्जगमे जहन्नेणं दूसकप्पववहारथरे कएइ आयरिय उवज्जायत्ताए जहिसित्तए ॥ ५ ॥

भावार्थ ॥ ५ ॥ पांच वर्षनी प्रवर्ज्या (दीक्षा) लीधेल श्रमण तपस्वी साधु जे आचारने विषे कुशल हे, जे संजम पाळवामां, प्रवचनमां, गच्छनी सर्व चिंतानी प्रज्ञाने विषे, गच्छनी सार संभालादि वस्तुना कार्यने विषे पाणेसणादिक उपग्रहने विषे कुशल हे, जेनो आचार खंडाणो, भेदाणो नथी, जेने सवळो दोष लाण्यो नथी, क्रोधादिके जेनो चारित्र आचार मलीन नथी, वळी

તે વઢુ સ્ત્રી તથા ઘળા આગમનો જાણ હે ને જથન્યદશાશ્રુત, વેદકલ્પ ને વ્યવહાર સૂત્રનો ધરણહાર હે તેને આચાર્યે ઉપાધ્યા-
યપણું આપહું કલ્પે ॥ ૫ ॥

અર્થ ॥ ૬ ॥ સં તેને સઘળા પ્રત્તી । વેં વલી । ણં નિશ્ચે । સેં તે સાધુને । પં પાંચ । વાં વરસ । પં દીક્ષા
લીધને યથા હે તે । સં શ્રમણ । નિં નિશ્ચયને । નોં નથી । આં આચારને વિષે । કું કુશલ । નોં નથી । સં સંજ-
મમાં । કું કુશલ । નોં નથી । પં પ્રવચનમાં । કું કુશલ । નોં નથી । પં ગચ્છની ચિંતાની પ્રજ્ઞાને વિષે । કું
નર્થા । સં ગચ્છની સારસંભાળાદિ વસ્તુના કાર્યને વિષે । કું કુશલ । નોં નથી । હં પાળેસળાદિ ઉપગ્રહને વિષે । કું
કુશલ । સ્વં સ્વંદાળો હે । આં આચાર જેહનો । ખિં મેદાળો હે । આં આચાર જેહનો । સં સવળા દોપવાળો । આં
આચાર હે જેનો । સં ક્રોધાદિકે મેલો યયો હે । આં આચાર । ચિં ચારિત્ર જેહનો । અં યોદા । સું સૂત્રનો જાણ । અં
યોદા । આં આગમનો જાણ । નોં ન । કં કલ્પે । આં આચાર્ય । હં ઉપાધ્યાયપણો । હં દેવો (કલ્પે નહિ) ॥ ૬ ॥

મૂળપાત્ર ॥ ૬ ॥ સ એવ ણં સે પશ્વવાસ પરિયાણ સમણે નિમ્ગન્યે નો આચારકુસલે નો
સંજમકુસલે નો પવણકુસલે નો પન્નાતિકુસલે નો સંગહકુસલે નો ઉવગ્ગહકુ-
સલે સ્વયાચારે ત્રિજ્ઞાચારે સવલાચારે સંકિલિટ્ટાચારાચિત્તે અપ્પસુણ અપ્પાગમ્મે
નો કલ્પદ્ધ આચરિયત્તવજ્ઞાયાત્તાણ ત્થિસિત્તણ ॥ ૬ ॥

માવાર્થ ॥ ૬ ॥ વધા મલી પાંચ વર્ષના દિક્ષિત શ્રમણ સાધુને જેનો આચાર વગેરે કુશલ નથી, જે સંજમ પાલ્વામાં, પ્રવ-
ચનમાં, ગચ્છની સર્વ ચિંતાની મજાને વિષે, ગચ્છની સાર સંભાળાદિ વસ્તુના કાર્યને વિષે, પાળેસળાદિક ઉપગ્રહને વિષે કુશલ
નથી, જેનો આચાર સંઘાળો ભેદાળો છે, જેને સવલો દોષ લાગ્યો છે, ક્રોધાદિકે જેનો ચારિત્ર આચાર મલીન છે વલી છે
અલગસત્રી, અલપ (થોડા) આગમનો જાણ તેને આચાર્ય ઉપાધ્યાયપણું આપવું કલ્પે નહિ ॥ ૬ ॥ હવે વલી પણ વાવત
વિશેષ કહે છે ॥

અર્થ ॥ ૭ ॥ અં આઠ । ઘાં વરસ । પં પ્રવર્યા લીધાને થયા છે તેજો । સં શ્રમણ । નિં નિગ્રંથ । આં આચા-
રને વિષે । કું કુશલ ઢાહો છે । સં સંજમમાં । કું કુશલ છે । પં પ્રવચનમાં । કું કુશલ છે । પં ગચ્છની સર્વ ચિંતાની મજાને
વિષે । કું કુશલ છે । સં ગચ્છની સાર સંભાળાદિ વસ્તુના કાર્યને વિષે । કું કુશલ છે । ઉં પાળેસળાદિક ઉપગ્રહને
વિષે । કું કુશલ છે । અં નથી । કલ્પ સંઘાળો । આં આચાર જેહનો । અં નથી । મિં ભેદાળો । આં આચાર જે-
હનો । અં નથી । સં સવલો દોષ લાગ્યો જેહને । અં નથી । સં ક્રોધાદિકે મેલો । આં આચાર । ચિં ચારિત્ર જેનો ।
વં વહુ । સ્તું સુત્રી । વં ઘળા । આં આગમનો જાણ । જં જવન્ય । ટાં ટાળાં । સં સમવાયાંગનો । ધં જાણ ।
કં કલ્પે । તે સાધુને । આં આચાર્યની । પં પદવી । (ઉં ઉપાધ્યાયની પદવી । પં પ્રવર્તકની । થેં સ્થિતરની । ગં
ગણીની) । જાં જ્યાં લગે । ગં ગળાવચ્છેદની ઇ સવલી પદવી । હં દેવી કલ્પે ॥ ૭ ॥

મૂલપાઠ ॥ ૭ ॥ અદ્ધવાસપરિયાણ સમણે નિમગનથે આયારકુસલે સંજમકુસલે પવયણકુ-
સલે પન્નાતિકુસલે સંગહકુસલે ઉવગાહકુસલે અવલયાયારે અન્નિન્નાયારે અસ-

વલાયારે અસંકલિદ્વાયારચિત્તે વહુસુષુ વઢનાગમે જહદ્દેણં ટાણસમવાયધરે

કપ્પદ ડ્યાયરિયત્તાણ (જાવ) ગણાવચ્છેદ્દયત્તાણ ડહિસિત્તણ ॥ ૭ ॥

માર્થ ॥ ૭ ॥ આટ વર્પની પ્રવર્ત્યા લીધા થણ જે શ્રમણ તપસ્વી નિગ્રંથ (સાધુ) આચારને વિષે કુશલ છે, સંજમમાં, પ્રવચનમાં, ગચ્છતી સર્વ ચિંતાની પ્રજ્ઞામાં, ગચ્છતી સાર સંખાલ્લાદિ વસ્તુના કાર્યને વિષે, પાળેસણાદિક ઉપગ્રહને વિષે કુશલ છે, તેનો આચાર સંઢાણો ખેદાણો નથી, જેહને સવલો દોષ લાગ્યો નથી, ક્રોધાદિકે કરી બેનો ચારિત્ર મેલો થયો નથી, વલ્લી જે વહુસુત્રી ને વળા આગમનો જાણ છે ને જ્યન્યથાણાં સમવાયગનો જાણ છે તેવા સાધુને આચાર્ય પદવી ૧ (ઉપાધ્યાયની પદવી ૪ જે ઉપાધ્યાય જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્રને વિષે પ્રવર્તાવે, પતિલેલ્લણા અળકરતાને પ્રમાદ ટલ્લાવી શિશ્વામણ દીણ, અતિચાર લાગે તેને આલોચણ લેવરાવે ને યથાશક્તિ તપ કરવાનું કહે, પવતારિકની પદવી ૩ તે આચાર્યના ઉપદેશ મુજબ વૈયાવચ્ચને વિષે સાધુને પ્રવર્તવે, સ્થિત્વરતી પદવી ૪ જે સંજમને વિષે સ્થિર કરે, ગણિની પદવી ૫ જે સુતાર્ય મળાવે) ઇયાંલગે ગણાવચ્છેદ્દની પદવી ૬ જે આશ્વેજનાનો ધર્મા, સાધુના ટોલ્લાની સાર સંખાલ રાલે, સાધુનો સમુદાય ગ્રહીને ગચ્છના આધાર માટે નવા ક્ષેત્ર ઉપધિ ઉપગરણની મવેલ્લણાને અર્થે દેશમાં ઉધ્યમ કરવા મળી વિચરે ને ઉપગરણ ગચ્છ સારુ ઇકઠા કરીને આળી આપે ઇમ છણ પદવી દેવી કલ્લ ॥ ૭ ॥

અર્થ ॥ ૮ ॥ સં તે સયલ્લા । ક્ષેં વલ્લી । નિશ્વે । પંં વલ્લી । સેં તે સાધુને । અં આટ । વાં વરસ । પં પ્રવર્ત્યા ત્યાયા ઇ તેવા । સં શ્રમણ । નિં નિગ્રંથ સાધુને । નોં નથી । આં આચારને વિષે । કું કુશલ । નોં નથી । સં

संजममां । कु० कुशल । नो० नयी । प० प्रवचनमां । कु० कुशल । नो० नयी । प० गच्छनी चित्तानी प्रज्ञाने विषे । कु० कुशल । नो० नयी । सं० गच्छनी सार संयालादि वस्तुना कार्यने विषे । कु० कुशल । नो० नयी । उ० पाणिसणादि उपप्र-
हने विषे । कु० कुशल । ख० खंडाणो हे । आ० आचार जेहनो । मि० भेदाणो हे । आ० आचार जेहनो । स० सबळा
दोषवाळो । आ० आचार हे जेनो । सं० क्रोधादिके करीने मेळो ययो हे । आ० आचार । चि० चारित्र जेहनो । अ०
अल्प । सु० सुत्री । अ० अल्प । आ० आपमनो जाण । नो० न । क० कल्पे । आ० आचार्यनी पदवी । जा० ज्यां लगे ।
ग० गणावच्छेदकनी पदवी । उ० देवी न कल्पे ॥ ८ ॥

मूळपाठ ॥ ८ ॥ स च्चेव एं से अट्टवासपरियाए ससणे निगन्थे नो आयाहकुसले नो
संजमकुसले नो पवयणकुसले नो पत्तत्तिकुसले नो संगहकुसले नो उवगगह-
कुसले खयायारे त्रिज्जायारे सबलायारे संकिलिट्टायारचित्ते अप्पसुए अप्पागमे
नो कट्ठपट्ठ आयारियाए (जाव) गणावच्छेदयत्ताए उद्दिस्सिए ॥ ८ ॥

भावार्थ ॥ ८ ॥ प्रवर्ज्या लीधाने आठ वर्ष यएल श्रमण निग्रंथ (साधु) जे आचारपां कुशल नयी ज्यां लगे क्रीधादिके
जेनो चारित्र मेळो ययो हे, जे थोडा सूत्र तथा थोडा आपमनो जाण हे तेने आचार्य पदवी ज्यां लगे गणावच्छेदकनी पदवी
आपवी कल्पे नहि ॥ ८ ॥ ए पदवी कही ते पदवीनो यणी गुणवंत होय तेने कोहक कारणे तेज दिवसे उपली पदवी
देवी ते कहे हे ॥

અર્થ ॥ ૧ ॥ નિં ચિનાય પામેલ । પં પર્યાયનો ધર્મી દટલે પૂર્વે ઘળા વર્ષ દિક્ષા પાઢીને તે દિક્ષામાં કર્મ યોગે પાછો
 પર્ત વેરાપ્ય યોગે ફરી દોક્ષા લીધે તે નિરુદ્ધ પર્યાય કહીધે તેને । સં શ્રમણ । નિં નિગ્રંથને । કં કલ્પે । તં તેજ । દિં
 દિવસે । આં આચાર્ય । હં ઉપાધ્યાયની પદ્ધત્તી । હં દેવી કલ્પે । સેં તે । કિં કેમ દમ્ । આં કહું । યં હે ભગવંત ।
 તે કારણ કહે છે । અં છે । ણં વહી । થેં તે સ્થિત્તર સાધુના પૂર્વના । તં તથા । રં રપ । કું કુલ । તે કુલ કેવા છે ।
 કં કરણહાર છે । પં પ્રતિતના દટલે તે કૂલ પ્રતિત કાર્ય છે (સ્નેહ ઉવજાવણહાર છે) । થેં દાન તથા પ્રતિતને વિષે ધીર્ય
 છે । વં સાધુનો બેને વિશ્વાસ છે । સં સમયનો જાણ ગુણવંત છે । સં પ્રમોદના । કં કરણહાર છે । દટલે બેને ઘેર સાધુ
 આવે ચુર્ચા ધાય હર્ષ પ્રમોદ ઉપજે । અં નાના મોટા ઘરના સર્વેને દાન દેવાની અનુજ્ઞા દીધી છે અથવા નાનો મોટો સાધુને
 સર્વને સરચો દાન દીધે છે । વં વહુ । મં મતના જાણ છે દટલે ઘળા સાધુના મત છે તે સઘલ્લને પૂઢે અથવા જે કોઈ મ-
 તના સાધુ સઘલા આવે તેને દાન લેવાની આજ્ઞા । યં છે । તેં તે । કુલ । કં કેવાં છે । તેં તે કુલ । પં પ્રતિત
 યાર્યા છે । તેં તે કૂલ । થેં ધીર્યવંત છે । તેં તે કુલ । વેં વિશ્વાસ કરવા યોગ્ય છે । તેં તે કુલ । સં સાધુને જાવા
 યોગ્ય છેને । તેં તે કુલ । સં પ્રમોદના । કં કરણહાર છે । તે હુલ વહી કેવા છે । (તેં તેને । અં સઘલ્લને સર્વથા
 પ્રકારે ઘળા દાન દેવાની આજ્ઞા સરચો દીધી છે વહી તે કૂલ કેવા છે । તેં તેને । વં ઘળા પ્રકારની । મં આજ્ઞા દીધી છે
 દટલે ઘળા પ્રકારની ઘળાને સરચો આજ્ઞા દીધી છે દટલે જે સાધુને હીતકારી ઉપધી ઉપગરણ આપે છે) । જં જે । સેં
 તે દેવવા કૂલનો ઘળી । નિં નિરુદ્ધ । પં પર્યાયનો ઘળી જેણે પૂર્વે દીક્ષા લીધી તે । સં શ્રમણ । નિં નિગ્રંથને । કં
 કલ્પે । આં આચાર્ય । હં ઉપાધ્યાયની પદ્ધત્તી । હં દેવી । તં તેજ । દિં દીવસે ॥ ૧ ॥

मूलपाठ ॥ ए ॥ निरुद्धपरियाए समणे निगन्थे कपड तद्विवसं आयरियजवज्जायत्ताए जद्विसिच्चए. से किमाहु ज्ञन्ते ? अरिय एं थेराणं तहारुवाणिं कुलाणि कनाणि पत्तियाणि थेज्जाणि^१ वेसासियाणि संमयाणि सम्मुइकराणि अणुमयाणि बहुमयाणि भवन्ति, तेहिं कनेहिं तेहिं पत्तिएहिं तेहिं थेज्जेहिं^३ तेहिं वेसासिएहिं तेहिं संमएहिं तेहिं सम्मुइकरेहिं^२ जं से निरुद्धपरियाए समणे निगन्थे, कपड आयरियजवज्जायत्ताए उद्विसिच्चए तद्विवसं ॥ ए ॥

भावार्थ ॥ १ ॥ एकवार दीक्षा लइ पर्याय (दीक्षा) नो विनाय करी फरी दीक्षा लीए तेने निरुद्ध एटले विनाशित पर्यायनो साधु कहीए, ते श्रमण निद्रांथने तेज दिवसे कारणे आचार्य उपाध्यायनी पदवी देवी कल्पे । तेने था माटे तेज दिवसे पदवी देवी कही एहुं शिष्य पूछे हे तेनो उत्तर भगवंत कहे हे. ते स्थिरर साधुने पूर्वना तथारूप कुल हे ते कुल केवा हे ते कहे हे, ते कुल प्रतितकारीया (विश्वास वेसे तेवा) हे, दान आपवापां थीर हे, विश्वासु हे, गुणवंत हे, साधु चारंवार बहो-रवा पधारे तेमां खुशी याय तेवाने बहोरावता दोष न लगाडे तेवां हेने जेमां साधुने बहोराववानी घरना नाना मोटा बधाने

१ H (एचमां) तंदिं. २ H always (एचमां हमेशां) आइं. ३ H (एचमां) थें. ४ H adds (एचमां वधारे) तेहिं अणुमएहिं तेहिं बहुमएहिं.

ઋતુજ્ઞા દીધી છે, જેમાં નાના મોટા વધા સાધુને સરસ્વી રીતે સમપળે દાન દીધે છે, જેમાં વધા જળને જે સાધુ આવે તેમને સ-
 દાજા યજ્ઞું દાન દીધે પદ્મી આજ્ઞા છે. વહી તે કૂલ કેવાં છે તો કે તે કૂલ પ્રતિતક્ષારીયા છે, ધીર્વંત છે, વિશ્વાસ કરવા યોગ્ય
 છે, તે સાધુને જાવા યોગ્ય છે તથા સાધુને પ્રમોદના કરણહાર છે, જેમાં સઘળાને જોઈએ તેટલું દાન દેવાની આજ્ઞા સરસ્વી રીતે
 આપેલ છે તથા વધાને તે કુલમાં આજ્ઞા દીધી છે તે મુજબ ગચ્છને યોગ્ય હપ્તિ, હપ્તિના વોદેરાવે છે, હપ્તિ મુજબના જે કોઈ
 સાધુ જેણે પ્રથમ દીક્ષા લીધેલ ને પછી તેનો વિનાશ કરેલ તે નિરુદ્ધ પર્યાયના ધર્મી શ્રમણ ત્રિગ્રંથ જેણે ફરી દિક્ષા ગ્રહણ
 કર્યા છે તેને તેજ દિવસે હપ્તિના કારણને લીધે આચાર્ય, હપ્તિનાયની પદવી દેવી કલ્પે જેથી તે ગચ્છ સીટાય નહીં ને સાધુના
 કુલમુદ્ર ધાય નહીં ॥ ૯ ॥ હપ્તિના સૂત્રમાં યજ્ઞા મળેલ પળ દીક્ષાએ મંગેલ ને તેજ દિવસે પદવી આપવી કહી. હવે દીક્ષાએ મં-
 ગેલ વિનાનો પળ ઓલું મળેલાને પદવી દેવા આશ્રી કહે છે ।

અર્થ ॥ ૧૦ ॥ નિં પ્રથમ દિક્ષાનો વિનાશ કરી । વાં ત્રણ હળા કે શુરા વરસ । પં ફરી જેને દીક્ષા લીધાને ધયા
 તે તે । સં શ્રમણ । નિં ત્રિગ્રંથને । કં કલ્પે । આં આચાર્ય । હં હપ્તિનાય પદવી કારણે । હં આપવી । જો તેના આ-
 ચાર્ય કાલ કરી ગયા હોય ને તેજો । સં વહુ સૂત્રીના લક્ષણે સંપૂર્ણ હોય તો । કં કલ્પે । તં તેને । જાં વહી । આં
 આચાર્ય મુજ તથા । કં નિયમીય સૂત્ર । દેં દેશધર્મી । અં મળ્યો । (મં છે) । સેં તે । યં વહી । અં હું મળીશ એમ
 ચિંતવે । સિં એમ । અં મળે તે વારે । ઇં એમ । સેં તેને । કં કલ્પે । આં આચાર્ય । હં હપ્તિનાયની પદવી । હં દેવી ।
 સેં તે । યં વહી । અં હું મળીશ । સિં એમ કહીને પદવી લઈ પછી । નોં ન । અં મળે (મળે નહિતો) । ઇં એમ ।
 સેં તે સાધુને । નોં ન । કં કલ્પે । આં આચાર્ય । હં હપ્તિનાય પદવી । હં દેવી કલ્પે નહિ ॥ ૧૦ ॥

મૂળપાઠ ॥ ૧૦ ॥ નિરુદ્ધવાસપરિયાણ સમણે નિગન્યે કપ્પહ આયરિયજવજ્ઞાયત્તાણ ડ-
હિસિત્તણ સમુહેયકપ્પસિ. તસ્સ ણં આયારપકપ્પસ્સ દેસે અવાટ્ટિણ, સે ય અહિ-
જ્ઞિસ્સામિ તિ અહિજ્ઞોજ્ઞા, ઇવં સે કપ્પહ આયરિયજવજ્ઞાયત્તાણ ડહિસિત્તણ.
સે ય અહિજ્ઞિસ્સામિ તિ નો અહિજ્ઞોજ્ઞા, ઇવં સે નો કપ્પહ આયરિયજવ-

જ્ઞાયત્તાણ ડહિસિત્તણ ॥ ૧૦ ॥

ભાવાર્થ ॥ ૧૦ ॥ હવે પ્રથમ દિક્ષા મંગનારને ફરી દિક્ષા લીધાને થોડા વરસ થયા હે તેવા શ્રમણ નિવ્રંથ સાધુને આ-
ચાર્ય કાલગત થણ આચાર્ય, ઉપાધ્યાય પદવી દેવી કલ્પે । જોકે તે સાધુ વહુસુત્રી નથી પણ મળવા સમર્થ હે તથા સમુચયપર્ણ
તે આચારંગ તથા નિસીથના કેટલાક અધ્યયનો તે મળ્યો હે ને વાકીના મળીયા ઇમં ચિંતવે હે, તે જો મળે તો તેને આચાર્ય
ઉપાધ્યાયની પદવી આપવી કલ્પે ને હું મળીયા ઇમ કહી પદવી લઈને પછી મળે નહીં તો તે સાધુને આચાર્ય ઉપાધ્યાયની
પદવી દેવી કલ્પે નહિ ॥ ૧૦ ॥ ઉપર પદવી કેમ દેવી તે કહું, હવે સાધુ યુવાન હે ને યુવાન સાધુને આચાર્ય, ઉપાધ્યાય
વિના ન રહેવું તે કહે હે ॥

અર્થ ॥ ૧૧ ॥ નિં નિવ્રંથ સાધુ તે કેવા હે । ણં વલી । નં નાહનો । ઢં દીક્ષાણ કરી ત્રણ વરસે કરી વાલક ।
તં યોવનપર્ણ કરી સહિત હે । ગં ગણમાં । આં આચાર્ય । ડં ઉપાધ્યાય । વીં કાલ કરી ગયા હે તો । નોં ન ।

૧ Haddas (एचमां वधारे) भवद्-

से० ते नवा दीक्षित साधुने । क० कल्पे । अ० विना । आ० आचार्य विना । उ० उपाध्याय विना । हो० रहेवुं कल्पे नहि ।
 क० कल्पे । से० ते नवा तरुणने । पु० पहेला । आ० आचार्य । उ० स्थापीने । त० तेवार । प० पछी । उ० उपाध्यायने
 स्थापाने आचार्य उपाध्याय सहित रहेवुं कल्पे । से० ते । कि० केप । आ० कहुं । भं० हे भगवंत ? भगवंत कहे छे ते साधु
 दीक्षाए नवो छे, बालक तरुण जेवनपणे करी सहित छे । तेनो आचार्य काळ करे तो ते तरुण साधुने आचार्यविना रहेवुं
 कल्पे नहि पाट । हु० वेना । सं० संगे सहित होय । स० श्रमण । नि० निग्रंथ । ते वेहु ते कला । तं० ते । ज० कहे छे ।
 आ० आचार्ये करी । उ० उपाध्याये करी । य० कळी संग्रहीत (सहित) होय ॥ ११ ॥

मूळपाठ ॥ ११ ॥ निगन्धस्स एं नवरुहरतरुणस्स आयरियजवज्जाए वीसन्नेज्जा, नो
 से कप्पइ अणायरिय उवज्जायस्स होत्तए^३ कप्पइ से पुवं आयरियं उद्दिप्पा-
 वेत्ता तओ पच्छा उवज्जायं से किमाहु नन्ते ? दुसंगहिए समणे निगन्धे,
 तंजहा । आयरिएणं जवज्जाएण य ॥ ११ ॥

भावार्थ ॥ ११ ॥ वळी ते निर्गंध साधु जे दीक्षाए नाना छे, जेवनपणे सहित छे तेवा साधुने तेमना आचार्य उपाध्याय
 काळ करी गया होय तो ते नवा दीक्षित साधुने आचार्य उपाध्याय विना रहेवुं कल्पे नहि । प्रथम आचार्यने पछी उपाध्यायने
 स्थापाने ते नवा तरुण साधुए रहेवुं कल्पे ते शुं कारणे हे भगवंत ? एम शिष्ये पूछुं ते चारे भगवंत कहे छे के ते साधु दी-

१ II (पच्चापां) तरुणगरस्स. २ B (वी) वीसुं ३ P (पी) होत्तए.

क्षप् नवा हे बाळ तरुण यौवनपणे करी सहित हे माटे तेना आचार्ये काळ कर्यो होय तो ते तरुण साधुने आचार्य विना
रहेवुं कल्पे नहिं माटे ते साधु श्रमण निग्रंथने ते आचार्य उपाध्याय ते बहुना संगे करीने रहेवुं कल्पे ॥ ११ ॥ उपर मुजब
साधु आश्री अधिकार कह्यो, हवे साध्वी पण नवी तरुण होय ते भणी नवी बाळकी साध्वीनो अधिकार कहे हे ॥

अर्थ ॥ १२ ॥ नि० साध्वी । णं वळी । न० नवी बाळक । ड० दीक्षाए करीने हीन (थोडा) वर्षनी एटले बाळक ।
त० तरुणी तेना । आ० आचार्य । उ० उपाध्याय । (प० पवर्त्तिणी (गुरणी)) । वी० काळ करे तो । नो० न । से० ते ।
तरुणी नवी साध्वीने । क० कल्पे । अ० विना । आ० आचार्ये । (अ० विना) । उ० उपाध्याये एटले आचार्य उपाध्याय-
विना (अ० विना । प० गुरणीजी । य० वळी) । हो० रहेवुं कल्पे नहिं । फ० कल्पे । से० तेने । पु० प्रथम । आ० आचा-
र्यने । उ० स्थापीने । त० तेवार । (प० पळी) । उ० उपाध्यायने स्थापीने । त० तेवार । प० पळी । प० पवर्त्तिणी एटले गुर-
णीने (वडेरीने) स्थापे । से० ते । किं० या माटे । आ० कहुं । भं० हे भगवंत । भगवंत कहे हे । ति० ए त्रणे करीने । सं०
संग्रहित होय । सं० श्रमणी साध्वी । नि० निर्दयी आर्या । तं० ते । ज० कहे हे । आ० आचार्य । उ० उपाध्यायने । प०
पवर्त्तिणी । य० वळी ॥ १२ ॥

मूळपाठ ॥ १२ ॥ निगनधीए णं नवहरतरुणीए आयरियउवज्जाए वीसरुभेज्जा, नो से
कपइ, अणायरियउवज्जाइयाए होत्तए. कपइ से पुवं आयरियं उहिसावेत्ता

१ Paddas (पीमां) य. २ H adds (एचमां) पवित्तिणी य. ३ H. adds (एचमां) अपवित्तिणीए य. ४ P (पी) होतिए.

तथो^१ उवज्जायं तथो पछा पवत्तिणिं^२ से किमाहु ज्ञन्ते ? तिसंगहिया सम-
णी निग्गन्थी, तंजहा । आयरिएणं उवज्जाएणं पवत्तिणीए^३ य ॥ १२ ॥

भावार्थ ॥ १२ ॥ साध्वी नवी बालक दीक्षाए करीने थोडा वर्ष करी बालीका तरुणी तेनो आचार्य उपाध्यायने पवर्त्त-
णी काल करे तो ते नवी तरुणी साध्वीने आचार्य उपाध्यायने गुरणीजी (गोरार्णी) विना रहेवुं कल्पे नहिं, प्रथम भागवंत
येने स्थापे ते पछी उपाध्यायने ने ते पछी गुरुणीजीने स्थापवी कल्पे. हे भागवंत ते एम केम कहुं एहवुं शिष्ये पूहे थके भागवंत
कहे हे के ते श्रमणी निग्रंथी (साध्वी) आचार्य, उपाध्यायने पवर्त्तणी (गुरणीजी) ए त्रणे करीने सहित होय ॥ १२ ॥
उपला खूबे ते तरुणीने आचार्यादिकविना रहेवुं नहिं कहुं तेतो मोहने वशे करी पाछी पडे ते भणी हवे वळी पाछी दीक्षा लीया
पछी पदवी देवा ते आर्था कहे हे ॥

अर्थ ॥ १३ ॥ भिं जे कोइ साधु । य० वळी । ग० गच्छ थकी । अ० नीकलीने । भे० मेहुण । प० सेवे सेवीने फरी
दीक्षा लीया पछी । ति० त्रण । सं० वर्ष लगे । त० तेने । त० ते । ए० पदवी । नो० न । क० कल्पे देवी ते कहे हे । आ० धा-
आचार्यनी । वा० वळी । जा० ज्यां लगे । ग० गणावच्छेदकनी । वा० वळी । ए पदवी । उ० देवी । वा० अथवा । धा० धा-
र्या । वा० वळी न कल्पे पण हवे कल्पे ते कहे हे । ति० त्रण । सं० वर्ष । वी० अतिक्रम्ये थके । च० चोथो । सं० वर्ष । प०
भवत्यो । ठि० मन धर्मेने विषे स्थिर थयुं हे । उ० उपसम्यो हे विषयथी आत्मा । उ० निवर्त्यो हे विषय कपायना कलुष

भावधी । प० विशेषे विषयादिकथी निवर्त्यो । ए० एम । से० ते साधुने । क० कल्पे । आ० आचार्य पदवी । वा० अथवा । जा० ज्यां लगे । ग० गणनी अधिपतिनी पदवी ए छ पदवीने विषे । वा० वली । उ० स्थापनो । वा० अथवा । धा० धारवो कल्पे । वा० वली ॥ १३ ॥

मूळपाठ ॥ १३ ॥ त्रिकलू य गणाओ अवकम्म भेहुणं पडिसेवेजा, तिस्सि संवच्छराणि तस्स तत्पत्तियं नो कप्पइ आयरियत्तं वा (जाव) गणावच्छेदयत्तं वा उदिसि-
त्तए वा धारेत्तए वा । तिहिं संवच्छरेहिं वीइक्कन्तेहिं चउरथगांसि संवच्छरांसि
पाट्टियंसिं ठियस्स उवसन्तस्स उवरयस्स पक्खिविरयस्स एवं से कप्पइ आयरि-
यत्तं वा (जाव) गणावच्छेदयत्तं वा जइसित्तए वा धारेत्तए वा ॥ १३ ॥

भावार्थ ॥ १३ ॥ जे साधु गच्छथी नीकलीने मैथुन सेवे सेवीने वली फरी दीक्षा लीए तेने दीक्षा लीया पछी त्रण वरस लगे उपरना कारणे ते साधुने पदवी न देवी ते कहे छे, न कल्पे तेने आचार्यनी पदवी ज्यां लगे गणावच्छेदकनी पदवी एम-
छ पदवी आपवी के धारवी कल्पे नहीं, हवे केम कल्पे ते कहे छे, त्रण वर्ष बीत्या थकां चोथुं वर्षे वेहुं थके ते साधुतुं मन स्थिर थयुं छे, जेनो आत्मा विषयथी उपशम्यो छे, जे विषय कषायना कलुष भावधी निवर्त्यो छे, जे विशेषे विषयादिकथी

१ H (एचमां) मेहुणधम्मं. २ Haddas (एचमां वधारे) उवट्टियंसि. ३ Haddas (एचमां वधारे) निव्विकारस्स.

निवर्त्यो हे ने विषय विकार रहीत थयो हे एम ते साधुने आचार्यनी पदवी, (उपाध्यायनी, प्रवर्तकनी, स्थितवरनी, गणीनी) ज्यां लग्ने गणावच्छेदक एटले गणना अधिपति जे गणनी सार संभाल राखे, ब्रह्मादिक आणी आपे तेनी पदवी ए छ पदवीने विंगे स्थापवो धारवो कल्पे ॥ १३ ॥ ए सामान्य साधु आश्री कहुं हवे गणावच्छेद आश्री कहे हे ॥

अर्थ ॥ १४ ॥ ग० गणावच्छेदकने । ग० गणावच्छेदकनी पदवी । अ० विण । नि० मुक्ये । मे० मैथुन । ध० धर्मे । प० सेवे तो । जा० जावजीव लग्ने । त० तेने । त० ते । ए० पदवी । नो० न । क० कल्पे । आ० आचार्यनी । वा० अथवा । जा० ज्यालग्ने । ग० गणावच्छेदकनी । वा० वळी । ए छ पदवी । उ० आपवी । वा० अथवा । धा० धारवी । वा० वळी ॥ १४ ॥

मूळपाठ ॥ १४ ॥ गणावच्छेद ए गणावच्छेदयत्तं अनिविस्त्राविच्चा मेहुणधम्मं पन्निसेवेज्जा, जावज्जीवाए तस्स तत्पत्तियं नो कत्पइ आयरियत्तं वा (जाव) गणावच्छेदयत्तं

वा उद्दिस्सित्तए वा धारेत्तए वा ॥ १४ ॥

भावार्थ ॥ १४ ॥ गणावच्छेदक पोतानी गणावच्छेदकनी पदवी मुक्या विना मैथुन धर्म सेवे तो जावजीवलग्ने तेने आचार्य पदवी ज्यालग्ने गणना अधिपतिनी पदवी ए छ पदवी देवी के धारवी कल्पे नहि ॥ १४ ॥

अर्थ ॥ १५ ॥ ग० गणावच्छेदक । ग० गणावच्छेदकनी पदवी । नि० मुक्यीने छांडीने । मे० मैथुन । ध० धर्म । प० सेवे सेवने करी दीक्षा लीए तेवारे । ति० त्रण । सं० वरसलग्ने । त० तेने । त० ते । ए० पदवी प्रत्ये । नो० न । क० कल्पे । आ० आचार्यपणे । वा० अथवा । जा० ज्यालग्ने । ग० गणावच्छेदकपणे । वा० वळी । उ० स्थापवो । वा० अथवा ।

धा० धारवो । वा० वळी । कल्पे नहि । ति० त्रण । सं० वर्ष । वी० अतिक्रमे थके । च० चोथुं । सं० वर्ष । प० प्रवर्त्युं होय । ति० मन स्थिर थयुं हे । उ० उपसम्यो हे विषयथी आत्मा । उ० निवर्त्यो विषय कषाय कलुष भावयथी । प० विशेषे विषयादिकथी निवर्त्यो । ए० एम । से० ते साधुने । क० कल्पे । आ० आचार्य पदवी । वा० अथवा । जा० ज्यां लगे । ग० गच्छना अधिपतिनी पदवी । वा० वळी । उ० आपवी । वा० अथवा । धा० धारवी । वा० वळी कल्पे ॥ १५ ॥

मूळपाठ ॥ १५ ॥ गणावच्छेदइए गणावच्छेदयत्तं निखिलवित्ता मेहुणधम्मं पणिसेवेज्जा,
तिस्सि संवच्छराणि तस्स तप्पत्तियं नो कप्पइ आयरियत्तं वा (जाव) गणाव-
हेदयत्तं वा उद्दिसित्तए वा धारेत्तए वा । तिहिं संवच्छरेहिं वीइक्कन्तेहिं चउत्थ-
गंसि संवहरंसि पट्टियंसि, टियस्स उवसन्तस्स उवरयस्स पणिविरयस्स^२ एवं से
कप्पइ आयरियत्तं वा (जाव) गणावहेदयत्तं वा उद्दिसित्तए वा धारेत्तए वा ॥ १५ ॥

भावार्थ ॥ १५ ॥ गणावच्छेदक गणावच्छेदकनी पदवी मुक्तीने मैथुन धर्मेने सेवे सेवने करी दीक्षा लीए तेवारे त्रण वरस लगे तेजे आचार्य, उपाध्याय ज्यांलगे गणावच्छेदकनी पदवी आपवी के धारवी कल्पे नहि. त्रण वर्ष वित्ता पळी ने चोथुं वर्ष वेहुं हे जेवारे मैथुन थकी तेहुं मन स्थिर थयुं हे, तेनो आत्मा विषयथी उपसम्यो हे, विषयकषायना कलुष भावयथी ते निव-

१ Hadda (एचमां वधारे) उवट्टियंसि. २ Hadda (एचमां वधारे) निक्खिकारस्स.

न्यां हे, विद्वेषे विषयादिकथी निवर्त्यो हे, विषयविकार रहित थयो हे एम यथा पछी तेने आचार्य ज्यां लग्ने गणावच्छेदकनी
पदवी आपवी अथवा धारवी कल्पे ॥ १५ ॥ हवे आचार्यना वे सुत्र कहे हे ॥

अर्थ ॥ १६ ॥ आ० आचार्य । उ० उपाध्याय । आ० आचार्य । उ० उपाध्यायपणुं । अ० विना । नि० मुक्या विना । मे० मैथुन ।
ध० धर्म । प० सेवे । तो तेने । जा० जावर्जाव लग्नी । त० तेने । त० ते । ए० पदवी प्रत्ये । नो० नहि । क० कल्पे । आ०
आचार्यनी । वा० अथवा । जा० ज्यां लग्ने । ग० गणावच्छेदकनी । ए छ पदवी । वा० कळी । उ० स्थापवी । वा० अथवा ।
था० धारवी कल्पे नहि । वा० कळी ॥ १६ ॥

मूळपाठ ॥ १६ ॥ आयरियजवज्जाए आयरियजवज्जायत्तं अनिविखविता मेहुणधम्मं
पानिसेवेज्जा, जावज्जीवाए तस्स तण्णत्तियं नो कण्णइ आयरियत्तं वा (जाव)

गणावहेइयत्तं वा उद्विस्सिए वा धरेत्तए वा ॥ १६ ॥

भावार्थ ॥ १६ ॥ आचार्य उपाध्याय, आचार्य उपाध्यायनी पदवी मुक्याविना मैथुन सेवे तो तेने जावजीव लग्ने आचार्यनी
पदवी ज्यां लग्ने गणावच्छेदकनी पदवी आपवी अथवा धारवी कल्पे नहि ॥ १६ ॥

अर्थ ॥ १७ । आ० आचार्य । उ० उपाध्याय । आ० आचार्य । उ० उपाध्यायनी पदवी । नि० मुकीने । मे० मैथुन ।
ध० धर्म । प० सेवे ने पछी दीक्षा लीए तेने । ति० त्रण । सं० वरस लग्ने । त० तेने । त० ते । ए० पदवी देवी । नो० न ।
क० कल्पे ते कहे हे । आ० आचार्यनी पदवी । वा० अथवा । जा० ज्यां लग्ने । ग० गणावच्छेदकनी पदवी । वा० कळी ।

उ० देवी । वा० अथवा । धा० धारवी । वा० वली कल्पे नहि । ति० त्रग । सं० वर्ष । वी० अतिक्रम्ये । च० चोथो । सं० वर्ष । प० प्रवर्त्यो । हि० मत्त स्थिर श्रुं हे । उ० आत्मा विषय शक्ती उन्नतापो हे । उ० विषय कषाय कलुप भाव निवर्त्यो हे । प० विरोधे विषयादिकधी निवर्त्यो हे । ए० एम । से० तेने । क० कल्पे । आ० आचार्य पदवी । वा० अथवा । जा० उपां लगे । ग० गणावच्छेदकनी पदवी । वा० वली । उ० ए पदवीए स्थापवो । वा० अथवा । धा० धारवो । वा० वली ॥ १७ ॥

सूळपाव ॥ १७ ॥ आयरियउवउकाए आयरियजवज्जायत्तं निक्खिवित्ता मेहुणधम्मं

एत्तिसेवेज्जा, तिप्पि संवहराणि तस्स तप्पत्तियं नो कप्पइ आयरियत्तं वा
(जाव) गणावहेइयत्तं वा उद्दिस्सित्तए वा धारेत्तए वा. तिहिं संवहरेहिं वी-
इक्कन्तेहिं चउत्थमांसि संवहरांसि पट्ठियंसि' ठियस्स जवसन्तस्स उवरयस्स
पट्ठिविरयस्स एवं से कप्पइ आयरियत्तं वा (जाव) गणावहेइयत्तं वा ज्जि-
स्सित्तए वा धारेत्तए वा ॥ १७ ॥

भावार्थ ॥ १७ ॥ आचार्य उपाध्याय, आचार्य उपाध्यायनी पदवी मुक्तीने मैथुन धर्म सेवे, पढी वली दीक्षा लीए तेने
त्रण वरस लगे आचार्य उपाध्याय उपां लगे गणावच्छेदकनी पदवी देवी के धारवी कल्पे नहिं. त्रण वरस अतिक्रम्ये शके ने
१ H adds (एचमां वधारे) उवट्ठियंसि, २ H adds (एचमां वधारे) निक्खिकारस्स-

चोथुं वरस वेटे थके मन स्थिर थयुं हे, आत्मा विषय थकी उपसम्यो हे, विषय कषाय कलुष भावयो ते निवर्त्यो हे, विशेषे
 विषयादिकथी निवर्त्यो हे, विषय विकार रहित थयो हे एष होय तो तेने आचार्य उपाध्याय ज्यां लगे गणावच्छेदकनी पदवी
 देदी अथवा धारवी कल्पे ॥ १७ ॥ उपर गच्छ मांहे थकानो अधिकार कल्लो, ते तो गच्छ छोडीने पण जाय ते भणी
 गच्छ छोटीने देशांतर जाय एटले के मथम स्रजे लिग थकी मैथुन सेवे ने हवे द्रव्य लिग छोडी देशान्तरे जइ मैथुन सेवे ते
 आर्था कहं हे.

अर्थ ॥ १८ ॥ शिं साधु । यं वली । गं गच्छ थकी । अं नीकलीने । ओं मैथुन सेवना भणी द्रव्य लिग छांड-
 वाने देशांतरे जाय ने मैथुन सेवे । तिं त्रण । सं वरस लग्गे । तं तेने । तं ते । एं पदवी प्रत्ये । नो० न ।
 कं कल्पे । आं आचार्यनी । वां अथवा । जां ज्यां लग्गे । गं गणावच्छेदकनी पदवी । वां वली । उं आपवी ।
 वां अथवा । धां धारवी । दां वली कल्पे नहिं । तिं त्रण । सं वरस । दी० अतिक्रम्ये हूवे । चं चोथुं । सं वरस ।
 पं प्रवर्त्यो । टिं मन विषय थकी स्थिर थयुं । उं आत्मा विषय थकी उपसम्यो हे । उं निवर्त्यो विषय कषायादिक
 कलुष भावयो । पं विशेषे विषयादिकथी निवर्त्यो । एं एष । से० ते साधुने । कं कल्पे । आं आचार्यपणे ।
 वां अथवा । जां ज्यां लग्गे । गं गणावच्छेदकपणे । वां वली । उं स्थापवो । वां वली । धां धारवो । वां
 वली कल्पे ॥ १८ ॥

मूळपाठ ॥ १८ ॥ चिकम्बू य गणाओ अवक्रमस ओहायइ, तिहि संवह्वराणि तस्स तत्प-
 चियं नो कत्पइ आचारियत्तं वा (जाव) गणावहेदयत्तं वा उद्दिशित्तप वा

धारेत्तए वा. तिहिं संवहरेहिं वीइकन्तेहिं चउत्थगंसि संवहसंसि पट्टियंसि
ठियस्स जवसन्तस्स उवरयस्स पन्निविरयस्स एवं से कप्पइ आयरियत्तं वा
(जाव) गणावहेइयत्तं वा उदिसित्तए वा धारेत्तए वा ॥ १८ ॥

भावार्थ ॥ १८ ॥ जे कोइ साधु गच्छमांथी नीकलीने विषय सेववा द्रव्य लिंग छांडवा भणी देशांतरे जाय, जइने मैथुन
सेवी पछा दीक्षा लीए. दीक्षा लीधाने त्रण वरस थया हे तो तेने आचार्य उपाध्याय ज्यां लगे गणावच्छेदकनी पदवी आपवी
के धारवी कल्पे नहिं. त्रण वरस पुरा थए ने चोथुं वर्ष प्रवर्ते हे, वली ते साधुतुं मन विषय थकी उपशांत थयुं हे, विषय क-
षाय थकी निवर्त्यो हे, विषय थकी विशेषे निवर्त्यो हे ने विकार रहित थयो हे, एम होय तो आचार्य पदवी ज्यां लगे गणा
वच्छेदक पदवी तेने आपवी के धारवी कल्पे ॥ १८ ॥ ए सामान्य साधु आश्री कहुं. हवे गणावच्छेदक आश्री कहे हे ।

अर्थ ॥ १९ ॥ ग० गणावच्छेदक । ग० गणावच्छेदकनी पदवी । अ० विना । नि० मुकये । ओ० द्रव्य लिंग छांडीने
ते गणावच्छेदक मैथुनादि असंजमपणुं आदरे । जा० जावजीव लगे । त० तेहनी । त० ते । एप० पदवी प्रत्ये । नो० न ।
क० कल्पे । आ० आचार्यनी पदवी । वा० अथवा । जा० ज्यां लगे । ग० गणावच्छेदकनी पदवी । वा० वली । उ० देवी ।
वा० अथवा । धा० धारवी । वा० वली कल्पे नहिं ॥ १९ ॥

१ H. adds (एत्तमां वधारे) उवट्टियंसि. २ H adds निव्विकारस्स.

मूढपाठ ॥ १९ ॥ गणावहेइए गणावहेइयत्तं अनिक्खविच्चा ओहाएज्जा, जावज्जी-

वाए तस्स तप्पत्तियं नो कप्पइ आयरियत्तं वा (जाव) गणावहेइयत्तं वा

जुहिसित्तए वा धारेत्तए वा ॥ १९ ॥

भावार्थ ॥ १९ ॥ जे कोइ गणावच्छेदक गणावच्छेदकनी पदवी मुक्खाविना ते गणावच्छेदक विषय सेववा द्रव्य लिंग छंडे ने असंयमपणुं आदरे तेने जावजीव लगे आचार्य उपाध्याय ज्यां लगे गणावच्छेदकनी पदवी देवी के धारवी कल्पे नहि ॥ १९ ॥

अर्थ ॥ २० ॥ ग० गणावच्छेदक । ग० गच्छना नायकनी पदवी । नि० मुक्तीने । ओ० (ते गण नायक) द्रव्य लिंग मुक्तीने भेद्यनादि असंजम आदरे तेने । ति० त्रण । सं० वर्ष लगे । त० तेहने । त० ते । ए० पदवी प्रत्ये । नो० न । क० कल्पे । आ० आचार्यपणुं । वा० अथवा । जा० ज्यां लगे । ग० गणावच्छेदक पदवी । वा० वळी । उ० स्थापवी । च० वा० अथवा । धा० धारवी कल्पे नहि तो केम कल्पे ते कहे हे । वा० वळी । ति० त्रण । सं० वरस । वी० अतिक्रम्ये । प० विषयथी चोथुं । सं० वरस । प० वेढे । डि० मन स्थिर थाय । उ० विषयथी उपशांत आत्मा । उ० निवर्त्यो विषयथी । प० विषयथी विशेषे निवर्त्यो । ए० एष । से० तेने । क० कल्पे । आ० आचार्य पदवी । वा० वळी । जा० ज्यां लगे । ग० गणावच्छेदकनी पदवी । वा० वळी । उ० स्थापवी । वा० अथवा । धा० धारवी कल्पे । वा० वळी ॥ २० ॥

मूढपाठ ॥ २० ॥ गणावहेइए गणावहेइयत्तं निक्खविच्चा ओहाएज्जा, तिप्पि संव-

हराणि तस्स तप्पत्तियं नो कप्पइ आयरियत्तं वा (जाव) गणावहेइयत्तं

वा उद्दिशित्तए वा धारेत्तए वा. तिहिं संवहुरेहिं वीडक्कन्तेहिं चउत्थगंसि सं-
वहुरंसि पट्टियंसि^१ ठियस्स उवसन्तस्स उवरयस्स पक्खिविरयस्स^२ एवं से क-
एद्द आयरियत्तं वा (जाव) गणावहेइयत्तं वा उद्दिशित्तए वा धारेत्तए वा ॥२०॥

भावार्थ ॥ २० ॥ गणावच्छेदक गणावच्छेदकपणुं मुक्कीने लिंण छोडी मैथुन सेवे ते पाछी दिक्षा लीए तेने दीक्षा ली-
धाने त्रण वर्प लगे आचार्य, उपाध्याय ज्यांलगे गणावच्छेदक पदवी तेने आपवी के धारवी कल्पे नहिं. त्रण वरस पुरा थए
ने चोथुं वरस वेहुं पछी मन स्थिर थाय, आत्मा विषयथी उपशांत थाय, विषयथी निवर्ते, विशेषे निवर्ते ने विकार रहित
थाय त्तारे आचार्य उपाध्याय के ज्यांलगे गणावच्छेदक पदवीए स्थापवो के ते पदवी धारवी कल्पे. ॥ २० ॥ हवे उपरना
गणावच्छेदनी माफक आचार्यना वे सूत्र कहे छे ॥

अर्थ ॥ २१ ॥ आ० आचार्य । उ० उपाध्याय । आ० आचार्य । उ० उपाध्यायपणुं । अ० विना । नि० मुकये ।
ओ० द्रव्य लिंण छांटी मैथुनादिक असंजम सेवे तेने । जा० जावजीव सुधी । त० ते आचार्यने । त० ते । ए० पदवी प्रत्ये ।
नो० न । क० कल्पे । आ० आचार्यनी पदवी । वा० अथवा । जा० ज्यांलगे । ग० गणावच्छेदकनी पदवी । वा० वली ।
उ० देवी । वा० अथवा । धा० धारवी । वा० वली ॥ २१ ॥

१ Haddas (एचमां वधारे) उवट्टियंसि. २ Haddas (एचमां वधारे) निव्विकारस्स.

मृळपाठ ॥ २१ ॥ आयरियउवज्जाए आयरियउवज्जायत्तं अनिखिखविचा ओहाएज्जा,
जावज्जीवाए तस्स तप्पत्तियं नो कप्पइ आयरियत्तं वा (जाव) गणावहेइ-
यत्तं वा जइस्सित्तए वा धारेत्तए वा ॥ २१ ॥

भावार्थ ॥ २१ ॥ आचार्य उपाध्याय आचार्ये उपाध्यायपणुं मुक्कयाविना द्रव्यालिंग छांडी मैथुन सेवेतो जावजीबलगे तेने
आचार्य ज्यालिंगे गणावच्छेदकर्त्ता पदवी देवी के धारवी कल्पे नहि ॥ २१ ॥

अर्थ ॥ २२ ॥ आ० आचार्य । उ० उपाध्याय । आ० आचार्य । उ० उपाध्यायनी पदवी । नि० मुक्कीने । ओ० द्रव्य
लिंग छांडी मैथुन सेवी फर्ता दीक्षा लीए ते वारे । ति० त्रण । सं० वरसलगे । त० तेने । त० ते । प० पदवी । नो० न ।
क० कल्पे । आ० आचार्य पदवी । वा० अथवा । जा० ज्यालिंगे । ग० गणावच्छेदकर्त्ता पदवी । वा० वली । उ० रथापवी ।
वा० अथवा । धा० धारवी । वा० वली । तो केम कल्पे ते क हे । दीक्षा लीधा पछी । ति० त्रण । सं० वरस । वी० पुरा
धया हे । च० चोथुं । सं० वरस । प० दाह थयुं हे । ठि० मन स्थिर थाय । उ० विषयधी उपधांत आत्मा । उ० निवर्त्यो
विषयधी । प० विषयधी विशेषे निवर्त्यो । ए० एम । से० तेने । क० कल्पे । आ० आचार्यपणुं । वा० अथवा । जा० ज्यां-
लगे । ग० गणावच्छेदकपणुं । वा० वली । उ० देवुं । वा० अथवा । धा० धारवुं । वा० वली कल्पे ॥ २२ ॥

१ II. has (पृचमां हे) आयरिए आयरियत्तं, २ H. has a separate sutra for (पृचमां जुदो पाठ) उवज्जाए (मादे)

मूळपाठ ॥ २२ ॥ आयरियउवज्जाए आयरियउवज्जायत्तं निविखविच्चा ओहाएज्जा,
तिस्सि संवहुराणि तस्स तप्पत्तियं नो कप्पइ आयरियत्तं वा (जाव) गणा-
वह्णेइयत्तं वा जइसित्तए वा धारेत्तए वा. तिहिं संवहुरेहिं वीइक्कन्तोहिं चज-
त्थंगांसि संवहुरंसि पट्ठियंसि तियस्स जवसन्तस्स उवरयस्स पक्खिरयस्स एवं
से कप्पइ आयरियत्तं वा (जाव) गणावह्णेइयत्तं वा उइसित्तए वा धारेत्तए
वा ॥ २२ ॥

भावार्थ ॥ २२ ॥ जे आचार्य उपाध्याय आचार्य उपाध्यायपणुं मुक्कीने द्रव्यलिंग छांडीने मैथुनादिक आदरीने फरी दीक्षा
लीए ते वारे त्रण वरस लग्गे तेने आचार्य पदवी ज्यां लग्गे गणावच्छेदक पदवी आपवी के धारवी कल्हे नहिं, त्रण वर्ष पुरा
थए चोथुं वर्ष वेठे ज्यां लग्गे मन विकार रहित थुं होय तो आचार्य पदवी ज्यां लग्गे गणावच्छेदकनी पदवी तेने स्थापवी के
धारवी कल्हे ॥ २२ ॥ उपला सूत्रां चोथा व्रतना खंडणहारने पदवी देवा आशी कहुं. ते मैथुन सेवनार मृत्वावाद बोले तेने
पदवी न आवे ते अधिकार कहे छे.

१ H has (एचपां)आयरिए आयरियत्तं. २ H adds (एचपां वधारे) निविक्कारस्स. ३ H has a separatesubtra
for (एचपां जुद्धो पाठ छे) उवज्जाए (माटे)

अर्थ ॥ २३ ॥ भि० साधु । य० वर्त्ती । व० बहु । सु० स्त्री । व० घणा । आ० आगमनो जाण । व० घणा । व०
 नृणां । आ० गाढ । गा० गाढ । का० कारणे । मा० माया सहित । सु० जुहुं । वा० बोले । अ० अ । सु० सत्य भाखे । पा० पापी ।
 नी० नीच । जा० जाव जीव लगे । त० तेने । त० ते । ए० पदवी प्रत्ये । नो० न । क० कल्पे । आ० आचार्य पदवी ।
 जा० ज्यां लगे । ग० गच्छता नायकनी पदवी । वा० वळी । उ० देवी । वा० अधवा । धा० धारवी । वा० वळी ।
 कल्पे नहि ॥ २३ ॥

मूढपाठ ॥ २३ ॥ त्रिकरू य बहुस्सुए वज्जानमे बहुसो बहुआगाढागाढेसु कारणेसु
 मर्द्ध सुसावार्द्ध असुद्ध पावजीवी, जावजीवाए तस्स तत्पत्तिं नो कप्पद आ-
 यरियत्तं वा (जाव) गणावहेदयत्तं वा उद्दिसित्तए वा धारेत्तए वा ॥ २३ ॥

भावार्थ ॥ २३ ॥ जे कोइ साधु बहु स्त्री होय एटले जवन्य आवश्यक, आचारंगने निशीथनो जाण, मध्यम बृहत्कल्प,
 व्यग्रहारनो धरणहार, उत्कृष्टो ९ पूर्व, १० पूर्व धारी, घणा आगमनो जाण, घणा घणा गाढा गाढ कारणे माया कपट सहित
 असत्य बोले, असत्य भाखे ते पापी जीवने ज्यां लगे जीवे त्यां लगे आचार्यनी, उपाध्यायनी, प्रवर्तकनी, स्थिवरनी, गणीनी,
 गणावच्छेदकर्ता पदवी देवी के तेने धारवी कल्पे नहि ॥ २३ ॥ उपर सामान्य साधु आश्री कहूं हवे गणावच्छेदक
 आश्री कहें छे ॥

१-H has (एचमां) बहुसु-

अर्थ ॥ २४ ॥ ग० गणावच्छेदक । व० बहु । सु० सूत्री । व० घणा । आ० आगमनो जाण । व० घणीवार । व० घणाज । आ० गाढागाढ । का० कारणे । मा० माया । सु० सुखावादाना । वा० बोलणहार । अ० अ । सु० सत्यभाखी । पा० पापी । जी० जीव । जा० जावजीवल्लो । त० तेने । त० ते । प० पदवी प्रत्ये । नो० न । क० कल्पे । आ० आचार्य पदवी । वा० वळी । जा० ज्यांल्लो । ग० गणावच्छेदकनी पदवीए । वा० वळी । उ० स्थापवो । वा० धारवो । वा० वळी ॥ २४ ॥

मूलपाठ ॥ २४ ॥ गणावच्छेदए बहुसुए वळनागसे बहुसो बहुआगाढागाढेसु कारणेसु माई सुखावाई असुई पावजीवी, जावळीवाए तसस तप्यत्तियं नो कपड आयरियत्तं वा (जाव) गणावच्छेदयत्तं वा जदिसितए वा धरेत्तए वा ॥२४॥

भावार्थ ॥ २४ ॥ गणावच्छेदक बहु सूत्री घणा आगमनो जाण घणीवार घणा गाढागाढ कारणे माया कपट सहित जूठु बोले, असत्य भाखे ते पापी जीवने जावजी । लो आचार्य पदवी ज्यांल्लो गणावच्छेदक पदवीए स्थापवो के धारवो कल्पे नहि ॥ २४ ॥ हवे आचार्यनो सत्र कहे छे.

अर्थ ॥ २५ ॥ आ० आचार्य । उ० उपाध्याय । व० बहु । सु० सूत्री । व० घणा । आ० आगमनो जाण । व० घणा प्रकारे । व० घणीवार । आ० गाढागाढ । का० कारणे । मा० माया । सु० सुखा । वा० बोले । अ० असत्यभाखे । पा० पापी । जी० जीव । जा० ज्यांल्लो । जी० जीवे त्यांसुधी । त० तेने । त० ते । प० पदवी प्रत्ये । नो० न । क० कल्पे ।

आ० आचार्य पदवी । वा० अथवा । जा० ज्योतिष । ग० गणावच्छेदक पदवी । वा० वली । उ० स्थापवी । वा० अथवा ।
धा० धारवी । वा० वली कल्पे नहि ॥ २५ ॥

मूढपात ॥ २५ ॥ आयरियजवज्जाए, बहुस्सुए वज्जागमे बहुसो बहुआगाढागाढेसु

कारणेसु माई सुसावाई असुई पावजीवी, जावज्जीवाए तस्स तप्पत्तिं नो ॥२५॥

कट्पट् आयरियत्तं वा (जाव) गणावहेइयत्तं वा उदिसित्तए वा धारेत्तए वा ॥२५॥
भावार्य ॥ २५ ॥ आचार्य बहु सुत्री घणा आगमनो जाण वणे प्रकारे घणीयार गाढागाढ कारणे कट्पट सहित जूहे
वोले, उत्सव भान्ते, पापकर्म करी जीवे तेने जावजीव लगे आचार्य पदवी ज्योतिषे गणावच्छेदक पदवीए तेने स्थापवी के धा-
रवी कल्पे नहि ॥ २५ ॥ उपरना सूत्रम एक वचन आशी कहुं, हवे बहुवचन आशी कहे हे.

अर्थ ॥ २६ ॥ व० वणा । भि० साधु । व० बहु । सु० सुत्री । व० घणा । आ० आगमना जाण । व० घणा प्रकारे ।
व० घणीयार । आ० गाढागाढ । का० कारणे । मा० माया । सु० कट्पट । वा० वोले । अ० अ । सु० सूत्र भावे । पा०
पार्थी । जी० जीव । जा० ज्योतिषे । जी० जीवे त्पां सुधी । ते० तेप्रने । त० ते । ए० पदवी प्रप्ते । नो० न । क० कल्पे ।
आ० आचार्य पदवी । वा० अथवा । जा० ज्योतिषे । ग० गणावच्छेदक पदवी । वा० वली । उ० स्थापवी । वा० अथवा ।
धा० धारवी । वा० वली कल्पे नहि ॥ २६ ॥

४ H (एच) आयरिए and has a separate sutra for (जुः पाठ हे) उवज्जाए (पाठे)

मूळपाठ ॥ २६ ॥ बहवे त्रिवसुणे बहुसुया बळभागमा बहुसो बहुआगाढागाढेसु कार-
णेषु मार्द मुसावार्द असुई पावजीवी, जावळीवाए तेसिं तप्पत्तिचं नो कप्पइ
आयरियत्तं वा (जाव) गणावहेइयत्तं वा उद्दिसित्तए वा धारेत्तए वा ॥ २६ ॥

भावार्थ ॥ २६ ॥ घणा साधुओ घणा सूत्र, घणा आगमना जाण घणे प्रकारे घणीवार गाढागाढ कारणे माया कपटे
जुहुं बोले, असूत्र भावे ते पापी जीवने जावजीवलगे आचार्य ज्यांलगे गणावच्छेदकनी पदवी देवी के धारवी कल्पे नहिं॥२६॥
ए सामान्य साधुओ आशी कहुं. हवे गणावच्छेदक आशी कहे हे.

अर्थ ॥ २७ ॥ व० घणा । ग० गणावच्छेदको । व० बहु । सु० श्रुत । व० घणा । आ० आगमना जाण । व० घणी-
वार । व० घणा । आ० गाढागाढ । का० कारणने विषे । मा० माया सहित । सु० जुहुं । वा० बोले । अ० जोतिषादिक
अ । सु० सूत्रने भाववे करी । पा० पापकर्म करी जीवे हे तेमने । जा० जाव । जी० जीवलगे । ते० तेमने । त० ते । ए०
पदवी प्रत्ये । नो० न । क० कल्पे । आ० आचार्यनी पदवी । वा० अथवा । जा० ज्यांलगे । ग० गणावच्छेदकनी पदवी ।
वा० वळी । उ० देवी । वा० अथवा । धा० धारवी । वा० वळी ॥ २७ ॥

मूळपाठ ॥ २७ ॥ बहवे गणावहेइया बहुसुया बळभागमा बहुसो बहुआगाढागाढेसु
कारणेषु मार्द मुसावार्द असुई पावजीवी, जावळीवाए तेसिं तप्पत्तिचं नो

कृपय् आयरियत्तं वा (जाव) गणावहेदयत्तं वा जदिसित्तए वा धारेत्तए वा ॥२९॥

भावार्य ॥ २७ ॥ यणा गणावच्छेदक बहु श्रुत, यणा आगमना जाण, यणीवार यणाज गढागाढ कारणे माया कपट नं जुट्टं बोले तथा जोतिपादिक अमूत्रने भाववे पापकर्म करो जीवे हे तेहमने जावजीव लगे आचार्य पदवी ज्यां लगे गणा- वच्छेदकर्ता पदवी आपर्वाके धारवी कल्पे नहि ॥ २७ ॥

अर्थ ॥ २८ ॥ व० यणा । आ० आचार्य । उ० उपाध्याय । व० बहु । सु० श्रुत । व० यणा । आ० आगमनाजाण । व० यणा प्रकारे । व० यणा । आ० गढागाढ । का० कारणने विवे । मा० माया कपटे करो । सु० जूट्टं । वा० बोले । अ० अ । सु० मुत्र भाववे । पा० पापकर्म करो । जी० जीवे । जा० जावजीव लगे । ते० तेमने । त० ते । ए० पदवी । नो० न । क० कल्पे । आ० आचार्य पदवी । वा० अथवा । जा० ज्यांलगे । ग० गणावच्छेदकर्ता पदवी । वा० वली । उ० स्थापवी । वा० अथवा । धा० धारवी । वा० वली ॥ २८ ॥

मूळपाठ ॥ २८ ॥ वहवे आयरियजवज्जाया बहुस्सुया वब्जानगमा बहुसो बहुअगाढा-
गाढेसु कारणेसु माई मुसावाई असुई पावजीवी, जावज्जीवाए तेसिं तत्पत्तियं

१ ॥ (एचपां) आयरिया, २ H (एचपा जुदो पाठ) separate उवज्जाया into a separate subh.

ने कटपद् आयसिपत्तं वा (जाव) गणावहेदयत्तं वा उदिसिपत्तं वा धा-
रेत्तप वा ॥ २८ ॥

भावार्थ ॥ २८ ॥ घणा आचार्य उपाध्याय बहु श्रुत घणा आगमना जाण घणे प्रकारे घणीवार गाढागाढ कारणे माया कपटे जुहुं बोले असुत्र भावे एम पापकर्म करी जीवे तेमने जाव जीव लगे आचार्य अथवा गणावच्छेदक पदवी देवीके धारवी कल्पे नहि ॥ २८ ॥ उपर घणा आशी जुहुं जुहुं कहुं, हवे सर्व आशी भेलो अधिकार कहे हे ॥

अर्थ ॥ २९ ॥ वं णा । मिः साधु । वं घणा । गं गणावच्छेदक । वं घणा । आं आचार्य । उं उपाध्याय । वं घणा । सुं सूत्रना जाण (त्रण प्रकारे ते जपन्य, मध्यम ने उक्कष्ट) । वं घणा । आं आगमना जाण । वं घणे प्रकारे । वं घणीवार । आं गाढागाढ । कां कारणे । मां माया कपटे । सुं जुहुं । वां बोले । अं अ । सुं सूत्र भावी । पां पापकर्म करी । जीं जीवे तेने । जां जाव । जीं जीव लगे । तें तेमने । तं ते । एं पदवी । नों न । सर्व जणाने । कं कल्पे । आं आचार्य पदवी । वां अथवा । जां ज्यांलगे । गं गणावच्छेदकनी पदवी । वां वळी । उं आपवी । वां अथवा । धां धारवी । वां वळी कल्पे नहि ॥ २९ ॥ तिं एम । वें हुं कहुं ॥

मूलपाठ ॥ २९ ॥ वहवे निक्खुणो वहवे गणावहेदया वहवे आयसिपत्तवज्जाया बहु-
रसुया ब्रह्मनागमा बहुसो बहुआगाढागाढेसु कारणेसु माई मुसावार्द असुई

पावजीवी, जावजीवाए तेसिं तप्पत्तियं नो कप्पद् आयरियत्तं वा (जाव)

गणावहेइयत्तं वा उदिसित्तए वा धारेत्तए वा ॥ २९ ॥ चि वेमि ॥

भावार्थ ॥ २९ ॥ घणा साधु, घणा गणावच्छेदक, घणा आचार्य, घणा उपाध्याय, बहु स्त्री, घणा आगमना जाण, घणं प्रकारे, घणीवार गाढागाढ कारणे माया कपटे जुटं बोले, वैद्य ज्योतिषादिक असूत्रने भालवे करी पापकर्म करी पापने जावर्भाव लग्गे आचार्य, उपाध्याय, प्रवर्तक, स्थिवर, गणि के गणावच्छेदक ए छ पदवी माहेली कोइ पण पदवी आपवी के धारवी कल्पे नहि ॥ २९ ॥ एम हु कहं छु ॥

अर्थ ॥ व० व्यवहार सूत्रनो । त० ग्रीजो । उ० उद्देशो । स० पुरो थयो ॥ ३ ॥

मूलपाठ ॥ व्यवहारसस तद्व्यो उद्देश्यो ससत्तो ॥ ३ ॥

भावार्थ ॥ व्यवहारसूत्रनो ग्रीजो उद्देशो पुरो थयो ॥ ३ ॥

॥ ववहारस्स चउत्थो उद्देसओ ॥

॥ द्यवहार सूत्रनो चोथो उद्देसो ॥

अर्थ ॥ १ ॥ नो० न । क० कल्पे । आ० आचार्य । उ० उपाध्यायने । ए० एकलापणे । हे० शीयाळाने विषे । मि० उनाळाने विषे । च० चालवुं ॥ १ ॥

मूळपाठ ॥ १ ॥ नो कप्पइ आयरियउवज्जायस्स एगाणियस्स हेमन्तगिमहासु चरिए ॥१॥

भावार्थ ॥ १ ॥ आचार्य, उपाध्यायने शीयाळा उनाळामां एकलापणे चालवुं कल्पे नहिं ॥१॥ हवे केम कल्पे ते कहे छे ॥
अर्थ ॥ २ ॥ क० कल्पे । आ० आचार्यने । उ० उपाध्यायने । अ० पोतासहित । वि० वे जणाने । हे. शीयाळे । मि० उनाळे । च० विचस्वुं ॥ २ ॥

मूळपाठ ॥ २ ॥ कप्पइ आयरियउवज्जायस्स अप्पाविद्ध्यस्स हेमन्तगिमहासुचरिए ॥ २ ॥

भावार्थ ॥ २ ॥ आचार्य उपाध्यायने (आचार्य उपाध्यायनी पदवी माटे) पोता सहित वे जणाए शीयाळा उनाळामां चालवुं कल्पे ॥ २ ॥ हवे गणावच्छेदक आश्री कहे छे ॥

१ H has (एचमां छे) चारए । Bb चरिए in sutras 1-4.

अर्थ ॥ ३ ॥ नो० न । क० कल्पे । ग० गणावच्छेदकने । अ० पोता सहित । वि० वे जणने । हे० शीयाळे । नि०
उनाळे । च० चालवुं ॥ ३ ॥

मृळपात ॥ ३ ॥ नो कपड गणावच्छेदयस्स अपविदयस्स हेमन्तनिम्हासु चरिण् ॥ ३ ॥
भाषार्थ ॥ ३ ॥ गणावच्छेदकने पोता सहित वे जणाने शीयाळे उनाळे चालवुं कल्पे नहिं ॥ ३ ॥ हवे केम कल्पे ते कहे छे ।
अर्थ ॥ ४ ॥ क० कलो । ग० गणावच्छेदकने । अ० पोता सहित । त० त्रण जणाने । हे० शीयाळे । नि० उनाळे ।
च० चालवुं ॥ ४ ॥

मृळपात ॥ ४ ॥ कपड गणावच्छेदयस्स अपतइयस्स हेमन्तनिम्हासु चरिण् ॥ ४ ॥

भाषार्थ ॥ ४ ॥ गणावच्छेदकने पोता सहित त्रण जणने शीयाळे उनाळे विचरवुं कल्पे (केमके गणावच्छेदकने गच्छ
सर वस्त्र पात्रादिक शेष काळे गवेपीने पोहोचता करे ते माटे त्रणजण कक्षा ॥ ४ ॥ हवे चोमासु रहेवानो अधिकार कहे छे ॥
अर्थ ॥ ५ ॥ नो० न । क० कल्पे । आ० जगार्यने । उ० जगार्यने । अ० पोता सहित । वि० वेने । वा० वर्षा-
काळे । व० रहवुं ॥ ५ ॥

मृळपात ॥ ५ ॥ नो कपड आयरियउवज्जायस्स अपविदयस्स वासावासं वरयण् ॥ ५ ॥
भाषार्थ ॥ ५ ॥ आचार्य उपाध्यायने पोता सहित वे जणने वर्षाकाळे रहवुं कल्पे नहिं ॥ ५ ॥

अर्थ ॥ ६ ॥ क० कल्पे । आ० आचायेने । उ० उपाध्यायने । अ० पोता सहित । त० त्रण जणने । वा० वर्षाकाले ।
व० रहेवुं ॥ ६ ॥

मूळपाठ ॥ ६ ॥ कपड् आयरियजवज्जायस्स अप्ततइयस्स वासावासं वत्थए ॥ ६ ॥
भावार्थ ॥ ६ ॥ आचार्य उपाध्यायने पोता सहित त्रण जणने चोमासामां रहेवुं कल्पे ॥ ६ ॥ हवे गणावच्छेदक आश्री कहेछे ॥
अर्थ ॥ ७ ॥ नो० न । क० कल्पे । ग० गणावच्छेदकने । अ० पोता सहित । त० त्रण जणाने । वा० वर्षाकाले ।
व० रहेवुं ॥ ७ ॥

मूळपाठ ॥ ७ ॥ नो कपड् गणावहेइयस्स अप्ततइयस्स वासावासं वत्थए ॥ ७ ॥

भावार्थ ॥ ७ ॥ गणावच्छेदकने पोता सहित त्रण जणने वर्षाकाले वसवुं कल्पे नहिं ॥ ७ ॥
अर्थ ॥ ८ ॥ क० कल्पे । ग० गणावच्छेदकने । अ० पोता सहित । च० चार जणाने । वा० वर्षाकाले । व० रहेवुं ॥ ८ ॥

मूळपाठ ॥ ८ ॥ कपड् गणावहेइयस्स अप्ततइयस्स वासावासं वत्थए ॥ ८ ॥

भावार्थ ॥ ८ ॥ गणावच्छेदकने पोता सहित चारजण संगाय् चोमासु रहेवुं कल्पे ॥ ८ ॥ एटला भेळा होय तो केम
कल्पे ते कहे छे ॥

अर्थ ॥ ९ ॥ से० ते । गा० गामने विधे । वा० अथवा । न० नगर (ज्यां कर नहिं) नेविधे । वा० अथवा । नि०
निगमने विधे । वा० अथवा । रा० राजधानीने विधे । वा० अथवा । स्वे० घुडनो कोट होय ते स्वेड कहीए तेने विधे । वा०

अथवा । क० कचट (पर्वत उपर वसे ते) ने विषे । वा० अथवा । म० मंडप (नहुं शहेर कचुं होय ते) ने विषे । वा० अ-
थवा । प० पाटण (वधी वस्तु मळे तथा खणे तेवा) ने विषे । वा० अथवा । दो० द्रोण मुख (जळनो मार्ग, स्थळनो मार्ग
आधी मळे ते) ने विषे । वा० अथवा । आ० तापसादिकना आश्रमने विषे । वा० अथवा । सं० संवाहने विषे । वा० अथवा । वि०
सं० सन्निवेश (सराह प्रमुख) विषे । वा० वर्ळा । व० घणा । आ० आचार्य । उ० उपाध्यायने । अ० पोता सहित । वि०
वे जणाने । व० घणा । ग० गणावच्छेदकने । अ० पोता सहित । त० त्रण जणने । क० कल्पे । हे० शीयाळो । गि० उनाळो ।
च० विचखुं । अ० एक । अ० बीजानी । नि० नेत्राए एटले एक आचार्यने वे शिष्य होय तो बीजाने पण वे शिष्य गणवा ॥९॥
मूळपाठ ॥ ९ ॥ से गामंसि वा नगरंसि वा निगमंसि वा रायहाणीए वा खेरुसिं वा क-

टवमंसि वा मरुवंसि वा पट्टणंसि वा दोणमुहंसि वा आसमंसि वा संवाहंसि
वा संनिवेशंसि वा वहूणं आयरियउवज्जायाणं अपविइयाणं वहूणं गणाव-

हुइयाणं अप्वतइयाणं क पइ हेमन्तगिम्हासु चरिए अन्नमन्नं निस्साए ॥ ९ ॥

भावार्थ ॥ ९ ॥ ते गावने, नगरने, निगमने, राजधानीने, खेहने, कचहने, मंडवने, पाटणने, द्रोण मुख, आसमंने, सं-
वाहने, संनिवेशने विषे घणा आचार्य, उपाध्याय पोता साथे वे जणाने घणा गणावच्छेदकने पोता साथे त्रण जणाने मांडो-
मांदि शीयाळे उनाळे विहार करवो कल्पे ॥ ९ ॥

१. H (एचमां) चारए. B. b (वा बी) चरिचए.

अर्थ ॥ १० ॥ से० ते । गा० गाप्तने विषे । वा० अथवा । न० नगरने विषे । वा० अथवा । नि० निगमने विषे । वा० अथवा । रा० राजधानीने विषे । वा० अथवा । खे० खेडने विषे । वा० अथवा । क० कबडने विषे । वा० अथवा । म० मडवने विषे । वा० अथवा । प० पाटणने विषे । वा० अथवा । दो० द्रोण मुखने विषे । वा० अथवा । आ० आसमंसिने विषे । वा० अथवा । सं० संवाहने विषे । वा० अथवा । सं० संनिवेशने विषे । वा० वली । व० वणा । आ० आचार्य । उ० उपाध्यायने । अ० पोता सहित । त० त्रण जणाने । व० घणा । ग० गणावच्छेदकने । अ० पोता सहित । च० चार जणने । क० कल्पे । वा० वर्षाकाळे । व० रहेहुं । अ० मांहेमांहे । नि० एक बीजानीनेआए ॥ १० ॥

मूळपाठ ॥ १० ॥ से गाप्तसि वा नगरंसि वा निगमंसि वा रायहाणीए वा खेरुसिं वा कबडंसि वा मडवसि वा पट्टणंसि वा दोणमुहंसि वा आसमंसि वा संवाहंसि वा संनिवेशंसि वा बहूणं आयरियउवज्जायाणं अप्पतइयाणं बहूणं गणाव-
हेइयाणं अप्पच्चउत्थाणं कप्पइ वासावासं वत्थए अन्नमन्नं निस्साए ॥ १० ॥

भावार्थ ॥ १० ॥ ते गाप्तने विषे ज्यां लगे संनिवेशने विषे वली घणा आचार्य, उपाध्यायने पोता सहित त्रण जण, घणा गणावच्छेदकने पोता सहित चार जणने चोमासु अन्यो अन्यनी नेआए रहेहुं कल्पे ॥ १० ॥ उपला दस सुत्रे आपणा शिष्य जूदा जूदा गणवा कक्षा, ते आचार्य कने रहेवानो अधिकार कक्षो, हवे वडेरा काल करे ते कहे डे ॥

अर्थ ॥ ११ ॥ गा० एक गामर्था । अ० वीजे गाम । दू० विचरतां यकां । मि० साधु । य० वळी । जं० जेने । पु०
 आण । क० करीने (खु, वंय फाळे) । वि० विचरे ते आचार्य । उपाध्याय । आ० कदाचित । वी० काल करे अने ।
 अ० होय । या० इहां समुद्राय मांदि । थ० वळी । अ० वीजो । के० अनेरो कोइ आचार्य । उपाध्याय । गणि । प्रवर्तक प्रमुख
 ते ते । उ० ते पदार्थाए स्थापवा योग्य ने ते पदवी अंगीकार करीने वडो करवा योग्य कल्पे । से० तेहने वळी । उ० अंगीकार
 करीने विचरवुं । न० न होय । या० इहां । थ० वळी । अ० अनेरो । के० कोइ गणि प्रमुख । उ० वडो करवा योग्य । त०
 ते । अ० पांताना । क० आत्मानो आचार कल्प । अ० शील्यो नथी (पुरो थण्यो न होय तो) । क० कल्पे । से० तेने । ए०
 एक । रा० रात्रीनो । प० प्रतिज्ञा अंगीकार करीने । ज० जेणे । ज० जेणे । दि० दिसे । अ० अनेरा । सा० साधर्मिक साधु ।
 वि० विचरता होय । त० तेणे । त० तेणे । दि० दीसे । उ० अंगीकार करीने जाय । नो० न । से० तेने । क० कल्पे । त०
 त्यां सुंदर आहार उपधि वस्ती आदी देखीने । वि० विहार । व० निमित्ते । व० रहेवुं कल्पे नहिं । क० कल्पे । से० तेने ।
 त० त्यां । का० रोगादिक कारण । व० निमित्ते । व० रहेवुं । त० ते । च० थं० वळी । का० कारण । नि० पुहं थए थके ।
 प० वीजा कोइ । व० वॉले । व० वसो रहो । अ० हे आर्य । ए० एक । रा० रात्री । वा० अथवा । हु० वे । रा० रात्री । व०
 या० वळी । ए० एम । से० तेने । क० कल्पे । ए० एक । रा० रात्री । वा० अथवा । हु० वे । रा० रात्री । वा० वळी । व०
 वसवुं । नो० न । से० तेने । क० कल्पे । प० उपरांत । ए० एक । रा० रात्री । वा० अथवा । हु० वे । रा० रात्री । वा० वळी ।
 व० रहेवुं । जं० जे । त० त्यां । प० उपरांत । ए० एक । रा० रात्री । वा० अथवा । हु० वे । रा० रात्री । वा० वळी । अधिको ।
 व० रहो । से० तेने । सं० सेपांतर ते तेवली रात्रीतुं । हे० हेद । वा० अथवा । प० तप प्रायश्चित आवे । वा० वळी ॥ ११ ॥

मूळपाठ ॥ ११ ॥ गामाणुगामं दृढजामणो निक्खू य जं पुरओ कट्टु विहरइ^३ आहच्च वी-
सम्भेज्जा^१, अरिय याइं थ अन्ने केइ उवसंपज्जाणारिहे,^२ से उवसंपज्जियवे. नरिय
याइं थ अन्ने केइ उवसंपज्जाणारिहे, तस्स अपणो कप्पाए असमत्ते^४ कप्पइ से
एगराइयाए पन्निमाए जसं जसं दिसं^५ अन्ने साहम्मिया विहरन्ति तसं तसं
दिसं^६ उवल्लिच्चए. नो से कप्पइ तत्थ विहारवत्तियं वत्थए, कप्पइ से तत्थ
कारणवत्तियं वत्थए. तंसि चणं कारणंसि निट्ठियंसि परो वएज्जा। वसाहि अज्जो
एगरायं वा दुरायं वा. एवं से कप्पइ एगरायं वा दुरायं वा वत्थए, नो से
कप्पइ परं एगरयाअो वा दुरयाअो वा वत्थए. जं तत्थ परं एगरयाअो वा
दुरयाअो वा वसइ, से सन्तरा छेए वा परिहारे वा ॥ ११ ॥

भावार्थ ॥ ११ ॥ एक गामयी बीजे गाम विचरता थका साधु स्तुबद्ध काले आचार्य उपाध्याय जेहने आगळ करीने
विचरे ते आचार्य उपाध्याय कदाचित् काल करे छते जो इहां समुदाय मांहि बीजो कोइ आचार्य, उपाध्याय, गणी, प्रवर्तक
१ H (एच) °माणे. २ H (एचमा) विहरेज्जा से य आं. ३ T (टी) वीसुं. ४ H (एचमां) कप्पइ सेयं उव-
संपज्जित्ताणं विहरिच्चए. ५ P (पी) असमत्ते. ६ H (एच) दिसिं. ७ H (एच) एगरायं वा दुरायं वा परं वत्थए.

प्रमुख हे तो तेने आचार्य पदवीए स्थापयो, अंगीकार करावी वहेरो करवो. एम तेने अंगीकार करीने साधुने विचरवुं कल्पे. पण जो कोइ गणी प्रमुख वहेरो करवा योग्य होय नहि तो, ने ते साधु पोते आचार कल्प पुरो भण्यो होय नहि तो तेने एक रात्रोर्ना प्रतिज्ञा अंगीकार करवा करीने जे जे दीक्षाए अनेरा साधर्मिक साधु विचरता होय ते ते दीक्षाए अंगीकार करीने विचरवुं कल्पे. ते साधुने त्यां सुंदर आहार उपधि वस्ती आदि देखीने विहार निमित्ते रहेवुं कल्पे नहि. रोगादिक कारणे त्यां वसवुं रहेवुं कल्पे. ते रोगादिक कारण पुरं भए बीजो साधु एम बोले, हे आर्य साधु ? अत्रे एक रात्री अथवा वे रात्री यथा, एम तेने एक रात्री अथवा वे रात्री रहेवुं कल्पे, पण एक रात्रो के वे रात्री उपरांत त्यां तेने रहेवुं कल्पे नहि, जे साधु त्या एक रात्रो अथवा वे रात्रो उपरांत वसे तेने तेदली रात्रीनो हेद अथवा तपनो प्रायश्चित आवे ॥ ११ ॥

अर्थ ॥ १२ ॥ यां वर्धकाळने विषे । ए० चोपासानो निर्धार केहे हे । भि० साधु । य० वली । जं० जेहने । पु० आ- गळ । क० करीने । वि० विचरे । ते साधुना आचार्य वली । आ० कदाचित । बी० काळ करे । अ० हे । या० इहां (समुद्रायमाहि) । थ० वर्ज । अ० बीजो । के० कोइ आचार्य उपाध्याय । उ० तेने आचार्य पदवीए स्थापवा योग्य तो कल्पे । सं० तेने । उ० अंगीकार करीने वटो स्थापवो होय । न० न होय । या० इहां । थ० वली । अ० बीजो । के० फोद अनेरा । उ० पदवीए स्थापवा योग्य (होय नहि) । त० ते वली । अ० पोते । क० आचारनो अजाण । अ० नथी । सं० पुरो भण्यो । क० कल्पे । से० तेहने वली । ए० एक । रा० रात्रीनी । ए० प्रतिज्ञा अंगीकार करीने । ज० जेणे । ज० जेणे । दि० दीक्षाने विषे । अ० अनेरा । सा० साधर्मिक । वि० विचरता होय । त० ते । त० ते । दि० दीक्षे । उ० अंगी- कार करी विचरवुं । नो० न । से० तेने । क० कल्पे । त० त्यां । वि० विहार । व० निमित्ते । व० रहेवुं कल्पे नहि । क०

कल्पे । से० तेने । त० त्यां । का० रोगादिक कारण । व० निमित्ते । व० रहेवुं । तं० ते । च० थं० वळी । का० कारण । ति० पुहं थए । प० बीजो कोइ । व० बोले । व० वसो रहो । अ० हे आर्ष । ए० एक । रा० राजी । वा० वळी । दु० वे । रा० राजी । वा० वळी । ए० एम । से० तेने । क० कल्पे । ए० एक । रा० राजी । वा० अथवा । दु० वे । रा० राजी । वा० वळी । नो० नही । से० तेने । क० कल्पे । प० उपरांत । ए० एक । रा० राजी । वा० अथवा । दु० वे । रा० राजी । वा० वळी । व० वसवुं कल्पे नहि । जं० जे । त० त्यां । प० उपरांत । ए० एक । रा० राजी । वा० अथवा । दु० वे । रा० राजी । वा० वळी उपरांत । व० रहेतो । से० तेने । सं० सेषांतर तेढली राजीनो । हे० हेइ । वा० अथवा । प० तप प्रायश्चित आवे । वा० वळी ॥ १२ ॥

मूळपाठ ॥ १२ ॥ वासावासं पङ्क्तोसविओ^१ निक्खू य जं पुरओ कहु विहरइ^२ आहच्च
वीसम्मेज्जा^३, अरिथ याइं थ अन्ने केइ उवसंपज्जागरिहे^४, से उवसंपज्जियवे.
नरिथ याइं थ अन्ने केइ उवसंपज्जागरिहे, तस्स अप्पणो कप्पाए असमत्ते
कप्पइ से एगाराइयाए पडिमाए जसं जसं दिसं अन्ने साहमिमया विहरन्ति
तसं तसं दिसं उववित्तए. नो से कप्पइ तस्य विहारवासियं वरथए, कप्पइ

१ H (एच) विए. २ H (एच) विहरेज्जा से य आं. ३ T H (टी ने एच) वीहू. ४ H (एच) कप्पइ
सेयं उवसंपज्जिचाणं विहरित्तए.

से तत्थ कारणवत्तिथं वत्थए. तंसिं च एं कारणंसि निड्डियंसि परोवएज्जा ।
वसाहि अज्जो एगारायं वा दुरायं वा. एवं से कट्पइ एगारायं वा दुरायं वा
वत्थए, नो से कट्पइ परं एगारायाओ वा दुरायाओ वा वत्थए. जं तत्थ परं
एगारायाओ वा दुरायाओ वा वसइ, से सन्तरा ठेए वा परिहारे वा ॥ १२ ॥

भावार्थ ॥ १२ ॥ वर्षाकालने विषे चोमासानो निर्धार कहे छे, साधु जेने आचार्य, उपाध्याय आगळ करीने विचरे ते
साधुना आचार्य (उपाध्याय) कदाचित काल करे तो जो त्यां कोइ समुदाय मांहि आचार्य (उपाध्याय) पदवी आपवा
यांय होय तो तेने आचार्य पदवी अंगीकार करावीने ते पदवीए वहेरा तरीखे रथापवा कल्पे. जो त्यां कोइ आचार्य पदवीए
रथापवा योग्य न होय तो ते साधु जे पोते आचारनो अजाण तथा पुरो भण्यो नयी तेने एक राज्ञीनी प्रतिज्ञा अंगीकार करीने
जे दीक्षाए अनेरा साधर्मिक विचरता होय ते दीक्षा अंगीकार करवी कल्पे पण विहार निमित्ते तेने त्यां रहेहुं न कल्पे. रोगा-
र्थाक कारणे त्यां रहेहुं कल्पे. ते कारण पुरे थए बीजो कोइ साधु कहे के हे आर्य ? अही एक रात के वे रात वसो रहो तो
तेने एक रात के वे रात त्यां रहेहुं कल्पे, पण एक रात के वे रात उपरांत तेने त्यां रहेहुं न कल्पे. जो ते त्यां एक राज्ञी अ-
थवा वे राज्ञीथी अधिक रहे तो तेने जेठला दिवस रहे तेठला दिवसनो छेइ अथवा तपनुं पायश्चित आवे ॥ १२ ॥ प्रथम सूत्रो
आचार्यादिक काल करे ते आशी कथा. हवे ते आचार्यादिक काल करता थकां पदवी देवी ते भणी पदवी देवानुं सूत्र कहे छे ॥

१ ॥ (एव) एगारायं वा दुरायं वा परं वं .

अथ ॥ १३ ॥ आ० आचार्य । उ० उपाध्याय । नि० रोगादिके क०ी म्लानता पापताने काल आव्यो जाणीने । अ० अ-
नेरा उपाध्याय वनेरेने । व० कहे हे । अ० हे आर्यो ? । म० मुजने । णं० वली । का० काल । ग० प्राप्त । स० यथा पळी । अ०
एहने । स० माशी पदवीने विषे स्थापजो । से० ते । य० जो । स० पदवी योग्य होय तो । स० ते पदवीए स्थापवो । से० ते ।
य० वली । नो० न । स० पदवी योग्य होय तो । नो० न । स० ते पदवीए स्थापवो नहिं । अ० होय । या० अर्ही । य० वली ।
अ० अनेरो । के० कोइ । स० ते पदवी आपवा योग्य तो । से० तेने । स० ते पदवीए स्थापवो । न० नयी । या० इहां ।
य० वली । अ० अनेरो । के० कोइ । स० पदवी आपवा योग्य तो । से० तेनेज । चे० वली । स० स्थापवो । तं० तेने । व०
णं० वली । स० पदवीए स्थापवा पळी । प० बीजा साधु । व० एम कहे । दु० दुष्ट । स० हे पदवी । ते० ताहरी । अ० हे
आर्य । नि० ते पदवी तमे मुकी दीओ । त० ते साधु । णं० वली । नि० मुकेतो ते पदवी मुकता थकाने । न० नयी । के०
कोइ । हे० हेद (दीक्षानो) । वा० अथवा । प० परिहार तप पण नयी । वा० वली । जे० जे । सा० साधर्मिक साधु तेने । अ०
ते पदवी मुकावाने विषे । क० यथा कळप । नो० न । उ० उठाडवा । वि० प्रवर्ते न उठेतो । स० सर्वने तथा । ते० तेने ।
त० ते । प० पदवीना धरणहारने । हे० दीक्षानो हेद । वा० अथवा । प० तपनुं प्रायश्चित आवे । वा० वली ॥ १३ ॥

मूलपाठ ॥ १३ ॥ आचार्य उवाच । निदायमाणे अन्नधरं वपुजा । अज्जो ममंसि एं
कालगयांसि समीणंसि अथं समुक्कसियवे । से य समुक्कसणारिहे समुक्कसियव्वे,

१ H (एच) मए, b (बी) ममस्ता कालगयस्स अं, २ P. B (पी, बी) समीणंसि.

સેય નો સમુક્કસણારિહે નો સમુક્કસિયઢવે. અરિય યાદં થ અન્ને કેદ સમુક્કસ-
 ણારિહે સે સમુક્કસિયઢવે, નરિય યાદં થ અન્ને કેદ સમુક્કસણારિહે સે વેવ
 સમુક્કસિયઢવે. તંસિ વ ણં સમુક્કિદુંસિ પરો વણ્જા. હુસસમુક્કિદું તે અહ્જો,
 નિવિલ્લવાહિ ? તસસ ણં નિવિલ્લવણ્ણપરસ નરિય કેદ હેણ વા પરિહારે વા. જે
 સાહમિમયા અહાકપ્પેણં નો હટ્ટાણ વિહરન્તિ સવ્વેસિં તેસિં તપ્પત્તિયં હેણ
 વા પરિહારે વા ॥ ૧૩ ॥

भाचार्य ॥ १३ ॥ आचार्य उपाध्याय रोगो यको काल आद्यो जाणीने वीजा उपाध्याय वगेरेने एम कहे हे आर्यो ?
 हुं काल करं त्यारे आने आचार्य पदवी आपजो. ते जो आचार्य पदवी आपवा योग्य होय तो तेने ते पदवी आपवी. जो
 ते पदवी आपवा योग्य न होय तो तेने ते पदवी आपवी नही. जो कोइ वीजो ते पदवी आपवा योग्य होय तो तेने ते पदवी
 आपवी. जो कोइ ते पदवी आपवा योग्य न होय तो प्रथम कहा तेनेज ते पदवी आपवी. तेने पदवी आपवा पछी गच्छना
 वीजा साधु एम कहे जे ए ताहरी पदवी दुष्ट छे माटे हे आर्य ? तमे ते पदवी मुकी दीओ एहुं कहेवायी ते साधु ते पदवी

१ b H (વો एच) च. २ H (एच) ° कं. ३ H (एच) जे तं सा ° अहां णो अबुट्टेनित तेसिं सव्वेसिं.

मुक्तो यको तेने दीक्षानो डेद के तपनुं प्रायश्चित आवे नहिं । जे साधर्मिक साहु तेने पदवी मुक्ता योज्यने ते पदवी मुक्तावा पर्वते नहिं ते सर्वेने तथा ते पदवीना धरणहारने दीक्षानो डेद अथवा तपनुं प्रायश्चित आवे ॥ १३ ॥

अर्थ ॥ १४ ॥ आ० आचार्य । उ० उपाध्याय । ओ० चारित्रलिंग मुकीने जाय जाता यकां । अ० अनैराने । व० एम कहे । अ० हे आर्य ? । म० हुं । षं० वली । ओ० लिंग मुकी भोग निमित्ते । स० जाडहुं । मारी आचार्य पदवीए । अ० आने । स० स्थापजो । से० तेने । य० वली । स० परिक्षा करी ते पदवी आपवा योज्य होय तो उपाध्याय विगेरे । स० ते पदवीने विषे स्थापे । से० ते । य० वली । नो० न । स० स्थापवा योज्य होय तो । नो० न । स० ते पदवीए स्थापवो । अ० डे । या० हहां । थ० वली । अ० अनैरो । के० कोइ । स० पदवी योज्य तो । से० तेने । स० ते पदवीने विषे स्थापवो । न० नथी । या० हहां । थ० वली । अ० अनैरो । के० कोइ । स० ते पदवी योज्य तो । से० तेने । चे० वली । स० ते पदवीए स्थापवो । तं० तेने । व० षं० वली । स० स्थाप्या पळी । प० गच्छनो बीजो साहु । व० एम कहे । हु० दुष्ट डे । स० पदवी । तं० ताहरी । अ० हे आर्य ? । नि० ते पदवी तसे मुकी दीओ । त० ते साहुने । उपर मुजव कलायी । षं० वली । नि० ते पदवी मुक्ताने वली । न० नथी । तेने । के० कांइ । डे० दीक्षानो डेद । वा० अथवा । प० तपनुं प्रायश्चित । वा० वली । जे० जे । सा० साधर्मिक साहु तेने । अ० ते पदवी मुक्तावाने विषे । क० यथा कल्प । नो० न । उ० उटाडवा । वि० पर्वते न उठे तो । स० सर्वने तथा । तं० तेने एटले । त० ते । ए० पदवीना धरणहारने । डे० दीक्षानो डेद । वा० अथवा । प० तपनुं प्रायश्चित आवे । वा० वली ॥ १४ ॥

મૂલપાઠ ॥ ૧૪ ॥ આયરિયડવજ્ઞાણે' ઓહાયમાણે' અન્નયરં વણ્ઞા । અઙ્ગો મમંસિં' ણં
 ઓહાંવિયંસિ સમાણંસિ અયં સમુક્કસિયવ્વે. સે ય સમુક્કસણારિહે સમુક્કસિયવ્વે,
 સે ય નો સમુક્કસણારિહે નો સમુક્કસિયવ્વે. આરિય યાદં થ અન્ને કેદ સમુક્ક-
 સણારિહે સે સમુક્કસિયવ્વે, નરિય યાદં થ અન્ને કેદ સમુક્કસણારિહે સે ચેવ
 સમુક્કસિયવ્વે. તંસિ વંણં સમુક્કિદ્દંસિ પરો વણ્ઞા । હુસ્સમુક્કિદ્દં તે અઙ્ગો,
 નિવિલ્લવાહિ ? તસ્સ ણં નિવિલ્લવમાણસ્સ નરિય કેદ હેણ વા પરિહારે વા. જે
 સાહનિમયા અહાકપ્પેણં નો ડટ્ઠાણ વિહરન્તિ સર્વેસિં તેસિં તપ્પત્તિયં હેણ
 વા પરિહારે વા ॥ ૧૪ ॥

અર્થ ॥ ૧૪ ॥ આચાર્યે ઉપાધ્યાય ચારિત્ર લિંગ મુકીને જાય તે વારે અનેરા સાધુને એમ કહે છે આર્થો ? હું ચારિત્ર
 લિંગ મુકી આચાર્યે પદવી જાહેલું. તમે એ માસી આચાર્યે પદવી આ સાધુને આપજો. તે સાધુ આચાર્ય પદવી આપવા
 ૧ H balds (પૂર્વમાં વધારે) ગત્હેજ્ઞા. ૨ H (એવ) મણ. ૩ T. (ટી) તેસિં ચ. H (પૂર્વમાં) તંસિ ચ ૪ H.
 (એવ) જે તે સારું' અહાં' ણો અન્નપ્પેદ્ધિન્તિ તેસિં સર્વેસિં.

योग्य जणापतो उपाध्याय विनोरे परिक्षा लह ते पदवी तेने आपे. जो ते पदवी आपवा योग्य न जणाय तो तेने ते पदवी आपे नहि. अने ते पदवी जो त्यां बीजो कोइ योग्य साधु जणाय तो तेने आपे. जो त्यां बीजो कोइ योग्य न जणाय तो तेज साधुने ते पदवी आपे. ते पदवी आपेळ साधुने गच्छना बीजा साधु एम कहेके ते ताहरी पदवी दुष्ट हे माटे हे आर्य ? ते पदवी तुं मुक्ती दे. ते उपरयी ते साधु ते पदवी मुक्तेलो तेने दीक्षानो हेद के तपतुं प्रायश्चित आधे नहि. जे साधर्मिक साधु तेनी पदवी मुक्तावाने प्रवर्ते नहि ते सर्वने तथा ते पदवीना धरणहारने दीक्षानो हेद अथवा परिहार (तप प्रायश्चित) तप आधे ॥१४॥ उपर पदवीवंत साधुनो अधिकार कबो. ते अवसरनो जाण होय ते नव दीक्षित आशी आचार्यनो आचार कहेछो॥

अर्थ ॥ १५ ॥ आ० आचार्य । उ० उपाध्याय । स० नवदीक्षितने एकदो करावा योग्य (हेतोपस्थापना योग्य जाणीने) ययो एहं जाणतो यको ते जाणतां यकां । जा० व्यांजणे । च० चार । रा० रात्री तथा । पं० पांच । रा० रात्री हीन यया पळे पण । क० छ जीवणीयादि सूत्रार्थ प्राप्त । भि० साधुने । नो० न । उ० उठावण न करे एटले त्यां सुधी महाव्रत न दीए तो ते आचार्यने प्रायश्चित आधे । क० ते सूत्रार्थ प्राप्त होय तेने कल्पे । अ० हे । या० इहां । से० ते । के० कोइ । मा० पितादिक वढा ते जेनी संघाते बेळी दीक्षा कीधी हे पण । क० वडो पटिकंपणो छ जीवणीयादिकना सूत्रार्थनी प्राप्ति यह न होय ने स्थिरपणे थावणहार हे तेने काजे दीन पांच तथा दीन दस तथा पंदर रात्री लगे सूत्रार्थ प्राप्तीवाळा साधुने व्रत-तपने विषे उठावण न करेने पेळा वढाने यणो आदर करीने भणार्थे पळी साधेज महाव्रतने विषे उठावण करे तो ते आचार्यने प्रायश्चित नहि ते कहे छे । न० नथी । अहि । से० ते आचार्यने । के० कोइ । हे० हेद चारित्र । वा० अथवा । प० तप पण । वा० वळी न पामे । पण केम पामे ते कहे छे । न० नथी । या० इहां । से० ते । के० कोइ । मा०

पितादिक वदो जेनी संघाते भेली दीक्षा लीधी है । क० छ जीवणीयादी - सूत्रार्थ प्राप्तो । से० तेने पटले आचार्यने । सं०
पटला दीवसनो । हे० दीक्षानो हेद । वा० अथवा । प० तप प्रायश्चित्त पामे । वा० वली ॥ १५ ॥

मूळपाठ ॥ १५ ॥ आचारियउवज्जाए^१ सरमाणे जाव^२ चउरायपञ्चरायाओ कप्पाए, नत्थि
कवुं नो उवट्ठावेइ. कप्पाए अत्थि याइं से केइ माणणिज्जे कप्पाए, से सन्तरा
से केइ हेए वा परिहारे वा. नत्थि याइं से केइ माणणिज्जे कप्पाए, से सन्तरा

हेए वा परिहारे वा ॥ १५ ॥

भाचार्य ॥ १५ ॥ आचार्य उपाध्याय जे नवदीक्षित एकठो करवा (पटले हेदोपस्थापनीय चारित्र आपवा) योग्य धयो
हे एम जाणतो यको चार रात्री पांच रात्री उपरांत ते नवदीक्षित जे छ जीवणीयादि सूत्रार्थ प्राप्त साधुने उवठाण न करे
पटले पट्टावत दीए नहिलो आचार्यने प्रायश्चित्त आवे पण जो ते साधुए पितादिक वढानी संघाते भेली दीक्षा लीधी होय तेने
अपावी पांच, दस के पंदर रात्री पछी वन्नेने साथे उवठाण करे तो आचार्यने हेद, चारित्र के तप प्रायश्चित्त आवे नहि,
पण जो उपर सुजव पितादिक वडेरसा साथे नवदीक्षितने उवठाण करवातुं न होय ने नवदीक्षितने उवठाण करे नहिलो आचा-
र्यने जेदला दीन उवठाण न करे तेदला दीननो दीक्षानो हेद के परिहार तप आवे ॥ १५ ॥

१ II adds (एचपां वधारे) य. २ H has (एचपां हे) परं instead of जाव (ने वदले). ३ H (एचपां)

चउरायाओ पञ्चरायाणं.

अर्थ ॥ १६ ॥ आ० आचार्य । उ० उपाध्याय । अ० न । सं० संभाळे एटले प्रमादादिक दोषने उदये करी नवदीक्षित महाव्रतने विषे उवठाण योग्य थयो हे एवहुं ते न संभारे ने । प० उपरांत । च० चार । रा० राजी पांच राजी पळी । क० छत्रीवणीया सूत्रार्थ प्राप्त थयुं हे जेवने एवढा । भि० साधुने । नो० न । उ० उवठाण न करे ते आचार्यने प्रापश्चित आवे । क० नवदीक्षित जेने सूत्रार्थ प्राप्त थयो हे तेनी साथे । अ० हे । या० इहां । से० ते सूत्रार्थ प्राप्त साधुने । के० कोइ । पा० पितादिक वडा करी मानवा योग्य जेनी संघाते दीक्षा लीधी हे ने जेने वडो करवो हे ते भर्णा । क० ते सूत्रार्थ प्राप्त थयो नथी पण थावणहार हे तेने काजे दीन पांच तथा दस तथा पंदर राजी लगे सूत्रार्थनी प्राप्तिवाळा साधुने उवठाण करे नहि पण आदर करी भणावे पळी वेहुने संघाते उवठाण करे तो इहां न संभारता पण । न० नथी इहां । से० ते आचार्यने । के० कोइ । हे० हेद । वा० अथवा । प० परिहार तप । वा० वळी न पासे । न० नथी । या० इहां । से० ते सूत्रार्थ प्राप्त साधुने । के० कोइ एक । पा० वडेरो भितादिक वडेरो करवा योग्य । क० सूत्रार्थ प्राप्त न होय तो विसरीने उवठाण न करे तो । से० तेने । सं० जेटली राजी राखे तेदली राजीनो । हे० हेद । वा० अथवा । प० तप प्रापश्चित पासे । वा० वळी ॥ १६ ॥

मूलपाठ ॥ १६ ॥ आचार्य उवडाए असरमाणे पुरं चउरायाओ कप्यां त्रिवहुं नो

उवडावेइ. कप्याए अस्थि याइं से केइ माणएज्जे कप्याए, नस्थि से केइ छेए

વા પરિહારે વા. નરિથ યાદં સે કેઇ માણણિજો કરપાય, સે સનતરા હેણ વા

પરિહારે વા ॥ ૧૬ ॥

માર્થ ॥ ૧૬ ॥ આચાર્ય ઉપાધ્યાય કાંઈક પ્રમાદના ઉદ્દેશ સંભાલે નહિ જે નવદિક્ષિત સાધુ ઉઠાવળ યોગ્ય થયો હે તે ચાર રાત્રી, પાંચ રાત્રી પછી પણ તે નવદીક્ષિત જે હ જીવળીયાદિક સૂત્રાર્થ પ્રાપ્ત થયો હે તેને ઉઠાવળ કરે નહીં તો તે આચાર્ય ઉપાધ્યાયને પ્રાયશ્ચિત આવે. વળી તે નવદિક્ષિત સાધુ સાથે પીતાદિક વઢા કરીને માનવા યોગ્ય સાધુ બીજા હે તેના સાથે તેણે દીક્ષા લીધી હે, વળી તે સૂત્રાર્થ પ્રાપ્ત થયા નથી પણ યનાર હે તેને કાજે દીન ૫-૧૦-૧૫ રાત્રી લગે નવદીક્ષિત જેણે સૂત્રાર્થની પ્રાપ્તિ કરી હે તેને ઉઠાવળ ન કરે પણ વઢેરા પિતાદિકને ભળાવી વેહુને સંવાતે ઉઠાવળ કરે. અહીં અણસંભારતા પણ તે આચાર્યને નવદીક્ષિતને ઉઠાવળ ન કરે તોપણ હેદ પ્રાયશ્ચિત કે તપતું પ્રાયશ્ચિત આવે નહીં પણ જો તે નવદિક્ષિત સાથે પિતાદિક વઢેરા કરવા યોગ્ય કોઈ સાથે ઉઠાવળ કરવા યોગ્ય હોય નહિ તો તે વિસરીને નવદીક્ષિતને ઉઠાવળ કરે નહિ તો આચાર્યને જેટલી રાત્રીનો દીક્ષાનો હેદ અથવા તપતું પ્રાયશ્ચિત આવે ॥ ૧૬ ॥

દુયે વર્લો સાંભળ્યા અણ સાંપળ્યા આશી અધિકાર કહે હે ॥

અર્થ ॥ ૧૭ ॥ આં આચાર્ય । હં ઉપાધ્યાય । સં જાણતો થકો । વાં વળી । અં વિસરતો થકો પટલે નવદીક્ષિતને ઉઠાવળ પટલે વઢી દીક્ષા દેવાતું જાણતો થકો અથવા અણ જાણતો થકો । વાં વળી । પં (સાત દીન ચાર માસ તથા છ માસ) ઉપરાંત । દં દસ । રાં રાત્રી લગે । કં મહાવ્રત રૂપ કલ્પ આચારને વિષે । ફં હ જીવળીયાદિક સૂત્રાર્થ પ્રાપ્ત થયો । ખિં સાધુને । નોં ન । હં મહાવ્રતને વિષે ઉઠાવળ ન કરે તો આચાર્યને પ્રાયશ્ચિત । કં સૂત્રાર્થ પ્રાપ્ત સાધુને ।

अ० हे । या० इहां । से० ते । के० कोइ । मा० पितादिक वढा जेणे संघाते दीक्षा लीधी हे तेने वढो करावा भणी वांढे । क० तेने सूत्रार्थ भणावे तो । न० नथी । से० तेने । के० कोइ । डे० डेइ । वा० अथवा । प० परिहार (तप प्रायश्चित्त) । वा० वली । न० नथी । या० इहां । से० ते । के० कोइ । मा० पितादिक वढो । क० सूत्रार्थ भणावा-लायक तो । सं० एकवर्ष लग्ने । त० तेने । त० ते । प० पदवी । नो० न । क० कल्पे । आ० आचार्य पदवी । उ० देवी कल्पे नहिं ॥ १७ ॥

मूळपाठ ॥ १७ ॥ आयरियउवज्जाए^१ सरमाणे वा असरमाणे वा परं दूसरायकपाओ

कपाणं त्रिवयुं नो उवट्ठावेइ. कपाए अथि याइं से केइ माणणिज्जे कपाए,
नथि से केइ डेए वा परिहारे वा. नथि याइं से केइ माणणिज्जे कपाए,
संवत्तरं तस्स तपयत्थिं नो कप्पइ आयरियत्तं^२ जइस्सित्तए ॥ १७ ॥

भावार्थ ॥ १७ ॥ आचार्य उपाध्याय नवदीक्षितने दीक्षा देवानो दिवस नथी त्यारे संघाळे ने दीक्षा देवानो दिवस हे ते दिने सभाळता नथी, वली (सात दिन तथा चार मास तथा छ मास उपरांत) १० रात्रि लग्ने महाव्रत रूप कल्प आचार तथा छ जीवणीयादिक सूत्रना अर्थने प्राप्त थया साधुने महाव्रतने विषे उठावण न करेतो आचार्यने प्रायश्चित्त आवे पण जो सूत्रार्थ प्राप्त साधुना काइ पितृदिक वढा होय जेनी संघाते ते साधुए दीक्षा लीधी हे ने तेने वढेरो करावो हे ते भणी ने

१ P Haddas (पी. एचपां वधारे) प. २ Haddas (एचपां वधारे) वा उवज्जायत्तं वा पवत्तित्तं वा येरत्तं वा ग-
णितं वा गणावच्छेइयत्तं वा.

साधुनो पिता सूत्रार्थ भणे त्यांसुर्था उठावण करे नहि तो ते आचार्यने कांइ दीक्षानो छेद् अथवा तपनुं प्रायश्चित आवे नहि.
पण जो कोइ पितादीक बढेरो शुत्र भणाववा लायक न होय तो आचार्यने एक वरस लग्गे आचार्य वगारे पदवी देवी कल्पे
नहि ॥ १७ ॥ ए नवदक्षित साधुना आचारनो अधिकार कळो, ते साधुतो भणवाने अर्थे अनेरा गच्छने विषे पण जाय ते
भर्णा इहां भणवाने अनेरा टोळे जाय ते अधिकार कहे छे ॥

अर्थ ॥ १८ ॥ भि० साधु । य० वर्त्ती । ग० गच्छधकी । अ० छांही नीकळे (वृहत् कल्पमां कहुं छे तेम) । अ०
अनेरो । ग० गच्छने । उ० अंगीकार करीने । वि० विचरे । तं० तेवारे । च० वर्त्ती । कं० कोइएक । सा० साधर्मिक साधु
तेने । पा० देखे देखाने तेने । व० साधु एम पुढे । कं० हुं । अ० अहो आर्यो । उ० कया गच्छने अंगीकार करीने । वि०
विचरोछो । जे० जे साधु । त० तेवार पळी त्यां । स० सर्व । रा० रत्नादिक साधुनी नेआए हुं एम । तं० तेने । व० कहे ।
रा० रत्नादिक साधु । तं० तेने । व० कहे । अ० अहो । भं० हे पूज्य । क० केनी । क० नेआए विचरो छो । जे० जे ।
त० त्यां ते गच्छमां । स० सर्वे । व० बहु । सु० सुत्री । तेनी नेआए विचरं छुं । एम । तं० तेने । व० कहे । जं० जेम ।
वा० वर्त्ती । से० ते । भ० (बहु श्रुत) भगवंत । व० कहेसे । त० तेनी । आ० आज्ञा । उ० उक्ताय । व० वचन । नि०
निर्देश । चि० रक्षि ॥ १८ ॥

मूळपाठ ॥ १८ ॥ त्रिवस्तु य गणाधो अवकम्म अन्नं गणं जवसंपज्जित्ताणं विहरेज्जा,
तं च केइ साहम्मिए पासित्ता वएज्जा । कं अज्जो जवसंपज्जित्ताणं विहरसि ?

जे तत्थ सव्वराइणीए तं वएज्जा. राइणीए तं वएज्जा। अह जन्ते कस्स कप्पाए ?
जे तत्थ सव्ववहुसुए तं वएज्जा, जं वासे जगवं वक्खइ तस्स आणाउववाय-
वयणानिहेसे चिट्ठिस्सामि ॥ १८ ॥

भावार्थ ॥ १८ ॥ साधु गच्छने छांटीने (बृहत कल्पमां कहुं हे तेम) अन्य गच्छमां ज्ञानादिक निमित्ते जइ रहे केमके
ते गच्छमां गीतार्थ हे माटे ते गच्छ अंगीकार करीने विचरवो थको ते वारे ते साधुने कोइ साधर्मिक साधु देखीने पूछे के
हे आर्य साधु ? कया गच्छने अंगीकार करी विचरोछो ते वारे ते गच्छमां जे सर्व रत्नादिक साधु तेना नाम कहीने ते तेने
कहेके ते साधुओनी नेआए रहू छुं. रत्नादिक साधु तेने कहे अहो पूज्य केनी नेआए विचरो छो ? ते वारे ते कहे जे ते
गच्छमां बहु श्रुत तेनी नेआए विचरं छुं. जेम वळी ते भगवंत कहेथे तेम तेनी आज्ञा वचन प्रमाणे रहियुं ॥ १८ ॥ ए साधुने
भणवा आश्री कहुं. तेतो जुटो पण विचरे ते भणी इहां जुटो विहार करे तेनी विधि कहे हे ॥

अर्थ ॥ १९ ॥ वं घणा । सां साधर्मिक । इं वांछे । ए० एकठापणे । अं विचरवो । चां रहेवो । चां चालवो ।
कं कल्पे । नो० न । णं० तेने । थं० स्थिवरने । अं विना । आं पुढये । (पुढयाविना) । ए० एकठा । अं विचरवुं ।
चां एकठा रहेवुं । चां चालवुं (कल्पे नहिं) . तो हवे केम कल्पे ते कहे हे । कं कल्पे । णं० वळी । थं० स्थिवरने ।
आं पूछीने । ए० एकठा । अं विचरवो । चां भेळा रहेवो । चां चालवो । थं० स्थिवर । यं वळी । से० तेहने । विं
आज्ञा आपे तो । ए० एम । णं० तेने । कं कल्पे । ए० एकठा । अं विचरवो । चां रहेवो । चां चालवो । थं० स्थि-
वर । यं वळी । से० तेने । नो० न । विं आज्ञा आपे तो । ए० एम । णं० तेने । नो० न । कं कल्पे । ए० एकठा ।

अ० विचरवो । चा० रहेवो । चा० चालवो । जं० जे कोइ । त० त्यां । थे० स्थिवरनी । अ० आम्हा विना एकठा । अ० विचरवुं । चा० रहेवुं । च० चालवुं करे । से० तेने । सं० जेटला दिवस आम्हा विना विहार करे जेटला दिवसनी । डे० दी-
क्षानो डेद । वा० अथवा । प० तप प्रायश्चित पण पाये । वा० कवी ॥ १९ ॥

मृळपाव ॥ १९ ॥ वहवे साहामिमया इहेजा एगयओ अत्रिनिचारियं चारए. 'कप्पद नो
पहं थेरे अणापुहिता एगयओ अभिनिचारियं चारए, कप्पद पहं थेरे आपु-
हिता एगयओ अत्रिनिचारियं चारए. थेरा यं से वियरेजा एवं पहं नो कप्पद
एगयओ अत्रिनिचारियं चारए. जं तथ थेरेहिं आविइसे अत्रिनिचारियं च-
रन्ति, से सन्तरा ठेए वा परिहारे वा ॥ १९ ॥

भावार्थ ॥ १९ ॥ घणा साधर्मिक साधु एकठा विचरवा, रहेवा चालवा इच्छे तो स्थिवरने पूछया विना तेम विचरवुं,
रहेवुं के चालवुं कल्पे नहिं. स्थिवरने पूछीने एकठा विचरवुं, रहेवुं, चालवुं कल्पे. जो स्थिवर आम्हा आपेवो एकठा विचरवुं
रहेवुं, चालवुं कल्पे ने स्थिवर आम्हा आपे नहिं तो उपर मुजव एकठा विचरवुं, रहेवुं, चालवुं कल्पे नहिं. जो कोइ साधु त्यां

१ H (एच) जो पहं कप्पद. २ H adds (एचमां वधारे) पं. ३ H (एच) एवं. ४ H (एच) जे.

स्थिवरनी आज्ञा विना एकठा विचरवुं रहेवुं चालवानुं करे तेने जेटआ दिवस आज्ञा विना विहार करे तेने तेदला दिवसनो डेद अथना तपनुं प्रायश्चित आवे ॥ १९ ॥ ए आज्ञा सहित विचरवुं कहुं, हवे आज्ञा विना विचरे तो तेने प्रायश्चित कहे डे ॥ अर्थ ॥ २० ॥ च० आज्ञा विना चालवाने । प० प्रवर्त्यो । भि० साधु । जा० ज्यांलगे । च० चार । रा० रात्री । अथवा । प० पांच । रा० रात्री । वली । थे० स्थिवरने । पा० देखीने । स० ते (आज्ञा विना प्रवर्त्यो ते) सत्यपणे । क्व० वली । ए० ए रीते । आ० आलावे । स० ते (आज्ञा विना प्रवर्त्यो ते) सत्यपणे । क्व० वली । ए० ए रीते । प० पडिकमे । स० ते (आज्ञा) सत्यपणे । क्व० वली । ए० ए रीते आज्ञा । ओ० उग्रहीने । (लइने) । पु० पूर्वलीज । अ० आज्ञाने विषे । चि० रहे । अ० हाथनी हथेलीनी रेखा मुकाय एदलो थोडो । ल० काळ । अ० पण । ओ० आज्ञा विना रहे नहिं ॥ २० ॥

मूळपाठ ॥ २० ॥ चरियापविट्टे भिक्खू जाव चउरायंपञ्चरायाओ थरे पासेज्जा, स च्चेव आलोयणा स च्चेव पभिक्रमणा स च्चेव ओग्गहस्स पुब्बाणुन्नवणा चिट्ठइ अहा-
लन्दमवि ओग्गहे ॥ २० ॥

भावार्थ ॥ २० ॥ आज्ञा विना चालवाने प्रवर्त्यो साधु ज्यांलगे चार, पांच रात्री वली विचरीने स्थिवरने देखीने ते-
मनी आज्ञा विना विचर्यो ते सत्यपणे आलोवे, पडिकमे, आज्ञा लइने पुर्वली आज्ञाने विषे रहे ने हाथनी हथेलीनी रेखा मु-
काय तेदलो काळ पण आज्ञा विना रहे नहिं ॥ २० ॥

१ H (एचपां) चउरायं वा पञ्चरायं वा.

अर्थ ॥ २१ ॥ च० आज्ञा विना चालवाने । प० प्रवर्त्यो । भि० साधु । प० उपरांत । च० चार । रा० रात्री । अथवा ।
 पं० पांच । रा० रात्री वली । आज्ञा विना रहीने । थे० स्थिवरने । पा० देखीने । पु० वली । आ० आलोवे । पु० वली ।
 प० पटिकमे । पु० वली । डे० (स्थिवर तेने) जेटला दिवस आज्ञा विना रहे तेडला दिवसनो छेद् अने । प० प्रायश्चित्तने
 विषे । च० स्याप ते केर्यो रीते ते कहे डे । भि० साधु । भा० संज्ञपना भावने राखवाने । अ० अर्थे एटले ग्रीडु ब्रत राख-
 वाने अर्थ । दो० वीर्जावार । पि० वली । ओ० आज्ञा । अ० माणीने । सि० रहेवुं होय । वली ते साधु केवी रीते रहे ते
 कहे डे । अ० आज्ञा दीओ । भ० हे भगवंत । पि० मुजने । एहवी । ओ० आज्ञा अवग्रहीने रहेवुं पण ते आज्ञारूप अवग्रह
 विना । अ० दाथनी रखा मुकाय एटलो योडो । लं० काल पण । धु० निश्चे । नि० न रहेवुं । जे पूज्यनी । वे० आज्ञा विना
 न रहेवुं एम वचने कहीने । त० तेवार । प० पळी । का० कायाए फरी । सं० फर्यो तप प्रमुखने ॥ २१ ॥

मूळपाठ ॥ २१ ॥ चरियापविट्टे भिक्खू परं चउरार्यपञ्चरायाओ श्रे पासेज्जा, पुणो
 आलोएज्जा पुणो पडिक्खमेज्जा पुणो छेयपरिहारस्स उवट्ठाएज्जा. त्रिक्खूज्जा-
 वरस्स अट्ठाए दोक्खं पि ओग्गहे अणुज्जेवेयवे सिया । अणुजाणह भन्ते मिओ-
 ग्गहं अह्मालन्दं धुवं नितियं वेजडियं, तओ पग्गा काय संफासं ॥ २१ ॥

१ H (एचमां) चउरायं वा पञ्चरायं वा. २ H (एचमां), छेयस्स परिं. ३ H adds (एचमां वधारे) कण्ह से
 एवं वदित्तए. ४ T H adds (टी. एचमां वधारे) निच्छइयं.

भार्य ॥ २१ ॥ कोइ साधु आज्ञा विना बीजा गच्छमां चालवाने प्रवर्त्यो आज्ञा विना चार रात्री अथवा पांच रात्री उपरांत रह्यो, पछी स्थिरने देखीने फरी आलोवे, फरी पढिकमे, आज्ञा विना जेटला दिवस बीजा गच्छमां रह्यो तेटला दिवसनो छेद प्रायश्चित अथवा तपनुं प्रायश्चित स्थिर आपे ते श्री रीते ते कहे छे. साधु संजमना भावने राखवाने अर्थ (श्रीजुं व्रत राखवाने) बीजीवार स्थिरनी आज्ञा मागीने रहे. वळी ते साधु केवी रीते रहे ते कहे छे. ते साधुने एम कहेवुं कल्पे के हे भगवंत ? बीजा गच्छमां रहेवानी आज्ञा मुजने आपो तो रहूं. आज्ञा विना अनेरा गच्छमां हाथनी रेखा सुकाय तेटलो काळ पण रहेवुं नहिं (रहेवा इच्छवुं नहिं), पछी आज्ञा विना रह्यो ते माटे कायाए करी तपने फरसे ॥ २१ ॥ ए आज्ञा विना विचरवा आश्री कहुं ॥

अर्थ ॥ २२ ॥ च० चालवा थकी । नि० निवर्त्यो । भि० साधु । जा० ज्यांछो । च० चार । रा० रात्री । पं० पांच । रा० रात्री । थ० स्थिर तेने । पा० देखे । देखीने । स० ते सत्यपणे । च० वळी । ए० ए रीते । आ० आलोवे । स० ते सत्यपणे । च० वळी । ए० ए रीते । प० पढिकमे । स० ते सत्यपणे । च० वळी । ए० ए रीते आज्ञा । ओ० उचग्रहीने (लइने) । पु० पुर्व लीज । अ० आज्ञाने विषे । चि० रहे । अ० थोडी । ल० वार । अ० पण । ओ० आज्ञा विना रहेनहिं ॥ २२ ॥

सूळपाठ ॥ २३ ॥ चरियानियट्टे निक्खू जाव चउरायपअरायाओ थरे पासेज्जा, स च्चेव आलोयणा स च्चेव पन्निक्कमणा स च्चेव ओग्गहस्स पुवाणुन्नवणा चिद्धइ अहा-
लन्दमवि ओग्गह ॥ २३ ॥

भावार्थ ॥ २२ ॥ जे साधु बीजा गच्छमां आझा विना चालवा यकी निवर्त्यो ज्यांलगे चार रात्री, पांच रात्री आझा विना बीजा गच्छमां रखा पछी स्थिर तेने देखे देखीने सत्यपणे (आझा विना बीजा गच्छमां रखो मोटे) आलावे पडि-
कमे आझा लहने पूर्वली आझाने विषे रहे ने हाथनी दृश्येतीनी रेखा सुकाय तेदलो काळ पण आझा विना बीजा गच्छमां
रहे नहि ॥ २२ ॥

अर्थ ॥ २३ ॥ च० चालवा यकी । नि० निवर्त्यो । भि० साधु आझा विना । प० उपरांत । च० चार । रा० रात्री ।
पं० पांच । रा० रात्री पडे । थो० स्थिर तेने । पा० देखे देखीने । पु० वली । आ० आलावे । पु० वली । प० पडिकमे ।
पु० वली । हे० जेदला दिवस आझा विना रखो ते दिवसतो हेद अथवा । प० परिहार तपे स्थिर तेने । उ० रथापे । पछी
केवी रीते रहे ते कहे हे । भि० साधु । भा० संजमना भावने राखवाने । अ० अर्थे । दो० बीजीवार । पि० वली । ओ०
आझा । अ० मार्गाने । सि० रहे । कल्पे ते साधुने एम कहेवुं । अ० आझा दीओ । भं० हे पूज्य ? । मि० मारे । ओ० आझा
लहने रहेवुं पण आझा विना । अ० थोडो । लं० काळ पण । धु० निधे । नि० न रहेवुं । वे० पूज्यनी आझा विना
निवर्त्यो हे एम वचन कहीने । त० ते वार । प० पछी । तप मनुखने । का० कायाए करी । सं० फरसे ॥ २३ ॥

मूलपाठ ॥ २३ ॥ चरियानियडे निक्खू परं चउरायपअरायाओ थोरे पासेज्जा, पुणो.
आलोएज्जा पुणो पडिकमेज्जा पुणो छेयपरिहारस्स उवट्ठाएज्जा. निक्खुजा-

वस्स अट्टाप दोक्खं पि ओग्गहे अणुन्नवेयवे सिया । अणुजाणह न्नन्ते सिओ-
ग्गहं अहालनन्दं धुवं नितियं वेउट्ठियं, तओ पत्ता कायसंफासं ॥ २३ ॥

भावार्थ ॥ २३ ॥ आज्ञा विना चाल्वा यकी निवर्त्यो साधु आज्ञा विना चार रात्री अथवा पांच रात्री उपरांत बीजा गच्छमां रहे पछी स्थिर तेने देखे देखीने ते बीजीवार आलावे, पढिकम्म, जेटली रात्री आज्ञा विना रह्यो तेदली रात्रीनो हेद अथवा तप प्रायश्चित स्थिर तेने आपे, वली ते साधु आज्ञाव्रत राखवा भणी संजमना भावे बीजीवार स्थिररनी आज्ञा मागीने बीजा गच्छमां रहे. कल्पे ते साधुने एम कहेवुंके हे भगवंत पूज्य मने बीजा गच्छमां रहेवानी आज्ञा दीओ एम कहिने आज्ञा मळेयी बीजा गच्छमां रहेवुं कल्पे पण आज्ञा विना हाथनी हथेलीनी रेखा सुकाय तेदले काळ पण रहेवुं नहिं, रहेवा इच्छवुं नहिं, जे साधु पूज्यनी आज्ञा विना रहेवायी निवर्त्यो हे ते साधु ते वार पछी कायाए तप प्रमुखने स्पर्शो ॥ २३ ॥

अर्थ ॥ २४ ॥ दो० वे । सा० साधर्मिक साधु । ए० एकठा यइने । वि० विचरे हे । तं० ते । ज० कहे हे । तेमां । से० एक शिष्य हे ने । य० वली । रा० एक रत्नादिक गुरु हे । य० वली । त० त्यां ते बहु मांहे । से० ते शिष्य । अ० अने-राने । प० श्रुत शिष्यनो परिवार घणो हे । रा० वडा गुरुने । अ० थोडो हे श्रुत शिष्य परिवार । से० शिष्यने । त० तेवार पछी । रा० रत्नादिक गुरुने । उ० अंगीकार करीने सेवा वडाइ देवी एदले घणी सेवा करवी एम घणे गुणे करी अंगीकार करीने विचरे । भि० भिक्षानुं संविभाग आपे । उ० तथा विनयादिक वैयावच करवा भात पाणी । च० आदी । द० आणी आपवो । क० वडाने यथायोभ्य कल्प नीपजे । गुरुने भक्त आणी दीए अने विनयादिक सर्व कार्य करे ॥ २४ ॥

१ H adds (एचमां वधारे) कणइ से एवं वदिचिए, २ H adds (एचमां वधारे) निच्छइयं.

मूळपाठ ॥ २४ ॥ दो साहसिमया एगयओ विहरन्ति, तंजहा । सेहे य राइणीए य. तस्थ
सेहतराए पलिहन्ने, राइणीए अपलिहन्ने. सेहतराएणं राइणीए नक्संपज्जियवे,

त्तिवलोववायं च दूतयइ कपागं ॥ २४ ॥

भावार्थ ॥ २४ ॥ वे साधर्मिक साधु एकठा थइने विचरे हे ते कहे हे, तेमां एक शिष्य हे ने एक रत्नादिक गुरु हे तेमां
शिष्यने भणोळा शिष्योनो परिवार घणो हे ने गुरुने तेवो परिवार थोडो हे. ते शिष्य जेनो शिष्य परिवार घणो हे तेणे
रत्नादिक गुरुने रत्नादिक गुरुनो समीपे आवीने सेवा वढाइ देवी, घणी घणी सेवा करवी एम घणा गुणे करी अंगीकार
करीने विचरे, भिक्षामां संविभाग करे, विनय वैयावचादिक करे, भात पाणी आणी आपे एम वढाने यथायोग्य कल्प नीपजे
तेम भक्त आणी दीए अने विनयादिक सर्व कार्य करे ॥ २४ ॥ एम शिष्य आश्री कहुं. हवे गुरु घणा शिष्य परिवारे होय
तो गुं करे ते कहे हे ॥

अर्थ ॥ २५ ॥ दो० वे । सा० साधर्मिक साधु । ए० एकठा । वि० विचरे । तं० ते कहे हे । से० शिष्य । य० तथा ।
रा० रत्नादिक गुरु । य० वळी । तं० ते वे माहि । रा० गुरु हे ते । प० तेने शिष्य परिवार घणो हे । से० शिष्यने । उ०
अन्यतर एटले बीजा शिष्यने । अ० शिष्य परिवार थोडो हे । इ० इच्छा आवे तो । रा० ते गुरु । से० ते शिष्यने । उ०
अंगीकार करीने पढीवर्जे एटले पासे राखे । इ० इच्छाए । नो० न । उ० पढीवर्जे एटले इच्छा न होयतो न पासे राखे ।
इ० इच्छा होयतो । भि० साधुने । उ० आहार पाणी वैयावच । द० करे । क० वढा साधुनी । इ० इच्छा न आवे तो ।
नो० न भात पाणी । द० आणी आपे वैयावच न करे । क० वढो साधु ॥ २५ ॥

मूलपाठ ॥ २५ ॥ दो साहसिमया एगयओ विहरन्ति । तंजहा । सेहे य राइणीए थ.
तरथ राइणीए पलिहन्ने, सेहतराए अपलिहन्ने. इह्हा राइणीए सेहतराणं उव-
संपज्जाइ इह्हा नो उवसंपज्जाइ, इह्हा निक्खोववायं दल्लयइ कप्पाणं इह्हा नो
दल्लयइ कप्पाणं ॥ २५ ॥

भाषार्थ ॥ २५ ॥ वे साधर्मिक साधु एकठा विचरे तेषां एक शिष्य हे ने बीजो गुरु हे तेषां गुरुने घणा शिष्यनो परि-
वार हे ने शिष्यने शिष्य परिवार ओछो हे. जो गुरुनी इच्छा थाय तो शिष्यने अंगीकार करी पासे राखे, इच्छा न आवे
तो शिष्यने पासे राखे नहीं. इच्छा आवे तो शिष्यने आहार पाणी आपी वैयावच करे ने वडा साधुनी इच्छा न आवे
तो भात पाणी आपी न आपे ने वैयावच न करे ॥ २५ ॥ साधु कह्वा ते सरखा दावे न रहे ते भणी हवे सरखाने रहे-
वानो अधिकार कहे हे ॥

अर्थ ॥ २६ ॥ दो० वे । भि० साधु । ए० आहार पाणी भेळा सहित एकठा । वि० विचरता । नो० न । षं० वळी ।
क० कल्पे (न कल्पे) तेमने बेहुने एकने वडेरो कर्मा विना । अ० मांहोमाहि । उ० अंगीकार करीने । वि० विचरवुं कल्पे
नहिं । क० कल्पे । षं० वळी । अ० लघुए । रा० रत्नादिक वडेराने । अ० मांहोमाहि । एकेकने वडापणे । उ० अंगीकार
करीने । वि० विचरवुं ॥ २६ ॥

१ H Omits (एचपां नथी) कप्पाणं.

मृळपाठ ॥ २६ ॥ दो भिक्खुणो एगयओ^१ विहरन्ति, नो णं कप्पइ अन्नमन्नं उवसंप-
ज्जिताणं विहरित्तए. कप्पइ णं अहाराइणियाए^२ अन्नमन्नं उवसंपज्जिताणं
विहरित्तए ॥ २६ ॥

भाचार्य ॥ २६ ॥ वे साधु साथे विचरता यका सरत्ताए वहेराने मांहोमांहि वंदणा कर्या विना रहेंहुं कल्पे नहिं, लघुए
वहेराने मांहोमांहि वंदणादिक करीने मांहोमांहि एकेकने वटापणे अंगीकार करीने विचरहुं कल्पे ॥ २६ ॥ उपर सामान्य साधु
आश्री कलुं. ह्वे गणावच्छेदक आश्री कहे छे ॥

अर्थ ॥ २७ ॥ दो० वे । ग० गणावच्छेदक । ए० एकठा । वि० विचरे छे । नो० नहिं । णं० वली । क० कल्पे एक-
वीजाने वहेरी कर्या विना । अ० मांहोमांहि । उ० अंगीकार करी । वि० विचरहुं न कल्पे । क० कल्पे । णं० वली । अ०
लघुए । रा० मोटा वहेराने । अ० मांहोमांहि एकेकने वटापणे । उ० अंगीकार करीने । वि० विचरहुं कल्पे ॥ २७ ॥
मृळपाठ ॥ २७ ॥ दो गणावहेइया एगयओ विहरन्ति, नो एं कप्पइ अन्नमन्नं उवसं-
पज्जिताणं विहरित्तए. कप्पइ एं अहाराइणियाए अन्नमन्नं उवसंपज्जिताणं
विहरित्तए ॥ २७ ॥

भावार्थ ॥ २७ ॥ वे गणावच्छेदक साथे विचरता यकां सरत्ताए वढेरो कशी मांहीमांही बंदणा कर्या विना रहेवुं कलपे नाहि एटले वनेए सरखे भावे रहेवुं न कलपे. लघुए मोटा वढेराने बंदणा करी मांहीमांही विचरवुं कलपे ॥ २७ ॥

अर्थ ॥ २८ ॥ दो० वे । आ० आचार्य । उ० उपाध्याय । ए० एकठा । वि० विचरे हे । नो० नाहि । णं० वळी । क० कलपे एक बीजाने वढेरो कर्या विना एटले सरखे भावे । अ० मांहीमांही । उ० अंगीकार करीने । वि० विचरवुं न कलपे । कं० कलपे । णं० वळी । अ० लघुए । रा० मोटा वढेराने । अ० मांहीमांही एकेकने वटापणे । उ० अंगीकार करीने । वि० विचरवुं कलपे ॥ २८ ॥

मूळपाठ ॥ २८ ॥ दो आयरियउवज्जाया एणयओ विहरानित, नो एहं कप्पइ अन्नमन्नं उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए. कप्पइ एहं अहारादणियाए अन्नमन्नं उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए ॥ २८ ॥

भावार्थ ॥ २८ ॥ एम आचार्य उपाध्याय एकठा विचरे हे तेमणे अन्योन्य एक बीजाने वढेरो कर्या विना एटले सरखे भावे विचरवुं कलपे नाहि. लघुए वढेराने बंदणा करीने रहेवुं कलपे ॥ २८ ॥ उपर वे साधु आशी कहुं. हवे घणा साधु आशी कहे हे ॥

अर्थ ॥ २९ ॥ व० घणा । मि० साधु । ए० एकठा । वि० विचरे तेने । नो० नाहि । णं० वळी । क० कलपे । अ०

अन्यो अन्त्य वहेरो कर्पा विना । उ० अंगीकार करीने । वि० विचारवुं (कल्पे नहिं) । क० कल्पे । प० वली । अ० लघुए ।
रा० वहेरा साये वं०णा करी । अ० मांहोमांहि । उ० अंगीकार करीने । वि० विचारवुं कल्पे ॥ २९ ॥

मूळपाठ ॥ २९ ॥ वहवे त्रिवलुणो एगयथो विहरन्ति, नो एहं कप्पइ अन्नमन्नं उवसं-
पज्जित्ताणं विहरित्तए. कप्पइ एहं अहारादणियाए अन्नमन्नं उवसंपज्जित्ताणं
विहरित्तए ॥ २९ ॥

भावार्थ ॥ २९ ॥ घणा साधुओ एकठा थइ विचरे तेमणे अन्योअन्त्य वहेराने कर्पा विना अंगीकार करीने विचारवुं कल्पे
नहिं. लघुए वहेराने अंगीकार करीने विचारवुं कल्पे ॥ २९ ॥

अर्थ ॥ ३० ॥ व० घणा । ग० गणावच्छेदक । ए० एकठा । वि० विचरे छे । नो० नहिं । प० वली । क० कल्पे
एकवीजाने वहेरो कर्पा विना । अ० मांहोमांहि । उ० अंगीकार करी । वि० विचारवुं न कल्पे । क० कल्पे । प० वली ।
अ० लघुए । रा० मोटाने वहेरो करी । अ० मांहोमांहि । उ० अंगीकार करी । वि० विचारवुं कल्पे ॥ ३० ॥

मूळपाठ ॥ ३० ॥ वहवे गणावहेइया एगयथो विहरन्ति, नो एहं कप्पइ अन्नमन्नं उव-
संपज्जित्ताणं विहरित्तए. कप्पइ एहं अहारादणियाए अन्नमन्नं उवसंपज्जि-
त्ताणं विहरित्तए ॥ ३० ॥

भावार्थ ॥ ३० ॥ घणा गणावच्छेदक एकठा विचरे हे तेमने मांहीमांही एकेकने वडेरो कर्मा विना विचरवुं कल्पे नहीं.
पण लघुए मोटाने वडेरो करी तेने वंदणा करी मांहीमांही विचरवुं कल्पे ॥ ३० ॥

अर्थ ॥ ३१ ॥ व० घणा । आ० आचार्य । उ० उपाध्याय । ए० एकठा । वि० विचरे हे । नो० नहिं । ण्हं० वळी ।
क० कल्पे एक बीजाने वडेरो कर्मा विना । अ० मांहीमांही । उ० अंगीकार करी । वि० विचरवुं न कल्पे । क० कल्पे ।
ण्हं० वळी । अ० लघुए । रा० मोटाने वडेरो करी । अ० मांहीमांही । उ० अंगीकार करी । वि० विचरवुं कल्पे ॥ ३१ ॥

मूळपाठ ॥ ३१ ॥ बहवे आयरियजवज्जाया एगयथो विहरन्ति, नो एहं कप्पइ अन्नमन्नं
जवसंपज्जिन्नाणं विहरित्तए. कप्पइ एहं अहाराइणियाए अन्नमन्नं जवसंपज्जि-
न्नाणं विहरित्तए ॥ ३१ ॥

भावार्थ ॥ ३१ ॥ घणा आचार्य उपाध्याय एकठा विचरे हे, एक बीजाने वडेरो कर्मा विना मांहीमांही एकठा विचरवुं
न कल्पे, पण लघुए मोटाने वडेरो करी तेने वंदणा करी एकठा विचरवुं कल्पे ॥ ३१ ॥

अर्थ ॥ ३२ ॥ व० घणा । भि० साधु । व० घणा । ग० गणावच्छेदक । व० घणा । आ० आचार्य । उ० उपाध्याय ।
ए० एकठा । वि० विचरे । नो० न । ण्हं० वळी । क० कल्पे । अ० मांहीमांही वडेरो कर्मा विना । उ० अंगीकार करीने ।
वि० विचरवुं कल्पे नहीं । एटले सरखे दावे कल्पे नहिं तो केम कल्पे ते कहे हे । क० कल्पे । ण्हं० वळी । अ० लघुए ।
रा० वडेराने वंदणा करी । अ० मांहीमांही । उ० अंगीकार करीने । वि० विचरवुं कल्पे ॥ ३२ ॥ त्ति० एम । वे० हुं कहुंछं ॥

मूढपाठ ॥ ३२ ॥ वहवे भिववुणो वहवे गणावहेइया वहवे आयरियजवज्जाया एगयओ
विहरन्ति, नो एहं कप्पइ अन्नमन्नं उवसंपज्जिताणं विहरित्तए^२. कप्पइ एहं
अहाराइणियाए अन्नमन्नं उवसंपज्जिताणं विहरित्तए^३ ॥ ३२ ॥ ति वेमिं ॥

भावार्थ ॥ ३२ ॥ घणा सायुओ, घणा गणावच्छेदक, घणा आचार्य, उपाध्याय एकठा विचरे तेमने मांहेमांहि वडेरो
कर्या विना अंगीकार करीने विचरवुं कल्पे नहि (चोमासु वडेरो करीने रहेवुं कल्पे) सरखे दावे एटले एक बीजाने सरखी
वंदणा करी रहेवुं कल्पे नहि. लघुए वडेराने वंदणा करी (सीयाळो जनाळो) एक बीजाने अंगीकार करीने रहेवुं कल्पे ॥ ३२ ॥
एम सुधर्मास्सामी जंइस्सामीने कहे ते के जेप में श्री महावीर देव पासि सांपळवुं तेम में तुज प्रत्ये कहुं ॥

अर्थ ॥ व० व्यवहारनो । च० चोथो । उ० उद्देशो । म० पुरो थयो ॥ ४ ॥

मूलपाठ ॥ व्यवहारस्स चउत्थो उद्देश्यो समत्तो ॥ ४ ॥

भावार्थ ॥ व्यवहारसूत्रनो चोथो उद्देशो पुरो थयो ॥ ४ ॥

१ ॥ (एच) एगओ. २ H 80th (एचमां वधारे) वासावासं वरथए कप्पइ पवित्तिए कं. ३ P B, Hadds
(पं. चो एचमां वधारे) हेमन्तगिम्हासु. ४ In H follows (एचमां डेवट) ति वेमि.

ववहारस्स पञ्चमो उद्देसओ.

ववहार सूत्रनो पांचमो उद्देसो.

अर्थ ॥ १ ॥ नो० न । क० कल्पे । प० प्रवर्तणी साध्वीने । अ० पोता सहित । वि० वे जणीने । हे० शीयाळे । नि० उनाळाने विषे । चा० चालवुं ॥ १ ॥

सूळपाठ ॥ १ ॥ नो कपपद् पवत्तिणीए अप्पविइयाए हेमन्तनिम्हासु चारए ॥ १ ॥

भावार्थ ॥ १ ॥ प्रवर्तणी साध्वीने शीयाळे उनाळे पोता सहित वे जणीए विचारवुं न कल्पे ॥ १ ॥

अर्थ ॥ २ ॥ क० कल्पे । प० प्रवर्तणी साध्वीने । अ० पोता सहित । त० त्रण जणीने । हे० शीयाळे । नि० उनाळे । चा० चालवुं ॥ २ ॥

सूळपाठ ॥ २ ॥ कपपद् पवत्तिणीए अप्पतइयाए हेमन्तनिम्हासु चारए ॥ २ ॥

भावार्थ ॥ २ ॥ प्रवर्तणी साध्वीए पोता सहित त्रण जणीए शीयाळे उनाळे चालवुं कल्पे ॥ २ ॥

अर्थ ॥ ३ ॥ नो० न । क० कल्पे । ग० गणावळेदणीने । अ० पोता सहित । त० त्रण जणीने । हे० शीयाळे । नि० उनाळे । चा० चालवुं ॥ ३ ॥

१ H always (एचमां हमेशा) पविं P B. b in same cases. पी. वी. वीमां कोइक जभयाए.)

सूठपाठ ॥ ३ ॥ नो कपड गणावहेइणीए अप्ततइयाए हेमन्तगिन्हहासु चारए ॥ ३ ॥

भावार्य ॥ ३ ॥ गणावहेइणीने पोता सहित त्रण जणीने शीयाळे उनाळे चालवुं कल्पे नही ॥ ३ ॥
अर्थ ॥ ४ ॥ क० कल्पे । ग० गणावहेइणीने । अ० पोता सहित । च० चारजणीने । हे० शीयाळो । गि० उनाळो ।

चा० चालवुं ॥ ४ ॥

सूठपाठ ॥ ४ ॥ कपड गणावहेइणीए अप्तचउरथाए हेमन्तगिन्हहासु चारए ॥ ४ ॥

भावार्य ॥ ४ ॥ गणावहेइणीने पोता सहित चार जणीने शीयाळे उनाळे चालवुं कल्पे ॥ ४ ॥ उपर शीयाळा उनाळा-
नो आटा दर्निनी वात करी, हवे चोमासासां केम रहेवुं ते करे हे ॥

अर्थ ॥ ५ ॥ नो न । क० कल्पे । प० प्रवर्तणीने । अ० पोतासहित । त० त्रणजणीने । वा० चोमासुं । व० रहेवुं ॥ ५ ॥

सूठपाठ ॥ ५ ॥ नो कपड पवत्तिणीए अप्ततइयाए वासावासं वरथाए ॥ ५ ॥

भावार्य ॥ ५ ॥ प्रवर्तणीने पोता सहित त्रण जणीए चोमासुं रहेवुं कल्पे नही ॥ ५ ॥
अर्थ ॥ ६ ॥ क० कल्पे । प० प्रवर्तणीने । अ० पोता सहित । च० चारजणीने । वा० चोमासे । व० रहेवुं ॥ ६ ॥

सूठपाठ ॥ ६ ॥ कपड पवत्तिणीए अप्तचउरथाए वासावासं वरथाए ॥ ६ ॥

भावार्य ॥ ६ ॥ प्रवर्तणीए पोता सहित चार जणीए चोमासुं रहेवुं कल्पे ॥ ६ ॥

अर्थ ॥ ७ ॥ नो० न । क० कल्पे । ग० गणावछेदणीने । अ० पोता सहित । च० चार जणीने । वा० चोमासुं । व० रहेवुं न कल्पे ॥ ७ ॥

मूळपाठ ॥ ७ ॥ नो कपइ गणावछेदणीए अप्पचउत्थाए वासावासं वरथाए ॥ ७ ॥

भावार्थ ॥ ७ ॥ गणावछेदणीए पोता सहित चार जणीने चोमासु रहेवुं कल्पे नही ॥ ७ ॥

अर्थ ॥ ८ ॥ क० कल्पे । ग० गणावछेदणीने । अ० पोता सहित । पं० पांच जणीने । वा० चोमासु । व० रहेवुं कल्पे ॥ ८ ॥

मूळपाठ ॥ ८ ॥ कपइ गणावछेदणीए अप्पञ्चमाए वासावासं वरथाए ॥ ८ ॥

भावार्थ ॥ ८ ॥ गणावछेदणीने पोता सहित पांच जणीने चोमासु रहेवुं कल्पे ॥ ८ ॥ उपर एक आश्री कहुं हवे घणी आश्री कहे छे ॥

अर्थ ॥ ९ ॥ से० ते । गा० गापने विषे । वा० अथवा । न० नगरने विषे । वा० अथवा । नि० निगमने विषे । वा० अथवा । रा० राज्यधानीने विषे । वा० वळी । व० घणी । प० प्रवर्तणीने । अ० पोता सहित । त० त्रण जणीने । व० घणी । ग० गणावछेदणीने । अ० पोता सहित । च० चार जणीने । क० कल्पे । हे० शीयाळे । नि० उनाळे । चा० विचरवुं । अ० एक बीजानी । नी० नेआए ॥ ९ ॥

मूळपाठ ॥ ९ ॥ से गांमंसि वा नगरंसि वा निगमंसि वा रायहाणिंसि वा वहूणं पवत्ति-
 णीणं अप्पत्तइयाणं वहूणं गणावहेइणीणं अप्पचउत्थाणं कप्पद्द हेमन्तगिम्हासु
 चारए अन्नमदं नीसाए ॥ ९ ॥

भावार्थ ॥ ९ ॥ ते गामने उपां लगे संनिवेज्जाने विषं घणी प्रवर्तणानं पोता सहित त्रण जणीने, घणी गणावच्छेदणीने
 पोता सहित चार जणीने द्यायाळे उनाळे मांहेमांदि एक एक्कनी नेआए विचरवुं कल्पे पटले आपणा शिष्यणी सहित रहेवुं
 पण अनैरानां न गणवी ॥ ९ ॥ इवे चोमासा आश्री कहे हे ॥

अर्थ ॥ १० ॥ से० ते । गा० गामने विषे । वा० अथवा । न० नगरने विषे । वा० अथवा । नि० निगमने विषे । वा०
 अथवा । रा० राजधानीने विषे । वा० वळी । व० घणी । प० प्रवर्तणीने । अ० पोता सहित । च० चार जणीने । व०
 घणी । ग० गणावच्छेदणीने । अ० पोता सहित । पं० पांच जणीने । क० कल्पे । वा० चोमासुं । व० रहेवुं । अ० एक
 वाजानी । नी० नेआए ॥ १० ॥

मूळपाठ ॥ १० ॥ से गांमंसि वा नगरंसि वा निगमंसि वा रायहाणिंसि वा वहूणं पवत्ति-
 णीणं अप्पचउत्थाणं वहूणं गणावहेइणीणं अप्पअमाणं कप्पद्द वासावासं

वरथप् अन्नमन्नं नीसाप् ॥ १० ॥

भावार्थ ॥ १० ॥ ते गामने विषे ज्यां लगे सन्निवेशने विषे घणी पर्वर्त्तणीए पोता सहित चार जणीने, घणी गणावच्छेदणीने पोता सहित पांच जणीने चोमासुं एक बीजानी नेआए रहेवुं कल्पे एटले पोतानी खिच्यणी सहित रहेवुं पण अनेरानी अधिक ओछी नेआ गणवी नहिं ॥ १० ॥ उपर विचरवा आथी कहुं ने विचरतां थका कोइ एक काल पण करे, इहां पर्वर्त्तणी प्रमुखे काल कीथा पछी पाछली केवी रीते विचरे ते अधिकार कहे छे ॥

अर्थ ॥ ११ ॥ गा० ग्रामासुं ग्राम । दू० जाती थको । नि० साध्वी । य० वळी । जं० जेहने । पु० आगळ । का० करीने । वि० विचरे । सा० ते वढी साध्वी । आ० कदाचित । वी० काल करे तो । अ० छे । या० इहां । थ० वळी । का० कोइएक आचारंग निसीथनी भणनारी । अ० अनेरी साध्वी तेने । उ० अंगीकार करी एटले वडेरी करी तेनी आज्ञा मांहे चाले एवी योग्य छे तो कल्पे । सा० ते भणनारी साध्वीने । उ० अंगीकार करी वडेरी करी तेनी आज्ञा मांहे विचरवुं । न० नथी । या० इहां । थ० वळी । का० कोइ आचारंगादिकनी भणनारी । अ० अनेरी साध्वी । उ० वडेरी करवा योग्य नथी तो । ती० तेने । थ० वळी । अ० पोते । क० आचारंगादिक निसीथना अध्ययनने विषे । अ० अ । स० समर्थ एम । क० कल्पे । सा० तेने । ए० एक । रा० रात्रीनी । प० प्रतिज्ञा धारीने । ज० जे । ज० जे । दि० दिशाए । अ० अनेरी । सा० साधर्मिक साध्वी आचारंग निसीथनी भणनार वडेरी थइने । वि० विचरे छे । त० ते । त० ते । दि० दिसे । उ० जावुं (कल्पे) । नो०

१ म (एचमां) निससाए.

न । सा० तेने । क० कल्पे । त० त्यां । वि० विहार । व० निमित्ते (अर्थ) । व० प्रवर्तुं रहेतुं । क० कल्पे । सा० ते
 साध्वीओने । त० त्यां । का० कोइ रोगादिक कारण । व० निमित्ते । व० रहेतुं । त० ते साध्वीने । च० णं वली । का०
 फारण । नि० पुरं पए । प० अनेरी साध्वी । व० कहे । व० वसो रहो । अ० अहो आर्य । ए० एक । रा० रात्री । वा०
 अथवा । दु० वे । रा० रात्री । वा० वली । ए० एष । सा० तेने । क० कल्पे । ए० एक । रा० रात्री । वा० अथवा ।
 दु० वे । रा० रात्री । वा० वली । व० रहेतुं । नो० न । सा० तेने । क० कल्पे । प० उपरांत । ए० एक । रा० रात्री ।
 वा० वली । दु० वे । रा० रात्री । वा० वली उपरांत । व० रहेतुं । जं० जे कोइ साध्वी । त० त्यां । प० उपरांत । ए०
 एक । रा० रात्री । वा० अथवा । दु० वे । रा० रात्री । वा० वली उपरांत । व० वसे तो । सा० तेहने । सं० जेटली
 रात्री रहे तेथली रात्रीने । हे० हेद । वा० अथवा । प० तपतुं प्रायश्चित्त पण आवे । वा० वली ॥ ११ ॥

मूळपाठ ॥ ११ ॥ गामाणुगामं दृढजमाणी निगन्धी य जं पुरओ काडं विहरइ सा
 आहच्च वीसम्भेज्जा, अस्थि याइं य काइ अन्ना उवसंपज्जाणरिहा सा उवसंप-
 ज्जियवां. नस्थि याइं य काइ अन्ना उवसंपज्जाणरिहा तीसे य अत्पणो कत्पाए

१ H (एच) कट्टु विहरेज्जा. २ H (एच) वीसुं. ३ H adds (एचमां वधारे) कत्पाइ (सा). ४ H
 (एचमां वधारे) सिमा. ५ H omits (एचमां नथी) तीसे य.

वरथए अन्नमद्वं नीसाए ॥ १० ॥

भावार्थ ॥ १० ॥ ते गामने विषे ज्यां लगे सन्निवेशने विषे यणी प्रवर्तणीए पोता सहित चार जणीने, यणी गणावच्छेदणीने पोता सहित पांच जणीने चोमासुं एक बीजानी नेआए रहेवुं कल्पे एटले पोतानी शिष्यणी सहित रहेवुं पण अनेरानी अधिक ओछी नेआ गणवी नहिं ॥ १० ॥ उपर विचरवा आश्री कहुं ने विचरतां थका कोइ एक काळ पण करे, इहां प्रवर्तणी प्रसुवे काळ कीथा पछी पाछली केवी रीते विचरे ते अधिकार कहे हे ॥

अर्थ ॥ ११ ॥ गा० ग्रामातुं ग्राम । दू० जाती थको । नि० साध्वी । य० वळी । जं० जेहने । पु० आगळ । का० करीने । वि० विचरे । सा० ते वढी साध्वी । आ० कदाचित । वी० काळ करे तो । अ० हे । या० इहां । थ० वळी । का० कोइएक आचारंग निसीयनी भणनारी । अ० अनेरी साध्वी तेने । उ० अंगीकार करी एटले वडेरी करी तेनी आज्ञा मांहे चाले एवी योग्य हे तो कल्पे । सा० ते भणनारी साध्वीने । उ० अंगीकार करी वडेरी करी तेनी आज्ञा मांहे विचरवुं । न० नथी । या० इहां । थ० वळी । का० कोइ आचारंगादिकनी भणनारी । अ० अनेरी साध्वी । उ० वडेरी करवा योग्य नथी तो । ती० तेने । य० वळी । अ० पोते । क० आचारंगादिक निसीयना अध्ययनने विषे । अ० अ । स० समर्थ एम । क० कल्पे । सा० तेने । ए० एक । रा० रात्रीनी । प० प्रतिज्ञा धारीने । ज० जे । ज० जे । दि० दिशाए । अ० अनेरी । सा० साध्वीक साध्वी आचारंग निसीयनी भणनार वडेरी थइने । वि० विचरे हे । त० ते । त० ते । दि० दिसे । उ० जावुं (कल्पे) । नो०

१ H (एचपां) निससाए.

न । सा० तेने । क० कल्पे । त० त्यां । वि० विहार । व० निमित्ते (अर्थे) । व० प्रवर्तुं रहेवुं । क० कल्पे । सा० ते
 साध्वीओने । त० त्यां । का० कोइ रोगादिक कारण । व० निमित्ते । व० रहेवुं । त० ते साध्वीने । च० णं० वली । का०
 पारण । ति० पुरे थप् । प० अनेरी साध्वी । व० कहे । व० वसो रहो । अ० अहो आर्य । ए० एक । रा० रात्री । वा०
 अथवा । दु० वे । रा० रात्री । वा० वली । ए० एम् । सा० तेने । क० कल्पे । ए० एक । रा० रात्री । वा० अथवा ।
 दु० वे । रा० रात्री । वा० वली । व० रहेवुं । नो० न । सा० तेने । क० कल्पे । प० उपरांत । ए० एक । रा० रात्री ।
 वा० वली । दु० वे । रा० रात्री । वा० वली उपरांत । व० रहेवुं । जं० जे कोइ साध्वी । त० त्यां । प० उपरांत । ए०
 एक । रा० रात्री । वा० अथवा । दु० वे । रा० रात्री । वा० वली उपरांत । व० वसे तो । सा० तेहने । सं० जेदली
 रात्री रहे तेदली रात्रीनो । हे० हेद् । वा० अथवा । प० तपनुं प्रायश्चित पण आवे । वा० वली ॥ ११ ॥

मूळपाठ ॥ ११ ॥ गामाणुगामं दृढज्जमाणी निगन्धी य जं पुरओ काडं^१ विहरइ सा
 आहच्च^२ वीसम्भेज्जा, अत्थि याइं य काइ अन्ना उवसंपज्जाणरिहा^३ सा उवसंप-
 ज्जियवा^४ नत्थि याइं थ काइ अन्ना उवसंपज्जाणरिहा तीसे य^५ अप्पणे कप्पाए

१ H (एच) कट्टु विहरेज्जा. २ H (एच) वीधुं. ३ H adds (एचपां वधारे) कप्पइ (सा). ४ H adds
 (एचपां वधारे) सिंया. ५ H omits (एचपां नधी) तीसे य.

अस्मत्ते कपड सा एगराइयाए पडिमाए जसं जसं दिसं अन्नाओ साह-
स्मिणीओ विहरन्ति तसं तसं दिसं उवलितए. नो सा कपड तथ विहारव-
त्तियं वरथए, कपड सा तथ कारणवत्तियं वरथए. तंसि च एं कारणंसि
निदियंसि परो वएज्जा । वसाहि अज्जो एगरायं वा दुरायं वा. एवं सा कपड
एगरायं वा दुरायं वा वरथए, नो सा कपड परं एगरायाओ वा दुरायाओ वा
वरथए. जं तथ परं एगरायाओ वा दुरायाओ वा वसइ, सासन्नरा छेए
वा परिहारे वा ॥ ११ ॥

भावार्थ ॥ ११ ॥ एक गामथी बीजे गाम साध्वीओ जाती थकी, जेने आगळ करीने ते साध्वीओ विचरे हे ते वढी
साध्वी कदाचित् काल करे तो ते दोळामां बीजी-कोइ साध्वी आचारंगादिक निसीयनी भणनार एवी साध्वी होय के जेने
वढेरी करी तेनी आज्ञामांहे चाले एवी योग्य होय तो तेने वढेरी करी तेनी आज्ञामां बीजी साध्वीओए चालवुं कल्पे. जो
ते दोळामां कोइ वढेरी करवा योग्य साध्वी न होय ने वाकीनी साध्वीओ आचारंगादिक निसीयना-अध्ययने विषे अजाण हे

१ H (एच) ता एवं सा कपड एणं. २ H (एच) दिसिं. ३ H adds (एचमां वधारे) णं. ४ H (एचमां)
परं after दुं वा (पछी)

नां ते सार्वाओने ज्यां रहे त्यां एक सार्वांना प्रतिष्ठा घारीने जे जे दिशाए अनेरी सार्थर्मिक साध्वी आचारंग निसीयादिनी
 भगनारी वटरी थरने विचरे हे त्यां जावुं कल्पे. ते साध्वीने ज्यां तेओ हे त्यां विहार निमिचे रहेवुं कल्पे नहिं, रोगादिक
 घारणे रहेंवुं कल्पे पण ते कारण पुरे थए जो बीजी साध्वीओ कहे, अहो आर्यो ? एक राजी अथवा वे राजी अने वसो रहो
 ने एरु सार्वा अथवा वे सार्वा रहेवुं कल्पे पण एक राजी के वे राजी उपरांत रहेवुं कल्पे नहिं, जे त्यां एक राजी अथवा वे
 सार्वा उपरांत रहे तेने वेटली सार्वाी रहे तेटली सार्वाीनो हेइ अथवा तपवुं प्रायश्चित्त आवे ॥ ११ ॥ उपर मुजव आडे दीवसे
 वटरी काल करे ते आर्यी कहुं. हवे चोपासापां साध्वीओ रहे त्यारे वटरी काल करे ते आर्यी कहे हे.

अर्थ ॥ १२ ॥ वा० वर्पाकालने विषे । प० रहेवानो निर्द्वार कर्यो हे त्यां । नि० साध्वीओने । य० वळी । जं० जे तेने ।
 पु० आगळ । का० करीने । वि० विचरे । सा० ते साध्वी वळी । आ० कदाचित । बी० काल करे ते टोळामांहि । अ० हे ।
 या० इहां । थ० वर्ळा । का० कोइ आचारंगादिक भगनारी साध्वी । अ० अनेरी तेने । उ० अंगीकार करीने विचरवुं । न० नथी । या०
 मन्ड मध्ये होय तो वार्कीनी साध्वीने कल्पे । सा० ते भगनारी साध्वीने । उ० अंगीकार करीने विचरवुं । न० नथी । या०
 इहां । थ० वर्ळा । का० कोइ । अ० अनेरी साध्वी । उ० अंगीकार करवा अथवा वटरी करवा योग्य । ती० तेने । य० वर्ळा ।
 अ० पोते । क० आचारंग निसीयादिकने विषे । अ० अज्ञान हे एम ते साध्वीने । क० कल्पे । सा० तेने । ए० एक । रा०
 सार्वांनी । प० पट्टिमा करीने । ज० जे । ज० जे । दि० दिशाए । अ० अनेरी । सा० सार्थर्मिक साध्वी । वि० विचरे हे । त०
 ते । त० ते । दि० दिसे । उ० जावुं पण । नो० न । सा० ते साध्वीने । क० कल्पे । त० त्यां । वि० विहारने । व० अर्थे
 शुभ आदारादिक जाणीने । व० वसवुं । क० कल्पे । सा० ते साध्वीओने । त० त्यां । का० कोइ रोगादिक कारण । व०

निमित्ते । व० रहेहुं । तं० ते साध्वीने । च० ण० वळी । का० कारण । नि० पुरं थए । प० अनेरी साध्वी । व० कहे । व० वसो रहो । अ० अहो भार्या । ए० एक । रा० राजी । वा० अथवा । हु० वे । रा० राजी । वा० वळी । ए० एम । सा० तेने । क० कल्ये । ए० एक । रा० राजी । वा० अथवा । हु० वे । रा० राजी । वा० वळी । व० रहेहुं । नो० न । सा० तेने । क० कल्ये । प० उपरांत । ए० एक । रा० राजी । वा० वळी । हु० वे । रा० राजी । वा० वळी उपरांत । व० रहेहुं । जं० जे कोइ साध्वी । त० त्यां । प० उपरांत । ए० एक । रा० राजी । वा० अथवा । हु० वे । रा० राजी । वा० वळी उपरांत । व० वसे तो । सा० तेने । सं० जेटली राजी रहे तेटली राजीनो । हे० हेद् । वा० अथवा । प० तप प्रायश्चित्त आवे । वा० वळी ॥१२॥

मूळपाठ ॥ १२ ॥ वासावासं पज्जोसविथा निगन्धी य जं पुरओ कोउं विहरइ सा आहच्च वीसम्नेज्जा, अरिथ याइं थ काइ अन्ना उवसंपज्जाणारिहा सा उवसंपज्जियवां. नरिथ याइं थ काइ अन्ना उवसंपज्जाणारिहा तीसे यं अप्पणो कप्पाए असमत्ते कप्पइ सा एगराइयाए पडिमाए जसं जणं दिसं अन्नाओ साहम्मिणीओ वि. हरन्ति तसं तसं दिसं उवलित्तए. नो सा कप्पइ तरथ विहारवच्चियं वरथए,

१ H. (एव) कहुं २ H. (एचपा) वीसुं. ३ H. adds (एचपां वधारे) कप्पइ. ४ H adds (एचपां वधारे) सिथा. ५ H omits (एचपां नथी) तीसे य. ६ H (एचपां) चाए एवं से कप्पइ एगं. ७ H (एचपां) दिसिं.

कप्पइ सा तत्थ कारणवत्तिथं वरथए. तंसि च णं कारणंसि निट्ठियांसि परो वएज्जा ।
वसाहि^१ अज्जो एगरायं वा दुरायं वा. एवं सा कप्पइ एगरायं वा दुरायं वा
वरथए, नो सा कप्पइ परं^२ एगरायाओ वा दुरायाओ वा वरथए. जं तत्थ परं
एगरायाओ वा दुरायाओ वा वसइ, सा सन्तरा छेए वा परिहारे वा ॥ १२ ॥

भावार्थ ॥ १२ ॥ वर्षाकालमां रहेवानो निश्चय कर्मा छे त्यां साध्वीओ जेने आगळ करी वडेरी करी विचरे छे ते साध्वी
कदाचित ते दोलामां काल करे तो बीजी कोइ आचारंग निसीयादिक भणनारी साध्वी ते दोलामां होय तो तेने वडेरी करी
अर्गकार करी विचरहुं कल्पे. जो कोइ वडेरी करवा योग्य साध्वी होय नहिं ने पोते आचारंग निसीयादिकनी अज्ञाण छे तो
तेने एक रात्रीनी प्रतिज्ञा करीने जे जे दिशाए अनेरी साधर्मिक साध्वी विचरे छे ते ते दिशाए जाहुं कल्पे, पण ज्यां छे त्यांज
शुभ आद्यादिक जाणीने रहेहुं कल्पे नहिं. ज्यां लगे रोगादिक कारणे एक वे रात्री रहेहुं कल्पे पण ते उपरांत रहेहुं कल्पे नहिं.
जे एक वे रात्री उपरांत त्यां वसे तेने जेटळा दिवस वसे तेटळा दिवसनो छे^३ अथवा परिहार तय आवे ॥ १२ ॥ उपर वडेरी
फाल करे ते आश्वी कक्षं. ते वडेरी काल वरे त्यारे पोतानी पदवी अमुकने देजो एम कही जाय, ते पदवी देवानो अधिकार कहे छे.
अर्थ ॥ १३ ॥ प० प्रवर्तणी । य० वळी । गि० रोगादिके करी गळान पावतो थकी । अ० अनेरा आचार्यादिक अथवा
गणावटेट्टक प्रमुख साध्वीने । व० वहे । म० मुजने । णं० वळी । अ० अशे आर्या ? । का० काल । ग० गए । स० शके ।

१ H alldk (एचमां वगारे) पं. २ H (एचमां.) परं. after दुं. वा (पछी.)

अ० आने अमुकहीने । स० पदवी देजो । आचार्य पारखुं करीने । सा० ते । य० वळी पदवी । स० देवा योग्य हे तो तेने । स० पदवी दीए । पारखुं करातां । सा० ते । य० वळी । नो० न । स० पदवी देवा योग्य न होय तो तेने । नो० न । स० पदवी देवी । तो खुं करावुं ते कहे हे । अ० हे । या० इहां गच्छमाहे । य० वळी । अ० अनेरी साध्वी । वा० कोइ आचारंगादिकनी जाण । स० वडेरी करावा योग्य होय तो पारखीने । सा० तेने । स० ते पदवीने विषे स्थापवी कल्ये । न० नथी । या० इहां । य० वळी । अ० अनेरी । का० कोइ । स० भणेली पदवी आपवा योग्य (न होय तो) । सा० तेनेज (जेने वडेरीए स्थापवा कहेल तेने) । चे० वळी । स० स्थापवी । ता० ते साध्वीने । व० णं० वळी । स० वडेरी स्थापी तेने । प० बीजी साध्वी । व० एम कहे । हु० दुष्ट । उ० कही पदवी । ते० ताहरी । अ० हे आर्या । नि० मुकीदे ताहरी पदवी । ता० तेवारे ते साध्वी । णं० वळी । उपर मुजव बीजाए कहे थके । नि० पोतानी पदवी मुकती थकी वळी । न० नथी । के० कोइ । हे० हेद । वा० अथवा । प० परिहार तप । वा० वळी । जा० जे (पक्ष करी) ते । सा० साधर्मिक साध्वीनी । अ० पदवी मुकावा छोडावाने विषे । नो० न । उ० प्रवर्ते उठे न । वि० मुकावे तो । ते । स० सर्व साध्वीओने । ता० ते प्रत्ये । त० ते । ए० पदवीथी न उठे तेव्हा दीननो । हे० हेद । वा० अथवा । प० परिहार तप । वा० वळी ॥ १३ ॥

मूळपाठ ॥ १३ ॥ पवत्तिणी य गित्वायमीणां अन्नयरं वएजा । मए एं अज्जो कात्तागयाए
समाणीए अयं समुक्कसियवा । सा य समुक्कसणारिहा समुक्कसियवा, सा य नो

समुक्कसणारिहा नो समुक्कसियवा. अत्थि याइं थ अन्ना काइ समुक्कसणारिहा सा समुक्कसियवा, नत्थि याइं थ अन्ना काइ समुक्कसणारिहा सा चेव समुक्कसियवा. ताए व एं समुक्किट्ठाएं परो वएज्जा। दुस्समुक्किट्ठं^१ ते अज्जे, निक्खिक्खवाहि ? ताए एं निक्खिक्खवमाणए नत्थि केइ छेए वा परिहारे वा. जाअो^२ साहम्मिमाणोओ अहाकर्पं^३ नो उट्ठाए विहरन्ति सव्वासिं तासिं तप्पत्थियं छेए वा परिहारे वा ॥३३॥

भावार्थ ॥ १.३ ॥ प्रवर्तणी रोगादिके भ्लान पामती थकी अनेरा आचार्यादिकने अथवा गणावच्छेदणीने कहे अहो आर्या ? मुज्जेने काळ गए थके हुं कहुं छुं ते साध्वीने मारी पदवी देजो. जो आचार्यने पारखुं करतां ते पदवी देवा योग्य जणाय तो तेने पदवी देयी. जो ते साध्वी पारखुं करतां पदवी योग्य जणाय नहिं तो तेने पदवी देवी नहिं. तो हुं करे ते कहे छे, ए टोळा मध्ये कोइ एक वीजी साध्वी आचारंगादिकनी जाण पारखुं करतां वडेरी करवा योग्य जणाय तो तेने ते पदवीने थियं स्यापवी कल्पे, जो ते टोळा मध्ये कोइ एक भणेली, पदवी आपवा योग्य कोइ साध्वी होय नहिं तो मरनार वडेरीए जे साध्वीने नीमवा कहेल तेने ते पदवीए स्यापवी, तेम कर्या पछी स्वपक्ष परपक्षना साधु साध्वी ते साध्वीने एम कहे के तारी पदवी टुष्ट छे. हे आर्या ? तसे ते पदवी मुकी दीओ ते वारे जो ते साध्वी ते पदवी मुके तो तेने काइ छेद के तपनुं प्रायश्चित्त

१ II° क.° २ II adds (एच्चां वधारे) तं. ३ C. D (जमेन रुकमां) अहाकर्पणं. ४ H (एच) णो अवमुट्ठेन्ति तेषि सत्वासिं (wrong for "तासिं सत्वासिं" जोइए.)

आवे नहिं, पण जो तेनो पक्ष करी साधर्मिक साध्वीओ ते पदवी मुकवा प्रवर्ते (उठे) नहिं, ते सर्वेने जेटला दिवस ते पदवी-
थी उठे नहिं तेष्टला दिवसनो डेद अथवा तपतुं प्रायश्चित आवे ॥ १३ ॥

अथ ॥ १४ ॥ प० प्रवतणी । य० वळी । ओ० द्रव्य लिग्नानो छांडवो एटले मोह कर्मने उदये (मैथुन सेववा
भणी) द्रव्य लिग्न छांडवा देशान्तरे जाय ते वारे । अ० अनेरी गणावच्छेदणीने । व० एम कहे । म० मुजने । णं० वळी ।
अ० अहो आर्या । ओ० (मैथुन सेववा निमित्ते) चारित्र मुकवानो कारण हे । स० ते चारित्र मुकता थका । अ० आ सा-
ध्वीने मारी पदवीने विषे । स० स्थापणो । एम कला पळी । सा० तेनी । य० वळी । स० परिक्षा जोतां ते पदवी योग्य ज-
णावतो । स० पदवीए स्थापवी । सा० ते । य० वळी । नो० न । स० परिक्षा जोतां पदवी योग्य न जणाव तो । नो० न ।
स० तेने । पदवीए स्थापवी । हवे हुं करे ते कहे हे । अ० हे । या० ए टोळांमां । थ० वळी । अ० अनेरी । का० कोइ ।
स० पारखुं करतां पदवी देवा योग्य । सा० तेने पदवीए । स० स्थापवी । न० नथी । या० इहां । थ० वळी । अ० ते टोळा-
मांही अनेरी । का० कोइ । स० पदवी आपवा योग्य तो । सा० जे प्रवर्तणीए कहेल तेने । चे० वळी । स० पदवीए स्था-
पवी । ता० ते साध्वीने । व० णं० वळी । स० पदवीवंतने । प० अनेरा साधु साध्वी एम । व० कहे । हु० दुष्ट हे । स०
पदवी । ते० ताहरी । अ० हे आर्या । नि० (हुं ते पदवी) मुकीदे । ता० तेम कहेवाथी । णं० वळी । नि० ते पदवी ते साध्वी
मुकती थकी । न० नथी । के० कोइ तेहने । हे० डेद । वा० अथवा । प० तप प्रायश्चित । वा० वळी । जा० ज्यांळने तेनो
पक्ष करीने । सा० साधर्मिक साध्वीओ । अ० ते । क० पदवी मुकाववाने विषे । नो० न । उ० प्रवर्ते । वि० विचरे । (उठे

तो) । सं सर्वने । तां तेने । तं ते । ए० पदवीना धरणहार प्रत्ये जेटला दिवस पदवी मुकाववा उठे नहिं तेदला दिवस-
नो । उ० उ० । वा० अथवा । प० तपहुं प्रायश्चित । वा० वर्त्ती आवे ॥ १४ ॥

मूढपात ॥ १४ ॥ पवत्तिणी य ओहायमीणां अन्नयरं वण्जा । मए एं अज्जो ओहावि-
याए समणीइ अयं समुक्कसियवा । सा य समुक्कसणारिहा समुक्कसियवा, सा य नो
समुक्कसणारिहा नो समुक्कसियवा । अरिय याइं य अन्ना काइ समुक्कसणारिहा सा चेव समुक्कसि-
सा समुक्कसियवा, नांथ याइं थ अन्ना काइ समुक्कसणारिहा सा चेव समुक्कसि-
यवा । ताए व एं समुक्किट्ठाए परो वण्जा । दुस्समुक्किट्ठं ते अज्जो, निविखवाहि ?
ताए एं निविखवमाणए नरिय केइ छेए वा परिहारे वा । जाओ साहम्मिणी-
ओ अहाकैप्पं नो उट्ठाए विहरन्ति सव्वासि तासिं तप्पत्तियं वेए वा परिहारे
वा ॥ १४ ॥

१ P H (पी. एच) माणी. २ H (एच) अज्जो मए णं ओं. ३ H (एच) 'कं. ४ H. adds (एचमां वधारे) तं.
५ G. E. (जर्मन बुक्कां) अहाकप्पेणं. ६ H (एचमां) णो अणुट्ठेत्ति तेसि सव्वेसि (wrong for "तासि सव्वासि" जोइए).

भावार्थ ॥ १४ ॥ प्रवर्तणी मोह कर्मने उदये चारित्र छांडी (मैथुन सेववा) देशान्तरे जाय ते वारे गणावच्छेदणीने एम कहे जे हे आर्या (मैथुन सेववा निमित्ते) मारे चारित्र मुकवानो कारण हे तेथी ते चारित्र मुकतां थकां आ साध्वीने मारी पदवीए स्थापजो. जो परिक्षा करतां ते साध्वी ते पदवीए स्थापवा लायक जणाय तो ते पदवी तेने आपवी. जो खातरी कर- तां ते पदवीने लायक न जणाय तो ते पदवी तेने आपवी नहिं. जो बीजी कोइ साध्वी आ पदवीए स्थापवा योग्य जणाय तो तेने खातरी करी ते पदवी आपवी. जो कोइ पण साध्वी ते पदवी योग्य न जणाय तो मूळमां जे साध्वीनी प्रवर्तणीए भलामण करेल तेने ते पदवी आपवी. पछी ते पदवीवंतने अनेसी साध्वीओ एम कहे जे हे आर्या ए तारी पदवी दुष्ट हे ते मुकी दे, जो ते साध्वी उपर मुजब कहेवाथी ते पदवी मुकीदीए तो तेने हेदके तपनुं प्रायश्चित आवे नहिं. जो बीजी साध्वीओ तेनो पक्ष करीने तेने पदवी मुकाववापां मदद करे नहिं तो ते सर्वने ते पदवी मुकाय नहिं तेडळा दिवसनो हेद अथवा परिहार तप प्रा- यश्चित आवे ॥ १४ ॥ आचारंगादिक द्धनना जाणनारने ते पदवी आपवी तेथी योग्य अयोग्यनो अधिकार कहे हे ॥

अर्थ ॥ १५ ॥ नि० साधु वळी । न० नवो दीक्षाए । इ० वरसे करी वाळक । त० यौवन अस्थाय करी सहित । आ० आचारंग । प० कल्प ते निसीध एहवे । ना० नाभे । अ० अध्ययनने । प० विसार्यो । सि० होय । से० तेने । य० वळी । पु० स्थिवर पूछे । के० के । ते० ते । अ० अहो आर्ये । का० ज्ञा कारणे । आ० आचारंग । प० कल्प निसीध । ना० एहवे नामे । अ० अध्ययन । प० विसार्यो हे । कि० शुं । आ० आवाधा रोगने कारणे । प० प्रमादने कारणे । से० ते विसारणहार साधु । य० वळी । व० बोले । नो० न । आ० आवाधा कारणे विसार्यो । प० प्रमादने कारणे विसार्यो । जा० जाव । जी० जीव लगे । त० तेहने । त० ते । प० प्रत्ये एटले ते पदवीना धरणहारने । नो० न । क० कल्पे । आ० आचार्यनी पदवी ।

वा० अथवा । जा० ज्यां लगे । ग० गणावच्छेदकनी पदवी । वा० वळी । उ० देवी नहि । वा० अथवा । धा० धारवी । वा० पण नहि.

से० ते विसारणद्वार साधु । य० वळी । व० कहे । आ० रोगादिक कारणे विसर्गो छं । नो० न । प० प्रमादने कारणे । से० तेने पटले विसर्गो छं तेने । य० वळी । सं० संभाळीने ठाम आणी । ति० वळी । सं० पदवी दीए । ए० एम । से० तेने । क० कल्पे । आ० आचार्यनी । वा० अथवा । जा० ज्यां लगे । ग० गणावच्छेदकनी पदवीने विषे । वा० वळी । उ० रथापवा । वा० अथवा । धा० धारवो । वा० वळी ।

से० ते । य० वळी । सं० भणतुं (संभारतुं) । ति० एम कहीं । नो० न । सं० संभारे । ए० एम । से० तेने । नो० न । क० कल्पे । आ० आचार्यपणुं । वा० वळी । जा० ज्यां लगे । ग० गणावच्छेदक पदवीए । वा० वळी । उ० रथापवो । वा० अथवा । धा० धारवो । वा० वळी ॥ १५ ॥

मूळपाठ ॥ १५ ॥ निगन्धस्स^१ नवडहरतरुणस्स^२ आथारपकपे^३ नामं अज्जयणे परि-

उभट्टे सिया, से य पुत्थियव्वे । केण ते अज्जो कारणेणं^४ आथारपकपे नामं अज्जयणे परिउज्जट्टे,^५ किं आवाहेणं पमाएणं ? से य वएज्जा । नो आवाहेणं

१ H adds (एचमां वधारे) णं. २ H (एच) °णगस्स. ३ H always (एचमां हमेशां) आथारकपे in subas
14 to 18 (१४ थी १८ सूचीमां). ४ H (एच) कां before अज्जो (अज्जो पहेकां). ५ H adds (एचमां वधारे) सिया.

पमाएणं, जावज्जीवं तस्स तपयत्तियं नो कप्पइ आयरियत्तं वा (जाव) गणा-
वहेइयत्तं वा उद्दिसित्तए वा धारेत्तए वा.

से य वएज्जा । आवाहेणं नो पमाएणं, से य संलवेस्सामी ति संलवेज्जा, एवं से
कप्पइ आयरियत्तं वा (जाव) गणावहेइयत्तं वा उद्दिसित्तए वा धारेत्तए वा.
से य संलवेस्सामी ति नो संलवेज्जा, एवं से नो कप्पइ आयरियत्तं वा (जाव)
गणावहेइयत्तं वा उद्दिसित्तए वा धारेत्तए वा ॥ १५ ॥

भावार्थ ॥ १५ ॥ दीक्षाए करी नवो, वरसे करी बालक, यौवन अवस्थाए करी साधु आचारंग तथा निसीथना
अध्ययन विसरे (भूली जाय), पछी ते विसरी गएल साधुने स्थिर पूहेके या कारणे हे आर्य आचारंगने निसीथना
अध्ययन हुं विसरी गयो. हुं रोगादि कारणे के प्रमादे ? ते साधु कहे रोगादिक कारणे नहिं पण प्रमादने कारणे विसरी
गयो हतो. तेने जाव जीवलगे आचार्य, उपाध्याय, प्रवर्तक, स्थिर, गणि, गणावच्छेदकनी पदवी देवी कल्पे नहिं तेम तेणे
धारवी पण कल्पे नहिं. ते विसरी गएल साधु एम कहेके रोगादिक कारणे आचारंग, निसीथ विसरी गयो हुं पण प्रमादयी
तेम यहुं नयी तो फरी ते पाठ भणी दाम आणे तो तेने आचार्यनी ज्यां लगे गणावच्छेदकनी पदवीए स्थापवा अथवा धारवी

१ म (एचमां) °जीवाए.

कल्पे. ते साधु जो भणीया अथवा भणेलुं संभारीया एम कही भणे के संभारे नहिं तो तेनें आचार्य पदवी ह्यां लगे गणावच्छे-
दक पदवीए स्थापवो के धारवो कल्पे नहिं ॥ १५ ॥ उपर साधु आश्री कहुं, हवे साध्वी आश्री कहे छे ॥

अर्थ ॥ १६ ॥ साध्वी । न० नवदक्षित । द० वाळक । त० यौवनपणे वये करी ते । आ० आचारंग । प० निसीय एहवे ।
ना० नामे । अ० अध्ययन । प० विसरी । सि० जाय । सा० ते विसरी जनार साध्वीने स्थिर । य० वळी । पु० पुछे । के० द्या ।
ये० बळी । का० कारणे । हे आर्या ? । आ० आचारंग । प० निसीय । ना० नामे । अ० अध्ययन । प० विसार्यो । किं० हुं ।
आ० रोगादिककारणे । प० प्रपादनेकारणे । सा० ते साध्वी । य० वळी । व० कहे । नो० न । आ० रोगादिक कारणे विसार्यो । प०
प्रपादनेकारणे विसार्यो छे तो । जा० जाव । जी० जीव लगे । ती० तेने । त० ते । ए० पदवी । नो० न । क० कल्पे । प०
प्रवर्तणीनी पदवी । वा० अथवा । ग० गणावच्छेदणीनी पदवीए । वा० वळी । द० स्थापवी । वा० अथवा । धा० धारवी ।
वा० वळी ॥

सा० ते साध्वी । य० वळी । व० एम कहे के । आ० रोगादिक कारणे विसरी गइ पण । नो० नहिं । प० प्रपादना
कारणे । सा० ते साध्वी । य० वळी जेणे विसार्युं छे ते । सं० संभारीने टेकाणे आणहुं । ति० एम कही । सं० संभारीने
टेकाणे आणे । ए० एम । से० तेहने । क० कल्पे । प० प्रवर्तणीपणो । वा० अथवा । ग० गणावच्छेदणीपणो । वा० वळी । उ०
देवो । वा० अथवा । धा० धारवो । वा० वळी ॥

सा० ते साध्वी । य० वळी । सं० संभारीया । ति० एम कही । नो० न । सं० संभारे ठाम न आणे । ए० एम । से०
तेने । नो० न । क० कल्पे । प० प्रवर्तणीनी । वा० अथवा । ग० गणावच्छेदणीनी पदवी । वा० वळी । उ० देवो । वा०

अथवा । धा० धार्वी । वा० वली ॥ १६ ॥

मूळपाठ ॥ १६ ॥ निगन्धीए नवकहरतरुणए आचारपकट्टे नामं अज्जयणे परिन्नट्टे
सिया, सा य पुहियवा । केण भे^१ कारणेणं आचारपकट्टे नामं अज्जयणे प-
रिन्नट्टे^२, किं आवाहेणं पमाएणं ? सा य वएज्जा । नो आवाहेणं पमाएणं,
जावज्जीवं^३ तीसे तत्पत्तियं नो कट्ठइ पवत्तिणित्तं वा गणावहेइणित्तं वा उ-
द्दिसित्तए वा धरेत्तए वा ।

सा य वएज्जा । आवाहेणं नो पमाएणं, सा य संववेस्सामी ति संववेज्जा, एवं
से^४ कट्ठइ पवत्तिणित्तं वा गणावहेइणित्तं वा उद्दिसित्तए वा धरेत्तए वा.

सा य संववेस्सामी ति, नो संववेज्जा, एवं से^५ नो कट्ठइ पवत्तिणित्तं वा ग-
णावहेइणित्तं वा उद्दिसित्तए वा धरेत्तए वा ॥ १६ ॥

१ H adds (एचमां वधारे) णं. २ H (एच) णियाए. ३ H omits (एचमां नधी) भे and adds (अने उमेरे-हे) अज्जा after का° (पछी). ४ H adds (एचमां वधारे) सिया. ५ H (एच) ज्जीवाय. ६ H (एचमां) सा.

भार्य ॥ १६ ॥ सार्धा नव दिक्षित बालक यौवनपणे वये करी ते साध्वी आचारंग निसीध सञ्जना अध्ययन विसरी हाय, पढी स्थिर ते सार्धाने पढे, या कारणे तसे हे आर्या ? आचारंग निसीधना अध्ययन विसरी गया. हुं रोगादिक कारण के प्रमादना कारणे ? तेना उत्तरमां ते सार्धा कहे के रोगादिक कारणे विसरी गइ नधी पण प्रमादने लीधे तो जावजीव गुर्था ते सार्धाने प्रवर्तणीना अथवा गणावच्छेदणीनी पदवी तेने देवी के धारवी कल्पे नहिं.

ते विसरी गएल सार्धा एम कहे जे रोगादिक कारणे विसरी गइहुं पण प्रमादना कारणे विसरी गइ नधी ने विसरी गएल पाछं संभार्लो देकाणे आणे तो तेने प्रवर्तणी के गणावच्छेदकणीनी पदवी आपवी के धारवी कल्पे ।

ते सार्धा एम कहे के हुं संभारीश ने पढी विसरी गएल ठाम आणे नहिं तो तेने प्रवर्तणीना अथवा गणावच्छेदणीनी पदवी आपवी के धारवी कल्पे नहिं ॥ १६ ॥ उपर युवान आश्री अधिकार कह्यो. हवे हद्व आश्री कहे हे ॥

अर्थ ॥ १७ ॥ ये० स्थिर (घरडा) । ये० ६० । भू० वरस । प० थयाने । आ० आचारंग । प० निसीध । ना० नाये । अ० अध्ययन । प० विसार्या । सि० हे । क० कल्पे । ते० ते स्थिरने । सं० संभारे तो । वा० अथवा । अ० विसार्या न संभारे तो । वा० वली । आ० आचार्य पदवी । वा० अथवा । जा० ज्यांलगे । ग० गणावच्छेदक पदवी । वा० वली । उ० संभारे तो देवा । न संभारे तो न देवी । वा० अथवा । धा० धारवी कल्पे । वा० वली । धारवी कल्पे नहिं ॥ १७ ॥

मूळपाठ ॥ १७ ॥ थेराणं थेरभूमिपत्ताणं आचारपकपे नामं अज्जयणे परिब्बट्टे सिया.

कपपद तेसिं संठवेत्ताण वा असंठवेत्ताण वा आयरियत्तं वा (जाव) गणाव-

वेदयन्तं वा उद्दिशित्तए वा धारेत्तए वा ॥ १९ ॥

भावार्थे ॥ १७ ॥ स्थिवर साधु परदा यवाथी आचारंगने निसीथना अध्ययन विसारे ते स्थिवर जो फरी ते अध्ययन संभारे तो तेने आचार्य के गणावच्छेदकनी पदवी देवी के धारवी कल्पे पण न संभारे तो तेम करवुं कल्पे नहि ॥ १७ ॥ उपर संभारे तेने पदवी देवी कही, जे न संभारे तेने न देवी कही, ते संभारे तो केवी रीते संभारे ते कहे हे ।

अर्थ ॥ १८ ॥ थे० स्थिवर ते गच्छपां । थे० स्थिवर । भू० भूमि । प० प्राप्त ययाने । आ० आचारंग । प० निसीथ । ना० नामे । अ० अध्ययन । प० विसार्या । सि० होय ने वळ होय तो । क० कल्पे । ते० ते स्थिवरने । सं० वेदाथका । वा० अथवा । सं० सुता थका । वा० अथवा । उ० ज्या थका । वा० अथवा । पा० पसवाही करीने (ओठीगण द्दने) वेठा थका । वा० वळी । आ० आचारंग । प० निसीथ । ना० नामे । अ० अध्ययन । दो० बीजीवार । पि० वळी । त० बीजी-वार । पि० वळी । प० वांढे । वा० वळी । प० संभारवो । वा० वळी ॥ १८ ॥

मूळपाठ ॥ १८ ॥ थेराणं थेरभूमिपत्ताणं आचारपकट्ठे नामं अज्जयणं परिब्बट्टे सिया.

कट्ठइ तेसिं संनिसस्सानं वा संतुयट्ठण वा उत्ताणयाण वा पासिह्थयाण वा

आचारपकट्ठं नामं अज्जयणं दोच्चं पि तच्चं पि पट्ठिपुत्तित्तए वा पकिसारेत्तए वा ॥ १८ ॥

१ G H. (जपेन बुक्कपा) 'सणाण. H (एच) 'क्षेण वा उत्ताणेण वा तुपट्ठणेण वा आ'. पासि' वा uoam P (पीमां नथी). २ H (एच) 'सरि'.

भावाय ॥ १८ ॥ स्थिररत्ने स्थिरा भूमिं प्राप्तं ययाने पटले उपरे पद्मे च्याने आचारंगं निसीय अध्ययनं विसरी गया ने तेने छतो वळ होय तो ते स्थिरा वेढो वेढा संभारे ने घणी वलत घटपणने लोपे न वेसाय तो सूता थकां अथवा उभां के पटवाटे अट्टलतो थको आचारंगं निसीय नामे अध्ययनं वीर्जिवार वीर्जिवार संभारावातुं इच्छे ॥ १८ ॥

उपर साधु सार्धाने वृत्र भणवा आश्री कल्ले. ते साधु साध्वाने १२ प्रकाराने संभोग होय ने संभोग करतां उपाध्याया-
दिकाने कांड दोष लागे तेथी आलोवे ते आलोववानी विधि कहे छे ॥

अर्थ ॥ १९ ॥ जे० जे कोइ । नि० साधु । य० वळी । नि० साध्वी । य० वळी । सं० सेव्यावपयि आदिक १२ प्रकारांतुं लेवुं देवुं ते संभोग कर्हाए ते संभोग । सि० करतां कोइ उपाध्यायने दोष लागे तो ते केम आलोवे ते कहे छे । नो० न । षं० वर्ळा तेने । क० कल्पे । अ० मांहोमांहि । अं० एकेकनी समीपे जइने साधु साध्वीनी साथे । आ० आलोववुं । अ० छे । या० इहां । षं० वळी । के० कोइ । आ० आलोववा । रि० योग्य । क० कल्पे । षं० वळी । त० तेनी । अ० सर्वापं । आ० आलोववो । न० नथी । या० इहां । षं० वळी । के० कोइ (एहवा गुणवाळा) अनेरा साधु । आ० आलो-
ववा । रि० योग्य (पूर्वोक्त गुणे करी सहित न होय तो) । ए० एम । षं० तेने । क० कल्पे । अ० मांहोमांहि । अं० समीपे जइ । आ० आलोववो ॥ १९ ॥

मूळपाठ ॥ १९ ॥ जे निगन्धा य निगन्धीओ य संजोइया सिया, नो एहं कपइ अन्नमन्न-

सस अनितए आलोएत्तए. अरिथि याइं^१ एहं केइ आलोएणारिहे, कप्पइ एहं तरस
अनितए आलोइत्तए; नरिथि याइं^२ एहं केइ आलोएणारिहे, एव एहं कप्पइ

अन्नमन्नसस अनितए आलोएत्तए ॥ १९ ॥

भावार्थ ॥ १९ ॥ जे कोइ साधु अथवा साध्वीने १२ प्रकारनीं सेज्या उपधि आदिक चीजो एकबीजाने लेवा देवानो
रीवाज हे तेने संभोग कहीए. ते संभोग करतां कांइ दोष लग्गे तो एक बीजाए मांहोमांहि एक बीजानी समीपे आलोवहुं
कल्पे नहिं. जो त्यां कोइ आलोएणणा आपवा योभ्य होय तो तेनी पासि आलोएणणा लेवीं कल्पे. जो त्यां कोइ आलोएणणा आ-
एवा योभ्य होय नहिं तो एकबीजानी समीपे आलोवहुं कल्पे ॥ आलोएणणा आपनार साधु केवो योग्यतावालो होय ते कहे हे.
(१ ज्ञानादिक पांच आचार सहित आहार आलोवाना दोषनो धारणहार. २ आगमादिक ५ व्यवहार सहित प्रायश्चि-
तनो जाण, बहु भुत जघन्य आचारंग निसीयनो धरणहार, मध्यम बृहत्कल्प व्यवहारनो धरणहार, उत्कृष्टो ९-१० पूर्वनीं
धरणहार. ३ जघन्य त्रण वर्षनीं प्रवर्ज्यानीं धणी, मध्यम ५ वर्षनीं प्रवर्ज्यावाले, उत्कृष्टो २० वर्षनीं प्रवर्ज्यानीं धणी.
४ द्रव्यभावधी अचपल (स्थिर) व्रतनो धणी. ५ जे अतिचार गोपवावे नहिं ने सम्यकप्रकारे आलोवावे. ६ प्रायश्चित्त
दइ शुद्ध करावे. ७ आलोवया दोष अनेरा आगल न कहे ८ घणा शास्त्रनो जाण, प्रवळ बुद्धिनो धणी, सुपात्र प्राप्ति हे
जेने, सत्यवादि, महाभाग्यवंत, सत्यभावी, आलोवया दोष कहे नहिं. वनीस जोग संग्रहना गुणे करी सहित) ॥ १९ ॥

१ H (एच) या इत्थ पं केइ. २ (एच) या इत्थ पं केइ अने आं.

उपर जे आलोचना लीए तेनी वैयावच करवी ते भणी वैयावच आश्री कहे छे ॥

अपे ॥ २० ॥ जे० जे कोइ । नि० साधु । य० वली । नि० साध्वी । य० वली जेने । सं० १२ प्रकारना संभोग ।
सि० छे तेमणे मांहोमांहि आलोचना लीया पछे । नो० न । पढ़ं० वली । अ० कल्पे । अ० मांहोनांहि । अ० साधु साध्वी स-
मापे जइने । वे० वैयावच । का० करवी (कल्पे नहिं) । अ० छे । या० इहां । पढ़ं० वली । अनेरो साधु । के० कोइ एक ।
वे० वैयावचनो । क० करणहार । क० कल्पे । पढ़ं० वली ते कने । वे० वैयावच । का० कराववी । न० नयी । या० इहां ।
पढ़ं० वली । के० कोइ अनेरो । वे० वैयावचनो । क० करणहार । ए० एम । पढ़ं० वली । क० कल्पे । अ० मांहोमांहि । वे०
वैयावच । का० कराववी ॥ २० ॥

मूठपाठ ॥ २० ॥ जे निगन्या य निगन्याओ य संभोदया सिया, नो एहं कपपइ अन्न-
मन्नेणं वैयावच्चं कारवेत्तए, अरिथ याइं एहं केइ वैयावच्चकरे कपपइ एहं वे-
द्यावच्चं कारवेत्तए, नरिथ याइं एहं केइ वैयावच्चकरे एव एहं कपपइ अन्नम-
न्नेणं वैयावच्चं कारवेत्तए ॥ २० ॥

भावार्थ ॥ २० ॥ जे साधु साध्वीने एक वीजाने १२ प्रकारनो संभोग छे तेमने मांहोमांहि आलोचना लीया पछी मांहो-
मांहि एक वीजानो पास जइने वैयावच करवी कल्पे नहिं, जो त्यां कोइ एक वीजो साधु वैयावच करनार होय तो तेनी पास

१ II (एव) अन्नमन्नसस अतिए, २ II (एव) कारत्तए, ३ II addas (एवमा वधार) तेण.

वैयावच करावची कल्पे. जो त्यां कोइ वैयावचनो करणहार होय नहि तो मांहेपाहि वैयावच (रोगादिक कारणे) करावची कल्पे ॥ २० ॥ एम वैयावच करतां मंघट्टो थाय ते भणी संपट्टादिकनी शंका मांगवा भणी कहे ले.

अर्थ ॥ २१ ॥ नि० साधु । च० णं वळी साध्वी । रा० रात्रे । वा० अथवा । वि० संध्यावेळा । वा० वळी । दी० दीर्घ लांबो सर्व । प० फरस्यो । लू० डंख दीर्घो ते वारे ते । इ० साध्वी । वा० वळी । पु० पुरुष ब्रह्म तेने हाथे करी । ओ० डंखनुं ओषड करावे । पु० पुरुष (साधु) । वा० वळी । इ० स्त्री पासो डंखनुं । ओ० ओषड करावे । ए० एम । से० ते (स्थिवर कल्पीने अपवाद मार्गे) । क० कल्पे । ए० एम । से० ते स्थिवर कल्पी । चि० रहे । प० परिहार तप । च० पण । से० ते । न० न । पा० पासे । ए० ए । क० कल्प आचार ते । थे० स्थिवर । क० कल्पीनो कह्यो । ए० एम । से० जिन कल्पीने । नो० न । क० कल्पे । ए० एम । से० जिन कल्पी । नो० न । चि० अपवाद सेवे । प० प्रायश्चित्त । च० वळी । नो० न । पा० पासे । ए० ए । क० आचार । जि० जिन । क० कल्पीनो कह्यो ॥ २१ ॥ ति० एम । वे० हुं कहुं छुं ॥

मूळपाठ ॥ २१ ॥ निगनर्थं च णं रात्रौ वा वियाले वा दीहपट्टो लूसेज्जा, ईरथी वा पुरा-

सरस ओमावेज्जा पुरिसो वा इरथीए ओमावेज्जा. एवं से कपपड, एव से चिड्डइ,

१ H (एच) °पुष्टो. २ H adds (एचपां वधारे) तं.

परिहारं च ते नं पाजणइ—एस कप्पे^३ थेरकप्पियाणं. एवं से नो कप्पइ, एवं से

नो चिद्धइ, परिहारं च नो पाजणइ—एस कप्पे^३ जिण कप्पियाणं ॥३१॥ चि वेमि.

भावार्थ ॥ २१ ॥ साधु अथवा साध्वीने राजे अथवा संन्यावेका लांबो सर्व फरस्यो करहयो होय तो ते साध्वी पुरुष पास
ओषय कराये ने रुक्ख (साधु) स्त्री पास ओषय करावे. एम ते स्थिर करली साधु साध्वीने अपवाद मार्गे करवुं कल्हे, एम
ते स्थिर करली साधु साध्वी अपवाद सेवतां रहे पण भट्ट न थाय ने परिहार तय पण न पामे, ए स्थिर करलीने अपवाद सेवतो न
कल्लो. हवे जिन कलीनो आचार कहे हे. जिन कलीने उपर मुजव अपवाद मार्गे पण ओषड कराववुं के अपवाद सेवतो न
कल्हे ने एम अपवाद न सेवे ते प्रायश्चित्त न पामे. ए आचार दिन कलीनो कल्लो ॥२१॥ एम सुवर्मा स्वामिणि कहुं.

अर्थ ॥ ५ ॥ ६० व्यवहार सूत्रनो । पं० पांचपो । उ० उद्देशो । स० पुरो थयो ॥ ५ ॥

मूलपाठ ॥ ५ ॥ व्यवहारसस पञ्चमो उद्देश्यो सनत्तो ॥ ५ ॥

भावार्थ ॥ ५ ॥ व्यवहार सूत्रनो पांचमो उद्देशो पुरो थयो ॥ ५ ॥

१ H (एचपां) णो for से न (बदले). २ H (एच) कप्पो.

ववहारस्स छट्ठो उद्देसओ व्यवहार सूत्रनो छट्ठो उद्देसो.

अर्थ ॥ १ ॥ भिं साधु साध्वी । यं वळी । इं इच्छे । नां पोताना सगाने । विं घेर । एं जावुं । नो न तेने । कं कले । थें स्थिवरने । अं पुछयाविना । नां सगाने । भिं घेर । एं जावुं (न कले) । कं कले ते साधुने । थें स्थिवरने । आं पुछीने । नां सगाने । विं घेर । एं जावुं (कले) । थें स्थिवर । यं वळी । सें तेने । विं आज्ञा आपे तो । एं एम । सें तेने । कं कले । नां सगाने । विं घेर । एं जावुं । थें स्थिवर । यं वळी । सें ते साधुने । नो न । विं रजा आपे तो । एं एम । सें तेने । नो न । कं कले । नां सगाने । विं घेर । एं जावुं । जं जे कोइ । तं त्यां । थें स्थिवरनी । अं आज्ञाविना । नां सगाने । विं घेर । एं जाय तो । सें तेने । सं जे दला दिवस जाय तेदजा दिवसनो । हें हेद । वां अथा । एं तप मायश्चित । वां वळी आवे ॥ १ ॥

मूळपाठ ॥ १ ॥ त्रिकखू य इहेज्जा नायविहं एत्तए, नो कप्पइ थेर अणुपुत्तिता नाय-
विहं एत्तए, कप्पइ थेर अणुत्तिता नायविहं एत्तए. थेरा य से त्रियरेज्जा,
एवं से कप्पइ नायविहं एत्तए, थेरा य से नो त्रियरेज्जा, एवं से नो कप्पइ

१ P always (पीमां हमेशां) B mostly (बीमां घणुखरु) एतए. २ H adds (एत्तमा वधारे) से.

नायविहं एतए. जं तथ थेरहिं अविइसे नायविहं एइ, से संतरा छेए वा
परिहारे वा ॥ १ ॥

भावार्थ ॥ १ ॥ जे कोइ साधु साध्वी पोताना सगाने घेर जवा इच्छे तो स्थिवरने पूछया विना जाय नहिं. स्थिवरने
पूछाने जाय. स्थिवर आज्ञा आपे तो जाय, आज्ञा आपे नहिं तो न जाय. जे आज्ञा विना जाय तेने जेठला दिवस जाय
तेठला दिवसनी छेइ अथवा तपनी प्रायश्चित आधं ॥ १ ॥ स्थिवर परस्पर सयस्त्री वात जाणे ने जानार संघाते जाणिवा
साधुने मोकले माटे स्थिवरने पूछाने सगाने तपां जवानु कहुं. हवे केठलो भण्डो जाय ते कहे छे.

अर्थ ॥ २ ॥ नां० न । से० ते साधुने । क० कल्पे । अ० थोडा । सु० सूत्र हानीने । अ० अल्प । आ० आगमना
जाणने । ए० एकलाने । ना० स्वयंनने । वि० घेर । ए० जावुं (न कल्पे) ॥ २ ॥

सूळपाठ ॥ ५ ॥ नो से कएए अएसुयस्स अएपागमस्स एगाणियस्स नायविहं एतए ॥ २ ॥

भावार्थ ॥ २ ॥ थोडा सूत्र तथा थोडा आगमना जाण साधुने एकलाने पोताना सगाने घेर जावुं कल्पे नहिं ॥ २ ॥

अर्थ ॥ ३ ॥ क० कल्पे । से० ते साधुने । जे० जे कोइ । त० त्यां । व० बहु । सु० सूत्री । व० यणा । आ० आगम-
ना जाण होय । ते० ते साधुनी । स० साथे । ना० न्याविलाने । वि० घेर । ए० जावुं ॥ ३ ॥

१ H (एच) जे. २. जमेन वुममां सूत्र २ थी ९ नो, पहेला सूत्रमां समावेश कर्या छे.

मूळपाठ ॥ ३ ॥ कपड से जे तथ बहुरमुष्ट बज्जागमे तेण सकिं नायविहं एतए ॥ ३ ॥

भावार्थ ॥ ३ ॥ ते साधुने बीजा बहु स्वर्त्री, घणा आगमना जाण साधु संगायें सगाने घेर जावुं कल्पे ॥ ३ ॥

हवे उपर मुजब त्यां जाय तो आहार पाणी घी रीते लीए तेनी विधि कहे छे ॥

अर्थ ॥ ४ ॥ तं त्यां । से० ते साधुना । पु० पहेलां । ग० गया (पहेलां) । पु० प्रथम । उ० उत्तर्या । चा० चोखा ।

प० पळी । उ० उत्तरी । भि० दाक तो । क० कल्पे । से० ते साधुने । चा० चोखा । प० लेखा । नो० न । से० तेने । क०

कल्पे । भि० दाक । प० लेवी ॥ ४ ॥

मूळपाठ ॥ ४ ॥ तथ से पुद्वागरुणेणं पुवाउत्ते चाउलोदणे, पहाउत्ते त्रिलिङ्गसूत्रे, कपड

से चाउलोदणे पन्निगाहेत्तए, नो से कपड त्रिलिङ्गसूत्रे पन्निगाहेत्तए ॥ ४ ॥

भावार्थ ॥ ४ ॥ त्यां ते साधुना गया पहेलां चोखा उत्तर्या होय पळी दाक उत्तरी होय तो चोखा बहोरवा कल्पे पण

दाक बहोरवी कल्पे नहि ॥ ४ ॥

अर्थ ॥ ५ ॥ त० तिहां ते साधुना । पु० पहेलां । ग० गया पहेलां । पु० पहेलां । उ० उत्तरी होय । भि० दाक अने ।

१ H (एच) पुन्वाओत्ते. २ पच्छाओत्ते. ३ पडिगाहितए, This text of H conforms to a passage in Dasha 6 XI of the Dasha (Dasharupa Kandha) आवो पाठ दसाश्रुत स्कंध सूत्रमां दठा उद्देशाना ११ मां पाठमां छे.

प० पछी । उ० उत्तरा । चा० चोखा । क० कल्पे । से० ते साधुने । भि० दाळ । प० लेवी । नो० न । से० तेने । क०
कल्पे । चा० चोखा । प० लेवा ॥ ५ ॥

मूळपाठ ॥ ५ ॥ तस्य पुष्पागमणेणं पुष्पाउत्ते त्रिलिङ्गसूत्रे, पञ्चाउत्ते चाडलोदणे, कप्पइ

से त्रिलिङ्गसूत्रे पद्मिगाहेत्तए, नो से कप्पइ चाडलोदणे पद्मिगाहेत्तए ॥ ५ ॥

भावार्थ ॥ ५ ॥ त्यां ते साधुना गया पहेलां प्रथम उत्तरी होय दाळ ने पछी उत्तरा होय चोखा तो तेने दाळ लेवी
कल्पे पण चोखा लेवा कल्पे नहि ॥ ५ ॥

अर्थ ॥ ६ ॥ त० त्यां । से० तेना । पु० पूर्व । ग० गया (पहेलां) । दो० वन्ने चोखाने दाळ । वि० वळी । पु०
पहेलां । उ० उत्तरां होय । क० कल्पे । से० ते साधुने । दो० ते वन्ने । वि० वळी । प० लेवा ॥ ६ ॥

मूळपाठ ॥ ६ ॥ तस्य से पुष्पागमणेणं दो वि पुष्पाउत्ते कप्पइ से दो वि पद्मिगाहेत्तए ॥ ६ ॥

भावार्थ ॥ ६ ॥ त्यां ते साधुना गया पहेलां चोखा ने दाळ वन्ने प्रथम उत्तरां होय तो ते वन्ने बोहरवा कल्पे ॥ ६ ॥

अर्थ ॥ ७ ॥ त० त्यां । से० ते साधुने । पु० पहेला । ग० गयोने । दो० वेहु । वि० वळी । प० पाळळभी । उ० उत्तरां
होय तो । नो० न । से० ते साधुने । क० कल्पे । दो० वन्ने । वि० वळी । प० लेवा ॥ ७ ॥

मूळपाठ ॥ ७ ॥ तस्य से पुष्पागमणेणं दो वि पञ्चाउत्ते नो से कप्पइ दो वि पद्मिगाहेत्तए ॥ ७ ॥

भावार्थ ॥ ७ ॥ त्यां ते साधु गया पहेलां ते वन्ने एटले चोखाने दाळ पाळळयी उत्तर्या तो ते वन्ने एटले चोखाने दाळ लेवां कटरे नहि ॥ ७ ॥

अर्थ ॥ ८ ॥ जे जे वस्तु सर्वे । से० ते साधुना । त० त्यां । पु० पहेलां । ग० गया (पहेलां) । शु० प्रथम । उ० उत्तरी होय । से० ते साधुने । क० कल्पे । प० लेवी ॥ ८ ॥

मूळपाठ ॥ ८ ॥ जे से तत्थ पुव्वगमणेषं पुव्वाउत्ते, से कप्पइ पक्किगाहेत्तए ॥ ८ ॥

भावार्थ ॥ ८ ॥ जे जे वस्तु ते साधुना गया पहेला उत्तरी होय ते साधुने लेवी कल्पे ॥ ८ ॥

अर्थ ॥ ९ ॥ जे० जे । से० ते साधु । त० त्यां । पु० पूर्वे । ग० गयाते एटले साधु त्यां प्रथम गयो ने सर्व वस्तु । प० पळी । उ० उत्तरी तो । नो० न । से० ते साधुने । क० कल्पे । प० लेवी ॥ ९ ॥

मूळपाठ ॥ ९ ॥ जे से तत्थ पुव्वगमणेषं पव्वाउत्ते, नो से कप्पइ पक्किगाहेत्तए ॥ ९ ॥

भावार्थ ॥ ९ ॥ जे साधु त्यां प्रथम गयो ने पळी सर्व वस्तु उत्तरी तो तेने ते वस्तुओ लेवी कल्पे नहि ॥ ९ ॥

उपर मुजबनो आचार तो आचार्य जाणे, तेने अतिशय होय ते आचार्यना पांच अतिशय कहे हे ॥

अर्थ ॥ १० ॥ आ० आचार्य । उ० उपाध्याय । ग० गणिता । पं० पांच । अ० अतिशय । प० कक्षा । तं० ते । ज० कहे हे । आ० आचार्य । उ० उपाध्याय । अं० मांदि । उ० उपाश्रय (मांदि) । पा० पग । नि० प्रहीने । प० पुंजतो यको । वा० अथवा । प० विशेषे प्रमार्जितो यको । वा० वळी । नो० न । अ० तीर्थंकरनी आज्ञा अतिक्रमे ॥ १० ॥

मूढपाठ ॥ १० ॥ आयरियउवज्जायस्स गणंसि पञ्च अइसेसा पन्नचा, तंजहा ।

(१) आयरियउवज्जाए अन्तो उवस्सयस्स पाए निगिज्जिय निगिज्जिय पप्फो-
डेमाणे वा पमज्जेमाणे वा नो अइक्रमइ ॥ १० ॥

भावार्य ॥ १० ॥ आचार्य, उपाध्याय, गणिना पांच अतिशय कला ते कहे हे. आचार्य, उपाध्याय उपाश्रय मांहि पण
प्रहो प्रहोने पुंजे अथवा विशेषे ममाने तो तीर्थकरनी आज्ञा अतिक्रमे नहि ॥ १० ॥

अर्थ ॥ ११ ॥ आ० आचार्य ! उ० उपाध्याय । अं० मांहि । उ० उपाश्रय (मांहि) । उ० वहीनीत अथवा । पा०
लघुनीत वर्त्ता । वि० शरीर धर्मी वेगळी करतो धर्मी । वा० वली । वि० धरती विशुद्ध करतो धर्मी । वा० वली । नो० न ।
अ० तीर्थकरनी आज्ञा अतिक्रमे ॥ ११ ॥

मूढपाठ ॥ ११ ॥ (२) आयरियउवज्जाए अन्तो उवस्सयस्स उच्चारपासवणं विणिश्च-

माणे वा विसोहेमाणे वा नो अइक्रमइ ॥ ११ ॥

भावार्य ॥ ११ ॥ आचार्य, उपाध्याय, उपाश्रय मांहि वहीनीत, लघुनीत शरीरधी वेगळी करतो धर्मी, धरती विशुद्ध

१ M. always (पृचमां हमेशां) णातिक्कमइ. २ जर्पन बुक्कमां दसयी चौद स्रश्चो नो समावेश नेवर वेना सूत्रमां कोल हे.

करतो यको, तीर्थकरनी आज्ञा अतिक्रमे-नहि (केमके तेमने एकज वखत बहार-ठंडीलदिके जइ शकाय, वारंवार जइ शकाय नहि केमके ग्रहस्थादिक विनय वारंवार साचवी न शके ने जेयी जैन धर्मनी लघुता थाय) ॥ ११ ॥

अर्थ ॥ १२ ॥ आ० आचार्य । उ० उपाध्याय । प० समर्थ होय । वे० वैयावच करवाने । इ० इच्छा होय तो । क० वैयावच करे । इ० इच्छा न होय तो । नो० न । क० वैयावच करे ॥ १२ ॥

मूळपाठ ॥ १३ ॥ (३) आयरियउवज्जाए पभू वेयावडियं द्ढां करेज्जा इह्मा नो करेज्जा ॥ १३ ॥

भावार्थ ॥ १२ ॥ आचार्य, उपाध्याय वैयावच करवाने समर्थ होय तो इच्छा होय तो वैयावच करे ने इच्छा न होय तो वैयावच करे नहि ॥ १२ ॥

अर्थ ॥ १३ ॥ आ० आचार्य । उ० उपाध्याय । अं० मांहि । उ० उपाश्रय मांहि । ए० एक । रा० रात्री । वा० अथ-वा । दु० वे । रा० रात्री । वा० वली । व० वसतो यको । नो० न । अ० आज्ञा अतिक्रमे (नहि.) ॥ १३ ॥

मूळपाठ ॥ १३ ॥ (४) आयरियउवज्जाए अन्तो उवस्सयस्स एगरायं वा दुरायं वा

वसमाणे नो अइकमइ ॥ १३ ॥

भावार्थ ॥ १३ ॥ आचार्य, उपाध्याय उपाश्रयमांहि एक रात्री के वे रात्री रहेतां आज्ञा अतिक्रमे नहि ॥ १३ ॥

१ H. (एव) इच्छाए.

अर्थ ॥१४॥ आ० आचार्य । उ० उपाध्याय । वा० चाक्षर । ए० एक । रा० रात्री । वा० अथ-
वा । इ० वे । रा० रात्री । वा० वली । व० वसतो यको वली । नो० न । अ० आज्ञा उलंघे नहि ॥ १४ ॥

मूलावत ॥ १४ ॥ (५) आधिरियज्वज्जाए चाहिं जवस्सयस्स एगरायं वा दुरायं वा

वसमाणे नो अइक्कमइ ॥ १४ ॥

भावार्थ ॥१४॥ आचार्य, उपाध्याय उपाध्यायी चाक्षर एक रात्री अथवा वे रात्री वसतो यको आज्ञा अतिक्रमे नहि ॥१४॥
अर्थ ॥ १५ ॥ ग० गणावच्छेदक ना । णं० वली । ग० गणि पटले दोलाना । दो० वे । अ० अतिशय । ए० कक्षा । तं०
ते । ज० कहं हे । ग० गणावच्छेदक । अं० मांहि । उ० उपाश्रयमांहि । ए० एक । रा० रात्री । वा० अथवा । इ० वे । रा०
रात्री । वा० वली । व० वसतो यको । नो० न । अ० आज्ञा अतिक्रमे ॥ १५ ॥

मूलावत ॥ १५ ॥ गणावच्छेदयस्स एं गणंसि दो अइसेसा पन्नत्ता, तंजहा । (१) गणाव-
च्छेदय अन्तो जवस्सयस्स एगरायं वा दुरायं वा वसमाणे नो अइक्कमइ ॥१५॥

भावार्थ ॥ १५ ॥ गणावच्छेदकना गणी (दोला) ना वे अतिशय कक्षा ते कहे हे, गणावच्छेदक उपाश्रयमांहि एक
रात्री के वे रात्री वली वसतो यको आज्ञा अतिक्रमे नहि ॥ १५ ॥

१. 11. (एच) पातिक्कमइ. २. जप्पन बुक्कमां १५ ने १६ सूत्रो नो समावेश नीजा सूत्रमां कर्यां हे.

अर्थ ॥ १६ ॥ ग० गणावच्छेदक । वा० बाहार । उ० उपाश्रय (बाहार) । ए० एक । रा० राज्ञी । वा० अथवा । दु० वे । रा० राज्ञी । वा० वली । व० रहेतो थको । नो० न । अ० अतिक्रमे आज्ञा ॥ १६ ॥

मूलपाठ ॥ १६ ॥ (२) गणावच्छेद ए बाहिं उवस्सयस्स एगरायं वा दुरायं वा वस्समाणे नो अद्रक्कमइ ॥ १६ ॥

भावार्थ ॥ १६ ॥ गणावच्छेदक उपाश्रयनी बाहार एक राज्ञी के वे राज्ञी वसतो थको आज्ञा अतिक्रमे नहिं ॥ १६ ॥ एगणना अधिकारीनो अधिकार कह्यो । तेनो टोळो अणभण्यो विचरे नहिं ते माटे हवे अणभण्यानो व्यवहार आशी अधिकार कहे हे ॥

अर्थ ॥ १७ ॥ से० ते । गा० गामादिक्रमे विषे । वा० अथवा । जा० ज्यां लगे । रा० राज्यधानीने । वा० विषे । ए० एक । व० कोट गट । ए० एक । दु० बारणुं (द्रवाजो) होय । ए० एकज । नि० नीकळवानो । प० एकज पसवानो मार्ग हे । नो० न । क० कल्पे । व० घणा । अ० अभण । सू० सूत्रना एटले आचारंग निसीथ भणनार नहिं (अजितार्थ) ने । ए० एकठा । व० रहेवुं (कल्पे नहिं) । अ० हे । या० वली । इहां । एहं० वली । के० कोइ । आ० आचारंग । प० निसीथना । थ० भणनारा साधु । न० नथी । या० वली इहां रह्यो थको एने । णं० वली । के० कांइ पण । हे० हेद दिक्षानो । वा०

१ H (एच) नातिक्रमइ.

अथवा । प० तपनो प्रायश्चित्त पण नथी । वा० वली । न० नथी । या० वली इहां । ष्हं० वली । के० कोइ । आ० आचा-
 नंग । प० निर्साधनो । थ० भणनार तो । से० तेने । सं० जेटला दिवस रहे तेटला दिवसनो । डे० दिक्षानो डेइ । वा० अ-
 थवा । प० परिहार । तप प्रायश्चित्त । वा० वली ॥ १७ ॥

मूढपाव ॥ १९ ॥ से गामंसि वा जाव रायहाणिसि वा एगवगडाए एगडुवाराए एगानि-
 वलमणपवेसाए नो कप्पइ वहूणं अगडसुयाणं एगयओ वरुए. अरिथ याइं
 एहं केइ आचारपकप्पधरे^२ नरिथ याइं एहं केइ डेए वा परिहारे वा, नरिथ
 याइं एहं केइ आचारपकप्पधरे से^३ सन्तरां डेए वा परिहारे वा ॥ १७ ॥

भावाय ॥ १७ ॥ ते गामने विषे, ते नगरने विषे, राज्यधानीने विषे ज्वां लगे सन्निवेपने विषे, एकज गढने विषे, एकज
 जेने वारणुं (दरवाजो) डे एकज निकळवा, मवेज करवानो मार्ग डे, त्यां वणां आचारंगादिक नहिं भणनारा अगिताथ सा-
 धुने एकरा रहेंहुं कल्पे नहिं, जो इहां कोई आचारंग निसीधना जाण साधु होय तो तेनी साथे रहेतां कांइ पण दिक्षानो डे-
 दके तपहुं प्रायश्चित्त आवे नहिं पण जो आचारंग निसीधना भणनारा कोइ त्यां न होय तो तेने जेटला दिवस त्यां रहे तेटला

१ H always in sutras 17-20 (एचमां हमेशां १७ थी २० सूत्रमां) जाव संनिवेसांसि वा. २ H always in
 sutras 17-18 (एचमां हमेशां सूत्र १७ थी १८ मां) आचारकपं. ३ H (एच) धरे सन्वेसि तेसि २ तं.

दिवसनो दीक्षानो हेद अथवा तपनुं प्रायश्चित आवे ॥ १७ ॥ उपर एम एक वंडी (गढ) तथा एक द्वारवाळा गामनो अधि-
कार कह्यो, हवे घणा गढ वारणादिवाळा गामने विषे रहे तेनो अधिकार कहे हे ॥

अर्थ ॥ १८ ॥ से० ते । गा० गामने विषे । वा० अथवा । जा० ज्यां लग्ने । रा० राज्यधानीने विषे । वा० वळी । अ०
जुदा जुदा । व० गढ । अ० जुदा जुदा । हु० दरवाजा । अ० जुदा जुदा । नि० नीकलवाना । प० पेशवाना मार्ग हे । नो०
न । क० कल्पे । व० घणा । वि० वळी । अ० नहिं । ग० भणनार । सु० आचारंग निसीथनो अभण । अगीतार्थने ।
ए० एकहुं । व० रहेहुं । अ० हे । या० इहां । ष० वळी । के० कोइ । आ० आचारंग । प० निसीथनो । ध० भणनार ।
जे० जे । त० त्रीजी । र० राजी सुधीमां । सं० आचारंग निसीथना भणनार ते सपिपे एकठा आर्वा रहे । न० नथी । या०
इहां । ष० वळी । तेने । के० कोइ । हे० दीक्षानो हेद । वा० अथवा । प० तप प्रायश्चित । वा० वळी न पामे । न० नथी ।
या० इहां । ष० वळी । के० कोइ एक । आ० आचारंग । प० निसीथनो । ध० भणनार । जे० जे सर्व । त० त्रीजी । र०
राजी सुधीमां । सं० ते भणनार समीपे आवीने न वसे तो । स० ते सवळाने । ते० ते । त० ते । प० प्रत्यक्ष तेहनी पदवी-
नो । हे० जेदला दिवस रहे तेदला दिवसनो हेद । वा० अथवा । प० तपनुं प्रायश्चित आवे । वा० वळी ॥ १८ ॥

मूळपाठ ॥ १८ ॥ से गामंसि वा (जाव) रायहाणिंसि वा अभिनिवगडाए अभिनिडु-
वारए अभिनिक्खमणपवेसणाए नो कपइ बहूण वि अगडसुयाणं एगयओ
वरथाए, अरिथ याइं एहं केइ आमारपकप्पधरे जे तत्तिथं रयाणिं संवसइ नरिथ

યાહં છું કેદ તેણ વા પરિહારે વા, નરિય યાહં છું કેદ આચારપકવધરે જે
તત્તિયં રયણિ સંવસદ સર્વેસિં તેસિં તવ્વત્તિયં તેણ વા પરિહારે વા ॥ ૧૮ ॥

આચાર્ય ॥ ૧૮ ॥ તે ગામને વિષે ડયા લગે મલ્લિવેશને વિષે વર્લો જુદા જુદા ગઢ હોય, જુદા જુદા દરવાજા હોય, જુદા
જુદા નીચલવા પેસનાના ધર્મ દોય ત્યાં યળા આચારંગ નિર્સાયના અખળ, અગિતાર્થને એકઠા રહેવું કલ્પે નહિ. જો
દશાં કોઈ એક આચારંગ નિર્સાયના ધળનાર દોય તો તેની સાથે ત્રણ રાત્રિયાં એકઠા આવીને રહેવું કલ્પે ને એમ કરનામાં તેઓ
દાસાનો હેટ કે તપનું પ્રાયશ્ચિત પામે નહિ. જો ત્યાં વોઈ આચારંગ નિર્સાયના ધળનાર નથી તો જે સાધુ ત્રણ રાત્રિ ત્યાં વસે
તો તે સપલાને તે પદવીનો લેટલા દિવસ ત્યાં રહે તેટલા દિવસનો હેટ અથવા તપનું પ્રાયશ્ચિત આપે. (આનો સાર નીચે મુ-
જબ. તે ગામાદિવને વિષે જુદા જુદા ગવાટાદિક દોય ત્યાં યળાં અગિતાર્થને એકઠા રહેવું કલ્પે નહિ. જો વસ્તિના અભાવે તથા
આદારાદિક ન મળે તે કારણે ગિતાર્થ, અગિતાર્થ યળાત્રણ એકઠા ન રહિ શકે તો ગિતાર્થની નેશાળ અગિતાર્થ જુદા જુદા
રહે પણ અગિતાર્થ ત્રીજે દશહરે ગિતાર્થ સાથે રહેવું કલ્પે. એ કેવા રીતે તે કહે છે. આચાર્ય અગિતાર્થની સાર સંમાલ યાદે એક
ગિતાર્થને મોકલે તેની સાથે અગિતાર્થ રહે તેમાં પ્રાયશ્ચિત આપે નહિ. દુધે જો ત્રીજે દશહરે ગિતાર્થ ત્યાં આવીને ન રહે અથવા
તે ગિતાર્થને સર્પાપે અગિતાર્થ આર્ધાને રહે નહિ પણ પૂર્વકલો રહે તો તે દરેક અગિતાર્થને પ્રાયશ્ચિત આપે) ॥ ૧૮ ॥ હવે અ-
ગિતાર્થ આશ્રા વધું. દુધે વહુ શ્રુતીપ કેમ રહેવું તેના આચારનો અધિકાર કહે છે ॥

અર્થ ॥ ૧૯ ॥ સેં તે । ગાં ગામને વિષે । વાં અથવા । જાં ડ્યાં લગે । રાં રાજ્યધાનીને વિષે । વાં વળી ।

अ० जुदा जुदा । व० गढ । अ० जुदा जुदा । हु० दरवाजा हे । अ० घणा । नि० नीकळवाना मार्ग । प० घणा पेसवाना मार्ग हे । नो० न । क० कल्पे । व० बहु । सु० सूत्रीने । व० घणा । आ० सिद्धांतना जाणने । ए० एकाकीपणे । धि० साधुने । व० वसवुं कल्पे नहिं तो । किं० शुं कहेवुं । अं० कोमळ आभंजणे । पु० वळी । अ० अल्प । आ० आगमना धणीने । अ० अल्प । सु० सूत्रना धणीने ॥ १९ ॥

मूळपाठ ॥ १९ ॥ से गार्गसि वा (जाव) रायहाणिंसि वा अत्रिनिवगडाए अभिनिदुवा-
राए अत्रिनिक्खमणपवेसणाए नो कपइ बहुसुयस्स वब्भगमस्स एगाणि-
यरस्स त्रिक्खुरस्स वत्थए, किमङ्गपुणं अप्पागमस्स अप्पसुयस्स ? ॥ १९ ॥

भावार्थ ॥ १९ ॥ ते गामने विषे ज्यां लगे संनिवेधने विषे घणा गढ हे, घणा दरवाजा हे, घणा निकळवा पेसवाना मार्ग हे त्यां बहुसूत्रीने, घणा आगमना जाण साधुने एकाकिपणे रहेवुं कल्पे नहिं, जो उपला साधुने रहेवुं न कल्पे तो वळी अल्पसूत्रने अल्पागमना जाणनी बाबत तो कहेवुंज शुं ? एटले तेमने तो एकाकीपणे रहेवुं कल्पेज नहिं ॥ १९ ॥ उपर न रहेवा आशी कहुं. हवे रहेवा आशी कहे हे ॥

अर्थ ॥ २० ॥ से० ते । गा० गामने विषे । वा० अथवा । जा० ज्यांलगे । रा० राज्यधानीने । वा० विषे । ए० एक । व० गढ हे । ए० एक । हु० दरवाजा हे । ए० एक । नि० निकळवानो । प० पेसवानो मार्ग हे । क० कल्पे । व० बहु । सु० सूत्रीने । व० घणा । आ० आगमना जाणने । ए० एकाकिपणे । धि० साधुने । व० रहेवुं कल्पे । हु० वने । का० काळ

एटले अहोरात्रो सांज सवारे । भि० साधुना । भा० भावस्वरूप क्रियादि भावनाने विषे । प० जागतो धको ॥ २० ॥

सूळपाठ ॥ २० ॥ से गामंसि वा जाव रायहाणिसि वा एगवगनाए एगदुवाराए एगनि-

वलमणपवेसाए कएइ बहुसुयरस बळ्जगमसस एगाणियसस त्रिबजुसस व-

रथए दुहअओ कालं भिक्खुजावं पफिजागरमाणसस ॥ २० ॥

भावार्य ॥ २० ॥ ते गामने विषे ज्यां लगे संनिवेक्षने विषे एक गढ, एक दरवाजो हे, एक नीकलवा पेसवानो मार्ग हे त्यां बहुत सृष्टी अने घणा आगमना जाण साधुने एकाकिपणे रहेवुं कल्पे ज्यां रह्यो धको वन्ने काल एटले अहोरात्रि साधुना क्रियार्ता भावनाने विषे जागतो धको ममाट रहित सावधानपणे विचरे ॥ २० ॥ उपर अनाचार सेववानो निषेध कर्यो पण एम करतां कोइ अनाचार सेवे तो तेने प्रायश्चित आवे. ते भणी इहां आश्रय लइ प्रायश्चित सेवे तेने प्रायश्चित कहे हे.

अर्थ ॥ २१ ॥ ज० ज्यां । ए० ए । व० घणा । इ० स्त्री । य० वली । पु० पुरुष । य० नली । प० मैथुन कर्म पारंभता होय (उदीरणादि मोहने उदये करी) । त० त्यां देखीने । से० ते । स० साधु । नि० निग्रंथ । अ० अनेरा । अ० अचित । सो० श्रोत वल्लने विषे । सु० सुक । पो० पुढाळ । नि० फाढोतो । ह० हस्त । क० कर्म । प० सेववाने । प० विषे । आ० पाये । मा० एक मासतुं । प० प्रायश्चिततुं । टा० ठाम । अ० गुरुप्रायश्चित ॥ २१ ॥

मूळपाव ॥ २१ ॥ जरथं एषं बहवे इत्थीओ य पुरिसा य पएहावेनित तरथ से समणे नि-
गान्थे अन्नयरंसि अचित्तंसि सोयंसि सुक्कपोगले निग्घाएमाणे हरथकम्मपडि-
सेवणपत्ते आवज्झइ मासियं परिहारट्ठाणं अणुग्घाइयं ॥ २१ ॥

भावार्थ ॥ २१ ॥ जे जग्याए घणां स्त्रीं पुरुषो मोहना उदयथी मैथुनकर्म प्रारंभ कराता होय ते देखीने ते अमण साधु
अनेरा अचित्त श्रोत वस्त्रने विषे सुक्र (वीर्य) ना पुद्गल काढे तो ते काढतो थको ते हस्तकर्म सेवतो थको एक मासनुं
प्रायश्चित्त गुरु प्रायश्चित्त पाप्मे ॥ २१ ॥ उपर हस्तकर्मनो भाव आणी सेववानुं कहूं. तेतो कोइ मैथुननो पण भाव आणी सेवे
ते भणी मैथुननो भाव आणीने सेवे तेने प्रायश्चित्त कहे छे.

अर्थ ॥ २२ ॥ ज्ञं ज्यां । ए० ए । व० घणी । इ० स्त्री । य० वळी । पु० पुरुषो । य० वळी । प० मैथुनकर्म प्रारं-
भता छे । त० त्यां देखीने । से० ते । स० अमण । नि० निग्रंथ । अ० अनेरा । अ० अचेत । सो० श्रोतने विषे मैथुन
सेववा आसक्त भावनी प्रतिज्ञा करीने । सु० सुक्र । पो० पुद्गल सुक्र जोणितादि । नि० काढे काढतो थको । मे० मैथुन ।
प० कर्मरूप भाव आणीने । से० सेवना । प० करे तो । आ० पाप्मे । चा० चार मासनुं । प० प्रायश्चित्तनुं । टा० टाम । अ०
गुरु प्रायश्चित्त ॥ २२ ॥

मूळपाठ ॥ २२ ॥ जरथ' एष' वहवे द्रथीओ य पुरिसा य पण्हावोन्ति तत्थ से समणे
 निग्गन्थे अन्नयरंसि अचित्तंसि सोयंसि सुक्कपोगले निग्घाएमाणे मेहुण पडि-
 सेवणपत्ते आवज्झइ चाउम्मासियं परिहारट्ठाणं अणुघाइयं ॥ २२ ॥

भावार्थ ॥ २२ ॥ जे ते ठामे घणां स्त्री पुरुषो मैथुननो मारंभ करता होय तथां तेमने देखीने अमण निग्रंथ अनेरा अचित
 ओतने विषे मैथुन संवधा आसकत भावनी मत्तिता करीने शुक्र पुद्गल (शुक्र योनिपांथी) काढे, काढतो थको मैथुन कर्मरूप
 भाव आप्णाने सेवना करे तो ते चार मासिक प्रायश्चित्तनो ठाम गुरु प्रायश्चित्त पामे ॥ २२ ॥ उपर मैथुन सेवतां प्रायश्चित्त
 आवं पम कलुं ते प्रायश्चित्तियाने केवी रीते राखे एटले अनेरा गणनी साध्वीने लेवानी विधि कहे हे ॥

अर्थ ॥ २३ ॥ नो० न । क० कट्ठे । नि० साधु । वा० अथवा । नि० साध्वीने । वा० वली । नि० कोइ एक साध्वी अनेरा
 गच्छ यक्की आवीने । खु० खंडाणी हे आचार जेहनो । स० एकवीस सवळा मांहिला सवळा दोष लागया हे । भि० भेदाणी
 हे आचार जेनो । सं० क्रोधादिके बेलो हे । आ० आचार । चि० चारित्र जेनो । त० ते । ठा० स्थानक । अ० अण । आ०
 आलोवे । अ० अण । प० पट्टिकमे । अ० अण । नि० निंदे । अ० अण । ग० गरहवे । अ० अण । वि० प्रायश्चित्त टाकी
 निर्पळ करे । अ० न । वि० पोताना आत्माने विशुद्ध करे । अ० नहि । क० करं ए पापस्थानक एहवुं कदी । अ० न । अ०

सावधान यद्ने उदे । अ० दुषणने अनुसारे । पा० यथा योग्य प्रायश्चित्त । अ० न । प० पडिवर्ज । उ० महा व्रतने विधे ष-
ठवर्ण करवो । वा० अथवा । सं० एक मांडले जपवुं । वा० अथवा । सं० एकत्र स्थानकभां भेल्लं वसवुं । वा० वळी । ते०
तेहने । इ० योडा । दि० काळनी पदवी । वा० अथवा । अ० जाव जीवनी पदवी । वा० वळी । उ० देवी । वा० अथवा ।
धा० धारवी । वा० वळी न कल्पे ॥ २३ ॥

मूळपाठ ॥ २३ ॥ नो कपपद निगन्थाए वा निगन्थीए वा निगन्थिं खुयायारं सब-
लायारं त्रिजायारं संकलिट्टायारचित्तं^२ तस्स ठाणस्स अणालोयावेत्ता अपानि-
कमावेत्ता अनिन्दवेत्ता अगारहावेत्ता अविज्झवेत्ता अविसेहावेत्ता अकरणाए
अणवमुट्टावेत्ता अहारिहं पायहिंसं अपडिअज्जावेत्ता^३ उवट्टावेत्ता वा संभुञ्जि-
त्ता वा संवसित्तए वा तेसिं इत्तरियं दिसं वा अणुदिसं वा उद्दिसित्तए वा
धारेत्ताए वा ॥ २३ ॥

भावार्थ ॥ २३ ॥ साधु अथवा साध्वीए अनेरा गणधी आवेल साध्वी खंढाणो हे आचार जेने, २१ सबळा दोष ला-

१ H adds (एचमां वधारे) अन्नगणाओ आगयं. २ H (एच) चरित्तं. ३ H adds (एचमां वधारे) पुच्छित्तए
वा वाइत्तए वा. ४ H (एच) तीसे.

गेज हे जेने, भेदाणो हे आचार जेनो, क्रोधादिके करी मेलो हे चारित्र आचार जेनो, वळी ते साध्वीए ते स्थानकर्ने आलो-
 व्हुं, पढिकरयुं, निदयुं, गर्हयुं नथी, निर्मळ कर्युं नथी, आत्माने विशुद्ध कर्यो नथी, नहिं करं ए पाप स्थानक एहुं कही सा-
 यधान यद् उठी नथी, दुपणने अनुसारे यथायोग्य प्रापश्चित पढिवर्ज्युं नथी तो तेवी साध्वीने साता पुछवी, क्षेत्रादिकर्ना
 यांचणां देवी, मदाव्रत आरोपयुं, एक मांडले जमयुं, स्थानकभां साथे रहेयुं तथा तेने थोडा काळनी के जावजीवनी पदवी देवी
 के धारवा कल्पे नहिं ॥ २३ ॥ उपर मुजव कल्पे नहिं एम कहुं. हवे केम कल्पे ते कहे हे.

अर्थ ॥ २४ ॥ क० कल्पे । नि० साधु । वा० अथवा । नि० साध्वीने । वा० वळी । नि० कोइ एक साध्वी । अ०
 अन्य । ग० गच्छती । आ० आर्वा । खु० खंडाणो हे । आ० आचार जेने । सं० सबळो । आ० दोष लाग्यो हे जेने ।
 भि० भेदाणो हे । आ० आचार जेनो । सं० क्रोधादिके मेलो ययो हे । आ० आचार । वि० चारित्र जेहनुं । त० ते ।
 टा० स्थानकर्ने । आ० आलोचने । प० पढिकर्मीने । नि० निर्दिने । ग० गरहीने । वि० निर्मळ करीने । वि० विशुद्ध क-
 रीने । अ० नर्हा । क० करं ए पाप स्थानक एहयुं कहीने । अ० सावधान थइने उठे । अ० दुपणने अनुसारे । पा० प्राप-
 श्चित । प० अंगीकार करीने । उ० मदाव्रत ने संजमने विषे उवटाण करयुं । वा० अथवा । सं० एक मांडले संघाते जमयुं ।
 या० अथवा । सं० एक स्थानके एकटा रहेयुं । वा० अथवा । तै० तेने । इ० थोडा । दि० काळनी पदवी । वा० अथवा ।
 अ० जावजीवनी पदवी (अथवा नाना मोटानी अपेक्षाए परंपरानी पदवी) । वा० वळी । उ० देवी । वा० अथवा । धा०
 धारवा । वा० वळी (कल्पे) ॥ २४ ॥ चि० एम । वे० हुं कहुं हुं ॥

मूळपाठ ॥ २४ ॥ कटपद् निगन्थाण वा निगन्थीण वा निगन्थि अन्नगणाओ आगयं
खुयायारं सबदायारं चिन्नायारं संकिद्धिद्वयायारचित्तं तस ठाणस्स आलोयावेत्ता
पक्किक्कमावेत्ता निन्दावेत्ता गरहावेत्ता विउट्ठावेत्ता विसोहावेत्ता अकरणाए अ-
ब्भुट्ठावेत्ता अहारिहं पायहित्तं पक्किक्कवेत्ता उवट्ठावेत्ता वा संभुञ्जिताए वा
संवसित्ताए वा तस्सिं इत्तरियं दिसं वा अणुदिसं वा उद्दिसित्ताए वा धारेत्ताए
वा ॥ २४ ॥ त्ति वेमि ॥

भावार्थ ॥ २४ ॥ साधु अथवा साध्वीने अन्यगणनी साध्वी ते साध्वी केवी हे तो के खंडाणो हे आचार जेनो, स-

१ H (एच) चरित्तं. २ H adds (एचपां वधारे) शुचिञ्जत्ताए वा वाइत्ताए वा. ३ H (एच) तीसं. ४ H has
two entries more, they conform to 28 & 24, except निगन्थ for निगन्थि. The text of course goes
with the variants of 28 & 24. In both entries तीसं. (एचपां वे सन्न वधारे हे ते २३-२४ जेवा हे. फेर पटलो
हे जे “निगन्थि” ने बदले “निगन्थं” शब्द मुखयो हे. बाकी २३-२४ मुखव पाठान्तर हे. वने सूत्रोपां “तीसं”
“तेसि” ने बदले हे). ५ H adds (एचपां वधारे) सि वेमि.

बला दोष लगया छे जेने, भेदाणो छे आचार जेनो, क्रोधादिके भेलो छे चारित्र आचार जेनो, ते स्थानकने आखीर्वा, पढि-
कर्मा, निर्दो, गरही, निर्दोळ करी, विदुळ करीने, नहि करे ए पापस्थानक एहहुं कहीने सावधान यह उठीने, दुपण ते अनु-
सार प्रायश्चित अंगिकार करीने आवे तेने (समाधिहुं पुछहुं, सज वंचावहुं), महाव्रते स्थापहुं, एकठा एक मांदले जमहुं, एक
स्थानक रहेंहुं तथा तेने थोडा कालनी जावजीव लगने नाना मोटानी अपेक्षाए पदवी देवी के धारवी कल्पे ॥ २४ ॥ एम
मुखमास्त्रामि जंयु स्वाप्तिने कहे छे जे, जेप में महावीर देवकने सांपळ्युं तेप में तुज मत्ये कहुं ॥

अर्थ ॥ ६ ॥ व० व्यवहार सूनो । छ० छवो । उ० उहेसो । स० पुरो थयो ॥ ६ ॥

मूळपाठ ॥ ६ ॥ ववदारसस छट्टो उहेसओ समत्तो ॥ ६ ॥

भावार्थ ॥ ६ ॥ व्यवहारसूनो छट्टो उहेसो पुरो थयो ॥ ६ ॥

॥ ववहारस्स सत्तमो उद्देसओ ॥

व्यवहार सूत्रनो सातमो जहेसो

अर्थ ॥ १ ॥ जे० जे । नि० साधु । य० वळी । नि० साध्वीने । य० वळी । स. १२ प्रकारनो संभोग तेणे करी संभोगी । सि० हे ते माहि । नो० न । क० कल्पे । नि० साध्वीने । नि० आपणा गुरु साधुने । अ० विण । पु० पुछये । नि० साध्वी-
ने । अ० अनेरा । ग० गच्छ थकी- । आ० आवी ते कहेवी हे । खु० खंडाणो हे । आ० आचार जेहनो । स० सबळो दोष
लाभ्यो हे जेने । थि० भेदाणो हे । आ० आचार जेहनो । सं० क्रोधादिके करी मेळुं हे । आ० आचार । च० चारित्र जेनुं ।
त० ते । ठा० स्थानक । अ० विण । आ० आलोच्ये । जा० ज्याल्ये । पा० प्रायश्चित्तने । अ० विण । प० पढिर्वजे । पु०
समाधिहुं पुछवुं । वा० अथवा । वा० वांचना देवी । वा० अथवा । उ० महाव्रतने विषे उठववो । वा० अथवा । सं० एक
मांडले जमवुं । वा० अथवा । सं० एक स्थानके वसवुं । वा० अथवा । ती० तेने । इ० थोडा कालनी । दि० पदवी । वा०
अथवा । अ० जावजीवनी । दि० पदवी । वा० वळी । उ० देवी । वा० अथवा । धा० धारवी । वा० वळी कल्पे नहिं ॥१॥

सूळपाठ ॥ १ ॥ जे निगनथा य निगनथीओ य संजोइया सिया. नो कप्पइ निगनथीए

निगनथे अणामुहिसा निगनिथ अन्नगणओ आगयं खुयायारं सबदायारं

त्रिजायारं संकिदिद्वयायारचिंतं तस्स ठाणस्स अणालोयावेना (जाव) पायह्मिंतं
अपन्निवज्जावेत्ता पुह्मिन्तए वा वाएत्तए वा उवट्टावेत्तए वा संभुञ्जितए वा
संचसितए वा तीसे इत्तरियं दिसं वा अणुदिसं वा जहिसितए वा धारेत्तए वा ॥१॥

भाष्य ॥ १ ॥ जे कोइ साधु साध्वीते १२ प्रकारना संभोग हे ते पेकीनी साध्वीने बीजा गच्छनी साध्वी खंडाणो हे
आचार जेना, सबळा दोष लाया हे जेने, भेदाणो हे आचार जेनो, क्रोधादिके करी मेलो ययो हे आचार जेनो तेवी
सार्धो ते स्थानकने आलोव्या विना, पडिकम्या विना, प्रायश्चित लीया विना आवे तो तेवी साध्वीने पोताना गुरुने पूछया
विना तेने साता न पूछया, वांचर्णा न देवा, महाव्रत आरोपवुं नहि, एक मांडले तेनी साथे न जमवुं. एक स्थानके तेनी
साथे वसवुं नहि तथा तेने थोडा कालनी के जावर्जावनी पदवी देवी के धारवी कल्पे नहि ॥ १ ॥ उपर मुजव न कल्पे एम
कयुं तां दवे केम कल्पे ते कहे हे ॥

अर्थ ॥ २ ॥ जे० जेकोइ । नि० साधु । य० बळी । नि० साध्वी । य० बळी । सं० १२ प्रकारना संभोगे करी सं-
भोगि । सि० हे तेने । क० कल्पे । नि० साध्वीने । नि० पोताना गुरुने । आ० पूछीने । नि० साध्वी । अ० अनैरा । ग०
गच्छया । आ० आवी हे । सु० खंडाणो हे । आ० आचार जेनो । सं० सबळा दोष लाया हे जेने । धि० भेदाणो हे ।
आ० आचार जेनो । सं० क्रोधादिके मेलो ययो हे । आ० आचार । च० चारित्र जेहनो । त० ते । टा० स्थानक । आ०

आलोवीने । जा० उयांलोने । पा० प्रायश्चित । प० पटिवर्जने । पु० समाधितुं पुछवुं । वा० अथवा । वा० वांचना देवी । वा० अथवा । उ० महाव्रतने विषे उठावुं । वा० अथवा । सं० एक मांडले जमवुं । वा० अथवा । सं० एक स्थानके वसवुं । वा० अथवा । ती० तेने । इ० थोडा काळनी । दि० पदवी । वा० अथवा । अ० जावनीवनी । दि० पदवी । वा० बळी । उ० देवी । वा० अथवा । धा० धारवी । वा० वर्क्य ॥ २ ॥

मूळपाठ ॥ २ ॥ जे निगन्था य निगन्थीओ य संतोइया सिया, कप्पद् निगन्थीणं निगन्थे आपुह्तिता निगन्धि अन्नगणाओ आगयं खुयायारं सबलायारं त्रि-
नायारं संकिविट्ठायारचरितं तस्स ठाणस्स आलोयावेत्ता (जाव) प्रायश्चितं पडि-
वज्जावेत्ता पुह्तिताए वा वाएत्ताए वा उवट्ठवेत्ताए वा संयुञ्जिताए वा संवसित्ताए
वा तीसे इत्तरियं दिसं वा अणुदिसं वा उद्विसित्ताए वा थरेत्ताए वा ॥ २ ॥

भावार्थ ॥ २ ॥ जे कोइ साधु अथवा साध्वी जे १२ प्रकारनो संभोग करे हे तेवी साध्वीने पोताना गुरुने पुछीने बीजा
गच्छमांथी आवेल साध्वी खंडाणो हे आचार जेनो, जेने सबळा दोष लागेल हे, थेटाणो हे आचार जेनो तथा क्रोधादिके

१ H adds the above sutra (एत्तमां) उपलुं सूत्र वधारे हे ने जर्मन बुक्कमां २ ने ३ सूत्र १ ना भेगां आपेल हे.

मेलो ययो छे आचार जेनो पण जेणे ते स्थानकने आलोच्यो छे, पहिकर्यो छे, तथा प्रायश्चित पहिवज्यो छे एवी साध्वीने साता पृछर्वा, यांचना देवी, महाव्रतने विषे स्थापवी, एक मांडले जमवुं, एक स्थानके रहेवुं तथा तेने थोडा कालनी अथवा जावनीव मुर्धानो पदवी देवी के धारवी कल्पे ॥ २ ॥ उपर साधुने पृछी साध्वीए अनैरा गच्छनी साध्वीने लेवावुं कहुं हवे साधु केर्वा सीते अनैरा गच्छनी साध्वीने लीए ते आशी कहे छे ॥

अर्थ ॥ ३ ॥ जे० जे फोड । नि० साधु । य० वली । नि० साध्वी । य० वली । सं० १२ प्रकारनो संभोग । सि० क० रयावार्ला तेने । क० फहं । नि० साधुने । नि० साध्वीओने । आ० पूछीने । वा० अथवा । अ० अण । पु० पुछीने । वा० वर्ला । नि० साध्वी । अ० अनैरा । ग० गच्छनी । आ० आवी होय । खु० खांदो छे । आ० आचार जेनो । स० सबळो दांप लाय्यो छे जेने । भि० भेदाणो छे । आ० आचार जेनो । सं० क्रोधादिके करी मेलो ययो छे । आ० आचार । चि० चारित्र जेनो । त० ते । टा० स्थानके । आ० आलोचिने । जा० यावत । पा० प्रायश्चित । प० पढीवजीने । पु० साता पृछर्वा । वा० अथवा । वा० वांचर्णा देवी । वा० अथवा । उ० महाव्रतने विषे स्थापवी । वा० अथवा । सं० एक मांडले जमवुं । वा० अथवा । सं० एक स्थानके रहेवुं । वा० अथवा । ती० तेहने । इ० थोडा कालनी । दि० पदवी । वा० अथवा । अ० जावनीव मुर्धानी । दि० पदवी । वा० वली । उ० देवी । वा० अथवा । धा० धारवी । वा० वली कल्पे । त० ते अनैरा गच्छवाली साध्वीने । च० वली । नि० साध्वीओ । नो० न । इ० वांछे तो ते साध्वी । से० पोताने । नि० जाय । टा० स्थानके (जाय) ॥ ३ ॥

મૂળપાઠ ॥ ૩ ॥ જે નિમગ્નથો ય નિમગ્નથીઓ ય સંતોદયા સિયા, કપ્પદ નિમગ્નથાણં
નિમગ્નથીઓ આપુહિતા વા અણાપુહિતા વા નિમગ્નિંથ અન્નગણાઓ આગયં
હુયાયારં સવદાયારં ત્રિન્નાયારં સાંકિલિદ્વાયારચિતં તસ્સ તાણસ્સ આલેયા-
વેતા (જાવ) પાયહિતં પન્નિવજ્જાવેતા પુહિતણ વા વાણતણ વા હવદુવેતણ
વા સંમુજ્જિતણ વા સંવાસિતણ વા તીસે હત્તરિયં દિસં વા અણુદિસં વા હદિસિ-
તણ વા ધારેતણ વા. તં ષં નિમગ્નથીઓ નો હહેજ્ઞા, સેવમેવ નિયં તાણં ॥૩॥

માર્થ ॥ ૩ ॥ જે કોઈ સાધુ સાધ્વી જેને ૧૨ પ્રકારનો સંભોગ કરવો કલ્પે છે તે સાધુએ સાધ્વીઓને પૂછીને અથવા
પુછ્યાવિના પણ વોજા ગચ્છમાંથી કોઈ સાધ્વી યંદીત આચારવાળી, સવળા દોષવાળી, ખેદાળો છે આચાર જેનો, ક્રોધાદિકે
કર્તા મેલો થયો છે ચારિત્ર આચાર જેનો પણ જેણે તે સ્થાનકને આલોચેલ છે ડ્યાંકને પ્રાયશ્ચિત લીધું છે એ સાધ્વીને સાસા
પુછવી, વાંચળી દેવી, મહાવ્રતે સ્થાપવી, એક માંડલે જમવું ને એક સ્થાનકે રહેવું તથા તેને થોડા કાલની અથવા જાવગીવની
પદવી આપવી કે ધારવી કલ્પે પણ જો તે આવેલ સાધ્વીને જો સાધ્વીઓ હચ્છે નહિ તો તે પોતાના ગચ્છમાં પાછી જાય ॥૩॥

૧ H (પ્વ) સયમેવ.

उपर साधु साध्वाने संभोगिपणुं कहुं. तेतो विसंभोगि पण होय ते भणी आहारानिक विसंभोगि करवानो विधि कहे छे ॥

अर्थ ॥ ४ ॥ जे० जे कोइ । नि० साधु । य० बळी । नि० साध्वी । य० बळी । सं० १२ प्रकारना मांहीमांही संभोगी ।
मि० छे । नो० न । थुं० बळी तेने । क० कल्पे नहि साधुने । पा० परोक्ष जे धुंद पाळक एटले नहि । पा० सन्मुख (बीजा
स्थानके) । सं० संभोगीने । वि० वि । सं० संभोगिपणो । क० करवो । न कल्पे तो केम करवो कल्पे ते कहे छे । क०
कल्पे । थुं० बळी तेने । प० मोटापोटा । पा० पोतानी सन्मुख । सं० संभोगी साधुने । वि० विसंभोगी एटले आहारपाणी
जुटा । क० करवो । ज० ज्यां । ए० बळी पोते । अ० मांहीमांही सन्मुखपणे । पा० देखे । त० त्यां । ए० बळी । ए०
एम । य० कहे । अ० हुं । ण० बळी । अ० अहो आर्य । तु० तपारी । सं० संघाते । इ० आ । का० कारणे । प० प्रत्यक्ष
पोटापोटा पोताने स्थानके सन्मुखपणे । सं० आहारपाणीनो संभोग तेनो । वि० विसंभोग । क० कहेहुं एम करतां । से० ते ।
य० बळी । प० प्रियादुक्कत दइ फरी नहि करं एम कहेतो एम कहा पळी । ए० एम । से० ते साधुने । नो० न । क०
कलंग । प० मांहीमांही । पा० सन्मुख पोताना स्थानके । सं० संभोगीतुं । वि० विसंभोगपणुं । क० करवुं कल्पे नहि । से०
ते । य० बळी । नो० न । प० प्रासत्या साथे संभोग नहि करं एहवो वचन न कहे अने प्रियादुक्कत अने पश्चाताप न
करतो । ए० एम । से० तेने । क० कल्पे । प० प्रत्यक्ष मांहीमांही । पा० पोताना स्थानके सन्मुख । सं० संभोगिपणानो ।
वि० विसंभोगिपणुं । क० करवुं (कल्पे) ॥ ४ ॥

मूळपाठ ॥ ४ ॥ जे निगन्था य निगन्थीओ य संजोइया सिया, नो एहं कपइ^१ पारो-
कखं^२ पानिएकं संभोइयं विसंजोगं करोत्तए, कपइ एहं पञ्चकखं^३ पानिएकं संजो-
इयं विसंजोगं करोत्तए. जत्थेव अन्नमन्नं पासेज्जा तरथेव एवं वएज्जा । अह एं
अज्जो तुमाए सद्धिं इमन्मि कारणन्मि पञ्चकखं^३ संभोगं विसंजोगं करोमि. से य
पन्तिपेज्जा एवं से नो कपइ पञ्चकखं^३ पानिएकं संजोइयं विसंजोगं करोत्तए.
से.य नो पन्तिपेज्जा एवं से कपइ पञ्चकखं^३ पानिएकं संजोइयं विसंजोगं
करोत्तए ॥ ४ ॥

भावार्थ ॥ ४ ॥ जे कोइ साधु साध्वी जेमने मांहेमांहि १२ प्रकारना संभोग कल्पे ते ते पैकी साधुने परोक्ष रीते तथा
बीजा स्थानके सन्मुख कला विना संभोगी (आहार भोग) साधुने विसंभोगी (आहारपाणी ज़दो) करवो कल्पे नहि. सं-
भोगी साधुने तेज स्थानके प्रत्यक्ष रीते तेनी सन्मुख कहीने तेने विसंभोगी करवो कल्पे. ज्यां पोते तेने मांहेमांहि सन्मुख देखे
त्यांज तेने एम कहे, हे आर्य ? हवे हुं तमारी साथे आवा कारणयी तमारो संभोग हवेथी नहि करं एम मोढामोढ तेनी स-

१ H adds (एचमां वधारे) निगन्थे after कपइ (पछी). २ H adds (एचमां वधारे) पानिएक for पानिएकं
(ने बदले).

न्युव करी पछी तेने विसंभोगी करवो. पछी जो ते संभोगी साधु पोते एम करे जे हवे पासरथादिक साथे संभोग करीया नहि ने करेल कार्य पाटे पिच्छामि दुक्कडं दइ पश्चाताप करे तो तेने मोढामोढ ने तेनी सन्मुख कही संभोगीने विसंभोगी करवो कल्पे नहि, पण जो ते पश्चाताप न करे तो मोढामोढ तथा तेने सन्मुख कही संभोगीने विसंभोगी करवो कल्पे ॥ ४ ॥ उपर साधु सार्धानुं साधु साथेनुं आहारपाणी छंडवा विषे कलुं. हवे साधु सार्धानुं साथी साथेनुं विसंभोगीपणुं (आहारपाणी छंडवानुं) वतावे छे.

अर्थ ॥ ५ ॥ जा० जे कोइ । नि० साध्वी । वा० वळी । नि० साधु । वा० वळी । सं० १२ प्रकारना संभोगी । सि० छे ते पाहि । ना० न । णं० वळी । क० कल्पे साध्वीने । प० प्रत्यक्ष सन्मुख । पा० पोताना स्थानके । सं० संभोगी पणे छे ते सार्धाने । वि० विसंभोगी पणे । क० करवी न कल्पे तो केम कल्पे ते कहे छे । क० कल्पे । णं० एम । पा० परीक्ष-पणे एटले बीजा सार्धो पासि । पा० ते सार्धाने स्थानके कहेवरवीने । सं० संभोगीपणाने । वि० विसंभोगीपणो । क० करवो कल्पे । ज० जे । ए० वळी । ता० ते । अ० पोताना । आ० आचार्य । उ० उपाध्याय । पा० देखीने । त० त्यां । ए० वळी । ए० एम । य० कहे । अ० हवे । णं० वळी । भं० हे भगवंत ? । अ० अमुक साध्वीनो । अ० हे आर्य ? । स० मारी संघाते । इ० ए । का० कारणे । पा० पूट पाडळ । पा० तेने पोताने स्थानके कहेवरवीने । सं० संभोगीपणानो । वि० विसंभोगीपणो मे । क० कर्यो छे । हवे । सा० ते साध्वी । य० वळी । से० ते । प० पश्चाताप करे तो । ए० एम । से० ते साध्वीने । नो० न । क० कल्पे । पा० परीक्षणो बीजा सार्धानी साखे । पा० पोताने स्थानके । सं० संभोगीपणानुं । वि० विसंभोगीपणुं । क० करवुं कल्पे नहि । सा० ते साध्वी । य० वळी । से० ते । नो० न । प० पिथ्या दुक्कडं दीए तो । ए० एम । से० ते

साध्वीनो । क० कल्पे । पा० पूढ पाळळ वीजी साध्वीनी साखे । पा० पोताने स्थानके । सं० संभोगीपणानो । वि० विसंभो-
गीपणो । क० करवो कल्पे ॥ ५ ॥

मूळपाव ॥ ५ ॥ जाओ निगन्धीओ वा निगन्धा वा संत्रोइया सिया, नो एहं कप्पइ
पञ्चकखं पाडिएकं संत्रोइयं विसंभोगं करेत्तए, कप्पइ एहं पारोक्खं पाप्पिएकं
संत्रोइयं विसंत्रोगं करेत्तए, जरथेव ताओ अप्पणो आयरिय जवज्जाए
पासेज्जा, तरथेव एवं वएज्जा । अह एं नन्ते अनुगीए अज्जाए सद्धिं
इमम्मि कारणम्मि पारोक्खं पाडिएकं संत्रोगं विसंत्रोगं करोमि. सा य से
पडितप्पेज्जा एवं से नो कप्पइ पारोक्खं पाप्पिएकं संत्रोइयं विसंत्रोगं करेत्तए.
सा य से नो पडितप्पेज्जा एवं से कप्पइ पारोक्खं पाप्पिएकं संत्रोइयं विसंभोगं
करेत्तए ॥ ५ ॥

भावार्थ ॥ ५ ॥ जे साध्वी साधुने संभोगीपणुं हे ते पैकी साध्वीने वीजा साध्वीनुं मोढा मोढ सन्मुख पोताना स्थान-
के एटले खवर कही तेनुं संभोगीपणानुं विसंभोगीपणुं करवुं कल्पे नहिं, पण परोक्षरीते वीजी साध्वी संघाते तेना स्थानके

१ H adds (एचमां वधारे) निगन्धी (निगन्धीओ is meant) (जोइए.)

कहंवरार्धने संयोगीपणाहुं विसंयोगीपणुं करहुं कल्पे पटले आहार पाणी भेगा होय ते ज़्झा करवा कल्पे, ते साध्वी पोताना
 आचार्य उपाध्याय देखीने एम कहं के आर्यो ! में अमुक साध्वीनो अमुक कारणे परोक्ष रीते तेने कहंवरार्धने आहारपाणी
 जुने कर्यो हे, ते पत्राताप करतो परोक्ष तेने स्थानके कहंवरार्ध तेनो आहार पाणी जुदो करवो कल्पे नहि पण जो ते
 प्रिया दुष्टत दीए नहि तो परोक्ष रीते तेने स्थानके कहंवरार्ध तेनो आहार पाणी जुदो करवो कल्पे ॥ ५ ॥ हवे साधु दिक्षा
 दिए तेथा साधुने दिक्षा देवानी विधि कहं हे ॥

अर्थ ॥ ६ ॥ नो० न । क० कल्पे । नि० साधुए । नि० साध्वीने । अ० पोताने । अ० अर्थे । प० दिक्षादेवी । वा०
 अथवा । मुं० मुंट करवो । वा० अथवा । से० शिष्यणी करवो । वा० अथवा । उ० संजमने विषे उववाणुं करहुं । वा० अथवा ।
 सं० एक स्थानके एकहुं रहंहुं । वा० अथवा । सं० एक मांडळे जमहुं । वा० अथवा । ती० तेने । इ० थोडा । दि० काळनी
 पदवो । वा० अथवा । अ० जाव जीव सुधीना । दि० काळनी पदवो । वा० बली । उ० देवी । वा० अथवा । वा०
 धारवो । वा० बली कल्पे नहि ॥ ६ ॥

मूढपाव ॥ ६ ॥ नो कपपद निगन्थाणुं निगन्थि अप्पणो अट्टाप पवावेत्तए वा मुएवावेत्तए
 वा सेहवेत्तए वा उवट्टावेत्तए वा संवसित्तए वा संजुअित्तए वा तीसे इत्तरियं
 दिसं वा अणुदिसं वा जडिसित्तए वा धारेत्तए वा ॥ ६ ॥

भावार्थ ॥ ६ ॥ साधुए साध्वीने पोताना अर्थे दिक्षा देवी, मुंड करवो, आचार शीखववो, शिष्यणी करवी, संजमने विषे उवठाण करवुं, एक मांडले जपवुं, एक स्थानके एकठुं वसवुं के तेने थोडा काळनी के जावजीवनी पदवी देवी के धारवी कल्पे नहि ॥ ६ ॥

अर्थ ॥ ७ ॥ क० कल्पे । नि० साधुने । नि० साध्वीने । अ० अनेराने । अ० अर्थे । प० प्रवर्जादेवी । वा० अथवा । जा० ज्यांलगे । सं० एक मांडले जपवुं । वा० अथवा । ती० तेने । इ० थोडा । दि० काळनी पदवी । वा० अथवा । अ० जावजीवना । दि० काळनी पदवी । वा० वळी । उ० देवी । वा० अथवा । धा० धारवी । वा० वळी कल्पे ॥ ७ ॥

मूळपाठ ॥ ७ ॥ कपद्द निभगन्थाणं निभगन्धि अन्नोसिं अद्दाए पद्दावेत्तए वा (जाव) संभु-
जित्तए वा तीसे इत्तरियं दिसं वा अणुदिसं वा उद्दिसित्तए वा धारेत्तए वा ॥७॥

भावार्थ ॥ ७ ॥ साधुए साध्वीने बीजीने अर्थे प्रवर्जा देवी, मुंडन करवुं ज्यां लगे पदवी देवी के धारवी कल्पे ॥ ७ ॥ हवे साध्वी साधुने दिक्षा दीए ते कहे छे ।

अर्थ ॥ ८ ॥ नो० न । क० कल्पे । नि० साध्वीए । नि० साधुने । अ० पोताना । अ० अर्थे । प० प्रवज्या देवी । वा० अथवा । मुं० मुंडन करवुं । वा० वळी । जा० ज्यांलगे । उ० पदवी देवी । वा० अथवा । धा० धारवी । वा० वळी ॥ ८ ॥

मूळपाठ ॥ ८ ॥ नो कऱ्पड निगन्धीणं निगन्धं अऱ्पणो अट्टाए पवावेत्तए वा मुएन्नावे-

त्तए वा (जाव) उद्दिस्सित्तए वा धारेत्तए वा ॥ ८ ॥

भावार्थ ॥ ८ ॥ सार्वाणं साधुने पोताना अर्थे दीक्षा देवी, मुंडन करतुं अथवा पदवी देवी के धारवी कल्पे नहिं ॥ ८ ॥
अर्थ ॥ ९ ॥ क० कल्पे । नि० सार्वाणे । नि० साधुने । अ० अर्थे । प० दीक्षा देवी । वा० अथवा ।
मु० मुंडन करवो । वा० अथवा । जा० ज्यालगे । उ० पदवी देवी । वा० अथवा । धा० धारवी । वा० वळी ॥ ९ ॥

मूळपाठ ॥ ९ ॥ कऱ्पड निगन्धीणं निगन्धं निगन्थाणं अट्टाए पवावेत्तए वा मुएन्ना-

वेत्तए वा (जाव) उद्दिस्सित्तए वा धारेत्तए वा ॥ ९ ॥

भावार्थ ॥ ९ ॥ सार्वाणे साधुने, साधुने अर्थे दीक्षा देवी, मुंडन करतुं ज्यालगे पदवी देवी अथवा धारवी कल्पे ॥ ९ ॥
इये सार्वाणे विहार करवाना विधि कहे हे ॥

अर्थ ॥ १० ॥ नो० न । क० कल्पे । नि० सार्वाणे । वि० विकट । दि० दिशाए विहार करवो । वा० अथवा । अ०
अणु पर्णा विकट । दि० दिशाने विषे । वा० वळी । उ० जावो । वा० अथवा । धा० धारवो । वा० वळी कल्पे नहिं ॥ १० ॥
मूळपाठ ॥ १० ॥ नो कऱ्पड निगन्धीणं विइकिट्ठियं दिसं वा अणुदिसं वा उद्दिस्सित्तए

वा धारेत्तए वा ॥ १० ॥

१ H add. the following two sutras viz 8 & 9 (आठ ने नव सूत्रो एचमां हे)

भावार्थ ॥ १० ॥ साध्वीने विकट दिशाए, घणी विकट दिशाने विषे विहार करवो अथवा धारवो कल्पे नहिं केमके
ल्यां संजमर्नी विराधना थाय ॥ १० ॥ हवे साधुने विहार करवानी विधि कहे छे ॥

अर्थ ॥ ११ ॥ क० कल्पे । नि० साधुने । वि० विकट । दि० दिशाए विहार करवो । वा० अथवा । अ० घणी विकट ।
दि० दिशाने विषे । वा० वली । उ० जावो । वा० अथवा । धा० धारवो । वा० वली कल्पे ॥ ११ ॥

मूळपाठ ॥ ११ ॥ कपड निगन्थाणं विइकिट्टियं दिसं वा अणुदिसं वा उहिसिन्ना वा

धारत्तए वा ॥ ११ ॥

भावार्थ ॥ ११ ॥ साधुने विकट के घणी विकट दिशाने विषे जावुं के धारवुं कल्पे ॥ ११ ॥ हवे विकट दिशाने
विषे क्षमावानो अधिकार कहे छे.

अर्थ ॥ १२ ॥ नो० न । क० कल्पे । नि० साधुने । वि० विकट देशने विषे । पा० कठोर वचनादिकना उपना प्राय-
श्चित । त्यां वेठो । वि० खमावहुं कल्पे नहिं ॥ १२ ॥

मूळपाठ ॥ १२ ॥ नो कपड निगन्थाणं विइकिट्टाई पाहुडाई विओसवेत्तए ॥ १२ ॥

भावार्थ ॥ १२ ॥ साधुने विकट देशने विषे कठोर वचनादिकहुं प्रायश्चित लइ त्यां वेठा खमावहुं कल्पे नहिं ॥ १२ ॥

अर्थ ॥ १३ ॥ क० कल्पे । नि० साध्वीने । वि० विकट देशने विषे । पा० कठोर वचनादिकना उपना प्रायश्चित । वि०
त्यां वेसी खमावहुं कल्पे ॥ १३ ॥

मूळपाठ ॥ १३ ॥ कप्पइ निगन्धीणं विइकिट्ठाइं पाहुडाइं विओसवेत्तए ॥ १३ ॥

भावार्थ ॥ १३ ॥ साध्वीने विकट देशने विषे कठोर वचनो प्रायश्चित्त कर ते देशने विषे रही स्वभाववुं कल्पे ॥ १३ ॥
जे स्वपावे ते सज्जापादिक करे माटे सज्जाय करवानी विधि करे हे.

अर्थ ॥ १४ ॥ नो० न । क० कल्पे । नि० साधुने साध्वीने । वि० वि । का० कोळे । स० सज्जाय । क० करवी
कल्पे नहि ॥ १४ ॥

मूळपाठ ॥ १४ ॥ नो कप्पइ निगन्धीणं विइकिट्ठए काले सज्जायं करेत्तए ॥ १४ ॥

भावार्थ ॥ १४ ॥ साधु (साध्वी) ने विकाले सज्जाय करवानो उपदेश करवो नहि ने सज्जाय करवी पण नहि. (वि-
कटफालना वे भेद १ कालिक ने २ उत्कालिक, कालिक विकट ते पेहेली पोरसी पळी ने पाछला चोया पोहोर पेहेलां. उ-
त्कालिक विकट ते सांस सकारे वे पोहोर अर्थ राखि ते ॥ १४ ॥

अर्थ ॥ १५ ॥ क० कल्पे । नि० साध्वीने । वि० पोरसी प्रमुख पाछली सर्व । का० काळने विषे । स० पांच प्रकारनी
सज्जाय । क० करवी कल्पे ते । नि० साधुनी । नि० नेत्राए कल्पे ॥ १५ ॥

१ U. H. (टी. एचपां पाठ नीचे मुखव हे) निगन्धीण वा निगन्धीण वा विइभिद्धे (किट्ठाए H एचपां) काले
सज्जायं उद्दिष्टिचए वा करेत्तए वा.

मूळपाव ॥ १५ ॥ कपड निगन्धीणं विइकिट्टए काले सज्जायं करेत्तए^३ निगन्ध-

निरसाए ॥ १५ ॥

भावार्थ ॥ १५ ॥ साध्वीने विकटफाळे सज्जाय उपदेशवी अथवा करवी कल्पे ते साधुनी निश्चाए (आज्ञाए) कल्पे ॥१५॥
अर्थ ॥ १६ ॥ तो० न । क० कल्पे । नि० साधुने । वा० अथवा । नि० साध्वीने । वा० वळी । अ० असज्जायनी वे-
ळाए । स० सज्जाय । क० करवी ॥ १६ ॥

मूळपाव ॥ १६ ॥ नो कपड निगन्धीण वा निगन्धीण वा असज्जाइए सज्जायं
करेत्तए ॥ १६ ॥

भावार्थ ॥ १६ ॥ साधु साध्वीने असज्जायनी वेळाए सज्जाय करवी कल्पे नहि ॥ १६ ॥
अर्थ ॥ १७ ॥ क० कल्पे । नि० साधुने । वा० अथवा । नि० साध्वीने । वा० वळी । स० सज्जायने काळे । स०
सज्जाय । क० करवी ॥ १७ ॥

मूळपाव ॥ १७ ॥ कपड निगन्धीण वा निगन्धीण वा सज्जाइए सज्जायं करेत्तए ॥१७॥
भावार्थ ॥ १७ ॥ साधु साध्वीने सज्जायने काळे सज्जाय करवी कल्पे ॥ १७ ॥

१ ग (टीपां) विइणिट्टे. म (एचमां) किट्टाए. २ म (एचमां) डिइसित्तए वा. ३ म (एचमां) वा.

अर्थ ॥ १८ ॥ नो० न । क० कल्पे । नि० साधुने । वा० अथवा । नि० साध्वीने । वा० क्ली । अ० आपणा शरीर
यसो उपर्त्ता । अ० असन्नायने विषे । सं० सज्ञाय । क० करवी न कल्पे । क० कल्पे । षहं० क्ली । अ० एकबीजाने । वा०
वांचना । द० हेर्त्तो ॥ १८ ॥

मृळपाठ ॥ १८ ॥ नो कल्पइ निगन्थाए वा निगन्थीए वा अपणो असज्जाइए सज्जायं
करेत्तए. कल्पइ एहं अन्नमन्नरस वायणं दलइत्तए ॥ १८ ॥

भावार्थ ॥ १८ ॥ साधु साध्वीने पोताना शरीरर्त्ता उपर्त्ता असन्नाइने विषे सज्ञाय करवी कल्पे नहि पण मांशोमांशि एक-
योजाने वांचर्णा देर्वा कल्पे ॥ १८ ॥ हवे साध्वीने गुरुविना रहेहुं नहि ते अधिकार कहं हे ॥

अर्थ ॥ १९ ॥ ति० त्रण । वा० वर्पनी । प० प्रवर्त्ताना धर्णने । स० श्रमण तपस्वि । नि० निग्रंथ साधुने अने । ती०
र्त्ता । वा० वर्पनी । प० प्रवर्त्ताना । स० श्रमणि । नि० साध्वीने । क० कल्पे । उ० उपाध्यायपणो । उ० देवो ॥ १९ ॥
मृळपाठ ॥ १९ ॥ तिवासपरियाए समणे निगन्थे तीसंवासपरियाए समणीए निगन्थीए

कल्पइ उवज्जायत्ताए उदिसित्तए ॥ १९ ॥

भावार्थ ॥ १९ ॥ त्रण वर्पनी दिक्षावाला श्रमण निग्रंथने अने ३० वर्पनी दिक्षावाली श्रमणी निग्रंथीने उपाध्यायपणुं
आप्तुं कल्पे ॥ १९ ॥

अर्थ ॥ २० ॥ पं० पांच । वा० वर्धनी । प० प्रवर्ध्याना धर्णा । स० अमण । नि० निग्रंथने । स० ६० । वा० वरसनी । प० प्रवर्ध्यावली । स० अमणी । नि० साध्वीने । क० कल्पे । आ० आचार्यपणे । उ० उपाध्यायपणे । उ० स्थापवा कल्पे ॥२०॥
मूळपाठ ॥ २० ॥ पञ्चवासपरियाए समणे निगन्थे सद्विवासपरियाए समणीए निग-

न्थीए कपड अयरियजवज्जायत्ताए उदिसित्तए ॥ २० ॥

भावार्थ ॥ २० ॥ पांच वरसनी दिक्षावाळा अमण निग्रंथने अने साठ वरसनी दिक्षावाळी अमणी साध्वीने आचार्यपणे उपाध्यायपणे स्थापवा कल्पे ॥ २० ॥ हवे साधु साध्वीनी वैयावच आश्री कहे हे ॥

अर्थ ॥ २१ ॥ गा० एक गामथी । अ० बीजे गाम । दू० विहार करता । भि० साधु । य० वळी साध्वी । आ० कदाचित् । वी० काल करे तो । तं० तेना । च० वळी । स० शरीरने । के० कोइ । सा० साधर्मिक साधु । पा० देखे तो ते साधर्मिक साधु (साध्वीने) । क० कल्पे । से० तेने । तं० ते साधु साध्वीना । स० शरीरने । से० ते । न० न होय । सा० वस्त्रादिके सहित । इ० एव । शरीर वस्त्रादिके । क० करीने ते शरीरने एकांते अचित् ठामे । थं० थंडिलने । व० वणुं । फा० फासुक निर्दोष । प० जोइने । प० पुंजीने । प० परठवे । अ० हे । या० इहां । थ० वळी । के० कोइ । सा० साधर्मिकनो । स० छतो । उ० उपगरण । जा० जाति एटले वस्त्रपात्रादिक उपधि । प० भोगववा योग्य हे तो तेने । क० कल्पे । से० ते । सा० सागरीनो अवग्रह मागीने । क० आचार्य थको । ग० ग्रहेने । दो० बीजीवार । अ० पण । ओ० आचार्यनी आज्ञा ।

१. H. (एच) आयरियत्ताए.

अ० मार्गने । प० भोगवे अथवा । प० छांडे ॥ २१ ॥

सृज्जपाव ॥ २१ ॥ गामाणुगामं इइज्जमाणे त्रिबलू य आहच्च वीसम्भजेज्जा^१ तं च सरीरगं
केइ साहम्मिमए पासेज्जा, कप्पइ से तं सरीरगं से न^२ सागारियमिति कहु थएिप्पहे
वहुफासुए पडिलेहिता पमज्जिता परिदुवेत्तए. अथि याइं थ केइ साहम्मिमय-
सन्तिए उवगरणजाए परिहरणारिहे, कप्पइ से सागारकडं गहाय दोच्चं पि ओ-
गहं अणुन्नवेत्ता परिहारं परिहारेत्तए ॥ २१ ॥

भावार्थ ॥ २१ ॥ एक गामधी बीजे गाम विहार करता साधु साध्वी कदाचित् काल करे तेहना शरीरने कोइएक सा-
धर्मिक साधु देखे तो ते साधर्मिक साधुने ते साधु साध्वीना शरीरने वस्त्रादिके दांकीने ते शरीरने एकांते अचित निर्दोष थं-
दाल भूमिने जोइ पूजोने परवबुं कल्पे जो इहां कोइ उपगरणनी जाति ते वस्त्र पात्रादिक उपधि साधर्मिक साधुने भोगववा
योग्य होय तो ते चोर्जो सागारिक लइने बीजीवार आचार्यनी आज्ञा पाणीने भोगववी अथवा छांडवी कल्पे ॥ २१ ॥ हवे
स्थानकनी त्रिवि कहें छे ॥

अर्थ ॥ २२ ॥ सा० सेउपान्तर (जेना उपाश्रये साधु रहेता होय ते) । उ० उपाश्रय वेचे नहिं पण । व० भाडे । प०

१ ॥ (पत्रमां) दोसुं . २ H also T (एच ने दोमां) मा सागारियं । चि कहु तं सरीरगं एगन्ते अचिते बहु
पासुए थण्डिले पटिं .

दीए । से० ते सेज्यांतर । य० वळी । व० जेने भाडे दीए तेने । व० एम कहे । इ० ए । य० वळी । इ० ए । य० वळी । ओ० जग्याने विषे । स० श्रमण । नि० निश्रंथ । प० वसे हे ते जग्या मुकीने भाडे आखुं हे एम कहे तो । से० ते । सा० सेज्यांतरने घेर आहारने अर्थे । पा० जवुं नहिं । से० ते सेज्यांतर । य० वळी । नो० न एम । व० कहे (केमके आखी जग्या भाडे आपी हे) पण । व० जेणे आखी जग्या भाडे लीधी हे ते भाडुत एम । व० कहे ए पासे जग्याने विषे श्रमण निश्रंथ रहे हे तेम रहे एम कहे तो । से० ते । सा० भाडुत सेज्यांतरनो आहार । पा० लेवो कल्पे नहिं । जो । दो० मालेक तथा भाडुत बवो । वि० वळी । ते० ते । व० कहे के साधु जे जग्यामां वसे हे त्यां भले रहे तो ज्यां लग्ने । दो० ते वन्ने । वि० वळी ते । सा० सेज्यांतरना घेर आहार पाणी । पा० छांडवो ॥ २२ ॥

मूळपाठ ॥ २२ ॥ सारिए^१ उवस्सयं वक्कएणं पल्लजेज्जा, से य वक्कइयं वएज्जा । इममिह य इममिह य^२ ओवसे समणा निगन्या परिवसन्ति, से सारिए^३ पारिहारिए^४ से य नो^५ वएज्जा, वक्कइए वएज्जा, से सारिए^६ पारिहारिए^७ दो वि ते^८ वएज्जा, दो वि सारिया^९ पारिहारिया^{१०} ॥ २२ ॥

१ H always in 22 & 23 (एचमां २२-२३ मां) सागारिं. २ H (एचमां) इमंमि य २. ३ H (एचमां) परि. ४ H adds (एचमां वधारे) एव. ५ H adds (एचमां वधारे) इमंमि य २ उवासे समणा निगन्या परिवसन्ति. ६ H (एच) एव. ७ H adds (एचमां वधारे) जाव.

भावार्थ ॥ २२ ॥ सेज्यांतर उपाश्रयने भाडे आपे पण तेम करती वल्वते भाडे राखनारने ते कहेके भाडे आपेल जग्यापां
आ अमुक टंकाणे श्रमण निद्रांय वसे छे एटली जग्या मुकीने भाडे आपहुं तो ते सेज्यांतरनो आहारपाणी वोहोरवो कल्पे
नहि. ते सेज्यांतर आयुं मफान भाडे आपेल होय तेथी उपर मुजव ते कहे नहि पण भाडे लेनार एम कहेके आ भाडे लीवेल
जग्यापां एक पासानो जग्यापां श्रमण साधु विचरो एम कहे तो ते भाडे लेनार सेज्यांतरनो आहारपाणी वोहोरवो कल्पे नहि.
जो मालेक अने भाडुत वल्वे उपर मुजव कहे तो ते वन्नेने सेज्यांतर गणी तेमना आहारपाणी छंडवा ॥ २२ ॥ उपर भाडे
आपवा आश्री कहुं. हवे आयुं मफान वेची नाखे तो सेज्यांतर टाळवा आश्री अधिकार कहे छे ॥

अर्थ ॥ २३ ॥ सां सेज्यांतर (जेने उपाश्रये साधु रहेता होय) । उं उपाश्रयने । विं वेचे वेचतो । सें ते । यं
वळी । कं जेने वेचाण कर्यो तेने । वं एम कहे । इं ए उपाश्रयनो । यं वळी । इं एनो । यं वळी आटलो । ओं
भाग । सं श्रमण । निं निद्रांय साधुने । पं वसवा वेवो तो । सें ते वळी । सां सेज्यांतर (जे उपाश्रयनो मालेक छे)
नो आहारपाणी । पां छंडवो । सें ते मालेक । यं वळी । नों न एम । वं कहे । कं वेचाण लेनार एम । वं
कहे आटली जग्या श्रमण साधुने रहेवा भाडे राखवी तो । सें ते वेचाण लेनारने । सां सेज्यांतर गणी तेनो आहार पाणी ।
पां छंडवो । दों जो मालेकने वेचाण लेनार वन्ने । जिं वळी । तें ते एम उपर मुजव । वं कहेतो ज्यांलिगे । दों ते
वन्ने । जिं वळी ते । सां सेज्यांतर गणी तेना आहारपाणी । पां छंडवा ॥ २३ ॥

મૂઝપાઠ ॥ ૨૩ ॥ સારિણે^૧ ઉવસસયં વિક્રિણેજ્ઞા, સે ય કદ્યં વણ્જા । ઇમં^૨ મિહ ય ઇમ-
મિહ ય^૩ ઓવાસે સમણા નિગ્ગન્થા પરિવસન્તિ, સે સારિણ પારિહારિણ^૪. સે ય
નો^૫ વણ્જા, કદ્ય વણ્જા^૬ સે સારિણ, પારિહારિણ. દો વિ તે^૭ વણ્જા,
દો વિ સારિયા^૮ પારિહારિયા^૯ ॥ ૨૩ ॥

માર્થ ॥ ૨૩ ॥ જે કોઈ સેજ્યાંતર ઉપાશ્રયને વેર્ષી નાલે પળ તેમ કરતી વલતે તે વેચાણ લેનારને એમ કહેજે આટલી
જગ્યા શ્રમણ નિગ્રંથને રહેવા માટે છે તો તે વેચનારને સેજ્યાંતર ગણી તે સેજ્યાંતરના પરનો આહારપાણી લેવો નહિ. જો તે
વેચનાર સેજ્યાંતર એમ ન કહે પણ વેચાણ લેનાર એમ કહે જે આ જગ્યા શ્રમણ નિગ્રંથને માટે રહેવા દેજો તો તે વેચાણ લેના-
રને સેજ્યાંતર ગણી તેનો આહારપાણી લેવો નહિ. જો વેચનાર ને લેનાર વન્ને એમ કહે, ડયાં લગે વન્નેને સેજ્યાંતર ગણી તેમનો
આહારપાણી વન્નેનો લેવો નહિ ॥ ૨૩ ॥ ઉપર સેજ્યાંતરનો આહારપાણી ન લેવા આશ્રી કહું. હવે તે સ્થાનકની આજ્ઞા
માગવાની વિધિ કહે છે ॥

અર્થ ॥ ૨૪ ॥ વિં વિધવા । ધૂં વેટી વઢી । નાં પીતાને । કું ઘેર । વાં રહેનારી આવિકા । સાં છે । વિં
વઢી । યાં જે તેહની । ઓં (અવગ્રહ) આજ્ઞા । અં માગવી હોય । કિં શું કહેવું । પું વઢી । પિં પીતાનો । ઘાં
૨૨ માં પાઠાન્તર મુજબ ૨૩ માં જાળવો.

अथवा । भा० भार्गवो । वा० अथवा । पु० पुत्रनो । वा० वली । से० ते । वि० वली । या० जे । वेहुनी । ओ०
आज्ञा । ओ० तर्वा ॥ २४ ॥

मूढपाठ ॥ २४ ॥ विहवधया नायकुलवासिणी, सा वि यावि ओगहं अणुन्नवेयवार्त्ता.

किमङ्ग पुण पिया वा जाया वा पुते वा, सें वि यावि ओगहं ओगोहियवे ॥२४॥

भार्गव ॥ २४ ॥ विधवा दीकरी पीताने घेर रहे छे, जे श्रविका पण छे तेनी आज्ञा मागवी तेनी साथे तेना पीता के
भार के पुत्र पुत्र वेहुनी आज्ञा मागी स्यान्कमा उत्तरवुं ॥ २४ ॥ ए वस्तीने विधे अवग्रह मागवी कह्यो ते तो विहार करता
अर्द्धाभां पण साधु रहे त्यां अर्द्धाभां रहेतां आज्ञा मागवी ते फहे छे.

अर्थ ॥ २५ ॥ प० पंथने विधे । वि० वली रहेतां । ओ० अवग्रहनी आज्ञा । अ० मागवी होय ॥ २५ ॥

मूढपाठ ॥ २५ ॥ पहिए वि ओगहं अणुन्नवेयवार्त्ता ॥ २५ ॥

भार्गव ॥ २५ ॥ पंथने विधे रहेतां त्यां पण अवग्रहनी आज्ञा मागवी, एटले मार्गने विधे दृक्षादिकनी तथा दृक्षादिकने

१. H (पच) णियं . २. Hadd (एचमां वधारे) सिया. ३. H (एचमां) से य दोवि उगहं ओगिणिहयन्वा.
४. H. H (पर्वार्ता) वहिए, T. (दी) पहे, ५. T. हो यन्वी. ६. H adds (एचमां वधारे) सिया.

विषे प्रथम पंथी आदिक रहेतो होय तेनी अवग्रहनी आज्ञा मागवी ॥ २६ ॥ उपर स्थानकनी आज्ञा मागवी कही. हवे देशादि-
करने विषे आज्ञा मागी रहेवानो अधिकार कहे छे ॥

अर्थ ॥ २६ ॥ से० ते साधु वली साध्वी । १० राजा । प० काळकरे । वीजानो राज्याभिषेक ययो छे । सं० प्रथमना
राजानी स्थिति तूटी नथी । अ० दावो करनार भाइओना समभाग यया नथी । अ० अन्य वसता हता ते राजा प्रमुख विहेद
यया नथी । अ० हजी कोइ बीजा देशना राजाए । प० राज्य कीधुं नथी । साधुनुं बीजुं व्रत राखवाने अर्थे । स० ते
साधुने । चे० वली तेज । ओ० आगलो अवग्रह । पु० जे पूर्वली । अ० आज्ञाए करी । व० पाछला वर्षावे सहित । वि०
रहेवो केटलो काळ ते कहे छे । अ० उयांलगे । ल० थोडोकाळ । अ० वली । ओ० पूर्वला राजानी आज्ञाए एटले वयां लग्ने
नवो राजा आवतां लग्ने ॥ २६ ॥

मूळपाठ ॥ २६ ॥ से 'रज्जपरियट्टेसु संशनेसु अवोगनेसु अवोहिनेसु अपरपरिगहिएसु

स च्चेव ओगगहस्स पुवाणुन्नवणा चिट्ठइ अहावन्दमवि ओगगहे ॥ २६ ॥

भावार्थ ॥ २६ ॥ ते साधु साध्वीए, राजाए काळ कर्यो ने बीजानो राज्याभिषेक कर्यो छे एम राज्यमां फेरफार ययो

६ म (एच) राय० .

हे पण हजुं प्रयपना राजानी स्थिती तटी नयी, भाइयोना भाग वेच्या नयी, अन्य वंशना राजा विच्छेद यया नयी, हजु ते देशतुं बीजा वंशना राजाए राज्य लीधुं नयी तेने विषे साधुतुं त्रीजुं व्रत राखवाने अर्थे आगला राजानी अवग्रहनी आश्राए ज्यां वने बीजो राजा राज्यपर आषे त्यां लगे रहेवुं कल्पे ॥ २६ ॥

अर्थ ॥ २७ ॥ से० ते साधु वली साक्षी । १० राज्य । ५० फेरफार ययो एटले नवो राजा गादिए वेतो । अ० पूर्वला राजानी स्थिति तटी हे । बा० सगा संबंधीए भाग वेहेची लीधा हे । वो० अन्य वंशना राजा प्रमुख विच्छेद यया हे । प० बीजा देशना राजाए । प० राज्य लीधुं हे । भि० साधुतुं । भा० त्रीजुं व्रत राखवाने । अ० अर्थे । दो० बीजीवार । पि० वली । ओ० अवग्रहनी । अ० आज्ञा मागी रहेवुं । सि० होय ॥ २७ ॥ ति० एम । वे० हुं कहुं हुं ॥

मूळपाठ ॥ २९ ॥ से रज्जपरियट्टेसु असंश्रद्धेसु वोगनेसु बोहिनेसु परपरिगहिणसु नि-
कखुजावरस अट्टाए दोखं पि ओगगहे अणुन्नवेयवे सिया^३ ॥ २९ ॥ ति वोमि

भावार्थ ॥ २७ ॥ ते साधुए राज्यमां फेरफार यतां एटले जुनो राजा गुजरी जतां नवो राजा ययो एटला पूर्वका राजानी स्थिति तटी, सगासंबंधीए भाग वेहेची लीधा, अन्य वंशना हता ते राजा प्रमुख विच्छेद यया, बीजा राजाए राज्य

१ H (पच) राय . २ II adds (पचमां वधारे) ति वोमि .

लइ लीधुं तो साधुतुं त्रींजुं वत राखवाने अर्थ, बीजीवार नवा राजानी आभा पागवी ॥ २७ ॥ एम सुधर्मास्वामि कहे हे,
जेम में महावीर देव सपिये सांयळ्युं वतुं तेम हे जंय ? तुज परये कहुं ॥

अर्थ ॥ ७ ॥ व० व्यवहारनो । स० सातमो । उ० उद्देशो । स० पुरो थयो ॥ ७ ॥

सूळपाव ॥ ७ ॥ ववहारस्स सत्तमो उद्देश्यो समत्तो ॥ ७ ॥

भावार्थ ॥ ७ ॥ व्यवहार सूत्रनो सातमो उद्देशो पुरो थयो ॥ ७ ॥

॥ ववहारस्स अट्ठमो उद्देसओ ॥

व्यवहारसूत्रनो आठमो उद्देशो.

अर्थ ॥ १ ॥ गा० धरते विधे । उ० रतुवद्धकाल । प० आषाढमास (पावस) वर्षारतु पहेलां अने कार्तिक चोमासु । वि० पटिकम्भया पट्टे (पञ्चसण पत्ती) । ता० ते । गा० धर । ता० तेना । प० प्रदेश (माहि वहार धको दूर जग्या दूर आसनने विधे) । ता० ते स्थानकना । उ० अवकाशना आंतराने विधे । ज० जे जे । से० सेज्या । सं० संधारो । ल० मळे । त० ते । त० ते । म० माहरो । ए० वर्को । सि० छे । थे० स्थिधर । य० वर्को । से० तेने । अ० आज्ञा दीएतो । त० ते सेज्या संधारो । ए० वर्को । सि० तेनोज दीय । थे० स्थिधर । य० वर्को । से० तेने । नो० न । अ० आज्ञा दीएतो । ए० एम । से० तेने । क० कल्पे (सन्नायादिक) । आ० दिवस । रा० रात्रीए । से० सेजा । सं० संधारो । प० ग्रहवो ॥ १ ॥

मृळपाठ ॥ १ ॥ गाहा उट्ट पज्जोसविण्. ताए गाहाए ताए पएसाए ताए जुवास-

नतराए जमिणं सेज्जासंधारणं लभेज्जा, तमिणं तमिणं ममेव सिधा. येरा य से
अणुजाणेज्जा, तस्सेव सिधा. येरा य से नो अणुजाणेज्जा, एवं से कट्पइ

१. II (एच) निह. २. II (एच) उट्ट. ३. H (एम) निहाए. ४. nothing T. (टीमां नथी). ५. H adds (एचमां वधारं छे) नो तस्सेव सिधा.

आहारदृष्टियाए सेजासंथारंगं परिगगहेत्तए ॥ १ ॥

भावार्थ ॥ १ ॥ आषाढमास पावस वर्षास्तु पहेलां ने कार्तिक चोमासुं पडिकमया पछी घरने विषे, ते घरनी मांहिला के वहारला मदेश के दूर आसनने विषे, ते स्थानकना अवकाशना आंतराने विषे जे जे सेजया संथारो मळे ते ते मधारी वस्तु हे एम शिंथि कहे, पण जो गुरु तेने आज्ञा दीए तो ते सेजा संथारो ममुख तेने लेवा कल्पे ने जो स्थिवर ते चीजो लेवानी आज्ञा न आपे तो तेने लेवा कल्पे नहिं. एम तेने आज्ञा लीधा पछी रात्रि दीवस सेजा संथारो लेवो कल्पे ॥ १ ॥ उपर सेजा संथारो लेवानी विधि कही, हवे हळवो सेजा संथारो लेवो ते आश्री कहे हे ॥

अर्थ ॥ २ ॥ से० ते । अ० यथायोग्य । ल० लघुकाय योग्य । से० सेजा । सं० पाट । ग० गवेधे (शोधे) । जं० जे । च० वळी । कि० कोइ समर्थ हे । ए० एक । ह० हाथे करीने । ओ० उपाडीने उपाडीने । जा० ज्यालग्ने ग्रहीने । ए० एक दहाडाना पंथे (विसामे) । वा० अथवा । हु० वे दहाडाना पंथे । वा० अथवा । ति० त्रण दहाडाना पंथे । वा० अथवा मारो । प० वहीश (एटले गाममां न मळेतो परगामथी एक दिवसथी त्रण दिवसना पंथ थकी आणवुं कल्पे) । ए० ए । मे० माहरे । हे० शीयाळे । नि० जनाळे । भ० होशे ॥ २ ॥

मूळपाव ॥ २ ॥ से अहाकहुसगं सेजासंथारंगं गवेसेजा, जं चक्रिया एगेणं हत्थेणं

ओगिज्ज^१ जाव एगाहं वा दुयाहं वा तियाहं वा परिवाहित्तए, एस मे हैम-

न्तगिम्हासु तविस्सइ^२ ॥ २ ॥

भार्य ॥ २ ॥ ते साधु लघु हलका पाट संथारो गवें (शोधे) जे ते एक हाथे उपाहीने एक दहाडाना, वे दहाडाना अथवा त्रण दहाडाना पंधे (मार्गे) लइ जवा समर्थ है एवो हलको सेजा संथारो शीयाळा उनाळा माटे मेळवे (अथवा ते गामपां न मळे तो परगामर्था एकथी त्रण दिवसना पंधे करी मेळवे) ॥ २ ॥

अर्थ ॥ ३ ॥ से० ते साधु । य० वळी । अ० यथायोग्य । ल० नानो हलको । से० पाट । सं० ढामादिक संथारो । ग० गवें । जं० जे पाट प्रमुख । च० वळी । कि० कोइ साधु साध्वी समर्थ होय । ए० एक । ह० हाथे करी । ओ० उपा-
हीने । जा० उपांलगे । ए० एक दहाडाने पंधे २ । (एक विसामे) । अ० मार्गे । प० वही शके (एटले जो गामपांहि न मळे तो परगामर्था एक दीनर्था त्रण दीनने पंध थकी आणवो कल्पे) । ए० ए पाट प्रमुख । मे० भारे । वा० वर्षाकाळने पाटे । भ० काम आवशे ॥ ३ ॥

मूळपाठ ॥ ३ ॥ से य अहावहसगं सेज्जासंथारगं गवेसेज्जा, जं च्चक्रिया एगेणं हत्थेणं

१. H (एचमां) ओगिज्झिय २. २ Haddas (एचमां वधारे) अद्वाणं. ३ जर्पन बुकमां आ स्रव ३ जा पळी मुकेल छे.

ओमिगिऊ^१ जाव एगाहं^२ एगाहं अद्धाणं परिवहिचए, एस मे वासावासासु^३
नविस्सइ^४ ॥ ३ ॥

उद्देसओ०
॥ ८ ॥

भावार्थ ॥ ३ ॥ ते साधु नानो हलको पाट संथारो गवेषे के जे एक हाथे करीने उपाडीने एक दिवस (वे दिवस, त्रण दिवस) ना पंथने विषे मार्गे वही शकवा समर्थ होय, ते पाट संथारो मारे वर्षारुमां कामनो होशे, (गाममां न मळे तो बहारथी लावे) ॥ ३ ॥

अर्थ ॥ ४ ॥ से० ते साधु । अ० यथायोग्य । ल० लहु हलको । से० पाट । सं० संथारो । जा० गवेषे । जं० जे । च० वळी । कि० कोइ समर्थ होय । ए० एक । ह० हाथे करी । ओ० ग्रहीने २ । जा० ज्यांलगे । ए० एक दहाडाना पंथे । वा० अथवा । हु० वे दिवसना पंथे । वा० अथवा । ति० त्रण दिवसना पंथे । वा० अथवा । च० चार दिवसना पंथे । वा० अथवा । पं० पांच दिवसना पंथे । वा० वळी एटला वळी । अ० पंथ थकी आणे अथवा । प० वही शके एटले गाममां न मळे तो परगामथी आणे । ए० ए सेजा संथारो । मे० माहरे । बु० बघती । वा० वर्षारुतु । भ० कामनो होशे ॥ ४ ॥

१ H (एचमां) ओमिगिच्चय २. P without २ (पीमां (२) नथी), २ T. H (टी. एचमां) एगाहं वा दुयाहं वा तियाहं वा अ०. ३ H (एचमां) वासासु. ४ This sutra is put before 2 in G. Edition

अथवा गाममांथी न
मळ नो परगामर्या लावे) जेथी ते पाट संथारो मारे वधती वर्पास्तुमां काम आवे ॥ ४ ॥

मूळपाठ ॥ ४ ॥ से अहालहुसगं सेज्जासंथारगं जाएज्जा, जं चक्रिया एगेणं हत्थेणं ओ-
गिज्जं जाव एगाहं वा दुयाहं वा तियाहं वा चजयाहं वा पञ्चागाहं^३ वा अ-
द्धाणं परिवहित्तए, एस मे वुद्धावासासु चविस्सइ ॥ ४ ॥

भावार्थ ॥ ४ ॥ ते साधु लघु हलको जेवो पोवाने जोइए तेवो पाट संथारो गवेधे जे एक हाथे करी उपाडीने एक दहा-
टाना, वे दहाटाना, त्रण दहाटाना, चार, पांच दहाटाना एटला दूर पंथने विधे उपाडवा समर्थ होय (अथवा गाममांथी न
मळ नो परगामर्या लावे) जेथी ते पाट संथारो मारे वधती वर्पास्तुमां काम आवे ॥ ४ ॥

अर्थ ॥ ५ ॥ धे० स्थिवरने । ये० स्थिवरनी । भू० भूमिकां । प० प्राप्त हुवाने एटला उपगरण मेळववा । क० कल्पे ।
द० दांदा । वा० अथवा । भ० भंड ते पात्रा । वा० अथवा । छ० छत्र (ते मस्तकने विधे धरवानो कपडो) । वा० अथवा ।
म० मार्जाचो (पेगावतुं भाजन) । वा० अथवा । ल० काफडी । वा० अथवा । चे० चेल पडेडी । वा० अथवा । च० चर्म ।
वा० अथवा । च० चर्मनो । प० कटको । वा० वळी । अ० नथी । वि० विरह एटले घरनो धणी ज्यां हे त्यां । ओ० तेवा
स्थानके उपर्ला चीजो । ठ० मुकीने स्थिवर साधु । गा० गृहस्थना । कु० घेर । पि० भातपाणीने । प० अर्थे । प० घरमां
पसे । वा० अथवा । नि० नीकके । वा० वळी । क० कल्पे । ण्ह० वळी ते साधुने । सं० भिक्षा कडने । चा० पाछो वळे ते

१ H (एच) गवेसेज्जा. २ H (एच) ओगिज्जिय २. ३ H (एच) पञ्चाहं वा दूरमवि अं.

कारे जेने घेर उपगरण मुक्या छे तेनी । दो० बीजीवार । पि० वळी । ओ० आज्ञा । अ० मागीने उपगरण (वापरवा योग्य भोगवे अथवा) । प० छांडे ॥ ५ ॥

मूळपाठ ॥ ५ ॥ थेराणं थेरञ्चुमिपत्ताणं कप्पद् दण्डए वा नएए वा छत्तए वा मत्तए वा
लट्ठिया^१ वा^२ वेले वा^३ चम्म^४ वा^५ चम्मपल्लिहेयणए वा अविरोहिण ओवासे
ठवेत्ता गाहावइकुवं पिण्णवायपनियाए^६ पविसित्तए वा निक्खमित्तए वा.
कप्पइ एहं^७ संनियट्ठचारीणं दोच्चं पि ओगहं अणुन्नवेत्ता^८ परिहरित्तए ॥ ५ ॥

भावार्थ ॥ ५ ॥ स्थिर स्थिरवास रह्या तेने दांडो, पात्रा, छत्र (ते माथे ढांकवातुं कपडुं), (माटीनुं भाजन), मात्रीयो, काकडी, (बेसवानी पाटली), वस्त्र (पडेली), (पडेलीनो पडदो बांधवानी दोरी), चर्म, (चर्मनी कोथळी), चर्मनो कटको ए बीजो राखवी कल्पे. हवे स्थिर एकला छे तो उपला उपगरण ज्यां वरनो धणी छे तेवा स्थानके मुकीने गृहस्थने घेर अन्नपाणीने अर्थे पेसे अथवा नीकले अने भीक्षा लहने पाछा फरातां जेने घेर उपगरण मुक्यां छे तेनी बीजीवार आज्ञा मागीने ते उपगरण (भोगवे के) छांडे ॥ ५ ॥ उपर उपगरण लेवा आशी कहुं. हवे उपगरण लेवानी विधि कहे छे.

१ H (एचमां) थं. २ Hadda (एचमां वधारे) भिसिं वा. ३ Hadda (एचमां वधारे) चेळचिलिभिलिं वा.
४ H (एच) चं. ५ Hadda (एचमां वधारे) चम्मकोसं वा. ६ H (एच) भत्ताए वा पाणाए वा. ७ H (एच) से.
८ Hadda (एचमां वधारे) परिहारं.

अर्थ ॥ ६ ॥ नो० न । क० कल्पे । नि० साधु । वा० वली । नि० साध्वीने । वा० वली । पा० पादीयारो । वा०
 अथवा । सा० सेज्यांतर । सं० संबंधी । वा० वली । से० पाट पाटला । सं० संथारो दाभादिकनो । दो० बीजीवार । अ०
 वर्त्ता । ओ० अवग्रह (आज्ञा) । अ० प्राग्याविना । व० बीजे स्थानके के गाम । नी० लइ जबो वली कल्पे नहि ॥ ६ ॥

मूळपाठ ॥ ६ ॥ नो कल्पद निगन्थाण वा निगन्धीण वा पाडिहारियं वा सागारिय-
 सन्तियं वा सेज्जासंथारनं दोच्चं पि ओगगहं द्यणुद्ववेत्ता वहिया नीहरित्तए ॥ ६ ॥

भावार्थ ॥ ६ ॥ साधु अथवा साध्वीने पाटीयारा अथवा सेनांतरना यको पाट पाटला के संथारो बीजीवार मालधणीनी
 आज्ञा प्राग्याविना रीजा स्थानके के वरागाम लइ जबो कल्पे नहि ॥ ६ ॥ इवे केम कल्पे ते कहे हे ॥

अर्थ ॥ ७ ॥ क० कल्पे । नि० साधुने । वा० अथवा । नि० साध्वीने । वा० वली । पा० पादीयारो । वा० अथवा ।
 सा० सेज्यांतर । सं० संबंधी । वा० वली । से० पाट पाटला । सं० संथारो । दो० बीजीवार । अ० वली । ओ० आज्ञा ।
 अ० प्राणीने । व० वहार । नी० काढवो कल्पे ॥ ७ ॥

१ As it adds (एचपां वधारे) वा सागारियसन्तियं वा, so no separate sutra is put for it as in G. Edition
 (पाटे तेनुं नहुं स्रज्जर्जनं नुक सुज्ज नयी.)

मूलपाठ ॥ ७ ॥ केष्वह निगन्थाण वा निगन्धीण वा पाडिहारियं वा सागारियस-
नित्यं वा सेज्जासंथारगं दोच्चं पि ओगहं अणुन्नवेत्ता बहिया नीहरित्तप् ॥७॥

भावार्थ ॥ ७ ॥ साधु साध्वीने पाटीयारो ने सेजांतर थको लीधेल सेजा संथारो वीजीवार आज्ञा मागीने ब्रह्मर लइ जओ कल्पे ॥ ७ ॥ उपर लेबानी विधि कही. हवे ते उपगरण पाछा सोपे ने पाछा सोया पछी वळी भोगववानी विधि कहें छे ॥

अर्थ ॥ ८ ॥ नो० न । क० कल्पे । नि० साधुने । वा० अथवा । नि० साध्वीने । वा० वळी । पा० पाटीयारो । वा० अथवा । सा० सेज्यांतर । सं० थको । वा० वळी । से० पाट । सं० संथारो । स० सर्वे पोतानो । अ० पाछो आपीने । दो० वीजीवार । अ० वळी तेनी । ओ० आज्ञा । अ० माग्या विना । अ० भोगववो न कल्पे । क० कल्पे । अ० आज्ञा मागीने ॥ ८ ॥

१ Instead of words “ केष्वह अणुन्नवेत्ता ” at the end of sutra 6, H has a separate sutra 7. The of this in P B b (एव ने P B b मां ६ ठा सुत्रने छेहे “ केष्वह अणुन्नवेत्ता ” ने वदले ७ मो सुत्र अलग आपेल छे). २ As H adds (एवमां वधारे) “ वा सागारियसनित्यं वा ” so no separate sutra is put for it as in G. Edition (जर्मन बुकनी माफक उपला शब्दनुं नहुं सुत्र मुख्यं नयी)

मूढपाठ ॥ ८ ॥ नो कपद निगन्धाण वा निगन्धीष वा पाडिहारियं वा सागारिय-
सन्तियं वा सेजासंथारगं सवप्पणा^२ अपिणित्ता^३ दोच्चं पि^३ ओगगहं अणुण्न-
वेत्ता अदिट्ठिए, कपद अणुण्नवेत्ता^४ ॥ ८ ॥

भावार्थ ॥ ८ ॥ साधु साध्वीने पाद्वीयारो के सेज्यांतरनो थको सेजा संथारो प्रथम कीर्त्तल ते पाछो तेमने सोपीने बीजी
वार तेमनी आज्ञा माग्या विना भोगववो न कल्पे, आज्ञा मागीने भोगवे ॥ ८ ॥ उपर पाट पाटला वगेरे आश्री कहुं, हवे
स्थानक आश्री अधिकार करे हे ॥

अर्थ ॥ ९ ॥ नो न । क० कल्पे । नि० साधु । वा० अथवा । नि० साध्वीने । वा० कली । पु० प्रथमधीन । ए०
वर्त्ता धर्णार्त्ता आज्ञा माग्याविना । ओ० अवग्रह सेजा संथारो प्रमुख । ओ० ग्रहचोने । त० ते वार । प० पछी । अ० आज्ञा
माग्या कल्पे नहि ॥ ९ ॥

१. As it adds (एचमां वधारे) “वा सागारियसन्तियं वा” so it separates words as put for it as in G.
Edition (जर्मन सुत्र मुजव तेथी नहुं सुत्र मुखुं नर्था.) २. H (एच) पच्चिणिच्ता. ३. H adds (एचमां वधारे) तमेव. ४
Instead of those words it has a separate word (एचमां उपका शब्दोने बदले नीचे मुजव नहुं सुत्र हे) “कपद
निगन्धाण वा निगन्धीण वा पाडिहारियं वा सागारियसन्तियं वा सेजासंथारगं पच्चिणिच्ता दोच्चं पि तमेव ओगगहं
अणुण्नवेत्ता अदिट्ठिए.

मूळपाठ ॥ ९ ॥ नो कटपद् निगन्थाण वा निगन्थीण वा पुद्गामेव ओगहं ओगि-

हिता तओ पहा अणुत्तवेत्ता ॥ ९ ॥

भावार्थ ॥ ९ ॥ साधु साध्वीने स्थानक सेजा संथारो (आज्ञा विना) प्रथमधीज ग्रहीने ते वार पळी आज्ञा मागवी कल्पे नहि ॥ ९ ॥

अर्थ ॥ १० ॥ क० कल्पे । नि० साधु । वा० अथवा । नि० साध्वीने । वा० वळी । पु० प्रथमधीज । ए० वळी । ओ० स्थानक सेजा संथारा प्रमुखनी । अ० आज्ञा मागिने । त० तेवार । प० पळी । ओ० ते चीजो लेवी कल्पे ॥ १० ॥

मूळपाठ ॥ १० ॥ कटपद् निगन्थाण वा निगन्थीण वा पुद्गामेव ओगहं अणुत्तवेत्ता

तओ पहा ओगिहिता ॥ १० ॥

भावार्थ ॥ १० ॥ साधु साध्वीने स्थानक सेजा संथारो लेवानी आज्ञा मार्गाने तेवार पळी ते चीजो लेवी कल्पे ॥ १० ॥ उपर समुच्चय कहुं. हवे विशेष कारण कहे हे ॥

अर्थ ॥ ११ ॥ अ० हवे । पु० वळी । ए० एम । जा० जाणे । इ० ए जिन मतने विषे । स्व० निश्चे । नि० साधु । वा० अथवा । नि० साध्वीने । वा० वळी । नो० नथी । सु० मळवा सुलभ । पा० पाढीयारा । से० सेजा (स्थानक पाट पाटला) । सं० डाभादिक संथारो सुलभ मळ्यो नही केमके बीजा पंथीलोक स्थानक वगरे लह कीए तेथी बीजो न मळे ।

सि० एम । क० करीने । ए० एम । षडं इत्यादिक कारणे । क० कल्पे । पु० प्रथम (एटले धणीनी आज्ञा माग्या विना) ।
 ए० वर्त्ती । ओ० स्थानकादिक । ओ० लइने । त० तेवार । प० पछी । अ० आज्ञा ले एम करतां कदाचित् सेजा संथारानो
 धर्णा कोप ते वारे आचार्य साधुने वारे । मा० एम न करो । व० वे वाना न करो । अ० हे आर्य । व० करो तमे एटले
 एकतो एती वस्तो ग्रहीने वीजो । अ० फरस कठोर वचन भाखोखो एम न करो एम । अ० मीटे वचने करीने वन्नेने
 संतोष । सि० पमादे ॥ ११ ॥

मूळपाठ ॥ ११ ॥ अह पुण एवं जाणोज्ञा । इह खलु निमग्नथाण वा निमग्नथाण वा
 नो सुदत्ते पाप्मिहारिए^१ सेजासंथारए ति कट्ट एव एहं कएइ पुद्गामेव ओगहं
 ओगिह्विता तओ पहा अणुत्तवेत्तए. मा^२ वहउ^३ अज्जो, वह^४ अणुत्तोमेणं,
 अणुत्तोमेयवे सिया ॥ ११^५ ॥

भावार्थ ॥ ११ ॥ हवे वळी एम जाणे जे इहां जिनमतने विषे निश्चे साधु साध्वीने स्थानक पाठ पाटळा दाभादिक सं-
 धारो सुलभ न मळे केपके पंधि आदिक उत्तरवातुं स्थानक वगैरे प्रथमयी लइ लीए जेथी एहवुं वीजुं न मळे माटे एम ते

१ H omies (एचमां नयी) पाहिं. २ H (एचमां) मा इहओ अज्जो वचियं अणुं. ३ P वयि. ४ This butra
 in G. Edition is put with 10 (दसना भेयुं आ सूत्र जर्पन बुकमां डे.)

कारणे पहेला स्थानक आदिकनी धर्णीनी आज्ञा माग्याविना उपल्ली चीजो लीए ने तेवार पछी धर्णीनी आज्ञा लीए, एम करतां कदाचित सेजा आदिकनो धर्णी सेज्यांतर कोपे ने साधुने सेज्यांतरने मांहोमांहि बोलाचाली थाय ते वारे आचार्य साधुने वारे ने वहे तमे एम न करो हे आर्यो ? तमे वे वाना करोछो ते एक तो एहनी वस्ती (स्थानक) ग्रही रह्या छो ने दीजुं तेने कठोर वचन कहो छो एम वे वाना करोमां एम मीठे वचने करी करी बन्नेने आचार्य संतोष पमाहे ॥ ११ ॥ उपर स्थानकनो अधिकार कहाो ते साधु गौचरी करे ने तेम करतां कोइएक उपगरण नाखी दे ते भर्णा हवे उपगरण नाख्यानो अधिकार कहे हे ॥

अर्थ ॥ १२ ॥ नि० साधु । णं वळी । गा० ग्रहस्थना । कु० घरने विषे । पिं० आहारने । प० अर्थे । अ० पेसे । अ० यथायोग्य । ल० कोइएक नाना (मोटा) । उ० उपगरणनी । जा० जाति । प० पहीगइ । सि० होय (विसरी होय) । तं० ते उपगरणने । च० वळी । के० कोइएक । सा० साधर्मिक । पा० देखे । क० कल्पे । से० तेहने । सा० गृहस्थनो (हे) थको । क० एम कहिने । ग० गृहीने । ज० जीहां । ए० वळी ते । अ० मांहोमांहि । पा० देखे । त० तिहां । ए० वळी । ए० एम । व० कहे । इ० ए प्रत्यक्ष । भे० हे । अ० अहो आर्यो ? । किं० हुं कांइ । प० जाणो छो ए उपगरण तमारो हे के केहनो हे ते वार पछी । से० ते साधु साध्वी । य० वळी । व० बोले । प० हा ओळखुं ते वारे जेहतुं हे । त० तेहने । ए० वळी । प० देवो । सि० होय । से० ते । य० वळी । व० कहे । नो० न । प० जाणीए असे ए उपगरण केहतुं हे तो । तं० ते । नो० न । अ० पोते । प० भोगवे । नो० न । अ० अनेराने । दा० दीए । ए० एकांत जग्या । व० धर्णी । फा० फासुक निदोषे । थं० थडिलनी जग्याए । प० परववो । सि० होय ॥ १२ ॥

मृगपात ॥ १२ ॥ निगन्धस्स ए^१ गाहावइकुलं पिण्णवायपकियाए अणुपविट्ठस्स अहा-
लहुसए उवगरणजाए परिट्ठहे सिया. तं च केइ साहामिणए^२ पासेज्जा, कप्पइ^३
से सागारकनं गहाय जत्थेव^४ अन्नमन्नं पासेज्जा तत्थेव एवं वएज्जा । इमे भे^५
अज्जो किं परित्राए ? से य वएज्जा । परित्राए, तस्सेव पडिणिज्जाएयव्वे
सिया. से य वएज्जा । नो परित्राए, तं नो अप्पणा परिभुञ्जेज्जा^६ नो अन्न-
मन्नस्स^७ दावए. एगन्ते बहुफासुए थणिले^८ परिट्ठवेयव्वे सिया ॥ १२ ॥

भावार्थ ॥ १२ ॥ साधु ग्रहस्थने घेर आहारने अर्थ पेसें त्यां कोइ नानी (मोटी) उपगारणनी जाति पढी जाय जे
उपगारण कोइ एक साधर्मिक साधु देखे ते साधर्मिक साधुने ग्रहस्थता थकी ते वस्तु ग्रहीने ज्यां मांहोमांहि साधु एक वीजाने
देवे त्या एम कहें हे आर्या ? तमे आ उपगारण केहेना हे ते वाचत काइ जाणो छो ? ते साधु कहें हा अमे ओळख्यो ए
अपारो उपगारण हे तो ते उपगारण तेने आपे, जो ते एम कहेंके ए कहेंतो हे ते अमे जाणता नथी तो ते उपगारणनो लाव-
नार साधु पोते ते न योगवे तेमज अनेरा साधुने दीए नही पण एकांत घणी फ्रासुक (निर्दोष) थंडीलनी जग्याए (प्रदेय

१ M omib (एवमां नथी) णं. २ M (एव) 'मिया. ३ M adds (एवमां वधारं) ते. ४ M (एव) इमं ते.
५ M (एव) 'सुखए. ६ M (एव) अन्तंसि. ७ M (एव) पदेसे पटिलेहिता परिं .

पहिलेहीने) परववे ॥ १२ ॥ एतो उपगारण विसरी जवानुं गोचरी गया आशी कहुं, तेतो सज्ञाय पण करे ते भणी इहां सञ्जायनी भूमिकाने विवे कोइ उपगारण विसरी जाय ते आशी कहे छे ॥

अर्थ ॥ १३ ॥ नि० साधुने । पां० वली । व० (गामादिक) वाहार । वि० विचार । भू० भूमिमांथी । वा० अथवा । वि० विहार । भू० भूमिमांथी । वा० वली । नि० नीकळां थकां । अ० यथा योग्य । ल० लघु । उ० उपगारणनी । जा० जाति । प० विसारेल । सि० होय । तं० ते । च० वली । के० कोइ एक । सा० साधर्मिक साधु । पा० देखे । क० कल्पे । से० तेने । सा० गृहस्थ । क० थकुं । ग० ग्रहीने । ज० ज्यां । ए० वली ते । अ० मांहेमांहि । पा० देखे । त० त्यां । ए० वली । ए० एम । व० कहे । इ० ए प्रत्यक्ष । भे० हे । अ० आर्ये ? । कि० शुं कोइ । प० जाणो छो के आ उपगारण केनो छे । से० ते । य० वली । व० कहे । प० हा ओळख्यो । त० ते जेहनो होय तेहने । ए० वली । प० देवो । सि० होय । से० ते । य० वली । व० कहे । नो० न । प० जाणीए ए केहेनो छे तो । तं० ते । नो० न । अ० पोते लावनार । प० भो-गवे नहिं । नो० न । अ० अनेराने वली । दा० दीए । ए० एकांत । व० घणी । फा० निर्दोष । थं० थंडीलनी जग्याए । प० परववो । सि० होय ॥ १३ ॥

मूलपाठ ॥ १३ ॥ निगन्धस्स एं^१ वहिया विचारभूमिं वा विहारभूमिं वा निक्खन्तस्स
अहाजहुसए उवगरणजाए परिब्भट्टे सिया. तं च केइ साह्मिमए^२ पासेज्जा,

१ H omits (एवमां नथी) पां. २ H (एव) 'मिमया.

कपपद् से सागारकनं गहाय जत्थेव^१ अन्नमन्नं पासेज्जा तत्थेव एवं वएज्जा ।
 द्दमे भे^२ अज्जो किं परिन्नाए ? से य वएज्जा । परिन्नाए, तस्सेव पणिणिज्जाएयवे
 सिया. से य वएज्जा । नो परिन्नाए, तं नो अप्पणा परिभुञ्जेज्जा^३ नो अन्नम-
 न्नस्स^४ दावए. एगन्ते बहु फासुए थण्हिले^५ परिदुव्वेयवे सिया ॥ १३ ॥

भावार्थ ॥ १३ ॥ साधु वहार विचार भूमिके विहार भूमिने विषे निकलता यका कोइ लुहु उपगरणनी जाती विसरी जाय
 ते धाजने कोर साधर्मिक साधु देखे तो ग्रहस्थना यकी ते चीज लेवी कल्पे. पछी उयां मांहीमांही साधु एकबीजाने देखे त्यां
 एम कहें अहो आर्यो ? आ उपगरण तमारो डे ? जो ते एम कहें के ते उपगरण ओलहयो तो ते जेहनो होय तेने सोंपी दीए.
 जो ते एम कहें के अमे जाणता नयी जे ए कहेंनो डे तो ते उपगरणनो लावनार पोते भोगवे नहि, बीजा साधुने आपे नहि,
 पण एकांते यणी निर्दोष थंढिलनी जयाए (पुंजीने) परववे ॥ १३ ॥ ते साधु साध्वी तो विहार करे ते यणी विहार क-
 रतां उपगरण पढे ते अधिकार कहें डे ॥

अर्थ ॥ १४ ॥ नि० साधुने । णं० वली । गा० एक गाप्रयी । गा० बीजे गाम । दू० विचरतां यकां । अ० अनेरो कोइ ।
 उ० उपगरण । जा० जाती । प० विसरी । सि० जाय । तं० ते उपगरण । च० वली । के० कोइ । सा० साधर्मिक साधु ।

१ II uddas (एचमां वधार) ते. २ H (एच) ते. ३ H (एच) अञ्जए. ४ H (एच) अजेहि. ५ H
 (एचमां) पदेसे पहिलेहिचा परिं .

पा० देखे । क० कल्ये । से० ते वस्तु । सा० ग्रहस्य । क० थकी जाणीने तेनी आज्ञा मागीने । ग० ग्रहे । दू० घणे दूर वेगळे । ए० वली । अ० मार्गे । प० जाय । ज० ज्यां । ए० वली । अ० माहोमाहि । पा० देखे । त० त्यां । ए० वली । ए० एह-
तुं । व० कहे । इ० ए । ये० हे । अ० आर्यो आ जपगण कोतुं हे ते वावत । किं० श्रुं । प० जाणो छो । से० ते । य०
वली । व० कहे । प० हा जाणुं छुं तो । त० ते । ए० वली । प० तेने आपवुं । सि० होय । से० ते । य० वली । व० कहे ।
नो० न । प० जाणीए ते जपगण केनो हे । तं० ते । नो० न । अ० पोते । प० भोगवे । नो० न । अ० अनेराने । दा०
दीए । ए० एकांते । व० घणी । फा० निर्दोष । थं० थंडीले । प० परतवुं । सि० होय ॥ १४ ॥

मूळपाठ ॥ १४ ॥ निगन्धस्स णं^१ गामाणुगामं दूड्जमाणस्स अन्नयरे उवगरणजाए प-
रिब्भट्टे^२ सिया. तं च केट्ट साहम्मिणए पासेज्जा, कप्पट्ट से सागारककं गहाय दूर-
मेवयद्धाणं^३ परिवहिच्चए. जत्थेव अन्नमन्नं पासेज्जा, तत्थेव एवं वएज्जा । इमे भ-
अज्जो किं परिन्नाए ? से य वएज्जा । परिन्नाए, तस्सेव पक्खिज्जाएयव्वे सिया.
से य वएज्जा । नो परिन्नाए, तं नो अप्पणा परिभुज्जेज्जा^४ नो अन्नमन्नस्स^५ दा-
वए. एगन्ते बहुफासुए थम्मिदो^६ परिट्टवेयव्वे सिया ॥ १४ ॥

१ H omnis (एवमां नथी) णं. २ H (एच) दूरमवि अं. ३ H (एच) ते. ४ H (एच) भुज्जए. ५ H
(एच) अन्नेहि. ६ H (एच) पएसे पहिलेहिता परिं.

भायार्थे ॥ १४ ॥ साधु एक गापयी बीजे गाम विचरतां यकां कोइ उपगरण विसरी जाय तेने कोइ साधु देखे तो गृह-
 रय यहुं ते उपगरण तेने लेवुं कल्पे, पढी दूर मार्गे जाय ने ज्यां बीजा साधुने देखे ते वखते एम कहे के, हे आर्यो ? आ उ-
 पगरण तपारो छे ? ते साधु एम कहे के अपारो छे तो तेपने दीए. ते साधु एम कहे के अपारो नयी तो ते उपगरण लावनार
 साधु पोते न भोगवं तेम अनेराने पण ते उपगरण दीए नहिं पण एकांत घणी निर्दोष थंडीलनी जग्याए (धूर्जीने) परववे
 ॥ १४ ॥ हवं साधुने मर्यादायी अधिक उपगरण लावानो अधिकार कहे छे.

अर्थ ॥ १५ ॥ क० कल्पे । नि० साधुने । वा० अथवा । नि० साध्वीने । वा० वली । अ० अधिको । प० पात्रो इहां
 पानाना द्राव्द आदि दहने वस्त्रादिक उपगरण जाणवा जुओ निसीय सन्ननो १८ मो उदेसो । अ० मांहोपांहि । अ० अर्थ ।
 धा० राखवा । वा० अथवा । प० ग्रहवा । वा० वली । सो० अमुक साध्वीनु नाम लइ तैवा । वा० णं० वली । धा० आपहुं
 अथवा । अ० हुं पोतेन । वा० णं० वली । धा० राखीय एम करीने राखुं छे पण समुच्चय लीहुं नयी ते भणी हवे इहां विधि
 कहं छे । अ० अनेराने । वा० णं० वली । धा० आपहुं । नो० न । से० तेने साधु साध्वीने । क० कल्पे । ते० तेहने जेने अर्थ
 लोपो छे । अ० विना । पु० पुछे । अ० विना । आ० निमंत्रये पटले निमंत्र्यां विना । अ० मांहोपांहि । दा० देवो । वा०
 अथवा । अ० विशेषे देवो न कल्पे । वा० वली । क० कल्पे । से० ते साधुसाध्वीने । ते० जेने निमित्ते लीहुं छे तेने । आ०
 पृच्छीने । आ० आमंत्रीने । अ० मांहोपांहि । दा० अनेराने देवो । वा० अथवा । अ० विशेषे देवो । वा० वली ॥ १५ ॥

मूळपाठ ॥ १५ ॥ कटपट्ट निमगन्थाण वा निमगन्धीण वा अदरेगपनिमगहं अन्नमन्नरस

अट्टाए धारेत्तए^१ वा परिभहित्तए वा सो वा एं धारेस्सइ अहं वा णं धारेस्सामि
अन्नो^२ वा णं धारेस्सइ नो से कप्पइ ते अणुपुत्तिय अणामनितय अन्नमन्नोसिं
दाउं वा अणुप्पयाउं वा. कप्पइ से ते आपुत्तिय आमनितय अन्नमन्नोसिं
दाउं वा अणुप्पयाउं वा ॥ १५ ॥

भावार्थ ॥ १५ ॥ साधु साध्वीने अधिको पात्र आदि दहने वस्त्रादिक उपगारण निसीय स्रवना १८ मां उद्देसा मुजव
मांहोमांहि एक बीजाने अर्थे लइ घणा दूर मार्यो जावुं कल्पे, ते चीज अमुक साध्वीनुं नाम लहने तेने आपहुं अथवा हुं पोतेज
राखीश अथवा अनेराने आपहुं एम करीने लीधी पण समुच्चय लीधी नथी तो ते चीज बीजाने आपवानी विधि कहे छे, जेने
माटे ते चीज लीधी छे तेने पूछया विना अने तेने निमंत्रण कर्थाविना मांहोमांहि देवी के विशेषे देवी कल्पे नहि, पण जेने
माटे लीधी छे तेने पूछी आमंत्रीने मांहोमांहि अनेराने ते चीज देवी के विशेषे देवी कल्पे ॥ १५ ॥ उपर उपगारण आशी
कहुं ते तो आहार करे. ते भणी इहां आहारनी विधि आशी अधिकार कहे छे ॥

अर्थ ॥ १६ ॥ अ० आठ । कु० (कुर्कट) कुकडीना । अं. अंडा (इंडा) दिक । प० प्रमाण । ए० एहवा एटले जे
कवल (कोलीआ) मुखमांहि आवे एहवा । क० कवलनो जे । आ० आहार । आ० करतो (लहने) अग्रण । नि० निग्रंथ

१ H (एचमां) ^१ट्टाए दूरमवि अट्टाणं परिवहित्तए, २ H (एच) अन्ने.

३२ कवल आहारनी अपेक्षाए ८ कवल ते । अ० अल्प । आ० आहारी भगवते कथा । वा० १२ । कु० कुकडीना । अ०
 इटां । प० प्रमाण । ए० एहवा कोलीया जे मुखमांहि आवे एहवा । क० कवल लइ । आ० आहार जे । आ० लीए तेने
 श्रमण । नि० निग्रंधने । अ० अर्ध मांठरी । ओ० उणोदरी कही । ३२ कवल आहारनी अपेक्षाए । सो० १६ । कु० कुक-
 डीना । अं० इटां । प० प्रमाण । ए० एहवा जे कोलीया मुखमां आवे एहवा १६ । क० कवल । आ० आहार । आ०
 न्यए पटले आहारतो थको श्रमण । नि० निग्रंध । दु० वे भाग मास उणोदरी जाणवी । च० २४ । कु० कुकडीना । अं०
 इटा । प० प्रमाण । ए० एहवा जे कवल मुखमांहि आवे । क० एहवो कवल । आ० आहार । आ० लीए आहारतां थका ।
 नि० साधुने । ओ० उणोदरी कहीए । ए० ३१ । कु० कुकडीना । अं० इटां । प० प्रमाण । ए० जेहवा । क० कवल ।
 आ० आहार । आ० करतो । नि० साधुने । कि० कांइ । उ० उणी । ओ० उणोदरी कहेवी । व० ३२ । कु० कुकडीना ।
 अं० इटा । प० प्रमाण । ए० जेहवा । क० कवल । आ० आहार । आ० करतो श्रमण । नि० निग्रंधने । प० प्रमाण ।
 प० मास आहार होय । ए० ए । ए० एक । वि० पण । क० कवल । ऊ० उणी । आ० आहार । आ० आहारतो थको । स०
 श्रमण । नि० निग्रंधने । नो० नही । प० प्रकाम रस । भो० भुक्त । ति० वली । व० करतो । सि० थको एहवो अत्यंत
 आहारी न कर्हाए । उणोदरी कहीए ॥ १६ ॥ ति० एम । वे० हुं कहुं हुं ॥

मूळपाठ ॥ १६ ॥ अट्ट कुकुकिअएरुपमाणमेत्ते कवले आहारं आहारेमाणे निगगन्धे^१

^१ H alwaya (एचमां दमेशां) कुकुड. २ H alwaya (एचमां हमेशां) सप्तणे निं.

अप्याहारं. वारसं कुक्कुनिअएप्पमाणमेत्ते कवले आहारं आहारमाणे निग-
न्ये अवहुमोयरिया. सोलस कुक्कुनिअएप्पमाणमेत्ते कवले आहारं आहारे-
माणे निगन्ये दुत्तागपत्ते. वजवीसं कुक्कुनिअएप्पमाणमेत्ते कवले आहारं
आहारमाणे निगन्ये ओमोयरिया. एगतीसं कुक्कुडिअएप्पमाणमेत्ते कवले
आहारं आहारमाणे निगन्ये किंचूणोमोयरिया. वत्तीसं कुक्कुनिअएप्पमाण-
मेत्ते कवले आहारं आहारमाणे निगन्ये पमाणपत्ते. एत्तो एगेण वि कउ-
लेणं ऊणगं आहारं आहारमाणे समणे निगन्ये नोपकामत्तोइ^१ ति वत्तवं
सिया ॥ १६ ॥ ति वेमि^१

भावार्थ ॥ १६ ॥ कुक्कुडीना इहाना जेवडा आठ कोलीया एटले आठ कवल आहार जे श्रमण साधु करे तेने भगवंते
अल्प आहारी कहा. उपर मुजव १२ कोलीयानो आहार करनार साधुने भगवंते अर्थ माठेरी उणोदरि कही. उपर मुजव १६
१ H (एच) दुत्तालस. २ H (एच) पत्तोमोयरिया. ३ एणं to किंचूं not in H (एचपां “एग”^१ यी “किंचू”^१
सुधी नर्या). ४ H (एच) यासेणं. ५ H (एचपां) पकामसभोई. ६ H adds (एचपां वधारे) ति वेमि.

कवल आहार करनार साधुने वे भागे उणोदरी कही. २४ कवल आहारी साधुने उणोदरी कही, ३१ कवल आहारी साधुने
कांद उर्णा उणोदरी कही ने ३२ कवल आहारीने प्रमाण पास आहारी कहा. एम एक कवल जेटको उणोदरी करनार साधुने
प्रकाप रस झुकव न कहीए एटले अत्यंत आहारी न कहीए, उणोदरी कहीए ॥ १६ ॥ एम हुं कहूं छूं ॥

अर्थ ॥ ८ ॥ व० न्यवहार सवनो । अ० आठमो । उ० उद्देसो । स० पुरो थयो ॥ ८ ॥

मूळपाठ ॥ ८ ॥ ववहारसस अट्टमो उद्देसथो समत्तो ॥ ८ ॥

भावार्थ ॥ ८ ॥ न्यवहारसुवनो आठमो उद्देसो पुरो थयो ॥ ८ ॥

॥ ववहारस्स नवमो उद्देसओ ॥

व्यवहारसूत्रनो नवमो उद्देसो

अर्थ ॥ १ ॥ सा० सेज्यांतरनो । आ० परोणो । अं० मांहे । व० धर (धरमांहे) । भुं० जमतो होय । नि० परोणाने अर्थे आहार नीपजाव्यो हे ते । नि० आहार सेजांतर परोणाने दीए । ते परोणो जमीने बाकी बंधेल आहार । पा० पाढी-यासो । त० तेने । दा० दीए । नो० न । से० ते साधुने । क० कल्पे । प० लेवो ॥ १ ॥

मूळपाठ ॥ १ ॥ सारियस्स^१ आप्से अन्तो वगगाए जुअइ निट्ठिए निसद्धे^२ पान्हारिए,

तन्हा दावए, नो^३ से कप्पइ पणिगाहेत्तए ॥ १ ॥

भावार्थ ॥ १ ॥ सेजांतरनो परोणो धरमांहे जमतो होय ते परोणा माटे आहारपाणी नीपजाव्युं हे ते आहार सेजांतर परोणाने दीए, परोणो जमीने बाकी बंधेल आहार पाढीयासो सेजांतरने दीए, ते आहार साधुने सेजांतर बहोरावे तो कल्पे नहिं केवके ते आहार सेजांतरने परोणाए पाढीयासो आप्यो हे ॥ १ ॥

अर्थ ॥ २ ॥ सा० सेजांतरना । आ० मेमान । अं० मांहे । व० धरमांहे । भुं० जमे । नि० ते मेमानने अर्थे आहार

१ T. H. have सागरिं always in sutras 1 & 30 (१ थी ३० सूचीना सूत्रमां टी. ने एचमां हमेशा "सागरिं" पाठ हे. २ H always (एचमां हमेशां) णिसिद्धे.

नीपजावीने । नि० सेजांवरं मेमानने जमवा ते आहार दीधो । अ० अ । पा० पाढीयारी दीधो पटले मेमानने जमतां जे आहार उगरे ते आहार तमासो पटले सेजांतरनो हे एम कहीने दीधो ते अपाढीयारी आहार । ते आहार । त० साधुने दा० दीपनो । ए० एम । से० ते साधु साध्वीने । क० कल्पे । प० लेवो ॥ २ ॥

मूळपाठ ॥ २ ॥ सारियस्स आपसे अन्तो वगनाए भुअइ निट्टिए निसट्ठे अपाणिहारिए,

तम्हा दावए, एवं से कप्पइ पणिगाहेत्तए ॥ २ ॥

भावार्थ ॥ २ ॥ सेजांतरनो मेमान घरमांहि जन्म्यो तेने अर्थे आहार नीपजाव्यो हे ते आहार सेजांतरे मेमानने जमवा आप्यो. जमला जे आहार उगरे ते तमासो पटले सेजांतरनो हे एम करीने आप्यो ते अपाढीयारी आहार सेजांतर साधुने आपे तो साधु साध्वीने लेवो कल्पे ॥ २ ॥

अर्थ ॥ ३ ॥ सा० सेजांतरनो । आ० मेमान । वा० वाहार । व० घर वाहार । भुं० जमतो होय । नि० ते मेमान माटे आहार नीपजावीने । नि० ते मेमानने आहार सेजांतरे दीधो होय । पा० वथेल आहार मेमान सेजांतरने पाढीयारी आप्यो होय । तं० ते सेज्यांतरे । दा० देतां यका । नो० न । से० ते साधु साध्वीने । क० कल्पे । प० लेवो ॥ ३ ॥

मूळपाठ ॥ ३ ॥ सारियस्स आपसे वाहिं वगनाए भुअइ निट्टिए निसट्ठे पाणिहारिए,

तम्हा दावए, नो से कप्पइ पणिगाहेत्तए ॥ ३ ॥

भावार्थ ॥ ३ ॥ सेजांतरनो भेमान तेना घर वाहार जमतो होय तेने माटे सेजांतरे आहार नीपजावी भेमानने आप्यो तेषांधी जमतां वधेल आहार भेमाने पाढीयारो एटले पोता थको सेजांतरने दीए तो साधुने सेजांतर देता थकां साधुए लेवो कल्पे नहि ॥ ३ ॥

अर्थ ॥ ४ ॥ सा० सेजांतरनो । आ० भेमान । वा० वाहार । व० घरवाहार । शुं० जमतो होय । नि० ते भेमान अर्थ आहार नीपजाव्यो । नि० भेमानने जमवा दीधो । अ० अ । पा० पाढीयारो होय एटले जमतां वध्यो ते आहार भेमान सेजांतरने तमारो हे तमारी मरजीमां आवे तेम करो एम कही आपे । त० तेषांधी । दा० दीए । ए० एम । से० तेने । क० कल्पे । प० लेवो ॥ ४ ॥

मूळपाठ ॥ ४ ॥ सारियस्स आपसे वाहिं वगडाए भुअइ निट्टिए निसट्टे अपाक्किहारिए,

तम्हा दावए, एवं से कप्पइ पक्किगाहेत्तए ॥ ४ ॥

भावार्थ ॥ ४ ॥ सेजांतरनो भेमान घरवहार जमतो होय तेना माटे आहार निपजाव्यो ते भेमान जम्यो, जमतां उगारो आहार अपाढीयारो एटले पोता थको न राखता सेजांतरने आप्यो, ते आहार साधुने दीए तो साधुने लेवो कल्पे ॥४॥ उपर भेमानना चार सूत्र कर्त्ता तेना घरमां दास प्रमुख हे ते भणी इहां दास प्रमुखनो अधिकार कहे हे ॥

अर्थ ॥ ५ ॥ सा० सेजांतरना । दा० दास । वा० अथवा । वै० नफर । वा० अथवा । भ० चाकर । वा० अथवा । भ० भातपाणी आपीने कार्य करावे । वा० वकी । अं० अंदर । व० घरमांहि । शुं० जमता होय । नि० तेमने अर्थ आहार

नीपजावीने । नि० आहार जमवा दीयो होय । पा० ते आहार पाढीयारो छे पटले नोकर यको छे । तं० ते साधुने । दा० दीए तो एम । नो० न । से० ते साधुने । क० कल्पे । प० लेखो ॥ ५ ॥

सूठपाट ॥ ५ ॥ सारियस दासे वा^१ वेसे^२ वा जयए वा जइजए^३ वा अन्तो वगनाए
जुअइ निहुए निसढे पानिहारिए, तम्हा दावए, नो से कएपइ पकिगाहेत्तए ॥ ५ ॥

भावार्थ ॥ ५ ॥ सेजांतरना दास, नफर, चाकर भात पाणी अर्थ काम करनार नोकर घरमां जमता होय तेमने अर्थ आहार नीपजावी तेमने दीयो होय, जमता आहार वधे ते नोकर यको पाढीयारो होय ते साधुने आपे तो ते साधुने लेखो कल्पे नहि ॥ ५ ॥

अर्थ ॥ ६ ॥ सा० सेजांतरना । दा० दास । वा० अथवा । धे० नफर । वा० अथवा । भ० चाकर । वा० अथवा । भ० भातपाणी दइ कार्य करावे ते नोकर । वा० वली । अं० अंदर । ध० घरमां । हुं० जमतो होय । नि० तेमने माटे आहार नीपजावीने । नि० तेमने जमवा दीयो । अ० अ । पा० पाढीयारो होय पटले नोकर यको न होय । त० तेमांथी साधुने । दा० आपे तो । ए० एम । से० ते साधु साधुने । क० कल्पे । प० लेखो ॥ ६ ॥

५ H always (एचमां हमेशां) इ वा. २ b H always (बी. एचमां हमेशां) पेसे. ३ H (एचमां) भाइण.

मूळपाठ ॥ ६ ॥ सारियस्स दासे वा वेसे वा जयए वा भइन्नए वा अन्तो वगनाए भुअइ
निट्टिए निसट्टे अपाकिहारिए, तम्हा दावए, एवं से कप्पइ पकिगाहेत्तए ॥ ६ ॥

भावार्थ ॥ ६ ॥ सेजांतरना दास, नफर, चाकर, नोकर, घरमां जमता होय तेमने काजे आहार निपजाव्यो ते आहार
तेमने जमवा आप्यो ने जमतां वधेल आहार अपाढीयारो नोकरोए सेजांतरने आप्यो ते आहार सेजांतर साधुने आपे तो सा-
धुने लेवो कल्पे ॥ ६ ॥

अर्थ ॥ ७ ॥ सा० सेजांतरना । दा० दास । वा० अथवा । वे० नफर (परदेश जाय ते) । वा० अथवा । भ० चाकर
(गुलाम) । वा० अथवा । भ० भात पाणीने अर्थे चाकरी करे तेवा चाकर । वा० वली । वा० बहार । व० घर बहार । भु०
जमतो होय । नि० तेमने निमित्ते आहार निपजावी । नि० तेमने दीधो डे । पा० ते आहार जमतां वधेल नोकरोए सेजांतरने
पाढीयारो पटले पोता थको आप्यो होय तेमांथी । त० तेने (साधुने) । दा० दीए तो । नो० न । से० ते साधुने । क०
कल्पे । प० लेवो ॥ ७ ॥

मूळपाठ ॥ ७ ॥ सारियस्स दासे वा वेसे वा भयए वा भइन्नए वा बार्हि वगनाए भुअइ
निट्टिए निसट्टे पाकिहारिए, तम्हा दावए, नो से कप्पइ पकिगाहेत्तए ॥ ७ ॥

१ H (एच) भतिण. २ H (एच) भईणी.

भावार्य ॥ ७ ॥ सेजांतरना दास, नफर, चाकर, नोकर घर बहार जमता होय तेमने अर्थ आहार निपजाव्यो होय ते तेमने जमवा दीयो पळी जमतां वध्यो ते चाकर यको पाढीयारो सेजांतरने आप्यो होय तो ते आहार साधुने सेजांतर बहोरारो तो साधुने तेवो पाढीयारो आहार लेवो कल्पे नहि ॥ ७ ॥

अर्थ ॥ ८ ॥ सां सेजांतरना । दा० दास । वा० अथवा । वे० नफर । वा० अथवा । भ० चाकर । वा० अथवा । भ० नोकर । वा० वर्ली । वा० बहार । व० घर वाहार । भुं० जमता होय । नि० तेमने काजे आहार निपजावी । नि० आहार जमवा दीयो ते आहार । अ० अ । पा० पाढीयारो आप्यो होय पटले नोकर यको राख्यो न होय ते आहारमांथी । त० साधुने । दा० देतां धकां । ए० एम । से० ते साधुने । क० कल्पे । प० लेवो ॥ ८ ॥

मूळपाठ ॥ ८ ॥ सारियस्स दासे वा वेसे वा जयए वा भद्रजए वा वाहिं वगकाए भुअद्र

निट्टिए निसट्टे अपान्हारिए, तम्हा दावए, एवं से कप्पद पन्निगाहेत्तए ॥ ८ ॥

भावार्थ ॥ ८ ॥ सेजांतरना दास नफर चाकर नोकर घर वाहार जमता होय तेमने निमित्ते आहार निपजावो तेमने दीयो होय ते तेमना जमतां वध्यो ते अपाढीयारो चाकरे सेजांतरने आप्यो होय ने पोता यको राख्यो न होय ते आहार सेजांतर साधुने बहोरारो तो साधुने ते आहार लेवो कल्पे ॥ ८ ॥ उपर दास प्रमुखनो अधिकार कवो हवे स्वजनादिक आशी चार सुत्र करे हे ॥

अर्थ ॥ ९ ॥ सा० सेजांतरना । ना० स्वजन नातीला । सि० हे । सा० सेजांतरना । ए० एकज । व० घरमां । अं० अंदर सेजांतरना घरमांहि । ए० एकज । प० घरनो चुलानो । सा० सेजांतरथी । च० वळी । उ० पोतानी आजीविका करे हे । त० तेमांथी । दा० दीए तो । नो० न । से० ते साधुने । क० कल्ये । प० लेवो केमके ते पिंडमां सेजांतरनो अंग हे माटे ॥ ९ ॥

मूळपाठ ॥ ९ ॥ सारियनायए^१ सिया सारियस्स एगवगकाए अन्तो^२ एगपयाए सारियं चोव-
जीवद्, तम्हा दावए, नो से कएद् पकिगाहेत्तए ॥ ९ ॥

भावार्थ ॥ ९ ॥ सेजांतरना स्वजन (नातीला) होय, सेजांतरना एक घरमां, सेजांतरना घरमां एकज चुलानो, सेजांतरनुं जळ (पाणी) प्रमुख ले हे तेथी सेजांतरने लीये आजीविका करे हे तेमना आहार मांहेलो आहार दीए तो साधुने लेवो कल्ये नहि केमके सेजांतरनो पिंड हे माटे ॥ ९ ॥

अर्थ ॥ १० ॥ सा० सेजांतरना । ना० स्वजन तथा नातीला । सि० होय । सा० सेजांतरना । ए० एकज । व० घर-
मांहि । अं० मांहि सेजांतरना घरमांहि । अ० जुदा जुदा । प० पचवाना (रांधवाना) चुलाने विषे रांधी भोजन जमे हे । सा० सेजांतरनो जळ प्रमुख लइ । च० वळी । उ० आजीविका करे हे । त० तेमांथी । दा० दीए तो । नो० न । से० ते

१ H always (एचमां हमेशां) सागारियस्स णायए, २ H always (एचमां हमेशां) सागारियस्स after अन्तो
and (अने) बार्हि (पळी). ३ T. H always (टी, एचमां हमेशां) च उव^३

साधुने । क० कल्पे । प० आहार लेवो न कल्पे ॥ १० ॥

मूळपाठ ॥ १० ॥ सारियनायए सिया सारियस्स एगवगगाए अन्तो अभिनिपयाए
सारियं चोवजीवइ, तम्हा दावए, नो से कप्पइ पकिगाहेत्तए ॥ १० ॥

भावार्थ ॥ १० ॥ सेज्यांतरना स्वजन तथा न्यातिला होय ते सेज्यांतरना एकज घरमांहि सेज्यांतरनाज घरमांहि जुदा
जुदा रांधवाना चूळाने विषे रांधीने जमे हे, सेज्यांतरतुं पाणी प्रमुख लइ पोतानी आजीविका करे हे तेमांधी जगरेल आ-
हार दीए तो साधुने लेवां कल्पे नाहि ॥ १० ॥

अर्थ ॥ ११ ॥ सा० सेज्यांतरना । ना० स्वजन नातिका । सि० होय । सा० सेज्यांतरना । ए० एक । व० घरमांहि ।
वा० वहार । सेज्यांतरना घरनी वाहार । ए० एक । प० चुले रांधी जमे हे । सा० सेज्यांतरना । न० वळी । उ० आहार
पाणी उपर जीवे हे । त० तेमांधी । दा० दीएतो । नो० न । से० साधुने । क० कल्पे । प० लेवो ॥ ११ ॥

मूळपाठ ॥ ११ ॥ सारियनायए सिया सारियस्स एगवगगाए बाहिं एगपयाए सारियं
चोवजीवइ, तम्हा दावए, नो से कप्पइ पकिगाहेत्तए ॥ ११ ॥

भावार्थ ॥ ११ ॥ सेजांतरना सगा संवंधी होय, सेजांतरना एक घर मांहे सेजांतरना घर वाहार एक चूले रांधीने जमे हे
ने सेजांतरना आहार उपर आजीविना चाले हे जेथी ते आहारमांधी साधुने आहार आपे तो तेने कल्पे नाहि ॥ ११ ॥

अर्थ ॥ १२ ॥ सा० सेज्यांतरना । ना० स्वजननातीला । सि० होय । सा० सेजांतर संबंधी । ए० एक । व० घर मांहे । वा० बहार सेज्यांतरना रसोइना घरथी बहार । अ० जुदा जुदा । प० रांधवाना चूला होय पण । सा० सेजांतरना आहार जल उपर । च० वळी । उ० आजीविका करे हे । त० तैमांथी । दा० दीए तो । नो० न । से० ते साधुने । क० करणे । प० आहार लेवो ॥ १२ ॥

मूलपाठ ॥ १२ ॥ सारियनायए सिया सारियरस एगवगनाए बाहिं अजिनिपयाए सा-

रियं चोवजीवइ, तम्हा दावए, नो से कःपइ पणिगाहेत्तए ॥ १२ ॥

भावार्थ ॥ १२ ॥ सेजांतरना स्वजन होय, सेजांतरना एक घरनी बहार जुदा जुदा चूला होय पण सेजांतरना आहार पाणी उपर आजीविका चलावे तैमांथी साधुने आपे तो ते साधुने आहार लेवो कल्पे नहिं ॥ १२ ॥ उपर एक घर आश्री कळुं, हवे जूदा जूदा घर आश्री कहे हे ॥

अर्थ ॥ १३ ॥ सा० सेजांतरना । ना० सगा । सि० होय । सा० सेजांतरना । अ० जुदा जुदा । व० घरने विषे पण । ए० एक । दु० वारणुं हे । ए० एकज । नि० निकळवातुं । प० एकज पैसेवानो मार्ग हे । अं० मांहे सेजांतरना घर मांहे । ए० एक । प० रांधवानो चूलो हे । सा० सेज्यांतरना जळ प्रमुख मळे हे । च० वळी । तेणे करी । उ० आजीविका करे हे । त० तैमांथी । दा० आहार आपे तो । नो० न । से० ते साधुने । क० कल्पे । प० आहार लेवो ॥ १३ ॥

मृळपाठ ॥ १३ ॥ सारियनायए सिया सारियस्स अभिनिवगनाए एगदुवाराए एगानिक्ख-
मणपवेसाए अन्तो एगपयाए सारियं वोवजीवइ, तम्हा दावए, नो से कप्पइ

पकिगाहेत्तए ॥ १३ ॥

भावार्थ ॥ १३ ॥ सेजांतरना सगां होय, सेज्यांतरना जुदा जुदा घरने विषे एक बारणुं हे, एकज नीकळ्वानो तथा एकज
पेसवानो मार्ग हे, सेजांतरना घरमांहि रांयवानो एकज चूळो हे ने सेजांतरना उपर जेनी आजीविका हे तेमांथी आपे तो ते
साधुने आहार बोहोरवो कल्पे नहि ॥ १३ ॥

अर्थ ॥ १४ ॥ सां सेजांतरना । नां स्वन्न नातिला । सिं होय । सां सेजांतरना । अं जुदा जुदा । वं घरने
विषे । एं एक । दुं बारणुं हे । एं एक । निं निकळ्वानो । पं पेसवानो मार्ग हे । अं मांहि सेजांतरना घर मांहि ।
अं जुदा जुदा । पं रांयवाना चुला हे । सां सेजांतरना उपर । चं वळी । उं तेनी आजीविका हे । तं तेमांथी ।
दां आपेतो । नो न । सें ते साधुने । कं कल्पे । पं लेवी ॥ १४ ॥

मृळपाठ ॥ १४ ॥ सारियनायए सिया सारियस्स अभिनिवगनाए एगदुवाराए एगानि-
क्खमणपवेसाए अन्तो अभिनिपयाए सारियं वोवजीवइ, तम्हा दावए, नो से
कप्पइ पकिगाहेत्तए ॥ १४ ॥

भावार्थ ॥ १४ ॥ सेजांतरना सगा होय, सेजांतरना जुदा जुदा घरने विषे एक दरवाजो हे, एक नीकळवा पेसवानो मार्ग हे, सेजांतरना घरमां जुदा जुदा रांधवाना चूला हे ने सेजांतरना उपर धे सगानी आजीविका चाले हे तेमांथी आहार आपे तो साधुने लेवो कल्पे नहिं ॥ १४ ॥

अर्थ ॥ १५ ॥ सां सेजांतरना । नां स्वजन । सिं होय । सां सेजांतरना । अं जुदा जुदा । वं घरने विषे । एं एक । हुं बारणांते विषे । एं एक । निं नीकळवा । पं पेसवानो मार्ग हे । बां बाहार सेजांतरनो । एं एकज । पं रांधवानो जुलो हे । सां सेजांतर । चं वळी उपर । उं जेनी आजीविका हे । त , तेमांथी । दां दीष्ट तो । नो न । सें ते साधुने । कं कल्पे आहार । पं लेवो ॥ १५ ॥

मूळपाठ ॥ १५ ॥ सारियनायए सिया सारियस्स अग्निनिव्वणाए एगहुवाराए एगानि-
क्खमणपवेसाए बाहिं एगपयाए सारियं चोवजीवद्द, तम्हा दावए, नो से क-
एपइ परिगाहेत्तए ॥ १५ ॥

भावार्थ ॥ १५ ॥ सेजांतरना स्वजन होय सेजांतरनः जुदा जुदा घर मांहे एक बारणुं हे, एकज नीकळवा पेसवानो मार्ग हे, वहार सेजांतरनो एकज रांधवानो चूलो हे. सेजांतरना उपर धे सगावहाकानी आजीविका चाले हे तेमांथी आहार दीष्ट तो ते साधुने लेवो कल्पे नहिं ॥ १५ ॥

अर्थ ॥ १६ ॥ सा० सेजांतरना । ना० सगा । सि० होय । सा० सेजांतरना । अ० जुदा जुदा । व० घरने । ए० ए-
 क्रम । दु० बारणुं छे । ए० एक । नि० नीकलवा । प० पेसवानो मार्ग छे । वा० बहार सेजांतरना । अ० जूदा जूदा । प०
 राखवाना जुका छे । सा० सेजांतर उपर । च० बळी । स० आजीविका छे जेनी । त० तेषांणी । दा० दीए तो । नो० न ।
 से० ते साधुने । क० कल्ये । प० आहार लेबो ॥ १६ ॥

मूलपाठ ॥ १६ ॥ सारियनायए सिया सारियस्स अभिनिवगनाए एगडुवाराए एगानि-

कवमणपवेसाए बाहिं अन्ननिपयाए सारियं चोवजीवइ, तम्हा दावए, नो से
 कप्पइ पकिगाहेत्तए ॥ १६ ॥

भावार्थ ॥ १६ ॥ सेजांतरना सगां होय, सेजांतरना जुदा जूदा घरमां एक बारणुं छे, एकज नीकलवा पेसवानो मार्ग छे,
 जेने बहार सेजांतरने राखवाना जुदा जुदा जुला छे ने ते सगा सेज्यांतर उपर जीवे छे तेषांणी अपेतो साधुने ते आहार लेबो
 कल्ये नहिं ॥ १६ ॥ ह्वे सेजांतरनी पोतानी वस्तुओ वेचाय छे ते कहे छे ॥

अर्थ ॥ १७ ॥ सा० सेजांतरनी । च० बळी । कि० तेक वेचवानी । सा० झाला छे त्यां । सा० सरली वस्तु । व० क्रय
 विक्रय । प० शुक्रत छे पटले त्यां कोइ तेक वेचे छे तेषां सेजांतरनो भाग छे । त० तेषांणी वेचनार । दा० दीए तो । नो० न ।
 से० ते साधुने । क० कल्ये । प० लेबो ॥ १७ ॥

मूळपात ॥ १७ ॥ सारियस्स चक्कियासाला साहारणवक्यपउत्ता, तम्हा दावए, नो से

कट्पड पन्निगाहेत्तए ॥ १७ ॥

भावार्थ ॥ १७ ॥ सेजांतरनी तेल वेचवानी शाला हे त्यां सरखी वस्तु क्रय विक्रय थाय हे पटले ते सेजांतर तथा अनैरा तेल वेचे हे ते मांहि सेजांतरनो भाग सहित हे ते वेचणहार दीए तो साधुने ते बीज लेवी कल्पे नहिं ॥ १७ ॥

अर्थ ॥ १८ ॥ सा० सेजांतरनी । च० वळी घांचीनी । कि० तेल-घी वेचवानी । सा० शाला हे । नि० नथी । सा० तेषां सेजांतरनो भाग नथी एम । व० क्रय विक्रयनो । प० करणहार (सेजांतरविना) । त० तेषांथी बीजो कोइ कांह गोळ प्रमुख । दा० दीए तो । ए० एम । से० ते साधुने । क० कल्पे । प० लेवो ॥ १८ ॥

मूळपात ॥ १८ ॥ सारियस्स चक्कियासाला निस्साहारणवक्यपउत्ता, तम्हा दावए, एवं

से कट्पड पन्निगाहेत्तए ॥ १८ ॥

भावार्थ ॥ १८ ॥ सेजांतरनी तथा घांचीने तेल वेचवानी शाला हे तेषां सेजांतरनो भाग नथी ने ते क्रय विक्रयनो करणहार (वेचनार धणी) कांह गोळ प्रमुख दीए तो ते साधुने लेवो कल्पे ॥ १८ ॥

अर्थ ॥ १९ ॥ सा० सेजांतरनी । गो० गोळ वेचवानी । सा० दुकान । सा० तेषां सेजांतरनो भाग हे । व० क्रय विक्रय । प० करणहार । त० तेषांथी । दा० आपे तो । नो० न । से० तेने । क० कल्पे । प० ते गोळ लेवो ॥ १९ ॥

મૃતપાત ॥ ૧૯ ॥ સારિયરસ ગોલિયસાલા સાહારણવક્રયપજતા, તમ્હા દાવણ, નો સે

કપ્પદ પહિગાહેતણ ॥ ૧૯ ॥

માત્રાર્થ ॥ ૧૯ ॥ સેજાંતરની ગોઝની દુકાન હે તેમાં સેજાંતરનો ભાગ હે એમ તે ગોઝનું ક્રય વિક્રય (વેચાણ) થાય
હે તેમાંથી ગોઝ આપે તો તે સાથુને લેવો કલ્પે નહિ ॥ ૧૯ ॥

અર્થ ॥ ૨૦ ॥ સાં સેજાંતરની । ગોં ગોઝની । સાં દુકાન હે પળ । નિં નયી । સાં સેજાંતરનો ભાગ તેમાં । વં
પ્રમ ક્રય વિક્રય । પં થાય હે । તં તેમાંથી । દાં કોઈ દીણ તો । એં એમ । સેં તે સાથુને । કં કલ્પે । પં લેવું ॥ ૨૦ ॥

મૃતપાત ॥ ૨૦ ॥ સારિયરસ ગોલિયસાલા નિરસાહારણવક્રયપજતા, તમ્હા દાવણ, એવં

સે કપ્પદ પહિગાહેતણ ॥ ૨૦ ॥

માત્રાર્થ ॥ ૨૦ ॥ સેજાંતરની ગોઝની શાલા હે તેમાં તેનો ભાગ નયી ને તે દુકાને વેચાણ થાય હે તેમાંથી કોઈ ગોઝ
વહેરાયે તો તે સાથુને લેવો કલ્પે ॥ ૨૦ ॥

અર્થ ॥ ૨૧ ॥ સાં સેજાંતરની । વોં ક્રિયાણાનો । સાં શાલા હે । સાં તેમાં સેજાંતરનો ભાગ હે । વં એમ ક્રય
વિક્રય । પં થાય હે । તં તેમાંથી । દાં દીણ તો । નોં ન । સેં તેને । કં કલ્પે । પં લેવું ॥ ૨૧ ॥

मूळपाठ ॥ २१ ॥ सारियस्स वोधियसात्ता^१ साहारणवकयपउत्ता, तम्हा दावए, नो से

कपड पणिगाहेत्तए ॥ २१ ॥

भावार्थ ॥ २१ ॥ सेजांतरनी क्रियाणानी दुकान हे तेमां तेनो भाग हे ते दुकाने वेचाण थाय हे तेमांथी क्रियाणुं वोडो-
रावे तो साधुने लेवुं कल्पे नही ॥ २१ ॥

अर्थ ॥ २२ ॥ सां सेजांतरनी । वो० क्रियाणानी । सां दुकान हे । नि० नथी तेमां । सां सेजांतरनो भाग एम ।
व० क्रय विक्रय । प० थाय हे । त० तेमांथी । दा० दीए तो । ए० एम । से० ते साधुने । क० कल्पे । प० लेवुं ॥ २२ ॥

मूळपाठ ॥ २२ ॥ सारियस्स वोधियसात्ता निस्साहारणवकयपउत्ता, तम्हा दावए, एवं

से कपड पणिगाहेत्तए ॥ २२ ॥

भावार्थ ॥ २२ ॥ सेजांतरनी क्रियाणानी दुकान हे षण तेमां तेनो भाग नथी ते दुकाने वेचाण थाय हे तेमांथी करि-
याणुं बहोरवे तो ते साधुने लेवुं कल्पे ॥ २२ ॥

अर्थ ॥ २३ ॥ सां सेजांतरनी । दो० कपडा वेचवानी । सां दुकान हे । सां तेमां सेजांतरनो भाग हे । व० क्रय
विक्रय । प० थाय हे । त० तेमांथी । दा० आपे तो । नो० न । से० तेने । क० कल्पे । प० लेवुं ॥ २३ ॥

१ H (एच) वोधियं in 21 & 22 (२१-२२ मां)

મુઠપાટ ॥ ૨૩ ॥ સારિયરસ દોસિયસાલા સાહારણવક્રયપડત્તા, તમ્હા દાવણ, ના ૯

કપડ પનિગાહેતણ ॥ ૨૩ ॥

યાપાર્ય ॥ ૨૩ ॥ સેજાંતરની કપડાનો દુકાન છે તેમાં તેનો ભાગ છે તે દુકાને વેચાણ થાય છે તેમાંથી કોઈ વહોરાવે તો સેજાંતરનો ભાગ છે માટે સાથુને લેવું કલ્પે નહિ ॥ ૨૩ ॥

અર્થ ॥ ૨૪ ॥ સાં સેજાંતરની । દોં કપડા વેચવાની । સાં દુકાન છે । નિં નથી । સાં બેજાંતરનો ભાગ તેમાં । વં ક્રય વિક્રય । પં થાય છે । તં તેમાંથી સેજાંતર વિના વીજો કોઈ । દાં વોહરાવે તો । ઇં ઇમ્ । સેં તે સાથુને । કં કલ્પે । પં લેવું ॥ ૨૪ ॥

મુઠપાટ ॥ ૨૪ ॥ સારિયરસ દોસિયસાલા નિરસાહારણવક્રયપડત્તા, તમ્હા દાવણ, ઇવં

સે કપડ પનિગાહેતણ ॥ ૨૪ ॥

માર્થ ॥ ૨૪ ॥ સેજાંતરની કપડાં વેચવાની દુકાન છે તેમાં તેનો ભાગ નથી તે દુકાને વેચાણ થાય છે તેમાંથી સેજાંતરવિના વીજો કોઈ કપડ વોહરાવે તો સાથુને લેવું કલ્પે ॥ ૨૪ ॥

અર્થ ॥ ૨૫ ॥ સાં સેજાંતરની । સેં સૂઝની । સાં જાલા છે । સાં તેમાં સેજાંતરનો ભાગ છે । વં ક્રય વિક્રય । પં થાય છે । તં તેમાંથી કોઈ । દાં આપે તો પળ । નોં ન । સેં તે સાથુને । કં કલ્પે । પં વોહોરવું ॥ ૨૫ ॥

मूळपाठ ॥ २५ ॥ 'सागारियस्स सोत्तियसात्ता साहारणवक्यपडत्ता, तमहा दावए, नो
से कप्पइ पणिगाहेत्तए ॥ २५ ॥

भावार्थ ॥ २५ ॥ सेजांतरनी सुत्रनी दुकान हे तेपां सेजांतरनो भाग हे ते दुकाने वेचाण थाय हे तेमांथी कोइ साधुने
वोहरावे तो साधुने ते वोहरवुं कल्पे नहि केमके सेजांतरनो दुकानमां भाग हे ॥ २५ ॥

अर्थ ॥ २६ ॥ सां सेजांतरनी । सों सुत्र वेचवानी । सां दुकान हे तेपां । नि० नथी । सां सेजांतरनो भाग ।
व० क्रय विक्रय । प० थाय हे । त० तेमांथी सेजांतर विना कोइ । दा० वोहरावे तो । ए० एम । से० तेने । क० कल्पे ।
प० वोहरवुं ॥ २६ ॥

मूळपाठ ॥ २६ ॥ सागारियस्स सोत्तियसात्ता निस्साहारणवक्यपडत्ता, तमहा दावए,
एवं से कप्पइ पणिगाहेत्तए ॥ २६ ॥

भावार्थ ॥ २६ ॥ सेजांतरनी सुत्रनी दुकान हे तेपां तेनो भाग नथी ते दुकाने वेचाण थाय हे तेमांथी सेजांतर विना
बीजो कोइ वोहरावे तो साधुने ते सुत्र वोहरवुं कल्पे ॥ २६ ॥

अर्थ ॥ २७ ॥ सा० सेजांतरनी । वो० रुने कपास वेचवानी । सा० दुकान हे तेषां । सा० सेजांतरनी भाग हे । व०

क्रय विक्रय । प० घाय हे । त० तेषांथी । दा० दीए तो । नो० न । से० ते साधुने । क० कल्पे । प० लेवुं ॥ २७ ॥

मूळपाठ ॥ २७ ॥ सागारियरस वोन्धियसाळा साहारणवक्रयपजत्ता, तम्हा दावए, नो से

कपड पन्निगाहेत्तए ॥ २७ ॥

भावार्थ ॥ २७ ॥ सेजांतरनी रुने कपासनां दुकान हे तेषां तेनो भाग हे तेषांथी कोइ वोहरावे तो साधुने लेवुं

कल्पे नहि ॥ २७ ॥

अर्थ ॥ २८ ॥ सा० सेजांतरनी । वो० रुनी । सा० दुकान हे तेषां । नि० नथी । सा० सेजांतरनी भाग । व० क्रय

विक्रय । प० घाय हे । त० तेषांथी । दा० वोहरावे तो । ए० एम । से० तेने । क० कल्पे । प० वोहोरवुं ॥ २८ ॥

मूळपाठ ॥ २८ ॥ सागारियरस वोन्धियसाळा निस्साहारणवक्रयपजत्ता, तम्हा दावए,

एवं से कपड पन्निगाहेत्तए ॥ २८ ॥

भावार्थ ॥ २८ ॥ सेजांतरनी रुनी दुकानसां तेनो भाग नथी ते दुकाने वेचाण घाय हे तेषांथी कोइ रु वोहरावे तो

साधुने वोहोरवुं कल्पे ॥ २८ ॥

अर्थ ॥ २९ ॥ सा० सेजांतरनी । ग० गांधीपणानी । सा० दुकान हे तेषां । सा० सेजांतरनी भाग हे । व० क्रय

विक्रय । प० घाय हे । त० तेषांथी । दा० कोइ दीए तो । नो० न । से० तेने । क० कल्पे । प० लेवुं ॥ २९ ॥

मूळपाठ ॥ २९ ॥ सारियस्स गन्धियस्सावा साहारणवक्क्यपउत्ता, तम्हा दावए, नो से

कट्पइ पन्निगाहेत्तए ॥ २९ ॥

भावार्थ ॥ २९ ॥ सेजांतरनी गांधीपणानी दुकान हे तेमां तेनो भाग हे ते दुकाने वेचाण थाय हे तेमांथी कोइ बोहो-
रावे तो साधुने लेवुं कल्पे नहिं ॥ २९ ॥

अर्थ ॥ ३० ॥ सां सेजांतरनी । गं० गांधीपणानी । सां दुकान हे । नि० तेमां नथी । सां सेजांतरनो भाग । व०
क्रय विक्रय । प० थाय हे । त० तेमांथी । दा० दीए तो । ए० एम । से० तेने । क० कल्पे । प० लेवुं ॥ ३० ॥

मूळपाठ ॥ ३० ॥ सारियस्स गन्धियस्सावा निस्साहारणवक्क्यपउत्ता, तम्हा दावए, एवं

से कट्पइ पन्निगाहेत्तए ॥ ३० ॥

भावार्थ ॥ ३० ॥ सेजांतरनी गांधीपणानी दुकान हे तेमां तेनो भाग नथी तेमांथी कोइ कांइ चीज बोहोरावे तो ते
चीज साधुने लेवी कल्पे ॥ ३० ॥

अर्थ ॥ ३१ ॥ सां सेजांतरनी । सो० संखडी (मीठाइ) वेचवानी । सां दुकान हे । सां तेमां सेजांतरनो भाग हे ।
व० क्रय विक्रय । प० थाय हे । त० तेमांथी । दा० कोइ बोहोरावे तो । नो० न । से० ते साधुने । क० कल्पे । प० लेवी ॥ ३१ ॥

मृळपाठ । ३१ ॥ 'सागारियस्स सोमियस्साला साहारणवक्कयपउत्ता, तम्हा दावए, नो

से कएपइ पन्निगाहेत्तए ॥ ३१ ॥

भावार्थ ॥ ३१ ॥ संजांतरनी भीठाइनी दुकान हे तेमां सेजांतरनो भाग हे ते दुकानमां वेचाण थाय हे तेमांथी भीठाइ वोरिसाये तो साधुने लेवां न कल्पे ॥ ३१ ॥

अर्थ ॥ ३२ ॥ सां सेजांतरनी । सों भीठाइनी । सां दुकान हे तेमां । निं नथी । सां तेनी भाग । वं क्रय विक्रय । पं थाय हे । तं तेमांथी । दां कोइ दीए तो । एं एम । सें तेने । कं कल्पे । पं लेवां ॥ ३२ ॥

मृळपाठ ॥ ३२ ॥ सागारियस्स सोमियस्साला निस्साहारणवक्कयपउत्ता, तम्हा दावए,

एवं से कएपइ पन्निगाहेत्तए ॥ ३२ ॥

भावार्थ ॥ ३२ ॥ संजांतरनी भीठाइनी दुकान हे तेमां तेनी भाग नथी ते दुकाने वेचाण चाले हे तेमांथी कोइ बोहो-
राये तो साधुने ते भीठाइ लेवां कल्पे ॥ ३२ ॥ हवे अजादिक नीपजाववानो अधिकार कहे हे ॥

अर्थ ॥ ३३ ॥ रसोयाने वर अन्नादिक अनेराना नीपजे जेमां । सां सेजांतरनी । ओं अन्न उपधिनी । सं भाग हे । तं तेमांथी । दां आपे तो । नो न । सें ते साधुने । कं कल्पे । पं लेवां ॥ ३३ ॥

१ In 11, ३१ and ३२ are added (एचमां ३१-३२ सूत्र वधारे हे)

मूळपाठ ॥ ३३ ॥ सारियस्स ओसहीओ संथनाओ, तम्हा दावए, नो से कएइ पणि-

गाहेत्तए ॥ ३३ ॥

भावार्थ ॥ ३३ ॥ रसोपाने त्यां बीजाना अन्नादिक नीपजे हे तेषां सेजांतरनो आहार उपधिमां भाग हे तेषांथी वोहो-
रावे तो साधुने ते अन्नादिक वोहोरवुं कल्पे नहिं ॥ ३३ ॥

अर्थ ॥ ३४ ॥ रसोपाने घेर अनेराना अन्नादिक नीपजे तेषां । सा० सेजांतरनो । ओ० अन्नादिक उपधि तेषां । अ०
नथी । सं० सेजांतरनो भाग तो । त० तेषांथी । दा० आवे तो । ए० एप । से० ते साधुने । क० कल्पे । प० लेवुं ॥ ३४ ॥

मूळपाठ ॥ ३४ ॥ सारियस्स ओसहिओ असंथनाओ, तम्हा दावए, एवं से कएइ

पणिगाहेत्तए ॥ ३४ ॥

भावार्थ ॥ ३४ ॥ बीजाना अन्नादिकनी रसोइ थाय हे तेषां सेजांतरनो भाग नथी ने तेषांथी साधुने अन्न वोहोरावे
तो ते साधुने वोहोरवुं करपे ॥ ३४ ॥

अर्थ ॥ ३५ ॥ ववारने विषे आंवा होय तेषां । सा० सेजांतरना । अं० आंबाना । फ० फळ साथे । सं० साधारण हे
एटले भेगा हे । त० तेषांथी । दा० दीए तो । नो० न । से० तेने । क० कल्पे । प० लेवा ॥ ३५ ॥

मूळपाठ ॥ ३५ ॥ सारियस्स अम्बफवा संथडा, तम्हा दावए, नो से कएइ पणिगाहेत्तए ॥ ३५ ॥

भावार्य ॥ ३५ ॥ बत्वारमां आंवाना फल हे ते अथणा प्रमुखना अचित फल हे अथवा पाकी केरीना कटका हे पण
तेमां सेजांतरना आंवाना फल हे तेमांथी बोहोरवे तो ते साधुने लेवा कल्पे नहि ॥ ३५ ॥

अर्थ ॥ ३६ ॥ बत्वारमां आंवा होय तेमां । सा० सेजांतरना । अं० आवाना । फ० फल (अथाणाना अचित) । अ०
नर्था । सं० भेळा । त० तेमांथी । दा० आपे तो । ए० एम । से० ते साधुने । क० कल्पे । प० लेवा ॥ ३६ ॥

मूळपाठ ॥ ३६ ॥ सारियस्स अम्वफला असंयका, तम्हा दावए, एवं से कट्पइ पणिगा-

हेत्तए ॥ ३६ ॥

भावार्य ॥ ३६ ॥ सेजांतरना आंवाना फल अनेराना (अथाणाना अचित अथवा पाकी केरीना कटका) आंवाना फल
साधे भलेल नयी तेमांथी बोहोरवे तो ते साधुने ते फल बोहोरवा कल्पे ॥ ३६ ॥

अर्थ ॥ ३६-१ ॥ सा० सेजांतरना । ना० रवजन नातीळा । सि० हे । सा० सेजांतरना । ए० एकज । व० घरमां ।
ए० एकज । हु० चारणुं हे । ए० एम । नि० निकळवानो । प० पेशवानो मार्ग हे । सा० सेजांतरनो । ए० एक । व० चूळो
हे । सा० सेजांतरया । च० चर्ळा । उ० पोतानी आजीविका चकावे हे । त० तेमांथी । दा० दीए तो । नो० न । से० ते
साधुने । क० कल्पे । प० लेवो ॥ ३६-१ ॥

मूळपाठ ३६-१ ॥ सागारियनायए सिया सागारियस्स एगवगडाए एगदुवाराए एग-
निकखमणपवेसाए सागारियस्स एगवयू, सागारियं च उवजीवइ, तन्हा दावए,
नो से कएपइ पकिगाहेत्तए ॥ ३६-१ ॥

भावार्थ ॥ ३६-१ ॥ सेजांतरना सगा-सेजांतरना एकज घरमां रहे हे जेने एकज बारणुं हे, एकज निकळवानो तथा
एकज पेसवानो मार्ग हे, सेजांतरना घरमां रांधवानो एकज चुलो हे ने सेजांतरना उपर जेनी आजीवीका हे तेमांथी आहार
आपे तो ते आहार साधुने वोहरवो कल्पे नहीं ॥ ३६-१ ॥

अर्थ ॥ ३६-२ ॥ सां सेजांतरना । नां सगा । सिं हे । सां सेजांतरना । एं एकज । वं घरमां । एं एकज ।
हुं बारणुं हे । एं एक । निं निकळवानो । पं पेसवानो मार्ग हे । सां सेजांतरना । अं जुदा जुदा । वं चुला हे ।
सां सेजांतरना उपर । चं वळी । उं जेनी आजीविका हे । तं तेमांथी । दां दीए तो । नों न । सें ते साधुने ।
कं कल्पे । पं लेवो ॥ ३६-२ ॥

मूळपाठ ॥ ३६-२ ॥ सागारियनायए सिया सागारियस्स एगवगडाए एगदुवाराए एग-
निकखमणपवेसाए सागारियस्स अजिनिवयू सागारियं च उवजीवइ, तन्हा
दावए, नो से कएपइ पकिगाहेत्तए ॥ ३६-२ ॥

१ Sutra ३६-१ to ३६-४ not in b T H (बी. टी. एचमां ३६-१ थी ३६-४ सूत्रो नथी.)

માર્ગ ॥ ૩૬-૨ ॥ સેજાંતરના સગા સેજાંતરના એકજ ઘરમાં રહે છે જેને એકજ વારણું છે, એકજ નિકલવાનો પેસવાનો માર્ગ છે તેમાં સેજાંતરના જુદા જુદા જુલા છે, સેજાંતરના ડપર વલી જે સગાની આજીવિકા છે તેમાંથી આહાર આપે તો તે આહાર સાધુને બોદોરાવો કલ્પે નહિ ॥ ૩૬-૨ ॥

અર્થ ॥ ૩૬-૩ ॥ સાં સેજાંતરના । નાં સગા । સિં છે । સાં સેજાંતરના । અં જુદા જુદા । વં ઘરને વિષે । અં જુદા જુદા । દું દ્વાર (વારણાં) છે । અં જુદા જુદા । તિં નિકલવાના । પં પેસવાના માર્ગ છે । સાં સેજાંતરનાં । પં એકજ । વં જુલો છે । સાં સેજાંતર ડપર । ચં વલી । હં જેની આજીવિકા છે । તં તેમાંથી । દાં દીપ્તો । નોં ન । સેં તે સાધુને । કં કલ્પે । પં લેવો ॥ ૩૬-૩ ॥

મૂળપાઠ ॥ ૩૬-૩ ॥ સાગારિયનાયણ સિયા સાગારિયસસ અભિનિઘ્નનાણ અભિનિદુ-
વારાણ અચિનિવલ્લમણપવેસાણ સાગારિયસસ એગવદ્ધ સાગારિયં ચ જવ્વજીવિદ્ધ,
તમ્હા દાવણ, નો સે કપ્પદ પાનિગાહેતણ ॥ ૩૬-૩ ॥

માર્ગ ॥ ૩૬-૩ ॥ સેજાંતરના સગા છે. સેજાંતરના જુદા જુદા ઘર છે તેને જુદાં જુદા વારણાં છે, જુદા જુદા નિક-
લવાના પેસવાના માર્ગ છે તેમાં સેજાંતરનો એકજ જુલો છે, સેજાંતરના ડપર તેના સગાની આજીવિકા ચાલે છે તેમાંથી આ-
હાર નદોરાવે તો સાધુને તે આહાર લેવો કલ્પે નહિ ॥ ૩૬-૩ ॥

अर्थ ॥ ३६-४ ॥ सा० सेजांतरना । ना० सगा । सि० हे । सा० सेजांतरना । अ० जुदा जुदा । व० घर हे । अ० जुदा जुदा । दु० वारणा हे । अ० जुदा जुदा । नि० नीकळा । प० पेसवाना मार्ग हे । सा० सेजांतरना । अ० जुदा जुदा । व० चूला हे । सा० सेजांतरना उपर । च० वळी । उ० आजीविका हे । त० तैमांथी । दा० आपे तो । नो० न । से० तेने । क० कल्पे । प० लेवो ॥ ३६-४ ॥

मूळपाठ ॥ ३६-४ ॥ सागारियनायए सिया सागारियस अमिनिवगडाए अनिनिदुवा-
राए अत्रिनिक्खमणपवेसाए सागारियस अत्रिनिवयू सागारियं च उव-
जीवइ, तम्हा दावए, नो से कप्पइ पणिगाहेत्तए ॥ ३६-४ ॥

भावार्थ ॥ ३६-४ ॥ सेजांतरना सगा हे, सेजांतरना जुदा जुदा घर हे, ते घरोने जुदा जुदा वारणा हे अने जुदा जुदा नीकळा पेसवाना मार्ग हे तेमां सेजांतरना जुदा जुदा चूला हे, उपला सगानी सेजांतरना उपर आजीविका चाले हे तैमांथी आहार आपतो साधुने ते आहार बोहोरवो कल्पे नहि ॥ ३६-४ ॥ उपर मुजव वस्तुनो लेणहार, तो प्रतिज्ञाधारी होय ते भणी हवे प्रतिज्ञानो अधिकार कहे हे.

अर्थ ॥ ३७ ॥ स० सप्त (सात) । स० सप्तमि काल (एहवा सात) तपोदीन ४९ दिवस तेमां पहेला साते एकदात भातपाणीनी । बीजा साते वेदात भात पाणीनी । श्रीजा साते त्रण दात । चोथा साते चार दात । पांचमे साते पांच दात भात पाणीनी । छट्टे साते छ छ दात भात पाणीनी । सातमे साते सात सात दात भात पाणीनी । छीए अथवा पहेला सातने

पहेले दहाडे १. दात । वीजे दहाडे २ । ज्यांलगे सातमे दहाडे सात । वीजा सातना पहेले दहाडे १ जावन सातम दहाड ७ दाव एम सातमा सातने पहेले दहाडे १ ज्यांलगे सातमे दहाडे ७ एम गणता सर्वदात १९६ थाय ए । र्ण० वळी । भि० सा-
धुनी । प० पटिमा (अभिग्रह विशेष जाणवो) । ए० ४९ । प० पचास पटला । रा० रात्री । दि० दीवसळगे । ए० एक ।
छ० ९६ । उ० भात पाणीनी दात । भि० भिक्षानी । स० सो (एरसो छतुं) । अ० जेप । सु० सूत्रमां कर्ही तेमज करे ते
यथा भूत । अ० यथा । क० तलय ए सप्तम सप्तपिका ए प्रतिमानो कल्प आचार तेमां यथा योग्य । अ० यथा । म० मार्गे
ते पटले ज्ञानादिक मार्गने धर्माग्र्यामिक भावने अतिक्रम्या विना ने उदय भावने टाळीने । अ० यथा । त० सरय अनुष्ठान ।
अ० यथा । स० सम्यग मरार कायाए करीने । फा० पडिवर्तवाना कालने त्रिपे विधिए करी सहित फरसीने । पा० वारवार
उपयोग करीने पाळे पाळीने (विधि सहित) अतिचारने वर्जवे करीने (बोधीने) । ती० तीर (पार) पोचाडीने । कि०
गुरु सन्मुख अभिग्रह पुरो कर्पो हे एम कहे कहीने (कीर्तन करीने) आज्ञाने । अ० पाळनारा । भ० होय ॥ ३७ ॥

मूळपाठ ॥ ३७ ॥ सत्तसत्तामिया एं त्रिखलुपनिमा एगूणपन्नाए राद्रंदिष्टहिं एगेण छन्न-

उपुं त्रिखवासएणं अहासुतं अहाकपं अहामगं अहातच्चं अहासम्मं फा-
निया पातिया तीरिया किट्टिया अणुपातिया भवइ ॥ ३७ ॥

१. H. adds (एचमां वधारे) णं in sutras ३७ to ४०. (३७ थी ४० सूत्रोमां), २ H. in sutras ३७ to ४०
(एचमां ३७ थी ४० सूत्रोमां) सम्मकाएणं फासित्ता पात्तित्ता सोहिच्चा तीरित्ता किट्टित्ता आणाए अणुपात्तित्ता भवइ ॥

भावार्थ ॥ ३७ ॥ सात सात दिवसनी सात पडिमा ते तपश्चर्या तेना दीवस ४९ एटले पहेले सात दिवसे १ दात भात पाणीनी, बीजे वे दात भात पाणीनी, प्रीति व्रण दात, चोथे चार, पांचमे पांच, छठे छ अने सातमे सात दात भात पाणीनी लीए अथवा पहेला सातना पहेले दहाडे १ दात, बीजे वे एम सातमे दहाडे ७ दात एम पहेला सातना बीजे दहाडे १ एम सातमे दहाडे सात एम सात दिवसने सात पडिमाना दहाडानी दाती गणता १९६ दात याय तेतुं कोष्टक नीचे प्रमाणे

दात	१	१	१	१	१	१	कुल ७
दात	२	२	२	२	२	२	१४
दात	३	३	३	३	३	३	२१
दात	४	४	४	४	४	४	२८
दात	५	५	५	५	५	५	३५
दात	६	६	६	६	६	६	४२
दात	७	७	७	७	७	७	४९
कुल	२८	२८	२८	२८	२८	२८	कुल १९६

एवी साधुनीं पढिमा (अभिग्रह) एम ४९ रात्रि दिवसनी १९६ भात पाणीनी दातीनी जाणवी. जेम स्रत्रमां कस्रो हे, तेमज जेवो कल्य आचार हे, जेवो जेवो मार्गे हे, जेवो सत्य अनुष्ठान हे तेवो सभ्यक प्रकारे कायाए फरसीने, पाळीने, अ-
 तिवारया शुद्ध करी, पार पद्दोचाढीने, कित्तेन करीने ते साधु आक्षाने पाळनारा होय ॥ ३७ ॥ उपर सात दिवसनी सात
 भिक्षुनीं पढिमा कर्ही, हवे आठ दिवसना आठ अठवाहियानी पढिमा कहे हे ॥

अर्थ ॥ ३८ ॥ अ० आठ आठ दिवसनी । अ० आठ । पी० षळी । भि० साधुनी । प० पढिमा एटले कुल ६४ दिव-
 सनी पढिमा तेमां पहेला आठ दहाडा १ दात । बीजा आठ दहाडा २ दात, ग्रीजा आठ दहाडा ३ दात । चोया आठ द-
 हाडा ४ दात । पांचमा आठ दहाडा ५ दात । जावत आठमा आठ दहाडे आठ दात एम । च० ६४ । रा० रात्री । दि०
 दिवस करे । दो० वे । य० वर्ली । अ० ८८ दात भात पाणीनी । भि० भिक्षानी । स० सो (वसो अठासी) । अ० जेम ।
 गु० सुत्रमां हे ते अनुसारं करे । अ० यथा । क० कल्य आचार हे । अ० यथा । म० मार्गे । अ० यथा । त० तथ्य (सत्य) ।
 अ० यथा । स० सभ्या प्रकारे । फा० फरसीने । पा० पाळीने । ती० पार पोचाढीने । कि० अभिग्रह कीर्धेल पुरो कर्चो एम
 करे । गुरुनी आक्षान । अ० ए अनुष्ठान पाळनारो । म० होय ॥ ३८ ॥

मूलाव ॥ ३८ ॥ अट्टअट्टमिया एं त्रिकषुपडिमा चजसट्टोए राइंदिएहिं दोहि य
 अट्टासीएहिं त्रिकखासएहिं अहासुतं अहाकप्पं अहामनं अहातच्चं अहासभमं
 फासिया पालिया तीरिया किट्टिया अणुपालिया नवइ ॥ ३८ ॥

॥ ९ ॥

三三三

पार्जने, पार पद्मेचाढीने, किर्तन करीने ते साधु आज्ञा मुजब पाळनारो होय ॥ ३८ ॥

अर्थ ॥ ३९ ॥ न० नव दिवसनी । न० नव । पं. वळी । मि० साधुनी । प० पडिमा । (अभिग्रह) विशेष । ए० ८१ । रा० रात्रि । दि० दिवसनी । च० चार । य० वळी । पं० पांच । उ० उपर । मि० भिक्षानी दात पाणीनी । स० सो (चारसे पांच) । अ० जेप । सु० सूत्रपां कही । अ० जेप । क० आचार कल्प कह्यो । अ० जेप । म० मार्ग कह्यो । अ० यथा । त० तथ्य । अ० यथा । स० मन्मथमकारे । फा० फरसीने । पा० पाळीने । ती० पार पोहोचाढीने । कि० किर्तन करीने आज्ञा । अ० पाळतो । भ० विचरे ॥ ३९ ॥

मूळपाठ ॥ ३९ ॥ नवनवमिया णं भिक्खुपनिमा एगासीए राइंदिएहिं चउहि य प-
उचुत्तरेहिं भिक्खासएहिं अहासुतं अहाकप्पं अहामणं अहातच्चं अहासम्मं
फासिया पादिया तीरिया किट्टिया अणुपादिया नवइ ॥ ३९ ॥

भावार्थ ॥ ३९ ॥ नव दिवसनी नव भिक्षु (साधुनी) पडिमा ८१ रात्रि दिवसनी, चारसे ने पांच (४०५) दात भाल पाणीनी जेप सूत्रपां कही, जेप कल्प आचार हे, जेप मार्ग हे, जेप यथा तथ्य हे तेप सम्यक प्रकारे फरसी, पाळी, पार पद्मेचाढी, किर्तन करी आज्ञा ए साधु पाळनारो होय ते दातनुं कोष्टक ॥ ३९ ॥

दात	१	१	१	१	१	१	१	१	कुल ९
दात	२	२	२	२	२	२	२	२	१८
दात	३	३	३	३	३	३	३	३	२७
दात	४	४	४	४	४	४	४	४	३६
दात	५	५	५	५	५	५	५	५	४५
दात	६	६	६	६	६	६	६	६	५४
दात	७	७	७	७	७	७	७	७	६३
दात	८	८	८	८	८	८	८	८	७२
दात	९	९	९	९	९	९	९	९	८१
कुल	४५	४५	४५	४५	४५	४५	४५	४५	४०५

अर्थ ॥ ४० ॥ द० दस दहाडानी । द० दस । णं वळी । मि० साधुनी । प० पडिमा । पू० एक । रा० रात्रि । दि० दिवसनी । सं० सो षट्ठे १०० रात्रि दिवसनी । ते सोना । अ० अर्थ षट्ठे ५० । छ० छ । हि० ओछा । य० वळी ।

મિં દાત અન્નપાણીનાં । સં સો (પટલે ૬૦૦ માંથી ૫૦ ઓછી પટલે ૫૫૦ દાત જાણવી) । અં જેમ । સું સુત્રમાં છે ।
 અં જેમ । ૫૦ કલ્પ આચાર છે । અં જેમ । મં માર્ગ છે । અં જેમ । તં યયાતથ્ય છે । અં યથા । સં સમ્યક
 પ્રકારે । કાં કરસીને । પાં પાર્શ્વને । વીં પાર પહોચાડીને । કિં કિર્તન કરીને આજ્ઞા ગુરુની । અં પાર્શ્વને । ખં
 વિચરે ॥ ૪૦ ॥

મૃલપાત ॥ ૪૦ ॥ દસદસામિયા ણં મિલ્લુપાદિમા ણ્નેણં રાહંદિયસણં અલ્લહદેહિ ય
 નિલ્લાસણહિં અહાસુતં અહાકપ્પં અહામમ્મં અહાતત્ત્વં અહાસમ્મં ફાસિયા
 પાલિયા તીરિયા કિટિયાં અણુપાલિયા ભવહ ॥ ૪૦ ॥

માર્ગ ॥ ૪૦ ॥ દસ દિવસનો દસ પટલે ૧૦૦ રાત દિવસની મિથુની પદિમા તેનો અર્ધ પટલે ૫૦, હસેમાંથી ઓછી
 પટલે ૫૫૦ દાત માત પાણીનાં નીચેના કોષ્ટક મુજબ જેમ સુત્રમાં કહી, જેમ આચાર કલ્પ છે, જેમ માર્ગ છે, જેમ યયાતથ્ય
 છે તેમ સમ્યક પ્રકારે કરસીને, પાર્શ્વને, પાર પહોચાડીને, કિર્તન કરીને આજ્ઞા પાડીને વિચરે ॥ ૪૦ ॥

૧ add (વધારે) આળાપ.

दात	१	१	१	१	१	१	१	१	१	१०
दात	२	२	२	२	२	२	२	२	२	२०
दात	३	३	३	३	३	३	३	३	३	३०
दात	४	४	४	४	४	४	४	४	४	४०
दात	५	५	५	५	५	५	५	५	५	५०
दात	६	६	६	६	६	६	६	६	६	६०
दात	७	७	७	७	७	७	७	७	७	७०
दात	८	८	८	८	८	८	८	८	८	८०
दात	९	९	९	९	९	९	९	९	९	९०
दात	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१०	१००
कुल	५५	५५	५५	५५	५५	५५	५५	५५	५५	५५०

उपर पढिमा कही ते यथाशक्तिना साधु साध्वी बहे, हवे १० पूर्वानो धरणहार करे ते अधिकार कहे छे ॥

अर्य ॥ ४१ ॥ दा० वे । प० प्रतिपा । प० परुपी । तं० ते । ज० जेम हे तेम कहे हे । खु० नानी । वा० कळी । मो०
 मोक (माडु) । प० पटिपा । म० मोटी । वा० कळी । मो० मात्रानी । प० पडिपा । खु० नानी । र्ण० कळी । मो० मा-
 त्रानी । प० पटिपा । प० पढीवर्जणहार । अ० साधुने । क० कल्पे ते पटिपा । प० प्रथम । नि० शरद (शियाळे) । का०
 काल । स० समय पटले मागसर मासने विषे । वा० अथवा । च० हेला । नि० उनाळाना । का० काल । स० समयने
 विषे पटले आपाट मासे । वा० कळी । व० गागवद्वार रथापवी । गा० गागने विषे । वा० अथवा । जा० ज्यांळगे । रा०
 राजधानीने विषे । सन्निवेश (जनपद देश) ने विषे । वा० अथवा । व० वनने विषे । वा० अथवा । व० वननी । हु०
 कटण विषम जग्याने विषे । वा० अथवा । प० पर्वतनी । वा० अथवा । प० पर्वतनी । हु० कटण जग्याने विषे । वा० कळी ।
 भो० जमीने । आ० पटिवर्जे (मांडे) तो । चो० चार । द० दस पटले चौद भकत पटले छ उपवासे । पा० पुरी थाय
 (पारपुं करे) । अ० अण । भो० जमीने । आ० पटिवर्जे तो । सो० सोळ । स० भक्ते करी पुरी थाय ते सात उपवासे ।
 पा० पारपुं करे । जा० जे । जा० जे । मो० माडु । आ० पीए । दि० दिवसने विषे । आ० आवे ते । आ० पीडुं अने ।
 रा० रात्रे । आ० आवे तो । नो० न । आ० (न) पीडुं । स० सहित । पा० जीव सहित । म० माडु । आ० आवे तो ।
 नो० न । आ० पीडुं । अ० वगर । पा० जीववाळं । म० माडु । आ० आवेतो । आ० पीडुं । कळी विशेष कहे हे । स०
 सहित । र्णो० वीर्य । म० माडु । आ० आवेतो । नो० न । आ० पीडुं । अ० वगर । र्णो० वीर्य सहित । म० माडु । आ०
 आवेतो । आ० पीडुं । स० सहित । स० चीगट (सहित) । म० माडु । आ० आवेतो । नो० न । आ० पीडुं । अ०
 विना । स० चीगट सहित । म० माडु । आ० आवे तो । आ० पीडुं । स० सहित । स० रज सहित । म० माडु । आ०

आवे तो । नो० न । आ० पीवुं । अ० विना । स० रजरहित । म० मातु । आ० आवेतो । आ० पीवुं । जा० जे । जा० जे । मो० मातुं । आ० आवे । तं० ते । ज० कहे छे । अ० थोडुं । वा० अथवा । व० वणुं । वा० वली । ए० एम । ख० निश्चे । ए० ए । खु० नानी । मो० मात्रा । प० पडिमा ते खुडिया मोक प्रतिज्ञा कहीए । अ० जेम । सु० सूत्रमां कही तेमज करे । जा० पूर्वनी पेरे । अ० विशेषे पाळतो थको । य० विचरे ॥ ४१ ॥

मूळपाठ ॥ ४१ ॥ दो पकिमाओ पन्नत्ताओ तंजहा । खुडिया वा^१ मोयपकिमा महल्लिया वा^१ मोयपकिमा. खुडियखं मोयपकिमं पकिन्नरस अणगारस कपड^२ पढम-निदाहकालसमयांसि^३ वा चरिमनिदाहकालसमयांसि वा बहिया गामस वा (जाव) रायहाणीए^४ वा वणंसि वा वणहुगंसि वा पवयंसि वा पवयडुगंसि वा. भोच्चा आरुभइ, चोदसमेणं पारेइ. अभोच्चा आरुभइ, सोलसमेणं पारेइ. जाए जाए सोए आर्दयेवे, दिया आगहइ^५ आर्दयेवे, राइ आगहइ नो आर्द-

१ H (एच) वेव. २ H adds से (एचपां “से” वधारे). ३ H (एच) पढमे सरदकाल. ४ H adds (एचपां वधारे) इइयवा. ५ H (एच) संनिवेसंसि वा. ६ H adds from (एचपां वधारे) “आर्दयेववे to (थी) भवइ” (सुधी).

यवे, सपाणे मत्ते आगह्रद नो आर्दयवे, अप्पाणे मत्ते आगह्रद आर्दयवे,
 सवीए मत्ते आगह्रद नो आर्दयवे, अवीए मत्ते आगह्रद आर्दयवे, ससणिद्धे
 मत्ते आगह्रद नो आर्दयवे, अससणिद्धे मत्ते आगह्रद आर्दयवे, ससरखे मत्ते
 आगह्रद नो आर्दयवे, अससरखे मत्ते आगह्रद आर्दयवे. जाए जाए मोए
 आर्दयवे तंजहा अप्पे वा बहुए वा. एवं खलु एसा खुन्निया मोयपन्निमा अहा-
 सुत्तं (जाव) अप्पुपालिन्ता भवइ ॥ ४१ ॥

भावार्थ ॥ ४१ ॥ वे पडिमा फही वे कहुं हुं, नानी मात्रा (पेशाव) नी पडिमा भने मोटी मात्रानी पडिमा, नानी मा-
 त्रानी पडिमा वहेनार साधुने कल्पं पहेली सरद (शीयालाना) ऋतुकाल समयने विवे एटले मागसर मासे तथा डेछा उण
 (उनालाना) काल समयने विवे एटले आपादमासे गाम वहार गामने विवे अथवा ज्यांतगे सनिवेशने विवे, वन्नने विवे, व-
 ननी कट्ठा जग्याने विवे, पर्वतने विवे, पर्वतनी कट्ठा जग्याने विवे पडिमा स्थापवी (वहेवी) कल्पे, जमीने पडिमा पडिवर्जे
 ने १४ भक्ते पुरी थाय एटले छ उपवास पढी पाणुं करे. जो न जमीने पडिमा वहेतो १६ भक्ते एटले सात उपवासे पुरी
 थाय. आ पडिमा वहेतां जे जे माहु (पेशाव) दिक्से आवे ते ते पीइ जाय ने रात्रे आवे ते न पीए (एटले परठवे), माहु
 जीव सहित होय तो परठवे, जीव रहित आवेतो पीइ जाय, वीर्य सहित होयतो परठवे, वीर्य रहित होयतो पीइ जाय, चिग-

मूळपाठ ॥ ४२ ॥ महहिषसुं मोयपन्निमं पन्निवन्नरस अणुगारस कप्पइ से षडमनि-
दाहकावसमयंसि वा चरिमनिदाहकाव समयंसि वा बहिषा^२ गामरस वा
(जाव) रायहाणीए^३ वा वणंसि वा वण्डुगंसि वा पव्वयंसि वा पव्वय-
डुगंसि वा. चोच्चा आरुत्तइ, सोलसमेणं पारेइ. अन्नोच्चा आरुत्तइ, अट्टार-
समेणं पारेइ. जाए जाए सोए आर्हयवे, तहं चेव जाव अणुपादिता
नवइ ॥ ४२ ॥

भावार्थ ॥ ४२ ॥ मोठा मात्राती पटिमा अंगीकार करुनार साधुने प्रथम शीयाळाना फाल समयने विषे एटले मागसर
पासे अने डेळा उनाळाना फाल समयने विषे एटले आषाढ मासे गाम वहार उपां लगे संनिवेशने विषे अथवा वनने विषे
अथवा वननी कटण भोंपने विषे अथवा पर्वतने विषे अथवा पर्वतनी कटण भोंपने विषे पटिमा स्थापवी (वहेवी) कल्पे. जो
जमाने पटिमा वहेतो १६ भक्ते एटले ७ उपवास करीने पारणुं करे. जम्याविना पडिर्वजे तो १८ भक्त एटले ८ उपवास करी
१ D (एच) पढम सरदकाल. २ H adds (एचमां वधारे) द्वाइयच्चा. ३ H (एच) संनिवेशंसि वा. ४ H
(एचमां) तरं to (र्था) भवइ (सुधी.)

पारणुं करे अने जे जे माहु दीवसे आवे ते पीए ने प्रथम नानी पढिमापां कहुं तेम ज्यां लगे आहाए पढिमा पाळीने विचरे ॥ ४२ ॥ उपली पढिमा पूर्वधर वहे अने एवो वहेनार न होय तो शुं करे ते हवे सर्व साधु आशी कहे हे ॥

अर्थ ॥ ४३ ॥ सं० संख्या । द० दात (मात-पाणी) नी । णं० वळी । (साधुने पात्राता धरणहारने । ग्रहस्थना कुल घरने विषे आहारने अर्थे पेटाने) । जा० जे । के० कोइ । अं० मांहे । प० पात्रा (मांहे) । उ० (जमतां) उपाडयुं हे । द० देवाभणी । ता० तेदली । इ० ते । द० दात । व० कहेवी । सि० होय । त० ते वारे ते दात । से० ते साधुने । के० कोइ एक दातार । छ० वांसनी छावडीए करी । वा० अथवा । दू० वखे करी । वा० अथवा । वा० चालणीए करी । वा० वळी । अं० पात्रा मांहिथी । प० पात्राने विषे जमवानी वस्तु देवा भणी पात्र उपाडयुं हे । उ० (आणीने) । उंचे हाथे । द० दीए । (ज्यां लगे धार तूटे नहि त्यां लगे एक दात कहीए) । सा० ते सर्वने । वि० णं० वळी । सा० तेहने । ए० एक । द० दात । व० कहेवी । सि० होय (उपलुं एक आशी कहुं । हवे घणाजण आपणो भाग एकटो करीने दीए ते आशी कहे हे) । त० त्यां । से० ते साधुने (भिक्षा अर्थे आव्या देखीने) । व० घणाजण । शुं० जमता होय । स० सर्वे । ते० ते । स० पोते पो-
तानो । पि० आहार लइ एकटो करी मेळीने एक पीड करीने । अं० मांहे । प० पात्रापांहि आंणीने मुके, केवी रीते मुके । उ० (पात्रा मांहि) उंचा हाथे । द० दीए । (तेम देतां धार तूटे नहि त्यां लगे एक दात होय) । स० ते सर्वने । वि० णं० वळी । सा० ते । ए० एक । द० दात । व० कहेवी । सि० होय ॥ ४३ ॥

मृळपाठ ॥ ४३ ॥ संखादत्तियरस एं जावइयं केद अन्तो पन्निगहंसि जवइत्तु^३ दलए-
 ज्जा तावइयाओ^१ दत्तीओ वत्तवं सिया, तथ से केद लप्पएण^४ वा दूसएण^५ वा
 वालएण वा अन्तो पन्निगहंसि उवित्ता दलएज्जा, सा^६ वि एं सा एगा दत्ती
 वत्तवं सिया. तथ से वहवे भुअमाण सवे ते सयं^७ पिणं अन्तो पन्निगहंसि
 उवित्ता दलएज्जा, सवा वि एं सा एगा दत्ती वत्तवं सिया ॥ ४३ ॥

भावार्थ ॥ ४३ ॥ भातपाणीनी दातनी अमुक संख्या लेनार साधुने पात्राना धरणहारने ग्रहस्थना घेरे आहारने अर्थे
 पदाने पात्रापांदि जेटली अन्ननी दातनी संख्या गृहस्था आपे तेदली दात कहीए, अन्न नावता ते धार तूटे नहिं त्यां सुधी
 एक दात कहीए, हवे दातनुं मान कहे छे. ते साधुने कोइ दातार वांसनी छावटीए करी, वत्ते करी, चालणीए करी, जमवानी
 दातु पात्रमां छे ते पात्र उपाही साधुना पात्रमां ऊंचा हाथे देतां धार तूटे नहिं त्यां सुधी ते सर्वेने एक दात कहीए. उपर
 एकना आपवा आशी कहुं. हवे घणा जण पोतानो भाग एकओ करीने दीए ते आशी कहे छे. त्यां ते साधु भिक्षाने अर्थे

१. H adds (एचमा वधारे) भस्सुस्स पदिग्गह धारिस्स गाहावइकुलं पिंदवायपडियाए अणुप्पविट्ठस्स. २. H omits
 (एचमां नधी) केइ. ३. H (एच) उवित्ता. ४. H adds (एचमां वधारे) ताओ. ५. T (टी) छवएण. ६. H (एच)
 दूसएण. ७. H. (एच) सव्वा. ८. H. (एचमां) सयं २ पिण्डसाहणियं.

आव्यो देखीने घणा जण जपता होय ते सर्वे पोतपोतानो आहार एकठो करीने पात्रामांहि ते आहार मुके मुकीने ऊंचेयी देवा भणी पाहुं उपाढ्युं ने तेवी रीते ऊंचे हाथेयी देतां ते सर्वे आहारानी एकहीज दात कहीए ॥ ४३ ॥ उपर अन्ननादिक आशी कहुं. हवे कोड साधु अन्नदातनी माफक पाणीनी दातनी पण संख्या लेवानुं नकी करे ते भणी इहां पाणीनी दातनी विधि कहे छे.

अर्थ ॥ ४४ ॥ (संख्या पार्णानी दातनी नकी करी छे तेवा साधुने) पा० पाणीना । प० पात्रनो धरणहार (ग्रहस्थने घेर (आहार) पाणीने अर्थे पेठा थकाने) । णं० वळी । जा० जे । के० कोइ । अं० मांहि । पा० पात्रामां पाणी छे ते । उ० उंचेयी । द० देतां थका । ता० तेदला । इ० सर्वेने तेने । द० दात । व० कहेवी । सि० होय । हवे पाणीनी दातनुं मान कहे छे । त० त्यां । से० ते साधुने । के० कोइ दातार । छ० वांसना छाबडे करी । बा० अथवा । द० वस्त्रे करी । वा० अथवा । वा० चालणीए करीने । वा० वळी । अं० मांहे । पा० पात्र मांहे पाणी घालीने । उ० उंचेयी । द० देवा उपाढ्युं छे । सा० ते जेटले छाबडादिकनी धार तूटे नहिं तेदला लग्गे । वि० णं० वळी । सा० ते सर्वेने । ए० एक । द० दात । व० कहेवी । सि० होय । हवे घणा जण एकठा करीने दीए ते आशी कहे छे । त० त्या । से० ते साधुने भिक्षाने अर्थे आव्या देखीने । व० घणा जणा । भुं० पाणी पीए छे । स० ते सर्व । ते० ते । स० पोते पोताहुं । पि० पाणी एकठुं करी एक पिंड करी आणीने । अं० मांहि । पा० पात्रा मांहि पाणी मुकीने । उ० उंचेयी । द० देवा पात्र उपाढ्युं छे ते छाबडीनी धार न तूटे त्यां सुधी । स० ते सर्व पाणीनी । वि० णं० वळी । सा० ते । ए० एक । द० दात । व० कहेवी । सि० होय ॥ ४४ ॥

मूलापाठ ॥ ४४ ॥ 'पाणिपक्रियाहियस्स एं' जावद्दयं केद्द' अन्तो पाणिंसि जवद्दत्तुं दत्त-
 एज्जा तावद्दयाओ' दत्तीओ वत्तव्वं सिया. तत्थ से केद्द छप्पण वा दूसएण
 वा वालएण वा अन्तो पाणिंसि उवित्ता दत्तएज्जा, सा' वि एं सा एगा दत्ती
 वत्तव्वं सिया. तत्थ से वहवे भुअमाणा सवे ते सयं' पिण्णं अन्तो पाणिंसि
 उवित्ता दत्तएज्जा, सवा वि एं सा एगा दत्ती वत्तव्वं सिया ॥ ४४ ॥

भाष्य ॥ ४४ ॥ जे साधुए पाणीनी दात नकी करी हे तेवा साधुने पाणीना पात्रने धरणहारने ग्रहस्थने घेर पाणीने
 अर्थ पेठा यकाने एक साथे जेटहुं पात्र उंचेयी पाणी आपवा उपाडहुं हे तेदला सर्वेने धार न तूटे त्यां सुधी एक दात कहीए,
 हए ते दातहुं मान कहं हे. ते साधुने कोइ दातार वांसनी छावडीए करी, वखे करी, चोरणीए करी, पाणीने वासणमां घा-
 रीने उंचेयी देवा वासण उपाडे ते छावडानी धार तुटे नहिं त्यां सुधी एक दात कहीए. उपर एक जणे पाणी आपवा आशी
 कहुं, हवे यणा जण पोतपोताहुं पाणी एकहुं करीने साधुने पाणीनी भिक्षाने अर्थ आव्यो देखीने सर्वे पोतपोताहुं पीवाहुं

१ H adds (एचमां वधारे) संखादचियस्स पं भिखूस्स. २ H adds (एचमां वधारे) गाहावइ कुलं पिडवाय-
 पटियाए अणुपविट्टस्स. ३ H omits (एचमां नधी) केइ. ४ H (एचमां) उवित्तं. ५ H adds (एचमां वधारे) ताओ.
 ६ H (एच) सव्या. ७ H (एचमां) सयं २ पिण्ड साहणियं एतं पिण्ड.

पाणी एकदं वासणमां करीने उंचेयी देवा पाहुं उपाडीने धार करे ते धार तुटे नहीं त्यां सुधी ते सर्वेने एक दात कहीए ॥४४॥
उपर मतिज्ञा कही ते अभिग्रह करनार होय ते भणी अभिग्रहनो अधिकार कहे छे ॥

अर्थ ॥ ४५ ॥ ति० व्रण । वि० प्रकारे । उ० लेवानो अभिग्रह विशेष । पं० कक्षा । तं० ते । ज० कहे छे । सु० शुद्ध
धोळं धान । उ० लेवुं । फ० काष्ठना पात्रमां । उ० लेवुं । सं० खरडे हाथे तथा भाजने वोहरावे ते । उ० लेवुं ॥ ४५ ॥

मूळपाठ ॥४५॥ तिविहे उवहडे पन्नत्ते । तंजहा । सुद्धोवहणे फलिओवहडे संसटोवहडे ॥४५॥

भावार्थ ॥ ४५ ॥ व्रण प्रकारे अभिग्रह कक्षा ते कहे छे, १ धोळं धान्य दीए तो लेवुं. २ काष्ठना पात्रमां घाली आ-
णीने दीए तो लेवुं ३ खरडये हाथे के भाजने दीए तो लेवुं ॥ ४५ ॥

अर्थ ॥ ४६ ॥ ति० व्रण प्रकारे । ओ० अभिग्रह । पं० कक्षा । तं० ते । ज० कहे छे । जं० जे । च० वळी । ओ० ग्रहे १ ।
जं० जे । च० वळी । सा० साहरे २ । जं० जे । च० वळी । आ० मुखमां । प० नाखे ३ ते वस्तु लेवी । ए० एक । ए०
एम । आ० कहे ॥ ४६ ॥

मूळपाठ ॥ ४६ ॥ तिविहे ओगहिए पन्नत्ते तंजहा । जं च ओगिएहड, जं च साहरड, जं

च आसगंसि पखिववड, एगे एवमाहंसु ॥ ४६ ॥

भावार्थ ॥ ४६ ॥ व्रण प्रकारे अभिग्रह कक्षा ते कहे छे, १ जे कोइ ग्रहे, २ जे कोइ साहरे, ३ जे कोइ वस्तुने मुखमां

१ H (एचपां) फलिओ० before सुद्धोव० (पहेला). जर्मन सूत्रमां ४६-४७ एक सूत्र छे.

मुके ते वस्तु लेखा तंया अभिग्रह जाणवा, एक एम कहे ॥ ४६ ॥

अर्थ ॥ ४७ ॥ (एक वर्त्ता एम कहे) । तु० वे । वि० प्रकारे । ओ० अभिग्रह । पं० कला । तं० ते । ज० कहंछुं । जं० जे । च० वर्त्ता । जों० ग्रहे । जं० जे । च० वर्त्ता । आ० मुखपां । प० वस्तु नाखे अथवा मुखमांहे मुके ते वस्तु लेखा ॥ ४७ ॥ ति० एम । वे० हुं कहंछुं ॥

मूठपाट ॥ ४७ ॥ 'तुविहे ओगगहिण पन्नत्ते तंजहा । जं च ओगिणहइ, जं च आसगांसि

पविखवइ ॥ ४७ ॥ ति० वेमि

भावार्थ ॥ ४७ ॥ एक वर्त्ता एम कहे छे जे भगवंते वे जातना अभिग्रह कला ते कहे छे १ जे ग्रहे, २ जे मुखपां नाखे अथवा मुके ते वस्तु लेखा ॥ ४७ ॥ एम सुधर्मास्यामि जंयु स्वापिते कहे छे के हे जंयु, जेम मॅथी महावीरदेव सपिपे सांभ-
ळ्यु तेम मॅ तुज प्रत्ये कहुं.

अर्थ ॥ ९ ॥ व० ववहार सूत्रनो । न० नवमो । उ० उदेसो । स० पुरो थयो ॥ ९ ॥

मूठपाट ॥ ९ ॥ ववहारसस नवमो उदेसओ समत्तो ॥ ९ ॥

भावार्थ ॥ ९ ॥ व्यवहार सूत्रनो नवमो उदेसो पुरो थयो ॥ ९ ॥

१ II adds (एचमां वधारे) एगे पुण एवमाहंसु. २ II adds (एचमां वधारे) ति० वेमि.

॥ दसमो उद्देसओ ॥

दसमो उद्देसो

अर्थ ॥ १ ॥ दो० वे । प० पहिमा । प० कही भगवंते । तं० ते । ज० कहे हे । ज० जव । म० मध्य । य० वळी । चं० चंद्र । प० पहिमा ते जेम जव वचमां जाडो ने वे हेडे पातळो तेम तप जाणवो एटले पडवाए १ कवल । बीजे वे कवल । एम एकैक कवल वधारतां पुनमे १५ कवल एम हवे उतरतां पडवाए १४ कवल, बीजे १३ कवल एम उतरतां चौदसे १ कवल ए जव मध्य चंद्र पहिमा जाणवी । व० वज्रनी पेरे वचमां पातळी हेडे जाडी ते एम पडवाए १५ कवल । बीजे १४ एम उतरतां पुनमे १ कवल त्यांथी एक कवल वधता चौदसे १५ कवल लेवा ए वज्र । म० मध्य । य० वळी । चं० चंद्र । प० पहिमा जाणवी । ज० जव । म० मध्य । णं० वळी । चं० चंद्र । प० पहिमा । प० पहिवर्ज्या । अ० साधुने । नि० एक मास । वो० वोसरवी हे । का० कायाने । चि० छांडी हे वळी सुशुषा । दे० देहनी जेणे । जे० जे । के० कोइ । प० परिसह । उ० उपसर्ग । स० उपजे ते कहे हे । दि० देवताना कीधा । वा० अथवा । मा० मनुष्यना कीधा । वा० अथवा । ति० तिर्यंच । जो० योनीना कीधा । वा० वळी । (अ० मनने गमता परिसह । वा० अथवा । प० मनने अणगमता । वा० वळी । त० त्यां । अ० मनने गमता । वा० वळी । ता० एम । वं० वांदे । वा० वळी । न० नमस्कार करे । वा० अथवा । स० सत्कार करे । वा० अथवा । सं० सन्मान करे । वा० वळी । क० कल्याणकारी । मं० मांगलिकना करणहार । दे० देवतानी पेरे । चे० ज्ञानवंत साधुनी पेरे । प० सेवा करे हे । त० त्यां । प० मनने अणगमता । अ० अनेरो कोइ । दं० दांडे करी । वा० अथवा । अ० हाडके करी ।

या० अथवा । जो० जोत्रे करी । वा० अथवा । वे० नेतरे करी । वा० अथवा । क० चावखे करी । वा० वळी । का० काया-
ते । आ० उपसर्ग दीए) । ते० ते सर्व । उ० उपनते । स० भले प्रकारे । स० सहे । ख० खमे । ति० दीनपणारहित (ति-
नामपणाविना) । अ० खमे (कायाए अडोळपणे) ॥ १ ॥

मृळपाट ॥ १ ॥ दो पन्निमाओ पन्नानाओ तं जहा । जवमज्जा य चन्दपन्निमा वइरम-
ज्जा य चन्दपन्निमा. जवमज्जणं चन्दपन्निमं पन्निवन्नरस अणगारस्स निच्चं
वोसट्ठकाए चियत्तदेहे जे केइ परीसहोवसग्गा^३ समुप्पज्जान्ति^४ दिवा वा मा-
णुरसगा वा तिरिक्खजोणिया वा^५, ते^६ उप्पन्ने सममं सहइ^७ खमइ तिइक्खेइ^८
अहियासेइ ॥ १ ॥

१ H (एच) 'पञ्चचन्द'. २ H (एच) मासं. ३ H उवसग्गा without परीं (एचमां एकलं उपसग्गा). ४ H
(एचमां) उपज्जान्ति ते जहा. ५ H adds (एचमां वधारे) अणुलोमा वा पडिलोमा वा तत्थाणुलोमा वा ताव वंदेज्ज वा नमं-
सेज्ज वा सफारेज्ज वा मंमाणेज्ज वा कट्ठाणं मंगलं देवयं चेइयं पज्जुवासेज्जा. तत्थ पडिलोमा अन्नपरेणं दंडेण वा अट्टीण वा
जोत्तेण वा वेत्तेण वा कसेण वा काए आउडेज्जा. ६ H adds (एचमां वधारे) सव्वे. ७ H (एचमां) सहेज्जा खमेज्जा ति-
तिक्खेज्जा अहियासेज्जा. ८ जर्मन सुत्रमां १ ने २ सूत्र भेगा के.

भावार्य ॥ १ ॥ भगवंते वे पट्टिमाओ कही ते जेम हे तैम कहुं छुं. १ जव मध्य चंद्र पट्टिमा अने २ वज्र मध्य चंद्र पट्टि-
मा एटले जव मध्यमां जाडो हे ने वे हेडे पातळो हे तेने जव मध्य पट्टिमा कहीए, एम पट्टिमा वहेनार तप करे ते नीचे मुजब.
पडवाए एक कवल (कोळीयो) आहार लीए, बीजे वे कवल एम चढतां पुनमे १५ कवल पळी उतरतां पडवाए १४ कवल,
बीजे १३ कवल, एम चौदसे १ कवल, ए जव मध्य चंद्र पट्टिमा जाणवी. हवे वज्रनी पेठे वचमां पातळी ने हेडे जाडो ते वज्र
मध्य पट्टिमा कहीए तैमां पडवाए १५ कवल, बीजे १४ कवल एम उतरतां पुनमे १ कवल, त्यांशी एक एक कवल वधतां
चौदसे १५ कवल लेवा ए वज्र मध्य पट्टिमा जाणवी. हवे जव मध्य पट्टिमा पट्टिवर्जनार साधुने एक मास लगे वोसरवी
हे काया जेणे, छांदी हे देहनी शुश्रूषा जेणे, तेने जे कोई उपसर्ग उपजे ते कहे हे. देवताना, मनुष्यना, तिर्यचना ए उप-
सर्ग वे जातना हे, १ मनने गमता, २ मनने अण गमता, मनने गमतामां तेने वांटे, नमस्कार करे, सरकार दीए, सन्मान
दीए, कल्याणकारी, मांगलिकना वरणहार, देवना जेवा, साधु ज्ञानवंतनीपेरे सेवा करे. हवे जे अणगमतो ते अनेरो कोई
डांडे करी, हाडके करी, जोतरे करी, वेतरे करी (नेतरे), चाबरे करी कायाने उपसर्ग दीए, ते सर्व उपसर्ग उपन्या ते
भळी मकारे सहे, स्वमे, दीनपणा रहित कायाने अडोलपणे राखी स्वमे ॥ १ ॥

अर्थ ॥ २ ॥ ज० जव । म० मध्य । णं० कळी । चं० चंद्र । प० पट्टिमा । (एटले जवनी माफक वचे जाडो, हेडे पातळी) ।
प० पट्टिवर्जनार । अ० साधुने । सु० सुकल । प० पक्षनी । से० जेने । पा० पडवाने दिवसे । क० कल्पे । ए० एक ।
द० दात । भो० भोजननी । प० लेवी । ए० एक । पा० पाणीनी दात लेवी कल्पे । (स० सर्व । दु० दुपद । च० चौपद ।
आ० ए आदि दहने हाथी आदिक । आ० आहारनी । क० कंखा वांछना । स० करणहार हे । प० कोई जीव वांछे नहि

तेवो आहार पां ने तेवो आहार लेवा भिक्षाचरती भिक्षानी वेळा नयी एटले वे पोहोर पळी गौचरी जाय) । अं
 अज्ञात (अजाणा) कुळ । उं थोडो थोडो । सुं निर्दोष आहार । उं अन्यने देता उगयो लेवो । निं भिक्षा लहने
 जाय । वं घणा । सं (अपण) सावयतापसादिक । मां (माहण) शुक्ल ब्राह्मण जाती । अं अतिथि जे तीर्थ
 परवे आवे ते । किं कृपण दरिद्र । वं याचक (वंधीवानती पेठे) करगरीने । मं भीख मागे ते । कं कल्पे । सें ते
 साधुने । एं एकलो । भुं भोगवतो थको छे तेनी पासेर्या । पं आहार लेवो कल्पे । नो नहि । दों वे जणना जमण-
 मांथी लेवो नहि । नो नहि । निं त्रण जणना जमणमांथी लेवो नहि । नो न । चं चार जणना जमणमांथी नहि ।
 नो न । पं पांच जणना जमणमांथी नहि । नो न । शुं गर्भवतीने हाथे नहि (त्रण मास पळी) । नो न । वां
 वाळकना जमणमांथी नहि अथवा वाळकने विच्छेद पाडीने नहि । नो न । दां वाळकने । पें धवडावतीने हाथे नहि ।
 नो न । (सें तेने । कं कल्पे) । अं वरमांहि तथा । एं उंवराने मांहि । दों वे । विं वळी । पां पग । सां
 पुमटा करीने । दं दर्ता थकी । (पं लेवो न कल्पे) । नो नहि । वां वहार । एं उंवरानी । दों वे । विं वळी ।
 पां पग । सां एकटा करीने । दं दर्ता थकी न लीए । (अं हवे । पुं वळी । एं एम । जां जाणे) । एं एक ।
 पां पग । अं उंवर मांहि । किं करीने वळी । एं एक । पां पग । वां वहार । किं राखीने । एं उंवरानी । विं
 वे वाजु वे पग राखीने । (एं पूर्वी । एं एवणा अभिग्रह विशेष । एं गवेखतो थको । लं लाभे तो । आं आहार लीए ।
 एं एवर्वा । एं एवणा । एं गवेखतो । णो न । कं लाभे तो । णो न । आं आहारने लीए) । एं एम । दं
 देना । एं एम । सें तेने । कं कल्पे । पं लेवो । एं एम । नो न । दं आपेतो । एं एम । सें तेने । नो न ।

क० कल्पे । प० लेवो । वि० बीजे दीने । से० तेने । क० कल्पे । दो० वे । द० दात । भो० भोजननी । प० लेवी । दो० वे दात । पा० पाणीनी लेवी । (स० सर्वते । दु० वे पद । च० चौपद । आ० ए आदि दहने । आ० आहारना । क० बाछणहार । स० होय । प० कोइ लेवा इच्छे नहिं तेवो आहार । अ० अजाणे घेर । उ० थोडो थोडो । सु० निर्दोष । उ० लेवो । क० कल्पे । से० ते साधुने । ए० एकज माणस । सु० जमतो होय तेमांथी । प० लेवो । नो० नहिं । दो० वे जणा-मांथी नहिं । नो० नहिं । ति० त्रण जणामांथी नहिं । नो० नहिं । च० चार जणामांथी नहिं । नो० नहिं । प० पांच जणा-मांथी नहिं । नो० नहिं । बा० बाळकने विच्छेद पाहीने नहिं । नो० नहिं । गु० गर्भवतीने हाथे । नो० नहिं । दा० बाळ-ककने । पे० धवरावतीने हाथे नहिं । नो० न । से० तेने । क० कल्पे । अ० मांहि । ए० उंवरामांहि । दो० वे । वि० वळी । पा० पग । सा० एकटा करीने । द० देती थकी । प० लेवो न कल्पे । अ० हवे । पु० वळी । ए० एम । जा० जाणे । ए० एक । पा० पग । अ० उंवरा मांहे । कि० करीने । ए० एक । पा० पग । बा० उंवरा वाहार । कि० करीने । ए० उंवरानी वे बाजु । वि० वे पग राखे राखीने । ए० एहवी । ए० एखणाए । ए० गवेवता । ल० लाभेतो । आ० आहार ले । ए० एहवी । ए० एखणाए । ए० गवेवतो थको । पो० न । ल० लाभेतो । पो० न । आ० आहार लीए) ॥

त० बीजे दीने । से० तेने । क० कल्पे । ति० त्रण । द० दात । भो० भोजननी । प० लेवी । ति० त्रण । पा० पा-णीनी । (जा० ज्यालगे । पो० न । आ० आहार लीए) ॥

च० चौथे दीने । से० तेने । क० कल्पे । च० चार । द० दात । भो० भोजननी । प० लेवी । च० चार दात । पा० पाणीनी । (जा० ज्यालगे । पो० न । आ० आहार लीए) ॥

पं० पांचमे दीने । से० तेने । क० कल्पे । पं० पांच । द० दात । भो० भोजननी । प० लेवी । पं० पांच दात । पा० पाणीनी लेवी । (जा० ज्वालंगे । णो० न । आ० आहार लीए) ॥

छ० छद्मे दीने । से० तेने । क० कल्पे । छ० छ । द० दात । भो० भोजननी । प० लेवी । छ० छ । पा० पाणीनी

लेवी । (जा० ज्वालंगे । णो० न । आ० आहार लीए) ॥

स० सातमे दीने । से० तेने । क० कल्पे । स० सात । द० दात । भो० भोजननी । प० लेवी । स० सात दात ।

पा० पाणीनी लेवी । (जा० ज्वालंगे । णो० न । आ० आहार लीए) ॥

अ० आठमे दीने । से० तेने । क० कल्पे । अ० आठ । द० दात । भो० भोजननी । प० लेवी । अ० आठ दात ।

पा० पाणीनी लेवी । (जा० ज्वालंगे । णो० न । आ० आहार लीए) ॥

न० नोमने दीने । से० तेने । क० कल्पे । न० नव । द० दात । भो० भोजननी । प० लेवी । न० नव । पा० पा-

णीनी । (जा० ज्वालंगे । णो० न । आ० आहार लीए) ॥

द० दशमे दीने । से० तेने । क० कल्पे । द० दस । द० दात । भो० भोजननी । प० लेवी । द० दस । पा०

पाणीनी । (जा० ज्वालंगे । णो० न । आ० आहार लीए) ॥

ए० अगियारसने दीने । से० तेने । क० कल्पे । ए० अगियार । द० दात । भो० भोजननी । प० लेवी । ए० अगि-

यार । पा० पाणीनी लेवी । (जा० ज्वालंगे । णो० न । आ० आहार लीए) ॥

वा० वारसने दीने । से० तेने । क० कल्पे । वा० वार । द० दात । भो० भोजननी । प० लेवी । वा० वार । पा०

पाणीनी । (जा० ज्यांलगे । णो० न । आ० आहार लीए) ॥

ते० तेरसने दीने । से० तेने । क० कल्पे । ते० तेर । द० दात । भो० भोजननी । प० लेवी । ते० तेर । पा० पाणीनी । (जा० ज्यांलगे । णो० न । आ० आहार लीए) ॥

चो० चौदशने दीने । से० तेने । क० कल्पे । चो० चौद । द० दात । भो० भोजननी । प० लेवी । चो० चौद । पा० पाणीनी । (जा० ज्यांलगे । णो० न । आ० आहार लीए) ॥

प० पुनमने दीने । से० तेने । क० कल्पे । प० पन्नर । द० दात । भो० भोजननी । प० लेवी । प० पन्नर । पा० पाणीनी । (जा० ज्यांलगे । णो० न । आ० आहार लीए) ॥

व० अंधारीया । प० पक्षना । से० तेने । पा० पडवाने दीने । क० कल्पे । चो० चौद (द० दात । भो० भोजननी । प० लेवी । चो० चौद । पा० पाणीनी । से० सर्व । दु० द्विपद । जा० ज्यांलगे । णो० न । आ० आहार लीए) ॥

वि० बीजने दीने । क० कल्पे । ते० तेर । द० दात । भो० भोजननी । प० लेवी । ते० तेर । पा० पाणीनी । जा० ज्यांलगे । णो० न । आ० आहार लीए ॥

त० बीजने दिक्से । क० कल्पे । वा० वार । द० दात । भो० भोजननी । प० लेवी । वा० वार । पा० पाणीनी । जा० ज्यांलगे । णो० न । आ० आहारलीए ॥

च० चोधने दीने । क० कल्पे । ए० अगीयार । द० दात । भो० भोजननी । जा० ज्यांलगे । णो० न । आ० आहार लीए ॥

प० पांचपने दीने । क० कल्पे । द० दस । द० दात । भो० भोजननी । जा० ज्यांलगे । पो० न । आ० आहार लीए ॥
 छ० छट्टने दीने । क० कल्पे । न० नव । द० दात । भो० भोजननी । जा० ज्यां लगे । पो० न । आ० आहार लीए ॥
 स० सातपने दीने । क० कल्पे । अ० आठ । द० दात । भो० भोजननी । जा० ज्यांलगे । पो० न । आ० आहार लीए ॥
 अ० आठपने दीने । क० कल्पे । स० सात । द० दात । भो० भोजननी । जा० ज्यांलगे । पो० न । आ० आहार लीए ॥
 न० नोपने दीने । क० कल्पे । छ० छ । द० दात । भो० भोजननी । जा० ज्यां लगे । पो० न । आ० आहार लीए ॥
 द० दसपने दीने । क० कल्पे । प० पांच । द० दात । भो० भोजननी । जा० ज्यांलगे । पो० न । आ० आहार लीए ॥
 ए० अग्यारसे । क० कल्पे । च० चार । द० दात । भो० भोजननी । जा० ज्यांलगे । पो० न । आ० आहार लीए ॥
 या० वारसने दीने । क० कल्पे । ति० त्रण । द० दात । भो० भोजननी । जा० ज्यांलगे । पो० न । आ० आहार लीए ॥
 ते० तेरसने दीने । क० कल्पे । दो० वे । दा० दात । भो० भोजननी । जा० ज्यांलगे । पो० न । आ० आहार लीए ॥
 च० चौदसने दीने । क० कल्पे । ए० एक । द० दात । भो० भोजननी । प० लेवी । जा० ज्यांलगे । पो० न । आ०
 आहार लीए ॥

अ० अपावासने दीने । से० ते साधु । प० वली । अ० आहार । भ० फरे नहि । ए० एम । ख० निश्च । ए० ए ।
 ज० जब । म० मय । च० चंद्र । प० पट्टिमा । अ० जेप । सु० सूत्रमां करी । अ० जेप । क० कल्प आचार हे । जा०
 ज्यां लगे । अ० आशा सहित पाळो । भ० होय ॥ १-२ ॥

मूळपाठ ॥ १-२ ॥ जवमज्जसं चन्दपनिमं पन्निवन्नस्स अणगारस्स सुक्कपकखस्स से^१ पा-
निवए कप्पद एगा दत्ती नोयणस्स पन्निगाहेत्तए, एगा पाणस्स. अन्नायउज्जं
सुद्धोवहडं निज्जुहित्ता बहवे समणमाहणअदीहिक्किवणवणीमगा. कप्पद से
एगस्स जुअसाणस्स पन्निगाहेत्तए, नो दोएहं नो तिएहं नो चउएहं नो पञ्चएहं,
नो शुद्धिणीए^२ नो बालवत्थाए नो दासं पेज्जमाणीए, नो^३ अन्तो एलुयस्स दो वि
पाए साहडु दलमाणीए^४, नो बाहिं एलुयस्स दो वि पाए साहडु दलमाणीए.
एणं पायं अन्तो किच्चा एणं पायं बाहिं किच्चा एलुयं विक्खन्नभइत्ता^५ एवं

१ H omits (एचमां नयी) से, २ H adds (एचमां वधारे) सन्वेहिं दुप्पयचउप्पयाइएहिं आहारकड्डीहिं सचेहिं
पडिणिंयत्तेहिं, ३ H (एचमां) नो गुं after नो वां (पड्डी), ४ H adds (एचमां वधारे) से कप्पद, ५ H adds
(एचमां वधारे) पडिगाहितए. ५-१ H (एचमां) अह पुण एवं जाणेज्जा preceeds एणं पायं (नी पहेलां). ६ H adds
(एचमां वधारे) एयाए एसणाए एसमाणे लब्धेज्जा आहारेज्जा, एयाए एसणाए एसमाणे णो आहारेज्जा.
६-१ एवं दलपइ to पडिगाहेत्तए (सुधी) not in H (एचमां आ पाठ नयी).

द्वयद्, एवं से कप्पद् पन्निगाहेत्तए. एवं नो द्वयद् एवं से नो कप्पद् पन्निगा-
हेत्तए. विइज्जाए से कप्पद् दोस्सि दत्तीओ भोयणस्स पन्निगाहेत्तए, दोस्सि पाण-
स्स. तद्दयाए से कप्पद् तिस्सि दत्तीओ नोयणस्स पन्निगाहेत्तए, तिस्सि पाण-
स्स. चउत्थीए से कप्पद् चउदत्तीओ नोयणस्स पन्निगाहेत्तए, चउपाणस्स. प-
ञ्चमीए से कप्पद् पञ्चदत्तीओ नोयणस्स पन्निगाहेत्तए, पञ्चपाणस्स. छट्ठीए से
कप्पद् छ दत्तीओ नोयणस्स पन्निगाहेत्तए, छ पाणस्स. सत्तमीए से कप्पद् सत्त

७ H adds (एचमां वधारे) सत्वेहि दुप्पयचउप्पयाइएहि आहारकङ्खीहि सत्तहि पट्ठणियत्तेहि अन्नायउञ्छं सुद्धो-
वहं, कप्पद् से एणस्स भुज्जमाणस्स पट्ठिगाहेत्तए, नो दोणं नो तिणं नो चउणं नो पञ्चणं, नो बालवत्थाए नो गुवि-
णीए नो दासगं पेज्जमाणीए, नो से कप्पद् अन्तो एल्लयस्स दो वि पाए साहडु दल्लमाणीए पट्ठिगाहेत्तए, अह पुण एवं जाणो-
ज्जा एगं पायं अन्तो किञ्चा एगं पायं वार्हि किञ्चा एल्लयं विकलम्भइत्ता एयाए एसणाए एसमाणे लब्धेज्जा आहारेज्जा, एयाए
एसणाए एसमाणे णो लब्धेज्जा णो आहारेज्जा. ८ From here the mss. use great abbreviations (अत्रेयी सूत्रोमां
हुंक्रामां लखाण छे). ९-१ So always after पाणस्स like ७ for the greater part abbreviated (७ नी माफ्फ
“ पाणस्स ” पढी हुंक्रामां पाठ छे).

दत्तीओ नोयणस्स पन्निगाहेत्तए, सत्त पाणस्स. अट्ठमीए से कप्पइ अट्ठ दत्तीओ
नोयणस्स पन्निगाहेत्तए, अट्ठ पाणस्स. नवमीए से कप्पइ नव दत्तीओ नोय-
णस्स पन्निगाहेत्तए, नव पाणस्स. दसमीए से कप्पइ दस दत्तीओ नोयणस्स
पन्निगाहेत्तए, दस पाणस्स. एगारसमीए^९ से कप्पइ एगारस दत्तीओ नोयणस्स
पन्निगाहेत्तए, एगारस पाणस्स. बारसमीए^{१०} से कप्पइ बारस दत्तीओ नोयणस्स
पन्निगाहेत्तए, बारस पाणस्स. तेरसमीए^{११} से कप्पइ तेरस दत्तीओ नोयणस्स
पन्निगाहेत्तए, तेरस पाणस्स. चोइसमीए^{१२} से कप्पइ चोइस दत्तीओ नोयणस्स
पन्निगाहेत्तए, चोइस पाणस्स. पन्नरसमीए^{१३} से कप्पइ पन्नरस दत्तीओ नोयण-
स्स पन्निगाहेत्तए, पन्नरस पाणस्स. बहुलपक्खस्स से^{१४} पान्निवए कप्पन्ति चो-

९ H (एच्चां) सीए in-ahead of सीए (ने बदले). १० H (एच्चां) पुणिमाए कप्पइ पं . ११ H (एच्-
चां) से after पां (“ पाट्ठिवए ” पछी “ से ” डे).

इस^{१२}. ^{१३}वितियाए, कपड तेरस दत्तीओ नोयणस्स पनिगाहेत्तए तेरस पाण-
 स्स जावणो आहारेजा. ततियाए कपड वारस दत्तीओ नोयणस्स पनिगाहे-
 तए वारस पाणस्स ^{१४}जाव णो आहारेजा. चउरथीए कपड एकारस दत्तीओ
 नोयणस्स जाव णो आहारेजा. पञ्चमीए कपड दस दत्तीओ भोयणस्स जाव
 णो आहारेजा. ठट्ठीए कपड नव दत्तीओ भोयणस्स जाव णो आहारेजा.
 सत्तमीए कपड अट्ठ दत्तीओ भोयणस्स जाव णो आहारेजा. अट्ठमीए कपड
 सत्त दत्तीओ भोयणस्स जाव णो आहारेजा. नवमीए कपड छ दत्तीओ भो-
 यणस्स जाव णो आहारेजा. दसमीए कपड पञ्च दत्तीओ भोयणस्स जाव णो
 आहारेजा. एकारसीए कपड चउ दत्तीओ भोयणस्स जाव णो आहारेजा.

१२ II addn (एचमां वधारे) दत्तीओ भोयणस्स परिगाहेत्तए चउइस पाणस्स सर्व्वेहि दुप्पयं जाव णो आहारेजा.
 १२-१ now follows in II (एचमां नीचेनो पाठ छे). १३ जाव, means the addition of सर्व्वेहि &c. until एस-
 माणे नो लभेजा as above vido ७ (“ जाव ” पछी ७ ना मुजव पाठ मुक्कवो).

બારસીણ કપ્પડ તિ દત્તીઓ મોયણસ્સ જાવ ણો આહારેજ્ઞા. તેરસીણ કપ્પડ
દો દત્તીઓ મોયણસ્સ જાવ ણો આહારેજ્ઞા. ઘડદસીણ કપ્પડ ણગાદત્તી મોય-
ણસ્સ જાવ ણો આહારેજ્ઞા. અમાવાસાણ સે ય ઘાત્તત્તદ્દે ભવદ્. एवं खलु एसा
जवमज्जचंदपक्खिमा अहासुत्तं अहाकपपं जाव अणुपादित्ता भवद ॥ १-२ ॥

भाषार्थ ॥१-२॥ जवमज्ज चंदपहिमा अंतिकार करनार साधुने शुक्ल पक्षनी एकमनादीने एक दात भोजननी ने एक दात
पाणीनी लेवी कल्पे ते केवे वल्लते लेवी कल्पे ते कहे हे. सर्वे वे पणा, चार पणा जे आहारनी इच्छावाळा हे तेमने आहार
मळी जुवयो हे ने आहार लई परवार्या हे एटले भिक्षुकादिक आहार लई गया पळी वे पोहेर वाद साधु गौचरी जाय ने
घणा सावयतापसादिक, शुक्ल ब्राह्मण जाति, अतिथी जे तीर्थ परवे आवे, कृपण दरिद्रि, याचक जे बंधीवाननी पेटे
भीख मागे ते भीक्षा लई गया पळी थोडो थोडो अने निर्दोष आहार लीए. ते साधुने एकलो जे घरमां जमनार हे तेमांथी
आहार लेवो कल्पे पण वे जणना जमणमांथी, त्रण जण, चार जण, पांचजणना जमणमांथी लेवो कल्पे नहिं. त्रीजा मास पळी
गर्भवाळी स्त्रीना हाथे न ले, बालकना जमणमांथी नहिं के बालकने विछुटो पाटी आपे तेम न ले, बालकने धवरावतीने हाथे
न ले, घरमां उंवरापांहि वे पण एकटा करीने दीए तो आहार लेवो कल्पे नहिं. उंवरानी बहार वे पण एकटा राखीने दीएतो
आहार न लेवो कल्पे, पण जो एस जाणे जे एक पण उंवरा मांहि हे ने एक पण बहार राखेल हे एटले वे पगनी वचे उंवरो
राखीने दीए, एवी रीते उपर मुजब आहार गवेषतां (शोधतां) मळे तो आहार लीए ने उपर मुजब आहार शोधतां न मळे

તો આહાર ન લીંપ, એમ દીંપ તો તેને આહાર લેવો કલ્પે, એમ ન દીંપ તો તેને આહાર ન લેવો કલ્પે.

નૌજને દિવસે વે દાત અન્નની ને વે પાણીની લીંપ, તે આહાર સર્વ દુપદ, ચોપદ જે આહારના અમીલાંત્રી છે તેમને આ-
હાર મળ્યા પછી અજાણે ઘેર ગોંચરી જાય. યોદો યોદો નિર્દોષ આહાર લીંપ, તે પળ જે ઘરમાં એકલો માણસ જમતો હોય
ત્યાંયાં કીંપ પળ વં, ત્રણ, ચાર, પાંચ જમતા હોય તે ઘરમાંથી ન લીંપ. વાલકને વિચ્છેદ પાટીને અથવા ગર્ભવંતી સ્ત્રીને હાથે,
વાલક ધવરાવર્તીને હાથે આહાર લીંપ નહિ, ઘર તથા ઝંવરામાંહિ વે પળ એકઠા કરીને કોઈ સ્ત્રી દેતી થકી સાધુ આહાર ન લે,
પળ એમ જાણે જે એક પળ ઝંવરા માંહિ છે ને એક પળ ઝંવરા વહાર છે ને વે પળ ઘણે ઝંવરો રાત્રીને એવી રીતે આહાર ગવેરે
ને આહાર લાભે તો લીંપ. એમ આહાર માગતા ન મળે તો ન લીંપ. ગ્રીજને દિવસે ત્રણ દાત ભોજનની ને ત્રણ પાણીની લેવી
વલ્પે ડ્યાંલંગે આહાર લીંપ નહિ, ચોથને દિવસે ચાર દાત આહાર પાણીની લેવી કલ્પે, ડ્યાંલંગે આહાર ન લીંપ. પાંચમને
દિવસે પાંચ દાત આહાર પાણીની લેવી કલ્પે ડ્યાંલંગે આહાર ન લીંપ. છટ્ટને દિવસે છ દાત ભોજનની ને પાણીની લેવી
કલ્પે ડ્યાંલંગે આહાર લીંપ નહિ. સાતમને દિવસે સાત દાત આહાર પાણીની લેવી કલ્પે, ડ્યાંલંગે આહાર લીંપ નહિ. આઠમને
દિવસે આઠ દાત ભોજનની ને આઠ દાત પાણીની લેવી કલ્પે ડ્યાંલંગે આહાર લીંપ નહિ. નોમને દિવસે નવ દાત ભોજનની
ને નવ પાણીની લીંપ, ડ્યાંલંગે આહાર ન લીંપ. દશમને દિવસે દસ દાત ભોજનની ને દસ પાણીની લીંપ, ડ્યાંલંગે આહાર
ન લીંપ. અગીયારમને દિવસે અગીયાર દાત ભોજનની ને પાણીની લીંપ, ડ્યાંલંગે આહાર ન લીંપ. વારસને દિવસે વાર દાત
ભોજનની ને પાણીની લીંપ ડ્યાંલંગે આહાર ન લીંપ. તેરસે તેર દાત ભોજનની ને પાણીની લીંપ ડ્યાંલંગે આહાર ન લીંપ.
ચૌદસે ચૌદ દાત ભોજનની ને પાણીની લીંપ ડ્યાંલંગે આહાર ન લીંપ. પુનઃ પંદર દાત ભોજન ને પાણીની લીંપ ડ્યાંલંગે

आहार न लीए. अंधारीपक्षना पडवानेदिवसे चौद दात आहारपाणीनी लेवी कल्पे. सर्व दुपदने आहार मळ्या पळी ज्यांलगे आहार न लीए. बीजने दिवसे तेर दात आहार पाणीनी लीए, ज्यांलगे आहार न लीए. बीजने दिवसे बार दात भोजन ने पाणीनी लीए ज्यांलगे आहार न लीए. चोथने दिवसे अगियार दात भोजननी लीए, ज्यांलगे आहार न लीए. पांचमने दिवसे दस दात भोजननी लीए, ज्यांलगे आहार न लीए. छट्टने दिवसे नव दात आहारनी लीए, ज्यांलगे आहार न लीए. सातमने दिवसे आठ दात आहारनी लीए, ज्यांलगे आहार न लीए. आठमने दिवसे सात दात आहारनी लीए, ज्यांलगे आहार न लीए. नोमने दिवसे छ दात आहारनी लीए, ज्यांलगे आहार न लीए. दशमने दिवसे पांच दात आहारनी लेवी कल्पे, ज्यांलगे आहार न लीए. अगियारसने दिवसे चार दात आहारनी लेवी कल्पे, ज्यांलगे आहार न लीए. बारसने दिवसे त्रण दात आहारनी लीए, ज्यांलगे आहार न लीए. तेरसे वे दात आहारनी लेवी कल्पे, ज्यांलगे आहार न लीए. चौदसे एक दात आहारनी ने एक दात पाणीनी लेवी कल्पे, ज्यांलगे आहार न लीए. अमासने दिवसे ते साधु आहार करे नहि एम निश्चे कही एहवी जवमन्नचंद्रपडिमा जेम सूत्रमां कही, जेम कल्प आचार कह्यो तेम ज्यांलगे आज्ञा सहित पाळे ॥ १-२ ॥ जवमध्यचंद्रपडिमानो यंत्र नीचे प्रमाणे तेनी सर्व मळी २२५ दात थाय.

॥ जवमध्यचंद्रपडिमा यंत्र ॥

१-२-३-४-५-६-७-८-९-१०-११-१२-१३-१४-१५ | १४-१३-१२-११-१०-९-८-७-६-५-४-३-२-१-०=२२६

अर्थ ॥१-३॥ व० वज्र । म० मध्य । णं० वळी । चं० चंद्र । प० पडिमा । प० अंगीकार करनार । अ० साधुने । मा०

पर मास लगे । वा० दोसरार्वा हे । का० काया जेणे । चि० छांडी हे जेणे । दे० शरीरनी वांछां । जे० जे । के० कोइ ।
 प० परिसह । उ० उपसर्ग । स० उपजे । तें० ते । ज० कहे हे । दि० देवताना कीधा । वा० अथवा । मा० मनुष्यना कीधा ।
 वा० अथवा । ति० तिर्यचना । जो० योनिना किधा । वा० अथवा । अ० मनने गमता । वा० अथवा । प० मनने अणगमता ।
 वा० वर्त्ती । न० त्यां । अ० मनने गमता । वा० वर्त्ती । ता० ते । व० वांदे । वा० अथवा । न० नमस्कार करे । वा० अ-
 थवा । स० सत्कार दीए । वा० अथवा । स० सन्मान दीए । वा० अथवा । क० कल्याणकारी । मं० मंगलीकना करणहार ।
 दे० देवताना परे । च० ज्ञानवंत साधुनी परे । प० सेवा करे । त० त्यां । प० मनने अणगमता ते । वा० वर्त्ती । अ० अने-
 राए । दे० दांटे करी । वा० अथवा । अ० हाडके करी । वा० अथवा । गु० सुठीए करी । वा० अथवा । जो० जोतरे करी ।
 वा० अथवा । वे० वेंतरे-नेतर (लाकडीए करी) । वा० अथवा । क० चावखे करी । वा० वर्त्ती । का० कायाने । आ०
 उपसर्ग करीने । तें० ते । स० सर्वे । उ० उपना परिसहने । स० भर्त्तीपरे । स० सदहे । ख० खमे । ति० दीनपणा रहित ।
 अ० कायाने अडोळपणे राखी खमे ॥ १-३ ॥

मूळपाठ ॥ १-३ ॥ 'वइरमज्झं चन्दपनिमं पनिवन्नस्स अणगारस्स मासं वोसट्टकाए
 चियत्तदेहे जे केइ परिसहोवसगा समुत्पज्जन्ति तं जहा दिवा वा माणुस्सगा

१ Now it gives the description of the वइरमज्झ चन्दपट्टिमा washing in the other mss. (एवमां हवे
 “वइरमज्झ चन्दपट्टिमा ” तुं वर्णन हे जे बीजा सूत्रोपां नयी) जर्पन बुक्कां १-३-१-४ सूत्रो नयी.

वा तिरिकख जोणिया वा अणुलोमा वा पन्निलोमा वा तत्थ अणुलोमा वा ताव वन्देज्जा वा नमन्सेज्जा वा सकारेज्जा वा समाणेज्जा वा कद्धाणं मंगलं देवयं चेदयं पज्जुवासेज्जा तत्थ पन्निलोमा वा अन्नयरेणं दंनेण वा अट्टीण वा मुट्टीण वा जोत्तेण वा वेत्तेण वा कसेण वा काए आउडेज्जा ते सवे उत्पन्ने सम्मं सहेज्जा खमेज्जा तिद्वखेज्जा अहियासेज्जा ॥ १-३ ॥

भावार्थ ॥ १-३ ॥ वज्रमध्य चंद्रपट्टिमां अंगीकार करनार साधुने एक मास वोसरारुी हे काया जेणे, छांढी हे देहनी बांछा जेणे, जे कोइ उपसर्ग उपजे ते कहे हे. देवताना, मनुष्यना, तिर्यचना, मनने गमता के अणगमता, तेमां मनने गमता उपसर्गमां तेने वांदि, नमस्कार करे, सत्कार करे, सन्मान करे, कल्याणकारी, मंगलकारी, देवनी माफक तेनी सेवा करे, मनने अणगमता उपसर्गमां अनेराना डांडे करी, हाडके करी, मुट्टीए करी, जोतरेकरी, वेतरे करी, चावखे करी, कायाने उपसर्ग करे ते सर्व उपना परिसहने सम्यक रीते दीनपणा रहित कायाने अटोलपणे राखीने खमे ॥ १-३ ॥

अर्थ ॥ १-४ ॥ व० वज्र । म० मध्य । णं० वली । चं० चंद्र । प० पट्टिमा । प० अंगीकार करनार । अ० साधुने । व० अंधारं ते वद । प० पक्षनी । पा० पडवेने दीवसे । क० कल्पे । प० १५ । द० दात । भो० भोजननी । प० लेवी । प० १५ दात । पा० पाणीनी लेवी । स० सर्वे । दु० दुपद । च० चउपद । आ० ए आदि । आ० आहारनी । कं० इच्छावाळाने । जा० ज्यांलगे । णो० न । आ० आहार लीए ।

विं बीजने दिवसे । से० तेने । फ० कल्पे । च० १४ । द० दात । भो० भोजननी । प० लेत्री । जा० ज्यांलगे । पो० न । आ० आहार लीए ॥

त० त्रीजने दिवसे । क० कल्पे । ते० १३ । द० दात । भो० भोजननी । जा० ज्यांलगे । पो० न । आ० आहार कीए ॥
च० चोथने दिवसे । क० कल्पे । वा० वार । द० दात । भो० भोजननी । जा० ज्यांलगे । पो० न । आ० आहार लीए ॥
प० पांचपने दिवसे । क० कल्पे । ए० अगियार । द० दात । भो० भोजननी । जा० ज्यां लगे । पो० न । आ० आ-
हार कीए ॥

छ० छट्टने दिवसे । क० कल्पे । द० दस । द० दात । भो० भोजननी । जा० ज्यांलगे । पो० न । आ० आहार कीए ॥
स० सातपने दिवसे । क० कल्पे । न० नव । द० दात । भो० भोजननी । जा० ज्यांलगे । पो० न । आ० आहार कीए ॥
अ० आठपने दिवसे । क० कल्पे । अ० आठ । द० दात । भो० भोजननी । जा० ज्यांलगे । पो० न । आ० आहार लीए ॥
न० नोपने दिवसे । क० कल्पे । स० सात । द० दात । भो० भोजननी । जा० ज्यांलगे । पो० न । आ० आहार कीए ॥
द० दसपने दिवसे । क० कल्पे । छ० छ । द० दात । भो० भोजननी । जा० ज्यांलगे । पो० न । आ० आहार कीए ॥
ए० अगियारसे । क० कल्पे । प० पांच । द० दात । भो० भोजननी । जा० ज्यांलगे । पो० न । आ० आहार लीए ॥
वा० वारसे । क० कल्पे । च० चार । द० दात । भो० भोजननी । जा० ज्यांलगे । पो० न । आ० आहार कीए ॥
ते० तेरसे । क० कल्पे । ति० त्रण । द० दात । भो० भोजननी । जा० ज्यांलगे । पो० न । आ० आहार लीए ॥

च० चौदशे । क० कल्पे । दो० वे । द० दात । भो० भोजननी । जा० ज्यालगे । णो० न । आ० आहार लीए ॥
अ० अमावासने दिवसे । क० कल्पे । ए० एक । द० दात । भो० भोजननी । प० लेवी । जा० ज्यालगे । णो० न ।
आ० आहार लीए ।

सु० शुक्ल । प० पक्षना । पा० पडवाने दिवसे । से० ते साहुने । क० कल्पे । दो० वे । द० दात । भो० भोजननी ।
जा० ज्यालगे । णो० न । आ० आहार लीए ।

वि० बीजने दिवसे । से० तेने । क० कल्पे । ति० त्रण । द० दात । भो० भोजननी । जा० ज्यालगे । णो० न । आ०
आहार लीए ।

त० ग्रीजने दिवसे । से० तेने । क० कल्पे । च० चार । द० दात । भो० भोजननी । जा० ज्यालगे । णो० न । आ०
आहार लीए ॥

च० चौथेने दिवसे । से० तेने । क० कल्पे । पं० पांच । द० दात । भो० भोजननी । जा० ज्यालगे । णो० न । आ०
आहार लीए ॥

पं० पांचमने दिवसे । क० कल्पे । छ० छ । द० दात । भो० भोजननी । जा० ज्यालगे । णो० न । आ० आहार लीए ॥
छ० छट्टने दिवसे । क० कल्पे । स० सात । द० दात । भो० भोजननी । जा० ज्यालगे । णो० न । आ० आहार लीए ॥
स० सातमने दिवसे । क० कल्पे । अ० आठ । द० दात । भो० भोजननी जा० ज्यालगे । णो० न । आ० आहार लीए ॥
अ० आठमने दिवसे । क० कल्पे । न० नव । द० दात । भो० भोजननी । जा० ज्यालगे । णो० न । आ० आहार लीए ॥

न० नोपने दिवसे । क० कल्पे । द० दस । द० दात । भो० भोजननी । जा० ज्यांकगे । णो० न । आ० आहार लीए ॥
द० दसपने दिवसे । क० कल्पे । ए० अगियार । द० दात । भो० भोजननी । जा० ज्यां कगे । णो० न । आ० आहार कीए ।
ए० अगियारशने दिवसे । क० कल्पे । वा० वार । द० दात । भो० भोजननी । जा० ज्यां लगे । णो० न । आ० आहार कीए ।
वा० वारसने दिवसे । क० कल्पे । ते० तेर । द० दात । भो० भोजननी । जा० ज्यां लगे । णो० न । आ० आहार लीए ॥
ते० तेरसने दिवसे । क० कल्पे । च० चोद । द० दात । भो० भोजननी । जा० ज्यां लगे । णो० न । आ० आहार लीए ।
च० चोदसने दिवसे । क० कल्पे । प० १५ । द० दात । भो० भोजननी । प० लेवी । प० १५ दात । पा० पाणीनी ।
प० लेवी । स० सर्वे । दु० दुपद । च० चौपदने । जा० ज्यां कगे । णो० न । ल० मके । णो० न । आ० आहार लीए ।
पु० पुनमे । अ० उपवास । भ० करे । ए० एम । त्व० निश्चे । ए० ए । व० वत्त । म० मध्य । चं० चंद्र । प० पडिमा ।
अ० जेम । सु० स्रग्गां कही । अ० जेम । क० कल्प आचार हे । जा० ज्यां लगे । अ० पाळीने । भ० विचरे ॥ ४ ॥

सुठपाव ॥ ४ ॥ वइरमज्ज णं चन्द्रपनिमं पनिवन्नरस आणगारसस बहुलपकवसस पा-
निवए कप्पइ पन्नरसस दत्तीओ भोयणसस पनिगाहेत्तए पन्नरस पाणगसस
सवेहिं दुप्पय चउप्पयाइएहिं आहार केव्वेहिं जाव णो आहारेजाः वितियाए
से कप्पइ चउइस दत्तीओ भोयणसस पनिगाहेत्तए जाव णो आहारेजाः तइ-

या ए कप्यद तेरस दत्तीओ भोयणस्स जाव एो आहारेज्जा. चउरथाए कप्यद
 वारस दत्तीओ त्रोयणस्स जाव एो आहारेज्जा. पञ्चमीए कप्यद एगारस दत्ती-
 ओ त्रोयणस्स जाव एो आहारेज्जा. षड्मीए कप्यद दस दत्तीओ त्रोयणस्स
 जाव एो आहारेज्जा. सत्तमीए कप्यद नव दत्तीओ त्रोयणस्स जाव एो आ-
 हारेज्जा. अट्ठमीए कप्यद अट्ठ दत्तीओ भोयणस्स जाव एो आहारेज्जा.
 नवमीए कप्यद सत्त दत्तीओ त्रोयणस्स जाव एो आहारेज्जा. दसमीए कप्यद
 छ दत्तीओ त्रोयणस्स जाव एो आहारेज्जा. एगारसीए कप्यद पञ्च दत्तीओ
 त्रोयणस्स जाव एो आहारेज्जा. वारसीए कप्यद चउ दत्तीओ त्रोयणस्स जाव
 एो आहारेज्जा. तेरसीए कप्यद तिन्नि दत्तीओ त्रोयणस्स जाव एो आहारेज्जा.
 चउदसीए कप्यद दो दत्तीओ त्रोयणस्स जाव एो आहारेज्जा. अमावासाए
 कप्यद एगा दत्ती भोयणस्स पणिगाहेत्तए जाव एो आहारेज्जा. सुक्कपक्खस्स
 पानिक्खए से कप्यद दो दत्तीओ त्रोयणस्स जाव एो आहारेज्जा. वितियाए

से कप्पइ तिट्ठि दत्तीओ नोयणस्स जाव णो आहारेज्जा. तइयाए से कप्पइ
चउदत्तीओ नोयणस्स जाव णो आहारेज्जा. चउरथीए से कप्पइ पञ्चदत्तीओ
नोयणस्स जाव णो आहारेज्जा. पञ्चमीए कप्पइ ठ दत्तीओ नोयणस्स जाव
णो आहारेज्जा. छट्ठीए कप्पइ सत्त दत्तीओ नोयणस्स जाव णो आहारेज्जा. अट्ठमीए
सत्तमीए कप्पइ अट्ठ दत्तीओ नोयणस्स जाव णो आहारेज्जा. नवमीए कप्पइ दस
कप्पइ नव दत्तीओ नोयणस्स जाव णो आहारेज्जा. दशमीए कप्पइ एगारस दत्तीओ
दत्तीओ नोयणस्स जाव णो आहारेज्जा. एगारसीए कप्पइ बारस दत्तीओ नोयणस्स
नोयणस्स जाव णो आहारेज्जा. बारसीए कप्पइ तेरस दत्तीओ नोयणस्स जाव
णो आहारेज्जा. वारसीए कप्पइ तेरस दत्तीओ नोयणस्स जाव णो आहारेज्जा.
आहारज्जा. तेरसीए कप्पइ चउदस दत्तीओ नोयणस्स जाव णो आहारेज्जा.
चउदसीए कप्पइ पन्नरस दत्तीओ नोयणस्स पन्निगाहेत्तए. पन्नरस पाणगस्स
पन्निगाहेत्तए. सर्वेहिं दुप्पय चउप्पय जाव णो लब्धेज्जा णो आहारेज्जा. पुष्पि-

माए अन्नतट्टे तवद्. एवं खलु एसा वइरमज्जा चंदपकिमा अहासुत्तं अ-
हाकप्पं जाव अणुपालित्ता तवइ ॥ ४ ॥

भावार्थ ॥ ४ ॥ वज्र मध्य चंद्र पट्टिमा अंगीकार करनार साधुने अंधारीया चंद्र पक्षना पडवाने दिवसे पन्नर दात अ-
न्ननी ने पन्नर दात पाणीनी लेवी कल्पे. सर्वे दुपद चौपद आहारनी इच्छावाळाने आहार मळया पळी ज्यांलगे आहार न कीए.
बीजनै दिवसे चौद दात भोजननी लेवी कल्पे ज्यांलगे आहार न लीए. बीजनै दिवसे तेर दात भोजननी लेवी कल्पे, ज्यां
ळगे आहार न लीए. चौथे वार दात भोजननी लेवी कल्पे, ज्यांलगे आहार न लीए. पांचमे अगीयार दात भोजननी लेवी
कल्पे, ज्यांलगे आहार न लीए. छट्टे दस दात भोजननी लेवी कल्पे, ज्यांलगे आहार न लीए. सातमे नव दात भोजननी
लेवी कल्पे, ज्यांलगे आहार न लीए. आठमे आठ दात भोजननी लेवी कल्पे, ज्यांलगे आहार न लीए. नोमे सात दात
भोजननी लेवी कल्पे, ज्यांलगे आहार न लीए. दसमे छ दात भोजननी लेवी कल्पे, ज्यांलगे आहार न लीए. अगीयारसे
पांच दात भोजननी लेवी कल्पे, ज्यांलगे आहार न लीए. वारसे चार दात भोजननी लेवी कल्पे, ज्यांलगे आहार न लीए.
तेरसे त्रण दात भोजननी लेवी कल्पे, ज्यांलगे आहार न लीए. चउदसे वे दात भोजननी लेवी कल्पे, ज्यांलगे आहार न
लीए. अमासे एक दात भोजननी लेवी कल्पे, ज्यांलगे आहार न लीए. शुक्लपक्षनी पडवाने दिवसे वे दात भोजननी लेवी
कल्पे, ज्यांलगे आहार न लीए. बीजनै दिवसे त्रण दात भोजननी लेवी कल्पे, ज्यांलगे आहार न लीए. बीजे चार दात
भोजननी लेवी कल्पे, ज्यांलगे आहार न लीए. चौथे पांच दात भोजननी लेवी कल्पे, ज्यांलगे आहार न लीए. पांचमे छ

दात भोजननी लेवी कल्पे, ज्यालगे आहार न लीए. छट्टे सात दात भोजननी लेवी कल्पे, ज्यालगे आहार न लीए. सातमे आठ दात भोजननी लेवी कल्पे, ज्यालगे आहार न लीए. आठमे नव दात भोजननी लेवी कल्पे, ज्यालगे आहार न लीए. नोमे दस दात भोजननी लेवी कल्पे, ज्यालगे आहार न लीए. दसमे अगियार दात भोजननी लेवी कल्पे, ज्यालगे आहार न लीए. अगियारसे वार दात भोजननी लेवी कल्पे, ज्यालगे आहार न लीए. वारसे तेर दात भोजननी लेवी कल्पे, ज्यालगे आहार न लीए. तेरसे चौद दात भोजननी लेवी कल्पे, ज्यालगे आहार न लीए. चौदसे पन्जर दात भोजननी ने पन्जर दात पाणीनी लेवी कल्पे, सर्वे दुपद चौपदने, ज्यालगे आहार न मळे त्यां सुधी आहार न लीए. पुनमे जपवास करे. एम निधे ए वज्रमध्यचंद्रपट्टिमां जेम सुजमां कही, जेम तेनो कल्प आचार कळो, ज्यालगे पाळनारी होय ॥ ४ ॥ वज्रमध्यचंद्र-पट्टिमानो यंत्र नीचे प्रमाणे. तेनी सर्व मळीने २३९ दात याय.

॥ वज्रमध्यचंद्रपट्टिमा यंत्र ॥

१५-१४-१३-१२-११-१०-९-८-७-६-५-४-३-२-१ | २-३-४-५-६-७-८-९-१०-११-१२-१३-१४-१५-०=२३९

अर्थ ॥ ५ ॥ ५० पांच । वि० प्रकारे । व० न्यवहार । पं० कक्षा । तं० ते । ज० कहे हे । आ० (१) आगम न्यवहारी ते तीर्थंकर १ । गणधर २ । अवधिशानी ३ । मनपर्यवज्ञानी ४ । केवलज्ञानी ५ । चौदपूर्वधारी ६ । दसपूर्वधारी ७ । सु० (२) श्रुतन्यवहारी ते आचारंगादिक सूत्रधर । आ० (३) आक्षा न्यवहारी ते कोइक बहु श्रुत गीतार्थ गुरुवादिक शास्त्र यकी

प्रायश्चित्त मोकली ते गुरुनी आज्ञाय प्रायश्चित्त दीष्ट । धा० (४) धारणा व्यवहारी ते गीतार्थ प्रायश्चित्त देता होय ते सांभलीने धारे ने तेम प्रायश्चित्त देवो ते । जी० (५) जीत व्यवहारी ए पूर्व आचार्य तेनी आचरणा कल्प आचारे करीने प्रायश्चित्त दीष्ट । ज० जीहां । ए० बली । त० त्यां तेमज । आ० आगमव्यवहारी । सि० होयतो । आ० आगमव्यवहारी ते केवलज्ञानादिक पूर्वधर तेनीं उपर । व० व्यवहार । प० स्थापवो । नो० न । से० ते होय । त० त्यां । आ० आगमव्यवहारी । सि० होय नहि तो । ज० ज्यां । से० ते । त० त्यां । सु० सूत्र व्यवहारी ते आचारंगानादिक सूत्र सिद्धांतना धरणहार । सि० होय त्यां । सु० सूत्र व्यवहारी उपर । व० व्यवहार । प० स्थापवो । नो० नयी । से० ते । त० त्यां । सु० सुत्रज्ञानी । सि० होय नहि तो । ज० ज्यां । से० ते । त० त्यां । आ० आज्ञा व्यवहारी । सि० होय तो । आ० आज्ञाए । व० व्यवहार । प० स्थापे । नो० नयी । से० ते । त० त्यां । आ० आज्ञा व्यवहार । सि० होय नहि तो । ज० ज्यां । से० ते । त० त्यां । धा० धारणा व्यवहारी । सि० होयतो । धा० धारणा । व० व्यवहारे । प० स्थापे । नो० न । से० ते । त० त्यां । धा० धारणा व्यवहार । सि० होय नहि तो । ज० ज्यां । से० ते । त० त्यां । जी० जीत व्यवहारी । सि० होय । जी० परंपरा बडेरानो मार्ग चारुयो आवे ते जीत । व० व्यवहारे । प० स्थापे । ए० एहवा । पं० पांच । व० व्यवहारे करी । व० व्यवहारे । प० स्थापे । तं० ते । ज० कहे हे । आ० आगम । सु० सूत्र । आ० आज्ञा । धा० धारणा अने । जी० जीत ते परंपरा । ज० जेम जेम । से० तेहने । आ० आगम । सु० सूत्र । आ० आज्ञा । धा० धारणा । जी० जीत । त० तेम । त० तेम । व० व्यवहारे । प० स्थापे । से० ते । किं० केम शा माटे । आ० कहुं । भं० हे भगवंत ? । तेवारे एवुं कहे हे । आ० आगम । व० बलीया ते । स० श्रमण साधु । नि० निद्रायने । इ० ए पूर्वोक्त । पं० पांच । वि० प्रकारे । व० व्यवहारने । ज० जेवारे । ज० जेवारे ।

ज० ज्यो । ज० ज्यो । त० त्यों । त० त्यों । त० तेवारे । व० तेवारे । अ० नहि । णि० नेआ रहित । ओ० उपदेसने ।
 व० व्यवसरने । व० राखतो यको । स० भ्रमण । नि० निग्रय । आ० आह्वानो । आ० आराधक । भ० होय ॥ ६ ॥

मूळपाठ ॥ ५ ॥ पञ्चविहे ववहारे पन्नत्ते, तंजहा । आगमे सुए आणा धारणा जीए, ज-
 रथेव तरथ आगमे सिया, आगमेणं ववहारं पट्टवेज्जा. नो से तरथ आगमे
 सिया, जहा से तरथ सुए सिया, सुएणं ववहारं पट्टवेज्जा. नो से तरथ सुए
 सिया, जहा से तरथ आणासिया, आणाए ववहारं पट्टवेज्जा. नो से तरथ आणा-
 सिया, जहा से तरथ धारणा सिया, धारणा ववहारं पट्टवेज्जा. नो से तरथ धार-
 णा सिया, जहा से तरथ जीए सिया, जीएणं ववहारं पट्टवेज्जा. एएहि पञ्चहिं
 ववहारेहि ववहारं पट्टवेज्जा तंजहा आगमेणं सुएणं आणाए धारणाए जीएणं,
 जहा से आगमे सुए आणा धारणा जीए तहा तहां ववहारे पट्टवेज्जा. से कि-
 माहु नन्ते ? आगमवदिया समणा निगन्था. इच्चेयं पञ्चविहं ववहारं जया

१ H adds from जरेयेव to भवइ. (एचमां “ जरेयेव ” यी “ भवइ ” सुधीनो पाठ हे.

जया जहिं जहिं तहा तहा तहिं तहिं अणिसिओवस्सियं ववहारं ववहारेमाणे
समणे निगन्धे आणुए आराहए नवइ ॥ ५ ॥

भावार्थ ॥ ५ ॥ पांच प्रकारना व्यवहार कइया ते कहे हे, १ आगम व्यवहार ते तीर्थकर, गणधर, अवधिज्ञानी, मनप-
र्येज्ञानी, केवलज्ञानी, चौदपूर्वी अने सातमा दसपूर्वधारी कहीए, २ सूत्र व्यवहारी ते आचारंगदिक् सूत्रधर, ३ आज्ञाव्यव-
हारी ते कोइ एक बहुत अत गीतार्थ गुरुवादिक् शास्त्र धकी प्रायश्चित मोकली ते गुरुनी आज्ञाए प्रायश्चित दीए ते आज्ञाव्य-
वहारी, ४ धारणाव्यवहारी ते गीतार्थ प्रायश्चित देता होय ते सांभलीने धारे ने तेम प्रायश्चित देवो ते धारणा व्यवहारी, ५
जीत व्यवहारी ते पूर्व आचार्य तेनी आचरणा एटले कइए आचारे करीने प्रायश्चित देवो ते जीत व्यवहारी, ज्यां आगमव्यव-
वहारी एटले केवल ज्ञानादिक् पूर्वधर होय तेना उपर आगमव्यवहार स्थापवो, पण ज्यां आगम व्यवहारी न होय त्यां सूत्र-
व्यवहारी ते आचारंगदिक् सूत्र सिद्धांतना धरणहार होय तेना उपर सूत्रव्यवहार स्थापवो, पण ज्यां सूत्रज्ञानी न होय
त्यां आज्ञाव्यवहारी होय तेना उपर आज्ञाव्यवहार स्थापवो, ज्यां आज्ञाव्यवहारी न होय त्यां धारणाव्यवहारी होय तेना
उपर धारणाव्यवहार स्थापे, ज्यां धारणा व्यवहारी न होय त्यां श्रुं करवुं तो ज्यां जीतव्यवहारी होय एटले परंपराधी वडे-
रानो मार्ग ज्ञाहयो आवे ते वडेराने जीत व्यवहारे स्थापे, एहवा पांच व्यवहारे करी व्यवहारे स्थापे ते कहे हे. आगम, सूत्र,
आज्ञा, धारणा ने जीत व्यवहार, जेम जेम ज्यां आगम, सूत्र, आज्ञा, धारणा, जीत तेम तेम ते ते व्यवहारे स्थापे. हे
भगवंत ? तेम ज्ञा माटे कहुं. ते वारे भगवंत एवुं कहे हे, आगमबलीया श्रमण निग्रंथ साधुने ए पूर्वोक्त पांच प्रकारना व्यव-

एतरेने जे वारे जे वारे जीहां, त्यां त्यां तेवारे तेवारे नेआ रहित उपदेशने व्यवहारने राखतो यको अमण निग्रंय आझातो आराधक होय ॥ ५ ॥ उपरनो व्यवहार तो गच्छना नायक जाणे तो हवे गच्छ नायकनी चौभंगी कहे हे.

अर्थ ॥ ६ ॥ (१) च० चार । पु० पुरुष । जा० जाती । प० कही । तं० ते । ज० कहे हे । अ० उपगार । क० करे । ना० ए नामे । ए० एकेक । नो० न । मा० मान । क० करे १ । मा० मान । क० करे । ना० ए नामे । ए० एकेक पण । नो० न । अ० उपकार । क० करे २ । ए० एकेक । अ० उपकार । क० करे । वि० वळी । मा० मान । क० करे । वि० पण एतले उपकारने मान वन्ने करे ३ । ए० एक । नो० न । अ० उपकार । क० करे । नो० न । मा० मान । क० करे ४ ॥ ६ ॥

मूळपाव ॥ ६ ॥ (१) । चत्तारि पुरिसजाया पन्नत्ता, तं जहा । अडुकरे नामं एगे, नो माणकरे, माणकरे नामं एगे, नो अडुकरे, एगे अडुकरे वि माणकरे वि, एगे नो अडुकरे नो माणकरे ॥ ६ ॥

भावार्थ ॥ ६ ॥ (१) । चार जातना पुरुष कक्षा ते कहे हे. १ एक उपकार करे पण मान न करे, २ एक मान करे पण उपकार न करे, ३ एक उपकारने मान वन्ने करे, ४ एक उपकारने मान ए वेमांथी एके न करे ॥ ६ ॥

अर्थ ॥ ७ ॥ (२) । च० चार । पु० पुरुष । जा० जाती । पं० कही । तं० ते । ज० कहे हे । ग० एकेक समुदाय-नो । अ० कार्य । क० करे । ना० ए नामे । ए० एक । नो० पण न । मा० मान । क० करे १ । मा० मानने । क० करे ।

१ II always (एवमां ह्येशा) ° जाया. २ H often (एचमां वारंवार) णामनेगे.

ना० ए नामे । ए० एकेक करे पण । नो० न । ग० गणनो । अ० अर्थ । क० करे २ । ए० एकेक । ग० गणनो । अ० अर्थ । क० करे । वि० पण । मा० मान । क० करे । वि० वली ३ । ए० एक । नो० न । ग० गणनो । अ० अर्थ । क० करे । नो० न । मा० मान । क० करे ४ ॥ ७ ॥

मूळपाठ ॥ ७ ॥ २ ॥ चत्तारि पुरिसजाया पन्नत्ता, तंजहा । गण्डुकरे नामं एगे, नो माण-
करे, माणकरे नामं एगे, नो गण्डुकरे, एगे गण्डुकरे वि माणकरे वि, एगे
नो गण्डुकरे नो माणकरे ॥ ७ ॥

भावार्थ ॥ ७ ॥ २ ॥ चार जातना पुरुष क्हा ते कहे हे. १ एक समुदायतुं काय करे पण मान न करे, २ एक मान
करे पण समुदायतुं काम न करे, ३ एक समुदायतुं काम करे ने मान पण करे, ४ एक न समुदायतुं काम करे, न
मान करे ॥ ७ ॥

अर्थ-॥ ८ ॥ ३ ॥ च० चार । पु० पुरुष । जा० जाती । पं० कही । तं० ते । ज० कहे हे । ग० समुदाय माटे । सं०
संग्रह । क० करे । ना० ए नामे । ए० एक पण । नो० न । मा० मान । क० करे (नहिं) १ । मा० मान । क० करे ।
ना० ए नामे । ए० एकेक । नो० न । ग० दोळानो । सं० संग्रह । क० करे (नहिं) २ । ए० एकेक । ग० दोळानो । सं०
संग्रह । क० करे । वि० ने । मा० मान । क० करे । वि० वली ३ । ए० एकेक । नो० न । ग० गण (दोळा) नो । सं०
संग्रह । क० करे । नो० न । मा० मान । क० करे ४ ॥ ८ ॥

मूळपाव ॥ ८ ॥ ३ ॥ चत्तारि पुरिसज्जाया पन्नत्ता, तं जहा । गणसंगहकरे नामं एगे, नो माणकरे, माणकरे नामं एगे, नो गणसंगहकरे, एगे गणसंगहकरे वि

माणकरे वि, एगे नो गणसंगहकरे नो माणकरे ॥ ८ ॥

भावार्थ ॥ ८ ॥ ३ ॥ चार जातना पुरुष कक्षा ते कहे हे, १ एकवोळा माटे संग्रह करे पण मान न करे, २ एक मान करे पण दोळा माटे संग्रह न करे, ३ एक दोळा माटे संग्रह करे ने मान पण करे, ४ एक संग्रह पण न करे ने मान पण न करे ॥ ८ ॥ अर्थ ॥ ९ ॥ ४ ॥ च० चार । शु० पुरुष । जा० जाती । पं० कही । तं० ते । ज० कहे हे । ग० गणनी । सो० दोभा । क० करे । ना० ए नामे । ए० एक । नो० न । मा० मान । क० करे १ । मा० मान । क० करे । ना० ए नामे । प० एक । नो० न । ग० गणनी । सो० दोभा । क० करे (नही) २ । ए० एकेक । ग० गणनी । सो० दोभा । क० करे । वि० वळी । मा० मान पण । क० करे । वि० वळी ३ । ए० एक । नो० न । ग० गणनी । सो० दोभा । क० करे । नो० न । मा० मान । क० करे ॥ ४ ॥ ९ ॥

मूळपाव ॥ ९ ॥ ४ ॥ चत्तारि पुरिसज्जाया पन्नत्ता, तंजहा । गणसोहकरे नामं एगे, नो

माणकरे, माणकरे नामं एगे, नो गणसोहकरे, एगे गणसोहकरे वि मा-
णकरे वि, एगे नो गणसोहकरे नो माणकरे ॥ ९ ॥

भावार्थ ॥ ९ ॥ ४ ॥ चार पुरुष जाती कही ते कहे छे, १ एक गणनी शोभा करे पण मान न करे, २ एक मानकरे पण गणनी शोभा न करे, ३ एकगणनी शोभा पण करे ने मान पण करे, ४ एक गणनी शोभा करे नहिं ने मान पण करे नहिं ॥ ९ ॥

अर्थ ॥ १० ॥ ५ ॥ च० चार । पु० पुरुष । जा० जाती । पं० कही । तं० ते । ज० कहे छे । ग० गणनी । सो० विशुद्धि । क० करे (वधारे) । ना० ए नामे । ए० एक । नो० न । मा० मान । क० करे १ । मा० मान । क० करे । ना० ए नामे । ए० एक पण । नो० न । ग० गणनी । सो० विशुद्धि । क० करे (वधारे) २ । ए० एक । ग० गणनी । सो० विशुद्धि । क० करे । वि० वळी । मा० मान । क० करे । वि० वळी ३ । ए० एक । नो० न । ग० गणनी । सो० विशुद्धि । क० करे (वधारे) । नो० न । मा० मान । क० करे ॥ ४ ॥ १० ॥

मूळपाठ ॥ १० ॥ ५ चत्तारि पुरिसजाया पन्नत्ता, तंजहा । गणसोहिकरे नामं एगे, नो माणकरे, माणकरे नामं एगे, नो गणसोहिकरे, एगे गणसोहिकरे वि माणकरे वि, एगे नो गणसोहिकरे नो माण करे ॥ १० ॥

भावार्थ ॥ १० ॥ ५ चार जातना पुरुष कहा ते कहे छे, १ गणनी विशुद्धि वधारे पण मान न करे, २ एक मान करे पण गणनी विशुद्धि न वधारे, ३ एक गणनी विशुद्धि पण वधारे मान पण करे, ४ एक गणनी विशुद्धि वधारे नहिं तेमज मान पण न करे ॥ १० ॥

अर्थ ॥ ११ ॥ ६ ॥ च० चार । पु० पुरुष । जा० जाति । पं० कही । तं० ते । ज० कहे हे । रु० साधुना रूप । ना० नामे । ए० एकेक । ज० छांडे पण । नो० न । ध० धर्म छांडे १ । ध० धर्म । ना० ए नामे । ए० एकेक । ज० छांडे पण । नो० न । रु० रूप छांडे २ । ए० एक । रु० रूप । पि० वळी । ज० छांडे । ध० धर्म । पि० वळी । ज० छांडे ३ । ए० एक । नो० न । रु० रूप । ज० छांडे । नो० न । ध० धर्म । ज० छांडे ४ ॥ ११ ॥

मूळपाठ ॥ ११ ॥ ६ ॥ चत्तारि पुरिसजाया पन्नत्ता तंजहा । रुवं नामेगे जहइ नो धम्मं, धम्मं नामेगे जहइ नो रुवं, एगे रुवं पि जहइ धम्मं पि जहइ, एगे

नो रुवं जहइ नो धम्मं जहइ ॥ ११ ॥

भावार्थ ॥ ११ ॥ ६ ॥ चार पुरुष जाती कही ते कहे हे, १ एक रूप छांडे पण धर्म न छांडे, २ एक धर्म छांडे पण रूप न छांडे, ३ एक रूप ने धर्म वन्ने छांडे, ४ एक रूप ने धर्म वन्ने न छांडे ॥ ११ ॥

अर्थ ॥ १२ ॥ ७ ॥ च० चार । पु० पुरुष । जा० जाती । पं० कही । तं० ते । ज० कहे हे । ध० धर्म । ना० ए नामे । ए० एक । ज० छांडे । नो० न । ग० गण (गच्छनी) कीधी । सं० मर्यादा छांडे (नहिं) १ । ग० गच्छनी । सं० मर्यादा । ना० ए नामे । ए० एक । ज० छांडे पण । नो० न । ध० धर्म छांडे २ । ए० एक । ग० गच्छनी । सं० मर्यादा । पि० वळी । ज० छांडे । ध० धर्म । पि० वळी । ज० छांडे ३ । ए० एक । नो० न । ग० गण । सं० मर्यादा । ज० छांडे । नो० न । ध० धर्म । ज० छांडे ४ ॥ १२ ॥

मूळपाठ ॥ १२ ॥ ७ ॥ चत्वारि पुरिसज्जाया पद्मत्ता तंजहा । धम्मं नामेगे जहइ नो
गणसंठिइं, गणसंठिइं नामेगे जहइ नो धम्मं, एगे गणसंठिइं पि जहइ धम्मं
पि जहइ, एगे नो गणसंठिइं जहइ नो धम्मं जहइ ॥ १२ ॥

भावार्थ ॥ १२ ॥ ७ ॥ चार पुरुष जाती कही ते कहे हे. १ एक धर्म छांडे पण गणनी मर्यादा न छांडे एटले बीजा
गच्छनो योग्य साहु जणाय तेने सूत्रसिद्धांत तीर्थकरनी आज्ञा प्रमाणे भणावबुं कल्पे पण सूत्र विरुद्ध गच्छनी मर्यादा एवी
वांधी हे जे बीजा गच्छवाळाने भणावबो नहिं. एम तीर्थकरनी आज्ञा रूप धर्म मूके पण गच्छनी मर्यादा न मूके, २ एक गण
मर्यादा छांडे पण धर्म न छांडे, ३ एक गण मर्यादाने धर्म बनने छांडे, ४ एक गण मर्यादा के धर्म एकेने छांडे नहिं ॥ १२ ॥
अर्थ ॥ १३ ॥ ८ ॥ च० चार । पु० पुरुष । जा० जाती । पं० कही । तं० ते । ज० कहे हे । पि० प्रिय । ध० धर्मी ।
ना० नामे । ए० एक । नो० न । द० द्रढ । ध० धर्मी १ । द० द्रढ । ध० धर्मी । ना० नामे । ए० एक । नो० न । पि०
प्रिय । ध० धर्मी २ । ए० एक । पि० प्रिय । ध० धर्मी । वि० वली । द० द्रढ । ध० धर्मी । वि० वली ३ । ए० एक । नो०
न । पि० प्रिय । ध० धर्मी । नो० न । द० द्रढ । ध० धर्मी ४ ॥ १३ ॥

मूळपाठ ॥ १३ ॥ ८ ॥ चत्वारि पुरिसज्जाया पद्मत्ता तंजहा । पियधम्ममे नामेगे नो द्ढ-
धम्ममे, द्ढधम्ममे नामेगे नो पियधम्ममे, एगे पियधम्ममे वि द्ढधम्ममे वि, एगे नो
पियधम्ममे नो द्ढधम्ममे ॥ १३ ॥

आचार्य ॥ १३ ॥ ८ ॥ चार जातना गुरूप कला ते कहे छे, १ एक प्रिय धर्मी पण द्रढ धर्मी नहि, २ एक द्रढ धर्मा

पण प्रिय धर्मी नहि, ३ एक प्रिय ने द्रढ धर्मी, ४ एक प्रिय ने द्रढ धर्मी नहि ॥ १३ ॥

अर्थ ॥ १४ ॥ ९ ॥ च० चार । आ० आचार्य । प० पत्न्या । तं० ते । ज० जेप छे तेम कहे छे । प० प्रवर्जना देण-
दार । आ० आचार्य । ना० ए नामे । ए० एकेक । नो० न । उ० तपने विषे उपस्थापना । आ० आचार्य नहि १ । उ०
उपस्थापना । आ० आचार्य । ना० ए नामे । ए० एकेक पण । नो० न । प० प्रवर्जना । आ० आचार्य (नहि) २ ।
ए० एक । प० प्रवर्जना । आ० आचार्य । वि० वली । उ० उपस्थापना । आ० आचार्य । वि० वली ३ । ए० एकेक ।
नो० न । प० प्रवर्जना । आ० आचार्य । नो० न । उ० उपस्थापना । आ० आचार्य ४ ॥ १४ ॥

मुळपाठ ॥ १४ ॥ ९ ॥ चत्तारि आयरिया पन्नत्ता तंजहा । पद्मावणायरिए नामेगे नो
उवट्टावणायरिए, उवट्टावणायरिए नामेगे नो पद्मावणायरिए, एगे पद्मावणाय-
रिए वि उवट्टावणायरिए वि, एगे नो पद्मावणायरिए नो उवट्टावणायरिए ॥ १४ ॥

भावार्थ ॥ १४ ॥ ९ ॥ चार जातना आचार्य पहल्या ते कहे छे, १ एक प्रवर्ज्या देनार आचार्य पण तपने विषे उप-
स्थापना आचार्य नहि, (अथवा वही दीक्षा देनार नहि), २ उपस्थापना आचार्य एकेक पण प्रवर्ज्या आचार्य नहि, ३ एकेक
प्रवर्ज्या तथा उपस्थापना आचार्य छे, ४ एकेक प्रवर्ज्या आचार्य ने उपस्थापना आचार्य नथी ॥ १४ ॥

अर्थ ॥ १५ ॥ १० ॥ च० चार जातना । आ० आचार्य । प० कला । तं० ते । ज० कहे छे । उ० उपस्थापना देण-

हार । आ० आचार्य । ना० नामे । ए० एकेक । नो० न । वा० वांचना दीए एहवा । आ० आचार्य १ । वा० वांचना । आ० आचार्य । ना० नामे । ए० एकेक । नो० न । उ० उपदेश दीए । आ० एकेक आचार्य २ । ए० एक । उ० उपदेश दीए । आ० आचार्य । वि० अने । वा० वांचना पण दीए । आ० आचार्य । वि० वली ३ । ए० एकेक । नो० न । उ० उपदेशना दातार । आ० आचार्य । नो० न । वा० वांचना देणहार । आ० आचार्य ४ ॥ १५ ॥

मूळपाठ ॥ १५ ॥ १० ॥ चत्तारि आयरिया पन्नत्ता तंजहा । उद्देसणायरिए नामेगे नो

वायणायरिए, वायणायरिए नामेगे नो उद्देसणायरिए, एगे उद्देसणायरिए

वि वायणायरिए वि, एगे नो उद्देसणायरिए नो वायणायरिए ॥ १५ ॥

भावार्थ ॥ १५ ॥ १० ॥ चार आचार्य कला ते कहे छे. १ एक उपदेशना देणहार आचार्य पण वांचणी न दीए, २ एक वांचणी दीए पण उपदेश न दीए, ३ एक उपदेश ने वांचणी वन्ने दीए, ४ एक उपदेश के वांचणी वन्ने दीए नहि ॥ १५ ॥
अर्थ ॥ १६ ॥ ११ ॥ ध० धर्म । आ० आचार्यना । च० चार । अ० सेवाना करणहार । पं० कला । तं० ते । ज० कहे छे । प० प्रवर्जना । अं० शिष्य । ना० ए नामे । ए० एकेक । नो० न । उ० उपस्थापना । अं० शिष्य (नहि) १ । ए० एक । उ० उपस्थापना । अं० शिष्य । ना० ए नामे । ए० एकेक । नो० न । प० प्रवर्जना । अं० अंतोवासी नहि २ । ए० एक । प० प्रवर्जा । अं० शिष्य । वि० होय । उ० उपस्थापना । अं० शिष्य । वि० वली ३ । ए० एक । नो० न । प० प्रवर्जा । अं० अंतोवासी । वि० वली । नो० न । उ० उपस्थापना । अं० अंतोवासी नहि ४ ॥ १६ ॥

सूळपाट ॥ १६ ॥ ११ ॥ धम्ममारियस्स चत्तारि अन्तेवासी पन्नत्ता तंजहा । पठ्ठावण-
न्तेवासी नामेगे नो उवट्ठावणन्तेवासी, एगे उवट्ठावणन्तेवासी नामेगे नो
पठ्ठावणन्तेवासी, एगे पठ्ठावणन्तेवासी वि ज्वट्ठावणन्तेवासी वि, एगे नो
पठ्ठावणन्तेवासी वि नो उवट्ठावणन्तेवासी ॥ १६ ॥

भाचार्य ॥ १६ ॥ ११ ॥ धर्माचार्यना चार जातना सेवाना करणहार कक्षा ते कहुं छुं. १ प्रवर्जाना शिष्य छे एकेक
पण उपस्थापना एटले वढी दिक्षानो शिष्य नहिं, २ एकेक उपस्थापना शिष्य छे पण प्रवर्जा शिष्य नहिं, ३ एकेक प्रवर्जा
शिष्य द्वाय अत्ते उपस्थापना शिष्य होय, ४ एकेक प्रवर्जा अंतेवासी न होय तेमज उपस्थापना अंतेवासी न होय ॥ १६ ॥

अर्थ ॥ १७ ॥ १२ ॥ च० चार जातना । अं० शिष्य । पं० कक्षा । तं० ते । ज० कहे छे । उ० उपदेशनो । अं० शिष्य ।
ना० नामे । प० एकेक होय । नो० न । वा० वांचनानो । अं० शिष्य नहिं १ । वा० वांचनानो । अं० शिष्य । ना० नामे ।
प० एकेक । नो० न । उ० उपदेशनो । अं० शिष्य २ । प० एक । उ० उपदेशनो । अं० शिष्य । वि० कळी होय । वा०
वांचनानो । अं० शिष्य । वि० कळी होय ३ । प० एकेक । नो० न । उ० उपदेशनो । अं० शिष्य । नो० न । वा० वांच-
नानो । अं० अंतेवासी शिष्य ४ ॥ १७ ॥

१ H. adds (एच) मां छे ने आ सूत्र १४ पछी सुवयुं छे.

मूळपाठ ॥ १७ ॥ १२ ॥ चत्तारि अन्तेवासी पन्नत्ता तंजहा । उद्देसणन्तेवासी नामेगे नो वायणन्तेवासी, वायणन्तेवासी नामगे नो उद्देसणन्तेवासी, एगे उद्देसणन्तेवासी वि, एगे नो उद्देसणन्तेवासी नो वायणन्तेवासी ॥१७॥

भावार्थ ॥ १७ ॥ १२ ॥ चार जातना शिष्य कल्या ते कहे छे, १ एक उपदेश आपे एवो शिष्य होय पण वांचना आपी शक्ये नहि, २ एक वांचना आपे एवो शिष्य होय पण उपदेश आपी शक्ये नहि, ३ एक उपदेश ने वांचना ए बन्नेनो शिष्य होय, ४ एक उपदेश ने वांचना बन्नेनो शिष्य नहि ॥ १७ ॥

अर्थ ॥ १८ ॥ १३ ॥ च० चार । ध० धर्म । आ० आचार्य । पं० कल्या । तं० ते । ज० कहे छे । प० प्रवर्ज्याना देनार । ध० धर्म । आ० आचार्य । ना० ए नामे । ए० एक । नो० नहि । उ० तपने विधे उपस्थापनाना । ध० धर्म । आ० आचार्य १ । उ० उपस्थापनाना । ध० धर्म । आ० आचार्य । ना० ए नामे । ए० एक । नो० नहि । प० प्रवर्ज्याना देनार । ध० धर्म । आ० आचार्य २ । ए० एक । प० प्रवर्ज्याना देनार । ध० धर्म । आ० आचार्य । वि० वळी । उ० उपस्थापनाना । ध० धर्म । आ० आचार्य । वि० वळी ३ । ए० एक । नो० नहि । प० प्रवर्ज्याना देनार । ध० धर्म । आ० आचार्य । नो० नहि । उ० उपस्थापनाना । आ० आचार्य । ध० धर्माचार्य ४ ॥ १८ ॥

मूळपाठ ॥ १८ ॥ १३ ॥ चत्तारि धम्मसारिया पन्नत्ता तंजहा । पठ्वावणधम्ममायरिण् नामेगे नो उवहुवणधम्ममायरिण्, उवहुवणधम्ममायरिण् नामेगे नो पठ्वावणधम्ममा-

यरिष, एगे पठ्वावणधम्ममायरिष वि उवट्ठावणधम्ममायरिष वि, एगे नो प-

ठ्वावणधम्ममायरिष नो उवट्ठावणायरिष धम्ममायरिष ॥ १७ ॥

भाचार्य ॥ १८ ॥ १३ ॥ चार धर्माचार्य कक्षा ते कहे छे, १ एक प्रवर्ज्याना देनार धर्माचार्य पण तपने विषे उपस्थाप-
नाना धर्माचार्य नहिं, २ एक उपस्थापनाना धर्माचार्य पण प्रवर्ज्याना देनार धर्माचार्य नहिं, ३ एक प्रवर्ज्याना देनार धर्माचार्य
अने उपस्थापनाना धर्माचार्य वळी, ४ एक प्रवर्ज्याना देनार धर्माचार्य नहिं अने उपस्थापनाना धर्माचार्य पण नहिं ॥ १८ ॥
अर्थ ॥ १९ ॥ १४ ॥ च० चार । ध० धर्म । आ० आचार्य । पं० कक्षा । तं० ते । ज० कहे छे । उ० उपदेशना
देनार । ध० धर्म । आ० आचार्य । ना० ए नामे । ए० एक । नो० नहिं । वा० वांचनाना देनार । ध० धर्म । आ०
आचार्य १ । वा० वांचनाना देनार । ध० धर्म । आ० आचार्य । ना० नामे । ए० एक । नो० नहिं । उ० उपदेशना
देनार । ध० धर्म । आ० आचार्य २ । ए० एक । उ० उपदेशना देनार । ध० धर्म । आ० आचार्य । वि० वळी । वा०
वांचनाना देनार । ध० धर्म । आ० आचार्य । वि० वळी ३ । ए० एक । नो० न । उ० उपदेशना देनार । ध० धर्म । आ०
आचार्य । नो० नहिं । वा० वांचनाना देनार । ध० धर्म । आ० आचार्य ॥ १९ ॥

भूळपाठ ॥ १९ ॥ १४ ॥ चत्तारि धम्ममायरिया पन्नत्ता तंजहा । उद्देसणधम्ममायरिष ना-
मेगे नो वायणधम्ममायरिष, वायणधम्ममायरिष नामेगे नो उद्देसणधम्ममाय-

रिण्, एगे उद्देसणधम्मसारिण् वि वायणधम्मसारिण् वि, एगे नो उद्देसण-
धम्मसारिण् नो वायणधम्मसारिण् ॥ १९ ॥

भावार्थ ॥ १९ ॥ १४ ॥ चार धर्माचार्य कक्षा ते कहे हे १ उपदेशना देनार धर्माचार्य पण वांचनाना देनार धर्माचार्य नहि, २ वांचनाना देनार धर्माचार्य पण उपदेशना देनार धर्माचार्य नहि, ३ एक उपदेशना ने वांचना बन्नेना देनार धर्मा-
चार्य वली, ४ एक उपदेश ने वांचना बन्नेना देनार धर्माचार्य नहि ॥ १९ ॥

अर्थ ॥ २० ॥ १५ ॥ च० चार । ध० धर्मेना । अं० शिष्य । पं० कक्षा । तं० ते । ज० कहे हे । प० प्रवर्ज्याना ।
ध० धर्मेना । अं० अंतेवासी । ना० ए नामे । ए० एक । नो० नहि । उ० उपस्थापनाना । ध० धर्मेना । अं० शिष्य १ ।
उ० उपस्थापनाना । ध० धर्मेना । अं० अंतेवासी । ना० ए नामे । ए० एक । नो० न । प० प्रवर्ज्याना । ध० धर्मेना । अं०
अंतेवासी २ । ए० एक । प० प्रवर्ज्याना । ध० धर्मेना । अं० शिष्य । वि० वली । उ० उपस्थापनाना । ध० धर्मेना । अं०
शिष्य । वि० वली ३ । ए० एक । नो० नहि । प० प्रवर्ज्याना । ध० धर्मेना । अं० अंतेवासी एटले शिष्य । नो० न । उ०
उपस्थापनाना । ध० धर्मेना । अं० शिष्य ४ ॥ २० ॥

मूलपाठ ॥ २० ॥ १५ ॥ चत्तारि धम्मन्तेवासी पन्नत्ता तंजहा । पद्दावणधम्मन्तेवासी
नामेगे नो उवट्ठावणधम्मन्तेवासी, उवट्ठावणधम्मन्तेवासी नामेगे नो पद्दा-
वणधम्मन्तेवासी, एगे पद्दावणधम्मन्तेवासी वि उवट्ठावणधम्मन्तेवासी वि,

एगे नो पठवावणधम्मन्तेवासी, नो उवट्टावणधम्मन्तेवासी ॥ २० ॥

भाषार्थ ॥ २० ॥ १५ ॥ चार धर्मना शिष्य कखा ते कहे हे. १ एक प्रवर्ज्याना धर्मना अंतेवासी पण उपस्थापनाना धर्मना शिष्य नहिं, २ एक उपस्थापनाना धर्मना अंतेवासी पण प्रवर्ज्याना धर्मना शिष्य नहिं, ३ एक प्रवर्ज्याने उपस्थापना वनेना धर्मना शिष्य, ४ एक प्रवर्ज्या ने उपस्थापना वनेना धर्मना शिष्य नहिं ॥ २० ॥

अर्थ ॥ २१ ॥ १६ ॥ च० चार । ध० धर्मना । अं० शिष्य । पं० कखा । तं० ते । ज० कहे हे । उ० उपदेश । ध० धर्मना । अं० शिष्य । ना० ए नामे । ए० एक । नो० न । वा० वांचनाना । ध० धर्मना । अं० शिष्य १ । वा० वांच-
नाना । ध० धर्मना । अं० शिष्य । ना० ए नामे । ए० एक । नो० नहि । उ० उपदेश । ध० धर्मना । अं० शिष्य २ । ए०
एक । उ० उपदेश । ध० धर्मना । अं० शिष्य । वि० वळी । वा० वांचना । ध० धर्मना । अं० शिष्य । वि० वळी ३ । ए०
एक । नो० नहि । उ० उपदेश । ध० धर्मना । अं० शिष्य । नो० नहि । वा० वांचना । ध० धर्मना । अं० शिष्य ॥ २१ ॥

मूळपाठ ॥ २१ ॥ १६ ॥ चत्तारि धम्मन्तेवासी पन्नत्ता तंजहा । उद्देसणधम्मन्तेवासी
नामेगे नो वायणधम्मन्तेवासी, वायणधम्मन्तेवासी नामेगे नो उद्देसणध-
म्मन्तेवासी, एगे उद्देसणधम्मन्तेवासी वि वायणधम्मन्तेवासी वि, एगे नो
उद्देसणधम्मन्तेवासी नो वायणधम्मन्तेवासी ॥ २१ ॥

भाचार्य ॥ २१ ॥ १६ ॥ चार धर्मना शिष्य कक्षा ते कहे छे, १ उपदेशना देनार धर्मना शिष्य पण वांचना देनार धर्मना शिष्य नहिं, २ एक वांचना देनार धर्मना शिष्य पण उपदेशना देनार धर्मना शिष्य नहिं ३ एक उपदेश ने वांचना आपे तेवा धर्मना शिष्य, ४ एक उपदेश ने वांचना वनेना आपनार धर्मना शिष्य नहिं ॥ २१ ॥

अर्थ ॥ २२ ॥ त० त्रण । थें० स्थिवर । भू० भूमी । पं० कही । तं० ते । ज० कहे छे । जा० जाति । थें० स्थिवर १ । सु० सूत्र । थें० स्थिवर २ । प० प्रवर्जा । थें० स्थिवर ३ । स० साठ । वा० वरस । जा० यथा होय ते श्रमण निग्रंथ ते । जा० जाती । थें० स्थिवर एदले वय स्थिवर १ । ठाणां । स० समवायंगनो धरणहार श्रमण निग्रंथते । जा० डयांकने । सु० सूत्र । था० धारनार । सु० श्रुत । थें० स्थिवर २ । वी० वीस । वा० वर्ष । प० प्रवर्जा लीथा ने यथा ते श्रमण निग्रंथ । प० ते प्रवर्जा । थें० स्थिवर कहीए ३ ॥ २२ ॥

मूळपाठ ॥ २२ ॥ तथो धेरभूमीथो पन्ननाथो तंजहा । जाइथेरे सुयथेरे परिघायथेरे ।
सद्धिवासंजाए^३ जाइथेरे, समवायङ्गं^३ जाव^४ सुयधारए^४ सुयथेरे, वीसवास्प-
रियाए परिघायथेरे ॥ २२ ॥

भावार्थ ॥ २२ ॥ त्रण स्थिवर भूमि कही ते कहे छे, १ जाति (वय) स्थिवर, २ सूत्र स्थिवर, ३ पर्याय स्थिवर,

१ H (एचमां) पवज्जाथेरे. २ T 'वरिस'. ३ H adds (एचमां वधारे) समणेणिगगन्थे. ४ T. H. ठाणसमं,
५ not in H. (एचमां नथी).

१ हे अपण साधुने साढ वर्प यया होय तेने जाती (वय) स्थिवर कहीए, २ ठाणांग समवायंगना धरणहार होय ते अपण त्रग्रंयने श्रुतस्थिवर कहीए, ३ वीस वर्प ययां प्रवर्त्ता लोधी होय तेवा अपण निर्ग्रंथ साधुने प्रवर्त्ता स्थिवर कहीए ॥ २२ ॥
 अर्थ ॥ २३ ॥ तं त्रण । से० शिष्यनी । भू० भूमी । पं० कही । तं० ते । ज० कहे हे । स० सात । रा० रात्रीनी शिष्यनी भूमी १ । चा० चार । मा० मासनी शिष्यनी भूमी २ । छ० छ । मा० मासनी शिष्यनी भूमी ३ । छ० छ । मा० मासनी । उ० उल्हट्टी १ । चा० चार । मा० मासनी । म० मध्यन भू ती २ । स० सात । रा० रात्रीनी । ज० जवन्य भूमी ३ । ए हेदोपस्थापनीय विधि कही ॥ २३ ॥

मृत्तयाढ ॥ २३ ॥ तथो सेहबूमीओ पत्रत्ताओ तंजहा । सत्तराड्दिया चाउम्मासिया
 छम्मासिया. छम्मासिया उक्कोसिया, चाउम्मासिया मऊमिया सत्तराड्दो

जहदिया ॥ २३ ॥

भाषार्थ ॥ २३ ॥ त्रण शिष्यनी भूपिका कही ते कहे हे. १ सात रात्रीनी, २ चार मासनी, ३ छ मासनी, छ मासनी उल्हट्टि १, चार मासनी मध्यप २, सात रात्रीनी जवन्य ३, ए हेदोपस्थापनीयनी विधि कही ॥ २३ ॥

अर्थ ॥ २४ ॥ नो० न । क० कल्पे । नि० साधु । वा० अथवा । नि० साध्वीने । वा० वळी । खु० लघु साधु । वा० अथवा । खु० लघु साध्वी । वा० वळी । ऊ० कांइत उणा । अ० आढ । वा० वरस । जा० थया । उ० तेने उपस्थापवो । वा० अथवा । सं० एकठा जमवो । वा० वळी ॥ २४ ॥

सूळपाठ ॥ २४ ॥ नो कपपद निगन्थाण वा निगन्थीण वा खुड्ढं वा खुड्ढियं वाःऊणदु-

वासजायं उवट्ठावेत्तए वा संमुञ्जित्तए वा ॥ २५ ॥

भावार्थ ॥ २४ ॥ साधुने अथवा साध्वीने लघु साधु अथवा लघु साध्वी जेने आठ वरसमां काहक उणुं छे तेने उपस्था-
पवो के तेने साथे एकठा जमवुं कल्पे नहिं ॥ २४ ॥

अर्थ ॥ २५ ॥ क० कल्पे । नि० साधुने । वा० अथवा । नि० साध्वीने । वा० वली । खु० बालकने । वा० अथवा ।
खु० बालकने । वा० वली । सा० ब्राह्मेरा । अ० आठ । वा० वरस । जा० यथा होय तेने । उ० उपस्थापवुं । वा० अथवा ।
सं० एकठा जमवुं । वा० वली कल्पे ॥ २५ ॥

सूळपाठ ॥ २५ ॥ कपपद निगन्थाण वा निगन्थीण वा खुड्ढं वा खुड्ढियं वा सादरेणदु-

वासजायं उवट्ठावेत्तए वा संमुञ्जित्तए वा ॥ २५ ॥

भावार्थ ॥ २५ ॥ साधु अथवा साध्वीने बालक साधुने अथवा बालीका साध्वीने आठ वर्षयो ब्राह्मेरा यथा होय तेने
उपस्थापवो अथवा तेनी साथे एकठा जमवुं कल्पे ॥ २५ ॥

अर्थ ॥ २६ ॥ नो० न । क० कल्पे । नि० साधुने । वा० अथवा । नि० साध्वीने । वा० वली । खु० बालकने । वा०
अथवा । खु० बालीका आधीने । वा० वली । अ० नथी । वं० कक्षादिके (बगलमां) रोम (बाल) । जा० उय्या नथी
(अथवा १६ वर्षनो न होय ने ३ वरस प्रवर्जनिं न यथा होय) तेने । आ० आचार । प० कल्प । ना० नामे । अ० अय्य-
यन । उ० भणानुं वली । (न कल्पे) ॥ २६ ॥

मूळपाठ ॥ २६ ॥ नो कट्पड् निगन्थाण वा निगन्धीण वा खुन्निगाए वा

अवञ्जणायस्स आयारपकट्पे नामं अज्जयणे उद्दिस्सितए ॥ २६ ॥

भावार्थ ॥ २६ ॥ साधु अथवा साध्वीने वाळक साधु के वाळीका साध्वीने हजी वगळमां वाळ उग्या नथी त्यांसुधी
आचार कल्प नामे अध्ययन भणाववुं कल्पे नहिं ॥ २६ ॥

अर्थ ॥ २७ ॥ क० कल्पे । नि० साधुने । वा० अथवा । नि० साध्वीने । वा० वळी । खु० वाळक साधुने । वा०
अथवा । गु० वाळक साध्वीने । वा० वळी । वं० वगळमांवाळ । जा० उग्या होय (अथवा १६ वरसनी वयनाने अथवा त्रण
वरस दीक्षा लीधाने यथाहोय तेने) । आ० आचार । प० कल्प । ना० नामे । अ० अध्ययन । उ० भणाववुं वळी कल्पे ॥ २७ ॥
मूळपाठ ॥ २७ ॥ कट्पड् निगन्थाण वा निगन्धीण वा खुन्निगाए वा व-

ञ्जणायस्स आयारपकट्पे नामं अज्जयणे उद्दिस्सितए ॥ २७ ॥

भावार्थ ॥ २७ ॥ साधुने साध्वीने वाटक साधु साध्वीने वगळमां वाळ उग्या होय तो आचार कल्प नामे अध्ययन
भणाववुं कल्पे ॥ २७ ॥

अर्थ ॥ २८ ॥ ति० त्रण । वा० वरसनी । प० प्रवर्जना धणीने । स० श्रमण । नि० निर्ग्रंथने । क० कल्पे । आ०
आचार । प० कल्प । ना० नामे । अ० अध्ययन । उ० भणाववुं (कल्पे) ॥ २८ ॥

१ ॥ (पृथ्वां) आयारकट्पे.

मूळपाठ ॥ २८ ॥ तिन्नासपरियायस समणस निगन्धस कपड अयारपकपे नामं
अज्जयणे जहिसित्तए ॥ २८ ॥

भावार्थ ॥ २८ ॥ त्रण वरसनी दीक्षा थइ होय तेवा श्रमण साधुने आचार कल्प नामे अध्ययन (आचारंग) भणा-
वतुं कल्पे ॥ २८ ॥

अर्थ ॥ २९ ॥ च० चार । वा० वरसनी । प० प्रवर्जा लीधाने श्रमण निग्रंथने । क० कल्पे । सू० सुयगढांग । ना०
नामे । अं० अंग । उ० भणावतुं कल्पे ॥ २९ ॥

मूळपाठ ॥ २९ ॥ चउवासपरियाए कपड सूयगणे नामं अङ्गे जहिसित्तए ॥ २९ ॥

भावार्थ ॥ २९ ॥ चार वरसनी दीक्षावाळा श्रमण निग्रंथने सुयगढांग नामे अंग भणावतुं कल्पे ॥ २९ ॥

अथ ॥ ३० ॥ पं० पांच । वा० वरसनी । प० दीक्षा लीधाने श्रमण निग्रंथने । क० कल्पे । द० दशाश्रुतस्कंध । क०
वेदकल्प । व० व्यवहार । नामे अध्ययन । उ० भणावतुं ॥ ३० ॥

मूळपाठ ॥ ३० ॥ पञ्चवासपरियाए कपड दसकपववहारे जहिसित्तए ॥ ३० ॥

भावार्थ ॥ ३० ॥ पांच वरसनी दीक्षावाळा साधुने दशाश्रुतस्कंध, बृहत कल्प ने व्यवहारसूत्र भणावतुं कल्पे ॥ ३० ॥

१ H always (एचपां हमेशां) ंयायस समणस णिगन्धस. २ H (एचपां) दसाकपववहारे णामं अज्जयणे.

अर्थ ॥ ३१ ॥ अ० आठ । वा० वरस । प० प्रवर्जा लीधेल श्रमण साधुने । क० कल्पे । टा० टाणांग । स० समवायंग
नामे अंग । उ० भणावुं कल्पे ॥ ३१ ॥

मूळपाठ ॥ ३१ ॥ अट्टवासपरियाए कप्पद् ताणसमवाए^१ उद्दिस्सितए ॥ ३१ ॥

भाषार्थ ॥ ३१ ॥ आठ वरसनी दिक्षावाळा श्रमण निग्रंथने टाणांग, समवायंग नामे अंग भणावुं कल्पे ॥ ३१ ॥

अर्थ ॥ ३२ ॥ द० दस । वा० वरसनी । प० प्रवर्जावाळा श्रमण निग्रंथने । क० कल्पे । वि० भगवती । ना० नामे ।
अं० अंग । उ० भणावुं (कल्पे) ॥ ३२ ॥

मूळपाठ ॥ ३२ ॥ दसवासपरियाए कप्पद् विघाहे^१ नामं अङ्गे उद्दिस्सितए ॥ ३२ ॥

भाषार्थ ॥ ३२ ॥ दस वरसनी दीक्षावाळा श्रमण निग्रंथने भगवती अंग भणावुं कल्पे ॥ ३२ ॥

अर्थ ॥ ३३ ॥ ए० आचार । वा० वरसनी । प० प्रवर्जावाळा श्रमण निग्रंथने । क० कल्पे । खु० लघु । वि० विमान ।
प० प्रविभक्ति पटले कालिकसूत्र विशेष तेना त्रण वर्ग । पेहेले वर्गे ३७ उपदेशन काल अध्ययन पटले उपदेशना काल अवसर
कला छे । तीजे वर्गे ३८ उपदेशन काल अध्ययन पटले उपदेशना काल अवसर कला । त्रीजे वर्गे ४० उपदेशन काल अध्ययन
कला । एम ११५ उपदेशना काल अवसर कला तेदला अध्ययन कला । म० मोटी । वि० विमान । प० प्रविभक्ति तेना पांच
वर्ग । पेहेले वर्गे ४१ उपदेशन काल अध्ययन दीठ उपदेशना काल अवसर कला । तीजे वर्गे ४२ उपदेशन काल अध्ययन । त्रीजे

१. 11 adds (एचमां वधारे) णामं अङ्गे. २. H (एचमां) विघाहे (printed विघहे).

वर्गे ४३ । चोथे वर्गे ४४ । पांचमे ४५ उपदेशन काल अध्ययन कक्षा । एम सर्व मळी २१५ थया । अं० अंग । चू० चूलिक । नामा
सूत्र । व० वंग । चू० चूलिका नामा सूत्र । वि० विवाह । चू० चूलिका । ना० नामा । अ० अध्ययन । उ० भणावुं कल्पे ॥३३॥

मूलपाठ ॥३३॥ एकारसवासपरियाए कपपइ खुक्रिया विमाणपविनत्ती महद्विया विमाणप-

विनत्ती अङ्गचूलिया वगचूलिया विवाहचूलिया नामं अज्जयणे उद्दिस्सितए ॥३३॥

भावार्थ ॥ ३३ ॥ ११ वरसन्ती पञ्चर्जावळा श्रमण निग्रंथने नान्ती तथा मोटी विमान पविभक्ति (कालिकसूत्र), अंग-
चूलिया, वंगचूलिया, विवाहचूलिया ए नामे अध्ययन भणाववा कल्पे ॥ ३३ ॥

अर्थ ॥ ३४ ॥ वा० वार । वा. वरसन्ती । ए० पर्यायना श्रमण निग्रंथने । क. कल्पे । अ० अरुणोपपात । ग० गरुडो
पपात । ध० धरणोपपात । वे० वेसमणोपपात । वे० वेलंधरोपपात । ना० ए नामे । अ० अध्ययन । उ० भणाववा कल्पे ॥३४॥

मूलपाठ ॥ ३४ ॥ वारसवासपरियाए कपपइ अरुणोववाए गरुडोववाए धरणोववाए

वेसमणोववाए वेलंधरोववाए नामं अज्जयणे उद्दिस्सितए ॥ ३४ ॥

भावार्थ ॥ ३४ ॥ वार वरसन्ती दीक्षावळा साधुने अरुणोपपात, गरुडोपपात, धरणोपपात, वेसमणोपपात, वेलंधरोपपात
ए नामे अध्ययन भणाववा कल्पे ॥ ३४ ॥

अर्थ ॥ ३५ ॥ ते० तेर । वा० वरसनी । प० दीक्षावाळा श्रमण साधुने । क० कल्पे । उ० उपस्थापना । प० पारव-
र्णापा सूत्र । स० समुद्राणनामा । सु० सूत्र । दे० देवि । दो० द्रोपपात सूत्र । ना० नाग । प० परिया । व० वर्णियासूत्र ।
ना० पद्वे नामे । अ० अध्ययन । उ० भणाववा कल्पे ॥ ३५ ॥

मृळपाट ॥ ३५ ॥ तेरसवासपरियाए कप्पइ उट्टाणपरियावणिए समुट्टाणसुए देविन्दो-

ववाए नागपरियावणिए नामं अज्जयणे उदिसित्तए ॥ ३५ ॥

भावार्थ ॥ ३५ ॥ तेर वरसनी पर्यायवाळा श्रमण साधुने उपस्थापना परियावणीयासूत्र, समुद्राण नामासूत्र, देविद्रोप-

पात सूत्र, नागपरियावणीया सूत्र ए नामे अध्ययन भणाववा कल्पे ॥ ३५ ॥

अर्थ ॥ ३६ ॥ चो० चउद । वा० वर्पनी । प० प्रवर्जना धणीने श्रमणत्तिग्रंथने । क० कल्पे । सि० स्वप्न । भा० भा-

वना । ना० नामे । अ० अध्ययन । उ० भणाववुं (कल्पे) ॥ ३६ ॥

मृळपाट ॥ ३६ ॥ चोइसवासपरियाए कप्पइ सिमिणत्तावणा नामं अज्जयणे उदिसित्तए ॥ ३६ ॥

भावार्थ ॥ ३६ ॥ चोद वर्पनी पर्यायवाळा श्रमण साधुने स्वप्न भावना नामे अध्ययन भणाववुं कल्पे ॥ ३६ ॥

अर्थ ॥ ३७ ॥ प० १५ । वा० वर्पनी । प० प्रवर्जवाळा श्रमण तिग्रंथने । क० कल्पे । चा० चारण । भा० भावना ।
ना० नामे । अ० अध्ययन । उ० भणाववुं कल्पे ॥ ३७ ॥

१ T. II (टी. एचपा) उट्टाणसुए. २ H. (एच) चउदस. ३ T. H (टी. एचपां) सुमिणं.

मूळपाठ ॥३७॥ पत्तरसवासपरियाए कएइ चारणभावणानामं अऊयणे उहिसितए ॥३७॥

भावार्थ ॥ ३७ ॥ पंदर वर्षनी दीक्षावाळा साधुने चारणा भावना न अध्ययन भणावतुं कल्पे ॥ ३७ ॥

अर्थ ॥ ३८ ॥ सो० सोल । वा० वर्षनी । प० पर्यायवाळा श्रमणनिग्रंथने । क० कल्पे । ते० तेयणी । सं० सतक ।

ना० नामे । अ० अध्ययन । उ० भणावतुं कल्पे ॥ ३८ ॥

मूळपाठ ॥३८॥ सोलसवासपरियाए कएइ तेयणीसंगे नामं अऊयणे उहिसितए ॥३८॥

भावार्थ ॥ ३८ ॥ सोल वर्षनी दीक्षावाळा साधुने तेयणीसतक नामे अध्ययन भणावतुं कल्पे ॥ ३८ ॥

अर्थ ॥ ३९ ॥ स० सतर । वा० वर्षनी । प० प्रवर्जावाळा श्रमण निग्रंथने । क० कल्पे । आ० आसीविष । भा०

भावना । ना० नामे । अ० अध्ययन । उ० भणावतुं कल्पे ॥ ३९ ॥

मूळपाठ ॥३९॥ सत्तरसवासपरियाए कएइ आसीविसत्तावणा नामं अऊयणे उहिसितए ॥३९॥

भावार्थ ॥ ३९ ॥ १७ वर्षनी दीक्षावाळा साधुने आसीविष भावना नामे अध्ययन भणावतुं कल्पे ॥ ३९ ॥

अर्थ ॥ ४० ॥ अ० १८ । वा० वर्षनी । प० पर्यायना । स० श्रमण । नि० निग्रंथने । क० कल्पे । दि० छि । द्वि० वि०

विष । भा० भावना । ना० ए नामे । अ० अध्ययन । उ० भणावतुं कल्पे ॥ ४० ॥

१ H. (एच) चारणां . २ In H (एचमां) तेयणीसंगे (printed वेयणीसंगं) In G. Exhibition (जर्मनमां)
आसीविसभावणा . ३ b H (बी. एचमां) आसीविस In G. Exhibition (जरमनमां) दिट्टीविसभावणा.

मूळपाठ ॥ ४० ॥ अट्टारसवासपरियागस्स समणस्स निगन्थस्स कप्पइ दिट्ठीविसत्तावणा

नामं अट्ठयणे उद्दिस्सित्ताए ॥ ४० ॥

॥ ४० ॥

भावार्थ ॥ ४० ॥ १८ वर्षनी दीक्षावाळा साधुने द्रष्टि विप भावना नामे अध्ययन भणाववुं कल्पे ॥ ४० ॥

अर्थ ॥ ४१ ॥ ए० ओगणीस । वा० वरसनी । प० पर्यापना श्रमण निग्रंथने । क० कल्पे । दि० द्रष्टि । वा० वाद । ना० नामे । अं० अंग । उ० भणाववुं कल्पे ॥ ४१ ॥

मूळपाठ ॥ ४१ ॥ एगूणवीसवासपरियाए कप्पइ दिट्ठिवाए नामं अट्ठे उद्दिस्सित्ताए ॥ ४१ ॥

भावार्थ ॥ ४१ ॥ १९ वर्षनी पर्यापवाळा साधुने द्रष्टि वाद नामे अंग भणाववुं कल्पे ॥ ४१ ॥

अर्थ ॥ ४२ ॥ वी० २० । वा० वर्षनी । प० पर्यापवाळा । स० श्रमण । नि० निग्रंथने कल्पे । सु० सूत्र । वा० भणाववा । भ० कल्पे ॥ ४२ ॥

मूळपाठ ॥ ४२ ॥ वीसवासपरियाए समणे निगन्थे सवसुयाणुवाइं जवइ ॥ ४२ ॥

भावार्थ ॥ ४२ ॥ २० वर्षनी पर्यापवाळा साधुने सर्वे सूत्र भणाववा कल्पे ॥ ४२ ॥

अर्थ ॥ ४३ ॥ द० दस । वि० विध । वे० वैयावच । पं० कही । तं० ते । ज० कहे हे । आ० आचार्यनी । वे० वैयावच करे १ । उ० उपाध्यायनी । वे० वैयावच करे २ । थे० स्थितरनी । वे० वैयावच करे ३ । से० शिष्यनी । वे० वैयावच

१ H. adds this sutra (आ सूत्र एवमां हे)

करे ४ । गि० ज्ञाननी । वे० वैयावच करे ५ । त० तपस्वीनी । वे० वैयावच करे ६ । सा० सार्धर्मिकनी । वे० वैयावच करे ७ । कु० कुलनी । वे० वैयावच करे ८ । ग० गणनी । वे० वैयावच करे ९ । सं० साधुना संघनी । वे० वैयावच करे १० ॥ ४३ ॥

मूळपाठ ॥ ४३ ॥ दसविहे वैयावच्चे पन्नत्ते तंजहा । आयरियवेयावच्चे जवज्जायवेया-
वच्चे शेरवेयावच्चे 'सेहवेयावच्चे' गिलाणवेयावच्चे तवस्सिवेयावच्चे साहिम्मयवेया-
वच्चे कुलवेयावच्चे गणवेयावच्चे सहवेयावच्चे ॥ ४३ ॥

भावार्थ ॥ ४३ ॥ दस प्रकारनी वैयावच कही ते कहे हे, १ आचार्यनी, २ उपाध्यायनी, ३ स्थितरनी, ४ शिष्यनी, ५ गिलाणनी, ६ तपस्वीनी, ७ सार्धर्मिकनी, ८ कुलनी, ९ गणनी, १० साधुना संघनी ॥ ४३ ॥

अर्थ ॥ ४४ ॥ आ० आचार्यनी । वे० वैयावच । क० करतो थको । स० श्रमण । नि० निग्रंथने । म० मोटी । नि० निर्जरा । म० मोटी । प० फळ (लाभ) । भ० होय (पासे) ॥ ४४ ॥

मूळपाठ ॥ ४४ ॥ आयरियवेयावच्चां करेमाणे समणे निगगन्थे महानिजारे महाप्रज्जाव-

साणे नवद ॥ ४४ ॥

भावार्थ ॥ ४४ ॥ आचार्यनी वैयावच करनार साधु महा निर्जरा महा फळ (लाभ) पासे ॥ ४४ ॥

१ T. H. have now. (टी. एचमां हपणां हे) तवस्सिं.

अर्थ ॥ ४५ ॥ उ० उपाध्यायनी । वे० वैयावच । क० करनार । स० श्रमण । नि० निग्नंथ । म० महा । ल० लज्ज ।
म० महा । प० लाभ । म० पामे ॥ ४५ ॥

मूढपाठ ॥ ४५ ॥ उवज्जायवेयावच्चं करेमाणे समणे निगन्थे महानिज्जरे महापज्जवसाणे

नवइ ॥ ४५ ॥

भावार्थ ॥ ४५ ॥ उपाध्यायनी वैयावच करनार श्रमण निग्नंथ मोदी निर्जरा महा लाभ पामे ॥ ४५ ॥
अर्थ ॥ ४६ ॥ वे० स्थिवरनी । वे० वैयावच । क० करनार । स० श्रमण । नि० निग्नंथ । म० मोदी । नि० निर्जरा ।
म० मोदी । प० फल । म० पामे ॥ ४६ ॥

मूढपाठ ॥ ४६ ॥ थेरवेयावच्चं करेमाणे समणे निगन्थे महानिज्जरे महापज्जवसाणे

नवइ ॥ ४६ ॥

भावार्थ ॥ ४६ ॥ स्थिवरनी वैयावचनो करनार श्रमण निग्नंथ महा निर्जरा मोदी लाभ पामे ॥ ४६ ॥
अर्थ ॥ ४७ ॥ त० तप्पवीनी । वे० वैयावच । क० करनार । स० श्रमण । नि० निग्नंथ । म० मोदी । नि० निर्जरा ।
म० मोदी । प० फल । म० पामे ॥ ४७ ॥

मूढपाठ ॥ ४७ ॥ तवस्सिवेयावच्चं करेमाणे समणे निगन्थे महानिज्जरे महापज्जवसाणे

नवइ ॥ ४७ ॥

भावार्थ ॥ ४७ ॥ तपस्वीनी वैयावच करनार अमण निग्रंथ मोटी निर्जरा मोटो फळ पासे ॥ ४७ ॥

अर्थ ॥ ४८ ॥ से० शिष्यनी । वे० वैयावच । क० करतो थको । स० अमण । नि० निग्रंथ । म० मोटी । नि० निर्जरा । म० मोटो । प० फळ । म० पासे ॥ ४८ ॥

मूळपाठ ॥ ४८ ॥ सेहवेयावच्चं करेमाणे समणे निगन्थे महानिजारे महापज्जव-
साणे भवइ ॥ ४८ ॥

भावार्थ ॥ ४८ ॥ शिष्यनी वैयावच करतो थको अमण साधु मोटी निर्जरा महा लाय पासे ॥ ४८ ॥

अर्थ ॥ ४९ ॥ गि० ग्लान । (रोगी) नी । वे० वैयावच । क० करतो थको । स० अमण । नि० साधु । म० मोटी । नि० निर्जरा । म० मोटो । प० फळ । म० पासे ॥ ४९ ॥

मूळपाठ ॥ ४९ ॥ गिलाणवेयावच्चं करेमाणे समणे निगन्थे महानिजारे महापज्जव-
साणे भवइ ॥ ४९ ॥

भावार्थ ॥ ४९ ॥ रोगानी वैयावच करनार साधु मोटी निर्जरा मोटो लाय पासे ॥ ४९ ॥

अर्थ ॥ ५० ॥ सा० (साधुना) साधर्मिकनी । वे० वैयावच । क० करनार । स० अमण । नि० साधु । म० मोटी । नि० निर्जरा । म० मोटो । प० फळ । म० पासे ॥ ५० ॥

सृळपाठ ॥ ५० ॥ साहसिमयेयावच्चं करेमाणे समणे निगन्थे महानिज्जरे महाप-

ज्जवसाणे नवइ ॥ ५० ॥

भावार्थ ॥ ५० ॥ (साधुना) साधर्मिकनी वैयावच करनार अमण साधु महा निर्जरा, मोटो फळ पासे ॥ ५० ॥
अर्थ ॥ ५१ ॥ कुं साधुना कुळनी । वे० वैयावच । क० करतो यको । स० अमण । नि० साधु । म० महा । नि०
निर्जरा । म० महा । प० फळ । थ० पासे ॥ ५१ ॥

सृळपाठ ॥ ५१ ॥ कुजवेयावच्चं करेमाणे समणे निगन्थे महानिज्जरे महापज्जव-

साणे भवइ ॥ ५१ ॥

भावार्थ ॥ ५१ ॥ साधुना कुळनी वैयावच करनार अमण साधु महा निर्जरा, महा फळ पासे ॥ ५१ ॥
अर्थ ॥ ५२ ॥ ग० साधुना गणनी । वे० वैयावच । क० करनार । स० अमण । नि० साधु । म० मोटी । नि० निर्ज-
रा । म० मोटो । प० लाभ । थ० पासे ॥ ५२ ॥

सृळपाठ ॥ ५२ ॥ गणवेयावच्चं करेमाणे समणे निगन्थे महानिज्जरे महापज्जव-

साणे भवइ ॥ ५२ ॥

भावार्थ ॥ ५२ ॥ साधुना गणनी वैयावच करनार अमण साधु मोटो निर्जरा मोटो फळ पासे ॥ ५२ ॥
अर्थ ॥ ५३ ॥ स० साधुना संघनी । वे० वैयावच । क० करनार । स० अमण । नि० साधु । म० मोटी । नि० नि-

जंरा । म० मोटी । प० फल । भ० पामे ॥ ५३ ॥ चि० एम । वे० हुं कहुं छुं ॥

मूलपाठ ॥ ५३ ॥ सद्बुवेयावच्चं करेमाणे समणे निगन्थे महानिजारे महापज्जव-

साणे जवइ ॥ ५३ ॥ ति वेमि.

भावार्थ ॥ ५३ ॥ साधुना संयन्ती वैयावच करनार अमण साधु मोटी निर्जरा मोटी फल पामे ॥ ५३ ॥ एम हुं कहुं छुं ॥
उपर दस प्रकारनी वैयावच कही ते वैयावच कहेवे प्रकारे होय ते कहे छे ।

१ पाणीनी वैयावच, २ सेजा संथारानी, ३ आसन देहुं, ४ क्षेत्र तथा उपधितुं पडिलेहण करवुं, ५ पण पुंजवा, ६ औषध लावी देहुं, ७ ज्ञानने चालता पणदावे मसळे, ८ आहार लावी दीए तथा उपाडे, ९ राजा वगेरे तरफथी थपुल कष्टमांथी काढे, १० शरीरादि बोसरावे रक्षा करे, ११ थंडिल जातानो पात्रो, हांडो तथा उपगरण वडा कर्नेथी लइ पोते राखे, १२ रात्रे तथा दिवसे रोगी, ज्ञान उपर सावधान रहे, १३ उचार, पासवण, खेल पडले जाजह, पेयाव तथा वड-
खातुं भाजन वावत सावधान रहे एम तेर बोल दसे प्रकारे कहेवा. ए सर्व मळी १३० बोल वैयावचना कथा.
अर्थ ॥ १० ॥ व० व्यवहार सूत्रनो । द० दसमो । उ० उद्देसो । स० पुरो थयो ॥ १० ॥

मूलपाठ ॥ १० ॥ ववहाररस दसमो उद्देस्यो समत्तो ॥ १० ॥

भावार्थ ॥ १० ॥ व्यवहार सूत्रनो दसमो उद्देसो पुरो थयो ॥ १० ॥

॥ इति ववहार सूत्र समाप्तं ॥

व्यवहार सूत्रनो कोष.

अर्थ मागधी शब्द.	संस्कृत शब्द.	छंदेसो.	सूत्रो.	अर्थ मागधी शब्द.	संस्कृत शब्द.	छंदेसो.	सूत्रो.
अद्वैत	अतिरेक	८	१५	अणुदिसा	अनुदिश	२	२६
अद्वैत	अतिशेष	६	१०-१५			६	२३-२४
अक्रियदृष्टाण	अकृत्यस्वाण	१	३४			७	१-३
		२	१-१७-२४				६-११
अगदगुय	अकृतश्रुत	६	१७-१८	अणुपरिहारिय	अनुपरिहारिक	२	$\frac{५}{१}$ अथवा ६/१
अगिलाए	अगलात्वा	२	६-१७				
अङ्ग चूलिया	०का	१०	३३	अणुलोम	अनु०	८	११
अङ्गलि	-	१	३९	अणोहाइय	अनपधावित	२	२५
अङ्गनाय	अर्थजात	२	१७	अन्तेवासि	वासिन	१०	१७
अणवदृष्ट	अनवस्थाप्य	२	७-१८-१९	अनायउञ्छ	अज्ञातोञ्छ	१०	$\frac{१}{२}$ १/२
			२२				
अणुपाइय	अनुदातिक	६	२१-२२	अपलिउच्चिय	अपरिकुचय	१	१-२०

अर्थ मागधी शब्द.	संस्कृत शब्द.	उद्देशो.	सूत्रो.
अपलिच्छग	—	३	१
अपिण्ड	अर्पयति	८	८
अभिणिचारिया	अभिनिचारिका	४	१९
अभिणिसीहिया	अभिनेषधिकी	१	२१
अभिणिसेजा	अभिनिषटया	१	२१
	Malayabugāṅ		
	अभिनिषद्या		
अमुग	असौ	२	२४
अम्ब	आम्न	९	३५-३६
अरुणोववाय	०णोपपात	१०	३४
अवराह	अपराध	१	३९
अहाछन्द	यथाछन्द	१	२९
अहाराह्णिपाए	—	४	२६-३२
अहालन्द	यथा०	४	२०-२३

अर्थ मागधी शब्द.	संस्कृत शब्द.	उद्देशो.	सूत्रो.
अहाछहुसग	यथा-लघुशस्+क	२	६-१७
		८	२-४
			१२-१३
आईयव्व	आपातव्य	९	४१
आएस	आवेग	९	१-४
आयारपकप	आचारमकल्प	३	३-४-१०
		५	१५-१८
		६	१७-१८
		१०	२६-२७-२८
आरुभइ }	आरुहयति	१	१७-२०
आरुहइ }		२	५
		९	३५
आकोएइ	आरोचयति	१	१-२०
			२५-३२-३४

अर्ध मागधी शब्द. संस्कृत शब्द.

उद्देशो. सूत्रो.

२	२४
५	१९
६	७३-२४
४	२०-२३
१०	३९
८	१
४	२५
६	१२-अथवा १२/३
२	२६
६	२३-२४
७	१
६	२
१०	३५

उच्चार -
उच्चारणपरिधावणिय -

अर्ध मागधी शब्द. संस्कृत शब्द.

उद्देशो. सूत्रो.

उच्चारणय	उच्चारणक	५	१८
उद्	अकृत	८	१
उद्देशणा	०शन	१०	१५-१७
उद्धट्ट	उद्धृत्य	२	२९-३०
उत्तमायपत्त	उत्तमादप्राप्त	२	१२
उत्तगरण	उत्तकरण	८	१२-१४
उत्तटावणा	उत्तस्थापन	१०	१४
उत्तटावणिया	उत्तस्थापनिका	१	३३
उत्तटावेत्तप	उत्तस्थापयितुम्	२	१८-२३
उत्तलिन्तप	उत्तजातुम्	१०	२४-२५
		१	२२
		४	११-१२
		५	११-१२

अर्थ मागधी शब्द. संस्कृत शब्द. उद्देशो. सूत्रो.

उववाय उपपात ४ २४

उवसंगपत्त उपसर्गपात्त २ १३

उवसंपज्जणा उपसंपदन ४ ११

उवससय उपश्रय ५ ११

उवहट उपहृत ६ १०-११-१३-१६

उवसत उपसत ७ २२-२३

उवसत उपसत ८ ४५

उवसत उपसत ९ १

उवसत उपसत १० २६

उवसत उपसत ११ २२-२४

उवसत उपसत १२ ११-१२

उवसत उपसत १३ ११-१२

उवसत उपसत १४ २५-२७

अर्थ मागधी शब्द. संस्कृत शब्द. उद्देशो. सूत्रो.

एल्य एल्य १० १-अथवा १/२

एवइकवुत्र एवं कृत्वस् १ ३९

एवइय एवइय १ ३९

ओगह ओगह ४ २०-२३

ओगह ओगह ७ २१-२४-२७

ओगह ओगह ८ ४-११

ओगह ओगह ९ ४६

ओगह ओगह १० २१

ओगह ओगह ११ १६

ओगह ओगह १२ २२-२३

ओगह ओगह १३ ५

ओगह ओगह १४ ३१

ओगह ओगह १५ ३३-३४

ओगह ओगह १६ ३३-३४

अर्थ प्रागधी शब्द.	संस्कृत शब्द.	उद्देशो.	सूत्रो.
अर्ध प्रागधी शब्द.	संस्कृत शब्द.	उद्देशो.	सूत्रो.
ओदाणुपेदि	अपवायनानुर्भासम्	२	२५
ओदायइ	अपवावति	३	१८-२२
		४	१४
		५	१४
		७	२३
कश्यप	क्रियिक	८	१६
कञ्जक	कवल	९	२-४
कल्याण	कल्पक	१०	११-१२-
		११	१५-१८-२५
		१२	११
		१३	१६
कवल	कायसंस्पर्ध	१४	२१-२३
कायसंस्पर्ध	०टी	१५	१६
कुञ्जिदि	कुशल	१६	३-७
कुसल		१७	

अर्थ प्रागधी शब्द.	संस्कृत शब्द.	उद्देशो.	सूत्रो.
कुसील.	कुशील	१.	३०
खित्तचित्त	खित्त०	२	९
खुङ्ग	खुङ्ग	१०	२४-२७
खुङ्गिया	-	९	४१
खुयायार	शुताचार	६	२३-२४
		७	१
गन्धिय	०फ	९	२९-३०
गरुडोववाय	गरुडोपपाद	१०	३४
गाम	गाम	१	३९
		४	९-१०
		५	९-१०
		६	१७-२०
		७	३५
		८	१
गाहा	गृह		

अर्थ मागधी शब्द.	संस्कृत शब्द.	उद्देशो.	सूत्रो.
गिलायमाण } ०मीण	नलायन	२ ४	८-१७ १३
गिहि	गृहिन	५	१३
गुर्विणी	गुर्विणी	२	१८-२३
गोळिय	०क	१०	१/२
घेयव	गृहीतव्य	९	१९-२०
चक्रिय	चक्रिक	३	२५
चक्रिया		९	१७
चन्द्रपटिमा	चन्द्रप्रविमा	८	२-४
चम्प	र्मन्	१०	१
चरिण	चरितुम्	८	५
चरिया	चर्या	४	१-४, ९
चाळोदण	-	४	२०-२१

अर्थ मागधी शब्द.	संस्कृत शब्द.	उद्देशो.	सूत्रो.
चारण	-	४	१९
चारणभावणा	०जा	४	३७
चैल	-	८	५
छाग	छागक	८	५
छापण	-	९	४३-४४
छेय	छेद and परिहार	१	२१-२५-३३
		३	२
		४	११-१६
		४	१९-२१-२३
		५	११-१४
		६	१७-१८
जकसाइड्ड	यक्षाविष्ट	२	११
जिणकपिय	जिनकल्पिक	५	२१
ठवणिज्ज	स्थापनीय	१	१७-२०
		१	१-३-५

अर्थ भागधी शब्द.	संस्कृत शब्द.	उद्देशो.	सूत्रो.
ठाण	स्यान	३	७
तत्तिय	तृतीय	१०	३१
तत्पत्तियं	तत्पत्तियम्	६	१८
		१	१३-१७
		४	१३-१४
		५	१३-१६
		६	१८
		३	२१
तिसंगादिय	त्रिसंगदीत	७	२१
यण्डिक, }	स्पण्डिक	७	१२-१४
०६		५	२१
येरकपिय		५	१७-१८
येरभूमि		५	५
		१०	२२
दण्डगा	०६	५	५

अर्थ भागधी शब्द.	संस्कृत शब्द.	उद्देशो.	सूत्रो.
दशी	-	९	४१-४४
		१०	१/२
दसकण्ठवहार	दशाकल्प व्यवहार	३	५
		१०	१०
दास		९	५-८
दिष्टिवाय	दष्टिवाद	१०	४०
दिष्टी विस भावणा	दष्टि विष भावना	१०	४०
दिष्टचिप्त	दृष्टव०	२	१०
दिसा	दिष्ट	१	२२
		२	२६
		४	११-१२
		५	११-१२
		६	२१-२४
		७	१-६-७-१०-११
दीर्घपट्ट	दीर्घपृष्ठ	५	२१

अर्थ भागधी शब्द.	संस्कृत शब्द.	उद्देशो.	सूत्रो.
दुसंगहिय	द्विसंयुहीत	३	११
द्वज्जइ	द्वतीयते	४	११
		५	११
		७	२१
		८	१४
		९	४३-४४
दूसय	-	१०	३५
देविन्दोववाय	देवेन्द्रोपपाद	१०	२३-२४
दोसिय	दौषिक	९	३४
धरणोववाय	ंणोपपाद	१०	३५
नागपरियावणिय	-	१०	३५
नायकुळ	ज्ञातं	७	२४
नायविहि	ज्ञातविधि	६	१
नायग	ज्ञातक	९	३६-१
निभाणइ	निर्वातयति	६	२१-२२

अर्थ भागधी शब्द.	संस्कृत शब्द.	उद्देशो.	सूत्रो.
निज्जुहिचप	निर्युययिद्यम्	२	६
		१०	१/२
निय	निज	७	३
निरुद्ध (वास)	ं (वर्ष)	३	९-१०
परियाय	पर्याय		
निव्विसइ	निर्विशति	१	१७-२०-२३
		२	२४
		२	२-४
नो पकाम लोइ	न पकाम कोत्तिम्	८	१६
पएस	प्रदेश	८	१
पज्जोसविय	पर्युषित	४	१२
		५	१२
		८	१
पट्टवणा	प्रस्थापना	१	१७-२०
पटिगाह	प्रतिग्रह	२	२९-३०

अर्थ मागधी शब्द.

संस्कृत शब्द.

उद्देशो.

तत्रो.

अर्थ मागधी शब्द.

संस्कृत शब्द.

उद्देशो.

तत्रो.

परिणिष्ठापद
परितत्पद
पण्नामेद
परितय
(०वृत्तिया)

प्रतिनिर्यापयति

प्रतितत्पये

प्रस्तापयति

प्रत्यय

पप्फोदेद
पमाणा
पया

प्रं
प्रयू
प्रयू

(०वृत्त)
(पचा)

परिन्मद

प्रं
अष्ट

८ १५
९ ४४-४४
८ १२-१३
७ ४-५
६ २१-२२
५ २२-२४
४ २२-२३-२६
३ ११-१२
२ १०
१ २४-२५
० ९-१६

५ १५-१८

परियाय

पर्याय

परिहरणा

न
Isa केय

परिहार

परिहार }

कल्प

कल्प }

परिहारद्वारा

स्थान

परिहारिय

क
शक

पलासाग

८ १२-१३
७ १९-२०
१० २८-४२
७ २१
६ २४-२५
५ २१
४ २२-२४
३ ५-६-२८-
२ २९-३०
१ १-२०
६ २१-२२
२ २७
२ २९-३०

अर्थ मागधी शब्द.	संस्कृत शब्द.	उद्देशो.	सूत्रो.
अर्थ मागधी शब्द.	संस्कृत शब्द.	उद्देशो.	सूत्रो.
पकिञ्चिद्वय	परिक्वच्य	१	१-२०
पलिच्छम	परिं	३	१
		४	२४-२५
पलिच्छेयणग	परिच्छेदनक	८	५
पवत्तिणी	प्रवर्तिनी	३	१२
		५	१-२-५-६ -१-१०
पवावणा	प्रवाजन	१०	१४-१६
पवावेत्तप	प्रवाजयितुम्	७	६
पहिय	पथिक	७	२५
पाउणइ	प्रानोति	५	२१
पाहिहारिय	प्रतिहारिक	८	६-७-११
		९	१-४
पाणिपडिगहिय	प्रतिग्रहक	९	४४

अर्थ मागधी शब्द.	संस्कृत शब्द.	उद्देशो.	सूत्रो.
पारिद्वय	पाराद्विक	२	८-२०
			२१-२३
पारिहारिय	क	१	२१
		७	२२-२३
पारेइ	पारयति	९	३५
पासत्य	पार्थस्य	१	२८
पासवण	प्रसवण	६	११
पासिल्लय			१८
पाहुड	प्राभृत	७	१२-१३
पिण्डवाय	पात	८	५-१२
पुरिसज्जाय	पुरुषजात	१०	६-१३
भइन्नाग	भगवान	९	५-८
भगवं		३	१
		४	१८

अर्थ प्रागधी शब्द.	संस्कृत शब्द.	वर्गसो.	सूत्रो.
मण्डग	भाण्डक	८	५
भक्तपाणपरिदयार्.	भक्तपातनप्रत्यारूपान	२	१६
वित्तवत्			
भयग	भृतक	९	५-८
भिक्षवा	-	४	२४-२५
भिवजुपतिमा	भिवजुप्रतिमा	९	३७-४०
भवाग	भात्रक	८	५
भार्द्र	भापियन्	३	२३-२९
भेद्रुण	भैद्युन	३	१३ यी १७
भोय	भोक	६	२२
भज्जपरिवट	राज्यपरिवत्	९	३६
भारुणिय	रात्रिक	७	२६-२७
लट्टिया	यष्टिका	४	१८-२४-२५
		८	५

अर्थ प्रागधी शब्द.	संस्कृत शब्द.	वर्गसो.	सूत्रो.
लक्ष्मइ	लक्षयति	५	२१
लेव	लेप	२	२८
वइ (for वई)	वयम्	८	११
वक्रइय	भक्तक्रयिक	७	२२
वक्रय	भक्तक्रय	७	२२
वगडा		६	१७-२०
(ग) ६०		९	१-४
			९-१६
			३६ ३६
			१ ४
वगचूक्रिया	वर्णचूक्रिका	१०	३३
वयु	वयम्	२	६-१७
ववहार	वयव	१०	६

अर्थ मागधी शब्द.	संस्कृत शब्द.	उद्देशो.	सूत्रो.
वायणा	वाचना	७	१८
		१०	१५-१७
बालग	कं	९	४३-४४
वासवास	वर्षवास	४	५-८-१०-१२
		५	५-८
		८	३
विकिकिट्ट	व्यति	७	१०-१५
द्विय	कृष्ट		
विजोसवेइ	वितोषयितुम्	७	१२-१३
विक्रिणाइ	विक्रीणाति	७	२३
विमाणपविभलि	विमानप्रविभलि	१०	३३
वियाह	व्याख्याप्रसंगि	१०	३२
वियाह	व्याख्याचौकिका	१०	३३
विवाय	विवाद	२	२५

अर्थ मागधी शब्द.	संस्कृत शब्द.	उद्देशो.	सूत्रो.
विसंभोग	—	७	४-५
विहवधुया	विधवादुहित	७	२४
वीसंभइ	विश्रमयति	३	११-१२
		४	११
		५	११
		७	२१
		८	४
मुट्ट	हृत्		
वेजद्विय	—	४	२१-२३
वेयावव	वेयावृत्य	५	२०
		१०	४३
वेयावद्विया	वेयावृत्य	१	१७-२०
		२	१-३-५-१७
			२९-३०
		६	१२

अर्थ मागधी शब्द.	संस्कृत शब्द.	उद्देशो.	सूत्रो.
अर्थ मागधी शब्द.	संस्कृत शब्द.	उद्देशो.	सूत्रो.
पेलेयरोवनाय	रोपपाद	१०	३४
पेस	वेद्या	९	५८
पेसमणो वनाय	वेद्यमणोपपाद	१०	३४
पोथिय	क	९	२१-२२
संसत्त	क्त	१	३२
संखान्नितिय	संख्यान्नितिक	९	४३
सज्झाद्वय	सजाध्यायिक	७	१६-१७
सज्झाय	सजाध्याय	७	१४-१७
सज्झपइन्न	सत्तयमतिज्ञ	२	२४-२५
संठवेइ	संस्थापयति	५	१५-१७
संयसइ	संस्तरति	२	५
सपायच्छित्त	सपायश्चित्त	२	१५
संमुज्झइ	संमुनक्ति	२	२७
संभोइय	संभोयिक	१	३६

३१

अर्थ मागधी शब्द.	संस्कृत शब्द.	उद्देशो.	सूत्रो.
अर्थ मागधी शब्द.	संस्कृत शब्द.	उद्देशो.	सूत्रो.
समवाय	समुत्कर्षण	१०	३१
समुत्कर्षणा	समुत्कर्षण	४	१३-१४
समुत्कर्षण	समुत्कर्षण	५	१३-१४
समुत्कर्षण	समुत्कर्षण	३	१०
समुत्कर्षण	समुत्कर्षण	१०	३५
समुत्कर्षण	समुत्कर्षण	१	३९
समुत्कर्षण	समुत्कर्षण	१	२२-२४
समुत्कर्षण	समुत्कर्षण	४	१५-१७
समुत्कर्षण	समुत्कर्षण	४	१८
समुत्कर्षण	समुत्कर्षण	७	२१

३१

अर्थ मागधी शब्द.	संस्कृत शब्द.	उद्देशो.	सूत्रो.
सागारिय	कं	८	१२-१४
		८	६-७-८
		९	३६-३६
			१-४
सारिय	सागारिक	७	२२-२३
		९	१-३०
सारविय	सारपिक	१	३७
साहणिय	संहत्य	१	१७-२०
साहिरण	-	२	१४
सिमिण भावणा	स्वप्नभावना	१०	३६
सुकपोगळ	-	६	२१-२२
सुयगढ	सुत्रकृताङ्ग	१०	२९
सेज्जासंयाराग	शय्या संस्तारक	८	१-४
			६-८

अर्थ मागधी शब्द.	संस्कृत शब्द.	उद्देशो.	सूत्रो.
सेह	शैक्ष	१	३३
		४	२४-२५
सेहतर	शैक्षतर	४	२४-२५
सेहयमि	शैक्षयुमि	१०	२३
हत्यकम्म	हस्तकर्मन्	६	२१
हेमन्त गिमहा	श्रीष्मौ	४	१-४-९
		५	१-४
		८	२

व्यवहार सूत्रनुं शुद्धिपत्रक.

पातुं.	कीटी.	अशुद्ध.	शुद्ध.
५-१	५	वार	वार
५	८	वा	वा
६	६	वां	वा
६-१	१	मासनु	मासनुं
११	९	११	११
७	५	हम्मासिय वा	हम्मासियं वा
८-१	७	मासनु	मासनुं
८-१	६	अ.	अ.
९-१	८	संपूण	संपूण
११	१०	वा	वा
११	३	कम	कर्म
१२	६	साध्वी	साध्वी

पातुं	कीटी.	अशुद्ध.	शुद्ध.
१२-१	३	ओलोवती	ओलोवती
११	८	प्रक्षेपवो	प्रक्षेपवो
११	११	चितव	चितवे
१४-१	फुटनोट	णं for से	से (नयी)
१६-१	८	पुह	पुहं
११	११	वा	वा
१७	२	जण	जणं
१७-१	१०	द.	दि.
१९-१	९	कहे छे	ते कहे छे
*२०-१	३	भिकखु	भिकखु
२१-१	१	विचखुं	विचखुं
*	५	भिकखु	भिकखु

પાતું કીટી.

અશુદ્ધ.

શુદ્ધ.

૨૩-૧ ૫

વિધિ

વિધિ

* ૨૫

વહુસસુયં

વહુસસુયં

" ૨૬

સમોગ

સમોગ

* ૨૯

પ્રગયઓ

પ્રગયઓ

૩૦

ઘળી

ઘળી

૩૦-૧

પુર

પુરં

૩૧

વલ

વલ

"

આરવાદે

આરવાદે

"

સંપૂર્ણ

સંપૂર્ણ

૩૧-૧

અગિલાપ=

H. (પૃચમાં) અગિલાપ=

સાજા સાધુ

નિરોગી ન થાય ત્યાં

પાસે

સુધી.

* ૩૩

ધિક્કલું

ધિક્કલું

૩૪

મા

માત્ર

પાતું કીટી.

અશુદ્ધ.

શુદ્ધ.

૩૭-૧ ૬

સંજમ

સંજમ

" ૭

આચાર્ય ન

આચાર્યને

૩૮-૧ ૫

હે

હે દુઝ્ય

૪૦ ૮

અપ્રતિસેવી

અપ્રતિસેવી

* ૪૦ ૧૨

આયરિય

આયરિયઙવજ્ઞાયાળ

ઙવજ્ઞાયાળ

૪૧-૧ ૨

સ્થવરની

સ્થવરની

૪૩ ૬

જમશુ

જમશું

૪૫ ફુટનોટ

જેં જે । તેં

H. (પૃચમાં) નીચે મુ-

તે । સાહમિન- જવ ધર્ય હે. તેળે જેટ-

યા. સાધર્મિક । કા સાધર્મિક સાધુઓને

હટ્ટાપં આ- હટ્ટાદિ પોતાની સાથે

જ્ઞાપ । વિહરં- લીધા ને જોઓ તેની

તિ. વિચરે સાથે વિચર્યા તેને ચા-

पातुं लीटी. अशुद्ध.

शुद्ध.
रित्रनो छेद के तपतुं
प्रायश्चित्त पण न आवे
(जुओ भगवती जमा-
लीना शिष्यनी माफक)

४६-१ जो

१३ रसु.

४६ संग्रह कस्वामां संग्रह कस्वामां कुशळ ने
कुशळ,

जो रसु.
संग्रह कस्वामां संग्रह कस्वामां कुशळ ने
आहार पाणीनी एख-
णामां कुशळ.

४७ वस्तु ना वस्तुना

११ आयरिय उव- आयरियउवज्झायचाए

४७ वस्तु ना वस्तुना

१३ आयरिय आयरिय

पातुं लीटी.

४८-१

४९

५०-१

५१

५१

५१-१

५२

५२-१

५३

अशुद्ध.

प्रवत्तावे

पवतीदिक

क्रीयादिके

पदवी लह पळी

न भणे

अवट्टिए

पदवी लहने प-

छी भणे नही.

अणायरिय उ-

वज्झायरस

वहुना

कपह,

पछा

उदिसि०

शुद्ध.

प्रवत्तावे

प्रवर्तकादिक

क्रीयादिके

II. (एत्थमां) भणीया

एम् कही न भणे

अवट्टिए

II. (एत्थमां) भणी-

या एम् कही न भणे

अणायरियउवज्झाय-

रस

वेहुना

कपह

पच्छा

उदिसि०

पात्र	लीटी.	अशुद्ध.	शुद्ध.
* ५६	१	पट्टियंसि	पट्टियंसि ^१
५७-१	२	क हे	कहे हे
५९	१०	जावजी	जावजीव
"	११	सन्न	सन्न
६०-६१	मार्जनिमां	ववहर	ववहार
६१	६	णा	वणां
६१-१	६	हु	हुं
६३-१	१	वसे ते	वसे ते)
*	१०	कपइ	कपइ
"	फुटनोट	B b	B b (
६३-१	१	तंसि	तंसि
* ६६-१	४	परिहार	परिहार
"	४	रोग	रोगा
६७	३	वणं	वणं
* ६७-१			

पात्रं	लीटी.	अशुद्ध.	शुद्ध.
* ६८-१	१	ममंसि	ममंसि ^२
* ६९-१	३	चउं पञ्च	चउं पञ्चरापाओ ^३
७०-१	५	रायां	
७१	१२	पीता	पिता
७३-१	१	काइ	कोइ
"	४	उपरांत	उपरांत
"	४	त्रीजु	त्रीजुं
*	१०	भिकखूं	भिकखुं
"	१२	काय सं	कायसं
*	१४	स्थिवर तेने	स्थिवरने
७४-१	२	"	"
* ७५	१	अणुजाणह	अणुजाणह ^१
"	४	स्थिवर तेने	स्थिवरने
७७-१	६	वडेराने	वडेरो

पातुं	लीटी.	अशुद्ध.	शुद्ध.
८४-१	फुटनोट	३ C. E.	३ G. E.
* ८५-१	३	मप्	मप्
*	७	ससुक्किट्टाप	ससुक्किट्टाप
"	१	न्तेइयत्तं	न्तेइयत्तं
*	८९	क्षेण	ण्ण
#	८९ फुटनोट	संतुयट्टाण	G. E. (जर्मनभां) सं- तुयट्टाण
९०-१	६	भांहांमांहि	मांहांमांहि
*	८	निगन्पाओ	निगन्पाओ
"	फुटनोट	अतिप्	अतिप्
"	११	तेण	तेणं
"	११	एव	एवं
* ९४-१	२	सव	सवं
"	९	पिगिअ	विगिअ

पातुं	लीटी.	अशुद्ध.	शुद्ध.
९७-१	५	भणनर	भणनार
"	९	अगीताथ	अगीतार्थ
१००	३	सुत्रादिकनी	सुत्रादिकनी
१			
* १०१	२	तस	तरस
*	६	चिबेमि	चित्ति वेमि
"	फुटनोट	निगन्थ	निगन्थं
१०१-१	३	सुत्र वंचावहुं	सुत्र वंचावहुं,
१०२	६	च०	चि०
*	११	सिया.	सिया,
१०३-१	७	सवळो	सवळो
१०५	फुटनोट	पाडियक	पाडियकं
* १०६	५	आ०उवअप्पा	आयारियउवअप्पा
* १०७	७	पववावेतप्	पववावेतप्

पात्रं.	कीर्त्ता.	अशुद्ध.	शुद्ध.
११६-१	६	धवती वर्षाकृत- मां	H. (एचमां) दृढ का- याने वर्षाकृतमां आश्व- यभूत याशे (स्थिर वा- सने माटे)
१२०	५	नारर्वा	नार्वी
१२१	३	निर्दीर्घ	निर्दीर्घ
"	४	विद्यार	H (एचमां) स्वाध्याय
		विहार	सहायभूमौ H. (एच- मां) थंडील भूमौ
१२४-१	३	भुक्त	भुवत
१२५	३	धर	धर
"	फुटनोट १	सागारिं	सागारिं
"	१	हमेया	हमेयां
* १४२	७	वहिया	वहिया
१४४	६	चालणीए करी	H. (एचमां) चालणीमां

पात्रं.	कीर्त्ती.	अशुद्ध.	शुद्ध.
१४४	८	वि० णं	गाळी पात्रमां नाखे.
*१४४-१	१	केइ	वि० णं.
"	७	नाखता	केइ
"	८	चालणीए करी	नाखतां
"	फुटनोट १	भिखूसस	जुओ १४४ (६)
१४५	९	चालणीए करी	भिखूसस
१४५-१	८	चारणीए करी	जुओ १४४ (६)
१४६	८	ओ० ग्रहे	H. (एचमां) भाजनमांथी
१४६	९-१३	साहरे	वस्तु काढीने दीए
१४६	१३	जे कोइ ग्रहे	H. (एचमां) भाजनमां-
१४७-१	फुटनोट १	उपसगगा	थी वस्तु नाखता दीए
१४८	१२	२	जुओ १४६ (८)
			उवसगगा
			१-२

पातुं.	कीटी.	अशुद्ध.	शुद्ध.
१५१-१	फुटनोट ७	गात्तिहिं	सत्तिहिं.
१५६-१	४	वा	वा
* १५७	८	वारसीए	वारसीए
१६०-१	३	पुरुष	पुरुष
१६२	६	पण	पण
*	१०	माणकरे	माणकरे
* १६३-१	८	पब्बां	पब्बां
१६४	१२	नहि	नहिं
१६५	४	एक उपदेश	II (एचमां) एक उ-
		आपे एवो शि-	पदेश्यां शिष्य थयो प-
		व्य होय पण	ण वांचना देवाथी नहिं
		वांचना आपी	
		शके नहिं	
१६६-१	४	वनेना	वनेना
५	७	नहिं	नहिं

पातुं.	कीटी.	अशुद्ध.	शुद्ध.
१६७	१	उपदेशना दे-	II. (एचमां) एक उ-
		नार धर्माना शि	पदेश्यां शिष्य थयो प-
		व्य पण वांच-	ण वांचना देवाथी नहिं
		ना देनार ध-	
		र्माना शिष्य नहिं	
१६७-१	५	भूमी	भूमी
"	११	उत्कृष्टि	उत्कृष्टि
१६८	४	तेने	तेनी
१६९	८	भावाय	भावार्थ
"	९	अथ	अर्थ
१७०	१	चूळिका	चूळिका
१७१	२	न	नामे
"	११	वप	वर्ष
"	"	छिद्र	द्रष्टि
१७३	" ११	रोगी	रोगी

जहिर खबर.

अमारा तरफयो जे जे सूत्रो पद्वार पाढयामां आवे छि तेनो मुख्य उद्देश्य जैन धर्मना ज्ञाननो फैलावो करवो, अमे पोहताओसें भागमोनो मूळपाठ. धर्मनीमां अमारे खरचे शुध्व कराववा लजवीज करी छे, जर्मनीना मोफेसर बा, दर्मन जेकोयो जे मागयो भाषना अभ्यासो छे तेमनो पासे तथा तेमनी देखरेख नीचे आ काम चाले छे, आगमोनो मूळपाठ पद्वन ज्ञानना घणा आगमो साथे सरस्वयो शुध्व मूळ पाठान्तर साथे लखायी छपावघामां आवे छे, उपरनी वक्राकतथो भणायो कें मूळपाठ वगैरे शुध्व यद्यो, जर्मनीमां करावेल शुध्व मूळपाठ बाळांज सूत्रो वावत प्रथम खातरी करी ते सूत्रो खरीदया ध्यानमां राखवानी जरर छे माटे अमारा तरफयो छपावेल शुध्व मूळबाळां सूत्रो खरीद करशो. अमारा तरफयो जे सूत्रो छपावयामां आयं छे तेना चेवणानी उपज तेज काममां वपराय छे. अमारा तरफयो नीचेना सूत्रो देखनागरी कीर्वामां छपाइ बहार पढेलां छे.

१. उत्तराध्वयन सूत्र शुध्व मूळ अर्थ पाषार्थ साथे पाका पुंठानुं. रु. ६—८—०
२. उपासक दशा सूत्र शुध्व मूळ अर्थ भावार्थ साथे पाका पुंठानुं के छुटा पानानुं. रु. ३—४—०
३. दशवैकालिक सूत्र शुध्व मूळ अर्थ भावार्थ साथे पाका पुंठानुं के छुटा पानानुं. रु. ३—०—०
४. धृतकल्प सूत्र शुध्व मूळ अर्थ भावार्थ साथे छुटा पानानुं. रु. १—४—०
५. प्रदीपकालिक शुध्व मूळ वांछिका पुंठानुं पाठानगर साथे. रु. ०—८—०

- ६ बृहत्कल्प शुद्ध मूल वांछिला पुंठावाळुं पाठान्तर साथे.
- ७ उत्तराख्ययन शुद्ध मूल वांछिल पुठातुं पाठान्तर साथे
- ८ सामायक सूत्र अर्थ सहित गुजरती लीपीमां.
- ९ खयबहार सूत्र शुद्ध मूल अर्थ भावार्थ साथे पाका हुठातुं के छुटा पानातुं.

रु. ०-१२-०
रु. १-४-०
रु. ०-१-६
रु. ३-०-०

आ सूत्रो अपदावादमां मळवानां ठेकाणां!—

डा. जीवराज वेलाभाइ दोशी नवेदरवाझे.
दा. बालाभाइ छगनलाल कीकाभटनी पोळ.
दा. श्रीभोवनदास रगनाथदास आकाशेठना कुषानी पोळ.
संघवी वाडीलाल काकुभाइ, सारंगपुर—सळायानी पोळ.

वधा बुक्सेलरोने सरखुं कमीशन मळे छे.

डाक्टर जीवराज वेलाभाइ दोशी—नवादरवाजा अपदावाद.

